

فيودور دوستوڤيڭسكى

مىندى إقرأ الثقافى

تاوان و سزا

www.iqra.ahlamontada.com

وەرگىرانى: كەيوان ھەورامى

رۆمان

لەگەن ۱۱ شەرۇقە

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈش پۈتتۈرۈش

(مەسئۇل ئوقۇش ئۆزگەرتۈش)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپەنى تەتقىق قىلىڭ:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپەنى تەتقىق قىلىڭ:

<http://iqra.ahlamontada.com>

تاوان و سزا

فيودور ميخائيلو فيچ دوستويشكى
وهرگيرانى: كه يوان ههورامى

به رگى يه كه م

ناوەندی رۆشنییری ئەدیبان

بەرێوەبەری گشتی: ناراسی مەلا مەممەد

ئەنێشانی سلێمانی، شەقامی تەبیرەبەم پاشا، فۆلێکی گۆزەکان، تزیلە ناوشتیی رۆژخەلاسی کۆرمان

بەپەنە: 07701974656 - 07501590032 - 07731974646 - 07501696369

Email: bookadiban@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/eadiban/>

ناستامەسی کتێب

ناوێشان، تاوان و سزا.

نووسەر، فێدۆر مێفائیلوڤیچ رۆستۆڤسکی.

بەتە ئەرهەبیاتی رۆوسی — سەرەس ۱۹ی میلادی.

ژانر، رۆمان.

وەرگیرانی، کەپوان هەوراهی.

پێژاڤوونەوه، عیسا عوسمان.

پەشمانگە ناوەندی رۆشنییری ئەدیبان.

رێزایی دەق، ئارام مەلا مەممەد

سالی چاپ، ۲۰۲۰ میلادی، چاپی یەکەم.

له بەرێوهبەراییهتی گشتی کتێبخانه گشتیهکان، ژماره‌ی سه‌پاردنی (۲۸۱۱) سالی

(۲۰۲۰) پین دراوه، ئەم کتێبه له بلاوکراوه‌کانی ناوه‌ندی رۆشنییری ئەدیبان، مافی

له‌چاپدان و کۆپیکردنی پارێزراوه بۆ ناوه‌ندی رۆشنییری ئەدیبان.

سه‌رچاوه:

جنایت و مکافات

ترجمه از روسی: حمیدرضا آتش‌براب | انتشارات: علمی و فرهنگی | چاپ اول
بۇ رەواندەنەوێ هەر گومان و نادانییەک، لە زۆر شویتدا بەم سه‌رچاوه فارسیانه
به‌راورد کراوه:

۱. جنایت و مکافات

ترجمه از روسی: مهوری آهی | انتشارات: خوارزمی | چاپ هفتم
۲. جنایت و مکافات

ترجمه از انگلیسی: احد علی‌قلیان | نشر مرکز | چاپ دهم
۳. جنایت و مکافات

ترجمه از فرانسه: پرویز شهدی | نشر کتاب پارسه | چاپ پنجم
۴. جنایت و مکافات

ترجمه از انگلیسی: اصغر رستگار | مؤسسه انتشارات نگاه | چاپ پنجم
سوپاس بۇ هاوڕینی دلسۆزم عیسا عوسمان، که سه‌رله‌به‌ری ئەو دێره زۆر و
زەوه‌ندانەیی که خۆم بەو سه‌رچاوه فارسیانه‌م به‌راورد کردوون، ئەویش ورد و
دلسۆزانه‌یەک بە یەک بەم دوو سه‌رچاوه عەرەبی و ئینگلیزییەیی به‌راورد کردوون
تا بچووکتێن گومان نەمێنێته‌وه:

الجريمة والعقاب:

المؤلف: فيودور دوستوفسكي | مترجم: سامي دروي | الطبعة الأولى: ٢٠١٠ | الناشر:
المركز الثقافي العربي

المؤلف: فيودور دوستوفسكي | ترجمة عن الروسية: د. شوقي حداد | الطبعة الأولى:
٢٠١٠ | الناشر: دار الخيال

Crime and Punishment | Translated By: constance garnett |
Publisher: Free eBooks at Planet eBook.com

پیتسپرت

۷ وهک پیتسهکیی نووسەر

به‌رگی یه‌که‌م

۱۱ به‌شی یه‌که‌م

۱۶۹ به‌شی دووهم

۳۶۵ به‌شی سینیهم

۵۲۷ به‌شی چوارهم

به‌رگی دووهم

۶۸۵ به‌شی پینجه‌م

۸۲۷ به‌شی شه‌شهم

۱۰۰۷ کوتایی

شرۆفه‌کان

۱. دۆستۆیفسکی به‌گۆرانه‌وه‌ی میریفسکی. دمتری میرسکی ۱۰۳۷

۲. له‌سه‌ر تاوان و سزا. دیمیتری ئاخشارۆمۆف ۱۰۸۱

۳. فله‌سه‌فه‌ی ده‌سه‌لات له‌ تاوان و سزادا. بیکاترینا پۆستۆکاڤا ۱۱۰۵

۴. سەنۋوربەزاندەن: دۈۋ جۆر ئازادى لە تاۋان و سزادا. رېچارد ئاورامىنكو ۱۱۲۵
۵. ئيمان و ئىنساندۇستىي دۇستۇيۇسكى. فېكتۇر يىزافى يىف ۱۱۵۵
۶. كوتەي كۆتايى تاۋان و سزا. نىكولاي ستراخۇف ۱۱۶۵
۷. خاۋاۋەندانى مەرگ و ژيان. سەرنجىك لە جىھانى دۇستۇيۇسكى ۱۱۸۷
۸. دۇستۇيۇسكىي دۋاي باختىن. تاۋان و سزا: شىتاندنى ئەۋانىدى ۱۲۰۲
۹. پەيوەندىي بىستىيارىي راسكولنىكۇف – لە بىستەۋە تا كۆنگرتن. دانىل شومان ۱۲۲۷
۱۰. دۇستۇيۇسكى لە دىدىكى دىكەۋە – تاۋان و سزا. ستانىسلاف ماكسكىفېچ ۱۲۶۵
۱۱. تراژىدىانوس. رېچارد پافىەر ۱۲۷۷

وهك پيشهكیی نووسهر^۱

له دواهمین ساتدا دهنگی تهقهی گوللم بیست. دلم لیوانلیو بوو له خهفته؛ خهفتهی ئهوهی که دهمتوانی به زور شوین بگم و کهچی دهرفهتم بۆ نهپهخسا. من ئهو پۆژه مردم و، ههمدیسان زیندوو بوومه. چاوهکانی ئیمهیان کردنهوه و گوتیان تزار بریاری سووگکردنی سزاکی ئیمهی دهرکردوه.

سێ سال بهسهر ئهو پۆژهدا تیپهپیوه. سێ ساله من هر بهو زنجیرانهوه دهخوم و بیدار دهیمهوه که به پییهکانمیانوه بهستون. ههوکردنی زامهکانم لهگهڵ تۆرهگهلی فیدا خوشبهختیهکه و بۆ چهند کاتژمێرێک من دهنیریته نهخوشخانهی ئوردوگاوه؛ ئهو شوینهی که دکتۆرێک به دزییهوه مۆلهت دهوات چهند ساتیک پۆمانهکانی دیکنز و ههندیک پۆژنامهی تا رادهیهک کۆنه بخوینمهوه. دویشهو ئهم دکتۆره مۆلهتی دا له نهخوشخانه بمیتمهوه...

دوای چهندین سال لهسهر تهختهخهویک پاکشابووم و له ئاسمان رامابووم. ئاسمانیکی چهنده دۆشدهمین بوو! لهو ئاسمانانهی که تهنیا لهو ساتانهدا دهتوانیت بیانبینیت که منداڵ یان زور گهنجیت. ئاسمانیکی درهوشاوه به ئهستیرهگهلی شهوقنهوه، هاوکات چاوانی توش دهردهوشیتهوه. جا به سهرسامی و داخداریهیهوه له خۆت دهپرسیت: «شهپهنگیزی و دلپهقیی سهرزهی، چۆن دهتوانن لهژیر

۱. دوو نامه دۆستۆپسکیمان لهبری پيشهکی تینهلکیش کردوه. سهراچاوه: «برنامه کتابیاز - سعود فراستی - نامه های فیژور داستایفسکی» (تیبینی: «و. ف» کورتکراوهی «وهرگیزی فارس» — و «و. ک» کورتکراوهی «وهرگیزی کورد».)

ئەم جوانىيە ھەمىشە يىپەدا درىژە بە ژيانى خويان بدەن؟! « من ھىشتا نەمتوانىيە سەيرى ئاسمانى دەر و ناوھەي خۆم بەكەم و بلىم خودا بوونى نىيە! وەلى دەزانم خودا گەر ھەبىت يان نا، ئىمە ناچارىن بەرپرس—يارىيەتى كاملبوون و ئازارى خۇپەرودەردەکردنمان بگرىنە ئەستۆ. من باوەر ناكەم و دەزانم كە نابىت باوەر بەكەم شەرەنگىزى و دلرەقى لەژىر ئاسمانىكى ھىندە دلرەقىندا دۆخى سروسشتى مروقە. تا شەو زياتر تارىك دەبىت ئەستىرەكان درەوشاوەتر دەبن، كتومت وەك درەوشاوەترىن ئەو حەقىقەتانەي كە لە تارىكتىن شەوانى ژيان و گەرەترىن ئازارەكانى خۆمدا دەرکیان بىن دەكەم. شەوقى ئەستىرەكانى حەقىقەت لە دلى ئىمەدا، رېك بە ئەندازەي بەرفراوانىيە ئازارەكانى ئىمەيە.

نازانم تا كەي دەتوانم لىرە ھەلبەكەم، وەلى دەزانم ئازارەكانى خۆم و مەينەتىي ھاوزىندانىيەكانم كە منيان لە خەون و مۆتەكەگەلى شەوانەي سەر زەوىي سارد و تەختەي ئۆردوگادا ھاوبەش كردووە، پۆحم ئازاد دەكەن. ئىستە كە بىن لەم ئاسمانە ھىچم بۆ نەماوەتەو، بىر لە وەھمى ئەو پۆژانە دەكەمەو كە ئازاد بووم؛ ئەو پۆژانەي كە ئەوانى دى ھاودەنگم بوون.

تو گەر ئاواتگەلىكت ھەيە، بەدبىيان بىنە. ھەرگىز لە بەدبەيتانى ئاوات و خەونەكاندا كەمتەرخەمى مەنۆينە. نەك ھەر بە تەنيا ئاواتەكانت بەدى بەيتە، بەلكە ھەمىشە زياترىشيان بەكە.

بۆچى لەبارەي ئازادىيەو دەپرسىت، لە كاتىكدا كە بۆمان باس كردوويت؟! بۆ نازانیت ئازادى ھىچ شىتېك نىيە بىن لە بەرفراوانبوونى بىوہستانى ئەو خواستانەي كە لە ژياندا ھەمانن؟! من دوتشەو بەدەم رامان لە ئاسمانى ئەستىرەبارانى سىبىرياو، ئىدى لە دلى خۆمدا دەمزانى كە بەرئەنجامى ئەو ئازادىيە بۆ دەولەمەندان نامورادى و خۆكوشتنە، بۆ ھەژارەكانىش ھەناسەساردى و تاوانە. دەزانىت،

مروّقه‌کانی ئەمروژانە لە دوو شت دەترسن: لەوێی کە هەزارین و بە چارەپەشی سەر بنێنەو، دووهمیشیان ئەوێیە کە جێی بایەخ نەین و تەنانت لەوێ خراپتر؛ لە بەرچاوی ئەوانی دیکەدا وەک گالته‌چار دەربکەون. پەنگە هەر لەبەر ئەم دوو هۆکارەش بێت کە وایان پێ باشە ئاوا بە کەسایەتی تەقەللا بەدەن بۆ گەشتن بە هیچ!

... ئەم خۆینبەربوونی سێیە تەنگی پێ هەلچینوم، ئەو نۆرەگەلی فیش تا دی زیاتر دەبێت! دکتورەکان گوتویانە دەرفەتێکی ئەوتۆم نییە، بەلام من هەر لە سەرەتاشەو دەمزانم کە دەرفەتێکم نییە! ئەوێی کە لە دوو ساتەکانی مندا ماوەتەو، ئازاریکە، کە بە رووخۆشی باوەشی بۆ دەکەمەو، چونکە لە ژياندا تەنیا لەرێی ئازارەو دەستم بە هەر حەقیقەتێک پراگەیشتووە. لە سەرانی سەری ژيانی مندا تاکە ترسم هەمیشە ئەمە بوو کە شایستەیی ئازاری خۆم نەبم! جا خۆزگە بە من بێت کە ئەمۆ من شایستەیی ئەم ئازارەم یان نا؟! چون دەکریت بەبێ ئازار تانی عەشق بکەیت؟ چون دەکریت بەبێ ئازار شکۆبەک بە دەست بەینیت؟ ئێمە کە لە دایک دەبین، هەموو حەقیقەت لەنیو دەستەکانماندا، ئەم حەقیقەتەش پۆز بە پۆز هێمن هێمن و بە بێدەنگی بەنیو پەنجە لەرزۆکەکانماندا پۆدەچیت، ئەمەش لەبەر ئەو هەموو ترس و سووکێیە کە لە ژياندا دەچینە ژیر باری تەنیا بۆ ئەوێی ئازار نەکێشین! تەنیا بۆ ئەوێی عاشقە نەژیبین! مۆلەتی گوتنی ئەو بە خۆت بەدە کە ئەوانی دی ناوێرن تەنانت لەبەر خۆشیانەو بیری لێ بکەنەو! هەرگیز مۆلەت مەدە بێدەنگی بژاردەیی تۆ بێت، لە کاتێکدا کە دلت بە دەنگێکی زولال بۆت دەدوێت. دەزانم کە زۆر زوو دواي مەرگی من، زمانی ئەمانی پەيامبەری هەموو ئەم قەسەنەیی منتان بۆ دەکاتەو. لێگەرئێ با دواهەمین وشەکانم بۆ ئێو لەبارەیی عەشقی بێ عەشق ئەو گەنجینە بەبەهایە کە تۆ دەتوانیت لەرێیەو هەموو جیهان ببەیتەو! جا نەک هەر بە تەنیا خۆت، بەلکە هەموو

مروّقه‌کان له تاوان دامالیت و نازادیان بکه‌یت. که‌واته ده‌ستوبردی لئ بکه، بی ئه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت بۆ چرکه‌ساتیکیش ترست لئ بنیشیت. له‌سه‌ر کیلی گۆره‌که‌م بنووسه: «ئهو چله‌گه‌نمه‌ی ده‌که‌ویته‌ سه‌ر زه‌وی و به‌ ته‌نیایی نازار ده‌چیژیت، ده‌مریت، به‌لام مه‌رگی ئهو، چله‌گه‌نمه‌کانی داهاتوو به‌ره‌و ئهم سارایه‌ پینوینی ده‌کات!»^۱

له‌م دوا‌هه‌مین سا‌ته‌دا له‌به‌رخۆمه‌وه‌ بیه‌ر ده‌که‌مه‌وه: چ شستیک له‌وه سه‌مه‌ره‌تره‌ که‌ ئیمه‌ی مروّقه‌کان، و‌پرای ناگاداربوونمان له‌وه‌ی که‌ مه‌رگ ته‌نیا چه‌ند هه‌نگاوێک لی‌مانه‌وه‌ دووره‌، که‌چی به‌رزترین پالنه‌ر و هه‌ولمان دۆزینه‌وه‌ی مانایه‌که‌ بۆ ژیان، نه‌ک زیاتر ژیان.

پاییزی سالی ۱۸۵۲ | ئوردوگای کاتورگا - سیبیریا

فیودور میخائیلوویچ دوستوئفسکی

۱. ئاماژه‌یه‌ به‌ نایه‌تیکی ئینجیل که‌ له‌ ده‌ستپه‌کی رۆمانی *برایانی کارامازوف* پێشدا هاتووه: «هه‌ر به‌ راستی، هه‌ر به‌ راستی ئه‌مه‌تان پین ده‌لیم: ئه‌گه‌ر ده‌نکه‌ گه‌نم بکه‌ویته‌ سه‌ر زه‌وی و نه‌مریت، به‌ ته‌نیا ده‌مینیته‌وه‌، وه‌لئ ئه‌گه‌ر به‌مریت، به‌ره‌مه‌یکی زۆری ده‌بیت.» (ئینجیل به‌ گێڕانه‌وه‌ی سن جان، وه‌رزی ۱۲، نایه‌تی ۲۴) «و. ک»

بەشى يەكەم

بەگ

دەمەوئێوارەیهکی گەرمی سەرەتای مانگی تەمبوز، گەنجیک لە ژوورۆچکە بەکرێکەیدا که لە نزیک کۆلانی ستالیارنی بوو، هاتە دەر و هەنگاوی نایە سەر شەقام، جا دوودلانی بەرەو پردی کۆکۆشەین کەوتە پێ.

لە پلێکانەکاندا تووشی خاتوونی خاوەنمال نەهاتبوو و بە بیوێی دەرچوو بوو. ژوورۆچکەکە، که زیاتر لە سەندووق دەچوو، پێک لە ژێر بانەلیژی بینایەکی بەرزی پینچنەزمیدا بوو. خاوەنمال لەگەڵ ژەمە خۆراکیکی پۆژانە و خەمەتگوزاریی پاککردنەوەدا ئەوێی بەکرێ دابووین و خۆیشی لە نۆمێک خوارترەوه دەژیا. بەم پێیە، گەنجەکه هەر کات بیویستبا بچیتە دەر، ناچار دەشایا بە بەردەم موبەقی خاتووندا تێبەڕیت که پرووی لە پلێکانەکان بوو و کەم کاتیش هەلەدەکەوت دەرگەکە لە سەر گازی پشت نەبیت. هەر جار که بەویدا پادەبورد هەستیکی بە ئازار دەست و پێی دەخستە لەرزین و پووختاریشی لە شەرماندا کرژ دەبوو. تا قورقوراکە لە قەرزێ خاوەنمالەکەیدا چەقیبوو و نەیدەوێرا رووبەرووی ببیتەوه.

وا نەبوو بلیت هیندەش ترسنۆک و بەستەزمان بیت، بگرە تەواو بە پێچەوانەوه، وەلێ ماوەیهک بوو بەدخوو و توورپە بووبوو و باریکی وەک ماخولیای^۱ هەبوو. بە جۆریک لە خۆیدا پۆچوو بوو و

۱. ماخولیا: ئەسپەک؛ مەخوولی: نەخۆشییەکی بێر و مەزە، نەخۆش تووشی ژاگان، خەپالات و وریفە دەکات. «و.ک»

خوی له ههمووان بهدوور دهگرت که نهک هر به تنیا له بینینی خانمی خانهخوئی، بگره سلی له بینینی هر ئادهمزادیک دهکردهوه. له ژیر باری هه ژاریدا پلیشابووهوه، گهرچی لهم دواییانهدا تهنانت ئیدی ئهم دۆخه ناله باره ئازاریشی نهدهدا. به تهواری دهستی له کارهکانی پۆژانهشی شوشتبوو و هر نهشیدهویست بهدهمیانهوه بهچیت. راستییهکهی ئهوه بوو که گهنجهکهی ئیمه تهنانت هر به میتشکیشیدا نهدههات که خاوهنمال چ فکر و خهیاڵیکی له بارهیهوه ههیت، بهس هرگیز نهیدهویست له پلیکانهکاندا بوهستیت، گوئی لهو قسه بیسهروبهه و پرپووچانه بگریت که به بۆچوونی ئهوه بهقهه پووشیک بایهخیان نهبوو و جا له بارهی کریخانوهکهوه نووزانهوه و بۆلهبۆل و ههپهشه بیستیت و ناچار بیت خوی بدزیتهوه و بیانوو بهینیتهوه و درۆ بکات... کهواته هر ئهوه باشتره که وهک پشیله به پلیکانهکاندا بهچیته خوار و تا کهسیک چاوی پتی نهکوتوهوه، خوی له گنچهل پرزگار بکات.

وهلی ئهم جارهیان که ههنگاوی نایه سهه شهقام، ترسانی له رووبهروبوونهوهی خانمی خاوهنقهرن، خۆیشیی خسته سهرسامییهوه.

تو ته ماشا که من دههوی دهست به چ کاری بکهه و کهچی له چ شتکه لیکێ کالته جارانه دهترسیم! بهدهم بزهیهکی سهیری سهه لئوییهوه له فکردا پۆچوو بوو. ئمممم... وایه ئیتیر... مرۆف هه موو شتیکی له بهردهستدایه، کهچی هینده ترسنوکه، لئدهگهری تا له دهستی بچن... ئه مه بنه مایه... تهنیا له وهدا تیا ماوم که ناخو خه لکی له چی دهترسن؟ نهکا له ههنگاویکی تازه یان قسهیهکی نوێ! بترسن که

۱. دوستویفسکی بروی وا بوو که پووسیا سن بلیهتی ههیه که قسهی تازهیان کردوه: میخائیل لامانوساف، نالیکساندهر پروشکین و تا رادهیهکیش گهرکول. «و. ف»

دهیلین؟ بهلن، هر ئهوهیه... من خهریکه زوری لهسهر دهپۆم. هر
لهبر ئهوشه که هیچ کاریکم لهدهست ناین، هر خهریکی زوربلیتیم.
لهوانهشه لهبر ئهوهی که هیچ کاریکم لهدهست ناین، ئاوا تووشی
زوربلیتی بوومه. دروست له مانگهشدا تووشی چهنه بازی بووم که
شو و پوژ له سووچنکدا که وتبووم و بیرى... بیرى که مزانهم
دهکردهوه. باشه ئیسته بۆچی دهمهوی بچمه ئهوی؟ هر به راست
ئهوهم لئ دهوشیتهوه؟ ئهسلن مهسهله که جدییه؟ نا بابه، هیچ
جددی نییه. ته نیا بۆ سهرقالییه که له خهیا لاتدا خهریکی یاریم. خهزی
یاری داویهتی له کهللهم! بهلن هر ئهوهیه! یارییه!

دهروه، به شیوهیهکی تۆقینهر گهرم و قهله بالق و تاسیتهر بوو؛
قس¹ و داربهند² و خشت و تۆز و خۆل و ئهو بۆگه نه تاییه تهی
هاوینانی پیتهربورگ هه موو لایهکی ته نیبووهوه. ئهو پیتهربورگییهی
که توانای به کریگرنتی ئیلاخی³ نییه، چاک بهم بۆنه ئاشنایه. هه موو
ئهمانه، کتوپر به شیوهیهکی نه خوازراو میشکی گهنجه که یان پر کرد
که خۆی شه کهت و قهلس بوو. بۆگهنی مهیخانه کان، به تاییهت لهم
به شهی شاردا که ژماره یان زیاتر بوو و ئهو سهرخۆشانه شی که له
پوژانی ئاسایی کاردا لهسهر پئی قوت ده بوونهوه، دیمه نه که یان
بیزار کهر و ناخۆشتر ده کرد. کتوپر، قهلسی و بیتاقه تیه کی زور له
پووخساری جوانی گهنجه که دا ده رکهوت. ئهوهی راستی بیت
پووخساریکی فره نازداری هه بوو و ئه ندای باریکه له و لیکوه شاهوه،

١. قسل! ئاههک! کلس! ماکیکی سپیه له بهردی ئاههک به رهه م دیت.

٢. داربهند؛ چیه بهست؛ دابهس؛ چهو تهک؛ تۆرینک له تیره گهلی تهخته یی یان کانزایی
بۆ کارکردن له بینا گهلی بهرز و دهست پیزانه گیشتوو (وهک سهه دیوار یان
نهۆمگهلی سهرووی وارخان) که به شیوهیهکی ستوونی و ئاسۆیی پیکه وه
ده به سترینه وه.

٣. ئیلاخ؛ خانووی هاوینه؛ ههوار یان مال له شوینی فینک و خوشدا بۆ هاوینان.

به چاوانیکی جوانی پەش و قژیکی خورمایی و بەژنئیکی بەرزتر له می ئاساییهوه. وهلئ هیندهی پینتهچوو دهنگوت هەر به تهواوی فکر و خهیاڵ بردوویهتیهوه، یان با ریکتر بیلین، وهک نهوه وابوو که جۆریک له فەرامۆشی دایگرتبیت و هەر به هەمان بارهوه درێژهی به رینگهکهی نا. ئیدی چواردهوری خۆی نهدهبینی و هەر نهشیدهویست بیبینت. تهنا جاروبار له ژیر لئوهوه شستیکی به خۆی دهگوت که ئهویش له بهر ئهوه فرهپرسییه بوو که له م دوایانهدا خوی پئوه گرتبوو. له م ساتهدا خۆی دهیزانی که بیرى شپهزهیه و گهلیکش بیهیز بووه. دوو پۆژیک دهبوو که شتیکی وای نهخواردبوو.

جلوبه رگهکهی هینده شروور بوو که هەر مرۆفیکی ئاسایی شپهپۆشیش شهرمى دههاتی به پۆژی روشن بهو سیپالانهوه بیته دەر، وهلئ له لایهکی دیکهوه ئه م شپ و شتواوییه له وهها گه پهکینکا شتیکی سهیر نهبوو. له نزیک بازاری سنایا و سۆزانیخانهکان و ئهوه کۆمهلهیهوه که زۆربهی پیشه ساز و کاسبکار بوون و لانهیان کۆلان و لاکۆلانهکانی ناوهندی پیته ربورگ بوو، هه ندیک جار وهها دیمه نئیکی که سه به کهس دههاته ئارا که ئه گه ر تووشی هەر جۆره مرۆفیکی خپله په شیش^۱ ببووبایت، به لاته وه سهیر نه بوو. بهس دهروونی گه نجه که به چه شنیک لئورپژ له سووکایه تییهکی پرکینه بوو که وێپای هه ستیارییهکانی گه نجی، به هیچ شیوهیهک تهریق نه ده بووه وه که بهو سیپال وه بیته سه ر شه قام... هه لبه ته تووشبوونی ناسیاو یان هاو پیری دیزین جیاواز بوو، ئاخیر به هیچ شیوهیهک چه زی نه ده کرد چاوی به ناسیاوینک بکه ویت. له م بگه ره و بهرده یه دا، به دمه ستیک به ته نیشته گه نجه که ی ئیمه دا رهد بوو که به سه ر گالیسکه یه کی گه وره وه بوو و ئه سپنکی چه له نگ رایده کیشا و هیچ دیار نه بوو که

۱. خپله ره شی؛ نه بوو؛ خه یالی؛ مرۆفی سه یروسه مه ره و نانا سایی.

بۆچی و بەرەو کۆیی دەبات؛ جا لە باریکدا که نامازەهی بۆ ئەو دەکرد،
قیراندی:

- هێی، کلاوئەلمانی!

گەنجەکه وشک بوو و بە توورەبیەکی زۆرەوه چنگی بە کلاوکهیدا
کرد. لەو کلاوہ درێژە باوانە بوو که لەلایەن زیمیرمان ئەو دەدوورا،
وہلن تەواو پواو و کەرچوکال و پەر لە پەلە و کون... ئیدی لێواریکی
پێوہ نەمابوو و لەبەر چەرچۆلچیش بە سەریەوہ ناشیرین دەوہستا.
نەک هەستی تەریقبوونەوہ، بەلگە هەستی ترس گیانی تەنییەوہ و
واقوور ورتاندی: هەر دەمزانی! هەمان ئەو شتەیی که لێی دەترسام!
خراپترین بەلا، ئەری، وەها شتێکی گەمزانی، خالێکی هیندە لابەلا،
دەتوانی تەواوی پلانی مەرۆف تیک بد! ئەری! ئەم کلاوہ زۆر سەرنج
را دەکێشی... ئەم سەروسەکوئەیی من زیاتر کاسکێتی بۆ باشە،
تەنانەت گەر لەو بیکەلکانەیی سەردەمی دەقیانوسیش بێ... نەک ئەم
شتە گالته جار و ناشیرینە! باشە ئێستە کێ هەبە لەم کلاوانە بکاتە
سەری! لە دووری فەرسەخیکەوہ خۆی دەنوئینی و سەرنج
را دەکێشی... جا لە هەمووی خراپتر ئەوہیە هەمووان لە یادیان دەمێنی
و بۆ خۆی دەبیته بەلگەیک. لەم دۆخدا، مەرۆف دەبێ کاری بکا که
تا دەکری سەرنج رانەکێشی... وردەکاری... ئەری، خالی بچووک، هیچ

١. لەو سەردەمدا بەراورد بەو کەسانەیی که جلی فەرہەنگی روسیان دەپۆشی،
ئەو کەسانەیی که بە شیوازی ئەوروپی خزیان دەگۆری، پێیان دەگوترا «ئەلمانی».
پاسکولنیکوڤیش بەو پێنەیی کلاو و جلی لە بەردا بوو، لەو گەرەکه هەزارنشینە...
سەرنجی رادەکێشا و لەو سەردەمدا زیاتر وشەیی ئەلمانی، بە مانای بیانی بەکار
دەهات. «و. ف.»

٢. ناوی خواوہنی ئەو کارخانەیی کلاو دوورینەیی که دوکانی کلاو فرۆشییە
بەناوبانگەیی شەقامی نیفسکی پیتەربورگ که دۆستوڤسکی لەوێ کلاوہکەیی
سەندبوو. «و. ف.»

شتی لەم وردەکارییە گرنکتر نییە! ھەر ئەم وردەکارییە بە کە دايمە
ھەموو شتێ لەناو دەبا...

پێگەییەکی ئەوەندە دووریش نەبوو، تەنانەت دەشیزانی لە مالی
خۆیەو تا ئەوێ چەند ھەنگاوە: پێک ھەوتسەد و سی شەقاو، ئاخر
جاریکیان کە تەواو دالغەئە پۆیشتبوو، بە ھەنگاو ژماردی. ئەو پۆژە
ھیشتا ئەم فکر و خەیاڵانەئە نەکەوتبوونە سەر و تەنیا خەریک بوو
تینویتی سەیری خۆی بە بویرییەکی نەحس دەورووژاند. ئیستە بە
تیپەربوونی مانگیک، بۆچوونی لەبارەئە خەیاڵپلاوییەکەئە یەو گۆرپابوو.
بەو خۆدوینییە دەروونیەئە، کە لەپێئەو قەشمری بە لاوازی و
کالتەجاری خۆی دەکرد، ئیدی دەتگوت خۆنەخووازانە گەیشتبوو
جیئەک کە خەیاڵاتە سامناکەئە بە ئەرکیکی پاستەقینە دەزانی،
ئەمەش لە باریکدا کە خۆی ھیشتا باوھەری پێی نەبوو. ئیستەش
خەریک بوو دەپۆیشت تا بەر لە ھەر شتێک مەشق لەسەر ئەرکەئە
بکات و لەگەل ھەلگرتنی ھەر شەقاویکیشدا شپرزەییەئە زیاتر و
بەتینتر دەبوو.

لەگەل لەرزەئەئە دەماری و بە جۆریک ھەک بلیت دلی لە مشتیدا
بیت، گەیشتە بەردەم بینایەئە ئیجگار گەرە کە لە لایەئەئە بەسەر
ئاوھەپۆئە کدا دەپروانی و لەولاشەئە بە شەقامەئەئە کە نارییەئە
دەنوسا^۱. ئەم بینایە لە کۆمەلە ژووریکی بچوک پێک ھاتبوو کە
نیشتەجیئەئە بریتیبوون لە جۆرەئە پێشەوەر: ھەر لە بەرگدوور و
قوفلساز و چیشتیتنەرەو بیکرە تا ئەلمانئە جۆراوچۆر و کچانی تەنیا
و فەرمانبەرانی پلەنزم و تا دوایی. خەلکی بەردەوام لە ھەردوو دەرگە
سەرھەکییەئەئە ئامۆشۆیان بوو. بیناکە سێ چوار دەرگەوانئە ھەبوو و
لاوھەئە بەو دڵخۆش بوو کە ھیچ کامیانئە نەدیوھ و بەبێ

۱. ئیستە ناوی ئاوھەرۆکە بۆ کەئەئە گریباپیتداف و شەقامەئەئە کە ناریش (شەقامی
بیکاتیریناگوف) بۆ ریمسکی-کورساگوف گۆردراوھ. «و. ف»

سهرنجر اکتیشان له ده رگه وه یه کراست به ره و پلیکانه کانی دهسته پراست بای دایه وه. پلیکانه کان ته سسک و تاریک بوون و به پلیکانی لاهوکی داده نران. پیشوه خته وردودرشتی هه موو شتیکی هه لسه نگانده بوو و به گشتی له دۆخه که رازی بوو، چونکه له و تاریکیه دا ته نانهت له بهردهم هه پره شهی کونجکولترین نیگا کانی شدا نه بوو. باشه هه ر له ئیسته وه دهست و دلم ئاوا ده لرزی، ئهی گه ر بیته سهر کاره سهره کییه که چی ده بی؟ به دهستی خوی نه بوو، بهدهم پیکردنه وه به ره و نهومی چوارهم، له فکره دا رۆ چوو بوو. که گه یشته ئه وی، چهند بار به ریکی کونه سهر باز که خه ریکی گواستنه وه ی ناومالی یه کیک له نه پارتمانه کان بوون، پینگه که یان گرت. ده یزانی که فره مانبه ریکی ئه لمانی له گه ل خه یزانه که یدا له وی ده ژیا: یانی ئاوا... که واته ئه لمانییه که وا ده پرو! ئه مه مانای وایه جار ی ته نانهت بو ماوه یه کیش بین له نهومی چوارهم و ئه م بادا که دا، ته نیا ئه م پیره ژنه هه یه. بو پاریزیش بین، هه ر شتیکی باشه... دیسان که میک بیر ی کرده وه و زهنگی ئه پارتمانی پیره ژنه که ی لیدا. زهنگه که زهنگه زرنگیکی بیگیانی کرد، وهک ئه وه ی له ته نه که بیت نهک مس. زهنگی ئه پارتمانه به چو که کانی ئه م جۆره بینایانه که م تا زۆر یهک جۆره. زهنگه زرنگی ئه م زهنگه ی به ته وای بیر چوو بو وه وه و دهنگوت دهنگه مردو وه که ی کتوپر شتیکی بیر هینا وه ته وه و کتومت دیمه نیکی هینایه به رچاوی... میتشکی هینده لاواز بوو بوو که به دهنگی زهنگه که رچه نی. که میک تیپه پی و ده رگه که هینده ی پله په نجه یهک کرایه وه. ژنه له هه مان درزی باریکه وه به چاوانیکی به دگومانانه وه ته ماشای میوانه که ی ده کرد و ته نیا چاوه ورده کانی دیار بوون که له و تاریکیه دا ده ره و شانه وه. ژنه کاتیک ته ماشای کرد بادا که که سانیکی دیکه شی لیه، زاتی دایه بهر خوی و به ته وای ده رگه که ی کرده وه. که نجه که له ئاسستانه ی ده رگه وه ههنگاوی نایه راره وه

۱. باداک: جیی سورانه وه و وچان له دوا ی ریزیک پلهکان یا به رزکه ره وه.

تاریکہ کہ وہ، کہ بہ باریکہ دیواریک جیایان کردبووہ وہ و موبہ قینکی بچووکیش لہ پشٹیہ وہ بوو. پیرہ ژن لہ بہ رانبہ ریدا بیدہنگ راوہ ستابوو و کونجکولانہ لئی دہروانی. قرچولیکی^۱ وردیلہ و سسیسہ لہ ی کہم تا زور شہست سالہ بوو بہ چاوانیکی ورد و دزیوہ وہ، لووتیکی گچکہ و تیزی ہہ بوو و پون لہ پرچہ نارپک و سسپیہ کہ ی دہتکا و پارچہ پوپہ شہمینیکی شر بہ دہوری ملہ باریکہ کہ یدا (کہ ہر دہتگوت پنی مریشکہ)، پینچرابوو و لہو گہرما بہ تینہ دا چاکہ تیکی چہرمیی بہ سہر شانہ وہ بوو کہ لہ کونہ بیان زہرد دہچوہ وہ. پیریژنہ ی وردیلہ بہ دریزیای ٹہو ماوہ یہ ہر کزکہ کزک و لرخہ لرخی بوو. پیندہ چوو گہنجکہ تہ ماشایہ کی نائاسایی ٹہوی کردیت، چونکہ ہہ مان بہ دگومانی سہرہ تا کتوپر لہ چاوانی ژنہ دا ترروسکایہ وہ. گہنجکہ نیوہ کپنوشیکی برد و ہک ٹہوی تازہ بیر ی ہاتیتہ وہ کہ پیویستہ بہ پریزانہ تر ہہ لسوکہ وت بکات، جا گوتی:

— راسکولنیکوفم، یارو خویندکارہ کہ^۲. مانگی لہ مہو بہر ہاتبوومہ خزمہ تتان...

پیریژن فرہ برگہ برگہ و روون و بہین ٹہوی نیگای شہپرزی لہ سہر رووخساری ٹہو لابدات، و ہلامی دایہ وہ:

— بیرمہ، کاکہ گیان، باش بیرم ماوہ کہ ہاتبوونہ ٹیزہ.

بہ دگومانی قرچولہ کہ راسکولنیکوفی برپک نیگہ ران و سہرسام کرد:

— ٹی، ٹہوی راستی بی دیسان ہاتبووم... بق ہہ مان کار...

۱. قرچول: دہلہ قور؛ پیرہ بووک؛ زور پیر و ناشیرین (بق ژنان).

۲. خویندکاری زانکو.

ههستیکی باشی نه بوو و له بهرخزوه بیری کرده وه: رهنگه هه همیشه
هر وا بین و مهسه له ئه وه بین که من جاری پیشوو سه رنجم نه دابوو.
پیریژن چهند ساتیک، وهک ئه وهی رارا بیت، بیدهنگ بوو و پاشان
چووه لاره و ئاماژهی بق ده رگه ی ژووره که کرد و مؤله تی دا
میوانه که ی بجیته ژووره وه و گوئی:

- وه ره ژوورئ، کاکه گیان.

ژووره که به کاغه زدیواری زهر داپوشرابوو، پرده گه لی موسیلین
به پنجه ره کانه وه هه لواسرابوون و به رده میشیان به گوله شه مالی
راژیند رابوو وه. خوری دهمه و ئیواران رۆشناییه کی به شه وقی له و
ژووره دا پهخش کردبوو که گه نجه که ههنگاوی نایه ناویه وه. گه لیک
خۆبه ختانه شتیک وهک برووسکه به زهینی راسکولنیقۆفدا رابرد: یانی
له و کاته شدا خۆره تاو هر وا دهره وشیتیه وه! به خیزایی سه رنجیکی
چوارده وری دا و ورده کارییه کانی ژووره که ی سپاردنه زهینی.
ده یویست دواتر تا ئه و شوینته ی که ده کریت، به وردی نه خشه که
هه لسه نگینیت و به باشی شوینی که لویه ل و که شه که بهینیتیه وه یاد.
ئه وئ شتیک تاییه تیشی لئ نه بوو. مؤبیلیاتی بیکه لکی ژووره که، ته و او
کونه و له تهخته یه کی زهره بوو: قه نه فه یه کی پانو پۆر که پالپشتیکی
فراوان و خواری هه بوو له گه ل میزیک شتیه هیلکه یی له به رده میدا،
میزی ته و الیت و ئاوینه له نیوان په نجه ره کاندا، چهند کورسییه کی
پشت له دیوار و دوو سئ وینه ی که ئه لمانیانی بالنده به ده ست؛ هر
ئه وه نده و بهس. له سووچیکی ژووره که دا، چرایه کی پیسۆز^۱ له به رده م
کوته لیک بچووکدا ده سووتا. هه موو جینه ک پاکو خاویز بوو. وهک
ئه لماس بریقه یان له مؤبیلیات و زه ویه که هه ستانده بوو و گشت
شوینیک له خاویزیان دهره وشایه وه. گه نجه که بیری کرده وه: ئیشی

۱. چرای پیسۆز: سبیوس؛ دویه؛ بیف سوچ؛ چرایه ک که به پیو کاری ده کرد.

ليزافيتايه. ٲه پارتمانكه ٲوسقاليك ٲوزي ٲيدا نه ده بيندرا. ٲاسكولنيكوف هينستا خهريكي ليكدانه وه بوو: ٲه نيا مالي ٲم بيوه ٲنه ٲيره نار ه سنانه ناوا ٲاكوخاوينه! كونجكول و له ٲير چاوه وه ٲه ماشايه كي ٲه ٲه رده كه تانه ي كرد كه به ده رگه ي دو وه مين ٲووري بچو كي ٲه پارتمانكه وه هه لو اسرابوو. ٲه خٲه خه وي ٲيريٲن و ٲه فه چه كه جه داره كه ي له وي بوون، به لام كه نه كه ٲه نانه ٲ بٲ جار يكي ش نه ي ٲوانيبوو سه ريك بكي ش ٲه نيو ٲووره كه وه. هه مو ٲه پارتمانكه ٲه نيا ٲم دوو ٲووره بوون.

ٲيريٲنه كه ش هاته ناو ٲووره كه و وه ك جاري ٲيشوو ريك له به رده م ٲه ودا ٲاوه سٲا ٲا ٲٲوانيت ٲاسٲه و ٲاسٲ به ده مو چاويدا واق بيٲٲ و ٲور ٲرو مونانه ٲرسيي:

– ٲسته كارتان چي بوو؟ فه رمايشٲان؟

– شٲيكم هيناوه بٲ بارمه، خاتون!

كه نه كه كاتزميريكي ٲه خٲي زيوي ني كونه ي له گير فانيدا ده رهينا؛ به ٲشٲ كاتزميره كه وه وينه يه كي گٲي زه وي هه لكولرابوو و زنجيره كه شي ٲولايي بوو.

– وه لي كاتي بارمه كه ي ٲيشٲريشٲان ٲيه ٲيوه. ٲيري سه ري مانگ بو!

– كه ٲوزي له سه رم ٲاوه سٲن سوودي مانگيكي ٲريشٲان ده ده مي!

– ٲه ويان ٲيٲر ٲه يوه نديي به منه وه هه يه كاكه گيان، كه له سه رتان ٲاده وه سٲم يان بارمه كه تان به ٲري كه م ٲروا.

– ٲسته بٲ ٲم كاتزميره چه ند ده دن، ٲاليونا ٲيقانوفنا؟

– ٲيوه ٲه نيا شٲي ورده له م بٲ ده هينن، كاكه گيان. به من يي ده ليم به به لاشيش گرانه. جاري ٲيشوو بٲ ٲه نگو سٲيله كه تان دوو ٲولم ٲن

دان، نه مه له باریکدا که لای ئالتونفروش ده توانی دانه یه کی تازه ی له و جوړه به پوښل و نیویک بکړی.

- ئیسته ئیوه چوار روپلم بده نی. دواتر له بارمته یی دهری ده هیتم، ناخر هی باوکم بووه. به م زووانه پارهم دیته ده ست.

- پوښل و نیویک، کاکي به پریز. پیتشه کیش سووده که ی وهرده گرم. ئیتر که یفی خوتانه.

که نجه که سه رسامانه هاواری کرد:

- پوښل و نیویک!

- که یفی خوتانه!

پیریژن نه مه ی گوت و کاتژمیره که ی بو دریز کرد.

که نجه که کاتژمیره که ی وهرگرت. هینده تووړه بوو که ده یویست جی به یلی و بروا، به س ده موده ست، دوخه که ی هه لسه نگانند و پاشگه ز بووه وه. بیری هاته وه که شوینیکی دیکه ی نییه بوی بچیت و، بن له وهش، نه و له بهر هؤکاریکی دیکه هاتوه بو ئیره. زور به تووړه یی گوتی:

- باشه، بده نی!

پیریژن گیرفانی پشکنی تا کلیه کانی بدوزیته وه و چووه ژووری پشتی پرده که. که نجه که له ناوه راستی ژووره که ی دیکه دا به ته نیا مایه وه و کونجکولانه گوتی هه لخصت تا بزانیته له و دیو پرده که وه چی به چیه. بیستی که پیریژن یه ک به یه ک چه که جه کانی ده کردنه وه، جا له به رخویه وه نه جامگیری کرد: ده بن چه که جه که ی سه ره وه بن. ها، یانی ناوا... که واته کلیه کانی ده خاته گیرفانی راستیه وه... کلیه کانی له نه لقه یه کی ئاسنیندا کردونه ته ده سته یه ک...

کلیلیکی تریش ههیه، گورهترینیان، سئ هیندهی ئەوانی تر گورهتره و دانداریشه، هەر زور باشه، رتی تیناچی هی چهکمهجهکان بئ... بیگومان سئدووچهیهک، جانتایهک شتی لهئارادایه... سهیره، زور نامویه. تهنیا جانتا سئدووچییهکان لهو کلیلانهیان ههیه... ئای لهو چهپهلی و سووکییه!

پیریژن گهپرایهوه.

– فەرموون کاکه گیان: گەر له مانگیکدا بۆ هەر رۆبلی ده کۆپیک سوود لابهین، ئەوا قهرزی ئەم مانگەتان بۆ رۆبل و نیویک دهبیته پازده کۆپیک. بیست کۆپیکیش بۆ ئەو دوو رۆبلی پینستر قهرزان، هه مووی دهکاته سئویپینج کۆپیک. کهواته دهبیته بۆ کاتمیرهکه تان رۆبلیک و پازده کۆپیکتان بدهمی. فەرموون، بیگرن، کاکه گیان.

– چی! یانی بووه رۆبلیک و پازده کۆپیک!

– کتومت، کاکه.

گهجهکه ئیدی لهسهری نهپویشت و پارهکهی وهگرگرت. هەر تهماشای پیریژنهکهی دهکرد و نیازی پویشتی نهبوو، وهک ئەوهی که هیشتا قسهیهکی مابیت یان شستیکی لهژیر سهردا بیت، بهس خۆیشی دوودل بوو...

– ئالیونا ئیفانوفا، لهوانهیه... لهوانهیه هەر لهم پوژانهدا شستیکی تریستان بۆ بینم... زیوییه... زور جوانه... قتوه جگه رهیهکه... هەر که له هاوریکه م وهگرگرتوه، دهیهینم...

گهجهکه شتوا و بیدهنگ بوو.

– کهواته با ئەوکات قسهی لهسهر دهکهین کاکه گیان.

گهجهکه بهرهو دهرگهی ئەپارتمانەکه دهپویشت، ههولی دا فره ئاسایی و سرووشتی بپرسیت:

- باشه، مالثاوا، خاتون... ئیسته به ته‌نیان، ئه‌ری؟ خوشکتان لیره
نییه؟

- کارتان به خوشکم چیه، کاکه گیان؟

- هیج، چ کاریک؟ هه‌ر وا پرسیم. ده‌ی ئیتر... خوا ناگادارتان...
ئالیونا ئیقاتوشنا!

راسکۆلنیکۆف تیفکر و سه‌رقال چوو ده‌ره‌وه و تا ده‌هات
دله‌راوکئ و تیمانی زیاتر ده‌بوو. له‌ کاتی داگه‌پان به‌ پلیکانه‌که‌دا،
چهند جاریک راوه‌ستا، وه‌ک ئه‌وه‌ی کتوپر شستیکی به‌ زه‌یندا هاتبیت.
که‌ هه‌نگاوی نایه‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌، ده‌ستی پین کرد: ئوو، خوابه‌! ئای
له‌و کاره‌ چه‌په‌له‌! یانی ده‌کری... ئاخه‌ ده‌کری من... پاشان به
جه‌خت له‌سه‌رکردنه‌وه‌ بۆی زیاد کرد: نه‌ باب، نا! ئی ئه‌وه‌ بیمانیه‌، ئای
له‌و گه‌مه‌یه‌، ئای له‌و پرورچییه‌! ئاخه‌ ئه‌م مۆته‌که‌ تۆقینه‌ره‌ چۆن
که‌وته‌ سه‌ری منه‌وه‌؟ یانی دلم ئه‌وه‌نده‌ ره‌ش و چه‌په‌له‌؟ بئ له‌ ره‌شی
و چه‌په‌لی و پیسیش، ئه‌وه‌ گوناهه‌! ئای له‌و کاره‌ چه‌په‌له‌! ئای
ناره‌سه‌ن!... مانگیکی ره‌به‌قی پینچوو که‌ من...

وه‌لی هیج قسه‌ یان هاوار و سه‌رکۆنه‌کردنیک نه‌بوو که‌ بتوانیت له
پنیه‌وه‌ قوولایی په‌شینو‌حالی خۆی پین ده‌ربیریت. ئه‌وه‌ هه‌ستی بیزارییه
بیزاده‌یه‌ی که‌ له‌ رینگه‌ی مالی پیریژنه‌که‌دا چنگی خستبووه‌ دلپه‌وه‌ و
دایه‌بیزاندبوو، ئیسته‌ ئیدی به‌ چه‌شنیک هه‌موو گیانی ته‌نبوووه‌وه‌ و
خۆی پین ده‌نواند که‌ گه‌نجه‌که‌ نه‌یده‌زانی له‌تاو ئه‌شکه‌نجه‌که‌یدا هانا بۆ
کوئ بیات. وه‌ک سه‌رخۆش به‌ پیاده‌پیدا هه‌نگاوی ده‌نا، ده‌تگوت
پیتواران نابینیت و خۆی پیتاندا ده‌کیشا. هیتستا به‌ ته‌واوی هه‌ست و
هۆشی نه‌هاتبووه‌وه‌ سه‌ر خۆی که‌ گه‌یشته‌ شه‌قامی دواتر. سه‌یریکی
ده‌وروبه‌ری کرد و زانی له‌به‌رده‌م مه‌یخانه‌یه‌که‌دا راوه‌ستاره‌ که
پلیکانه‌یه‌ک له‌ ده‌رگه‌ی سه‌ر پیاده‌ریکه‌یه‌وه‌ به‌ره‌و ژیرزه‌مین ده‌چوو

خواری. هاوکات دوو سهرخوش بهدم تانهوته شهلیدان له یه کدییه وه هاتنه ده ری، وهلی وریای یه کدی بوون تا ته که ته که هاتنه سهر شه قامه که. راسکولنیکوف خنه خنی نه کرد و ده سته جی چوو خواری. تا نه و کاته دوو پیی نه چوو بووه هیچ مه یخانه یه که وه، وهلی سهری ده سووړا و تینوو یتیبی کی سووتینه ریش نه شکه نجه ی ددها. تاسه داری بیریه کی سارد بوو و داهیزراوی و له رزینه که ی نه م دوایانه شی خسته نه ستوی برسییه تی. له سووچیکی تاریک و پیسی مه یخانه که دا، له پشت میزیکي گچکه ی لینجه وه دانیشست و داوای بیریه کرد. که به تامه زرویییه وه یه که مین په رداخی هه لقوراندا، ده موده ست ههستی به نارامی کرد و فکری روشن بووه وه و هیوادارانه کوتی: هه مووی قسه ی قور بوو! باری جه سته بیم تیک چوره! ته ماشا نه م یه که په رداخه بیریه و چند پارووه سووخارییه^۱ چی ده کا! یه که چرکه شی پیناچی که زهین به میتر ده ی، بیری مزوف روشن ده بیته وه و ویستیش ده گه رته وه شوینی خوی! نه ی هاوار! هه مووی قسه ی بیسه روبه ر بوو! ویرای نه م پرته و بوله سووکایه تینامیزانه، که یفساز ده رده که وت. وه که نه وه ی له داگرتنی باریکی سامناکی سهر شانیدا سهر که وتوو بوو بیت و جا چند سهرنجیکی هاوریانه ی گرته موشته ریانی مه یخانه که. وهلی ته نانه ت له م باره باشه شدا دلی هه والی دابوو که سهرخوشی و گه شیبینییه که ی هینده ناسایی نییه و ته نانه ت نه خوشانه شه.

مه یخانه که له و کاته دا چند که سیک زیاتری تیدا نه بوو. به داوای نه و دوو سهرخوشه دا که له به رده رگه دا تووشیان بوو بوو، پینج شش که س به ناکار دیئونیکه وه پیکرا چوو نه ده ری که سوژانییه کیشیان له گه لدا بوو. به پویشتنی نه و ده سته یه، مه یخانه که ش هیمن و چول بوو. ته نیا پیاو تک به په رداخه بیریه که ی به رده مییه وه مایه وه که

۱. سووخاری: وشه که روسییه، به واتای نانی چندله تکرار و برزار. «و. ک»

پندهچوو کاسبکار بیت و هیندهش سهرخۆش نهبوو و لهگهڵ هاوڕێ سهرخۆش و خهپه و كهتهكهيدا كه ريشيكي خۆلهميشی ههبوو و كۆتيكي كه مەرتەسكى له بهردا بوو. وهلن هاوڕێ خهپهكهى تهواو سهرخۆش بوو، لهسهه نيمكۆتهكه وهنهوزى دهدا و جاروبار وهك ئهوهى نيوههايى¹ بيت، دهكهوته چهقه نه ليدان و باسكه كانى دهكردنهوه و بى ئهوهى لهسهه نيمكۆتهكه ههستتتهوه، سهه و سنگى دهله راندنهوه و لهژير ليوهوه ويزه ويزيكي دهكرد و به زۆریش دهقى گۆرانييهكهى دههاته ياد كه پندهچوو وها شتيك بيت:

يهك سالى ره بهق / ئه و / ژنهكهى دهلاواندهوه

يهك سالى ره بهق / ئه و / نازى ئهوى دهكيشا...

يان كتوپر سهرخهوهكهى دهشكا و دهگوت:

به ريگهى پوديچيسكدا / كه رادهبوردي رۆژيكيان

ماشوقه ديزينهكهى بينى / هه مديس دلى داخوريا...²

وهلن هيج كه سينك نه دهبووه هاوبه شى ئه و كه يفسازييهى كه له خواردنهوه كه يهوه سههراوهى گرتبوو و هاوڕێ بيدهنگه كه شى، به قين و به دگومانى بهوه ته ماشاى هه لچوونى هه ستي هاو پيال كهى دهكرد. يه كزيكي ديكهش له وى بوو كه به روواله تيدا پندهچوو كارمەنديكي خانه نشينكراو بيت. جيا له وانى ديكه و به باريكي تايبه تهوه له به رانبهر پيكه كه يدا دانيشتبوو و جار ناجاريكيش قومىكي هه لدهدا و ته ماشا يه كي چوارده وريى دهكرد. وا ديار بوو ئه و يش په شينو حاله.

1. هايى: بيدار؛ به ناگا؛ رابوو. نيوه هايى؛ نيوه بيدار...

2. چهند ديزيكي گۆرراوى شيعريكي وردوييل پ. ئه. گرېگورى بييف (1871-1806) كوميدى ناودارى ئه و سهردهمه. «و. ف»

دوو

پاسکولنیکوف که سینیکی کوملایه تی نه بوو، به تاییهت له م دوایانه شدا خزی له هر که سیک به دور ده گرت. به لام ئیسته هه سیک خه ریک بوو نه وی به ره و مرقه کان ده کشاند. له دهر وونیدا شتیک ده که و ته سه ر پین که نوی بوو و نه وی تینوی تیکه لیکردنی خه لکی ده کرد. مانگیکی ره به قی له په شیوی به رده وام و هه لچوونیکي خه مناکدا به سه ر بردبوو و ئیسته ئیدی به چه شنیک بیزار بوو بوو که ده یویست بۆ ساتنیکش بیت، له دونیا یه کی به دهر له دونیا که ی خویدا هه وایه ک بگوریت، گرنگیش نه بوو چون و له کوئی بیت. له بهر نه وه بوو که سه ره پای نه و پزخلییه ی که له چواره دوردا ده باری، به وپه ری قایل بوونه وه له مه یخانه که دا دانیشته.

خواهونی مه یخانه که خزی له ژووریکي سه ره وه دا بوو، به س هه یته هه یته ده هات و سه ریکي له سالونه سه ره کیه که ده دا. له پلیکانیکه وه ده هاته خوار که دیار نه بوو نه و سه ری کوئی، سه ره تاش پووته که شخه ره شه کانی به لئواره پانو پوره سووره که یانه وه دهر ده که وتن. کوئیکی دریزی له به ردا بوو، هیله کیکی ساتنی^۱ ره ش که له به رچاوی هه ر که سینکدا چلکن دهر ده که وت، بۆینباخی نه به ستبوو و ده موچاویشی ریک ده تگوت قوفلیکی ئاسنینی چه ورکراوه. له پشت پیشخوانه که وه تازه لاوینکی چواره سه له دانیشتیوو و کوپریژگه یه کی که مقه مه نتریشی لی بوو که نه گه ر موشته ریبه کان شتیکان بو یستبا،

۱. Satin: جزره ماده یه که قوماشی لی دروست ده کریت، به کشتی دره وشاوه یی و سافی به رووی قوماشه که ده به خشیت و پشته وه شی تاریک ده کات.

ئەو بۆى دەبردن. خەپارشۆرى ئەلقەكراو و نانى رەشى وشك و پارچە ماسىشى لى بوو كە ھەرسىكىيان بۆگەنيان لىئە ھەلدەستا. كەشى سالۇنەكە ھىندە قورس و گەرم بوو كە دانىشتن لىئە ئاستەم ديار بوو و ھەوا بە چەشنىك بە بۆنى شەراب تەنرابوو كە ھەر ئەوئەندە بەس بوو پىنچ خولەككىك لەوئە ھەناسە بدەيت تا بەدمەست بىيت.

ھەندىك چار توشى غەرببەيەك دەبين كە لە ژيانماندا يەكەمىن چارە دەبىينىن، وەلى ھەر لە يەكەمىن بىينىندا سەرنجمان رادەكىشىت و بەرەو خۇيمان كىش دەكات، جا ئەوئەش بىن پىشەكى و بە شىئەيەكى كىتوپرەنە، تەنەت بەر لەوئە ھىچ كاممان قسەيەك بەكىن. ئەو موشتەرىيە كە دور لەوانى دىكەو بە تەنيا دانىشتبوو و پىدەچوو فەرمانبەرى خانەنشىنى دەولەت بىت، كىتومت ھەمان كارىگەرى خستە سەر راسكۆلنىكوفى ئىمە.

گەنجەكە دواتر بەردەوام ئەم بەركەوتنە و كارىگەرىيە سەرەتاييەى بىر دەھاتەو و تەنەت بە جۆرىك لە پىشەتاگايى دادەنا. راست تەماشاي نىوچاوانى كاپراى با بلتىن فەرمانبەرى دەكرد. ھەلبەتە ئەوئەش چاوى لە گەنجەكە لاندەدا و بە تەواوى ديار بوو كە لە خواى دەوى سەرى قسە بكرىتەو. فەرمانبەرەكە لە موشتەرىيانى دىكە و تەنەت خودى خاوەنمەيخانەكەشى دەروانى، وەلى ئەمە تەنيا لە خوويكەو سەرچاوەى دەگرت و تەنەت ئاويتەى جۆرىك وەرەزىش بوو. ھاوكات جۆرىك لە خەمساردى و بەكەمزانىنىش لەو نىكايانەدا شەپۇلانى بوو كە دەيگرتنە ئەوان، دەتگوت تەماشاي كەسانىك دەكات كە نە ھاوشانى ئەون و نە شىاوى دوواندن. ژىرەپياوىك بوو كە پەنجا سالى تىپەراندبوو، چوارشانەيەك بە بالايەكى مامناوئەندىيەو. قزى تالگەلى سىپى تى كەوتبوو و بەشىكى زۆرى سەرىشى تاس بوو. پروخسارى، بى لە زەرد، تەنەت

سەوزىش دەچووه وە، ھىندەى ئارەق خواردەبوو ەو ە پغى كەردبوو. چاوانى بچووكى خۆين تىزاوى لەنىو ئەو پىلۆو ە ئاوساوانە يەو ە دەترووسكانەو، وەلى نىگايەكى زىتە لانە و بەجۆشى ەبوو. بەلام شىتىكى لەمانەش سەيرتر لە پياو ەدا ەبوو و جۆرىك لە شەيدايى نيو ەئاگايانە كە دەتگوت ەروناكى دەبەخشىتە چاوانى. پىدەچوو لە قولايى نىگايادا دانايى و ژيريش ەبن، وەلى بە دلنبايىو ە برىقەى شىتيشيان تىدا بوو. فراكە^۱ ەشە كۆنەكەى، سىپالىكى بىقۆپچە بوو كە ەلبەتە ەشتا يەككە لە قوپچەكانى وەقاي بۆ كۆتەكە مابوو و كارمەندەكەش ەمان ئەو دانەيەى ەلدەپىكا، وەك ئەو ەى بىو ەيت تا دەكرىت، ە چاوى ەيز بكات. لە ژير ەپلەكە دەزوويىەكە يەو، بەرۆكە پىس وچلكن و ەرلەكەكەى ەتبوو ەرى. بە شىتۆزى ەرمانبەران ەيشى تاشىبوو، وەلى خوا دەيزانى كەى، ئاخىر تەنكە ەيشە ەرەكەى سىبەرى دەخستە سەر دەموچاوى. لە راستىدا ەلسوكەوت و ىقارى لە ەى ەرمانبەران دەچوو، بەس ەردۆنگ بوو و جاروبار دەستى بە قژىدا ەكرد و ەندىك جاريش لەتاو ە شىوى سەرى دەخستە نيوان دەستەكانىيەو ە، ئەنىشكەكانىشى كە لە سەر قۆلە ەراو ەكانىيەو ە ەتبوونە ەرى، دەخستتە سەر مىزە پىس و لىنجەكە. دواجار ەيك چاوى ەرىيە چاوى ەسكۆلنىكوف و بەرز و بەهيز گوتى:

— كاكى گەورە، بىزىزى نەبى دەكرى بە دوو قسەى ماقول كاتتان بگرم؟ ەلبەتە ەنگە ەووخسارتان وا نەنوئىن، بەس ئى، ئەزمومن پىم ەلى كەسىكى خويندەوارن و ئالوودەى خواردەنەو ەش نىن. من ەمىشە ەيز بۆ زانسىتىك دادەنىم كە ئاويتەى مېرەبانى و چاكەخاوى بىن و، ەلبەتە، خۆشم ەرمانبەرىكى ەلەدارم. من،

۱. فراك: جۆرىك لە كۆتى ەهش و شوڤرى پىاوانە كە لە ولاتانى خۆرئاوايى لە رۆپرەسمى ەرمىدا لە بەرى دەكەن.

مارمیلاد توشی بچو و کتنام، ناوی بنه مالهی منه. ببورن، جه نابی
پایه به رزیشان فرمانبهری دهوله تن؟

- نه خیر، خهریکی خویندنم...

گه نجه که هم به زمانی شکوداری دوینته ره که چه په سابوو و هم
به وهی که فرمانبهره که بی پیشه کی دابوویه بهر قسه. راسته که هر
چند خوله کیک پیشتر خوی ئاره زوی هاوده می خه لکی ده کرد،
وهلن هر له گهل بیستی یه که مین قسه ی رووله خوی، کتوپر هه مان
ههستی ناخوش و ئازاردهری دووره پهریزی یه خهی گرتوه:
دووره پهریزی له هر ئاده مزادیک که لینی نزدیک ده بووه وه یان ته نانهت
نیازی بوو لینی نزدیک بیته وه.

فرمانبهر به دهنگیکی به رزتره وه گوتی:

- یانی ئاوها... خویندکار... یانی که هر چوئن بووه پیشتر
خویندکار بوونه! هر ده مزانی! نه زمونه ئیتر، کاکي به پریز...
نه زموننی ته مهنیک!

وهک ئامازه یه ک بق ستایش و له خو پرازی بوون، په نجه ی خسته سهر
ته ویلی و له سهری پویشته:

- خویندکار بوونه، یان به جوری که له جوره کان گیروده ی خویندن!
مؤلهت بدن...

کابرا به زور هه ستایه وه، به دهم له تردانه وه، گوزه و پیکی
ئاره که که ی هه لگرت و له دوری بره مه و دایه ک و له نزدیک گه نجه که وه
دانیشت. و پرای سه رخوشی گه لیک ره وان و پوون ده دوا، ته نیا
چارو باریک سهری ده سووپا و ئاوازه که ی دریز ده بووه وه. به
تامه زرویی که تایبه ته وه پراسکولنی کوفی دابووه بهر قسه، وهک نه وهی

خراپتر له گهجهکه، به دريژايي مانگيکي ره بهق قسه‌ي له گه له هيچ
ئاده مزادينکا نه کردبیت. به دهنگيکي نمايشکارانه وه که وته دوان:

- دهزانن، کاکي مه زن! که مدهستی عه ييو عار نييه، ئه وه راستيه.
خو ده شزانن که هه ميشه مستيش هيژايي نييه، ئه وه شيان کتومت هه ر
راستيه که. وه لئ سووکوچرووکي، کاکي مه زن، سووکوچرووکي
گوناهه، قوربان. گه ر ده سکتورت بي، پهنگه بتواني حورمه تي خوت
بپاريژي، به س که سووک بووي، ئاسته مه. ته نانه ت به داريش مروفي
سووک و که م تار نانين، به لکه وه ک خاشاک به گسک له نيو گروي
مروقه کاندا ده يخه نه لاه، بئ ئه وه ي سووکوچرووک کردني بگه يه ننه
ئه وه پري خوي. هه ق خوشيانه! که سه رشوژ بووي، تو يه که مين
که سيکيت که سووکايه تي به خوت ده که ي! ئاره قخوار دنه وه ش هه ر
له ويوه ده ست پيده کا! کاکي پايه به رز، هه ر ئه م مانگي رابردوه به ريز
ليبيزياتنيکروف ده ستي له ژنه که م به رز کرده وه و، ئي، خو خانمه که م
وه ک من نييه! مه سه له که جياوازه! خو له مه به ستم تيده گه ن، قوربان؟
ئسته موله ت بدن له کونجکوليان ته نيا ليتان بپرسم ئايا تا ئسته
هه لکه وتوه له سه ر رووباري نيئا پوژ بکه نه وه؟ بئ نمونه له سه ر
ئه و به له مانه ي که کا ده گوازنه وه؟^۱

- نا، هه لنه که وتوه. بوچي؟

- ئي، به ريز! من ئسته ريک له ويوه هاتوم. ئه وه شه وي پينجه مه
که ... پينج شه و ده بي که له وي دهنوم...

پيکه که ي پر کرد، هه لي نا و دالغه بردييه وه. گه ر جوان لئي ورد
بيوبايته وه ده تبيني که په ره کا به جلوبه رگه که يه وه نوساوه و
ته نانه ت به نيو قژه کانيشيدا چوه. به ئه گه ريکي نزیکيش، به دريژايي

۱. شويتنيکي ديارى په ربورگ که سالاني شه ستي سه ده ي نوزده هم شوي
پوژ کردنه وه ي هه ژار و وه يلانان بو. «و. ف»

پینچ پوژ نه خۆی شووردوو و نه جلی گوپیوه. به تایبەت دەستەکانی گەلێک پیس بوون و چلک ژیر نینۆکه کانی گرتبوو. گەرچی ئەوانی دی به پروالەت مەیلیکیان نیشان نەدەدا، لەگەڵ ئەوەشدا وا دیار بوو قسەکانی سەرنجیانی راکیشاوه. دوو کورپیژگەکی پشت پیشخوانەکه، خەریک بوون حلیکه حیلک پێدەکەنین. خاوەنمەرخانەکەش وا دیار بوو بهو نیازەوه هاتوو ته خواری تا قسەکانی ئەم پیاوه خۆشسەیره بیستیت و جا تۆزیک له دوورترهوه دانیشت. خۆی گرتبوو و جاروباریش بیتاقەتانه و به شکۆیهکەوه باویشکی دەدا. دیار بوو که ئەوی پەناگەیی مارمیلادۆف، دەمیکە دەیناسن و ئەم حەزە سەیرهشی بۆ قسەیی زل و دوانی فەرمی، بەرئەنجامی خووگرتنیەتی به فەرمایشاتی دواي خواردنهوهوه لەگەڵ غەریبه جۆراوجۆره کاندا. ئەم خووه بۆ هەندیک له مەیحۆران شتیکی ئیجگار پیویستە، به تایبەت بۆ ئەوانی که له ماله ودا هەلسوکهوتی خراپیان لەگەڵ دەکریت و هەمیشە به سەریاندا دەخوین. هەر له بەر ئەوەشە کاتیک له کۆری ئاره قخۆراندا دادەنیشن، دایمە گەلێک تامەزرۆن تا پاکانه بۆ دۆخی خۆیان بکەن و پشتگیری، یان ئەگەریش کرا، پیزی ئەوانی دی بەدەست بهینن.

خاوەنمەرخانە به دەنگیکی بەرز گوتی:

– ئاخەر هەیی لۆتی! تۆ بۆچی ئیش ناکەیی؟ چ جۆره فەرمانبەریکی که ئیستە له دەوام نیی؟

– بۆ له دەوام نیم، کاککی ئازیز؟

مارمیلادۆف سەری قسەیی گرتە دەست و به تایبەت پرووی کردە راسکۆلنیکۆف، وەک ئەوی له بری خاوەنمەرخانەکه راسکۆلنیکۆف پرسیااری لێ کردبیت:

– بۇ ئىش ناکەم؟ وا دەزانن دلم بەوہ نائیشنى کہ ئاوا خۆم سووکوچرووک دەکەم؟ وا دەزانن ئازارم نەچەشت کہ مانگى لەمەوہەر بەرپىز لیبىزىاتنىکوف – بە دەسكى شکاوى – کہ ژنەکەمى شىن و مۆر کردەوہ و منى سەرخۆشیش لە لایەکەوہ کہ وتبووم؟ ئادەى کاکی لاو، پىش ھاتوہ کہ... ئممم... پىش ھاتوہ کہ بەبىن ھىچ ھىوايەک داواى قەرز لە کەسنى بەکەى؟

– پىش ھاتوہ... وەلى مەبەستتان چىيە لە بەبىن ھىچ ھىوايەک؟...

– يانى لەوپەرى بېھىوايىدا، قوربان، يانى پىشووختە بزائن کہ کارەکەتان بېبەرھەمە و ھىچتان دەست ناکەوئى. بۇ نمونە بزائن و ئەرخیان بن کہ ئەم بەرپىزە، ئەم ھاوشارىيە نمونەى و خىرۆمەندە، گەر ئاسمانىش لە زەوى بىدا پارەتان نادانئى... جا پياو ھەق بلى بۇ دەبىن بىدا؟ ئەو باش دەزانئى کہ من قەرزکوئىرم! يانى دلى پىم بسووتئى؟ وەلى ھەر ئەم بەرپىز لیبىزىاتنىکوف پىشکە وتخوازەى خۆمان کہ لایەنگرى بېرە نوئیکانە^۱، ھەر ماوہەیک لەمەوہەر دەگوت کہ زانست لە سەردەمى ئىمەدا بەزەى قەدەغە کردوہ و ئىنگلىزستانىک کہ لەسەر بنەماى ئابوورى پاميارى^۲ پى دەکات، دەمىکە ئەم مەسەلەى تىدا چەسپاوە. دەى، قسەى منىش ئەمەىە کہ باشە بۆچى دەبىن ئەم پياوہ قەرز بىدا تە من؟ تۆ سەرەپاى ئوہى

۱. دوستویفسكى لە دەستئورسەکانىدا ماناى ناوى بنەمالەى لیبىزىاتنىکوفى بە لىکەوتەى چارگىكى پووسى زانیوہ کہ دەشت مانا نزیکەکەى ز مانلووس و ماستاوى بىت. کتومت وەھا کەسایەتییەک لە کورتهچىرۆكى بوبرکدا (۱۸۷۳) بەرچاوەکەوئىت. «و. ف»

۲. ئالىکساندەر گىرتسین لە نامەگەلنىک لە فەرەنسا و ئىتالىدا ئاماژە دەکات، کہ ئابوورى پاميارى، وەک مەکینەگەلنىکى ئۆرگانىک تەماشای خەلکى دەکات و چون کارخانەىەکىش لە کۆمەلگە دەپوانئىت. دوستویفسكى سەرەپاى ھاوپاى لەگەل بۆچونەکەى ئوہا، نمونەى کارىکاتىرى ئووان لە کۆمەلگەى روسیادا دەداتە بەر رەخنە. «و. ف»

دهزانی کابرا یهک په نابایش^۱ ناخاته مشسته وه که چی خوت گورج ده که یه وه و ده چی بۆ لای و...

راسکولنیکوف قسه ی پین بری:

— مادام وایه بۆ ده بپن بچی بۆ لای؟

— ناخر کاتی که که سینکت نییه و شوینن نییه هانای بۆ بهری، ئیتر ناچار ده بی! خۆ دواچار هر ده بپن مروف شویننکی هه بپن که پووی لئ بپن وایه؟ هه ندی هه لومهرج دینه پینش که ئیوه چاره یه کتان نییه و ئه و سا بیگومان هر ده بپن سهر به شویننکا بکن! که که تاقانه که م بۆ یه که مین جار به موله تنامه زه رده که یه وه^۲ هه نگاوی نایه ده ری، من بۆچی نه ده بوو بچم... ده زانن، که که م به موله تنامه ی زهرد نان په پیدا دهکا، قوربان...

مارمیلادوف له کاتی کردنی ئه م قسانه ی کورتاییدا، به نازاریکی فره کارییه وه ته ماشایه کی که نه که ی کرد و کاتیکیش ئه و دوو کورپژگه یه له پشت پینش خوانه که وه حیلکاندیان و خاوه نمه یخانه که تیزخه ندینکی کرد، ده موده ست به پروو خساریکی به پرووالت هتوره وه دریزه ی پین دا:

— گوئی مه ده نی، به پیز گیان، قه یناکا! خوتان بیتاقت مه کن، قوربان! سه ربادانی ئه مانه ناره حه تم ناکا! لیزه گشتیان هه موو شتی ده زانن و په رده له سه ر هه موو شتی هه لمالراوه!^۳ ئیتر به م دۆخه زویر

۳. په نابا: شای؛ پاره ی ئیجگار که مبه ها.

۱. پینده چن نامازه بیت به موله تنامه یه ک که درابیته ئه و نافره تانه ی کاری له سفروشی ده کن. «و. ک»

۲. نامازه یه به ئینجیلی مه تا، پاژی ۱۰، نایه تی ۲۶: وه یل له وانه ی که هه ره شه تان لئ ده کن، سل مه کن؛ چون ئه و ساته ده کات که هه حه قیه تیک ئاشکرا بیت. «و. ف»

ناپم، هەر ئه‌وه‌نده هه‌یه که ئیتز دلم شـکاوه! با وایی، هەر وا بووه!
ده‌لین ته‌ماشای، ئەمه خویەتی! ببورن، کاکه گیان، وه‌لی ئیوه
ده‌توانن... یان نا، لینگه‌رین باسه‌که‌تان بۆ بکه‌مه‌وه و مووبه‌موو
مه‌به‌ستی خۆمتان بۆ ڕوون بکه‌مه‌وه، ئیوه ده‌توانن... یان با به‌م جو‌ره
بیلیم، ئیوه ئه‌و توانایه‌تان هه‌یه که هەر لێره و هەر ئیسته‌ چاو بپرنه
چاوم و پیم بلین که من به‌رازیکی چه‌په‌ل نیم؟

که‌نجه‌که‌ نقه‌ی لیوه نه‌هات.

وتاریژ ئه‌م جارهیان به‌ شکویه‌کی زیاتره‌وه ئیستی کرد تا فیله‌فیلی
سالونه‌که‌ بوه‌ستیه‌وه و جا درێژه‌ی پین دا:

— ده‌ی، ده‌ی، کاکه گیان! گریمان من به‌رازیکی چه‌په‌لم، وه‌لی خۆ
ئه‌و خاتونیکه‌ قورسوقوله! گریمان من سه‌روسه‌کوتی ئاژه‌لانم
هه‌بوو، وه‌لی هاوسه‌ره‌که‌م، کاترینا ئیفانۆفنا، پروانامه‌داره و خویتی
ئه‌فسه‌ریکی سوپا به‌ ده‌ماره‌کانیدا ده‌گه‌رچ! ئه‌سله‌ن قه‌بوولمه، من
ناپیاوم، به‌س خۆ ژنه‌که‌م دلێ له‌ زێره، په‌سه‌نه و نمونه‌ی په‌روه‌رده
و نه‌جیبیی! ئیسته... چی ده‌بوو گه‌ر به‌زه‌یی پیمدا به‌هاتباوه؟ ئاخه
کاکه‌ی به‌رین، کاکه‌ی مه‌زن! ئاخه‌ مرۆف هەر ده‌بی لانیکه‌م له‌ شوینیکدا
که‌سانیکه‌ خه‌مخۆری هه‌بن! وه‌لی کاترینا ئیفانۆفنا گه‌رچی ژنیکه‌
قورسوقوله، که‌چی بیویژدانیشه. کاتیک چنگ به‌م دوو تاله
شوووته‌قزانه‌مدا^۲ ده‌کا و رایان ده‌کیشی، چاک تیی ده‌گه‌م، ته‌نیا له
داخاندایه و به‌س. ته‌ریقیش نابمه‌وه، کاکه‌لاو، وا ئاسایی ده‌لیم که
ژنه‌که‌م قژم راده‌کیشی و ده‌ریده‌هیتن...

۲. ناماژه‌یه به‌ ئینجیلی یوحنا، پاژی ۱۹، ئایه‌تی ۵: نه‌وسا عیسا به‌ تاجه‌درک و
جلی درێژی نه‌رخه‌وانییوه هاته‌ ده‌ر، پیلاتوس کوتیبه‌ خه‌لکی: ته‌ماشای، ئەمه
خویەتی! «و. ف.»

۱. شویت: شویته؛ شووته؛ دوراخ؛ توراخ؛ گیایه‌که‌ له‌ سه‌وزه‌وات به‌ گه‌لای وردی
چه‌ترناساوه.

مارمیلادوڤ له نیو فیله فیلی ناماده بوواندا به شکویه کی زیاتره وه
جهختی له سهر ئه م دهربرینه کرده وه و بهرده وام بوو:

- ناخر خوايه نهی خواوه ند، چی ده بوو گهر ته نانهت یهک جار...
وهلی نا... نا! هیچ سوودیکی نییه و قسه شسی پیناوی! نا، قسه ی
پیناوی!... زور جارن به داواکه م گه یشتووم و، نهک یهک جار، به لکه
چهند جاریکیش دلیان پیم سووتاوه، وهلی... سرووشتم ئه مه یه ئیتر...
به سرووشت نازه لم!

خواهنه یخانه بهدم باویشکدانه وه:

- سه د رحمهت له نازه ل!

مارمیلادوڤ توند مستی به میزه که دا کیشا:

- هر ئه وه م که هم! ده زانن، قوریان... ده زانن... من ته نانهت
گوره وییه کانی ژنه که شمم فروشتن و دامنه ئارهق! پیلاره کانی نا، گهر
پیلار بان هینشتا ماقولتر دهرده که وت... وا ده لیم گوره وییه کانیم بردن
و دامنه ئارهق، کاکه گیان! شالیکی په ژمیشی هه بوو که ئه ویشم دایه
ئارهق، ئه ویان به دیاری پی دابوو، جا تازهش نه بوو، پۆشاک ی ئه و
بوو، تیده گه ی؟ کونه مشکه که شمان زور سارده و ئه م زستانه ژنه که م
خراب سه رمای بووه و ماوه یه که کۆکه ی خوینین ده کا! سی منالی
ورده له شمان هه ن. کاترینا ئیفانوفناش شه و و رۆژ ته قه لایه تی، هه ر
شتوشۆر ده دا و خه ریکی مناله کانه... ناخر ئه وه خوویه تی، هه ر له
منالییه وه هۆگری پاکوخواینی بووه... وا ئیسته ش سنکی ویرانه و
پهنگه تووشی سیل بیی... له م شتانه تیده گه م، من، کاکه. لاتان وایه
تیناگه م؟ تا زیاتریش ده خۆمه وه، زیاتر تیده گه م. وا ده زانن من بۆچی
ئارهق ده خۆمه وه؟ بۆیه ده خۆمه وه چونکه به دوا ی هه سست و
به زه بییه وه م؟ خۆ من به دوا ی چیژه وه نیم، ته نیا خه م و خه فه ته که یم
ده وئ! ئه سله ن بۆ ئه وه ده خۆمه وه تا زیاتر ئه شکه نجه بچیزم!

ئەمەى گوت و ھەناسەسارد و تياما و سەرى خستە سەر مێزەكە.
كە سەرى ھەلبەرى، لەسەرى پۆيشت:

- لە پووختارى ئيوەشدا خەفەتيكى تايبەت دەبينم، كەنجۆ. كە ھەنگاوتان ناىە ژوورئ، ئەمەم لە پووختارتاندا خویندەوہ و لەبەر ئوہش بوو كە سەرى قسەم لەگەلتاندا كردهوہ. بۆيە گرتى دلى خۆم لەلا كردهوہ كە تامەزرۆى ھاودەمى تاقە مرۆفئىكى تيگەيشتوو و ھەستيار بووم؛ نەك ئوہى كە بەوئى لەبەردەم ئەم بېئيشانەدا كە سەرتاسەرى بەسەرھاتم دەزانن، خۆم بكەمە پووشپياز تا پېم پيئەكەنن. بەھەرھال، بزائن كە ئەم خانمەى بەندە، لە ناوہنديكى خویندنى ئيتالىي شكوډارى سەر بە خانەدانان خویندووئيتى و لە ريوپرەسمى دەرچووندا بە ئامادەبوونى فەرماندار و پلەبەرزانى ديكەى ئەو ريوپرەسمە سەماى شالى^۱ كردهوہ و مەداليابى ئالتوونى و ريزلئنايشيان پيشكەش كردهوہ. ئەوہ مەدالياكە... راستيەكەى زۆر دەميكە فرۆشتوو مانە. وەلى نامەى ريزلئناكە ھيشتا لە سەندووچكەكەيدايە. لەم دوايانەدا پيشانى خاوەنمالەكەى دەدا. نەك لەبەر ئوہى لاتان وائى پەيوەندى لەگەل خاوەنمالەكەماندا باشە، نا! كەرچى لەگەل ئەو ژنەدا وەك مشك و پشيلە وان، وەلى دواچار دەيويسست تەنانت گەر لەبەردەم كەسئيكيشدا بووہ تۆزئ خۆى ھەلكيشئ و باسى پۆزانى شاد و شكوډارى بكا. منيش لۆمەى ناكەم، ھەرگيز! بۆ بئى لەوہ چيى بۆ ماوہتەوہ؟ تەنيا ئەم يادگاربيەى و بەس! خۆ ماباقيەكەى بە با چووہ... بەلى، بەلى! سەر بەو جۆرە ژنە تونەخو^۲ و لووتبەرز و رەقانەى ئەم خاتوونەى من! ئامادەى خۆى

۱. سەما بە شالەوہ، لە سەرەتاكانى سەدەى نۆزدەيەم لە پووسيداا بووہتە باو و خویندكارانى نمرەبەرزى ناوہندەكانى خویندنى تايبەت بە خانەدانان، لە ريوپرەسمدا دەيانكرد. «و. ف.»

۲. تونەخو: تونەمەزاج؛ كەسيك كە زوو ھەلەچيئ.

پرووی ژووره که مشستومال بکا و نانهره‌قه بخوا، وه‌لی بیژیزی پی نه‌کری! هر له‌به‌ر شه‌وش له‌به‌رانبه‌ر بیژیزی‌بیکردنی لیبزیاتنی‌کوفدا خوی پی رانه‌گیرا و نه‌یهیشت کابرا به‌ بیوه‌یی بجیته‌ ده‌ری. کاتیکیش لیبزیاتنی‌کوف لپی دا، نه‌ک له‌به‌ر شه‌و لیدانه‌ی که خواردی، نا، زیاتر له‌به‌ر هه‌ستی پامال‌کراوی بوو که که‌وته‌ جیگه. کاتیک یه‌کترمان بینی، بیوه‌ژنیک بوو به‌ سئ منداله وردکه‌وه، یه‌ک له‌ یه‌ک مردوختر. یه‌که‌مین زه‌ماوه‌ندی زیاتر به‌بونه‌ی عه‌شق و خوشه‌ویستی‌وه بوو و له‌به‌ر شه‌فسه‌ریکی پیاده‌ی سوپا له‌ مالی باوکی بوی ده‌رچوو‌بوو. شیتانه‌ دلی دابووه‌ میزده‌که‌ی، وه‌لی میزده‌که‌ی وا ده‌ست به‌ قوما‌ر و قهرز ده‌کا و، به‌ کورتیبه‌که‌ی، دادگایی ده‌کری و ده‌که‌وی و ده‌مری. له‌ کۆتاییه‌کاندا، میزده‌که‌ی لیشی داوه، گه‌رچی ناگادارم و شاهیت و به‌لگه‌م هه‌یه‌ که‌ خاتونیش له‌به‌رانبه‌ر شه‌و نیشان‌یدا بیوه‌لام نه‌بووه... شه‌ری، تا شه‌مروش کاتی ناوی شه‌و ده‌بری، به‌ یادی‌وه فرمی‌سک ده‌بارینی و به‌سه‌ر منیدا ده‌ریژی. منیش دلخۆشم، زۆر دلخۆشم که‌ ته‌نانه‌ت گه‌ر له‌ خه‌یالی‌شدا بین، به‌ یادی رابردوویی‌وه به‌خته‌ر بین. دوا‌ی رۆیشتنی کابرای میزدی، شه‌و ده‌مینته‌وه و سئ منالی بچوک، جا شه‌وش له‌ شاریکی دووره‌ده‌ست و ناله‌باردا که‌ من شه‌و سه‌رده‌مانه له‌وی نیشه‌تجی بووم. که‌وتبووه و هه‌ا کویره‌وه‌ریبه‌که‌وه شه‌م ژنه، که‌ من خۆم، به‌م هه‌موو هه‌وراز و نشیو و جۆره‌ها کیشانه‌ی که‌ له‌ ژیاندا هه‌مبوون، زمانم ده‌ره‌قه‌تی باسکردنی ناین^۱. که‌سوکاریشی حاشایان لئ کرد. ناخر، ژنیکی لووتبه‌رز بوو، زیاد له‌ پاده‌ لووتبه‌رز... لیزانه‌دا بوو که، کاکه‌ گیان، مزیک که‌ خۆم ژنه‌که‌م مردبوو و کچیکی

۱. شه‌م دۆخه‌ ئیجگار هاوشیوه‌ی به‌شگه‌لیکه‌ له‌ ژیننامه‌ی ئیسا‌یفا و دوستوی‌سکی. ئیسا‌یفا پاش مردنی هاوسه‌ره‌که‌ی ته‌نانه‌ت به‌بین تیکه‌ نانیکیش له‌گه‌ل کوپه‌ گچکه‌که‌ی له‌ شونینکی چه‌په‌کی سیبیریادا بین که‌مترین یارمه‌تی و پالپشتی که‌وتبوو و ده‌توانین شه‌مه‌ له‌نیو نامه‌کانی دوستوی‌سکی بۆ میخانیلی برای له‌ ریکه‌وتی ۱۲ی کانونی دووم، ۲۴ی ئادار و ۲۲ی کانونی دوومه‌ی ۱۹۵۶دا بخوینینه‌وه. «و. ف»

چارده ساله م به ملهوه بوو، پیشنیاری زهماوهندم بق کرد، ناخر نه مده توانی ئو هه موو شه که نجه به ببینم و شتی نه که م. خوتان ده توانن له وه تییگن ئم ژنه بپروانامه داره ره سه نه به و په روه رده خیزانییه وه، چهنده ئاواره و داماو بووه که ناماده بووه ببیته ژنی من! به لئ، بووه ژنم! هه لبه ته به دم شین و گریانه وه و له باریکا که له تاو په شیوی دهسته کانی لئک ده ئالاندن و هیچ پازی نه بوو... وه لئ دهی، زهماوهندی له گه ل کردم! بووه ژنم، له بهر ئه وهی هیچ شوینیکی نه بوو پرووی تن بکا. خو له مه به ستم حالی ده بن، کاکه گیان؟ له وه تیده گن که مروف شوینیکی نه بن پرووی تیکا یانی چی؟ نا! هیشتا ناتوانن ده رک به بیپه نایی بگن... یه ک سالی ریک، به پاریز و جدیدییه تیکی پیروزه وه خه ریکی پاپه پاندنی ئو ئه رکه بووم که گرتبومه ئه ستو و ده ستیشم بهر ئه مه (په نجه ی له پیکه که دا) نه که وت، ناخر منیش به ناخیری گیانم مروفم و هه ستم هه به. وه لئ دهی، ته نانه ت به مهش پازی نه بوو. جا دواتریش ئیشه که م له ده ست دا. سووچی منیش نه بوو، که وتبووینه سه رده می گزپینی کارمهنده کانه وه. ئیتر له و کاته دا بوو که گیروده بووم و دهستی بن کرد. ئیسته ش وا سال و نیویک ده بن که دواجار، دوی دونیا به ک چاره ره شی و ئاواره بی گه یشتینه ئم پایته خته بیوینه به یی که به کروورکروور^۱ په یکه رازیتراوته وه. لیره ئیشیکم دوزییه وه... هیشتا ده ستم بن نه کردبوو که هه مدیسان له ده ستم دا! تیده گن، قوربان؟ ئم جاره یان ئیتر سووچی خوم بوو و سرووشتی پوخلم خوی نواندا! ئیسته ش که له مالی ئامالیا فیو دورو فنا لپیشخزیلدا ژورووچکه یه کمان به کرئ گرتووه، خو من هه ر نازانم له کوئ پاره ده هینین و چون ده یگوزه رینین! بن له ئیمه، که سانئیکی تریش له وی ده ژین. ده لئی شاری لووته، قوربان، له جوره ناله باره که شی!... ئمممم... به لئ، ئه مه به ئیتر... ئه و کچوله یه م که له

۱. کروورکروور: به چهنایه تی یان ههنده ی بینجسه د هه زار.

ژنەكەى يەكەم بوو لەم بگەرەوبەردەيەدا گەرە بوو. ئەو بە لەولابو
بوەستى كە چىي بەدەست باوژنەكەيەو بەشت، باسى ئەوەيان ھەر
ناكەم. بەلى، كاترنا ئىفانوفنا يەك پارچە ھەستى بەرزە، وەلى زۇرىش
رەق و ھەستيارە و زوو كەلەي^۱ دەبىن... بەلى، كاكە گيان! ئىتر ئەم
شتانە پىويست بە گوتن ناكەن! خۇتان دەتوانن سۆسەي^۲ بگەن كە
سۇنيا خويندنىكى رىكوپىكى نەبوو. چوار سال لەمەوبەرىش بەنياز
بووم وانەى جوگرافيا و ميژووى جىھانى بىن بلىمەو، وەلى خۇ،
خۇيشم بە باشى سەرى لى دەرناكەم و كىتتىي فيركارىشمان نەبوو
تا... ھەرچى كىتتې بوو فرۇشتبوومانن تا... ئىمم!... بەھەر حال كىتتىك
لەئارادا نەبوو و وانەش پشتگوى خرا. گەدشتبووینە بەشى پەيوەست
بە كۆرشەو، پاشاي فارس. كە گەرەتر بوو، خۇى لەم جۆرە پۇمانە
عاشقانانەى خويندەو و لەم دوایانەشدا لەرىي بەرىز
لىبىزىاتىكۆفەو كىتتىي فيزىولوژىي^۳ لوىس... كە لەوانەى ناويتان
بىستىن، ھا قوربان؟ بە تامەرزۆيەكى زۆرەو خويندییەو و تەنانەت
چەند بەشىكىشى بە دەنگى بەرز خويندەو... خويندەواری و زانىارىي
لەم ئاستەدایە. ئىستە، كاكە گيان، پرسىارىكى تايبەتم لە جەنابتان
ھەيە: پىتان وایە كچىكى ھەژار و ئاوپوودار دەتوانن لە رىئەكى
راستەو پەيدا بگا؟... گەر كچىكى رىك و سادە بى و ئىشىكى

۲. كەلەي: دەبرى؛ شىت؛ ھا: توورەبوونى لەرادەبەدەر.

۳. سۆسەكردن: بۆچون، گومانبردن، گەيشتنە ئەنجام لەرىي گومان و خەيالەو.

۱. وەرگىزىانى دووسى كىتتىي فيزىولوژى ژيانى رەژانەى لە نووسىنى فەيلەسوف
و رەخنەگرى ئىنگلىزى سەدەى ۱۹، جۇرج مېترى لوىس، لە سالى ۱۸۶۱دا لە
مۇسكۇ چاپ بوو و دۇستۆيفسكىش دانەيەكى لە چاپى دووم ھەبوو. لوىس ئەم
كىتتەى لەژىر كاریگەرىي بىرى ئاگوست كومت پەرزىتورىستى فەرنەسيدا نووسى.
لەم كىتتەدا چەند دەروازەيەك خراونەتە روو كە دلخوازی خويندەرانى لاو بوون
لەكەل رېدۆزكەلى ماترىاليستى و نېھلىستى، ھەرەھا ژنانى پېشكەوتوش مەيلىكى
تايبەتیان بۆى ھەبوو. «و. ف»

تابیه تیش نه زانی، پوژی پازده کوپیکیکیشی نادهنی؛ جا گەر به یانی تا ئیواره له سەر یهک تهقه للاش بدا! جا کاتی خۆیشی، ئیفان ئیفانوفیچ کلاپشتوک، که له فرمانبهره پله بهرزه کانه و پهنگه ناویشتان بیستین، پاره ی ئه م چهند کراسه مۆدیل هۆله ندیه شی نه دا که که چه که م بۆی دوری، سه رباری شه وهش جوینبارانی کرد و وه ده ری نا. نازانن که، چون کابرا، چون پیتی به زه ویدا ده کوتا و قسه ی ناشیرینی به و کچوله بیگوناچه ده گوت که بۆچی یه خه که یان خواره و باش نه دوراوه. له ولشه وه مناله کان برسسیان بوو... کاتریناش سه ره وتی لئ برابوو و ژووره که ی ده پتوا، ده سه ته کانی هه لده گلوفین و چهند په له یه کی سووریش که وتبوونه نه ملا و نه ولای پوو خسارییه وه که ئاسه واری نه خۆشیه که پنی. دواتریش پووی کرده سۆنیا و پنی گوت: *تر و لئیره ده ژیی، داخی نه و نانه مه که ده یخۆی و ده خه وی و هه ر لئیره ش خوت که رم ده که یه وه... که سه ی نه بوو پنی بلی بۆ که ر شه وی شتیکی لینه بۆ خواردن، له کاتی که مناله کان سه ی پوژی ریک بوو که ته نانه ت یه ک تیکه نانی شیان نه بینبوو! شه مه منیش له و ناوه که وتبووم... ئی، جا لاتان وایه چی پووی دا!... له وه ی سه رخۆش و وپ که وتبووم و کتوپر سۆنیا گوتی... ده زانن سۆنیای من خۆشی له قه ره قه و ناله نال ناین، ده نگیکه زۆر شه رمانانه و هیمنی هه یه، قژی کاله و پوو خساریشی دايمه ی خوا لاواز و په نگه پیه وه... شه ری، کتوپر بیستم که سۆنیا گوتی: *ئاخر چون، کاترینا ئیفانوفنا؟... هه ر به راستی مه به سه ستان شه وه یه من بچم و ده ست به وه ها کار ی بکه م؟... له لایه کی تریشه وه داریا فرانسۆفناناویک؛ له و قه حپانه ی زه مانه، پۆلی هه بوو که چهند جاریکیش برابوو پۆلیسه خانه و، له و دوا یبانه دا، له پنی خاوه نماله وه سه ی جار هه والی سۆنیای پرسیبوو. کاترینا ئیفانوفناش، له وه لامدا،**

۱. له زۆر شوینی شه وه رگیرانه دا «پتوان» به مانا دور و نه ریسه اتی (مه جازی) یه که ی به کار هاتوه: هاتووچی بیسوود.

يەكترىدا كىرد و خەوتىن، بەرپىز... پىنگەۋە... پىنگەۋە... ئەرئى، كاكە گىيان...
خۇ من... بە سەرخۇشى لەۋى كەۋتېۋوم، بەرپىز...

مارمىلادۇف بېدەنگ بوو، دەتگوت ئىدى دەنگەكەى نايكات. جا لە
چاۋتروۋوسكاندنىكىدا پىنگە ئارەقەكەى ھەلدا و سىپىگى ساف كىرد.
توزىك دواتر گوتى:

– لەوساۋە، بەرپىز گىيانم، پىك لەوساۋە، لەبەر پوۋداۋىكى شووم
و بەبۇنەى پاپۇرتى مرقۇئىكى دلرەق و خراپەكارەۋە (داريا فرانسىقنا
ھەلبەتە چوۋە بىنگەلىشەيان، ئاخىر بە بۇچوۋنى ئەۋ لەم نىۋەندەدا
بېرپىزى بى كرابوۋا، كچۆلەكەى من، سۇنيا گىيانم، ناچار بوو
مۇلەتنامەى زەردى سۇزانىەتى ۋەربىگى و خۇ ئىستە ئىتر بەم دۇخە
تازەپەۋە ناتوانى لای ئىمە بىمىنېتەۋە... يانى خاۋەنمالەكەمان، ئاماليا
فېۋدۇرۇقنا، ئىتر مۇلەتى ئەۋە نادا (جا لەۋە گەپى كە پىشتر خۇى
لەگەل داريا فرانسىقنادا دەستىيان تىكەل كىردوۋە) و بەرپىز
لىبىزىياتىكوفىش كە... ئىممم... لە بىنەرەتەۋە لەسەر سۇنيا بەگۇ كاترىنا
ئىفانۇقنادا چوۋبوو. سەرەتا خۇى سۇنىي خۇش دەۋىست، ۋەلى
كتوپر قسەى گۇرپى و خۇى ھەلدەكىشەكە، چى؟ منى ھىژا بەم
پىنگەپەۋە دەبى لەگەل ژنىكى سەرشەقام لە مالىكىدا بۇرىم؟ جا كاترىنا
ئىفانۇقناش نەيتوانى لەئاست قسەكەيدا خۇى كەپ بكا و دەستى بى
كىرد... دەى، ئىتر ئەۋە پوۋى دا كە نەدەبوو پوۋ بىدا! ئىستەش سۇنيا
گىيان چاروبار دەمەۋىتۋاران سەرمان لى دەدا، يارمەتى كاترىنا
ئىفانۇقنا دەدا و ھەرچىشى بەدەستەۋە بى بۇمان دەھىتى... ۋەلى
خۇى لای بەرپىز كاپېر ناومۇقى بەرگدوور ژوورىكى بەكرى گرتوۋە.
كاپېر ناومۇقى داماۋىش شەلە و زمانى دەگىرى و منالەكانىشى، كە
دانه و دوۋانىش نىن، ھەموۋىان ترن. تەننەت ژنەكەشى ترە. ئەۋان لە
ژوورىكىدان و سۇنىياش ژوورى خۇى ھەپە كە سەربەخۇپە و بە
بارىكەدىۋارىك جيا كراۋەتەۋە... ئىممم... خۇ لەۋان چارەپەشتەر بوۋنى

نیه که هەر هه موویان ترن و... بەلێ دەی... بەیانیه کهی له خو
ههستام و ئەم سیپالەم له بەر کرد، دەستم بەرەو ئاسمان ههلبێری و
چوومه خزمەت جهنابی پایه بهرز ئیقان ئافاناسیییچ و شه ره فمه ند
بووم. جهنابی ئیقان ئافاناسیییچ ده ناسن؟... نا؟ که واته شه ره فی
ناسینی یه کیک له گه وره ترین له خواتر سه راسته قینه کانتان له ده ست
داوه! ئیقان ئافاناسیییچ هه ره لێ مۆمه... مۆمیک له باره که ی
خواوه نندا... مۆمیک که به ئاگر ده سووتی!... که به سه ره اته که ی
بیست، ته نانه ت چه ند دلۆپه فرمی سکی کیشی پشتن و گو تی، باشه،
مارمیلادۆف، تو تا ئیسته ش زور منت له خۆت بیهیوا کردووه، وه لێ...
له سه ر به رپر سیاریه تی خۆم جارێکی تریش وه رت ده گرمه وه. کتومت
ئه مه قسه ی خۆی بوو. پاشان گو تی، ته نیا بیرت نه چی که ئه مه
دوا هه مین جار ته، ده ی ئیسته ش برۆ! خاکی به رپییم ماچ کرد، هه لبه ته
له خه یالی خۆمدا، ئاخه ئه وه هه رگیز به راستی ریگه ی وه ها شتیکی
نه ده دا و پێی قایل نه ده بوو. مرۆفیکی گه وره و پایه بهرز بووه و بیر و
بۆچوونی پیشکه و تنخوازانه ی سیاسی هه بووه. به کورتیه که ی که
گه پامه وه مالن، ئای گه ر ده تدیت وه ختی گوتم دووباره
دامه زراومه ته وه و بریاره مووچه وه ربگرم، چ به زم و شادییه ک به رپا
کرا...

مارمیلادۆف هه م دیسان دلره نجاوانه بیده نگ بوو. هاوکات
کۆمه لێکی به دمه ست هاته ژوور و که ده رگه کرایه وه، ئاوازی
ئاکار دیۆن و دهنگی زیکنی مندالێکی هه وتسه له یش هات که گۆرانیی

۱. ناماژه یه بۆ مه زامیر، برگی ۶۸، ئایه تی ۲؛ وه ک چۆن دوو که له به رانه ر با دا
په رته وازه ده ی، ئاوا هه پهرته وازه یان بکن؛ جا هه ر به و جۆره ی که مۆم له به رانه ر
ئاگر دا ده سووتیت، لیکه ری گوناهاران له به رده مندا تیا بچن. «و. ف»

مه‌زرای بچووک ای ده‌گوت. مه‌یخانه‌که قه‌له‌بالتی بوو و خاوه‌نمه‌یخانه و دوو شاگرد‌ه‌که‌ی سه‌رقالی تازه‌هاتووه‌کان بوون. به‌لام مارمیلادوڤ گویی به تازه‌هاتووه‌کان نه‌دا و له‌سه‌ر گئیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی به‌رده‌وام بوو. پیته‌چوو هاز و تینی لئ برابن، وه‌لئ تا زیاتر ده‌یگرت، زیاتر له‌سه‌ر قسه‌کردن گه‌رم ده‌بوو. که سه‌رکه‌وتنی دوا‌هه‌مین کاریی بیر خوی هیتایه‌وه، که یفسازتر بوو و ته‌نانه‌ت پروخساری گه‌شایه‌وه. راسکولنیکوفیش هه‌ر وا گویی بۆ ده‌گرت:

- پینچ هفته‌یه‌ک به‌سه‌ر ئەم رووداوانه‌دا تیپه‌ریوه، نازیز گیان. کاترینا ئیفانوڤنا و سۆنیا گیانم که مه‌سه‌له‌که‌یان بیست... ئای خواجه! ده‌گوت هه‌نگاوم ناو‌ته‌ عه‌رش‌ی ئیلاهییه‌وه! تا به‌ر له‌وه، وه‌ک ناژه‌لیکی نه‌فام له سووچینکا ده‌که‌وتم و تاکه شتی که پیم ده‌بیرا، جنیو و قسه‌ی ناشیرین بوو! وه‌لئ له‌وه‌ودوا ئیدی هه‌ردووکیان به‌ پادزه^۲ رینان ده‌کرد و مناله‌کانیان بیده‌نگ ده‌کردن که، سیمین زاخاروفیچ له‌سه‌ر کار گه‌راوه‌ته‌وه و ماندووه، وا پشوو ده‌دا، وس! سبه‌ینان به‌ر له‌وه‌ی بۆم، قاوه‌ی گه‌رمیان بۆ ده‌هیتام، جا به‌ خامه‌شه‌وه! حالی ده‌بن، کاکای پایه‌به‌رز؟ خامه‌ی ئەسلیان ده‌کړی! ناشیزانم له‌ کوپوه یازده رۆبل و په‌نجا کوپیکیان کو کرده‌وه تا ده‌ستی به‌ سه‌روسیمامدا بیتن که پرووی ناوه‌دانیم هه‌بن. پووت، پیش‌به‌رۆکی که‌تانی... جارئ له‌وانه‌ گه‌رئ، شازترین یونیفورمی تازه... هه‌موو شتیکیش پاک‌خواوین و شاز. کاکه‌ گیان... ناخر به‌ یازده رۆبل و نیو چۆن ئەوه‌یان کرد؟ که له‌ یه‌که‌مین پوژی کاره‌که‌مدا گه‌رامه‌وه‌ مالی، ته‌ماشام کرد کاترینا ئیفانوڤنا دوو جوړ چیشتی ناماده کردووه، سووپ و گۆشتی گای سویرکراو له‌گه‌ل ساس‌خه‌رتله، که پیشتر ته‌نانه‌ت له‌ خه‌ویشدا

۱. له‌ گورانییه‌ دلخوازه‌کانی ناوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می خه‌لکی رووسیایه، که ده‌قی شیعه‌ه‌که‌ی هی کالتسوفی هۆندراوه‌هۆنی میلییه. «و. ف»
۱. پادزه: بیدزه: رۆیشتنی بیچرپه: ریکردن به‌ دزییه‌وه.

چاومان پىتى نەدەكەوت. خاتونەكەى من دەستە جلیكى تازه شى نییه، یانى ئەسلەن جلی ھەر نییه، كاكە گیانم... ۋەلى ئەو پۈژە ۋەك ئەۋەى بیهۆى بچیتە میوانییهك، شوینتیک، كەشخە و رېكوپتیک بوو. نەك بلیتین شتیکى نوئی له بەر كوردین، نا، بەس ئاخىر چاك دەزانن بەبى هیچ شتى خۆى برازینتیه ۋە. قژەكانیى داهیتابوون. بەرۆك و سەرقلەكانى خاوین بوون و ھەلیپكابوون و... بە تەۋاوى بووبوۋە كەسێكى تر... كەنجتر و جواتر! كۆترەكەشم، سۆنیا گیانم، تەنیا له پرووى ماددییه ۋە چاوى لیمان بوو و دەیگوت جارى ۋا باشە تا ماۋەیهكى دریز سەردانمان نەكا، تەنیا مەگەر بە تاریكى كە هیچ كەسێ نەیبینن. گویتان لیمە، ھۆشتان لامە، كاكە گیان؟ دواى نانخواردن چووم ۋەنەوزى بەم و جا لاتان ۋایە چى بوو؟ كاترینا فیوډۆرۇفنا كە ھەر ھەفتە یەك لە ۋەوبەر لەگەل خاتونى خاۋەنمالمان، ئامالیا فیوډۆرۇفنادا شەپىكى ئەۋەندە پیسى نابوۋە ۋە كە ھەر مەپرسە، نەیتوانى بەر بە خۆى بگرى و داۋەتى كرد تا پىكەۋە قاۋەپەك بخۆنە ۋە. دوو كاتزمیرى دایانمەزراند و پەسەپسیان كرد. كاترینا ئیفانۇفنا دەیگوت، ئیستە ئیتر سیمیون زاخارۇفیچ چوۋەتە ۋە سەر كارەكەى و موۋچە ۋەردەگرى. خۆى چوۋە خزمەت خۆدى میرى مەزن! جا میرى مەزن ھەر خۆیان لەنیو یەك دۇنیا سەردانىكەردا بەتایبەت چوونەتە پىشۋازى و بە ھەمووانیان گوتوۋە چاۋەپى بن، تەنیا دەستى سیمیون زاخارۇفیچیان گرتوۋە و بە بەرچاوى ھەمووانە ۋە بردوویانەتە ژوورەكەى خۆیان... گویتان لیمە، كاكە گیان؟ كاترینا ئیفانۇفنا لەسەرى پۇیشت كە، میرى مەزن گوتوویانە، بىگومان من ئاگادارى لىھاتووی ئیۋەم، سیمیون زاخارۇفیچ! گەرچى پىتان خلیسكا و لەبەرانبەر ئەو خوۋە ناپەسەندەدا، خۆتان نەگرت، ئیستە كە بەلپنتان داۋە و، وپراى ئەۋەش، ئیمە لە نەبوونى ئیۋەدا تووشى كیشە بووین،

۱. میرى مەزن: ۋەشى ریزگرتن بۇ پیاوانى حكومەت و دەۋلەمەندان.

من بەلئینی پیاوانەیی ئێوە پەسەند دەکەم... گوێتان لێمە؟... دەبێ لە خزمەتتاندا رایگەبیتم کە هەموو ئەم قسەکانی لە گیرفانی خۆی دەرھێنان و جا ئەمە تەنیا هەر ئەوەندە نەبوو کە خەریکی قسەیی بیسەرۆبەر بێ و ببەوێ خۆی هەلکێشێ؛ نا! ئەو بپروای بە یەک بە یەک قسەکانی هەبوو. ئەم ژنە وەها چیژیک لە خەیاڵاتەکانی دەبا کە لە باس ناین، کاکە! منیش خەتاباری ناکەم، کاکە، ئەو چ خەتایەکی هەیە؟ شەش پوژ لە مەو بەر یەکەمین مووچەم بردەوێ مانی. پێک بیستوسسی پۆیل و چل کۆپیک بوو کە هەموویم بردەوێ مانی و کاترینا ئیقانوونا پینی گوتم، شیریرنەکەم! بەلێ، جا گوئی، ئای چەندە جوان و خنجیلەیی ئەی دلبەرەکەیی خۆم! هەلبەتە تەنیا خۆمان بووین، کاکە گیان... خۆ حالی دەبێ. باشە ئێوە ئێستە لە مندا جوانی و دلرفینییەک دەبینن، کاکە گیان؟ ئاخەر من چ جۆرە میردیکم؟ وەلێ نا، ژنەکەم گونامی راکیشا و گوئی، ئاخ، خنجیلەکەم چەندە سەربەگێچەلی!

مارمیلادووف ئێستیکێ کرد. ویستی بزه بکات، وەلێ کتوپر زنجی^۱ کەوتە لەرزین. هەر چۆنیک بوو خۆی کۆ کردەوێ. مەیخانە، پرووالەتی ویزان و نالەباری کابرای سەرخۆش کە پینچ شەویکی لە سەر بە لەمە کاکیشەکان بەسەر بردبوو، بتلی نیولیتیری ئارەق و، سەرەپای ئەمانە، ئەوینی نەخۆشەکانی بۆ ژن و خیزان، بە تەواوی راسکۆلنیکوفیان و پ و گێژ کردبوو. راسکۆلنیکوف گەلێک جەدی گوئی دەگرت، وەلێ خۆیشی هەستیکێ نەخۆشەکانی هەبوو و لەوەش توورە بوو کە باشە ئەو بۆچی هاتووێتە وەها شوینیکەوێ. ماریلادووف راپەنی و درێژەیی پێ دا:

— کاکە گیانم! کاکێ گەورە و ئازیزم! لەوانە یە هەموو ئەمانە بۆ ئێوە مایەیی پیکەنین بن، بە هەمان شتیوەی ئەوانی تر! لەوانە شە من

۱. زنج: چەناکە.

خەرىكى باسكردنى وردەكارى پوچ و بىماناى ژيانى تايبەتيم بىم، سەرتان بئىشىتىم... ۋەلى ئەمە بۇ خۇم بە هيچ شىۋە يەك ماىە پىنگەنن نىيە! ئازارى يەك بە يەكى ساتەكانى چوۋەتە گىانمەۋە... جا سەرانسەرى ئەۋ پۇژە بەھەشتىيەم لە خەۋنىكى كورتخايەندا بە سەر برد: ئەمەى كە چۇن كارەكان پادەپەپىنم و بۇ منالەكان جل و ئەم جۇرە شتانه دەكەم، لە ھەموو پوۋىكەۋە ژنەكەم ئاسوۋدە دەكەم و كچە تاقانەكەم لە زەلكاۋ دەردەھىتىم و دەيگەپىنمەۋە باۋەشى خىزان... لەم جۇرە بىر و خەيالانە و زۇر شتى تر... خۇ ئاۋات عەيبە نىيە، كاكە.. جا دواتر، قوربان، سەرى كاكى خۇم نەئىشىتىم...

مارمىلادۇف كىتوپر بە توندى پراچەنى، سەرى ھەلبىرى و پىك بە راسكولنىكوفدا ۋاق بوو:

– جا دواتر، قوربان، پۇژى دۋاى ئەم خەۋن و خەيالانە، يانى پىك پىنچ پۇژ لەمەۋبەر، نىكەى ئىۋارە بوو كە بە فرۇفېل، ھەرەك دەزانى شەۋكوت، كلىلى سىندوۋچەكەى كاترىنا ئىفانۇفنام خىت كىرد^۲ و ھەموو ئەۋ پارەيەى كە لە موۋچەكەم مابوۋەۋە، ھەلم گرت. بىرم نىيە كە چەندە بوو... جا ئىستە، كاكە گىان، سەيرم كەن: تا دواھەمىن سەكەى بە با چوۋا!... ۋا پىنچ پۇژە لە دەردەۋەم و ئەۋان ھەموو شۋىتتىك لەدو دەگەپىن. ئەۋە كارەكەشم خۇمان خۇش و يونىفۇرپمەكەشم لە مەيخانەيەكى نىك پىردى ميسىرى بە بارمتە جى ماۋە. لەبرى ئەم جالانە دامنا و... ھەموو شتى فەۋتا!

۱. لە ئامازە دوومانايەكانى دۇستۇپسكى بۇ دوۋەم پەيامى پەتروس لە ئىنجىلدا:
ۋەلى ھاتنى پۇژى يەزبان ۋەك ھاتنى دز ۋايە لە شەۋدا، كە تىپدا بە دەنگىكى
سامناك ئاسمانەكان لەناۋ دەچن و توۋخمە سوتتاۋەكان پەرتەۋازە دەبن و زەۋى
و ھەرچى كە لە ناۋىدايە، دەپتە قەرەبروت. «و. ف»
۲. خىتكدن: دزىيە! دزىن.

مارمیلادوف مستیکی به تو یلیدا کیشا، به دهم ددانه جیره وه به
نه نیشک خوی به سهر میزه که دا. خوله کیک دواتر، بن پیشه کی باری
پروخساری گزرا و به دزیوی و پروقاییمییه کی ده سترکده وه
ته ماشایه کی راسکولنیکوفی کرد و پیکه نی و گوتی:

– نه مرو چوم بق لای سونیا تا پاره یه کی لن وهر بگرم و سهری
پن گهرم بگم! هه هه هه!

یه کیک له تازه هاتوه کان، که له ولایانه وه دانیشتبوو، هاوکات قاقای
لن دا و پر به دهمی هاواری کرد:

– یانی پاره شی پن دای؟

مارمیلادوف پرووی دهمی تنیا له راسکولنیکوف کرد:

– خق نه م بتله ده بینن، ههر به و پاره یه کریم. سی کویپکی دهرهینا
و پنی دام، به ده سستی خوی... ههر به تنیا نه وه ندهی هه بوو، خوم
بینیم که ههر نه وه ندهی هه بوو... هیچی نه گوت و ههر وا قروقپ
سه یرمی کرد. نه مه هه لسوکه وتیکی زه مینی نییه، هی نه و به رزاییانه یه،
باریکه که خه مه خوره ی مروفن و فرمیسکی بق دهریژن، که چی لومه ی
ناکهن... به بن لومه! نه وه ی که لومه ناکهن، زیاتر مروف نه شکنه
ده دا، کاکه! سی کویپک... به لن، کاکه گیان. ده بن نیسته خویشی
ئاتاجی نه م پاره یه بن، ها؟ نیوه بچوونتان چیه، سه روه ران؟ نیسته
نه و ده بن ناگاداری پاکو خاوینیی خوی بن. ده ی نه م پاکو خاوینییه ش
شتیکی پیویسته، ئن خهرجیی ده وی، تیده گهن؟ ده چیته میشتکانه وه
چی ده لیم؟ خهرجیی سووراو و سپیاو. خق به بن نه مانه ناکرن، کاکه
گیان. داوینی کورتی نا هاردار و له م جوره پووته به باقوبریقانه ی که
کاتیک به سهر گزماوی شتیکه وه پن به رز ده کاته وه تا تیپه ری، بتوانی
باش پا و پووزی بنوینن. خق هزشتان لاهه کاکه؟ نیسته تیده گهن نه و
پاکو خاوینییه ی که باسم کرد یانی چی؟ جا من، قوربان، باوکی نه م

که سه، نه و سی کز پیکه م له دهست قاپاند تا به ئاره قی بدهم، کاکه گیان! وا دانیش تووم و دهخومه وه! نه وه تا چوره شم لئ بری! کاکه گه وره!... ئیسته کن دلی به مرقئیکی وهک من دهسووتی؟ ها؟ ئیسته بۆ نمونه خۆتان کاکه گیان، دلتان به من دهسووتی، یان نا؟ دهی بیلین، دلتان به که سئیکی وهک من دهسووتی یان نا؟ هه هه هه هه!

مارمیلادۆف ویستی هه مدیسان ئارهق تئیکات، وهلی بئله که چۆرپی لئ برابوو، خالی خالی بوو.

خاوهنی مهیخانه که هه مدیسان له بهرده میاندا قوت بوو بووه وه، هاواری کرد:

— بۆ دهبی به زهییان به تۆدا بیته وه؟

هه متر^۱ دهنگی قاقا بهرز بووه وه و ئه م جاره یان ته نانه ت لافاوی جنیوی پیسیش. هه م ئه وانهی که گوئیان دهگرت پیده که نین و جنیویان ده دا، هه م ئه وانهش که گوئیان نه دهگرت و ته نیا ته ماشای سه روسیمای فه رمانبه ره خانه نشینکراوه که یان ده کرد.

مارمیلادۆف کتوپر رووه له مالراوانه هاواری کرد:

— به زهیی؟ بۆ دهبی به زهییان به مندا بیته وه؟

هه ستایه وه و له باریکدا که دهستی رووه و پیش درێژ کرد بوو، وهک ئه وهی به سه رووش شتیکه پی گوترا بی و ته نیا چاوه پڕی بی وشه کانی بیستیت.

— ده لین بۆ دهبی به زهییان به مندا بیته وه، ها؟ به لئ! بۆ شتی ماوه ته وه تا خه لکی له بهر ئه وه به زهییان به مندا بیته وه؟ دهبی من له خاچ بدن، دهبی له خاچم بدن، نهک ئه وهی به زهییان پئمدا بیته وه!

۱. هه متر: هه مدیسان.

که‌واته له خاچم بده، ئەی دادپەرور، له خاچم بده و ئەوسا بەزەبیت پێمدا بێتەوه! من به پێی خۆم دێم، مادام تینووی چێژ و خوشی نیم، له‌بەر فرمیسک و خەفەت دێم! تۆ، ئەی مەیفروش، لات وایه ئەم بێلەئێ تۆ، چێژیکێ به من بەخشسیوه؟ من، له بنی ئەم بێلەدا له‌دووی خەم دەگەرێم، خەم... فرمیسک و خەفەت... جا هەر که چه‌شتم، یه‌کسەری دەستم که‌وت! ئەو که‌سه به‌زەبی به ئێمدا دیتەوه که به‌زەبی‌که‌ی هەمووانی گرتووتەوه و، ئەو که‌سه‌ش که ئاگاداری دلی هەمووانه، تەنیا تاقه که‌سیکه و ئەویش هەمان دادپەروره. پوژی قیامەت، ئەو دێ و دەپرسی، کوا ئەو کچه‌ی که خۆی فرۆشت له‌بەر خاتری زردایکه بێه‌زەبیە سیلاوییه‌که‌ی و مناله بچوکه‌کانی غەریبه‌یه‌ک؟ کوا ئەو کچه‌ی که دلی به‌باوکه‌ زەمینیه‌که‌ی سووتا... باوکیکی که هەمیشه‌مەستیکی چه‌پەل بوو و وازی له‌خووه‌ ناژەلانەکه‌ی نەده‌هێنا؟ ئەو دێ تا بلی، لێم نزیک به‌ره‌وه، جارێک له‌تو خوش بووبووم... لێت خوش بووبووم یه‌ک جار... ئێستەش له‌گونا‌هه‌ بیژماره‌کانت ده‌به‌خسرنی، چونکه‌ تو ئیجگار به‌سۆز بووی!... جا ئەو سۆنیاکه‌ی من ده‌به‌خشی، له‌سۆنیاکه‌ی من خوش ده‌بی، دلنایام که‌ لێی خوش ده‌بی. که‌ ئەمرۆ بێنیم، له‌قوولایی دلما ده‌ستم به‌مه‌ کرد! ئەوه‌ی که‌ لێرسینه‌وه‌ له‌گەل هەمووان ده‌کا و ده‌به‌خشی؛ به‌پاک و ناپاکه‌وه، به‌دانا و بێمایه‌وه... جا که‌ هەموو کاریکی برانده‌وه، پوو ده‌کاته ئێمه و بانگ ده‌کا که، ئێوه‌ش لێمان نزیک بێه‌وه! ئێوه، ئەی سه‌رخۆش و لاوازه‌کانی من، ئەی که‌سانی که‌ شه‌رم رێی نه‌که‌وتووته‌ دل‌تانه‌وه! جا ئێمه‌ش پێکرا به‌ره‌و پێش هەنگاو ده‌نێن، ئیدی ته‌ریق نابینه‌وه و له‌وێ له‌باره‌گایدا راده‌وه‌ستین. جا ئەو ده‌لی، ئێوه‌ له‌به‌رازه‌کانن و شێوه‌ی

۱. ناماژیه به ئینجیلی لوقا، پاژی ۷، نایه‌تی ۴۷؛ له‌بەر ئەوه‌یه که ئەو هینده به‌سۆزه، ناخر له‌گونا‌هه‌ بیژماره‌کانی به‌خسراوه. هەر که‌سیکیش که‌متر به‌خسرنی، که‌متر به‌سۆزه. «و. ف»

ئەوتان ھەبە و ھەلگری نیشانەى تابیەتیی ئەویشن؟! وەلى ئیوھش وەرنە پیش! دانایان و ھیژایان بەو دەلین، ئەى پەرورەردگار، بۆ لە بارەگەى خۆتدا پیشوازی لەم جۆرە مرووفانە دەکەى؟ جا ئەو دیتە وەلام، ئەى دانایان و ئەى پیاوخاسان! من بۆیە پیشوازی لەمانە دەکەم کە ھیچ کامیان خۆى بە شىاوى ئەم لیبور دەبیە نەزانیبوو... ئەوسا ئەو باوھ شمان بۆ دەکاتەوھ و ئیمەش لە بارەگەى ئەو مەزنەدا دەکەوینە سەر زەوى... فرمیتسک دەپژین... جا لە ھەموو شىتئ تیدەگەین! ئەوھ ئەو کاتەبە کە ئیتەر لە ھەموو شىتئ تیدەگەین!... جا ھەمووان دەرک دەکەن... کاترینا ئیفانوفناش ھەر وا... تەنانەت ئەویش دەرک دەکا... ئاھ، ئەى باوکە، مەلەکووتى تو ھەر پایەدار بى!

مارمیلادوف کە ئەمانەى گوتن، ماندوو و بیتھاز خۆى بەسەر نیمکوئەتەکا دا و ئیدی تەماشای کەسى نەدەکرد، دەتگوت ئاگای لە دەورو بەرى نییە و لە قولایى بىر و خەيالدا نغروق بوو. قسەکانیشى کاریگەر بوون و بۆ خولەکیک بیدەنگى بەسەر ئامادەبوواندا زال بوو، وەلى زۆر زوو پیکەنین و جوین دەستیان پى کردەوھ:

— بەخیر بىتەوھ، پاساوت ھیتایەوھ!

— قسەى قور!

— کارمەند و شت وایە ئیترا!

۲. ئاماژەبە بە ئىنجیلی موکاشفە، پاژى ۱۲، ئایەتى ۱۵ و ۱۶؛ ئەو تەنانەت توانى کيان بە بەر ئەو پەیکەرەدا بکات تا بتوانى بپتە گو: ھەر وھە سزای مەرگیش بەسەر ئەو کەسانەدا بسەپینى کە ئەویان نەدەپەرست. وئیرای ئەوھش، گەر وھ و بچووک، ھەزار و دەولەمەند، کوپلە و ئازادى ناچار کرد تا نیشانەبەکى تابیەت بە دەست یان تەویلى ئەوھە بنین. «و. ف»

۱. ئاماژەبە بە دوغای مەسیح لە ئىنجیلی لوقادا، پاژى ۱۱، ئایەتى ۲؛ ھەر وھە ئىنجیلی مەتا، پاژى ۶، ئایەتى ۱۰. «و. ف»

جا نازانم چی و چی...

مارمیلادوڤ سەری ھەلبەری و پرووی کردە راسکولنیکوڤ:

– با لیزە برۆین، کاکە گیان. من ببەن... خانووی کوزل... ئەولای ئەم گۆرەپانە. ئیتر کاتیەتی... کاتی ئەوەیە بچین بۆ لای کاترینا ئیفانوفنا...

راسکولنیکوڤ دەمیک بوو دەیوست برۆات و خۆیشی ھەر نیازی وا بوو یارمەتی ماریلادوڤ بدات. دەرکەوت جەنابی تەنیا توانای قسەکردنی ھەب و بە زۆر دەتوانیت خۆی بە پێوە بگریت، ھەر لەبەر ئەوەش بوو کە کینشی قورسی خۆی بەسەر کۆرە گەنجەکەدا دا. دەشیا دووسەد سێسەد ھەنگاوێک ڕۆ بکەن. دەتگوت تا لە مال نزیکتر دەبوونەو، دلەپاوکی و ترس توندتر بەرۆکی پیاوھ سەرخۆشەکە دەگرت. زۆر دلخورتانە ورتاندی:

– ئیستە ترسی من لە کاترینا ئیفانوفنا نییە، تەنات ئیستە ترسی ئەوەشم نییە کە بەنیاز بێ چنگ بە قۆمدا بکا و رابکێشێ! چش لە قۆ! قۆ! چی، کەشکی چی! خۆم ئەمە دەلیم! چی لەوہ باشتر، با لە بنرا دەربەھێنن، لەم شتانە ناترسیم... من... من لە چاوەکانی دەترسیم... ئەری... چاوەکانی... لەو پەلە سوورانە سەر رووخساری دەترسیم و... لەو ھەناسە برکیتەشی تۆقیوم... بیکومان بینوتانە سیلاویبەکان چۆن دەکەونە ھەناسە برکیتە؟... بەتایبەت ئەو کاتانە کە توورە بووین... لە گریانێ منالەکانیش دەترسیم... ناخر، گەر سۆنیا نانی پین نەگەیاندین... نازانم چی دەبێ! بە راستی نازانم چاریان چیبێ! لێدانیش من ناترسیت... ئەمە بزانی، کاکە گیان، ئەوە ھیچ کە لێدان بۆ من نازاریکی نییە، بگرە مایە شادیشە... خۆ من بێ لێدان ناھەویمەو. لەوہ باشتر ھەر نییە. لێگەرێ با لیم بدات، با دلێ ئاو بخواتەو و دامرکیتەو... لەوہ باشتر نییە... گەیشتین، لێرانە. خانووی

کوزیله کان. کابرا قوفلسازه، ئەلمانیه! له دهوله مهنده کانیشه.... بمبهنه ژووری!

له رینگه ی هاتنه ژووره وهی گۆره پانه که دا وه ژوور که وتن و چوونه نهومی چوارهم. تا زیاتر سه سه ده که وتن، پلیکانه رینگه تاریکتر ده بوو. ئیدی نزیکه ی کاتژمیر یازده ی شه و بوو و گهرچی له وهختانه ی سالدا، پیتته ربورگ شهوی نییه، که چی سه ره وهی پلیکانه کان ته واو تاریک بوو. له سه ری سه ره وه دا، پاش دواهه مین پلیکان، گه یشتنه ده رگه یه کی به دوو که لسه واخدرای کراره. ئیدی ژووریکه له وه هه ژارانته تر بوونی نه بوو. درێژاییه که ی ده هه نگاوێک ده بوو و بنه مؤمیکان تیدا داگیرساندبوو. هه ره له به رده رگه که دا ده کرا هه موو ژووره که ببینیت. هه موو شتیک شه پرزه بوو، به تایبته جله کۆنه ی منداله کان. چه رچه فیکه شریان له لایه کی ژووره که دا هه لواسیبوو که پیتته چوو له پشتیه وه تهخته خه ویک هه بیت. ژووره که شه هه چی تیدا نه بوو بین له دوو کورسی و قه نه فه یه کی پواو به پرووکتیشیکه مشه ماییه وه، له به رده میشیدا مینزیکه بچووکی موبه ق که نه رهنگ کرابوو و نه چه رچه فیکه به سه ره وه بوو. مؤمندانیکه ته نه که بیش له لایه کی مینزه که وه بوو که بنه مؤمیکه به سه ره وه بوو و خه ریکه دواهه مین ترووسکه ترووسکه کانی بوو. وا دیار بوو ژووریکه ته واو له به رده سته خیزانه که ی مارمیلادوفا بیت نه ک ته نیا سووچیک، به لام ژووره که یان له بنه رته وه ریزه ویک بوو. ئەو ده رگه یه ی که ده چوو وه سه ره کونه مشکه کانی دیکه ی خانووه که ی ئامالیا لیبی فیخزیل، لاونیو بوو و له پشت ده رگه که شه وه هه راوه یار و

۱. پیتته ربورگ به هوی هه لکه وته ی جووگرافی تایبه تیه وه، هاوینان تاریکی شه و بالی به سه ردا ناکیشن و، هه واکه ی به درێژایه ماوه ی شه وانه پرۆژ، یان رۆشنه یان وهک بوولیتی به یانیا وایه. له بهر ئەوه، شه وانیه سه ره تاه وهرزی هاوین به شه وه رۆشنه کان ناو ده بن. «و. ف.»

نەپەنەپ و قاقا دەھات. خەرىكى يارىي وەرەق و چاخواردنەوہ بوون و جاروبارىش جىنئوى پىس دەبىسترا.

راسكۆلنىكۆف ھەر لە بەردەرگەدا كاترىنا ئىفانۇقناي ناسىيەوہ. ئۇنىكىكى ھىندە داوہشاو بوو كە وىناي نەدەكرا، وەلى درىژكۆلە و خۇشئەندام، ھىشتا قژە خورمايىہ جوانەكانى مابوونەوہ و ھەر بە راستى سەر كۆلمى پەلەى سۈورى پىوہ بوو. ئۇنە بە ژوررە بچووكەكەدا خەرىكى سەر و خواركردن بوو. لىئوى قلىشاوبو، ھەناسەى سوار بووبوو و بە حال دەر دەھات و دەستەكانىشى بە سنگىيەوہ دەگوشىن. بەھۆى تاوہ چاوانى دەبرىقانەوہ، وەلى نىگاي تىژ و بىنجوولە بوو، ترووسكايى ئەو بنەمۆمەى كە دەكەوتە سەر رووخسارى سىلاوى و پەشىئوى، وىنەيەكى جەرگىپى دەئافراندا. لە بەرچاوى راسكۆلنىكۆفدا وەك سى سالەيەك دەر دەكەوت و ھەر چۆرىك بىرت لى دەكردەوہ، مارمىلادۆف ھاوشانى ئەو نەبوو. كە چوونە ژوررەوہ، ھىچى نەبىست و بە ھاتنىيانى نەزانى. دەتگوت لە جىھانى نىوان خەو و بىدارىدايە، نە ھىچى دەبىست و نە ھىچى دەدەيت. وىپراى ھەواى قورس و گەرمى ژوررەكە، پەنجەرەشىيان نەكردبووہوہ. پلىكانەكە بۆگەنى لىئوہ دەھات، كەچى دەرگەى ژوررەكە لەسەر پشت بوو. لە ژوررەكانى پشتەوہشرا دووكەلى تووتن ھىرشى دەھىنايە سەر ژوررەكە و ئۇنەى سىلاوى دەخستە كۆكە، كەچى ئۇنە ھەر دەرگەكەى پىئوہ نەدەدا. بچووكترىن مىندال، كچۆلەيەكى كەم تا زۆر شەش سالە، بەسەر زەويىەوہ خەوتبوو؛ خۇى گرمۆلە كردبوو و سەرى بە قەنەفەكەوہ نابوو. كورپىژگەيەكىش، يەك سالىك گەورەتر، بەدەم گرىانەوہ لە سووچىكى ژوررەكەدا كزى كردبوو و سەراپاي ھەلدەلەرزى، وەك ئەوہى كە تازە لىدانى خواردەيتت. كچۆلەيەكى گەورەترى ئزىكەى نۇ سالانىشى لى بوو، وەك لوولەى ئزىگەلە، كە

تەنیا شېرە ژىركراسىكى لە بەردا بوو، لەگەل پۆپەشمىنىكى^۱ تالكىشىبوو بەسەر شانە پروتەكانىيەو. پىدەچوو دوو سالىك لەووەبەر ئەو رووپۇشەيان بۇ دوورىيىت، چونكە لەو ساتەدا بە زۆر تا سەر ئەژنۆكانى دەهات. ئەويش لە لايەكى ژوورەكە و لای برا بچوو كەكەيەو وەستا بوو و دەستە وشكە تەختەئاساكەى لە ملی ئالاندىبوو و شتىكى بە گویندا دەورتاند. پىدەچوو بىەوئىت كوپرېزگەكە هئور بكاتەو و بەوپەرى توانايەو وەولى دەدا نەهئىلى هەنسك بدات و هەمدىسان نووزەى بەرز بىتەو و، هاوكات توقیوانە، بەو چاوه كەورە و رەشانەيەو (كە لە پوو خسارە چكۆلە و توقیو و لاوازه كەيدا، كەورەتریش دەیاننواند) وریای دایكى بوو. مارمیلادوڤ نەچوو ژوورئ، بەرەو پىش پالى بە پاسكۆلنىكوفەو نا و خۆیشى هەر لەوئى، لە ئاستانەكەدا، كەوتە سەر ئەژنۆ. كاترینا ئىفانوفنا كە چاوى بە كوپرە غەوارەكە^۲ كەوت، لەبەردەمیدا بە حەپەساوى وەستا. پاشان، كتوپر هاتەو سەر خۆى و وەك ئەو و ابوو لە خۆى بېرسىت ئاخۆ ئەو كوپرە لەویدا چى دەكات. وەلى وەك هەمیشە وای بە بىردا هات كە ئەويش كارى بە كەسىكى دى هەيە و دەيەوئىت بە ژوورەكەى ئەواندا پابوورئىت. بەم ئەنجامگرىيە، ئىدى سەرنجى غەوارەكەى ئەدا و چوو تا دەرگەى دەرەو و پىنۆ بەدات... جا كتوپر چاوى بە مێردەكەى كەوت كە لەوئى كەوتووەتە سەر چۆك و ئەوسا شاتاندى:

– ئىيىتى! خۆ دواچار گەرايەو! ئەى شەيتانى نارپەسەن!... كوا پارەكان؟ ئادەى گىرفانەكانت خالى كە! خۆ ئەمە جله كانى خۆت نىن! كوا جلهكانت؟ كوا پارەكان؟ قسە بكە، يەلا!

۱. پۆپەشمىن: شەمەو؛ شەمەد؛ پىخەفئىكى زۆر تەنك لە كەتان يان پەموو، كە هاوینان لە كاتى نووستندا بە خۆدا دەدرئىت.
۲. غەوارە: غەرىبە؛ بىگانە.

خوی به سهر میزده که یدا دا تا چاک بییشکنیت. مارمیلادوف،
دهموده سست به ملکه چی و قایلیبونوه دهسته کانی والا کردن تا
کاری پشکنینی گیرفانه کانی بۆ ژنه که ی ناسانتتر بکات. وهلی گیرفانی
بهک کۆپیکیشیان تیدا نه مابوو. ژنه هاواری کرد:

- ئەی کوا پاره کان؟ خویاااا، یانی هه موویت دایه ئاره ق؟
سندووچه که مان دوازده رۆبلی ریکی تیدا بوو!

کتوپر هه ر وهک شیت دیتوا و چنگی به قزی میزده که یدا کرد و به
ژووره که دا رایکیتشا. مارمیلادوفیش کارناسانی بۆ کرد، که ساسانه
له سهر نه ژنو به داویدا ده خشا. له باریکدا که قزی له چنگی ژنه دا بوو
و ته نانه ت جاریکیشیان ته ویلی کوتای به زه ویدا، هاواری کرد:

- ده بینز، چهنده چیژی لی ده بهم! هیچ ئازاریکی نییه، وایااا چیژ
ده بهم، کاکه گیانم...

ئو کچۆله یی که به سهر زه وییه وه خه وتبوو، هایی بووه وه^۱ و
که وته گریان. کورپژگه کهش له سووچه که وه نه یوانی بهر به خوی
بگریت، هه لهرزی، زیرکاندی و توقیوانه، که ده تگوت تووشی هه لمه تی
فن بووه، خوی هاویشته باوهشی خوشکه که ی. کچه گوره که شی،
له نیوان خه و بیداریدا، وهک بی که وته له رزین.

ژنه ی داماو له وپه ری بیهیواییدا هه ر وا ده یقیژاند:

- ئەی خوااایه، هه مووی خواردوو! تا دوا په نابای داوه به ئاره ق!
خۆ جله کانیشی فه وتاندوون! ئەمانه ش برسییانه! برسییانه!

ئاماژهی بۆ منداله کان کرد و دهسته کانی هه لگوفین:

- ئای، سندان له م ژیانه نه فره تیه دا!

۱. هاییبونوه: بیدار بوونه وه؛ به ناگاهاته وه؛ هه ستان له خه و.

لەناكاو بەگژ پاسكۆلنيكوفدا چوو:

– ئەي ئىوھ! باشە ئىوھ تەرىق نابنەوھە كە لە مەيخانە ھەستارن و ھاتوونەتە ئىرە؟ پىكەوھ ئارەقتان خوادووھتەوھ، ئەرئى؟ يانى ھاوپپالەي بووى! ون بە لە بەرچاوم!

كەنجەكە نەقى لىتوھ نەھات و ويستى خىرا بۆي دەربچىت. لەم قەرقەشەيەدا، دەرگەي ژوورەوھيان خستبووھ سەر پشت و چەند كەسىك بە كونجكۆلىيەوھ سەريان دەكىشايە ژوورئى، بە پىكەنين و پوودامالراوييەوھ، جگەرە يان سەبىل بەدەم و شەوكلاولەسەر، ملان درىژ كەردبووھ ژوورەكەوھ. دەكرا قەلافەتگەلىك ببىنيت كە جلو بەرگى كراوھى خەو يان پۆشاكى پانوپۆريان لە بەردا بوو، ھەندىكىش وەرەقەلەدەست. كاتىك مارمىلادوڤ بەسەر زەوييەكەدا پادەكىشرا و ھاواری دەكرد كە چىژ دەبات، ئەوانىش بە شادىيەكى تاييەتتەوھ پىدەكەنين. تەننەت خەرىك بوون بەرەبەرە لارەلار دەھاتتە ناو ژوورەكە. دواچار ھاواریكى شەيتانى ھەرەشەئامىز بىسترا، ئەمەيان ئىدى ئاماليا لىپى فيخزل بوو كە بەنىو دراوسىكاندا رنى خۆي دەكردەوھ و دەھاتە ژوورئى تا بە شىتووزى خۆي دۆخەكە سەقامگىر بكاتەوھ و ئىدى بە قسەي ناشىرىن و جنىوى پىس و ھەرەشەكانى، كە دەبىت ژوورەكە چۆل بكەن و بەيانى جىي بەيلن، بۆ سەدەمىن جار لەشى ژنەي دەھىنايە لەرزىن. پاسكۆلنيكوف توانى كاتى رۆيشتن، دەست بە گىرفانىدا بكات و چەند سەكە مسىك كە بە دەستىيەوھ ھات و باقىي رۆبلىكى مەيخانەكە بوو، دەر بەيىتت و بىدەنگ بىدەنگىك لەسەر لىتوار پەنجەرەكەي دابنىت. پاشان، كە گەيشتە پلىكانەكان، راي گۆرا و ويستى بگەرپتەوھ.

لەبەرخۆيەوھ بىرى كەردەوھ: ئىلى لەو گەمژەيىم! خۆ ئەوان سۆنىايان ھەيە، ئەوھ منم كە ئاتاچم! بەلام خۆيشى تىنگەيشت كە ئىدى ئىستە ناكرى بگەرپتەوھ و پارەكە ھەلبكرپتەوھ و، ئەگەرىش بكرپت،

ئەو کارەى لى ناوەشیتەو. دەستىكى ٲاوەشانەد كە يانى ٲاشگەز
بووئەتو و بەرەو مالى كەوتە ٲۆ. كە ھەنگاوى ناىە سەر شەقامەكە،
تيزخەندىكى چزوودارى كرد: ئاخر سۆنپاش سوورا و سپاوى دەوۆ
دەى... خۆ ٲاكوخاوينىش خەرجى ھەى... ئممم! وەلى ٲەنگە ئەم
سۆنيا گيانە ئەمرو سولتاج نەكا، چونكە كارەكەى ئەوئش ھەوراز و
نشئوى خۆى ھەى... ئاخر دەبن داو بنئتەو، بەدواى نىچىرى
چەورەو ھى... بازگانى ئالتونە ئىتر... كەواتە گەر ئەو ٲارەىى من
نەبن، بەيانى نانەٲەقەشيان دەست ناكەوۆ! ھەى ئافەرىن، سۆنيا
خاتوون! ئەمانە چ مرىشكىكى ھىلكە ئالتوونيان ٲەروراندوو و وا
سوودى چاكىشى لى دەبنىن! ھەر بە ٲاستى خەرىكن تانى ئەو
دەخۆن و بە لاشيانەو ٲاساىە! سەرەتا دوو دلۆٲە فرمىسكىان
ٲشتوو و ٲاشانىش بەلايانەو ٲاساى بووئەو! ئەم مروفە چەٲەلە
بە ھەموو شتىك ٲادۆ!

فكر و خيال بردىبەو.

خۆنەوىستانە بە دەنگىكى بەرز كە لە دەمى دەرچوو: وەلى ئەى
ئەگەر بە ھەلدا چووبم؟ ئەى ئەگەر مروف و ھەموو ئادەمزاد و
توخمى ئىنسان، سووك و چەٲەل نەبن؟ ئەوسا ئافە شتىك كە
دەمئىتەو تەنبا دەمارگىرىبەكى كوۆر و كئووانەىە كە بە گوئماندا
دراو و، لە بنەٲەتو، ھىچ بەرەستىكىش لەئارادا نىە. ٲاستىبەكەشى
ھەر ئەوئەىە!...

سەئ

راسکۆلنیکۆف بۆ پۆزی دواتر درەنگ خەبەری بوو، لەگەڵ ئەوەشدا خەویکی پەڕیشانی هەبوو و هینشتا نەهاتبوو، سەر خۆی. گرز و مۆن و توو پە چاوەکانی هەلەینان و بە بیزارییەوه سەیرێکی ژوورەگەیی کرد، لەو پەڕی خراپیدا بوو. چواریوارییەکی بچووک بوو بە درێژایی شەش هەنگاو و کاغەزدیوارییەکی هەلوەریوی تۆزاوی که زەرد دەچوو، وە بنمیچێکی هیندە نزم که قوپی بەسەر هەر که سێکدا دەکرد که بالای بەرز بیت، ئاخر لە هەر ساتیکدا بۆی هەبوو سەرت بەری بکەوێت. ناوماڵەگەشی شتیکی لەم دۆخە نەگەرا بوو، سەئ کورسیی شەقوشەر که پێویستییان بە چاککردنەوه هەبوو، میزێکی پەنگراو لە لایەکی ژوورەگەوه که تینووس و پەرتووی بەسەردا پەرش کرابوون (چینه تۆزی سەر تینووس و پەرتووکەکان هاواری دەکرد که چەندان پۆژە دەستیان بەر نەگەوتوو) و دواھەمین کەرەستەش که قەنەفەپەکی گەورەیی بیکەلک بوو و نیوێ پانتایی ژوور و دیوارەگەیی داگیر کردبوو. ئەم قەنەفەپەیی که پۆژانیک بەرگیکی گۆلدارێ هەبوو و ئیستاکەش ئەو بەرگە شەڕوشیتالی دەرھاتبوو، بە تەختەخوی گەنجەکه دەھاتە ئەژمار. زۆر بەی کات، بەبێ جەگۆرین و بێ پێخەف خۆی بەسەر قەنەفەگەدا دەدا و پالتۆ تالکیشبوو، سەردەمی خۆیندکاریی لە خۆیەوه دەپێچا. سەریشی دەخستە سەر پشتییەکی بچووک و هەرچی جلی لەبەرکراوی پیس یان پاکێ هەبوو، دەیناخنییە ژێر پشتییەکه تا ژێرسەری بەرزتر بیت. میزێکی گچەش لەبەردەم قەنەفەگەدا بوو. ئیدی دوور بوو پیاو لەمە

زياتر تووشى نەدارى بېيت يان ھىندە داماوانە بۆى، ۋەلى
 ۋاسكۆلنىكۆف لە بارىكدا بوو كە ئەم شتاتە بىتاقەتيان نەدەكرد و
 تەنانت پىدەچوو بەلاشىيەۋە ئاسايى بن. ۋەك كىسەلىك لە قەپاغى
 خۇيدا كزى كرىبوو و لە خەلكى دابرابوو. تەنانت ھەر ئەۋەندە بەس
 بوو كە خزمەتكارى بىناكە كە ئەركى ئەۋە بوو بە ۋاڭات و جاروبار
 سەرىكى لى بدات، بىنى تا پەنگى زەرد بېيت و لەرزى لى بىنىشەت.
 ئەۋ دەروونشيووانەى كە نەخۆشى ۋاسواسيان ھەيە و ھەموو بىر
 ۋەشيان لە بابەتلىكى تايبەتدا چە دەكەنەۋە، تووشى ئەم بارانە
 دەبن. دوو ھەفتەيەك دەبوو كە خاۋەنمال خواردەمەنى بۆ نەناردبوو
 ۋ ۋاسكۆلنىكۆف ش كە رچى لەم ماۋەيەدا بە برسەيەتى سەنەرى
 نابوۋە، كە چى ھىشتا ئەۋەى بە مېشكدا نەھاتبوو كە دەبېت بچىتە
 خوارى و بابەتەكە لەگەل خاتوندا چاروبەر بكات. ناستاسيا،
 چىشتەينەر و تاكە خزمەتكارى خاۋەنمال، تا پادەيەك لەم بارە
 شىتەنەيەى كرىچىيەكە رازى بوو و تەنانت ئىدى ژوورەكەشى خاۋىن
 نەدەكردەۋە، مەگەر تەنبا گسكىكى ئاسايى، كە ئەۋىش خەمساردانە
 بوو و ھەندىك جارىش ھەفتەيەك زىاترى پىدەچوو تا لى بدات.
 ئىستاكەش ھەر ئەم ناستاسيا خاتونە بوو كە بە ئاگاي ھىتا و بە
 بناگۆيىدا قىراند:

– ھى! ۋا نىۋە پۆيە! چايم بۆ ھىتاۋى! خۆ فنجانى چايت دەۋى، ھا؟
 ئەۋە چىيە بوۋىتەتە پىستىك و چوار چل ئىسقان!

كرىچىيەكە چاۋى ھەلھىتا، راجەنى و دواچار ناستاسياى ناسىيەۋە.
 ھىتاش و ۋەك ئەۋەى ئىشى ھەبېت، بە زۆر ھەستايەۋە و پەرسىي:

– كى چاى ناردوۋە؟ خاۋەنمال؟

– خەيالت خاۋە!

ناستاسيا چايە كۆنەكەي لە قۇربىيەكى ترەكيودا خستە سەر
مىزەكەي بەردەمى و دوو كلۆ شەكرى زەردبووشى خستە ناويىيەو.
كوپەي گەنج كە لە دويشەووە بەو جەووە خەوتبوو، دەستى بە
گىرفانىدا كرد و مشتىك سەكەي مسىي دەرهيتنا:

— ها ناستاسيا، ئەمانە بگرە تەكايە. بچۆ نانم بۆ بگرە. گەر بتوانى
بپرىك باسترەمە بگرى زۆر باش دەبن، گەر ھەرزانەكەشى بگرى ئەو
ھەر زۆر باشترە!

— ھەر ئىستە نانت بۆ دىنم، وەلى ناتەوئى لەجىي باسترەمە شۆرباى
كەلەرم بخۆي؟ خۆش بوو ھا! دوينئى لىم نا. بۆم خستىيە لاو، وەلى
دئىر^۱ گەرايەو. زۆر باش بوو.

كە شۆرباى كەلەرم گەيشت، كرىچىيەكە دانىشت و دەستى كرده
خواردنى، ناستاسياش لەتەنىشتى و لەسەر قەنەفەكە دانىشت و
دەستى كرده زۆربلىيى. كچەتيوہ لادىيى بوو و عاشقى چەنەبازى:

— پراسكوفيا پاولانا دەيوئى لاي پۇلىس شكاتت بكا.

گەنجەكە ناوچاوى گرژ كرد و گوئى:

— بۆچى پۇلىس؟ چىي دەوئى؟

— خۆ پارە نادەي، ژوورەكەش چۆل ناكەي! دەي ئىتر پوونە چىي
گەرەكە!

گەنجە ددانەپىكەي كرد و لەژىر لىوہوہ بۆلاندى:

— دە فەرموو، ھەر ئەمەمان مابوو! ئىستە كاتى ئەوہ نىيە!... جا
لەنىو ئەم بگرەو بەردەيەشدا...

۱. دئىر: دەرەنگ.

به دهنگی بهرز له سهری پرویشت.

- به راستی ئەم ژنه گه مژهیه! خۆم ئەمرو سهریکی لی ددهم و
قسهی له گهل دهکهم.

- ئەوه هیچ که گه مژهیه. وهک ئەو شتهی که له منیسا ههیه. وهلی
تویهک که شای ئاقلانی بوچی لیره ههروهک گونی که وتووی و کهلکی
هیچ کهس ناگری! پیشتر خۆ دهتگوت وانهی تایبهتی به منالان
دهلئیهوه، ئەی ئیسته بۆ هیچ ناکهی؟

راسکولنیکوف، خۆی مۆن کرد و به بیزارییهوه وهلامی دایهوه:

- وا خهریکی ههندی کارم...

- ههندی کار؟

- دهی کار ئیتر...

- چ کارئ؟

کهجهکه ئیستیکي کرد و بهوپه پری جدیدییهتهوه گوتی:

- بیرکردنهوه.

ناستاسیا له تاو پیکه نین پچرا. لهو کهسه خوش پیکه نینانه بوو که
ئهگه ر بتخستبا پیکه نین، به بی دهنگ پینچی ده دایه خۆی و سهراپای به
چه شتیک ده له ریهوه که تهناته هه ندیک جار ده پشایه وه. دوا جار
توانی بلی:

- ئەی ئەم بیرکردنهوهیه پارهیهکی چاکیشی تیدایه؟

- که پیلوت له پیندا نه بی چون بروی وانه به منالی خه لکی
بلئیهته وه. تف له م کارهش.

- ئەمه تفی هه ورازه و شهق له بهختی خۆت ددهدی.

- خو بۆ وانەى تايبەتى پارەيهكى وات نادهنى! دەى ئەو دوو
پەنابايەش بە كەلكى چى دى ئاخىر؟

شیتوازی قسه کردنى گەنجەكە بە چەشنیک بوو كە دەتگوت خەريكە
وہلامى بىرکردنە وەكانى خوى دەداتە وە، جا بە سەرکۆنە کردنیشە وە.

- وا بزائم بەتەماى لە پرىكدا ببیە كورئ، ها؟

پراسكولنىكوف نىگايەكى سەبرى تىگرت، ئىستىكى كرد و كتوپر
لئىپراوانە وەلامى داىە وە:

- بەلئ، بەتەماى ئە وەم.

- هئواش كاكە، تۆزئ لەسەر خو! منت ترساندا! ئەرى نانەكەت بۆ
بكرم يان نا؟

- بە ئارەزووى خو!

- ئەى هاوار، خو هەر بىرىشم نەبوو! دوئىن كە لئىرە نەبووى
نامەت بۆ هات.

- نامە؟ بۆ من؟ لە كئوہىە؟

- ئەمە يان نازانم. لە كىرفانى خو مەدا سنى كۆپىكم داوہتە
پۆستە چىبىەكە. خو دەمدە بىە وە؟

پراسكولنىكوف زۆر خروشا بوو:

- بۆ خاترى خوا ببەينە! نامەكە ببئە! ئەى خوايە!

بۆ خوله کینگ دواتر نامه که ی له دهستدا بوو. سۆسه کردنه که ی
پاسهت بوو. له دایکیه وه بوو، له دهفهره که یانه وه! که نامه که ی
وه رگرت، رهنگی په پری. ده میگ بوو هیچ نامه یه کی یه نه که یشتبوو،
وهلی کتوپر ههستیگی دیکه ش چنگی به دلیدا کرد.

- بۆ خاتری خوا برۆ، ناستاسیا. سنی کۆپیکه که ت هه لگره و برۆ.
لینگه پری با ته نیا بم.

نامه که به دهستییه وه ده له ریه وه، نهیده ویست له بهردهم ناستاسیادا
بیگاته وه. چه زی ده کرد هه ر خۆی و نامه که بن. که ناستاسیا چوه
دهری، توند نامه که ی به لیوییه وه نووساند و ماچی کرد. ماوه یه کیش
له ناو نیشانی نیره ر و ئه وه دهسته خته بچوک و لاروویره ناشنایه
پاما؛ دهسته خته ی دایکی نازیزی که پرۆژیک له پرۆژان کوره که ی فیزی
خویندن و نووسین کردبوو. خاوه خاویکی کرد. ته نانه ت وا دیار بوو
که ده شترسیت. دواچار هه لی پچری؛ نامه یه کی دوورودریژ بوو، به
کیشی دووهینده ی نامه ی ناساییه وه. دهسته خته یکی ورد بهر و دوا ی
دوو په ره ی گوره ی پر کردبوو. دایکه نووسیوی:

پرۆدیای نازیزم، کوره که م! دوو مانگ زیاتر به سه ر دوا هه مین
چاردا تینه پریوه که نامه م بۆ نووسییت و ئه مه ش نارچه ته ی
کردووم و ته نانه ت هه ندی شه و فکر و دالفه ی ئه وه ناهیلن خه وم
لن بکه وئ! وه لن دلنیا م که له م بیده نگیه نه ویستراوه دا من به
گونا هبار نازانی! پرۆدیای نازیزم، کوره که م! تو ده زانی که چه ندم
خۆش ده وئی، من و خوشکه که ت، دونیا، ته نیا تو مان هه یه. تو
هه موو شتیکی ئیمه ی! تاکه هیوا ی بۆ ئارامی گیانمان! هه ر خوا
ده زانی که چیم چه شت کاتی بیستم چه ند مانگیکه وازت له زانکو

۱. لینگه لهرانی دوستوفسکی باوه پریان وایه که مه بهستی ئه و له زاده که ی
پاسکولنیکوف، بن گومان ریازانسه که سه د کیلومه تریک له باشووری خۆره لاتی
مۆسکوه دووره. «و. ف»

هێناوه، بەهۆی ئەوەی که دەرەقەتی خەرجییەکی نەهاتوویت و، له لایەکی تریشەوه، ئیتر هیچ هەوالێک له وانی تایبەتی و ئەو کاروبارانە نییە که نانێکیان پێن پەیدا دەکەن! وەلێ من چۆن دەمتوانی دەستت بگرم، جا بەو بره پاره سه‌دو بیست رۆبلییه برانه‌یهی^۱ سالانه‌ش؟ ئیتر ئەوه خۆت دەزانی، ئەو چوارده رۆبلیی که چوار مانگ له‌مه‌وبەر بۆم ناردی، به پالپشتیی ئەم برانه‌یه له ئافاناسی ئیفانوفیچ فاخرۆشینی بازارگان و دراوسیمانم وەرگرتیوو که پیاویکی دەستودلباشه و هاوڕینی باوکیشتم بووه. وەلێ تا ئەو کاتە قەرزه‌که‌مان پاک ده‌بیته‌وه، بۆ وەرگرتنی برانه‌که وه‌کاله‌تم بۆ کردووه‌ته‌وه. خۆیشم ناچار دانم به خۆمدا گرت تا ئیسته که ئیتر حسییه‌که‌مان پاک بووه‌ته‌وه. به درێژایی ئەم ماوه‌یه هیچ پاره‌یه‌کم نه‌بووه تا بۆتی بنێرم. وەلێ سوپاس بۆ خوا که ئیسته شتیکم هه‌یه، ره‌نگه‌ بتوانم پاره‌یه‌ک بنێرم. جا هۆکاریکی تریشمان هه‌یه بۆ ئەوهی سوپاسگوزاری به‌خت و ناوچاوانمان بین، که‌واته ده‌موده‌ست بۆت روون ده‌که‌مه‌وه. سه‌ره‌تا ئەوه‌یه که، رۆدیای ئازیزترینم، خوشکه‌که‌ت (شستی وات به‌خه‌یالدا ناین) وا مانگ و نیویکه له‌گه‌ل مندا ده‌ژێ و ئیتر بێریار وایه لیکیش جیا نه‌بینه‌وه. سوپاس بۆ خوا ئاسته‌نگه‌کان کۆتاییان هاتوو، به‌س له سه‌ره‌تاوه ده‌ست پینده‌که‌م تا بزانی دۆخه‌که چۆن بووه و تا ئیسته چ شتگه‌لیکمان لیت شاردوووه‌ته‌وه. دوو مانگ و نیو له‌مه‌وبەر که نامه‌ت بۆ نووسیم و بیستیوت دنیا له‌مالی سفیدریکالیوفدا هه‌موو چۆره‌به‌دئاکاری و بیریژییه‌کی پێن ده‌کری و داوای روونکردنه‌ی ریکوراستت له‌من کرد، ده‌مویست بنووسم، وەلێ من ده‌شیا چی بنووسم؟ خۆ گەر هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌که‌م بۆ بگیرابایته‌وه به‌ئه‌گه‌ریکی زۆر وازت له‌کار و ژیا‌نت ده‌هینا و خۆت ده‌گه‌یاندە ئیره. به‌پیش بووبا هه‌ر خۆت ده‌گه‌یاند، ئاخ‌ر من باش شاره‌زای

۱. ئەو مووچه‌یه‌ی که ده‌وله‌ت به‌بنه‌ماله‌ی کارمه‌ندی مردووی ده‌دات.

که سایه‌تی و ههسته‌کانی تۆم و ده‌زانم هه‌رگیز لیناگه‌رینی سووکایه‌تی به خوشکه‌که‌ت بکری. من ده‌شیا چی بکه‌م له کاتیکدا که هیچ له‌ده‌ست نه‌ده‌هات؟ جا بۆ من ئه‌وکات هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌که‌م ده‌زانی؟ کیشی سهره‌کی له‌سه‌ر ئه‌وه بوو دونیا گیان پارسال که وه‌ک مامۆستای ماله‌وه له‌وئ دامه‌زرا، وه‌ک یارمه‌تی سه‌د رۆبل پیشه‌کیی وه‌رگرت (به‌و مه‌رجه‌ی مانگانه له‌سه‌ر مووچه‌که‌ی لئی بېرن) و هه‌ر به‌راستی هه‌چ پینگه‌یه‌ک نه‌بوو تا به‌ر له‌دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ی، ئه‌و ماله‌ جی به‌یئتی. بۆ ئه‌وه پیشه‌کییه‌که‌ی وه‌رگرت (ئیسسته ئیتر به‌بیخه‌می ده‌توانم هه‌موو شتیکت بۆ باس بکه‌م، ئه‌ی رۆدیا گرانقه‌دره‌که‌ی من!) تا شه‌ست رۆبل بۆ تو بئیری، ناخر ئه‌و کاتانه زۆر بۆ پاره دامابووی. که بۆم نووسی ئه‌م پاره‌یه، پاشه‌که‌وتی دونیا گیانه، راست نه‌بوو و ته‌نیا ده‌مویست تو ئاسووده‌ی. وا ئیسسته خه‌ریکم هه‌موو راستیه‌که‌ت بۆ ده‌نوسم، چونکه له‌خوا به‌زیاد بن وا ده‌روویکمان لئ ده‌کریته‌وه و دۆخه‌که‌ باش ده‌لئ! تۆش ده‌بن بزانی که دونیا چه‌نده عاشقانه خۆشتی ده‌وئ و هه‌ر به‌راستی دلی خوشکه‌که‌ت له‌زیره! ئه‌م به‌ریز سفیدریگایلۆفه سه‌ره‌تا هه‌ر به‌راستی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل دونیا گیاندا خراپ بووه و له‌سه‌ر میزی نانخواردن دایمه‌ ته‌شهری لئ داوه و قسه‌گه‌لیکی نه‌شیاری به‌رانبه‌ر دونیا کردوون... نامه‌وئ باسی ئه‌م ورده‌کارییه‌ به‌نازاره بکه‌م، ناخر ده‌ترسم له‌ کاتیکدا که ئیتر هه‌موو ئه‌م شتانه‌مان تپه‌پاندوون، به‌خورتوخرایی بیتاقه‌تت بکه‌م. به‌کورتیه‌که‌ی ویرای هه‌لسوکه‌وتی خۆشه‌ویستیئامیزی مارفا پیتروفنای ژنی به‌ریز سفیدریگایلۆف، هه‌روه‌ها ریزی هه‌موو نیشته‌جیانی ماله‌که‌ به‌رانبه‌ر دونیا، کاتئ ئه‌م سفیدریگایلۆفه تاسه‌ی سه‌رده‌می ئه‌فسه‌ری کردووه و به‌گۆزه‌یه‌ک مه‌شرووبه‌وه بۆی دانیشتووه، ئیتر حالی دونیا زۆر خراپ ده‌بی. به‌س ده‌توانی وینای بکه‌ی که دوا‌ی ده‌رکه‌وتووه توومه‌ز ئه‌م خویزپه‌له‌ گۆژوو‌یژه‌ چاوی به‌دوا‌ی دونیاوه‌ بووه، وه‌لئ به‌رق و تووره‌ی ئاره‌زووه‌که‌ی

خوی پرده‌پوش کردوه؟ رهنه ته نانهت خویشی خه جالته بووبی که بهو ته‌مه‌نوه و له‌نیو مالوم‌نالدا وه‌ها خیالیکی نابجینی که‌وتووه‌ته‌سه‌ر و جا‌ئوسا تووره‌بیه‌که‌ی به‌سه‌ر دونیادا رشتووه. رهنه سووکایه‌تی و تووره‌بیه‌که‌شی به‌رانبه‌ر به‌دوینیا ته‌نیا بق‌شاردنه‌وه‌ی راستیی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ بووبی له‌وانی تر. به‌هرحال، دواچار نه‌یتوانیبوو زیاتر خوی بگری، جا زات ده‌داته به‌ر خوی و ده‌چن به‌دوای دونیادا، ئوسا به‌ پیشنیاریکی راشکاو و بی‌شهرمانه و دونیایه‌ک به‌لین که‌ ناماده‌یه‌ ده‌ست له‌هموو شتی به‌ر بدا و گویه‌ئو له‌گه‌ل خویدا به‌ری بق‌لادیه‌کی تر یان ته‌نانهت گه‌ر بیه‌وی بق‌هنده‌ران! ده‌توانی وینای ئوه‌ بکی که‌ دونیا که‌وتووه‌ته‌چ‌ئسه‌کنجه‌یه‌که‌وه؟ خوشکه‌کته‌خ‌ن‌یتوانیوه‌ده‌موده‌ست‌واز‌له‌ئیشه‌که‌ی‌بینی، ناخر هر به‌ته‌نیا مه‌سه‌له‌پاره و کیشه‌ی ماددی نه‌بووه. دخی مارفا پیترؤف‌ناشی له‌به‌رچاو گرتووه‌که‌نه‌کا‌گومانی‌بق‌دروست‌بین و به‌مه‌سه‌له‌که‌بزانی و ناژاوه‌بکه‌ویته‌خیزانه‌که‌وه. چونکه‌گه‌ر‌قسه‌وقسه‌لؤکیک‌به‌اتیا‌نارا،‌ئوسا‌دونیاش‌ده‌کوته‌زه‌لکاو‌ی‌رسوایی‌و،‌جا‌وه‌ک‌ده‌شلین،‌ده‌توانیت‌ده‌رگه‌ی‌ده‌روازه‌دابخه‌ی،‌وه‌لی‌هرگیز‌ناتوانی‌ده‌رگه‌ی‌ده‌می‌خه‌لکی‌دابخه‌ی!‌هه‌زار‌و‌یه‌ک‌هزکاری‌تریش‌له‌نارادا‌بوون‌و‌کورتیه‌که‌ی‌ئوه‌یه‌که‌دونیا‌لانیکه‌م‌تا‌ش‌ه‌ش‌هفته‌ش‌نه‌یده‌توانی‌ته‌نانهت‌بیر‌له‌جیه‌یشتنی‌ئو‌ماله‌ترسناکه‌بکاته‌وه.‌خوت‌باش‌دونیا‌ده‌ناسی،‌ده‌زانی‌که‌چیکی‌چه‌نده‌ژیر‌و‌قورسوقوله.‌به‌رگه‌ی‌خراپترین‌شته‌کانیش‌ده‌گری‌و‌ته‌نانهت‌له‌توقینه‌رتترین‌هه‌لومه‌رجه‌کانیش‌دا‌زه‌ین‌و‌بیری‌هینده‌باش‌کار‌ده‌کن‌که‌له‌بریار‌دانیدا‌ناشیوی‌و‌ده‌زانی‌کاری‌خوی‌بکا.‌ته‌نانهت‌بق‌منیکیش‌که‌دایمه‌په‌یوه‌ندیمان‌له‌گه‌ل‌یه‌کتریدا‌هه‌بوو‌و‌له‌هموو‌شتیکی‌ئاگاداری‌ده‌کردمه‌وه،‌هیچی‌له‌باره‌ی‌ئم‌به‌سه‌ره‌اته‌وه‌نه‌نوسی‌تا‌نه‌کا‌خه‌فته‌ی‌پن‌بخوم.‌دواچار‌به‌دیویک‌دا‌ش‌کایه‌وه‌که‌پیش‌بینی‌نه‌ده‌کرا:‌مارفا‌پیترؤف‌نا‌به‌

هه لکهوت ده بیستی که میزده کهی وا له باخدا له بهردهم دنیا گیاندا که وتووه ته پارانه وه و به کورتیه کهی هه له تینده گا و ده یکاته سووچی دنیا و وای بق ده چی که هه موو شتی له ژیر سه ری نه و دایه. وای که هه له وئی و له باخه که دا چ گو به نیک نراوه ته وه و هه رچند دنیا هه ولی دابوو له راستیی بابه ته کهی تینگه یه نی، که چی ته نانه ت ناماده نه بووه یه ک وشهش بیستی. جا خۆشی ده یکاته شاته شات و پر به گه رووی به سه ری دا ده قیژینی و دوا جاریش بریار ده دا دنیا بگه پینته وه لای من، جا به سووک و پسوایی و به سواری عه ره بانه یه کی ره عیه ته کان، که که لوپهل و جل و لیفه و شته کانیا ن فری دابوونه ناوی و، که چی داماری بینگرنه، جنیوپیندرا و ناو پروتکار ناچار ده بی له بهر بارانیکی به لیزمه دا یازده کیلومه تر له گه ل عه ره بانه لیخوریکی لادینیدا به سواری عه ره بانه یه کی بیسابات بی پی و بیتوه مال! نیسته بی ری لن بگه وه، له وه لای نامه کهی دوو مانگ له مه و به ری تودا، ده شیا چی بنووسم؟ ده بوو باسی چیت بق بگه م؟ خۆم که لیک تیکشکا و هیوا بر او بووم و زاتیشم نه بوو راستیه کهی به تو بلیم تا نه کا بیتاقهت بی و خه م و خه فته داتبگری، نه ی نازیزترینه که م! خۆ هیچیشته له ده ست نه ده هات و هه ر به ته نیا خۆت ده خوارده وه، بی له وه، دنیا گیانیش سویندی دابووم که باسی نه که م. به کورتی، وه ها داخیک به دلما چو بوو که نه مده توانی هه ستم و به قسه ی کالته چارانه کاغه زه که پر بگه مه وه. یه ک مانگی نه واو، سه رانسه ری شار، پاشه مله باسیان ده کردین و وای لیها ت که من و دنیا له بهر سه ییرکردن و چفه چفی پر له سووکایه تی و لۆمه یان ته نانه ت نه توانین بچینه کلنسا و دوعا بگه ین. هه ندیکیشیان پرو به پروو زور ئاسایی و به وه پری پرو قاییمیه وه قسه ی خۆیا نیان ده کرد. ناسیوان خۆیا ن تینه ده گه یان دین و ته نانه ت به ره به ره له شه قامدا وه لای سلاریان نه ده داینه وه. پاشانیش تیگه ییشتم که چه ند ورده کاسب و فرمانبه ریک ده یانویست سووکایه تیمان پی بکن و قیر له

دەرگەگەمان بـسـوون^۱ و، بە کورتی، وای ئی ھات خاوەنمال
کەوتە ھەلاوھوریا تا جوابمان بکا و مالهکە چۆل بگەین و بڕۆین.
ھەموو ئەم چارەپەشیانەش لە سایەى مارفا پیتروڤناو ھەبوون کە
لە ھەموو شوێنی دادەنیششت و ھەرچی بە دەمدا دەھات، بە
دوئیای دەگوت. مارفا پیتروڤنا کەم تا زۆر ھەموو خەلکی شار
دەناسن و ئەو مانگەش پوژنەبوو نەیتە شار. جا ھەزیشی لە
زۆربلیتی، بەتایبەت گەر لەبارەى مال و زیان و میژدە
ئازیزەگەپەو ھەیت. خۆ ئەو ھەلە لای ھەر کەسێ خراپەى میژدەگەى
دەلى و، خوا دەزانى کە، ئەم کارە گوناحە. بەھەر حال، زۆر زوو
توانی ئەم قەسەلۆکە نەک ھەر تەنیا بە شاردا بەلگە بە پەرتاپەرى
ولادتا بلاو بکاتوھ. من خۆ لەپێن کەوتم و تووشى نەخۆشى
بووم، بەس دوژیا بەھیز بوو و بریا دەتدی کە چۆن لەبەرانبەر
ھەموو شتیگدا خۆی رادەگرت و تەنانت دلى منیشى دەدایەو و
ئەرخەیانى دەکردمەو کە ھەموو ئەمانە تێدەپەرن و دۆخەگە
باش دەبیتەو! فریشتەپە، ئەم کچە! ئاقیبەت خوا بەزەپى پیماندا
ھاتەو و ئازارمان دوایى ھات، چونکە وا دیار بوو بەریز
سفیدریگایلۆف دووبارە بە خۆیدا چووھتەو و تۆبەى کردبوو.
وا بزائەم دلش بە سۆنیا سووتابوو کە ئاوا توانی بە بەلگە و
پاسا مارفا پیتروڤنا رازى بکا کە سووچى دوتیا نەبوو. بەلگەى
سەرەگیش نامەپەک بوو کە دوتیا، زۆر دەمیک بەر لەوھى ئەوان
لە باخەگەدا پێکەوھ ببینى، بە ناچارى بۆ بەریز سفیدریگایلۆفى
نووسیبوو تا پێشنیاری بەلینە شاراوھگەى رەت بکاتوھ. دوتیا
کە ئەوئى جێ دەھیلن، نامەگە ھەر وا لای سفیدریگایلۆف
مابووھو، لەو نامەپەدا دوتیا بەو پەرى توو پەپى و راشکاو پەپەو،
کە نیشانی دەدات چەندەش لەسەر دلى گران بوو، سەرکۆنەى
ھەلسوگەوتى بێشەرمانەى سفیدریگایلۆف لەبەرانبەر مارفا

۱. بە پێنى لیکۆلینەوھەکانى پاول مینیکوف، فەرھەنگناسى سەدەى نۆزدەھەم،
قیرسووندن لە دەرگەى مال بە مانای بێتاوڕووی کچى مالهکە بوو. «و. ف»

پیترو فنادا دهکات و بیرری دههینتیهوه که ناخر به ناخیری گیانی
 پیاوه و سه‌رپرشتی خیزانیک دهکا. له کوتاییشدا پنی دهن که
 نهوه نه‌وپه‌ری ناپیاوی و دلره‌قییه که ناوها له‌گه‌ل کچیکی
 بیده‌ره‌تان و چاره‌ره‌شدا خراپ بن و نه‌شکه‌نجه‌ی بدا. به
 کورتیه‌که‌ی، رۆدیای نازیزم، کوره‌که‌م، نه‌م نامه‌یه هینده پاک و
 کاریگر نووسراوه، که یه‌که‌مین جار خۆم خویندمه‌وه، هر خوا
 ده‌زانی که چۆن فرمیسک به چاومدا هاته خورای و هیشتا‌که‌ش
 ناتوانم به‌بی گریان یه‌ک دیری بخوینمه‌وه. هه‌لبه‌ته؛ پاشانیش
 خزمه‌تکارانی ماله‌که له به‌رژه‌وه‌ندی دونیا‌دا شایه‌تییان دا،
 چونکه وه‌ک دیاره، نه‌وان زۆر زۆر له‌وه زیاتریان دیبوو و
 بیستبوو که سفیدریگایلوف بیرری له کردووه‌ته‌وه. مارفا پیترو فنادا
 سه‌ره‌تا به‌ چۆری ده‌حه‌په‌سی که خۆی پیمانی گوت نه‌سه‌لن
 که‌وتبووه حالی مه‌رگه‌وه، وه‌لی نیتر هیچ گومانیکی له‌وه نه‌ما که
 دونیا گیانی نی‌مه بی‌گونا‌حه. هر له‌به‌ر نه‌وه‌یه که بۆ سبه‌ینیکه‌ی،
 که ده‌کاته یه‌کشه‌مه‌مه، راسته‌وراست چووه‌ته کلپسا و که‌وتووه‌ته
 سه‌ر نه‌ژنو و به‌دهم فرمیس‌ک‌رشته‌وه له خوا لالاوه‌ته‌وه که
 توانای تیپه‌راندنی نه‌و تاقیکردنه‌وه گه‌وره‌یه‌ی بدانی و یارمه‌تی
 بدا تا قهرزه‌که‌ی له‌ئاست دونیا‌دا پاک بکاته‌وه. پاشان، بن نه‌وه‌ی
 له‌سه‌ر ریگه‌که‌یه‌وه سه‌ردانی هیچ شوینیکی تر بکا، یه‌کسه‌ر هاته
 لای نی‌مه، هه‌موو شتیکی بۆ باس کردین و خوا ده‌زانی چ
 شیوه‌نیکي نابوووه و له‌وپه‌ری په‌شیمانیدا دونیای گرتی باوه‌ش
 و داوای لیبورنی له‌ی کرد. هر به‌یانی رۆژی هه‌مان یه‌کشه‌مه‌مه
 لای نی‌مه‌وه رۆیشت تا له‌ ده‌رگه‌ی یه‌ک به‌ یه‌کی ماله‌کانی شار
 بدا و به‌دهم گریان‌وه باسی پاکي و چاکي دونیا گیانی نی‌مه بکا.
 ده‌یویست هه‌مووان له‌ نه‌فسه‌رزی و هه‌ست و هه‌لسوکه‌وتی
 شکۆداری نه‌م که‌چ ناگادار بکاته‌وه. هه‌لبه‌ته وا دیار بوو ته‌نیا
 هر به‌مه‌نده رازی نی‌یه، چونکه نه‌و نامه‌یه‌شی نیشانی هه‌مووان
 دا که دونیا گیان بۆ به‌ریز سفیدریگایلوفی نووسیوو، به‌ ده‌نگی
 به‌رزبه‌رز ده‌یخوینده‌وه و ته‌نانه‌ت ده‌رفه‌تی دا له‌سه‌ریشی

روونوس بىكەنەۋە (كە لام واىە ئەمەيان زىيادەپۇيى بوۋا).
مالەمالكردىنى شار چەند پۇژىكى خاىاند و، ئاخىر كەسانىك
هەبوون زىز بووبوون كە بۇچى ئەۋانى پەپاندوون، جا دەبوو
پىزستىك لە ناۋى ئەۋانە بنووسى كە سەردانى نەكردوون و بە
سەرە بچىتە لای هەموويان. بە كورتى، مارفا پىترۇفنا كە
دەچوۋە ھەر شوينى، خەلكى چاۋەپىنى بوون. تەنانت
دەشيانزانى كە بىريارە چ پۇژى و لە كامە مالدا نامەكە
بخوئىتەۋە و، جا ئەۋەش پىش دەھات كەسانىك گەرچى پىشتر
چەندان جار ھەم لە مالى خۇيان و ھەم لە مالى ھارپى و
ناسىاۋاناندا نامەكەيان بىستبو، دىسان بچەنەۋە ئەۋ مالە و
دابنىشەن و گوئى بگرنەۋە. بە بۇچوونى تايبەتىنى من بەشىكى
زۇرى ئەم بەزمورەزمە ناپتويىست بو، ۋەلى چى بىكەين،
كەسايەتىنى مارفا پىترۇفنا واىە ئىتر. بەھەرھال، ناۋى دونىاي
لەۋ لەكەيە پاك كەردەۋە و بۇ تاھەتا پەلەي رەشى ئەم مەسەلە
پروپوۋچەي نا بە تەۋىلى مىزەكەي خۇيەۋە، كە تاۋانبارى
سەرەكىي بەسەرھاتەكەيە. تەنانت واى لىن ھاتوۋە كە منىش
بەزەبىم بەۋ پياۋەدا دىتەۋە. كابرا گىژوئىژە، ۋەلى پىۋىست نەبوو
ھىندە خراب بەسەرىدا بشكىتەتەۋە. لە لايەكەۋە، دونىا
دەمودەست پىشنىيارى زۇرى بۇ كرا تا لە مالاندا وانە بلىتەۋە،
ۋەلى ئىتر ھىچ كامىانى پەسەند نەكردن. بە كورتىيەكەي
ھەموۋان دونىايان بىردە ئاسمان و حورمەت و پىزىيان لى نا.
ئەمە و زۇر شتى تر پىكرا بە جۇرئى دۇخەكەيان بۇ گورپىن كە
دەكرى بلىن خەرىكە ژيانمان ئاراستەيەكى تر ۋەردەگىرى.
پۇدىيى ئازىزم، كورەكەم، ئىستە دەمەۋى ئاگادارت بەكەمەۋە كە
دونىا داۋاكارىكى ھەيە و بە ئەرىش ۋەلاممان داۋەتەۋە. راستە
بىن ۋەرگرتنى پراي تو كارەكانمان پراي كىردوون، ۋەلى بەدوورى
دەزانم لە من و خوشكت نىگەران بى. خۇت كە لە ھەلومەرچەكە
تىگەيشتى، دەزانى كە نەدەكرا داۋا بىكەين جارى پراۋەستىن و
ھەموۋ شتى دوا بخەين تا ۋەلامن لە تۆۋە بگا. ھەر چۇژىك

بووه، تۆش له دوورپا نه تده توانی داوه ریبه کی زۆر راست بگهی. مه سه له کهش به و جۆره به که دهینووسم. ئه وهی راستی بن داواکاره که ی دوینا پاویژکاریکی پله به رزی دادگه به به ناوی پیوتهر پیتروقیچ لوژن، که له خزمه دوره کانی ئهم مارفا پیتروقیانه به و خودی مارفاش زۆری ههول دا تا ئهم کاره سه ر بگری. لوژن له پهی مارفا پیتروقیانه وه چند ئاماژه به کی کردبوو که ههز دهکا ئیمه بناسن. پوژیکیان هاته ئیره، قاوه به کی له گه ل ئیمه خواردوه و میوانداری به کی زۆر ئاووو مه ندانه ی لێ کرا. بۆ به یانی به کی نامه به کی نارد و زۆر به پیز و حورمه ته وه خواستی خۆی خسته پوو و داواشی کردبوو وه لامیکی جددی و خیرای بدریته وه. کابرا بازارگانه، سه رقالی کاره و دایمه ش له سه فهدایه و، جا له بهر ئه وهی ده بوو خیرا به ره و پیتهر بورگ بکه و یته ری، ده یگوت بۆ ئه و هه ر خوله کیک بایه خی خۆی هه به. هه لبه ت ئیمه ش له سه ره تا وه زۆر چه په ساین، به جۆری له جۆره کان شته کان خیرا و چاوه پوانینه کراو بوون. به درێژایی پوژ له گه ل دنیا سه رگه رمی ئهم مه سه له به و سه نگه سوو کرنی بووین. پیاویکی جیمتانه به و دهستی له گیرفانی خۆیدایه؛ چند کاریکی هه به و بۆخۆی سامانیکی پیکه وه ناوه. جا، راسته که چلوپینچ سالی ته مه نه! وه لێ پوواله تیکی دلنشینی هه به و هیزشتا به ردلی ژن و شتی وا ده گری. به کورتیه که ی زۆر ماقوول و شیاوه، که رچی ته نیا رهنکه له به که مین بهرکه و تندا وا ده ریکه و ئی که وهک بلیتت که میک مۆن و به فیزه. پوژدای ئازیزم، کوربه که م، ده بن داوات لێ بکه م کهر هه ر کات ئه وت له پیتهر بورگدا بینی (چونکه بیگومان له داها توویکی ئیجگار نزیکدا به کتری ده بین) وهک خوری هه میشه ییت زوو داوه ری له سه ر نه که ی، ئاخه ر ئهم که سه جۆریکه و له وانه به به یه که مین بینین هینده نه چیه دل وه. هه لبه ته ته نیا وهک پاریزیک ئه مه ت پهن ده لیم و، خۆم ده زانم که لوژن کاریگه ریه کی باشت ده خاته سه ر. خۆی نه ریتیش وایه که هه ر که سه ی بیه و ئی که سه یکی تر بناسن، ده بن به پاریز و

وریاییه وه ههنگاو بنی، نهکا ههلهیهکی لئ بوه شیتوه یان ههلسوکوتیکی دهمارگیرانه بکا، ناخر دواتر ئەم جۆره شتانه به ئاستهه دینهوه راسته. به کورتیهکهی زۆر شت هه نیشانی دهدهن که پیۆتهر پیترۆفیچ لوژن که سێکی جوامیره. هه ره له سه رهتاوه کوتی که گهرچی ئەو خهریکی کاروکاسییه، وه لئ له زۆر پوووه، به گوتهی خۆی، له گهل بیه و بوجوونی نهوهی کهنجی ئیمه دا^۱ ناکۆک نییه و دژمنی سه سه سختی هه ره جۆره دهمارگیری و خورافاتیکه. به گشتی قسهی زۆری کرد، جا، توژیکیش خۆپه سه ند دیاره و له وهش که بیته ده مپاستی کۆپ، چیژ دهبا، وه لئ دهی، خۆ ئەمه تاوان نییه. هه له به ته من سه رم له زۆربهی قسهکانی ده ره کرد، وه لئ دونیا بۆمی پوون کردهوه که گهرچی لوژن زۆری نه خویندوه، به سه مرفیکی زیرهک و نه رمونیا نیش دیاره. خۆ خۆت باش خوشکه که ته ده ناسی پۆدیا گیانم. کهچیکه ده زانی چی دهکا و ژیر و خۆراگر و قورسوقوله، هه له به ته دلکی پپ له گوروتینهوه، که من خۆم چاک شاره زاییم. له په یوه ندیه کهی ئەواندا وهها عه شقیک له ئارادا نییه، وه لئ خۆ دونیا هه ره به ته نیا کهچیکی ژیر نییه، نه جیب و پاکیشه و به خته وه رکردنی میرده کهی به ئهرکی خۆی ده زانی. لوژنیش به خته وه ری هه سه ره کهی به لاهه کرنه و، خوا هه لئاگری، ئیمه شتیکنان له ودا نه دیوه که پپچه وانهی ئەمه سه له مینی؛ سه ره پای ئەوهی خۆشم دانی پپدا ده نیم مه سه له که زوو براهه وه. کابرا که سیکه سه ری له نیو حسیب و کتیدایه و بیگومان خۆی باش تپدهگا که دونیا گیان تا زیاتر لای ئەو به خته وه ره بئ، ژیا نی ژن و میردایه تیی خۆیشی به خته وه ره انتر و پته وتر ده بئ. له باره ی دژیه کیی که سایه تی یان خو و نه ریتی سه یروسه مه ره ی دیرین یان ته نانه ت ناکۆکی له بیروباوه پدا (که خۆت ده زانی، له

۱. ئاماژهیه به بیر و باوه ره نیهلسته تپیهکانی لاوانی ئەو سه ره ده مه که ره دکه ره وهی بوونی خوا وه ند، پۆج و ته نانه ت بهها سوخته تپیهکانیش بوون. «و. ف»

سەرکه‌وتووترین هاوسه‌رگیریه‌کانیشدا هه‌ر دینه‌پیش، دنیا گیان‌ده‌لن‌ئوه‌یان‌با‌دابئری‌بۆ‌خۆی‌و‌نابیته‌کیشه‌و‌تان‌ئوه‌کاته‌ی‌راستگویی‌و‌ویژدان‌له‌نیوانیاندا‌بین،‌ده‌توانی‌بسازئ. ئه‌وه‌ی‌راستی‌بین‌له‌یه‌که‌مین‌دیداردا‌من‌لوژنم‌زۆر‌راشکاو‌و‌ره‌ق‌هاته‌به‌رچاو،‌وه‌لن‌ره‌نگه‌ئهمه‌زیاتر‌له‌به‌ر‌راستگویی‌که‌ی‌بین‌و‌بیگومان‌هه‌ر‌واشه!‌له‌دوهمین‌دیداردا‌که‌ئیدی‌داوای‌زه‌ماوه‌نده‌که‌ی‌په‌سه‌ند‌کرا‌بوو،‌قسه‌قسه‌ی‌به‌دوادا‌هات‌و‌ئامازه‌ی‌پین‌کرد‌که‌ته‌نانه‌ت‌به‌ر‌له‌دونیاش‌نیازی‌وا‌بوو‌کچیک‌ی‌ره‌سه‌ن‌وه‌لن‌بین‌پاشتیلا‌نه‌به‌ئینی،‌یانی‌که‌سه‌ن‌بینی‌که‌سارد‌و‌که‌رمیی‌پۆژگاری‌چه‌ش‌تیب‌و‌پیزان‌بین.‌به‌دوایدا‌گوتی‌که‌هه‌لبه‌ته‌میزدان‌بین‌له‌ژیر‌منه‌تی‌ژنه‌که‌یدا‌بین‌و‌زۆریش‌باشه‌که‌ژن،‌میزده‌که‌ی‌به‌سه‌روه‌ری‌خۆی‌بزانئ.‌هه‌لبه‌ته‌ده‌بین‌ئوه‌ش‌بلیم‌که‌به‌میهره‌بانی‌و‌نهرمییه‌وه‌ئهمانه‌ی‌گوتن‌و...‌منیش‌لیزانه‌دا‌ته‌نیا‌بابه‌تی‌گشتیی‌باسه‌که‌م‌بیر‌دینه‌وه،‌نه‌ک‌کتومت‌رسته‌کانی‌لوژن.‌وا‌دیار‌بوو‌که‌ئهم‌قسه‌یه‌ی‌له‌که‌رمه‌ی‌گفتوگۆدا‌له‌ده‌م‌ده‌ره‌په‌ری‌و‌پیشتر‌هیچ‌بیری‌لن‌نه‌کرد‌بووه‌وه.‌به‌س‌دواتر‌هه‌ولی‌دا‌راستی‌بکاته‌وه‌و‌ده‌نگی‌هینا‌شتر‌کرده‌وه،‌به‌س‌به‌بۆ‌چوونی‌من‌هینشتا‌هه‌ر‌زۆر‌ره‌ق‌بوو‌و‌ئوه‌شم‌به‌دوینیا‌گوت.‌که‌چی‌دوینیا‌که‌میک‌بی‌تاقه‌تانه‌وه‌لامی‌دامه‌وه‌که،‌قسه‌و‌کرده‌وه‌مه‌ودایه‌کی‌زۆریان‌له‌نیواندا‌یه‌و‌لاشم‌وا‌یه‌قسه‌یه‌کی‌ماقوولی‌کرد.‌دوینیا‌گیان‌به‌ر‌له‌وه‌ی‌بریاری‌خۆی‌بدا،‌به‌دریژایی‌شه‌و‌هایی‌بوو‌و‌وای‌ده‌زانی‌من‌خه‌وتووم.‌چه‌ند‌جاریک‌له‌خه‌و‌راچله‌کی‌و‌هه‌تا‌به‌یانی‌ژوره‌که‌ی‌پنوا.‌ناقیبه‌ت‌له‌به‌رده‌م‌کوته‌لی‌پیرۆزدا‌که‌وته‌سه‌ر‌ئه‌ژنۆ‌و‌تا‌ماوه‌یه‌کی‌زۆر‌له‌ده‌وه‌دوعای‌کرد.‌که‌به‌یانی‌داهات‌پنێ‌گوتم‌ئیت‌یه‌کلایی‌بووه‌ته‌وه.‌له‌چه‌ند‌دیرینکی‌سه‌ره‌وه‌دا‌بۆم‌نوسیی‌ت‌که‌پنۆته‌ر‌پیتروشیچ‌لوژن‌له‌سه‌ر‌سه‌فه‌ره‌به‌ره‌و‌پیته‌ربورگ.‌چه‌ند‌کاریکی

گرنگی هەن و بەتەمایە نووسینگەی پارێزەریش بکاتەو.^۱ دۆسیەگەلی زۆری دادگەشی لەژێر دەستدا بوو و هەیه و هەر چەند پوژیک لەمەوبەر بوو کە لە دادگاییەکی گرنگدا سەرکەوتوو بوو. ئەوەی راستی بێ، دیتە پیتەر بۆرگ، چونکە وا دیارە دۆسیەیهکی گرنگی لە ئەنجومەنی پیراندا هەیه. پوڤدای ئازیزم، کورپەکەم، ئەمانە لە هەر لایەکەو بەگری دەکری بۆ تۆ یارمەتییهکی گەورە بێ. مەن و دونیا بەم ئەنجامە گەیشتووین کە تۆ هەر لەمەووە دەتوانی خۆت بە خاوەنی کاری تازە بزانی و ئیتر لەبارەی داھاتووی بوارەگەشتەو بەتخەم بە، تەنیا گەر خوا ویستی لەسەر بێ و هەموو شتێک بە خێر و خۆشی بپیتەو. ئەمە بێ لە چاکە و بەخششی خواوەند بۆ خێزانەکەئیم هێچێ تر نییە. خۆ ئەم بابەتە هەموو بێر و هۆشی دونیای داگیر کردوو. ئەوەی راستی بێ بە جۆریک لە جۆرەکان ئەمان بە گۆیی پیۆتەر پیتروڤیچیشدا داو. ئەویش بە پارێزەو دەستپێشخەری کرد و گۆتی هەلبەتە کاری نووسینگە بەبێ سەرقلەم رایی نابێ و وا باشە پارە بدریتە خۆمانە نەک بێگانە، بەو مەرجی خۆمانە شارەزا و دلسۆز بێ (جا لە تۆ دلسۆزتری دەست دەکەوئ!، وەلێ تەنیا خەمی ئەوەی بوو کە نەکا وانە و زانکۆ بە تەواوی کاتی تۆیان گرتبێ و دەرفەتی پەرژانە سەر کاری نووسینگەت نەبێ. ئیمە ئیتر لەسەری نەپویشتین، بەس خۆیندن و داھاتووی تۆ بە تەواوی بێر و هۆشی دونیای داگیر کردوو. چەند پوژیکە گرتوویتی بەم مەسەلەیهو و وا ئیستەش نەخشەیی داھاتووی کیشاوە و بە تێپەرپوونی کات دەبیتە ھاوکاری پیۆتەر پیتروڤیچ و تەننات بەرەبەرە ھاوبەشیش، بەتایبەت لەبەر ئەوەی کە خۆت وا یاسا دەخوینی!

۱. پارێزەری تاییەتی دۆی چاکسازییە یاساییەکانی سالی ۱۸۶۴ ھاە ئارا کە لە پروسایادا بوو باو و لێزانەدا لوژینی هەلپەرسست بەدۆی قوستانەوئیم ئەم دەرفەتەوئیم. «و. ف»

به ته‌واوی هاورایم و منیش له‌لایه‌ن خۆمه‌وه پر به دل پالپهستی سه‌ره‌به‌ری ئه‌و ئاوات و ئاره‌زووانه‌م که دونیا گیان بۆ تۆیان ده‌خوازی. لام وایه، هه‌موو ئه‌مانه‌ی تێده‌چن. وێرای تۆزی خۆدزینه‌وه‌ی هه‌نووکه‌یی (هه‌روه‌ها شیاوی ده‌رکپیکردن‌ای پیۆته‌ر پیترۆفیچ، دونیا بروای وایه له‌پێی ئه‌و کاریگه‌رییه‌ باشه‌ی که ده‌یخاته سه‌ر می‌ردی داها‌تووی، به هه‌موو ئه‌م شتانه‌ ده‌گه‌ین و گه‌لیکیش که‌شینه‌! هه‌لبه‌ته هۆشمان لای ئه‌وه‌ش بوو که خاونه‌خواسته‌ شتیک له‌م فکر و خه‌یالانه‌مان له‌به‌رده‌م خودی پیۆته‌ر پیترۆفیچدا له‌ ده‌م ده‌رنه‌چن، به‌تایبه‌ت له‌باره‌ی به‌شداریکردنی تۆ له‌گه‌لیدا له‌ کاری یاسا و مافدا. ئاخ‌ر ده‌زانی چۆنه، ئه‌و که‌سیکی ته‌واو به‌حسب‌یوکتیبه‌ و په‌نگه‌ ئه‌مه‌ به‌ خه‌یال‌پلایویه‌کی پوچ بزانی و ئه‌وه‌نده‌ش که‌یفی پێی نه‌ین. به‌پێی ئه‌م سیاسه‌ته، نه‌ من و نه‌ ئه‌و، له‌م باره‌یه‌وه‌ یک و شه‌شمان لای لوژن نه‌درکاند که‌ چهنده‌ هیوادارین بۆ دا‌بینکردنی خه‌رجیی خۆیندنه‌که‌ی تۆ یارمه‌تیمان بدا. له‌به‌ر دوو هۆکاریش هه‌چمان نه‌گوت. یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه‌ که هه‌چ گومانیک له‌وه‌دا نییه‌ که هه‌ر وا ده‌بن و په‌نگه‌ لوژن خۆی به‌ کورتی و پوختی وه‌ها پێشنیاری بکا (تۆ ب‌لێت ئه‌و قسه‌ی دونیا گیان بشکێنن!)، به‌ ئه‌گه‌ریکی زۆر تۆ له‌ نووسینگه‌دا ده‌یبه‌ته‌ ده‌سته‌راستی و ئه‌مه‌ ئیتر به‌ یارمه‌تی ماددی حسه‌ب ناکرێ، به‌لکه‌ مافیکی په‌وا‌ی خۆت ده‌بن. دونیا گیان ده‌یه‌وێ به‌م جۆره‌ کاره‌کان بچنه‌ پێش و منیش به‌ ته‌واوی له‌گه‌ل خوشکه‌که‌تا هاورام. دووه‌مین هۆکاریش ئه‌وه‌یه‌ که من سه‌وور بووم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تۆ و لوژن له‌ یه‌که‌مین دیدارتاندا هاوشان بن. دونیا لای پیۆته‌ر پیترۆفیچ تاریفی^۱ تۆی ده‌دا و ئه‌ویش ده‌یگوت بۆ ناسینی مرقه‌ه‌کان ده‌بن خۆت به‌تایبه‌ت له‌ نزیکه‌وه‌ چاوت به‌ به‌رانبه‌ره‌که‌ت بکه‌وێ و زیاتریش وای پێ باشه‌ کاتیک تۆی بینی، خۆی بریارت له‌سه‌ر بدا. له‌ لایه‌که‌وه‌،

۱. تاریفدان: ستایشکردن؛ پیداه‌لدان؛ باسکردن به‌ چاکه‌.

رودیای نازیزی من، ئەی گرانقه درترینه کام، به هزار و یک
هۆکار لام وایه (ههلبه ته هیج به کام له م هۆکارانه په یوه ندیبه کیان
به پیۆتهر پیتروڤیچه و نییه و هۆکاری تایبه تیی من و له وانه شه
ته نیا بیروخه یال و برۆبیانووی پیریژنیک بن و بهس) باشتره
کاتیک نه وان زه ماوه ندیان کرد، نه چمه لایان و به ته نیا بۆ خۆم
بژیم. له وهدا گومانم نییه که به ریز و شانازییه وه خولکم دهکا و
دهلی بریار نییه هه رگیز له کهچه که تان جیا بینه وه. ئەگه ریش تا
ئیسته هیچی نه گوتوه، په نگه له بهر نه وه بووبی که هیج پیویست
نه بووه باسی نه و مه سه له پوونه بکری. بهس نه وهی راستی بی،
ته نانه ت نه گه ر بشیلی من هه ر قه بوولی ناکه م. چون چه ندان جار
دیومه که زاواکان، له ناخی ده وه که یفیان به خه سه وه کانیان
نه هاتوه. خۆ منیش به هیج جۆریک نامووی بیه سه براری هیج
که سیک و وام بهی باشه به نازادی بژیم، لانیکه م تا نه و کاته ی
نانه ره قه به کام هه یه بیخووسینم و منالانیکی نازیزی وه ک تر و
دونیا گیان. ئەگه ر بکری، له شوینیک ده ژیم که له هه ر دوو کتانه وه
نزیک بم... ناخر، رودیا گیانم، باشترین به شم خستوه ته کوتایی
نامه که وه! رودیای نازیزم، کو په کام، ئایا ده زانی که په نگه زۆر
زوو، هه مدیسان پیک شاد ببینه وه و دوائ سنی سالی په به ق
دووری، په کتری له باوهش بگرینه وه! نه وه بریاریکی بنجبرانه شی
له سه ر دراوه که من و دونیا بینه پیته ربورگ. کتومت کاته که ی
نازانم، وهلی هه ر به م زووانه... په نگیشه هه ر له م حه قته یه دا.
جاری هه موو شتن به به رنامه ی پیۆتهر پیتروڤیچه وه
به سه تراوه ته وه. بریار وایه هه ر که له پیته ربورگ کۆل و باری
خست، هه والمان بۆ بنیتری. نه ویش له بهر هۆکاری خوی،
تاهه زرویه و ده یه وی کات به فیرو نه دا و دیوپه سه می زه ماوه ند
له یکه مین ده رفه تی دوائ روژووی مانگی هاوین به رپوه بیا،
یانیش ئەگه ر نه کرا، ده موده ست دوائ جه ژنی هه لکشانی مریه می

پیرۆز! ئای من چەندە بەوہ دلخۆشم کہ بربارہ بتگوشم بە
 دلەوہ! دونیا ھێندە تاسەہی دیداری تویەتی کہ سەرەوتی لێ
 براوہ و تەنانت جاریکیشان بە گالتەوہ گوتی ھەر ئەر تاقە
 ھۆکارەہی بەسە تا زەماوہند لەگەل پیۆتەر پیترۆفیچدا بکا!
 فریشتەہی، ئەم دونیاہی ئیمە! خوشکت نەہیوست ھیچت بۆ
 بنووسی و تەنیا دەلی ئەوہندە قسەہی پینہ بۆت و قسەکانیشی
 ئەوہندە زۆرن کہ ئەسلەن بۆ ئەوہ ناشین دەست بەداتە قەلەم.
 ئاخەر خۆ ناتوانی بە چەند دیریک ھەموو قسەکانت بکە و تەنیا
 خۆت بیتاقەت دەکەہی. دەلی لەلایەن منوہ بۆی بنووسە لە
 باوہشی دەگرم و ماچی بیژماری بۆ دەنیزم. راستە کہ زۆر زوو
 بە یەکتەری شاد دەبینوہ، وەلی دەمەوی ھەر لەم پۆزانەدا، ھەر
 چەندە بوو، پارەت بۆ بنیزم. ئیستە کہ ھەمووان زانیویانە بربارہ
 دونیا گیان بیتیہ ژنی پیۆتەر پیترۆفیچ، کتوپر سەنگی منیش بەرز
 بووہتوہ و ئیستە ئیتر دلنیام کہ ئافاناسی ئیقانوفیچ بە
 پالییشتی بربانەکەم، لانیکەم حەفتاوپینچ رۆبلیکم دەداتی و
 دەتوانم بیستوپینچ یان تەنانت ھیچ نەہن سی رۆبلیت بۆ بنیزم.
 گەر لەبەر خەرچی سەفەرکەمان نەبا ئەوہ زیاترم بۆ دەناردی.
 ھەلبەتہ پیۆتەر پیترۆفیچ بەشیک لە خەرچی سەفەرکەہی
 پیتەربورگمانی لە ئەستۆ نا و خۆی پینشیاری کرد کہ جانتاکان
 و سەندوو قەگەرەکەمان لەپنی یەکتیک لە ھاوپی و
 ناسیاوہکانیہوہ بنیزئ، وەلی دەہن پارەہک وەلا بنین تا ھیچ
 نەہن بەشی چەند پۆزی سەرەتامان بکا. خۆ ناکرئ بە گیرفانی
 خالیہوہ بیتیہ پیتەربورگ! ھەروا بیتوہ، من و دونیا گیان
 دانیشتین و ورد و درشتیمان حسیب کرد و تیگەیشتین بربار
 نیہ خەرچی ئەم سەفەرہ ئەوہندەش زۆر بی. لە مالی ئیموہ تا
 ئیستەگہی شەمەندەفەر تەنیا نەوہد کیلومەترہ و بۆ ئەوہی

۱. لەسەر بنەمای رۆژمیری کلینسای ئۆرسۆدوکس، ئەم جەژنە دەکەوێتە پارزەہی
 ئابوہ و بەر لە بەریوہچوونی، دوو حەفتە پۆزوو دەگیرئ. «و. ف»

تووشى ھېچ كېشەيەك نەيىن، ھەر لە ئىستەۋە لەگەل
گاليسكە وانىكى ناسياۋ رېك كە وتووين. لە وئىش بەدواۋە لەگەل
دونيا گيان لە فارگونى نمرە سىدا بە خۇشى رايدە بويزين تا
دەگەين. ھەر لە بەر ئەۋەش دەتوانم نەك ھەر تەنيا بېستوپېنچ
رۇبل، بگرە سى رۇبلىشت بۇ بنىرم. دەى، لام واىە ئىتر بەسە؛
دوۋ پەپەى گەرەم ھەر لە سەرۋە تا خوار ئەمدىو و ئەۋدىو
رەش كوردەۋە و ئىتر شوينى بەتال نەماۋە؛ ھەموو ئەۋەم نووسى
كە بۇمان پئىش ھاتبوو و، ئاى كە چەندە قسەى نەگوتراوېشم
ماۋە! ئىستە ئىتر، رۇدىباى نازىزترىنم، كاتى دىدارمان، كە زۇرىش
نزىكە، بە باۋەشمەۋە دەتگوشم و دوعاى خىرت بۇ دەكەم.
رۇدىباى نازىزم، كورپەكەم، عاشقانه خوشكەكتەت خۇش بوئى،
ۋەك چۇن ئەۋىش ھەر وا تۇى خۇش دەۋئى. بزانه كە بىنرادە
تۇى خۇش دەۋئى و تەننەت زىاتر لە گيانىشى. فرىشتەيە ئەم
دونىبايەى ئىمە. ئەۋە تۇش ھەموو شىتىكى ئىمەى، رۇدىباى
نازىزترىنم؛ تۇ ھىۋا و سرەۋتى گيانى ئىمەى. ئەگەر تۇ بەختەۋەر
بى، ئىمەش بەختەۋەرىن. رۇدىباى نازىزم، كورپەكەم، ئاىا تۇ
ھىشتاكەش ھەر دوعاكانت دەكەى؟ ھىشتاش بېۋات بە سۇز و
بەخشندەيى پەرۋەردگار و پرگار كەرەكەمان ھەيە؟ ترسى ئەۋەم
لە دلدا نىشتۋە كە نەكا بىنباۋەپىى ئەم سەرۋەمە تۇشى
كوتبىتەۋە؟ جا ئەگەر وا بى، كورپەكەم، ئەۋا دايكت دوعات بۇ
دەكا. رۇدىباى نازىزم، كورپەكەم، بىرتە ئەۋ كاتانەى كە منال
بوۋى و ھىشتا باۋكت زىندوو بوو، لەسەر ئەۋنۇكانى من
دادەنىشتى و بەۋ ئاۋازە منالانەيەتەۋە دوعاكانتت دەگردن و واى
كە ئەۋسا ھەموومان چەندە بەختەۋەر بوۋين! خوا ئاگادارى تۇ
بىن، يان ئەۋەى كە بەھىۋاى دىدار بەم نزىكانە! توند لە باۋەشت
دەگرم و ماچى بىژمارت دەكەم.

دايكت بە قورباتت

پولخىريا

ئەو ساتەى راسكولنيكوف دەستى بە خويئندەوہى نامەكە كرد، ھەر لە يەكەم ديزەوہ پروخسارى بە فرميسك خوسا، بەلام كە گەيشتە كۆتاييەكەى، رەنگى پرووى پەرى، پروخسار كرژ بوو و ژارخەنكى قورس كەوتە سەر لىوى. سەرى خستە سەر پشتتايە كۆنە و تەنكەكەى و كەوتە فكر و خەيالەوہ و ماوہيەك دالغەى ليدا. دەنگوت دلى وا لە سنگييەوہ ديتە دەر و ميشكى جەنجال بوو. دواچار دەنگوت لە تاو تەنگيى ئەو ژوورۆچكە داپزىوہيە كە زياتر لە سەندووق يان دۆلابچەيەك دەچوو كە ھەناسەى سوار بوو. ھەم چاو و ھەم ميشكى پتويستيان بە كەشيكى كراووتر بوو. پەرى داىە كلاوہكەى و چووە دەرى. ئەم جارەيان ئيدى باكى بە بينين يان نەبينينى ھيچ كەسيك لە پليكانەكاندا نەبوو و بە گشتى ئەو بابەتەى بىر چووەوہ. بە پەلە و جۆرىك كە وەك ئەوہى كاريكى فرە گرنگى ھەبيت، لە رينگەى شەقامى وازنى ستينسكى يەوہ بەرەو دوورگەى واسيلين يفسكى چوو، بەلام وەك ھەميشە، ھۆشى لەسەر رينگەكەى نەبوو. لە ژيەر لىوہوہ دەيورتاند و تەنانت جاروباريش بە دەنگى بەرز خۆى دەدواند و ريبوارانى سەرسام دەکردن. بيگومان وايان دەزانى كابرا سەرخۆشە.

چوار

راسکولنیکوف به خویندنه وهی نامه کهی دایکی ته او بیتاقهت بوو. ته نانهت له و کاتهش که خاریکی خویندنه وهی نامه که بوو، باش دهیزانی چی له نارادایه و دهسسته چی له زهینی خویدا بابه ته کهی براندبووه... هه موو قسهی نه وهنده بوو که نه مانه مه گهر به سر تهرمی مندا رابوورن و زه ماند بکه ن؛ چاوی کاکه لوژنیش دهرهات!

به دم بزه یه کی تاله وه و له باریکدا که پیشوخته تامی شیرینی برپاره کهی ده چه شت، له ژیر لیوه وه گوئی: هه موو شتی وه ک روژ روشنه... نه خیر، دایه گیان! نه خیر، دنیا خاتون! ناتوانن مه مکه مژه له ده می من بنین! تو ته ماشا، نه خاتونانه داوای لیبور دنیسیان کردووه که رای منیان وهر نه گرتووه و به بی من هه موو شتیکیان براندووه ته وه! نه وه منیش به نه گه ریکی زور رازیم و هیچ لارییه کم نییه! وایان زانیوه که ئیتر ری تیناچی نه و به لین و قه راره تیک بدری، جا ده بیینین! ته ماشا نه و پاساو و بیانوانه ی که دایانتاشیون که به حساب پاکانه ی پی بکه ن! خویانواته نی سه وداکاره و سه رقالی کار و دایمهش له سه فهدا!!! کاکهی بهرز و به ریزم هینده سه ریان به بازرگانییه وه قاله که تنیا له گالیسکه ی نامه بهر و ناو فارگونی شه منده فهدا کاتی ژنهینانیا هیه؛ بۆ وا نه بن؟ به هیچ شیوه یه ک دوور نییه! نه خیر، دنیا خاتون، من بهم ئاسانییه کلاوم نانریته سهر و ده زانم بۆ هینده تامه زرو ی قسه م له گه ل بکه ی؛ چاکیش ده زانم نه و شه وهی که خهوت زراوه و ژووره کهت پیواوه کتومت بیرت له چی کردووه ته وه و کاتی له تنیشت ته خه ته خه وه که ی دایکمه وه و له بهر ده م

کوته‌لی پیروزدا که وتوویته سەر ئەژنۆچ دوغایه‌کت کردووہ! ئەوہ له هه‌موو که‌سێ ناوہ‌شیتەوہ! ئمممم... یانی بڕیاره‌که ئەملا و ئەولای تیندا نییە، ها؟ که‌واته ئیوہ، دونیا خاتوونی هێژا، به‌وپه‌ری خوش‌حالی و رازیبوو‌نەوہ ئامادەن داوای زه‌ماو‌ه‌ندی ئەم بە‌رێزه‌ پەسەند بکەن؛ وه‌ک خۆتان دە‌لێن کاکێ سە‌وداکار و ئەه‌لی حسێب و لوژیک، که سە‌رمایه‌شی هه‌یه (هه‌لبه‌ته هەر خۆی سامانیکی پیکه‌وه ناوہ؛ ئاو‌ها بلێن بە‌رێزانه و ئاو‌پو‌ودارانه و زۆریش کاریگه‌رت‌ره!) جا وا دیاریشه له دوو شویندا کاری هه‌یه، له‌گه‌ل بیرو‌پروای نەو‌ه‌ی ئیمه‌ش‌دا ناکوکیه‌کی نییە (دایه‌ خاتوونم ئاو‌های نووس‌یوہ). ئەوہ دونیا خاتوونیش خۆیان دەرکیان به‌وہ کردووہ که ئەو بە‌رێزه نەرمونیان دیاره! که‌واته زاواکه‌مان بێخه‌وشه ئیترا! وا دیاره هەر له‌بەر ئەمانه‌یه که دونیا نیازیه‌تی شووی پێ بکا. ئای که باشه! بێ‌ئینه‌یه!... تەنیا له‌وه تیا ماوم که بۆچی دایکم قسە‌ی نەو‌ه‌ی تازه و ئەم جۆره شتانه‌ی هیناو‌ته ناوہ‌وہ؟ تەنیا ویستوو‌یه‌تی ئەم خۆتیریله‌یه به‌ من بناسێن، یان پالنه‌ریکی گرنگتری هه‌بووه و ویستوو‌یه‌تی بە‌رێز لوژن لای منیش خوشه‌ویست بکا؟ ئە‌ی نەرمه‌برینه! شتیکی دیکه‌ش هه‌یه که زۆرم هه‌ز لێهه سە‌ری لێ دەر‌بکه‌م. یانی خودی ئەو رۆژه و شه‌وه‌که‌ی و رۆژانی دواتریشی چە‌نده له‌گه‌ل یه‌کت‌ری راستگو بوونه ئەم دایک و کچه؟ به‌ تیروته‌سه‌لی لێی داوون، یان تینگه‌یشتون که بێر و دلایان یه‌که و ئیت‌ر چ پنیوست ده‌کا قسە‌یه‌کی له‌باره‌وه بکەن؟ لام وایه دووه‌میان راسته. به‌ ده‌قی نامه‌که‌دا دیاره که دایه‌ لای وا بووه کابرا فره‌ ره‌ق و راشکاوه. پاشانیش که دایکی دلسافی ئیمه‌ بڕیار ده‌دا تینگه‌یشتنی خۆی له‌گه‌ل دونیادا بخاته به‌ر باس، دیاره که دونیاش توورپه‌ بووه و به‌ به‌دخووبیه‌وه وه‌لامی داو‌ته‌وه! به‌لێ ده‌ی، هەر که‌سێکی تریش با هەر پنی تیک ده‌چوو! هه‌موو شتنی وه‌ک رۆژ رۆشنه و هه‌یچ پنیوستیش ناکا که‌س پرسیارگه‌لی گه‌ژانه بخاته پوو و به‌ ورده‌کاری بیبایه‌خه‌وه بگرێ... به‌تایبه‌ت له‌بەر ئەو‌ه‌ی بڕیار

دراوه و هیچ قسه‌یه‌کی تیندا نییه. ناخر، ئەمەش بووه قسه که بێن و به منی بلین؟ رۆدیای ئازیزم، کورەکم، عاشقانه خوشکه‌تت خوش بوئ، هەر به و جۆره‌ی که ئەو توی خوش دەوئ. بزانه که بیژاده توی خوش دەوئ و تەنانەت زیاد له گیانیشی. ئەمە هاواری و یژدانیه‌تی، بیگومان! و یژدانی وا به نهیتی و له ناوه‌وه‌را ده‌یخوا که بۆچی رازی بووه کچی خیزان، له‌به‌ر خاتری کورپی خیزان خوی بکاته قوربانی. ئەوه توتیش هه‌موو شتیکی ئیمه‌ی، رۆدیای ئازیزم؛ تو هیوا و ئارامی گیانی ئیمه‌ی. ناخخخ، دایه، دایه!

راسکۆلنیگۆف له داخندا هه‌لچوو بوو و له‌وانه‌یه گەر له‌و ساته‌دا لوژنی له‌لا با، خۆیانواته‌نی زاواکه‌یان، بیخکاندبا. شوین فکهره‌کانی سه‌ری که‌وت که هەر وه‌ک گێژاو له‌ مینشکیدا سه‌ریان له‌دووی یه‌کدی نابوو و له‌سه‌ری رۆیشت: ئممم، راسته، مۆرف گەر بیه‌وئ که‌سیکی تر بناسن، ده‌بێ به‌ وریایی و پارێزه‌وه هه‌نگاو بنن، نه‌کا هه‌له‌یه‌ک بکا یان هه‌لسوکه‌وتیکی ده‌رمارگیرانه‌ی لێ بوه‌ شیته‌وه؛ وه‌لێ گومانی تیندا نییه که ئەم کاکه‌ لوژنه‌ی ئیمه‌ چ مالیکه و شتیکی ئەوه‌نده ئالوژیش نییه. وه‌ک ده‌لێن سه‌وداکاریشه و ئەوه نهرمونانیش دیاره. ئەمەش مایه‌ی پیکه‌نین نییه! کۆل و بار و جانتاکانیشی له‌ ئەستۆ گرتوون و پارهی هینانیاں ده‌دا! بۆ ده‌کرێ گومان له‌ ده‌ستوولباشی وه‌ها مۆرفی بکه‌ی؟ ئەوه بووکی و دایکه‌که‌شی لای عه‌ره‌بانه‌لیخووریکی ناسیاویان عه‌ره‌بانه‌یان به‌ کرێ گرتوو و بریاره‌ له‌سه‌ر کا دانیشن (خوشم هەر وا سه‌فه‌رم ده‌کرد به‌ ناخیری گیانم!). گویشیان لێ نییه و هەر نه‌وه‌د کیلۆمه‌تریکه‌! له‌گه‌ل دونیا گیان له‌ قه‌ماره‌ی^۱ نمره‌ سینا ئەو چهند سه‌د کیلۆمه‌تره به‌ خوشی تا ئەوئ ده‌برین! گومان هه‌دی نییه به‌لای ژیرییه‌که‌ یاندا بچن؛ به‌قه‌د به‌ره‌که‌ت بچن راکیشه‌! وه‌لێ چۆن جه‌نابی پایه‌به‌رز، کاکه‌ لوژن؟ لای خوی ئەو ده‌زگیراته... خۆ ناکرێ له‌وه

۱. قه‌ماره: کوپه؛ هەر یه‌که له‌ ژوورگه‌لی تاییه‌تی گه‌شتیار له‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ردا.

بیئاگا بی که دایکی پئشووه خته بؤ خه رجیی سه فەر له سه ره حسابی برانه که ی قهرزی کردوه؟ هه لبه ته نه مه مامه له یه کی بازرگانیی دوولایه نانه یه به بهش و سوود و زیانی به کسانه وه؛ که واته خه رجییه که پنجا به پنجا یه و هه ره که سه و پشکی خوی. به لئی دهی، برامان برایی و کیسه مان جیایی! بهس لئرانه شدا وهک ده لئین کاکیی سه وداکار به لای خویدا رایکتشاوه! هیتانی بار له خه رجی سه فهری نه و دوو که سه هه زراتره و ته نانه ت له وانه شه بؤ نه و بکه ویته به لاش. یانی دایکم و دونیا هه ره به راستی نازانن مه سه له چیه یان نایانه وی بزانی؟ وا دیاره رازیشن، ته واو رازی! جا هه لبه ته نه مه سه ره تاکه یه تی، جارچی خوشاییه که ی ماوه! مه سه له، ره زیلی نییه؛ باس باسی چاوبرسیه تی و پاره په رستیش نییه، مه سه له شیوازی به یانکردنی بابته که یه به گشتی! نه م شیوازی به یانکردنه، بؤ کاتی دوا ی زه ماوه ندرکنه و نه مه هه مووی ئاماژه یه... باشه ئیسته دایه گیان بؤ ناوا که وتووه ته په خشانوته خشانکردن؟ خو به گیرفانی خالییه وه دهگنه پیته ربورگا، داماوی وا هه لبه ته مه به ستیشی له پاره دووسن رۆبله، یان به گوته ی نه و پیریژنه قرچوله دوو نه سه کناسی گچککه!... ئممم! وای زانیوه ده کری به وه ها پاره یه ک لیره بژی؟ له لایه کیشه وه له بهر هه ره هۆکاریک بن توانیویه تی برهوا به خوی بهینن که ناکری دوا ی زه ماوه ندی دونیا، له لای نه و بمیئته وه، بگره له ده ست پیکیشه وه. گومانی تیدا نییه که نه م کاکیی ده ستودلباشه شتیکی له ده م ده رچووه و دهستی ئاشکرا بووه و دایکیشم خه می لئ نیشتووه و ده یه وی بیشاریته وه و ده لئ من په سه ندی ناکه م! بؤ نه م چون تیگه یشتووه و بؤ نه م مه به سه ته پشت به چی یان کنی ده به ستی ئاخه ر؟ هه لبه ته پشت به سه دو بیست رۆبلی برانه ی سالانه، نه وه جا به و بره قهرزه ی به ریز ئافاناسی ئیفانوفیچیشه وه؟ جا به دلنیا ییه وه شال ده چنی و سه ره قۆل ده دوریته وه تا چاوه پیره کانی کویر بکا. وه لئ ده زانم به م کارهش نه و په ره که ی نه گه ر سالی بیست رۆبلی ده ست بکه وی. که واته له م

نیوهندهدا، پشت به سه خییه تی و ههسته بالاکانی لوژن ده به ستن:
له ودا بیگومانم که به ریز و شانازییه وه خولکم ده کن! نه یخوی تاله!
دله پاک و شیله رسیفه ته کان^۱ وان ئیتر: تا دوا سات مریشکه که یان به
قاز ده بین و تا کوتایی ناواتیانه هه موو شتی راست ده رچی و ناهیلین
خه یالیکی خرابیان به میشدا بی. کاتیکیش تیگه بیشتن دوخه که باش
نالی، ئاماده نین قه بوولی بکن و به پرووی خویانیدا بیتن. ته نانه ت
بیرلیکرده وه شی ئه شکه نجه یان ده دا و به هه ردوو ده ست حه قیقه ت
وه لا ده نین تا ساتیک ئه و که سه ی که کردوو یانه به بتی خویان،
نیشانیان ده دا دنیا به دهستی کتیه یه! ئممم، یانی ئه م به ریز لوژنه،
مه دالیا، نیشانه یه ک شتیکیشی وه رگرتووه؟ ئه وه بیگومان مه دالیای
ئانا وا به شوینقوچه که یه وه و له و میوانیانه دا که وه ک ده لنین تاییه ت
به سه ودا کارانن، به بوچه یی شانازییه وه ده ریده خا!^۲ بیگومان له
زه ماوه نده که شیدا مه دالیا به خویه وه ده کا! سندان له خوت و
مه دالیاکه شت بد!... ئیسته دایکی ئیمه، که خوا لتی خوش بی،
سرووشتی ئاوه ایه! باشه دنیا چی؟ ئه ی دنیا، ئازیزی دلم، خو من
چاک تو ده ناسم! دواهه مین جار که به کتریمان بینی نوزده سالت
ته اوو کردبوو. ئه و کاته ش هه ر چاک ناسیمی. وا ئیسته دایه
دانیشتووه و نووسیبویه تی دنیا ده توانی به رگه ی زور شت بگری!
به لئ، خو م چاک ئه مه م ده زانی و پیشتریش ده مزانی که ده توانی؛ هه ر
له دوو سال و نیو له وه وه به ره وه ده مزانی و له و پوژانه وه بیرم
مه ژغوله، مه ژغولی ئه و بابه ته ی که دنیا ده توانی به رگه ی زور

۱. ئایدیالیستی شیلر دایمه له به ره مه کانی دوستویفسکیدا کراوه ته ئامانجی تانه و ته شه ر، به تاییه ت ئه و بانگه شه یه ی که جوانی ده مانگه یه نیته ئازادی. «و. ف»
۲. ئاماژه یه به نیشانه کانی ئانای پیروز: نیشانه ی ئانای نمره یه ک به قه ی تانیک به سه ر شانه وه ده به ستریت، ئانای نمره دوو به شیوه ی خاچ به مله وه شوژر ده کرایه وه، ئانای نمره سه ی به قردیله یه کی بچووک به سنگه وه ده به ستر و چواره مین نمره شیان تاییه ت بوو به شوینقوچه وه. «و. ف»

شت بگری. باشه، گهر نم کچه بتوانی بهرگهی بهرین سفیدریگایلوف و ئو هموو نهامهتییه بگری، که واته توانایهکی زوری هیه. وائستاکهش به یارمتهی دایه گیان نم خه یالهی خستووته سهری خویهوه که دهتوانی له گهل بهرین لوژنیشدا ههلبکا؛ لوژنیک که حز دهکا له باره ی شیاو تر بیونی هاوسه ریکه وه که میزده سهره وه ره که ی له ههژاری نه جاتی داوه، وتار بدا و ههر له یه که مهین ساتی یه کتر ناسیندا بیتهر مانه باسی ئه وه دههینیه ئاروه. باشه گریمان نم بهرینزه ویرای مهنتیقی بیونی زور قسه ی کردوه (تهنیا په شوکاوه تا ههر له سهره تاوه یه کلایی بکاته وه)، ئه ی دونیا، خودی دونیا چی؟ خردهستی نم که سه ی بؤ ناشکرا بووه و ده بی دواتر له گهل ئه ودا بژی. ئه مه کچیکه ئه گهر ناچار بین نانی پروت دهخوا و پوچی نافروشن، چ جا بیته سهر ئه وه ی که نازادی ناکاری بکاته قورباننی ژیانیکی خوشگوزهرانانه! تهنا ته نایکاته قورباننی هموو ویلایه تی شلیسوگ هوشتالین^۱، چ جا بگا بهم لوژنه خویریه! نا، ئه و دونیایه ی که من دهمناسی ئاوها نه بوو و... ههلبه ته هیشتا که ش ههر نه گوراوه! نهفرت له وهش نکولی لی دهکا که پاساوه که ش هه لکردنه له گهل که سانی وهک سفیدریگایلوفی دهیریکه ردا! زور دژواره به ته ما بی ههر ساله و له شاریکه وه به دوا ی ئیشی ماموستاییدا بچیه شاریکی تر که سالی بیست روبلیک زیاتریشی تیدا نییه، بهس سهره رای هموو ئه وهش، دهزانم که خوشکم وای پی باشتره بچیه مه زرایهک و له گهل ره شهکان یان لتونیاییه کاند^۲ ئیش بکا و ره نجبه ری ئه لمانیه کان بی،

۱. دانیمارک، ئه تریش و پروس ده میک له سه ر نم ویلایه ته مشتمریان بووه تا ئه وه ی که سهر ئه نجام، له کوتای شهری نیوان ئه تریش و پروسدا، پروس ئه ونی کونترول کرد. «و. ف»

۲. دؤخی ره شه پیستانی ئه مریکی و جوتیارانی لتونیایی و بهراوردکردنی ئه وان له گهل سیزفهکان (وه رزیزه کان) دا له پروسیا، له باسه گهرمهکانی ئه و سهردهمه بوو. «و. ف»

ته نیا روجی نه فروششی و له بهر خاتری په پوهندی له گهل که سینکا که
رېزی لئ نانی و هیچ خالیکي هاو به شیان له نیواندا نیی، ناکاری خوی
نه خاته ژیر پرسپاره وه، جا به تاییهت بڼ په پوهندیه کی هم میسه یی و
له بهر سوودی که سی! هم کاکه لوژنه ته نانهت نه گهر زېری پوخته و
یهک پارچه نه لماسیش با، دنیا هر سهری نه ده هتیا په راسته و
نه ده بووه ژنی یاسایی! نهی نیسته بزچی قاییل بووه؟ هم قه شمه ریاته
یانی چی؟ کللی هم مه ته له کوئییه؟ بیگومان هم مو شتی پروونه:
ته نانهت له بهر خاتری به رژه و هندی که سی و خوشگوزهرانی یان
ته نانهت نه جاتبوون له کویره و هری خوی نافروششی، نه گهر وا خریکه
خوی ده فروششی نه وا له بهر خاتری که سیکی نازیزیته کی له ناخی
دلییه وه خوشی ده وی! مه سه له که نه مه یه: هم کچه خریکه له بهر
خاتری دایک و براکه ی خوی ده فروششی و هم مو شتیکیش ده کاته
قوربانی! دهی به لئ، له م جوړه هه لومه رجانده ا نیتر هیچ شتیک ناییته
ریگومان، ته نانهت هیزی جیا کردنه و هې راست و هه له ش له خوماندا
داده مرکتینه وه و نازادی و نارامی و ویژدان، هر هم مووی پیکرا
ده خینه مه زاده وه؟ هر نه و هندی که سانی خوشه ویستمان شاد و
رازی بن، نیتر ژیانی خومان به توون! ته نانهت به فلسفه پرسی
پاساویشی بڼ ده هتینه وه، له یه سوعی و شتیشه وه بی وانه
وهره گرین و تا ماو هیک بیخه مین و به وه خومان قاییل ده که مین که
هم مو نه مانه له خزمهت نامانجیکی بالادا بوون و ریگه یه کی ترمان
شک نه بردووه^۱. نیمه ی پرووسی، گشتمان هر واین و هم مو
شتیکیش ناشکرا و پروونه. دیاریشه هم بیته و به رده یه له پیتاو کیدایه:

۱. ناماژه یه به ناکارگه رای رېژه یی یه سوعیه کاتولیکیه کان و نه دروشمه
به ناوبانگیان که نامانج پاکانه بڼ که رهسته ده کات. دژه کاتولیکیبوونی دوستویسکی
له و سرده مه و به تاییهت به دوا یه هه ستانی پوله نندییه کان له سالی ۱۸۶۲دا به
ته وای ده رکوت. «و. ف»

جەنابى پۇدېۋىن رامانۇفېچ پاسكولنىكوف و ھېچ كەسنىكى ترا! تو بېرى
 لى بگەۋە: چ بەختىك لە دەرگەى مالمانى داۋە، دەتوانىن دلخوشى
 بگەين، درىژە بە خوتىندەكەى بىدا، لە نووسىنگە بەكى پارىزەرىشدا
 بېتتە ھاۋبەش، بە كورتىيەكەى بە جۇرى لە جۇرەكان داھاتوۋى داىين
 دەكەين! دووريش نىيە رېز و پارەيەك پەيدا بگا و بۇ خۇى بېتتە
 شىتىك! ئەى لەم نىۋەندەدا داىكم چى؟ خۇ ئەو گىرنگ نىيە، ئەۋە تەنيا
 پۇدىايە كە گىرنگە، پۇدىايى گىرنگەدر و سۇماى چاۋان! ھەرچىش بۇ
 ئەو سۇمايە بەكى ھىشتا ھەر كەمە، بە كىرەنە قوربانى ئەو
 كچەشەۋە! ھاۋار لەم دلە نەرم و بىۋىژدانانە! كەۋاتە نابى بە چاۋى
 سووك لە چارەنوۋسى سۇنيا بىروانىن! سۇنيا، سۇنيا... تا دونيا
 دونيايە، سۇنياش ھەيە! ۋەلى ئىۋە ھەردوۋىكتان ۋەك دەلەن باش ئەم
 خۇكىرەنە قوربانىيەتان سەنگوسووك كىرەۋە؟ ھا؟ خۇتان لە ژىر بارىدا
 پادەگىر؟ ھەر لە بىنەرەتەۋە سوۋدىكى ھەيە؟ لۇژىكىيە؟ ھېچ دەزانى،
 دونيا خاتوون، شوۋوكىرەن بە لۇژن ھېچ جىاۋازىيەكى لەكەل
 چارەنوۋسى سۇنيادا نىيە؟ بەلى، داىە دەلى لە پەيۋەندى ئەۋاندا ھېچ
 ەشقىك لەئارادا نىيە، ۋەلى نەك ھەر بە تەنيا ۋەھا ەشقىك، ئەگەر
 رىژىكىش لەئارادا نەبىن و لەبرى ئەۋە رىق و سوۋوكايەتى و قىزىبىن...
 ئەۋسا چى؟ دەى كەۋاتە ھەمدىسان دىننەۋە سەرەتا، ھەرچۇنىك بوۋە
 دەبىن پاكۇخاۋىن بىن. رازى نىن؟ تىدەگەى ئەم جۇرە پاكۇخاۋىننىيە
 يانى چى؟ تىدەگەى؟ دەزانى كە پاكۇخاۋىن بون بە لۇژىكى لۇژن
 كىتومت ھەمان كارى سۇنيايە و بگىرە لەۋەش دىۋىتر؟ بە ھەر حال، تو،
 دونيا گىيانم، تو ئەۋە لە پىناۋ تەمەنىك خۇشگوزەرانى و ناز و
 نىمەمەندا دەكەى، ۋەلى مەسەلەى سۇنيا ھەر بە تەنيا تىانە چوون
 لەبەر بىرسىيەتى و زىندوومانەۋەيە! پاكۇخاۋىنى خەرجىي دەۋى،
 دونيا! خەرجىيەكى زۇرىشى دەۋى! جا ئەى گەر دواتر دەركەوت تو
 بەرگەى ئەم دۇخە ناگرى و تۇبەت كىرە؟ ئاھ... ئاى بۇ ئەۋ داخ و
 خەفەت و نەفرەت و گىرپانە شاراۋانەى كە دىتە ئارا... ئاخىر، خۇ تو

مارفا پیتروفنا نیی، نهوی؟ نهی نهوسا چی بهسر دایکماندا دی؟ نه م
ژنه هر له ئیسته وه دردونگ و بیتاقه ته؛ نهی نهوسا چی؟ که پهرده
ههلمارا و هه موو شتنی ده رکوت، چی؟ نهی من چی؟... تو منت به
چی زانیوه؟ نا، من قوربانیدانی توم ناوی، دونیا... وه ها قوربانیدانیکم
ناوی، دایه! سه رها ده بی من بنیژن جا بچن به دم زه ماوهنده که تانه وه!
قه بوولی ناکه م! هه تا زیندوو بم قه بوولی ناکه م! مهگر بهسر تهرمی
مندا رابورن!

راسکولنیکوف کتوپر هاته وه سه ر خوی و لهو جینه دا مت بوو:
یانی مهگر تو بنیژن؟ سه رها بهسر تهرمی تودا رابورن؟ بو
نموونه جه نابی پایه بهرزت چیت له دست دی؟ یانی ناهیلی ههنگاوی
بنین؟ باشه، تو چونچون مافی وه ها کاریک به خوت ده دهی؟ چ
شتیکی باشترت پی به خشین که وا ئیسته خوت به خاوهنی وه ها
مافیک ده زانی؟ به لین ده دهی که ژیان و داهاتوت، کاتی که
خویندنه که ته واو بوو و پیگه بهک، پیشه بهک، شتیکت به دست هینا،
بو نه وان ترخان که ی؟ پیشتریش له م که کاپه تانه ت کردن و بی له
قسه ی پوچ هیچی تر نین... ئیسته چی؟ ده بی هه ر ئیسته و هه ر لیره
شتی بکه ی، تیده که ی؟ جا جه نابی پایه بهرزت ئیسته به ته مای چی بکه ی؟
ئیسته که ش هه ر نه وانن که سکت پر ده کن. ده زانی ئیسته که ش نه م
بره پاره به ی که ده گاته ده ست هه ر له سه ر حسینی نه و سه ر رۆبل
برانه یه و پیشه کییه که ی سفیدریگایلو فیه؟ جه نابی ملیون لیری پاره نه دیو،
نه ی گوره و بهر پرسه خیزان، تو چون ده ته وی له شه پی که سانی
وهک سفیدریگایلو ف و ئافاناسی ئیفانو فیچ فاخروشین بیانپاریزی؟
بیگومان ده سالی تر، ها؟ وه لی ده سالی تر نابا دایکت به چینی نه و
شالانه کونیرای دادی، جا گه ر بهر له وه ی فرمیسک چاوه کانی به کلای
نه که نه وه! به ئاو و نانی رووت نه خوش ده که وی و تیا ده چی. نه ی

خوشکه کهت چی؟ باشه تو چوو زانی که تا ده سال یان هر له ده ساله دا بریاره چی به سه رین؟ ده زانی؟

به م پرسیاره یه ک له دوای یه کانه خوی دهیری ده کرد، نه شکه نجهی خوی دها و نه وهش هیچ که ده تگوت چیژی شی پی ده به خشی. هه لبه ته هیچ کام له م قسانه نوئ نه بوون و له غه بیه وهش دانه به زیبوون؛ کومه لیک نه خوشیی کون و دیرین بوون که له میژه چنگیان نابوه دلی و له توپه تیان کردبوو. رهگی نازار و شله ژاوی پی نه مرۆی، له رابردوو ده دوره کانددا بوو، که به ره به ره گه شهی کردبوو و به ره مه که شی پرسیاریکی تو قینه ر و وه ماوی و نامز بوو که زهین و دلی ده کروشت و وه لامیکی ده ویست. نامه کی دایکی وه ک برووسکه یه ک به گیانیدا تپه ری بوو. به پرونی دیتبوی که هر به ته نیا خه م و خه فته سوو دینکی نه وتویان نییه و ناتوانیت هر دابنیشی و بیر بکاته وه که بۆچی هیچ وه لامیکی بۆ پرسیاره کانی ده ست ناکه ویت. ده بوو کاریک بکات، تا زووتر بیکات دره نگه. به هر نرخیک بووه ده شیا بریاریک بدات و کاریک بکات، جا هر کاریکیش با... یان نه وه تا...

کتوپر شیتانه قیراندی: یان نه وه تا ده ست له هه موو ژیانته بشوئیه وه! ده بین سه رم شوپر بکه م و به یه کجاری چاره نووس به م جورهی که هه یه په سه ند بکه م و ماباقیی شسته کانیش له خومدا کپ بکه مه وه. ده بین ده ست له مافی هه لئژاردن و عه شق و ژیان بشومه وه. له وه تیده که ن که مرۆف شوئینیکی نه بی رووی تینکا یانی چی؟ مارمیلادوف دوینی نه مه ی لی پرسیبوو و ئیسته کتوپر بییری هاته وه. ناخر مرۆف هر ده بین لانیکه م له شوئینیکا که سانیکی خه مخوری هه بن!

گه نجه که له ناکاو به توندی راجه نی؛ هه مدیسان یه کیک له بییره کانی دوینی هه روک چه خماخه هیرشی هیتابوه سه ر زهینی. به لام نه وه

خیرایی هیزشی ئەو بیرە نەبوو کە رایته کاند. دەیزانی و هەستیشتی کردبوو کە ئەو بیزە بەبێ دوودلی دەگەرپیتەو و تەنانتە چاوەروانیشتی کردبوو. وەلئ ئەم بیرە تەنیا تاییەت نەبوو بە دوینتو. جیاوازییەکی ئەو بوو کە مانگی پیشوو یان تەنانتە دوینتی، لە حەزیک بەولاوە زیاتر نەبوو، وەلئ ئیستە... ئیستە ئیدی نەک خۆی لە شیوەی حەز، بەلکە لە شیوەیەکی تازە و هەرەشەئامیز و تەواو نامۆدا نیشان دابوو. راسکۆلنیکۆف کتوپر لێی تیگەیشت و... وەک ئەوێ گورزینکیان لە سەری دابیت، هەموو شتیک لە بەرچاویدا پەش داگەرا.

بە شەپزەییەو تەماشایەکی چوار دەوری کرد و چاوی بەدوای شتیکەو بوو. دەبوو چەند ساتیک دابنیشیت و هەر بۆ ئەوێش بەدوای نیمکۆتیکدا دەگەرا. لەو کاتەدا خەریک بوو بە بولواری کاناگواریدادا رادەبوورد. سەد هەنگاوێک لە پیشترییەو نیمکۆتیک بەدی کرد. تا دەیتوانی هەنگاوەکانی خیراتر کردن، وەلئ هەر لەو مەودایەدا پیشهاتیکی بچکۆلە پووی دا کە تا چەند خولەکیک بە تەواوی هەست و هۆشی گەنجەکی بەرەو خۆی کیش کرد.

هەر لەو بینەوبەرەدا کە چاوی بەدوای نیمکۆتیکەو بوو تا چەند خولەکیک لەسەری دابنیشی، ژنیکی گەنجی بینی کە بیست هەنگاوێک لە پیشیەو دەپۆیشت، وەلئ سەرەتا تەنیا بە رادەو ئەو شتانه سەرنجی راکیشا کە بە خیرایی بە بەرچاویدا رادەبووردن. چەندان جار ئەو پووی دابوو کە کاتی گەرانهو بەرەو مال، بە پەهایی نەزاندیت لە چ رینگەیکەو دەپوات و تەواو خووی بەم جۆرە پیکردنەو گرتبوو. وەلئ شتیکێ تاییەت لەو ژنەدا بوو کە دەستبەجی بوو مایە سەرنجدانی و بەرەبەرە هەموو هەست و هۆشی بەرەو خۆی راکیشا؛ سەرەتا بە پیچەوانەو حەزی خۆی و تەنانتە بە شیوەیەکی بیزارکەر زیانەخرۆیانە، وەلئ کەمیک دواتر ئەم هیزی راکیشانە بەهیز و بەهیزتر بوو. حەزیک کتوپرانه یەخەو گرتبوو تا لەو تینگات چ

شٹیک له و ژندا هه به كه تا نم راده به نائاساييه: له لايه كه وه زور گنج دهاته بهرچا و له لايه كي ديكه شه وه له و كه شه تينداره دا، هيچي نه كردبو وه سهري؛ نه چه تريكي به دهسته وه بو و نه دهسته كي شتيك و، سه رباري ئه مانه ش، به شيوه به كي گالته جارانه دهسته كانبي راده وه شاندين. كراسيكي ئاوريشمبي سووكي كردبو وه بهري كه ئوويش باريكي ناسايي نه بو، ده تگوت ريك هه لئه پيكرابوو. سه ره وه ي داويني، له پشته وه و له به شي كه مهريدا درابوو و پارچه ي دراو له پشتييه وه شوږ بو بو وه وه. ده سه ريكي بچووكي به مله پروته كه يه وه ئالانديبو، وه لي ئوويش خوار و لابه لا بو. هه موو ئه مانه له لايه ك، كچه خوي به پيوه نه ده گرت و به لادا ده چوو و ته نانه ت به ره و ئه ملا و ئه ولايش ساتمه ي ده دا. كچوله كه دواچار توانبي هه موو سه رنجي راسكولنيكوف بؤ خوي رايكي شتي. ريك لاي ني مكوته كه گه يشته لاي كچه، به لام كتوپر كچه له لايه كي ني مكوته كه بيته بوگو كه وت، سه ري به پالپشتي ني مكوته كه وه نا و به جوريك وه ك بلييت برستي لي براييت، چاوه كانبي نووقاندين. راسكولنيكوف هر كه له نزيكه وه كچه كه ي بيني، تيگه يشت مه ستي مه سته. تووشبووني وه ها دي ميني ك نائاسايي و ئه قلنه بر بو، ته نانه ت كه وته گومانيشه وه كه له وانه به به هه له دا چووييت. پروخساري كچيكي ئيجار گنجي له بهرچاودا بو، شازده يان ته نانه ت پازده ساله، ورديله و ئال و جوان وه لي به پرواله تيكي داگيرساو و هه لئاوساوه وه. پينه ده چوو بزانييت خه ريكي چييه. لاقى نابووه سه ر لاق و له م باره دا زياد له راده ي پيويست قاچي به ده ره وه بو. به باري سه روسيمايدا ديار بو كه هه ر ناشزانييت له ماله وه نبييه و وا له سه ر شه قامه.

راسكولنيكوف دانه نيشت، وه لي نيازيشي نه بو وازي لي به نييت و بروت. به م پييه، هه ر وا سه رسوورماو له به رده م كچه دا راوه ستا. نم بولواره هه ميشه قه له بالقبييه كي واي نه بو، به لام له و كاتانه ي ږوژدا،

لهنیوان کاتزمیز بهک و دووی نیوه پۆ و لهو کهشه تینداره دا، بالندهشی پیدانده فیری. ویزای نه وهش، هر لهو چۆلاییه دا، چند ههنگاوێک له ولاتره وه پیاویک له لایه کی دیکه ی بولواره که وه راوه ستابوو و سهروسه کوتی هاواری ده کرد که له بهر چند هۆکارێک فره تامه زرویه له کهه که نزیک بیهته وه. دیاره نه ویش پینشتر که چی کردبووه نامانج و دهویست خۆی بگهیه نیه نهو، که چی راسکۆلنیکۆف له سه ر پینگه که ی قوت بووبوو وه. ئیستا که ش وا تیری سه رنجی رقاوی خۆی له گه نه که دهگرت، وه لئ هاوکات نهیده ویست سه رنجی نهو رابکیشیت و نه سه ره وتانه چاوه پڕی بوو ئه م به ره لای مووی لووته پینگه که ی بگریته بهر و بهوات. هه موو شتیک پروون و ناشکرا بوو. کاکه ی به پیز سی سالیک ده بوو؛ که ته و چوارشانه و ته نانه ت خه په ش بوو، نمونه ی بیهیه ی، به لئویکی سه ور و سه مین و ته پڕۆش که ده ستیکی باشی به خۆیدا هیتابوو. خۆین به ری چاوی راسکۆلنیکۆفی گرت و چه زینکی بیزاده ی تیدا و رووژا بۆ نه وه ی له هر رینه که وه بووه نهو ته پڕۆشه سووکو چرووک بکات. جارێ وازی له کهه هیتا و چووه گیانی کاکه ی به پیز. په نه که کانی کردنه مسه ت. له توو په دیان ده می که فی کردبوو، که چی به باریکی پینکه نینتامیزه وه هاواری کرد:

– هئی، جه نایی سفیدریگایلۆف! به دوای چیه وه ی؟

۱. سفیدریگایلۆف ویزای نه وه ی که ناوی خاونه کاری پیتشوری دونیایه، پینشینه به کی سه رنجرا کیشیشی هیه. له سالانی ۱۸۶۰ دا گو فراری پکر، به ته نز، سیمای پیاویکی شارستانی به ناوی سفیدریگایلۆفه وه ئافرانده که رابردوویکی به شی هه بوو و دیار نه بوو رهگ و پیشه که ی له کوپوهیه. سفیدریگایلۆف که سایه تیه که نه شکه نه چه ده ری هه بوو و وهک کرم به ره و پۆهی که سی به رانه بری ده خشا. له لایه کی دیکه وه، ده شیت نامازه بیت به سفیدریگایلۆفی شازاده ی لتونیایی سه ده ی پازده یه م، که مۆته که ی ئۆرسۆدۆکسه کان بوو و ده کزیت له هه لبژاردنی ناوی که سایه تیه نه م پۆمانه دا پۆلی هه بوو بیت. «و. ف»

کابرا که حهپهسان و لووتبهرزیی له یهک ئاستدا بوون، برۆی ویک هیتانهوه و پرسیی:

- تینهگهیشتم، مه بهستت؟

- ون به، مه بهستم ئه وهیه!

- چون دهویری، خویری!...

کابرا ئه مهی گوت و قامیچییهکی بهرز کردهوه. پاسکولنیکوف بهگزیدا چوو؛ چهپ و راست مسی بۆ کابرا دهوهشاندا و ئهسله ن ئه وهی به خه یالدا نه دههات که ئه و قه لافه ته زله ده ره قه تی دووی وهک ئه و دیت. ریک له و کاته دا یه کیک له پشترا پاسکولنیکوفی گرت؛ پاسه وانیک خه ریک بوو جیای ده کردنه وه.

- به سه ئیتر، به ریزان. تۆزیک ریزی خۆتان بگرن و به بهرچاوی خه لکییه وه پینکا هه لمه گزین! کیشه تان چییه؟ ئادهی، ئیوه کین؟

دواه مین رسته ی به پروخساریکی مۆنه وه له پاسکولنیکوف پرسیی که سه روسیمای سه رنجی ئه وی راکیشابوو. پاسکولنیکوفیش له پاسه وانه که ورد بووه وه. له به رده میدا چاوی به پروخساری نه ترسی پاسه وانیک که وت که سمیل و زولفه کانی سپیی ده چوونه وه و نیگایه کی سه رنجراکیشی هه بوو. پاسکولنیکوف ده سته ی پاسه وانه کی گرت و به تینوتاوه وه گوتی:

- ئای که باشه، خۆ من له دووی ئیوه ده گه رام! من تا ئه دوایانه ش خویندکاری زانکو بووم، ناوی بنه ماله بیشم پاسکولنیکوف... توش بیزانی خراپ نییه!

ئاویری دایه وه و ئه مه ی دواپی به کابرای که ته گوت. پاشان له باریکا که هه ر وا پاسه وانه که ی به ره و نیمکوته که راده کیشا، له سه ری رۆیشت:

- له گهلم وهرن با نیشانتانی بدهم... خوتان بیبین، ئەم خاتوونه مەستی مەستە. بەر له هاتنی ئیوه خەریک بوو بە بولوارەکه دا تێده پەری. خوا دەزانی سەر بە چ خیزانیکه؛ تەنیا پیناچی ئالووده بی. زیاتر وا دەردەکهوئ له شوینئ مەشرووبیان دەرخوارد دابئ و له خشتهیان بردبئ... یه که مین جاری بووه، تێده گەن؟ پاشانیش فرییان داوه ته سەر شه قام. فەرموون، تەماشای دراوئی کراسه کهئ؛ تەماشای چون پێوهی شوڤر بووه ته وه! پیناچی خۆی جله کهئ له بەر کردبئ. یه کیک جلی له بەر کردووه، جا به شپرزهی و سەر پینیش... ئەمە ئیشی ژنه نهک پیاو! به ته واوی دیاره. جا گوئ له مه بگرن. من ئەم زلخوله، که هەر ئیسته به گزیدا چوو بووم، هیچ نانا سم؛ تا ئیسته ش چاوم پئی نه که وتووه. وه ئی ئویش هەر ئیسته خەریک بوو به بولوارەکه دا تێده پەری و تەماشای کرد که سه رخۆش و بیهۆشه. جا ئیسته ش سوئی بووه ته وه بۆ ئه وهی بچینه لای و هه لیبستینته وه. ئیسته باشه که وا ده بینت که چه له چ دزخیکدایه! هه لبه ته ده یه وئ کیشی بکاته شوینیکه وه... گومانم نییه! بروام پئ بکن. بینم چون چاوی تیرپوه و شوینی هه لده کا، به س من به رم پئ گرت و ئیسته ش وا چاوه رنیه من بڕۆم تا... تەماشای، تۆزیک چوو ته ئه ولاتر؛ سه یر کەن چون له وئ راوه ستاوه که های های خەریکی پینا نه وهی جگه ره یه؟ چون ده توانین به ری پئ بگرین؟ باشه چون ئەم که چه بگه یه نینه وه ماله که ئی؟ چاره یه کی بکن!

پاسه وان، فره زوو تیگه یشته بابته که چیه. مەسه له ئی کابرای خه په هینده ئالۆز نه بوو، وه ئی ئه ئی که چه که؟ چه مییه وه تا باشتر سه یری بکات؛ هه سستی خه مخۆرییه کی راسته قینه گه را بووه رووخساری. سه رینکی له قانڤ و گوئی:

— چ دڅيکه، مایه‌ی شهرمه‌زارییه! خو نه‌مه هینشتا مناله! بنگومان
له خشته‌یان بردووه و هیچ پاساویکی تری نییه. هئی، خانمخاس،
کوی بگرن...

پروو له کچه دريژه‌ی دایین:

— ده‌کړی پېرسم له کوی ده‌ژین؟

کچه چاوانی ماندور و وړی هله‌پتآن، مت و خه‌موک ته‌ماشای
لیکوله‌رانیی کرد و به‌دهست ناماژه‌یه‌کی کرد که وازی لئ بهیتن.
— وهرن...

راسکولنیکوف گیرفانه‌کانی پشکنین و دواچار بیست کویکی
ده‌رهیتا:

— فرموون. گالیسکه‌ی بؤ به‌کړی بگرن و ناو‌نیشانه‌کی بده‌نه
گالیسکه‌وانه‌کی. ناو‌نیشانه‌کی بزاین، کیشه‌که چاره‌سه‌ر ده‌ی!
پاسه‌وان پاره‌کی وهرگرت و همدیسان پرسیی:

— ئی، خانمخاس؟ ته‌ماشای، ده‌موی گالیسکه‌تان بؤ بگرم و خوشم
له‌گلتان بيم. ده‌ی بتانبه‌مه کوی؟ ها؟ له کویته‌ مالتان؟
کچوله‌که دووباره به‌دهست ناماژه‌ی لاجونی بؤ کردن و
ورتاندی:

— ده لاجن!... چه‌په‌لینه!...

پاسه‌وان همدیسان له‌تاو شهرمه‌زاری و داخ و په‌ستی سه‌ریکی
بادا و گوتی:

— هر به‌راستی مایه‌ی شهرمه‌زارییه! شووره‌ییه، خاتون! نه‌مه
چ به‌زمیکه!

که ئەمەى گوت، بەرەو لای راسکۆلنیکۆف وەرسووڤا و جارێكى دى لێى ورد بوووه؛ ئەویش لەلایەكەوه جله شەپەكانى بەرى و پارەبەخشینهكەى یەكیان نەدەگرتهوه و مایەى سەرسامى بوون! پاسەوان پرسى:

– ئەرى، ئەم خاتوونە گەنجەتان زۆر دوورتر لێرەوه دۆزییەوه؟

– خۆ من گوتم، بە بەردەم مندا پادەبرد و لەترى دەدا، پێك ئالێرەدا، هەر ئالەم بولوارەدا. وەلى هەر كە گەيشتە نيمكۆتەكە، بە پشتدا كەوت.

– خوايه، خوايه گيان! خۆ لەم دونيايهدا شەرم و حەيا بارى كردووه! ئاخىر كچىكى هێندە گەنج و ئاوا سەرخۆش! هەبى و نەبى لە خستەيان بردووه، هەر ئەوهيه! تەماشای، تەنانت جلهكەشى دپاوه... چ بەدپەوشتیبەك لەم پۆژانەدا بلاو بوووتەوه! دەبى لە خیزانێكى رێكۆپىكیش بى... بەس لە هەژارە هەژارەكانیان؛ لەم پۆژانەدا ژمارەيان كەلێك زۆر بووه! بە پروالەت لە نازپەرۆرەدەكانە، پێك دەلێى كچه خانەدانە!

جا پاسەوان هەمديسان بەرەو لای كچه داچەمى.

پێدەچوو خۆبىشى چەند كچىكى هەبى كە پەرۆرەدەيان هەر بەم جۆرە بىت، وەك خاتوونانى گەنج و نازپەرۆرەدە، خۆشپەرەفتار و بە جۆرەها هەلسوكەوت و مەكرونازى باووه...

راسكۆلنیکۆف پێداگرى كرد:

– گرنگ ئەوهيه نەهیلین ئەو كابرا خۆبپیه كارى خۆى بكە. يانى هەر بە پاستى بپيارە لینگەرپین ئەمەش كچۆلەكە بەكار بهینى؟ كۆبىش دەزانى كابرا بەدواى چیهويه! تۆ تەماشای نارپەسەنى وا... هیشتا لەوینیه و هەر ناروا!

- پاسکولنیکوف دهنگی هه لبری و خهریک بوو راسته خق ناماژهی
بو کابرای نه ناسراو ده کرد. ئه ویش دهنگی بیست و خهریک بوو
همدیسان هه لبعیته وه، بهس وای به باشتر زانی هیچ نه لیت و ته نیا
به نیگایه کی سووکایه تینامیز رازی بیت. پاشان، له سه رخو، ده دوانزه
هنگاویکی به رهو دواوه نا و دیسان راوه ستایه وه.

پاسه وان بیری کرده وه و هاته وه لام:

- بو ناکرئ بهری پین بگیری... ته نیا گه ئه م خاترونه به ئیمه ی
ده گوت ده بی بیبه یین بو کوئ... هئی، خانمخاس؟ خاتون؟

پاسه وان همدیسان به سه ر کچه دا چه مییه وه.

کچه له پر به ته واری چاوی کرده وه و وه ک ئه وه ی دواچار خهریک
بیت له شتانیگ تینکات، نیگایه کی جدی و دوورودریژی گرتنه ئه وان،
له سه ر نیمکوته که هه ستایه وه و ئه م جارهیان به و ئاراسته یه دا که وته
رئ که لیوه ی هاتبوو. جاریکی دی باسکه کانی پاته کاندن و گوتی:

- ده وازم لی بینن، بیکاره و خویرپینه!

کچه به په له که وته رئ، گهرچی ئه م جاره شیان هه ر وه ک پیشتر
له تری ده دا. کابرای جلف و ته پرپوشی خه په ش له لایه کی دیکه وه
که وته شوینی و چاوی لی لانه ده دا.

- بهری پین ده گرین، بیخه م به.

پاسه وان، لیبراوانه ئه مه ی گوت و خزی شوین ئه و دوو که سه
که وت. به ده م هه لکیشانی ئاهه وه دووباره ی کرده وه:

- خوایه، خوایه گیان! پروو له هه ر لا ده که ی، به درپه وشتی هه رایه تی.

ریک له و ساته دا، راسکولنیکوف هستی کرد شتیک گهستی و له ساتیکدا ده تگوت بوونی ژیرا و ژوور بوو. به دواى پاسهوانى سمیلندا هاوارى کرد:

- هنی گوی بگرن!

پاسهوانه که وهر سوورا.

- نه سلنه وازی لی بینن! به ئیوه چی؟ گویی مه دهنی، لی گه پین بؤ خوی رابویرئ.

جا به دهست ناماژه ی بؤ ته پۆشه که کرد و دریژه ی پین دا:

- لئی گه پین به ئیوه چی ناخر؟

پاسهوان له مه به سته که ی تینه گه یشته و هر وا چه ساو ته ماشای ده کرد. راسکولنیکوف له قاقای پیکه نینی دا.

- خوا هاوار!

پاسهوان نه مه ی گوت و به قهلسی دهستیکی راوه شاندا و دواى کچۆله و ته پۆشه که کهوت؛ به نه گه ریکی زور به شیت یان ته نانهت به شتیکی خراپتیش له راسکولنیکوف تیگه یشتبوو.

راسکولنیکوف که ته نیا مایه وه، توورانه بۆلاندی: ده فرموو، بیست کتوپیکه که ی منیشی برد! وایه دهی، ده توانی نه وه ندهش له و خویریله یه وهر بگری و کچۆله که ی پیشکهش بکا و مه سه له که ده برته وه! باشه من کتومت خه ریکی چ لاژکه لاژگن بووم؟ به ناخیری گیانم ده مویست یارمه تی بدهم؟ باشه من و یارمه تی؟ ئه ری من مافی نه وم هه یه یارمه تی که سیک بدهم؟ لیگه ری با هر به زیندووی یه کتری هه لبلووشن، من له م نیوه نده دا کیم پین ده لین؟ به چ مافیک نه و بیست کوپیکه مه وتاندا؟ باشه نه و پاره یه هه ی خوم بوو؟

سهره‌پای نهو قسه زلانه، ته‌واو هه‌ستی به داماو ی ده‌کرد. له‌سه‌ر نیمکۆته چۆله‌که دانیشته و زه‌ینی لیتوپۆژ بوو له هه‌را و شه‌پزه‌یی. له‌و ساته‌دا ته‌نانه‌ت به‌ دژواری ده‌یتوانی بیه‌ر له شه‌تیک بکاته‌وه. چه‌زی ده‌کرد له بیتاگایی و فه‌رامۆش‌ییه‌کی ته‌واودا بیت. ته‌نیا ده‌یویسه‌ت هه‌موو شه‌تیکی بیه‌ر به‌چیه‌وه و پاشان که به‌ناگا هاته‌وه، سه‌ره‌له‌نوێ ده‌ست به‌ی بکاته‌وه...

ته‌ماشایه‌کی لایه‌ چۆله‌که‌ی نیمکۆته‌که‌ی کرد و به‌ خۆی گوت: ئای کچه‌ی داماو! دو‌اچار که دیته‌وه سه‌ر خۆی، ده‌داته پرمه‌ی گریان و پاشانیش به‌سه‌ره‌اته‌که ده‌گاته‌وه گونی دایکی... دایکه‌ش سه‌ره‌تا پهرشه‌قی ده‌کا، ده‌داته به‌ر قامچی و ره‌نگه‌ له‌ مالیش وه‌ده‌ری نی... نه‌گه‌ریش وه‌ده‌ری نه‌نی، داریا فرانتسۆفنا بۆ تاینن ده‌بین تا سه‌ۆسه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ بکا و بیه‌رفینی: کچه‌ش له‌وه‌دوا به‌ره‌لای نیو شار ده‌بین... پاشانیش ده‌که‌وێته‌ نه‌خۆشخانه‌وه... ئاخ‌ر کچه‌ی خه‌زاندار که به‌ نه‌هینیه‌وه ده‌سه‌ت بده‌ته‌ به‌دناکاری، ئاقیبه‌ته‌که‌ی له‌مه‌ باشتر نابین... ئه‌ری، دوای نه‌وه‌ش هه‌مدیسان نه‌خۆشخانه... خوارده‌وه... مه‌یخانه و دیسان هه‌زار نه‌خۆشی و ده‌رد و نه‌خۆشخانه... دووسه‌ سال نابا به‌ ته‌واوی ده‌فه‌وتی! ژبانی له‌ هه‌ژده‌ نۆزده‌ سالی‌دا له‌ده‌سه‌ت چوو... بۆ که‌مان له‌م جۆره‌ که‌چانه‌ دیون؟ چیه‌یان به‌سه‌ر هات؟ هه‌ر هه‌موویان رێک به‌و ده‌رده‌ چوون! ئاخ‌خه‌خ! جا به‌ چی ده‌چن؟ به‌ ئیمه‌یان گوتوو هه‌وشه‌که‌ ئاوه‌ایه‌. گوتوو یان هه‌ر سه‌له‌ له‌ سه‌دا فلان و فیسار رێژه به‌تایبه‌تی ده‌بین ئه‌م رێژه بگرنه‌ به‌ر!... جا هه‌ر خوا ده‌زانی

۱. ئاماژه‌یه‌ به‌ بلا‌بوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌یی و هه‌رگه‌ردراو بۆ سه‌ر زمانی رووسی که ده‌نگ و هه‌رایه‌کی زۆری به‌دوای خۆیدا هه‌ینا، به‌ره‌می باوکی زانسته‌ی ئامار و بنیاده‌ری ره‌سه‌دخانه‌ی برۆکسل، ئادۆلف کۆتله‌ری به‌لجیکی له‌ سه‌الی ۱۸۶۵‌دا، هه‌روه‌ها سه‌رکه‌وتنی سه‌رتاسه‌ری شه‌پۆلی ئه‌لمانی تیوری ئادۆلف فاکنه‌ر، که‌ به‌روای وا بوو ژماره‌ و شیوازی پۆلینکردنی تاوان، خۆکوژی، هاوسه‌رگیری و ته‌لاق ده‌کرێ به‌ شیوه‌یه‌کی ئه‌نجه‌گار ریکوینک په‌نشیینی بکری. «و. ف»

کامه ریگهی تر... دهبن بچن ملیان بشکینن تا ئهوانی تر ئاسوده بن و بیزار نه کریئن. له سه ددا! دهر برپینیکی چهنده خوشیشان ههیه؛ زور ئارامیه خش و زانستی! ئه لن ئیتر، هه ر ئه وهنده ئه م دهر برپینه بیستی، ئیتر به خۆت ده لئی سهیره، چهنده به پاساو و لوژیکیشه، باشه تا ئیسته خه می چیت بوو! ئیسته گه ر دهر برپینیکی ئاسایی تر با، له وانه بوو که میک نازاری پهن بگه یاندبای... وه لن مادام له سه ددایه، ئیتر زور قایلیکه ره... باشه ئه ی نه گه ر دونیاش ئاقیبه ته که ی ئه م له سه ددایه بیهن... ئیسته گه ر ئه م له سه ددایهش نه بیهن، ئه و له سه ددا... بز مه گه ر جیاوازییه کی هه یه؟

کتوپر که و ته بیر کرد نه وه: باشه من ئیسته به ره و کوئی به رتیه بووم؟ سهیره ها، بنگومان هاتنه دهره وه که م هۆکاریکی هه بوو. که نامه که م خوینده وه ده موده ست که و ته ره ی... ئه ها، خه ریک بووم به ره و دورگی فاسیلین فسکی ده چووم، تا چاوم به رازومیخین بگه یئ؛ ئه ری کاکه، خه ریک بووم به ره و ئه و یی ده چووم... بیرم هاته وه؛ وه لن بز ده چوومه ئه و یی؟ له م بیینه و به ره یه دا بز ده بن که لکه له ی بینینی رازومیخینم که و تبیته سه ر؟ به راستی سهیره!

راسکۆلنیکۆف به هه لسه و که و تی خۆی چهیران بوو. رازومیخین به کیک بوو له هاوړی دیرینه کانی زانکۆی. ئه وه ی خۆش بوو که راسکۆلنیکۆف له زانکۆدا هه چ هاوړیه کی نزکی نه بوو. مه و دای نیوان خۆی و ئه وانی دیکه ی ده پاراست، نه سه ردانی که سی ده کرد و نه تا قه تی پیشوازیکردنی که سی هه بوو. زور زوو هه مووانی له خۆی ده ته رانندن. پووی له دیدنه ی و قسه و گالته و گه پ و پاواردن وه رگیزابوو. به لام له خویندنه که یه دا که مته ر خه می نه ده کرد و له به ر ئه وهش سه نگیکی له نیویاندا هه بوو، به س هه چ که س له دله وه خۆشی نه ده ویست. زور ده ستکورت بوو و بیژادهش لووتبه رز، هه ر له به ر ئه وهش بوو که په یوه هندییه کی قوولی له گه ل که سدا نه ده به ست.

دهتگوت نهینیه کی ههیه و دهبیت بیشاریته وه. تیگه یشتنی هه ندیک له هاوپوله کانی وا بوو که بهو پیتهی لای وایه زانیاری و بیروبرواکانی خوی له سهرووی هی ئهوانی دیکه وهن، ئیدی به چاوی مندالیکه وه لییان دهروانیت و بیروبروا و حهزه کانی ئهوانیش زور له خواره وهی هیکانی خویه وه دهبینیته وه.

له م نیوه ندهدا هه ر نه زانرا چون له گه له رازومیخیندا سسازاوه، وا نه بوو بلنیت له گه له یه کدیدا بکرین، مه سه له ئه وه بوو که تنیا له وه وه نزیکتر بوو و زیاتر له گه له ددوا. گه رچی له گه له رازومیخیندا هه ر ده بوو وا بیت. مرؤفیک بوو دلخوش و به که یف و تا راده ی ساده یی نه رمونیان، که هه لبه ته له پشت ئه م ساده ییه وه پوچیکی قول و چاک شارابووه وه. باشترین هاوریکانی چاک له مه تیگه یشتیبون و هه مووانیش خویشیان دهویست. هه ندیک جار گیزووویژ دهرده که وت، وه لی به هیچ شیوه یه ک مرؤفیکی ده به نگ نه بوو. پرواله تی گه لیک سه رنجراکیش بوو: لاواز و بالابه رز به قژیکی رهش و ریشیکی هه میشه نه تا شراوه وه. به شتی بیمانا هه لده چوو و به هیزی باسکیش به ناوبانگ بوو. بۆ نمونه شه ویک که له گه له هاوپریانی له دهره وه خه ریکی رابواردن بوون، به یه ک بۆگز ملئه ستووریکی ته ختی زهوی کردبوو. وه ک ئاو ئاره قی ده خواره وه، به س هاوکات ده شیتوانی به هیچ شیوه یه ک نه خواته وه. بریک جار له رابواردندا زیاده ره ویی ده کرد، به لام وه ک ده لین هه میشه جله وی له ده سستی خویدا بوو. رازومیخین تایبه تمه ندیه کی سه رنجراکیشی دیکه شی هه بوو و ئه ویش ئه وه بوو که هیچ نامورادییه ک نه یده توانی بیسه لژینی و پیده چوو هیچ دؤخیک بۆ ئه وه هینده ناله بار نه بیت که بتوانیت به چوکیدا بهینیت. ئه گه ر پیویست با، ئه وا له سه ر بانه لیژه شه وی دهرده وه و به رگه ی ئه و په ری برسییه تی و سه رمای زه مه رهیری ده گرت. سامانیکی نه بوو تا پیوه ی بنازیت، وه لی هه ر چونیک با به تاقی تنیا خه رجیی خوی

پەیدا دەکرد و ھەر وردەکاریکی بۆ بەھاتبە پێش دەیکرد و ھەزار و
یەک ڕینگە دەدۆزییەو ھە تا پارەییەکی دەست بەگەویت. سالتکیان بە
دریژایی زستان ھەر لە دەستپێکەو ھە تا کۆتا کوانووی ژوورەگە
دانەگیرساند و پاساویشی ئەو ھەو ھەو کە ئاوا ھەو باشتر ھەو،
چونکە مەوۆف لە سەرماندا خۆشتر دەتوانیت بخەویت. ئەویش ناچار
ھەو ھەو لەم دواییاندا بە کاتی واز لە زانکۆ بەینیت و ئیستە بەو پەری
توانایەو ھەو قەللائی ھەو پارە کۆ بەکاتەو ھەو دۆخە کە بەگە پێنیتەو ھەو
باری جارێ و بتوانیت درێژە بە خۆیندەگە بەدات. لانیکەم چوار
مانگیگ دەھوو کە پاسکۆلنیکۆف ئەو ھەو نەدیتبوو و رازومیخینیش ھەو
نەیدەزانی ھەر پێ دیرینەگە لە کۆی دەژی. دوو مانگ و شتیک
لەو ھەو ھەو ھیندە ھەو نەمابوو لە شەقامدا لووتیان بە لووتی یە کدیەو ھەو
بەقەن، کە پاسکۆلنیکۆف ھەو ھەو ھەو رازومیخینیش و تەنانت چوو ھەو ھەو
ئەو ھەو ھەو شەقامە کەش تا نەیبینیت. رازومیخینیش و پرای ئەو ھەو
ھەر پێکەیی بینبوو، ئاسایی بەلایدا رابردبوو تا بیزاری نەکات.

پینچ

راسکولنیکوف هر وا خه ریکی بیرکردنه وه بوو: به لن، ماوه به ک
له مه و بهر بوو که ده مویست له باره ی کاره وه پرسیار له رازومیخین
بکه م، تا بزائم ده توانی فیرخوایی، کاری، شتیکم بؤ بدوزیته وه یان
نا... وه لن ئیسته ده توانی چیم بؤ بکا؟ گریمان وانه ی تایه تیشی بؤ
دهسته بهر کردم، نه سلن گریمان دوا هه مین سکه ی گیرفانی شی،
هه لیه ته نه گه ر پاره به کیشی هه یی، له که لمدا به ش کرد و منیش بتوانم
پووتی بکرم و راسپیترم جله کانم پینه بکن تا بکری وانه به منالی
خه لکی بلیمه وه... ئمممم... باشه، نه ی دواتر؟ ئم توزه پاره به چ
که لکنیکی من ده گری؟ بؤ مه گه ر که لنینک پر ده کاته وه؟ ئیتر له مه
کالته جارانه تر نییه که بکهومه ری و بچه لای رازومیخین...

ئم پرسپاره ی که بؤچی به ره و لای رازومیخین که وتووه ته ری،
ته نانه ت زیاد له وهش که بیری لن ده کرده وه، راسکولنیکوفی په ست
کردبوو و بیری له ته قه للایه کی دژواردا بوو تا مانایه کی قولتر بؤ
ئم برپاره به پروالته ئاساییه بدوزیته وه.

باشه، یانی ئیسته هر به راستی من چاوه ری بووم ئم
رازومیخینه در به دره هه موو کنیشه کانم چاره سه ر بکا؟ یانی
رازومیخین ریگه چاره ی ئم هه موو سه رئیشه به ی من بوو؟

سه رسامانه ئه مانه ی له خوی ده پرسین و هر وا خه ریک بوو
بیری ده کرده وه و ته ویلی ده سه ری که کتوپر پیشه هاتیکی
چاوه پروانینه کراو پرووی دا. بی پیشه کی و ده تگوت که م تا زور به

هه لکهوت و بهدوای ئیستیکی دریزدا، خۆبهخۆ بیریکی ئیجگار سهیروسه مه ره ی به میشکدا هات. پاشان کتوپر له وپه پری ئاسوودهیی و وهک ئه وه ی بریاری کۆتایی دابیت، هاته وه سه ره خۆی: ئمممم... رازومیخین. ئه وه هه ره ده چه دیده نیی رازومیخین، بیگومان ده چه... وه لن ئیسته نا... هه ره ده چه بۆ لای... بۆ پۆژی دوایی ده چه، پۆژی دوای ئه وه مه سه له یه؛ کاتیک کاره که ئه نجام درابن و هه موو شتی سه ره له نوێ دهستی پهن کرد بیه وه...

کتوپر هاته وه سه ره خۆی.

له سه ره نیمکۆته که پاپه پری و هاواری کرد: دوای ئه وه مه سه له یه! بۆ مه گه ره ده کرێ؟ نه کا هه ره به راستی ئه وه روو بیا؟

له نیمکۆته که جیا بووه وه و به ده م هه نگاوانانه وه دوور که وته وه. که م تا زۆر پای ده کرد. ویستی به ره و مال بگه پیه وه، وه لن کتوپر خه یالی گه رانه وه بۆ مال دلایی له بیزاری که یل کرد، ئاخه هه ره له و کونه مشکه تۆقینه ره دا، له هه مان ئه و سن دووقماله په پپوته دا بوو که له ماوه ی مانگی رابردوودا ئه و خه یاله ره گی دا کوتی و که وتبووه سه ره پهن. له به ره ئه وه دریزه ی به ریگه که ی دا و لینگه را پیه کانی بۆ هه ره کوێ که ده یانه وێ، ببیه ن.

هه له چونه که ی ئیدی باریکی تاداری هه بوو و که م تا زۆر له رزیشی لهن هاتبوو، به جۆریک که له و گه رما تاقه تپروو کینه دا خه ریک بوو ره ق ده بووه وه. ده تگوت هیزیک هه ره به زۆر له ناخه وه ناچاری کرد له ته قه ل لایه کی نا ناگایانه دا، به وپه پری سه ره نجه وه له هه ره شتییک ورد ببیه وه که به لایدا تیده په پری؛ ده تگوت زۆر له سه ره ئه وه سووره که هه ست و هۆشی خۆی شه پرزه بکات و به بابه تیکی دیکه یه وه مه ژغول بکا، به لام هینه ده ش سه ره که وتوو نه بوو و هه ره وا له بیر کردنه وه دا نغزو بوو. که له نا کاو به ته کانیک سه ره ی هه لده پری و له چوارده وریی

ده‌پوانی، دهموده‌ست بیرى ده‌چوو که ئاخۇ بیرى له چ بابه‌تیک ده‌کرده‌وه و تهنانهت به‌ت‌مابووه له چ پئگه‌یکیش‌وه به‌روا. به‌م دؤخه‌وه له سه‌ریکی دورگه‌ی قاسیلین‌یفسکییه‌وه به‌ره‌و ئه‌وسه‌ری دیکه‌ی چوو، هه‌نگاوی نایه‌ قه‌راخ نیفای بچووکه‌وه، له پرده‌که تئیه‌پى و به‌رره‌و لای دورگه‌کان بای دایه‌وه^۱. سه‌ره‌تا بینینی ئه‌و سه‌وزایی و جوانیه‌ بۇ چاوانی ماندووی ئه‌و، که به‌ به‌رد و خشت و بینای گه‌وره و هه‌ناسه‌برى یه‌ک له‌دوای یه‌ک خووی گرتبوو، خوش بوو. شه‌قامه‌ تاریک و ته‌سکه‌کان، بۆگه‌نی و مه‌یخانه‌کان و هه‌ر هه‌موو ئه‌مانه‌ی جی هیشتبوون. وه‌لی تهنانهت ئه‌م هه‌سته‌ نوئ و خوشه‌ زور زوو بووه‌ مایه‌ی ئازار و پئی قه‌لس بوو. جاروبار له‌به‌رده‌م ئه‌و ئیلاخانه‌دا ده‌وه‌ستا که به‌ گول و گیا رازیندرا‌بوونه‌وه، جا له‌ملا و ئه‌ولای په‌رژینه‌کانیانه‌وه‌ ملیکی دریژ ده‌کرد. ژنانیکی ده‌بینین به‌ جلی که‌ش‌خوه‌ که له‌ هه‌وره‌بان یان به‌ره‌یوانی ئه‌وپه‌ری ئیلاخه‌کاندا دانیشتبوون و مندالانیکیش که له‌ باخه‌کاندا به‌مسه‌ر و به‌وسه‌ردا رایان ده‌کرد. گوله‌کانیان زیاد له‌ هه‌ر شتیکی دی سه‌رنجیان راکیشا و زۆربه‌ی کاته‌که‌ی به‌ سه‌یرکردنی ئه‌وانه‌وه‌ به‌سه‌ر برد. له‌ پئگه‌دا، گالیسه‌که‌لی رازاوه‌ و شکۆدار، هه‌روا ژنان و پیاوانیکیش که به‌سه‌ر ئه‌سه‌په‌وه‌ بوون، به‌ته‌نیشتی‌دا رابردن. سه‌رنجی کونجکۆلی به‌دوایاندا رایده‌کرد، به‌لام تهنانهت پیش ئه‌وه‌ی له‌ به‌رچاوی بزرن، بیرى ده‌چوونه‌وه. له‌ شوینیکیش راره‌ستا تا پاره‌که‌ی بژمیریت و ته‌ماشای کرد سی کۆپیکی پئیه. بیست کۆپیکم دایه‌ پاسه‌وانه‌که، سی دانه‌ش به‌ ناستاسیا بۆ نامه‌که، که‌واته‌ دوینی چلوحه‌وت یان تهنانهت په‌نجا کۆپیکم داره‌ته‌ خیزانی مارمیلادۆف. له‌ کاتی حسیب‌وکتیب‌کردندا ئه‌م بیرانه‌ی به‌ میتشکدا رابردن، وه‌لی هه‌ر زوو بیرى چوووه‌وه‌ که هه‌ر له‌

۱. کومه‌له‌ دورگه‌یه‌ک له‌ باکووری ده‌لتای پووباری نیفادا که له‌ پئی باشوور و تئیه‌رین به‌سه‌ر پردی توچکۆف و دورگه‌ی پیترۆفسکی‌دا ده‌یانگه‌یتن. «و. ف»

بىنەرەتەۋە بۇچى پارەكەي لە گىرفانى دەرھىتاۋە. كە بە بەردەم خواردەمەنىفرۇشىيەكدا تىپەرى، جا بىرى ھاتەۋە كە چەندى برسىيە. چوۋە ژوور و پىكىك فۇدكا و بابۇلەيەكى خوارد، كە ھەلبەتە نىۋەي بابۇلەكەي لە دەرى و بەدەم رىۋە تەۋاۋ كىرد. دەمىك بوو فۇدكاي نەخواردبوۋەۋە و گەرچى لە پىكىك زىاترىش نەبوو، كەچى دەستبەجى كارىگەرى لەسەر دانا. كىتوپر پىنى قورس بوو و خەۋالوۋىيەكى قورس زۇرى بۇ ھىئا. بەرەۋ مالى مىلى رىگەي گرتە بەر، ۋەلى ھىشتا نەگەشىشتبوۋە دوورگەي پىترۇفسكى، لەتاۋ ماندوۋىەتى بېرستى لىن بىرا، لە رىگەي سەرەكى لاي دا و لەنىۋ چەند دەۋەنىك و لەسەر سەۋزايىەك بىن ھەپوگۇ خەۋ بىردييەۋە.

لەو جۆرە بارە نەخۇشىئامىزانەدا، بە زۇرى خەۋنەكان زىدە سەير بەرھەست و پروون و ھەتا بلىت لە راستى دەچن. پەنگە دىمەنەكەيان بىزادە سامناك بىت، ۋەلى زەمىنە و پانان و رەۋتى پروداۋەكان ھىندە باۋەپىكراون و وردەكارىيەكان بە چەشنىك بىخەۋش و چاۋەروانىنەكراون و، ھىندەش ھونەرماندەنە و يەكانگىرن، لەگەل وىنايەكى گىشتىدا ئاۋىتەن كە خودى ئەۋ كەسەي خەۋنەكەي دىۋە، گەرچى ھونەرماندىك بىت لە ئاستى پوۋشكىن يان تۇرگىنىفدا، كەچى ھەر ناتوانىت لە كاتى بىدارىدا ئەۋانە بئافرىنى. ئەۋ خەۋنە شاز و نەخۇشىئامىزانە ھەمىشە تا ماۋەيەكى زور لە يادگەدا دەمىتنەۋە و كارىگەرىيەكى قوول لەسەر مېشكى ئەۋ تاكە بىزار و پەرىشەنە دادەنن.

مۇتەكەيەكى تۇقىنەر بوو. پاسكۆلنىكوف لە خەۋندا بىنىي گەپاۋەتەۋە بۇ سەردەمى مندالى و لە شارە بچوۋكەكەي خۇياندايە. شەشەۋت سالانە و دەمەۋىتۋارەي رۇژىكى پىشوو لەگەل باۋكى لە دەۋرۋەرى شاردا پىاسە دەكات. رۇژىكى گرژ و ناخۇش بوو. دىمەنەكە رىك بەۋ جۆرەيە كە لە زەبىندا چەسپىۋە؛ تەنانەت دەشكرى

بلین یادگی ئەو دیمەنەکی چەندان جار لەوەی کە لە خەونەکاندا دەیدیت، کەمپەنگەر کردووەتەو. شار، وەک ئەوەی لە لەبە دەستیدا بیت، لە بەرپیدا بەرین بووبوووە و تەنانت تاقە داریکیشیان ناکەوێتە بەرچاوی؛ تەنیا لە ئاسۆیەکی فرە دورووە، کە لکاوە بە ئاسمانەو، دارستانیکی بچووک پەش دەکاتەو. چەند هەنگاوێک لەواتری دواھەمین بیستانی شارەو، مەخانەیک هەیە، مەخانەیکە گەلیک گەرە کە دايمە کاریگەرییەکی ناخۆشی لەسەر ئەو هەبوو و تەنانت وەختیک لەگەڵ باوکی بە پیادەپەوی بە بەردەمیدا رادەبردن، دەیترساند. دايمەي خوا ئاپۆرایەک لەوئێ جەمەي دەھات کە هەمیشە قیروھوێر بوو و قاقا و جنیو و گۆرانیی گۆیکەپکەری ناقولا و بیزارکەر و شەپ و ھەرای نەبڕاوە. لە دەرەوھەشیدا ئەو هەمیشە کەسانیک بەدەست و ترسناک ئامۆشویان بوو... بە جۆریک کە ھەر کات بەوان دەگەشتن، راسکۆلنیکۆف لەرزى لى دەنیشت و خۆی بە باوکییەو دەنوساند. لە نزیک مەخانەکەو بەریکەپنیەکی هەمیشە تۆز و خۆلوی گالیسکەپەوی ھەبوو و خاکەکەشی ھەر وەک قیر پەش بوو. ئەم پێگەيە قەمچ و پینچیکى زۆرى تى دەکەوت و دواي سێسەد هەنگاوێک بە دەستەراستدا دەگەشتە گۆرستانی شار. پێک لە ناوھەراستی گۆرستانەکەشدا کلیسایەکی بەردین ھەبوو بە گۆمەزیکى سەوزەو. راسکۆلنیکۆف سالی دوو جارێک لەگەڵ دایک و باوکیدا دەچوو ئەوئێ تا لە رێوھەسەمی دوایەکدا کە بە یادی دایەگەرەو بەرپۆھ دەچوو، بەژداری بکات؛ دایرەپەک کە سالانیک لەوھو بەر کۆچی دواي کردبوو و راسکۆلنیکۆف ھەرگیز ئەوی نەبینیوو. هەمیشەش دەورییەکی سپی کۆتیايان لەگەڵ خۆیاندا دەبرد کە دەسپریکیان بەسەردا داوو. کۆتیاکەيان بە برنج و شەکرد دروست

ده کرد و به کشمیشیش نه خشی خاچیکیان به سه ریه وه ده کیشا^۱. عاشقی نهم کلنسا و کوته له کۆنانه بوو که زۆریه یان چوارچیه یان پیوه نه بوو و ههروه ها شهیدای قه شه پیره که ششی به و سه ره له رزۆکه یه وه. گۆپنکی بچووک له نزیک کیلی گۆپی داپیره یه وه بوو، که گۆپی برا بچووک که ی بوو و به شهش مانگی مردبوو و راسکۆلنیکۆف هیچ ههست و وینایه کی له باره ی ئه وه وه نه بوو و ته نانه ت بیریشی نه ده هاته وه، وه لئ پینان گوتبوو که براهه کی بچووک ی هه بووه و، له وه ودوا، هه ر کات که سه ردانی گۆرستانی ده کرد، به ریز و شه رمه وه خاچیکی بۆ ئه و گۆره بچووک ده کیشا و ده چه میه وه و ماچی ده کرد. وا ئیسته له خه ونیدا ده بیینی له گه ل باوکی به به رده م ئه و مه یخانه یه دا تینه په پرن و به ته مان له و رینگه خاکیه وه بچن بۆ گۆرستان. خۆی به ده سستی باوکیه وه لکاندوه و هه یته هه یته لا ده کاته وه و تۆقیوانه له و مه یخانه یه ده پروانیت که دۆخیکی تاییه ت سه رنجی راده کیشیت: وه ک ئه وه ی جه ژنیک له ئارادا بیت، هه موو جۆره مرۆفیکی لینه، کۆمه لیک ژنی عه وام به جلی که شه خوه و ژنگه لیک لادینیش له گه ل میزده کانیا ندا. هه مووان خه ریکی خواردن و خواردنه وه ن و که م تا زۆریش سه رخۆشن. عه ره بانه یه کی سه یریش له وئ له به رده م ده رگه ی مه یخانه که دایه؛ له و عه ره بانه که ورانه ی که به ئه سپه بارکیشه شه شدانگه کانیا نه وه ده به ستن و بار و داریه ل^۲ شه راییان پین ده بن. هه میشه حه زی له ته ماشا کردنی نهم ئه سپه که ته و یالدریز و لاقه ستورانه بوو که هه نگاوی هاوئا هه نگ ده نین و ته په بارنیک له گه ل خۆیا ندا کیش ده که ن و هه ر به خه یالیشیا ندا ناییت و

۱. کۆتیا یان بۆ پۆره سمی به سه رکردنه وه ده برده گۆرستان و کلنسا کان. باریس تیخامیرافیش له شه رۆفه که یدا ناماژه ی به یادگاری سه سه رپوهینی مندالی راسکۆلنیکۆف (شیرینی خاچ) کردوه. «و. ف»
۲. داریل: ده فری که وره ی دارین بۆ تراو؛ کووپه داری سه رگراو.

وهک نه وهی که کیشکردنی باریان له پیکردنی یی بار به لاره ئاسانتر بیت! وهلی دهنگوت ئه م جارهبان جیاوازه و سهیر نه وه بوو که مایینکی ئالی بچووکیان که ته نیا پیست و ئیسقانه که ی لی مابووه، به م عه ربهانه گوره یوه به ستبوو؛ مایینکی که نه فتی لادی، له وانه ی که زور جار بینوونی له ژیر کومای هیزم و گژوگیادا پرووکابوون، به تایبته گه ر عه ربهانه که له قور یان چالیکدا چه قیبووبا. له و هه لومه رجانهدا، لادییه کان دلره قانه به قامچی ده که وتته گیانی و هه ندیک جاریش ته نانه ت راسته وخو به قه پوز یان چاویاندا ده کدشا و راسکولنیکوف به بینینی ئه م دیمه نانه هینده خه فتی ئه سپه کانی ده چووه دلوه که وهخت بوو له پرمه ی گریان بدات و دایکیشی زور جار نه وی له به ربه نجه ره که دوور ده خسته وه. وهلی ئیستا که کتوپر بوو بووه هه راوه ریا یه کی ناجور: جووتیاره مله ووره سه رخوش و پاتاله کان، که کراسی سوور و شینیان له به ردا بوو و کوتی ئه ستوریان به شاناندا دابوو، به بالالایکی^۱ ده ستیانه وه و به دم نه راندن و گورانیکوتنه وه له مه یخانه کان وه در ده که وتن. یه کیکیان که هیشتا که لیک که نجه و ملئه ستوور و پوو خساریکی پانی هاورهنگی گیزه ری هه یه، هوار ده کات:

— سه رکه ون، یه لا! هه ر هه مووتان ده که یه نم. یه لا دانیشن با پروین!

وهلی نه وانی دی به قاقا و نه په وه هه ر یه که و شتیک ده لیت:

— ئا بزائم، یانی تو ده ته وی هه ر به م مایینه ئیمه بگه یه نی!

۱. Balalaika: نامزینی موسیقی روسی میلییه، له تخته دروست ده کريت، به زوری سس تال یان چوارژییه، دوو ژبی یه که م هه مان دهنگ ده رده که ن و ژبی سینه م دهنگیکی جیا و ته واو، ژبی چواره میش دهنگیکی به رزتر له وانه ی پیش خوی، «و. ک»

- میکلکا، دهلئی ته واو نیی! ناخر یانی برپاره ئم پیره مایینه
مردوخه وها عه ره بانه یه ک پراکتیشن؟

میکلکا هه مدیسان هاوار ده کاته وه:

- یه لا، سه رکه ون، هه مووان ده گه یه نم!

خوی بهر له هه مووان باز ده داته سه ر عه ره بانه که، هه وساره که
ده گریته ده ست و قیت له سه ره وه داده نیشیت و ده قیرینیت:

- ماتفی ئه سپه سووره که ی بردوین و تنیا ئم مایینه پیره هه یه
که دیقی پین کردووم، ره فیکان... هه ر ده لئی قیروسای لئ بکه م و
بیکوژم! پراگرتیشی هه ر خه سار کردنی پاره یه، حه یف بۆ ئه و له وه پره!
ده لیم سه رکه ون ده ی! ئیسته ده بیین، وها ده یخه مه غار که
چوارنالتان بۆ بکا!

قامچی ده رده هینن و به خه یالی قامچیکاری مایینه به سته زمانه که وه
که یف ده کات. ئه وانی دیکه ش ده که ونه پیکه نین و هه لاوه زسه و هه ر
که سه و شتیک ده لئ:

- باشه، بۆ نا؟ با سه رکه وین!

- ئه ری، بیستت؟ چوارنال!

- گره و ده که م ده سالیک ده بی چوارنالی نه کردووه!

- ده ی ئیسته ده یکا!

- ره فیکان، به زه بیبتان پیندا نه یته وه؛ هه ر که سه و قامچیه ک
ده ربینن و ئاماده بئ!

- ئه ها، ده ی لئی ده!

همموان بهدم قاقالیدان و تانه و تەشەرەوہ سەر عەرەبانەکی
میکولکا دەکەون. شەش کەس سوار بوونە و هینشتاکەش شوین هەبە.
ژنیکى قەلەو و گۆناسووریشیان لەگەل خویان سەرخستووہ. ژنەتیوہ
کراسیکی کەتانى سوورى پۆشیوہ، سەرپنچىکی بەزەنگیانەى
گۆشەدارىشى بە سەرەوہیہ و پووتىکی چەرمى لە پىدايە، گولەبەرۆژە
دەترووکىنى و دەتريقتەوہ. هەموو ئەوانەى لەوئى کۆبوونەتەوہ
پىدەکەنن. بۆ مەگەر دەکرى پىتەکەنن؟ مایىنىکی پىر و کۆلەوارى
باربردن لەژىر ئەو بارە قورسەدا و چوارنال؟! دوو گەنج کە لەسەر
عەرەبانەکەن هەر یەکەو قامچىبەک دەردەهینن تا یارمەتى میکولکا
بدەن. یەکتىکیان هاوار دەکا: هنى! یەلا بەرى کەو! بەستەزمانى وا
هەموو توانای جەستەى کۆ دەکاتەوہ تا عەرەبانەکە رابکیشیت، وەلى
تەنانت پىنشى بۆ ناجوولیت چ جا چوارنالى پى بکات؛ کورتەهەنگاو
هەلدەهینتەوہ و دەنرکىنى و لەژىر بارانى گورزى سى قامچىدا پتر
پشتى دەنووشتینتەوہ. دەنگى پىکەننى کەسانى ناو عەرەبانەکە و
ئەوانى دى زیاتر بەرز دەبیتەوہ، وەلى جوین بەرچاوى میکولکای
گرتووہ و گورزەکانى توند و توندتر بەر پشتى نازەلەکە دەکەون،
دەلنیت هەر بە راستى بپواى وایە کە مایىنە پىرەکە دواچار دەکەویتە
غار. گەنجىکی دیکە کە کەیفى بەم بەزمە هاتووہ، لەنێو ئاپوراکە هاوار
دەکات:

— کاکە، بوەستن وا ئىمەش هاتین!

میکولکا دەقیرىنى:

— توش سەرکەوہ! هەمووتان بىن! دەبى هەمووان بیا، گەرنا
ئەوہندەى لى دەدەم تا دەتوین!

هیندەى قامچى لى دەدا و لى دەدا کە ئىدى لەو بارە شىتانهیەدا
نازانیت کە بە چى و چۆن زیاتر لى بدات.

راسكولنيكوف روو لە باوكى دەلەيت:

- باوكە، باوكە گيان! ئەمانە خەرىكى چىن، باوكە؟ باوكە گيان، وا ئەو ئەسپە داماوە دەكوژن!

- وەرە بېژىن، كورم، با بېژىن! ئەمانە تەنيا كۆمەلنى گەمژەى سەرخۆشەن و خەرىكى قەشمەرياتن. با بېژىن، كورم. لايان لى مەكەو!

باوكەكە ئەمە دەلەيت و هەول دەدات كورەكە هەنور بكاتەو و بىبات، وەلنى ئەو دەستى لە نيوودەستى باوكەكەى رادەپسكىنى و بە عەزەتەو بەرەو لای مایىن و عەرەبانەكە هەلدەيت. وەلنى مایىنە هەناسەساردەكە ئىدى بېرسىتى لى براو. تەقەللا دەدات و هانكە هانكەتەى. دووبارە دەوەستىتەو، جارىكى دى زور لە خۆى دەكات و بە لادا دەچىت. مىكۆلكا دەقىرئىن:

- ئەوئەندەى لى دەن تا مردار دەبىتەو، خۆى ئەمەى دەوئ! ئەوئەندەى لى دەدەم هەر نەبىتەو!

پىرەمىزدىك لەنىو ئاپۆپاكەدا هاوار دەكات:

- تۆ لە خوا ناترسى، خۆپى شىت؟

دەنگىكى دى درىژەى بىن دەدات:

- ئاخىر ئەم پىرەمايىنە چۆن بارىكى هەندە قورس پاكىشى؟

كەسى سىنەم دەقىرئىن:

- كاكە خۆ كوشتت!

- بە ئىوہ چى! مالى خۆمە! مالى خۆمە و چىم بوئ لى دەكەم! سەرکەون، لەگەل هەمووتانمە. دەبىن چوارنال بكا!

شہ پۆلی پیکہ نینیکی کتوپرانہ هموو شتیک له خۆیدا نغزو دهکات. مایینه پیره که ئیدی بهرگهی ئو هموو قامچییه بهک له دواى بهکه ناگریت و هه ناسه سارد و شه کهت ده که ویته له قه وه شاندى. ته نانهت پیره میزده کهش ناتوانیت بهر به بزهی تالی سهر لئوی بگریت و هر به راستیش ئه وه شتیکى سهیره که مایینیکى هینده پیر و که نهفت له قه بوه شینیت!

دوو هه رزه کار له ئاپۆراکه دا وه دهر ده که ون، هر به که و قامچییه کی به دهسته وه به و به ره و مایینه پیره که هه لدین تا له لاکانیشه وه لئی بدن و له دوو لاره هه لده کوتنه سه ری. میکۆلکا ده قیرین:

– ئاوا، ده لئی دهن، له قه پۆزی دهن، له چاوه کانی... لینه دن، به چاوه کانی دا بکیشن!

به کیک له عه ره بانه که وه هاوار ده کات:

– با گۆرانیه که بلین، ره فیکان!

هموو ئه وانیه که سواری عه ره بانه که ن، له گه ل ئه ودا، پیکرا به دهنگیکى ناساز گۆرانیه که ده لین؛ جا زرنگه زرنگی گه والیک هه لده ستی و بیدهنگی ده شکی نیت. ژنه ی ناو عه ره بانه کهش هر وا خه ریکى ترووکاندى گوله به رۆژه به و ده تریقیته وه... راسکۆلنیکۆف به لای عه ره بانه که دا راده کات، لیبان نزیک ده بیته وه و ده بینیت که چۆن قامچی به چاوی مایینه که دا ده کیشن، ریک به چاوی دا! راسکۆلنیکۆف ده ست ده کاته گریان؛ ده تگوت دلی وا خه ریکه دیته دهری و لافاوی فرمی سک هه لده ستیت. لیدانی به کیک له قامچی به دهسته کان بهر پروخساری ده که ویت، وه لئ هه ست به هه چ ناکات. به ره و لای ئه و پیره میزده ریشسپییه راده کات و پیره میزدیش به نارچه تیه وه سه ر با ده دات. ژنیک ده ستی ده گریت و هه ول ده دات کیشی بکاته لاره،

وهلی همدیسان خوی رادهپسکینی و رادهکاته لای نه و مایینهی که به تهوای هیزی لئ براره بهلام به زور خریکه جووته دهوشینی.

میکولکا له رقاندا هاوار دهکات:

- شیت بووی، ئاژهل، ها؟

قامچییه که دهخاته سهر زهوی، بهسهر عهرهبانه که دا دنووشتیته وه و له ناویدا تیره مالبه ندیکی گه وره راده کیشیته دهر و به هردووک دهست له سهریکه وه دهیگریت و بهوپه پی توانایه وه بهرزی دهکاته وه و به تهپله سهری مایینه چاره شه که پیدا دهدات.

کهسانی چواردهوری هاوار دهکن:

- نه وه که للهی وردوخاش دهکا!

- هاکا کوشتی!

میکولکا به هموو هیزییه وه تیره که دهوشینی و دهقیپئ:

- هی خومه!

جا دهنگی لئدانیکی توند بهرز ده بیته وه.

له نئو کهسانی سهر عهرهبانه که دا هاواریک هه لدهستی:

- لئی ده، لئده، وازی لئ نه هیتی!

میکولکا بۆ دووه مین جار تیره که به دهوری سهریدا ده سووپنیتیته وه و گورزیکی سامناکی دیکه به ناوقه دی باریگینه کوله واره که دا ده کیشیت. مایینه که له سهر بهشی خواره وهی جهسته پیدا ده گلنت، وهلی همدیسان هه لدهستیته وه و هه ولی پراکیشانی عهرهبانه که دهدات. به دواهمین توسقالی نه توانایهی که بۆی ماوته وه، جاریک له ملاره زور دهکات و جاریکی دی له ولاره و هه ولی خستته پئی عهرهبانه که

دهدات، وهٲٲ شٲهش قامچٲ له ههموو لایهکییوه گورزبارانیان کردووه. تیری مالبندهکه بٲ سٲیهمین جار به هیزهوه بهرز دهبیتهوه و دادیتهوه و پاشان گورزی چوارهمیش. میکولکا لهوه دهیری بووه که نهیتوانیوه به یهک لٲدان مایینهکه بکوژیت.

یهکیک لهنیو ئاپٲراکهوه هاوار دهکات:

– چهنده گیانسهختیشه!

یهکیکی دی له تهماشاکهرانی دیمهنهکه دهقیرینٲ:

– ئیسته دهکهوئٲ، رهفیان! نهوهندهی نهماوه نهجاتی بٲ!

سٲیهم هاوار دهکات:

– ده تهوئٲ بٲن و تهواوی کهن!

میکولکا شٲتانه دهقیرینٲ:

– ئیسته نیشانٲ دهم! ئا لاجن لهوئٲ!

مالبنهکه فریدهدهات و جاریکی دی دهچیت و بهسهر عهرهبانهکهدا دهنوشٲتیهوه و ئهم جارهیان شٲیشیکی ئاسنین دهردهینٲ و دهنهپٲنٲ ئا برٲونه دواوه! جا به نهوپهپی توانای خوٲیهوه بهو مایینه کلٲلهدا دهکٲشٲیت. گورزیکی هیئده کوشندهی پٲدا دهکٲشٲیت که مایینهکه دهکهویٲته لهتردان و وهخته بکهوٲت، ههمدیسان ههولی راکٲشانٲی عهرهبانهکه دهداتهوه، وهٲٲ جاریکی دی شٲیشهکه بهر ناوقهدی دهکهوٲت و ئهم جارهیان وهک نهوهی هاوکات له ههر ههر چوار پٲیان دابیت، تهختی زهوی دهبیت. میکولکاش لهوپهپی گٲژووړیدا لهسهر عهرهبانهکهوه باز دهداته خواری و دهقیرینٲت:

– یهکجاری بکهن!

چەندەن كەسى دىكەش بە پروخسارگەلى سوور و سەرخۆشانەو
ھەرچىيان بە دەستەو دەت، ھەر لە قامچىيەو بەگىرە تا دەگاتە
تەختەدار و شىش، ھەلئىدەگىرن و بەرەو ئاژەلە نىوہەگىانەكە شالاو
دەبەن. مىكۆلكا لە لايەكەو دەوہستىت و مىلەكە بە پشتىدا دەكەشيت.
مايىنەكە قەپۆزى دەخاتە سەر زەوى، ھەناسەيەكى قورس ھەلدەكەشنى
و گىيان دەدات. لەنىو ئاپۆراكەو دەنگىك ھەلدەستىت:

– يەكجارى بوو!

– دەى، خەتاي خۆى كە چوارنالى نەكرد!

مىكۆلكا بە چاوانى گۆمى خوين و شىشەبەدەست لەوى راوہستاوہ:

– مالى خۆمە!

دەلئىت زور بەداخە بۆ ئەوہى كە ھىچ شتىكى دىكەى لە بەردەستدا
نىيە، تالئى بدات. لەنىو ئاپۆراكەو چەند دەنگىك ھاوئاواز بەرز
بوونەوہ:

– لە خوا نەترساي؟

بەلام كۆپەى دامار لەسەر خۆى نىيە. دەزرىكىنى و بەرەو لاي
مايىنەكە دپ بەو ئاپۆرايە دادەدات. دەستەكانى بە دەورى دەموقەپۆزى
خوينايوى ئەودا دەھىتت و ماچى دەكات؛ چاو و لەوسى مايىنەكە ماچ
دەكات. پاشان پرتاويك دەكات و بە بۆگزە بچووكةكانىيەوہ پەلامارى
مىكۆلكا دەدات. رىك لە ھەمان كاتدا، باوكى كە بەدوايدا راكەكات،
دواچار دەيگرىت و لەنىو ئاپۆراكە دەيباتە دەرەوہ.

– وەرە، وەرە بپۆينەوہ مالى!

– باوكەلى! ئاخىر بۆچى كوشتيان... بۆچى؟

به دم فرمئسكباراندنوه ئه مانه ده لئيت، وه لئ هه ناسهئ سواره و وشه كان له و سنگه به وه كه هه ر ده لئيت هاكا شه قئ برد، هه سره تبارانه دئنه ده رئ. باوكئ ده لئيت:

– هئچ نئبه، كورم! ئه مانه ته نئا كومه لئ سه رخؤشن و خه رئكئ قه شمه رئا تن. په يوه نديئ به ئئمه وه نئبه!

ده سته كانئ به ده وري قه دئ باوكئدا ده ئالئئيت، به لام دئئ شكاوه. ده يه وئت هه ناسه دانئ ئاسائئ بئته وه و هاوارئك بكا، كه كتوپر له خه و راده چله كئت. راسكؤلئيكؤف له ئاره قه به كئ سار ددا له خه و رچه كئ. ئاره قه به قژه كانئدا ده هاته خوار و توشئ هه ناسه بر كئ بوو بوو. تؤقئوانه كه مئك خؤئ به رز كرده وه، له ژئر دارئكدا دانئشت و له بارئكدا كه هه ناسهئ قوولئ هه لده كئشا، كوتئ:

– سو پاس خوايه! مۆته كه بوو! باشه من ده ردم چئبه؟ نه كا تام لئ هاتبئ... ئائ له و خه ونه تؤقئنه ره!

سه راپائ له شئ كفت و كوتراو بوو و رؤحئشئ رهش و په رئشان. ئه نئشه كه كانئ خسته سه ر ئه ژئوكانئ و ده سته كانئشئ به سه ربه وه نان. خوايه! يانئ هه ر به راستئ من، هه ر به راستئ من ته ور هه لده گرم و ده كئشتم به سه رئ ئه و پئريژنه دا؟ يانئ هه ر به راستئ بئم ده خه مه خوئئئ كه رمئ ئه وه وه، به زور قوولئ ئه و سئند و وقه ده كه مه وه، دزئ ده كه م، هه لده له رزم و خؤم ده شارمه وه، جا كه وزاو له خوئئئشدا و... ته ور به ده ست؟ خوايه، ئهئ په روه ردگار، يانئ هه ر به راستئ ئه وه م لئ ده وه شئته وه؟

به دم كوتئئ ئه مانه وه وه ك بئ ده له رزئ. جارئكئ دئكه ش خؤئ به رز كرده وه و وه ك ئه وهئ ته واو تاسابئت، درئژهئ بئ دا: ئائ له و قسه قه لبوقؤرانه! خؤ من هه ر خؤم ده مزانئ كه ئه وه م لئ ناوه شئته وه و پئاوئ ئه وه نئم، ئهئ بؤچئ به درئژانئ ئه م هه موو ماوه به خه رئكم خؤم ئه شكه نجه ده دم؟ دوئئئ، هه ر دوئئئ كه رؤئشتم كوايه مه شقئ له سه ر بكم، زور باش تئگه ئشتم كه ده ره قه ت نائئم و له ژئر ئه و

بارەدا دەپلېشیمەوه... کەواتە بۆچی وا هەمدیسان بیری لێ دەکەمەوه؟
چۆن دەکرێ هیشتا هەر رارا بێم، ها؟ ئەی دوینی کە لەو پلێکانانەوه
هاتمە خوارێ، نەمگوت سەرلەبەری ئەم بێر و خەیاڵانە تاوانن؟ ئەی
نەمگوت ئای لەو کارە چەپەلە؟ تەنانەت ویناکردنیشی وەهای تۆقاندم
کە نەخۆش کەوتم! نا کاکە، من پیاوی ئەوه نیم، دەرەقەت ناییم!
کریمان هەموو نەخشە و وردەکارییەکانم لەجێ بن و هەر بېراریک
کە لەم مانگەدا داومە وەک پۆژ پۆشن و دوو کەرەت دوو یەکسانە
بە چوار بن... وەلێ خواپە، لەگەڵ ئەوهشدا هەر زاتیم نییە. دەزانم،
کوتایییەکی هەر تێدەکەوم! دەزانم کە دەرەقەت ناییم! ئەی بۆچی هەر
وا خەریکم پێچ دەدەمە خۆم؟

هەستایەوه، بە سەرسووڕماوی پووانییە چواردەوری، وەک ئەوهی
خۆشی نەزانیت بۆچی هاتوووە ئەوێ. بە ئاراستەیی پردی تۆچکۆف
کەوتە پێ. پەنگی بە رووهوه نەبوو، چاوی دەکزیایەوه و ئازای
ئەندامی لەتاو کوترای چلی دەدا، بەس دەتگوت هەناسەدانی ئاسانتەر
بووه. هەستی دەکرد لە شەپری باریکی تۆقینەر و قەدشکێن کە لەمیژ
بوو لە کۆلی نابوو، نەجاتی بووه و وەک ئەوه وابوو پۆحیشی
سووکبال و هیۆر بووبیتەوه. دوغای کرد: خواپە خۆت پێگەیی راستم
نیشان بەدە و منیش واز لەم فکەرە نەفرەتیانە دەهێنم.

کاتی تێپەڕین بەسەر پردهکەدا، ئارام و ئاسوودە سەیری ئاوی
رووباری نیفا و زەرەدەپەپی خۆری درهوشاوهی کرد. وێزای بێهازیی
جەستیی، بە هیچ شێوهیەک ماندوو نەبوو. دەتگوت ئەو دمه‌له‌ی^۱ کە
مانگی رابردوو بەسەر دلییەوه روابوو، پێگەییوه و دەمی کردوووەتەوه.
ئیدی ئەوه ئازادی بوو! سەربەستی بوو! ئێستە ئیتر لە سیحەر و
جادووی هەموو خەیاڵات و فریوه نەفرەتیەکان رزگاری بووبوو!

۱. دمه‌ل، دومەل: جۆره برینکی بەسوونیه له جەسته دەردی.

دواتر ھەر کاتیک که خولهک به خولهک و ھنگاو به ھنگاو و خال به خال بیرى لھم بېرگه و ئوھ دەکردهوه که لهو پوژاندا به سەرى بردبوو، پیتشھاتینکی تاییهت زیاتر له ھەر شت زهینى گیرۆده دەکرد، بابەتیک که له راستیشدا ھینده سەیر نەبوو، وەلى دواتر ئوھى به دیاریکەرى ئاقیبەتى خۆى دەزانى. بابەتەکش ئوھ بوو که ھەر له بنەرەتوھ به ھیچ شئیوھیک نەیدەتوانى لەوھ تینگات یان پاکانە بۆ خۆى بکات که بۆچى ئو پوژە له پینگەى بازارى سینیایوھ گەپاوھتوھ مالى، ئاخىر خۆ ئو ھیچ ئیشیىکى بەوى نەبوو و بەو شەکەتى و بیتاقەتیوھ وا باشتر بوو که له راستترین و کورتترین پینگەوھ بگەریتوھ مالى. ناکرئى بلینیت به تەواوى چەوتەپئى بوو، بەلام پینگەیکیش نەبوو به ھەلە خۆتى پیندا بکەیت و به کەلکى ئویش نەدەھات. ھەلبەتە ئوھ پووى دابوو که چەندان جار له پینگەى گەپانەوھیدا بەرەو مال، نەزانیت له چ شەقامگەلیکەوھ پابردووه، وەلى بۆ ھەمیشە ئوھى وەک مەتەلیک لەلا مایەوھ که بۆچى و چۆن ئەم تووشھاتنە به ھەلکەوتەى بازارى سینیایا دەبیت کتومت لەو پوژ و کاتزمیر و ساتە تاییهتەى ژیانیدا بیت، تووشھاتینک بەو گرنکى و چارەنووسسازییوھ بۆ ئو له شوینینک که به ھیچ شیوھیک پینویست نەبوو پیندا پابووریت؟ بۆچى پیک له کاتینکا که ئو له ھەلومەرجینکى پوچى و دۆخینکى پەریشاندا بوو، وەھا پیتشھاتینک ھاتە پیتش که زۆرتین و سەرەکیترین کاریگەرى لەسەر چارەنوس و ماوھى ژیانى ئو دانا؟ ھەر دەتگوت پیک لەوى چاوھەپنیه تا ئو دیت!

نزیکەى کاتزمیر نۆى شەو بوو که گەیشتە گۆرپەپانى بازارى سینیایا. کاسبەکان خەریک بوون پشست مینز و ناو دوکاتۆکە و دوکانەکانیان کۆ دەکردهوه تا ئیدى بەرەبەرە بگەریتوھ مالى، یان دەرگەکانیان کلۆم دەدان و کەلوپەلەکانیان دەھیتانە خواری و دەیانخستە لایەکەوھ تا لەگەل خۆیاندا بیاننەوھ. موشتەریبەکانیش بەرەبەرە بلاوھیان لئ دەکرد. له گۆرپەپانى پیس و بۆگەنى بازارپەکەدا،

نزیك چيشخانه كانى نهومی خواره وهی بیناكان و به تاییهت په رانپه پری مه یخانه كانى بازاری سیننایا، هه موو چه شنه كونه فروش و میوه فروشیكى گه روك لیک دهئالان. راسكولنیکوف زوربهی كات له وهختی سوورپانه وه بیئامانجه كانى خویدا به ره و ئه و شویتانه ملی دهنا و له دله وه كه یفی به وی و شویتنه كانى چوارده وری دههات. له وی سیپاله كانى بهری نه ده بوونه مایه ی سووكایه تی و نه شه رمه زاری، چونكه له وی هیچ كه سیک به ئه ندازه ی سه ره دهرزیه ك گرنگی به وه نه ده دا كه سه روسیمای مرؤف چونه. له سه ری كولانیکه وه، ورده واله فروشیك له گه ل ژنه كه یدا له سه ر دوو میز شته كانیانیان دانابوون و داو و قردیله و لوكه و ده سر و ئه م جوړه شتانه یان ده فروشتن. ئه وانیش به ته مای پینچانه وه ی ورده واله كه یان بوون، به لام جارئ راوه ستابوون تا چه ند ساتیک قسه له گه ل په كیک له ناسیاوه كانیاندا بكن كه له هه مان كاتدا هاتبووه لایان. ناسیاوه كه شیان هیچ كه سیک نه بوو بیتجه له *لیزافیتا ئیفانوفنا*، كه به لیزافیتا ناویان ده بره؛ خوشكى بچووكی هه مان ئالیونا ئیفانوفناى بیوه ژنى راویژكارىكى میرى، هه مان پیریژنى سووخور كه راسكولنیکوف پوژى رابردوو چووبووه لای تا كاتژمیره كه ی بخاته گره وه وه و مه شق له سه ر نه خشه كه ی بكات... ده میک بوو كه زانیاری ته واوی له باره ی ئه م لیزافیتا به وه ده ست خستبوو و ته نانه ت ژنه كه ش تا راده یه ك ئه وی ده ناسی. لیزافیتا قهیره كچىكى له شناقولای سیوپینچ ساله و بالا به رز، ده ستوپیسپی، شه رمن و سه ركز و كه مینكیش بیئاوه ز بوو. كه نیزیكى^۱ ئه لقه له گوئی خوشكه كه ی بوو و شه و پوژى بو ئه و دابووه ده م په ك، له به رده میدا هه لده له رزی و ته نانه ت به ده سستیبه وه شه قیشی ده خوارد. بوخچه له ده ست و دردونگ له به رده م ورده واله فروش و ژنه كه یدا راوه ستابوو و به سه رنجه وه گوئی لی

۱. كه نيز: كه نيزه؛ كه چ یان ژنى كويله.

دهگرتن و ئەوانیش خەریک بوون بە گوپوتینەووە بابەتیکیان بۆ باس دەکرد. پراسکۆلنیکۆف کتوپر کە ئەوی دیت، هەستیکی نامۆ گیانی تەننیهووە، وەک جۆرە سەرسامییەکی قوول وا بوو، گەرچی وەها دیدەننیهکیش بە هیچ جۆریک مایە سەرسووپمان نەبوو.

ورده‌واله‌فروش خەریک بوو بە دەنگی بەرز دەیکوت:

– لیزافیتا ئیفانۆفنا، باوانەکم، ئاخەر بۆچی خۆتان بریار بۆ خۆتان نەدەن؟ ئێوە بەیانی نزیکی حەوت لێرە بن. ئەوانیش دینە ئێرە. لیزافیتا، پێدەچوو دوودل بیت و زۆر هیواش و تیفکرانە قسەیی دەکرد:

– یانی بەیانی؟

ژنە ی زۆلی ورده‌واله‌فروشەکەش پەلەپەل چەنە ی دەدا:

– ئەم ئالیۆنا ئیفانۆفنا یەش باش چاوترسیتی کردووی ها! کە تو دەبینم خاتون گیان، لەبەر خۆمەووە دەلیم ئەم داماوە هەر دەلئی منالە، بەبەیه! خوشکە کەشت خۆ خوشکی هەقودادت^۱ نیه! توخوا سەیر کە چۆن پەریووەتە کۆلت!

مێردەکی بۆی سەندەووە:

– بۆ ئەم جارەیان پێویست ناکا هیچ بە ئالیۆنا ئیفانۆفنا بلین. ئەم ئامۆزگارییەم لێ وەرگرن هیچی پێ نەلین و تەنیا هەلسن و بێن. ئەم کارە شایەنی ئەوێه و پاشانیش خوشکە کەتان خۆی تێدەگا کە شایەن بوو.

– ئی، یانی بێم؟

– تەماشایا، بەیانی کاتژمێر حەوت. لەلایەن ئەوانیشەووە کەسانیک دین. ئیتر بریار لەدەست خۆتانە، ئازیز گیان.

ژنەکی بۆی زیاد کرد:

– چایەکەش لەسەر ئێمە.

۱. خوشکی هەقوداد: خوشکیک کە لە دایک و باوکەووە خوشکە.

لیزافیتا ھەر وا خەریکی سەنگ و سووککردنی بابەتەکە بوو:
- دەی باشە، دیم.

ئەمەی گوت و ویستی بپوات. ڕاسکۆلنیکۆف لەم کاتەدا ئیدی
تیپەری و شتیکی زیاتری نەبیست. بێدەنگ و بە شتێمی بەتەکیاندا
پاڤرد تا بتوانیت یەک بە یەکی قسەکانیان ببیستیت.
سەرسوورمانەکی سەرەتای بەرەبەرە گۆرپاڤو بۆ تۆقینیک کە وای
دەکرد پشتی بەتەزیت و تەزووی پێدا بیت. تەواو چاوەروانینەکراو و
کتوپرانی تێگەیشتبوو کە سەبە، کاتژمێر حەوتی ئنوارە، لیزافیتا،
خوشکی ئەو پیریژنە سووخۆرە و تاقەھاومالی، لە مالهۆ ناییت و،
سەرئەنجام، ڕیک کاتژمێر حەوت پیریژن لە مالی بە تەنیا.

ڕاسکۆلنیکۆف گەیشتبوو نزیك مالهەکی. بە سەروسیمای
ئەوانەو کە سزای گولەبارانیان بەسەردا سەپینراوە، خۆی بە
مالهۆدا کرد. بیری لە هیچ شتیک نەدەکردهو و توانای
بیرکردنەوێشی ھەر نەبوو؛ پراوپر ھەستی دەکرد کە ئیدی نە جەلوی
ئەقل و نە لۆژیکی لەدەستدایە و نە ئازادی ویستیش. دەتگوت ھەموو
شتیک دواھەمین بریاری لەسەر دراو و بریندراو تەو.

ھەلبەتە ئەگەر سال تا سالیس چاوەروانی کاتیکی گونجای بکردبا
و نەخشەکەشی ئامادە با، ھەر بپوای نەدەکرد کە وەھا ھەلیکی شازی
بۆ جیبەجیکردنی نەخشەکە دەست بکەویت. ھەرچۆنیک بوو، دژوار
بوو ڕیک پۆژیک پینشتر، بەو وردییەو و بەوپەری سەرکیشیکردنەو،
بەبێ پتویستکردن بە لیکۆلینەو و پرسیارکردنیک گومانبزوین، لەو
دنیای بیتەو کە سەبەنین، لە فلانە کاتژمێر، فلانە پیریژن کە پیلانی
کوشتنی دانراو، لە مالهۆ بە تەنیا دەبیت.

شەش

پاسکۆلنیکۆف دواتر بە ھەلکەوت تیگەشت کە ئەو وردەوالە فرۆشە و ژنەکی کتومت لەبەر چی لیزاڤیتایان بانگەیتشت کردبوو؛ بابەتییکی ئاسایی بوو و لە خۆیدا گرنگییەکی وای نەبوو. خیزانیک کە تووشی ھەژاری بووبوون و لەم دواییانەدا ھاتبوونە شارەکەیی ئەوان، وردەوالە جۆراوجۆرەکانیان دەفرۆشتن، جلۆبەرگ و ئەم جۆرە شتانە و ھەمووشی ژنانە بوو. جا لەبەر ئەوەی لە بازاردا ئەم جۆرە شتانە بە ئاسانی ساغ نەدەبوونەو و پارەبەکی وایان لێو بەدەست نەدەھات، بۆ ئەم مەبەستە بۆ کەسیک دەگەران و لیزاڤیتاش ئیشی ئەمە بوو. لە سەدا شتیکی وەرەگرت و دەستی دەکردە فرۆشتنێان. ئەزموونی چاک بوو و زۆریش ئیشی کردبوو. دەکرا متمانەیی پین بکریت و لە لایەکی دیکەشەو و یژداندارانە نرخێ دادەنا و لەسەر قسەیی خۆی دەمایەو. بە گشتی کەمدو بوو و ھەک چۆن باس کرا، شەرمەن و سەرکزیش.

وەلێ لەم دواییانەدا پاسکۆلنیکۆف تووشی خەیاڵات بووبوو و بێزار وا بوو کاریگەریی ئەم بارە نووییە تا ماوێیەکی زۆر بەسەر پۆچیەو بەمینیتەو و تەنانت کەم تا زۆر ھەر نەشسپیتەو. پاستییەکی ئەو بوو کە بە گشتی لە بەسەرھاتە کەدا شتیکی سەیر و تەماوی و نەناسراوی بەدی دەکرد؛ بۆ نمونە ئاستی ئەو کاریگەرییە و پووداوەلینکی تاییەت.

ھەر ئەم زستانە، یەکیک لە ناسیاوانی، خۆیندکاریکی زانکۆ بە ناوی پۆکۆرئیف کە نیازی پۆیشتنی بۆ ھارکۆف ھەبوو، لە گەرمەیی

گفتوگویی که، به ناماژه وه ناویشانی پیریژنی سووخور، ئالیونا ئیقانوقنای دابووه راسکولنیکوف که نه گهر رژیگ له رژیان قه لوش^۱ بوو و کاری که یشته خستنه گره وی شتیگ، بزانی ده بیت روو له کوئی بنیت. راسکولنیکوفیش تا ماوه به کی زور سهردانی نه و پیریژنه ی نه کرد، چونکه هیتشتا له شویننیکا وانه ی ده گوته وه و به جوریگ له جوره کان ده بتوانی خه جیبی خوی په یدا بکات. نزیکه ی شهش هفته له وه و بهر بوو که ناویشانی نه و پیریژنه ی بیر هاته وه. دوو شتی بۆ خستنه گره وه وه هه بوون: کاتزمیره دیرینه که ی باوکی و نه لقه به کی زیژینی به چووک که سئ نقیم^۲ به سه ره وه بوو؛ نه مه یان دیاری مالئاوایی خوشکه که ی بوو. دنیا نه لقه که ی دابووه براکه ی تا به بینینی هه میشه نه وی له یاد بیت. سه ره تا بریاری دا نه لقه که بخاته گره وه وه. ریک هه مان نه و کاته ی پیریژنه که ی بیننی و هه ره له یه که مین سه رنجدا، سه رباری نه وه ی شتیکی وه های له باره یه وه نه ده زانی، که چی قه لسییه کی سه یر له به رانه بر نه ودا هه مو بوونی ته نییه وه؛ دوو دانه نه سه کانه سی گچکه ی وه رگرتن و له سه ر ریکه ی که پانه وه ی، چووه مه یخانه یه کی به چکوله و ویرانه وه. داوای چای کرد، دانیششت و فکر و خه یال بر دییه وه. وهک جووچکه یه ک که بیه ویت سه ره له هیلکه که یه وه بتروو کیننی، بیریکی نازارده ر به کاسه ی سه ربیدا ده کوتی و چنگی به رۆج و گیانیدا کرد. له نزیکیه وه، له پشت میژیکی چکوله ی دیکه وه، خویندکاریکی زانکو که نه ده یناسی و نه پنی و بوو بینویه تی، له گه ل نه فسهریکی گه نج دانیششتبوون. یاری بلیاردیان کردبوو و ئیستا که ش خه ریکی چایخواردنه وه بوون. زور به هه لکه وت بهر گوئی که وت که نه و خویندکاره و له گه ل نه فسهره که دا باسی

۱. قه لوش: تاپلوچ؛ مایه پوچ.

۲. نقیم: جوره بهردینگه بۆ جوانی به نهنگوستیله و گواره و جوره ها پۆشاکه وه ده کرتیت.

ئالیونا ئیفانوفنا دەکات، که فلانی بیوه‌ژنی پراویژکاریکی میریبه و پاره به سوو دەدات و ناوینیشانه‌کەشی له فلانه شویتنه. ئەم مەسەلەیه به لای پاسکۆلنیکوفه وه زۆر سهیر بوو؛ ناخر ئه‌ویش هەر ئه‌و ساته لای پیریژنه‌که‌وه گه‌رابوو وه و وا ئیستاش یه‌که‌مین شتیک که ده‌بیست، ناوی ئه‌و بوو! هه‌لبه‌ته ئەمه ته‌واو به هه‌لکه‌وت بوو، وه‌لنی پاسکۆلنیکوف نه‌یده‌توانی خۆی له کاریگه‌ریی سه‌یری ئه‌و پزگار بکات و ئیستاکه‌ش ده‌تگوت وا ده‌ستیکی غه‌یبی ده‌یه‌وێت چاکه‌یه‌کی له‌به‌رانبه‌ردا بکات و راسته‌وخۆ شتگه‌لیکی به‌ گوێدا بدات: خویندکاره‌که یه‌کسه‌ر ده‌ستی کرده‌ قسه‌کردن و نووک تا نووکی ژیا‌نی ئالیونای خسته‌ پروو:

- تاک‌ی نییه ئەم پیریژنه. که‌ی به‌تو‌ی پاره‌ی لێ وه‌رده‌گری؛ سه‌روه‌تی جووله‌که‌یه‌کی هه‌یه. پینچ‌هه‌زار به‌ نه‌ختی ده‌خاته‌ مشتت، وه‌لنی ئاماده‌یه له‌سه‌ر یه‌ک پۆبلی شته‌که‌ مامه‌لت له‌گه‌ل بکا! هاو‌پییانی خۆمان زۆر پۆیش‌توونه‌ته‌ لای. هەر ئه‌وه‌نده هه‌یه که به‌رانبه‌ره‌که‌ت قه‌حه‌یه‌که‌ نه‌بیته‌وه...

خویندکاره‌که له‌ درێژه‌ی قسه‌کانیدا پوونی کرده‌وه که سوو‌خۆره‌که ژنیکی چه‌نده‌ بیبار و به‌دخوو و شوومه و چۆن ته‌نانه‌ت گه‌ر پاره‌که‌ی یه‌ک پۆیش دوا بکه‌وێت، ئیدی چاوت به‌ شته‌ له‌گه‌ره‌ونراوه‌که‌ت ناکه‌وێته‌وه. ژنه‌تیوه یه‌ک له‌سه‌ر چواری نرخی شته‌که‌ ده‌داته‌ که‌سانی به‌رانبه‌ری، مانگانه‌ش له‌ سه‌ددا پینچ و بگه‌ره‌ه‌وتیش سه‌وود وه‌رده‌گرئ و له‌م جۆره‌ قسانه‌. کابرای خویندکار که تازه‌ ده‌می گه‌رم بووبوو، هەر وا بیته‌وه گوتی که ئەم پیریژنه وردیله و دزیوه خوش‌کیکی هه‌یه به‌ ناوی لیزافیتاوه، که هه‌ق و ناهه‌ق لێی ده‌دات و هەر ده‌لێت کۆیله‌ی به‌پاره‌که‌راوی ئه‌وه؛ که‌چی قه‌د و بالاشی لانیکه‌م مه‌تر و شه‌ست ده‌بی.

خویندکاره‌که قاقایه‌کی لێ دا و گوتی:

– ھەر ئەو ھەمان نەدیبوو!

قەسە چوو ھە سەر لیزاڤیتا. دیار بوو کە خویندکارە کە بە باسکردنی ئەو، شاگەشکە دەبیت و ناتوانیت بەر بە پیکەنینی بگریت و ئەفسەرە کەش سەرتاپا بوو بوو ھە گۆی و داوای لە خویندکارە کە کرد ئەم لیزاڤیتا خاتوونە بنیتریتە. لای بۆ پینە و پەپۆ و دوورینە ھە ی جل و لێفە و ئەم جۆرە شتانە.

راسکولنیکوف نەپه‌شت یە ک وشە ی لە دەست دەربجیت و ھەر لەو ی و ھاوکات لە ھەموو شتیک تیگەشت. لیزاڤیتا، خوشکی بچوک و زپی پیریژنە کە بوو (دایکیان جیا بوو) و سیوپینج سال بوو. شەو و پۆژ لە خزمەت خوشکە کەیدا بوو؛ ئەو چیشتلینان و پاککردنە ھە و کاروباری مالە ھە لە لایە ک، ئیشی دروومانیشی ھەردەگرت و تەنانەت پرووی زەویی مالی خەلکیشی دەسپری و ھەرچیشی دەست دەکەوت، بە ھەردوو دەست دەینایە مەشتی خوشکە کە ی. نەیدەویرا بەبێ مۆلەتی ئەو ھیچ کاریک پەسەند بکات. پیریژنە کە ھەسەتنامە ی خۆی نووسیبوو و لیزاڤیتاش لینی بەئاگا بوو؛ بریار نەبوو یە ک پەنابایش – بێجگە لە کەلوپەلی ھە ک چوارپایە و کورسی و چلوچۆی دی – دەست ئەو بکەویت و سامانە پاستەقینە کە بۆ شادیی پۆھی پیریژنە کە بخریتە خزمەت پەرسەتگە یە ک لە فلانە دەقەر. لیزاڤیتا قەیرە کچیکی عەوام و گەلیک ناقولاش بوو؛ بالا بەرزە کە ی ناھەز بوو و پینە دریزە کانی دەتگوت لارن و دایمەش پینلاویکی پانوپلیشی چەرمبزیی لە پەن دەکرد، بەلام بە گشتی کچیکی ریکپۆش و پاکوخوازین بوو. ئەو ھە ی کە لە بنەرتدا بوو بوو ھە مایە ی سەرنجراکیشان و پیکەنینی خویندکارە کە، ئەو ھە بوو کە لیزاڤیتا دایمە ی خوا ورگی بەرەو سەری دەکش...

ئەفسەرە کە بیرى ھینایە ھە:

- بەس خۇ گوتت ئەو ناقولايە!

- ئى لەم سېى ومپيانە نىيە و ھەر وەك سەربازى لەجەنگگە پراوەش
جل دەپۇشى، وەلى لە راستىدا ھىندەش ناشىرىن نىيە. پووخسار و
چاوانى گەلىك دلنشىين! ھەر لەبەر ئەو ھەش زۆر كەس كەيفيان پىي
دى. ھىندە ھىمن و شەرمەنە لە باسدا نايە؛ دەستەمۇ و بىئوھى.
بزەكەشى شىرىنە.

ئەفسەر پىكەنى:

- دەلىنى خۇشت دلت پىئوھىەتى، ھا؟

- دەزانى، كەيفم بە سەيروسە مەرەبوونى دى. وەلى مەبەستى
قسەكەى من شتىكى دىكە بوو: گومانەت نەبى كە دەتوانم ئەو پىرىژنە
چارە بىكەم و پارەكانى خىت بىكەم و دەستىش نەلەرزى!

خوئىندكارەكە بە جۇشوخرۇشىكى زۆرەوھ ئەمەى دەگوت.
ھەمدىسان قاقاي چاوقايىمانەى ئەفەسەرەكە بەرز بووھوھ و
راسكۇلىنىكۇف موچىكى پىدا ھات و ھەللەرزى. دۇخىكى سەير بوو!

خوئىندكارەكە بە گوروتىنەوھ لەسەرى رۇيشت:

- لىنگەرى با پرسىيارىكى جددىت لى بىكەم. ھەلبەتە ئىستە كالتەم
دەكرد، دە ئاخىر ھەر خۇت بلنى، لە لايەكەوھ ئەم پىرەسەگە دەبەنگە
بىتسۇودە پىس و چەپەل و پەككەوتەيەمان ھەيە، جا ئەوھ ھىچ كە
كەلكى كەس ناگرى، بىگرە بۇ ھەمووانىش زىانبەخشە! خۇيشى نازانى
بۇچى زىندوھ و ھەناسە دەدات و ئەسلەن ھاكا ئەمرويان سبەى بە
لادا ھات و مرد... لە مەسەلەكە تىدەكەى؟

ئەفسەر، كونجكولانە لە ھاوپى خرۇشاوھەكەى پاما و وەلامى
داپەوھ:

- ئى، وايە، ئەوھ پوونە.

– ھېشتا ماويەتى، باش گۆى بگرە. لەولاشەوہ سەيرى ھەر لايەك دەكەى ژيان و بەختەوہرىي ھەزاران لاو كە ھېچ كەسى يارمەتییان نادا و پشتیان ناگرئ، بەفیرۆ دەچئ! بەو پارەيەى كە بۆ ئەو پەرسنگەيەى تەرخان كر دووہ دەكرئ سەد و بگرە ھەزار كارى چاكيش بگەى! بگرە سەد و ھەزار كەسش بەختە سەر پىنگەى راست، چەندان خىزان لە سوال و جىابوونەوہ و خراپە و چارەپەشى پزگار بگەى تا نەخۆشىي داوینپىسى نەبیتە چارەنووسیان... دەكرئ بە پارەى ئەم پىرىژنەتپوہ ھەموو ئەم كارانە بگەى! ھەر بۆ ئەوہ باشە بىكوژى و پارەكەى ھەلگرى و بىخەيتە خزمەت مرقۇفایەتى و كارگەلىكەوہ بۆ بەرژەوہندیي گشتى. پات چىيە؟ يانى ھەزار كارى چاك و دروست ناتوانئ تاوانئكى بىبایەخ بشواتەوہ؟ بەلى دەى، ژيانئك تيا دەچئ، وەلى ھەزاران ژيانئ تر لە فەوتان پزگار دەبن. مەرگىك لەجىي ژيانئ دووبارەى ھەزاران كەس! يەك كەرەت دوو يەكسانە بە چوارئكى سادە! باشە ژيانئ ئەم مشەخۆرە پىرە چەپەل و دەبەنگە لەنئو بوونەوہراندا چ بايەخئكى ھەيە؟ خۆ لە ژيانئ ئەسپىيەك، قالۆنچەيەك شتئك زياتر نىيە. تەنانەت ئەوہندەش بايەخى نىيە، ئەم ژنەتپوہ ھىندە بىبەزەيیە، ھەر بە كالى دەتخوا. ھەر چەند پۆژئك لەمەوہەر توورە بووہ و بە جۆرئك گازى لە پەنجەى لىزافىتاي وەيلان گرتووہ كە وەخت بووہ بىقرتئئ!

ئەفسەرەكە بۆچوونى خۆى دەربرى:

– بە دلئايیەوہ شایەنى ھەناسەدانئش نىيە، وەلى ئاخىر، دەبن

لە بىرى سروشتئشدا بىن.

– دەى، ئازىزى دلەكەم، دەبئ چاكسازى لە سروشتدا بگەى و ئاراستەى بگەى، گەر وا نەبا خۆ تا ئىستە ھەموومان لە دەمارگىرىيەكانماندا نغروق بووبووين و دونباش ھېچ مرقۇئكى مەزنى تئدا نەمابوو. خەلكى باسى ئەرک و وىژدان دەكەن و منئش ھېچ

کیشیه یکم له گهل ئهرک و ویژداندا نییه؛ وهلن کتومت مه به ستمان له م دوو وشهیه چییه؟ ئیسته بوهسته، پرسیاریکی ترم لیت ههیه. گوی بگره.

- نا، ئیسته تو گوی بگره، ئهوه منم که پرسیاریکم لیت ههیه!

- فرمو!

- ته ماشا، تو گهرم بووی و دروشمی چاک دهدهی! بهس ئادهی بزاتم، خۆت ئامادهی ئه و پیریژنه بکوژی؟

- دیاره که ئاماده نیم! من ته نیا له دادپهروهی ده دوام نهک ئه وهی که خۆم ئه م کاره بکه م...

- وهلن به بۆچوونی من تا خۆت زاتی ئه نجامدانیت نه بی هیچ دادپهروه رییه کیش له ئارادا نییه! که واته ههسته با بچین دهستیکی تر یاری بکهین!

راسکولنیکوف تووشی تاسانیکی بێرا ده بوو. ههلبه ته ئه م قسانه له جۆری هه مان ئه و دید و گفتوگۆ ئاسایی و رۆژانه بیانه ی نه وهی نوێ بوون که چه ندان و چه ندان جار له هه موو شویتیک بیستبوونی؛ ته نیا بابته و پرواله ته که یان جیاواز بوو. وهلن بۆ ده بیت ئه و، جا به تایبته له و کاته دا، ئه م گفتوگۆ تایبته و بۆچوونه بیستیت... جا ئه مه ش له کاتیکدا که هه مان ئه و فکرانه له زه ینیدا خه ریک بوو په گیان داده کوتی! بۆچی ریک کاتیک که دیداری ئه و پیریژنه تووی ئه م فکره یه ی له زه ینیدا چاندبوو، زۆر به هه لکه وت گفتوگۆیه کی له باره ی ئه و - نه ک هیچ که سێکی دیکه - وه ده بیست؟ ئه مه ی به شتیکی نا ئاسایی ده هاته به ر چاو. ئه م گفتوگۆ سه رپێیه له مه یخانه دا، زۆرترین کاریگه ری به سه ر په وتی روو داوه کانی داها تووی ژیا نی ئه وه وه هه بوو. وه ک ئه وه ی هه ر به راستی چاره نووس بریاری له سه ر گشت شتیکی دا بوو بیت و ئامازه گه لیک له ئارادا بووین...

که له سینایاوه گه‌پایه‌وه مالی، خۆی به‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌دا دا و بۆ ماوه‌ی کاتژمیریکی ته‌واو له‌وێ به‌بێ جووله‌ دانیشته و به‌ ئاسته‌میش چاوی ده‌ترووسکانه‌. دونه‌یاش ئیدی تاریک داهاتبوو. گه‌رچی له‌ ماله‌وه‌دا مۆمی نه‌بوو، وه‌لی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر به‌ زه‌ینیدا نه‌هات که مۆم دابگریسنیته‌. دواتر به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌یتوانی ئه‌وه‌ بزانیته که ئاخۆ به‌ درێژایی ئه‌و ماوه‌یه‌ بیری له‌ شتی‌ک کردووه‌ته‌وه‌ یان نا. دواچار وه‌ک جاری پیشوو هه‌ستی به‌ له‌رزوتا کرد و که ئه‌وه‌ی به‌ مێشکه‌دا هات که ده‌کریت له‌سه‌ر قه‌نه‌نه‌ش بخه‌ویت، که‌یفی ساز بوو. زۆر زوو خه‌ویکی قوول و قورس وه‌ک باریکی تووش به‌سه‌ر گیانیدا زال بوو.

به‌ پێچه‌وانه‌ی کاته‌کانی دی، ماوه‌یه‌کی زۆر خه‌وت و هیچ خه‌ونیکیشی نه‌بینی. بۆ سه‌به‌ینه‌که‌ی، ناستاسیا کاتژمیر ده‌ی به‌یانی هاته‌ لای و به‌ دژواری هایی کرده‌وه. به‌ نان و چایه‌که‌وه‌ هاتبوو ئه‌ویش وه‌ک هیکه‌ی جاری پیشوو پاشماوه‌ بوو. به‌ بیزاریه‌وه‌ کردیه‌ هه‌را:

— ده‌ک خه‌وی یه‌که‌جاریت بێ! خۆ دایمه‌ی خوا خه‌وتوه‌!

پاسکۆلنیکۆف به‌ ئاسته‌م نیوخیز^۱ بوو. ژانه‌سه‌ری گرتبوو. هه‌ولی دا هه‌ستیته‌وه‌ سه‌ر پێ و به‌ره‌و لایه‌کی دی بسوو‌رپه‌ته‌وه‌ که هه‌مدیسان که‌وته‌وه‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌. هاواری ناستاسیا به‌رز بووه‌وه‌:

— خۆ هه‌مدیس خه‌وته‌وه‌! ئه‌وه‌ نه‌خۆشی؟

پاسکۆلنیکۆف وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌.

— چای ناخۆیه‌وه‌؟

— دوا‌یی.

۱. نیوخیزبوون: هه‌ستانه‌وه‌ یان به‌رزبوونه‌وه‌ تا نیه‌.

ئەم تاقە وشەیی بە زۆر و بەر لەوەی پیلووەکانی بکەونە سەر
یەك، گوت و بەرەو دیوار وەرسووڤا. ناستاسیا ماوەیەك بە ژوور
سەریەو ڤاوەستا و پاشان لە ھۆدەكە چوو دەری.

– ڤەنگە ھەر بە راستیش نەخۆش بی!

كاتز میز دوو بە جامیک شۆر باوہ گەڤایەوہ. ڤاسکۆلنیکۆف نە لە
جینی خۆی بزوا بوو و نە دەمیشتی لە چایەكەوہ دا بوو. ئەم جارەیان
ئیدی ناستاسیا لە بەردلی گران بوو و بە تووڤەییەوہ ئەوی ڤاوەشاند:

– ئەم ھەموو خەوت لە چییە تو!

دەقیقراڤاند و بە باریکی بیزارانەوہ تەماشای کریچییەكە دەکرد.
ڤاسکۆلنیکۆف بەرز بووہوہ و دانیشت، وەلن ھیچ نەگوت و لە
زەوی ڤاما. ناستاسیا پرسیی:

– ئەری چیت بەسەر ھاتووہ؟

ھەر وەلامی نەدایەوہ. ناستاسیا ئیستیکى کرد و لەسەری ڤۆیشت:

– ھیچ نەبی بچۆرە دەری و سووڤیک لیدە؛ باشە ھەوایەك لە
سەروسەكوتت بڤا! ھیچ دەخۆی یان نا؟

– دوایی.

ڤاسکۆلنیکۆف بە دەست ئاماژەى بۆ كچەكە کرد تا بچیتە دەری و
بە بیتھازییەوہ گوتی:

– جارێ بچۆرە دەری تا دوایی!

ناستاسیا ماوەیەكی كورت لە جینگەى خۆی مایەوہ، خەمخۆرانە
لەویی ڤوانی و پاشان چووہ دەر. چەند خولەكێك دواتر ڤاسکۆلنیکۆف
چاوی بە چای و شۆر با كەوت و تا ماوەیەك ھەر وا پینیدا وڤ بوو.
دواتر نان و كەوچكى ھەلگرت و دەستی بە خواردن کرد.

زور که‌م و بی‌ثیشتیها دووسن که‌وچکی خوارد. ژانه‌سره‌که‌شی
توزیک سره‌وتبوو. پاشان، دووباره له‌سهر قه‌نه‌فه‌که پراکش، به‌لام
ئیدی خه‌وی لئ نه‌کوت و هه‌ر وا به‌پراکشای مایه‌وه و سه‌ری به
پشتیه‌که‌دا پۆبردبوو. ده‌تگوت یه‌ک له‌دوای یه‌ک هه‌ر خه‌ونی ده‌بینی
و هه‌ر خه‌ویکیش له‌وی دی سه‌مه‌ره‌تر. له‌زۆربه‌ی ئەم خه‌وانه‌دا
خۆی له‌شوینیکی ئەفریقادا ده‌بینی؛ میسر بوو و ده‌تگوت له‌شوینیکی
ناقارناسادایه. کاروانه‌کان باریان خستوو و حوشره‌کانیش به‌هینمی
وه‌رکه‌وتوون؛ دارخورماکان به‌ئه‌لقه‌یه‌ک درێژ بوونه‌ته‌وه. هه‌مووان
خه‌ریکی سه‌کله‌وه‌پاندن، وه‌لئ ئەو ته‌نیا ئاو ده‌خواته‌وه؛ له
شه‌قه‌جۆیه‌ک^۱ که‌پیک له‌وی و له‌به‌رده‌میدا خۆپه‌ی دیت، یه‌کبین ئاو
ده‌خواته‌وه. ئای که‌سه‌ارده‌ ئەم ئاوه‌! ئای که‌چه‌نده‌ ناوازه و
سه‌رسوپه‌ینه‌ په‌نگی شینی ئەو ئاوه‌ سارده‌ی که‌به‌نیو به‌ردی
په‌نگاوپه‌نگدا هه‌لده‌قولیت و به‌سه‌ر لمی بریسکه‌دار و پاکی هه‌روه‌ک
زێردا ده‌دره‌وشیته‌وه و ده‌روات... کتوپر، زۆر پوون و به‌رز، ده‌نگی
زه‌نگی کاتزمیری بیست که‌له‌ده‌روه‌ه‌ لئی ده‌دا و له‌جینگه‌که‌ی
ده‌ره‌په‌ی و هاته‌وه‌ سه‌ر خۆی. سه‌ری هه‌لپه‌ی و له‌په‌نجه‌روه‌ه
پوانییه‌ ده‌ری. که‌کاته‌که‌ی لیک دایه‌وه، له‌په‌ر ته‌واو به‌ئاگا، به‌رزه‌پا
پاوه‌ستا؛ پیک له‌تو وابوو که‌سیک به‌هه‌ردووک ده‌ست گرتبووی و
له‌قه‌نه‌فه‌که‌وه‌ رایکیشابوو ده‌ری. به‌پادزه‌ به‌ره‌و لای ده‌رگه‌که‌چوو،
هینم هینمیک ده‌رگه‌که‌ی لاتره‌ک کرد و گویی هه‌لخست تا بزانیته‌له
پلیکانه‌کاندا چ باسه‌. دلی یه‌ک به‌خۆی به‌سنگییدا ده‌کوتی. وه‌لئ
بیده‌نگیه‌کی په‌ها بالی به‌سه‌ر پلیکانه‌پیکه‌دا کیشابوو و ده‌تگوت
هه‌مووان خه‌وتوون... گه‌لێک سه‌یر و گه‌مژانه‌هاته‌ به‌رچاوی که‌چۆن

۱. وه‌رکه‌وتن؛ مۆلین؛ وته‌ری؛ پشوودان یان که‌وتن و خه‌وتنی ناژه‌لان.

۲. شه‌قه‌جۆ؛ مالجۆ؛ بواره‌گی گه‌وره‌ی ناوی که‌ئاوه‌که‌ی له‌یه‌که‌گرتنه‌وه‌ی دوو یان
چه‌ند جۆگه‌له‌یه‌که‌وه‌ پیک دیت.

توانیویه‌تی له دوینی ئیواره‌وه له‌م دۆخی نیتوان خه‌و و بیدارییه‌دا پالی لئ بده‌وه و نه‌خۆی تیک بده‌ت و نه‌ئاماده‌کاریه‌ک بکات... ئەمه‌ش له‌باریکدا که‌ره‌نگه‌هر چه‌ند ساتیک له‌وه‌به‌ر کاتژمیر شه‌ش جار لئی دابیت. کتوپر شه‌پۆلیک چالاکی نااسایی و تادار و په‌ریشان شوینی خه‌والوویی و داهیزراوییه‌که‌یی گرت‌وه. هه‌لبه‌ته‌پینوستی به‌ئاماده‌کاریه‌کی تایبه‌تیش نه‌بوو. به‌ته‌واوی سه‌رنجی خۆی چڕ کردبووه‌وه تاخه‌می هه‌موو شتیک بخوات و هه‌چ نه‌په‌رینیت، به‌لئ هه‌نده‌توند لئی ده‌دا که‌به‌ئاسته‌م ده‌یتوانی هه‌ناسه‌هه‌لبکیتشی. سه‌ره‌تا ده‌بوو ئەلقه‌یه‌ک دروست بکات و به‌پالتۆکه‌یه‌وه بدووریت، که‌ئمه‌خوله‌کینکیشی نه‌ده‌خایاند. ده‌ستی به‌ژیر پشته‌یه‌که‌ی و ئەو جلانه‌دا کرد که‌ئاخنیوونیه‌ ژیری و کراسیکی کۆنه‌ و چلکن و شری ده‌ره‌ینا. توانی به‌پارچه‌ی پواوی کراسه‌که‌، شریتیکی نزیکه‌ی پینچ به‌چل ساتیمی دروست بکات. له‌ناوه‌پاسته‌وه‌ شریته‌که‌ی ده‌ق کرد و پالتۆ هاوینیه‌ ده‌لب و ئەستوره‌که‌ی، که‌به‌رگه‌گر و تاکه‌جلی سه‌ره‌وه‌بوو، داکنه‌د و ده‌ستی به‌دورینه‌وه‌ی هه‌ردووک لای شریته‌که‌به‌ناوآخنی پالتۆکه‌وه‌کرد، ریک له‌ژیر ئەلقه‌ی بنبالی چه‌پیدا. ده‌ستی ده‌له‌رزی، به‌لام توانی کاره‌که‌بکات و هه‌نده‌ش به‌جوانی دوری که‌وه‌ختیک هه‌مدیسان پالتۆکه‌ی پۆشییه‌وه، له‌ده‌ره‌وه‌پا هه‌چ دیار نه‌بوو. ده‌میک بوو پارچه‌کاغه‌زیکه‌ی له‌ده‌رزی و داوه‌وه‌په‌چابوو و خسته‌بوویه‌نیو چه‌که‌جه‌یه‌ک تا له‌به‌رده‌سه‌تدا بیت. دیزاینی ئەلقه‌که‌ش داهینانی لیهاتوانه‌ی خۆی بوو که‌به‌ریار بوو ته‌وره‌که‌ی پتوه‌بکات. ئاخ‌خۆ نه‌ده‌کرا ته‌وربه‌ده‌ست به‌شه‌قامه‌کاندا ری بکات! نه‌شه‌ده‌کرا هه‌ر وا بیه‌خاته‌ژیر پالتۆکه‌یه‌وه، چون‌ئه‌وسا ده‌شیا به‌ده‌ست بیه‌گرت و زۆریش سه‌رنجی پاده‌کیشا. وه‌لئ ئیسته‌که‌ئه‌لقه‌یه‌کی دروست کردبوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌به‌س بوو که‌ده‌می تیغه‌که‌به‌وه‌ئه‌لقه‌یه‌وه‌گیر بکات، ئیدی ته‌وره‌که‌، زۆر به‌جوانی له‌ژیر بالیه‌وه‌شوڕ ده‌بووه‌وه. جا له‌م باره‌دا گه‌ر ده‌ستیشی به‌گیرفانه‌کانی

ته نیشتی پالتوکیدا بکردبا، دهیتوانی کلکی دهستهی تهوره که بگریت و نه هیلیت ته کان بدات. پالتو پانوپوره کهی هر ده تکوت گوشه و پئی تیغه ده چوو له ده رپرا دیار بیت کاتیک که نه و له ناو گیرفانیدا دهسکه کهی گرتییت. نه م نه لقه یهش له و شتانه بوو که نه و هر دوو هفته پیشتر بیری لئ کردبووه وه.

که له م کاره بووه وه، دهستی ماشاند و له مه و دای که می نیوان قه نه فه و پووی زهویی ژووره که دا کتوکویرانه په نجه کانیی تا سووچیکی لای چه پ بردن و شتیکی ده رهینا که زور له میژه ناماده بوو و له وی شاردرابووه وه؛ بارمته یه ک بوو که له راستیدا نه شده کرا ناوی بنییت بارمته و، پارچه تهخته یه کی سمارته کراو به پانی و دریزی قنوو جگه ره یه ک. زور به هه لکه وت له کاتی پیاسه کردنه کانیدا نه و پارچه تهخته یه ی له گوراپانیکدا دوزیبوو وه که کارگه یه کی تیدابوو. پاشان خوی وه ره قه یه کی ناسنینه تنک و ساغی پیوه لکاندبوو که له وانیه پارچه کانزایه ک شتیک بوویت و که م تا زور هاوکات له گه ل پارچه داره که دا له سه ر شه قامتیکی نه و ناوه دا دوزیبوو وه. به هه رحال، نه م دوو پارچه یه ی (هه لبه ته په ره ناسنینه که له تهخته که بچوو کتر بوو) خسته سه ر یه ک و به به نیک توند به ستنی. دواتر کاغذیکی سپی به پاکو خاوتنی و رینکوپینکی تیوه پینچاندن و جا هینده ی به نیچ کردن و گرنی لئ دان که کردنه وه ی ناسته م بیت. نه مهش بؤ نه وه بوو تا سه رنجی پیریژنه که له پنی سه ر قالبوون به گریکویره کانه وه به لاپیدا ببات و پاسکولنیکوف بتوانیت نه و په پری سوود له ده رفه ته که وه بگریت. په ره ناسنینه که شی له بنه په تدا بؤ قورس تر کردنی پارچه تهخته که زیاد کردبوو تا پیریژن نه توانیت ده موده ست سؤسه ی نه وه بکات که بارمته که تهخته یه. به دریزیی نه م ماوه یهش له ژیر قه نه فه که دا شاردرابوو وه تا کاتی خوی. هیشتا

بارمته‌ک‌ی ته‌واو ئاماده نه‌کردبوو که له دهره‌وه‌ی بیناکه‌پا کتوپر ده‌نگیک هات:

– ده‌میکه له شه‌ش لای داوه!

– ده‌میکه! وای خوابه!

راسکولنیکوف پرتاوی کرده لای دهرگه‌که و گوئی قولاخ کرد. پاشان پری به کلاوه‌که‌یدا کرد و به پاریزه‌وه و هه‌روه‌ک پشیله‌یه‌ک بیده‌نگ‌بیده‌نگیک له سیزده پلیکانه‌ک‌ی لای خویه‌وه داگه‌پا. کاری مه‌ترس‌یدار، خیتکردنی ته‌وره‌که بوو له ناندینه‌که‌دا. ده‌میکیش بوو ئه‌وه‌ی یه‌کلایی کردبووه‌وه که پتویسته به ته‌ور کاره‌که نه‌نجام بدریت. هه‌روه‌ها، چه‌قویه‌کی بچووک‌ی باخه‌وانیشی پی بوو، وه‌لن هیوایه‌کی وه‌ها به‌و و به‌تایبه‌تیش به هیزی خزی نه‌بوو و، له نه‌نجامدا، برپاری یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی خزی دابوو که ته‌وره‌که به‌کار بهینیت. ئه‌وه‌ی راستی بیت پتویسته ئاماژه به لایه‌نی تایبه‌تی برپاره یه‌کلاکه‌ره‌وه‌کانی ئه‌و له‌م نه‌خشه ئیجگار پرمه‌ترسییه‌دا بکه‌ین. برپاره‌کانی لایه‌نی هاوبه‌شی سه‌یریان هه‌بوو: تا یه‌کلایکه‌ره‌وه‌تر ده‌بوون، له به‌رچاوی ئه‌ودا ناروونتر و توقینه‌تر ده‌یاننواند. وێپرای هه‌موو کیشمه‌کیشه ئه‌شکه‌نجه‌دهره ده‌روونیه‌کانی، به دریزایی ئه‌و ماوه‌یه، هه‌رگیز و ته‌نانه‌ت بۆ سساتیکیش نه‌یتوانیبوو بپوا به کرده‌ییبونی نه‌خشه‌ک‌ی بهینیت.

گه‌ر له هه‌ر رینه‌که‌وه بگه‌یشتبا جینه‌ک که بیتوانیا وردترین خاله‌کانیش له به‌رچاوی بگریت و هه‌موو ورکاریه‌کان جینه‌جی بکات و هیچ به‌ربه‌ستیکیش بۆ لیبپاوییه‌ک‌ی له‌ئارادا نه‌با، هه‌ر ئه‌گه‌ریکی زور هه‌بوو تا به‌گشتی له‌ برپاره‌ک‌ی، وه‌ک کاریکی نه‌کرده و توقینه‌ر، پاشگه‌ز بیته‌وه. به‌لام هیش‌تاش ورده‌کاری ئالوز و پارایی و

۱. ناندین: موبه‌ق؛ موبه‌ق.

مه‌سه‌له‌ی به‌کلایینه‌بووه‌وه زور بوون. قوناعی هه‌لگرتنی ته‌وره‌که ناسایی بوو و به‌هیچ شیوه‌یه‌که خه‌می لی نه‌ده‌خوارد، چونکه هه‌یج کاریک له‌وه ناسانتر نه‌بوو. زوربه‌ی کات وا هه‌لده‌که‌وت که ناستاسیا ده‌مه‌وئیتواران بۆ شتکرین یان بۆ لای دراوسیتکانی ده‌چووه‌ ده‌ری. به‌رده‌وامیش ده‌رگه‌که‌ی به‌کراوه‌یی له‌سه‌ر گازی پشت جی ده‌هیتشت و له‌سه‌ر ئەم به‌زمه‌ش هه‌میشه له‌گه‌ل خاوه‌نمالدا ده‌مه‌بۆله‌یان بوو. که‌واته تاکه کاریک که ده‌شیا ئه‌و بیکات، ئه‌وه بوو که له کاتی خۆیدا به‌دزییه‌وه بچینه موبه‌ق، ته‌وره‌که هه‌لبگریت و کاتزمیریک دواتریش (وه‌ختیک کاره‌که‌ی ته‌واو کرد) بگه‌رپه‌ته‌وه و بیخاته‌وه شوینی خوی. هه‌لبه‌ته نه‌خشه‌که له‌م شوینه شدا بریک سست بوو: ئه‌ی ده‌بوو چیی بکردبا گه‌ر دوا‌ی کاتزمیریک بگه‌راباوه تا ته‌وره‌که بخاته‌وه شوینی خوی و ته‌ماشای بکردبا ناستاسیا له موبه‌قه‌که‌دایه؟ هه‌لبه‌ته ئه‌وسا‌که ده‌شیا ته‌نیا به‌ به‌رده‌م موبه‌قه‌که‌دا تیپه‌ریت و بچینه زووره‌که‌ی و رابوه‌ستیت تا ناستاسیا بچینه‌وه‌ ده‌ر. به‌لام گریمان ناستاسیا تیپه‌یشتبا که ته‌وره‌که له شوینی خۆیدا نییه و ده‌ستی بکردبا به‌ گه‌ران و هه‌لانانه‌وه. به‌م جۆره هه‌مووان ده‌که‌وتنه گومانه‌وه یان لانیکه‌م ری بۆ به‌دگومانی خوش ده‌کرا.

جا ئەمانه کۆمه‌لێک ورده‌کاری بوون که بیری لی نه‌کردبوونه‌وه و ده‌رفه‌تی بیرلیکردنه‌وه‌شیانی نه‌بووبوو. به‌دریژایی ئه‌و ماوه‌یه بیری لای بابته‌سه‌ره‌کیه‌که بوو و بابته‌لاه‌وه‌کیه‌کانی وه‌لانان تا به‌ر له‌ هه‌ر شتیک خۆی قاییل بکات. هه‌رچونیک بووه، ئەم بابته‌نه‌کرده بوو یان لانیکه‌م له دیدی ئه‌وه‌وه به‌م جۆره ده‌ینواند. ئەسله‌ن نه‌یده‌توانی ویناشی بکات بۆ نمونه کاتیک بیت، واز له‌بیرکردنه‌وه به‌ینیت و هه‌ستیت و بچیت تا نه‌خشه‌که‌ی جینه‌جی بکات. ته‌نانه‌ت مه‌شقه‌که‌ی ئەم دوا‌ییانه‌شی (باشتر وایه‌ بلین چاوپیداخساندن به‌مه‌به‌ستی هه‌لسه‌نگاندنی شوینه‌که) ته‌نیا تا‌قیکردنه‌وه‌یه‌که بوو و له‌گه‌ل

خودی کاره که دا زهوی تا ئاسمان جیاوازیی هه بوو؛ وهک ئه وه وابوو بلئیت: باشه، ههسته بچین با لانیکه م تاقیی بکه یه وه! خو له دانیشتن و خه یالپلاوی چاکتره! وه لئ ده موده سست بیژ له خۆت بکه یته وه، دهره قهت نه بییت، تفیک رۆبکه ییت و له گۆبه نه که رابکه ییت. له لایه کی تریشه وه، لیکدانه وه کانی بۆ ده سته ستنی رینگه چاره یه کی ئاکاری بۆ پرسه که، بیخه وش ده هاته به رچاو. پاساری فه لسه فه ئاکاریه که ی هیچ قسه یه کی تیدا نه بوو، فه لسه فه یه که ههروهک شمشیریک تیز بوو و ته نانه تاقه ره خنه یه کی ویژدانیشی له باره ی بریاره که یه وه تیدا نه ده دۆزرایه وه، به لام له دواه مین هه نکاودا هه مديسان ده ستی له بره واکه ی خۆی هه لده گرت و به سه سه ختی و که لله ره قیه کی سه یه وه کردو کۆشی بوو تا بیانوو و خه وشیک بدۆزیته وه. هینده ش کتوکویرانه به دوا ی بیانوه وه بوو و به رده وام بابه ته که ی ده گوری وهک ئه وه ی که سیک ناچاری بکات و به ره و نه ملا و نه وای په لکش بکات. وه لئ رووداوه که ی ئه و پۆزه ی دوا یی که بئ پیشه کی هاتبووه پیش و هه موو شتیکی له چاوترووسکاندینیکا ریک خسته بوو، کاریگه ریه کی خۆنه خوازانه ی خسته سه ری؛ ده تگوت کتوکویرانه و بئ هیچ ناره زاییده برین و به رگریه ک له لایه ن خۆیه وه، که سیک چنگی به ده ستیدا کردبوو و به توانایه کی سه روومرۆیی و به رگه نه گیراوه وه رایده کیشا. وهک ئه وه وابوو چمکیکی جله که ی گیرایته پینچی^۱ مه کینه یه ک و ئیسته ش خه ریک بیته کیشی بکاته ناو خۆی.

له و سه ره تایانه وه -هه لبه ته ده میک له وه وه بر بوو- پرسه یاریکی تایهت خراپ زهینی قال کردبوو: بۆچی هه یچ تاوانیک نییه که به باشی سه ره داوه کانی خۆی سه ربیته وه و نه توانریت به ئاسانی په رده ی له سه ره هه لبا لریت؟ بۆچی که م تا زۆر هه یچ تاوانباریک نییه که به روونی له دوا ی خۆیه وه سه ره داوی جئ نه هیش ته بیت؟ ئه و

۱. پینچک؛ ته گه ره؛ لپ؛ خر؛ بازنه ئاسایه ک که به ده وری خولگه یه کدا ده سوورپته وه.

بەرئەنجامانەى كە بەرەبەرە دەستى كەوتبۇون، سەرنجراكتىش و جىاواز بۇون، وەلى بە پاي ئەو كىتشى سەرەكى ئەو نەبوو كە ناتوانرەت بە يەكجارى تاوان بشاردرەتتەو؛ گرنگرىن ھۆكار، خودى تاوانكارەكە بوو. تاوانباران، نزيكەى بەين ھەلاواردن، پىك لە كاتى خۆى و ساتى پرودانى تاواندا، تيا دەمىنن و توشى سستى ژىرى و ويست دەبن، لە پاستىدا، دۇخەكە بە تەواوى ئاوەژوو دەبىتتەو و ژىرى و ويست شوئى خۇيان بۇ بىرپەرتىبەكى نااساى و مندالانە چۆل دەكەن؛ ئەمە پىك لە كاتىكىشدا كە ئامادەى ژىرى و پارىز يەكلاكرەوہە! سەرەپاي ئەوہش، نەخۇشى پووكانەوہى ژىرى و سستى ويست، وەك خۆرە دەكەوتتە گىانى ئەو و بىئامان لى پىس دەكات و پىك كەمىك پاش پرودانى تاوان، دەگاتە تروپكى خۆى. ئەم رەوتە، ساتىك بەر لە پرودانى تاوان و كەمىك دواترىش، ھەلبەتە بە كەس دەكەوتتە، بەردەوامى ھەپە و، پاشانىش وەك نەخۇشىبەكانى دى، كاتەكەى بەسەر دەچىت. جا ئەوہى كە نەخۇشى دەبىتتە ھۆكارى تاوان يان تاوان لە پى سىرووشتەكەپەوہ ھاپرى شتىكى وەك نەخۇشىبە، پرسىك بوو كە جارى ھەستى نەدەكرت تواناى يەكلاكرەنەوہى ھەبىت.

بەم ئەنجامگرىانە، گەيشتە ئەو بروايەى كە پى تىناچىت دەروونى ئەو ھىندە نەخۇشانە ژىراوژووز بىت و ژىرى و ويستى ناتوانن لە كاتى جىبەجىكرەننى نەخشەكەدا پىشتى تى بكن و بە دلنبايشەوہ وا نابىت. پاساوەكەشى فرە سادە بوو: خۆ نەخشەكەى ئەو بە تاوان دانەدەنرا... ناچىنە ناو ئەو رەوتە فكريبەوہى كە ئەوى كەياندە ئەم ئەنجامەى كوتايى؛ تا ئىرەش زۆرى لەسەر پۇشستووين. ھەر ئەوہندە بەسە كە بلىن بەرەبەستە بەرەست و كەردەبىبەكانى كارەكە، بۇ ئەو دەكەوتتە دووہمىن قۇناغەوہ. ھەر ئەوہندە بەسە كە بەينى كەموكوپرى ژىرى ويستى خۇم بپارنىزم؛ كە كاتى پەرژانە سەر وردەكارى و بەشە

لاوه‌کیه‌کانی کاره‌که هات، ئه و کیشانه‌ش خۆبه‌خرف چاره ده‌کرتین... وه‌لئ هیچ هه‌والیک له‌باره‌ی ده‌ستپیکردنی کاره‌که‌وه نه‌بوو. ئه و هه‌ر وا به‌پروای به‌بریاری بنجبرانه و کوتایی نه‌بوو و که کاتی دیاریکراویش گه‌یشت، هیچ شتیک به‌پیتی به‌نامه‌که به‌پتوه نه‌چوو و ده‌تگوت هه‌موو شتیک به‌هه‌لکه‌وت و کتوپرانه بووه.

ته‌نانه‌ت هه‌یشتا نه‌گه‌یشتبووه خوار پلیکانه‌کان که پێشها‌تیک ئیجگار ئاسایی، سه‌ره‌به‌ری مه‌زنده‌کانی شیواند. که گه‌یشته به‌رده‌م موبه‌قه‌که —ده‌رگه‌که‌ی وه‌ک هه‌میشه له‌سه‌ر پشت بوو— به‌پاریزه‌وه ته‌ماشایه‌کی ناوه‌وه‌ی کرد تا نه‌کا له‌و کاتانه‌ی که ناستاسیا له‌وئ نییه، خاوه‌نماله‌که‌ی لئ بیت و، جا ئه‌گه‌ریش له‌وئ نه‌بیت، ئاخۆ ده‌رگه‌ی ئه‌پارتمان‌ه‌که‌ی داخستوو ه‌یان نا، نه‌بادا سه‌ریک بکیشیته ده‌رئ و ببینیت. وه‌لئ کاتیک ته‌ماشای کرد که ناستاسیا نه‌ک هه‌ر ته‌نیا له‌ناندینه‌که‌دایه، بگه‌ر زۆریش سه‌رقالی کاره، له‌سه‌رسامیان ده‌ستبه‌جئ وشک بوو. ناستاسیا که خه‌ریک بوو جله شۆراوه‌کانی له‌سه‌به‌ته ده‌رده‌هه‌تێان و به‌سه‌ر ته‌نافی جله‌کانه‌وه هه‌لی ده‌خستن، هه‌ر که چاوی به‌راسکولنیکۆف که‌وت، کاره‌که‌ی پشتگۆی خست و پروی کرده ئه‌و و هه‌ر وا واقووڤ لئ پوانی تا گه‌نجه‌که به‌به‌رده‌م ناندینه‌که‌دا تپه‌پری. راسکولنیکۆف نیگای خزی دزیه‌وه و وه‌ک ئه‌وه‌ی که هه‌ر هیچ نه‌بووبیت، درێژه‌ی به‌په‌گه‌که‌ی دا. وه‌لئ ئیدی هه‌موو شتیک به‌رابوووه؛ ته‌وره‌که خۆمان خۆش! زۆر په‌ست بوو. کاتی چوونه‌ده‌ر به‌ده‌رگه‌ی سه‌ره‌کید، له‌به‌رخۆیه‌وه بیري کرده‌وه: توخوا سه‌یر که، من چۆن ئه‌وه‌نده دلنیا بووم که ناستاسیا له‌م کاته‌دا به‌دلنیا‌یه‌وه له‌مال ده‌چینه‌ده‌ر؟ بۆچی، ئاخ‌ر بۆچی ئه‌وه‌نده له‌ته‌وره‌که بیخه‌م بووم؟ وه‌په‌ز بوو و ته‌نانه‌ت هه‌ستیشی ده‌کرد سووکایه‌تی پئ کراوه. له‌په‌ستیان حه‌زی ده‌کرد تیر به‌و دۆخه پینکه‌نیت... قینیکی ناروون و ئاژه‌لانه له‌دلیدا خروشا.

پىك لە بەردەم دەرگەى دەرهو دەا پاوەستا. بىرکردنەو لەوەى كە بۇ گومانزەواندەنەو بەچتە دەرى و پىاسەيەك بەكات، قەلسى دەكرد و بە بىرکردنەو لە گەرانەوەش بۇ ژوورەكەى لەوە خراپتر دەبوو. ھەر وا بىشامانچ و گىرخواردوو، پىك پووبەپووى ژوورۇچكەكەى قاپچىدا، كە ئەویش دەرگەكەى دايمە كراوہ بوو، پاوہستابوو و دەببۇلاند: ئاى لەو بەختە، چ ھەلىك بۇ ھەمىشە لەكيس چوو! كتوپر پاجەنى. تەنيا چەند ھەنگاويك لەو بەرتزەوہ، لە ژوورۇچكەى قاپچىيەكەدا، بىرقەى شتىك سەرنجى پاكىشا كە لەژىر نىمكوتىكى تەختەيىدا دەدرەوشايەوہ. سەيرى چوار دەورى كىرد؛ كىشومات بوو! بە پارىزەوہ بەرەو لای ژوورۇچكەكە، دوو ھەنگاو چووہ خواری و بە دەنگىكى كز بانگى قاپچى كىرد. لەوى نىيە؛ ھەر زانىم! بەس پىناچى زور دور كەوتىتەوہ؛ ھەر لىرە لە گورەپانەكەدايە، ئاخىر دەرگەكەى خستووہتە سەر پشت! پىرتاوى كىرد و تەورەكەى كە لەنىوان دوو پارچە ھىزما^۲ بوو، لەژىر نىمكوتەكە دەرهىنا (ئەو شتەى كە دەدرەوشايەوہ، ھەر ئەم تەورە بوو)؛ ھەر لەوى بە ئەلقەكەى ژىربالىيەوہى كىرد، ھەردوو ك دەستى لە گىرفانەكانى نان و لە ژوورەكە ھاتە دەرى... تا قە كەسىكىش ئەوى نەدیت! ژارخەندىكى لارووىرى كىرد و لەبەرخۆيەوہ بىرى كىردەوہ: بە ئەقل نەكرا، بەس خۇ شەيتان نەمردوہ! دەتگوت ئەم پىشھاتە تازەيە گىيانىكى نوئى بە بەردا كىردووہتەوہ.

بۇ ئەوہى سەرنج پانەكىشى و ھەلسوكەوتى گومانبزوئى نەبىت، بەبى پەلەكردن و بە ھەنگاوكەلى نەرم و ھاوناھەنگەوہ بە شەقامدا كەوتە پى. بە دەگمەن سەيرى پىبوارانى كىرد و تەنانەت ھەولى دا لە پووختارىان نەپوانىت و ھەتا دەكرىت سەرنج پانەكىشىت. لىرانەدا

۱. قاپچى: دەرگەوان.

۲. ھىزم: دارى بىراوہ و نامادە بۇ سووتاندن.

بوو که کلاوه که ی بیر هاته وه: خوابه! تو بیرى لى بکه وه؛ تا دونى و
بیرى پاره شم هه بوو و که چى نم کلاوه نه فره تیبم نه گتورى! له ناخى
دله وه خوى به نه فره ت کرد.

به هه لکه وت نیگای لچاوى که وته سه ر دوکانیک و کاتزمیره
دیواریه که ی بینى: ده خوله کیک به سه ر هه وتدا تپه رپیوو. ده شیا
ده ستوبردى لى بکات، وه لى له لایه که وه ناچار بوو پیچ بکاته وه و له
پشته وه را له بینای مه به ست نزیك بیته وه.

پیشتر که نم قوناغانه ی له زهیندا به رجه سته ده کردن، هه ندیک
جار وای بۆ ده چوو که له کاتى دیاریکراودا ترسیکی زوری لى
ده نیشیت. وه لى هینده ش نه ترسا بوو؛ یانى هر له بنه په ته وه
نه ترسا بوو. له و ساته دا زهینى گیروده ی بیرگه لى جوراوجوری
ناپویست بوو که هیچ کامیکشیا ن دریزه یان نه ده کیشا. که به ته ک
باخى یوسؤپافدا تیده په رى، به قولی که وته ژیر کاریگه رى پیکهاته ی
فواره به رزه کانى و نه وه ی که نم فواره نه له هر گۆره پانیکدا هه بن،
چون ده توانن به شیوه یه کی په رجوئاسا هه وا نوئ بکه نه وه. به ره به ره
به و نه نجامه گه یشت که نه گه ر باخى هاوینه یان تا ناو مهیدانى مارس
دریژ بکردباوه و ته نانه ت به باخه کانى کوشکی میخاییلافسکییان
بگه یاندا، چهنده بیوتنه ده بوو و چ سوودیکیشی به شار ده گه یاند.
کتوپر که وته بیرکردنه وه له وه ی که بۆچی له شاره گه وره کاند،
مرفقه کان به بن هه لاواردن، جا نه مه گه ر ناره زوونکی سه یروسه مه ره
بیت نه وه ی که هر به راستی پیوستی نه وه بخوازیت، راسته وراست
به ره وه به شگه لیکى شار ده چن که نه باخیکیان تیدایه و نه فواره یه ک و
هر له ویش مال و زیان پیکه وه ده نین، شوینگه لیکى پر له پیسی و
چه په لى و هر جوره بۆگه نیک که بیرى لى بکه یته وه. پاشسان
ویلگه رپیه کانى خوى به ده وره برى سینایادا بیر هاتنه وه و بۆ ساتیک

که پایوه نیو دونیای راسته قینه و بیرری کرده وه: ئای له و جه فهنگیاته!
وا باشته هر بیر له هیچ شتی نه که مه وه.

بیریکی دیکه هر وهک برووسکه به سه ریدا رابرد: بیگومان ده بیت
ئه وانهش که بۆ گولله بارانیان ده بن هر وه ها دۆختکیان مه بی...
بیریان به هر شتی که وه دهنووسی که به لایدا تیده پهرن! هه لیه ته ئه مه
ته نیا پزیسکیک بو و ده سته جن خه فه ی کرد. که م تا زور که یشتی بو وه
جینی مه به ست: ئه وهش بیناکه و ده رگه ی چوونه ژوره وه ی. کتوپر له
شوینتی که وه دهنگی کاتژمیر هات. یانی بو وه حه وت ونیو؟ رپی تینا چن;
به دلنیا بی وه کاتژمیره که له پیشه!

به خت هر وا یاری بو؛ له به رده م ده رگه که شدا هیچ گرفتیکی بۆ
نه هاته پیش. له راستیدا وهک ئه وه ی بریاری له سه ر درابیت، رینک له و
ساته دا عه ره بانه یه کی گه وه ی گزوکیا به ر له ئه و چو وه ژور ی و به
ته واوی ئه وی له کاتی چوونه ژوره که یدا شارده وه. عه ره بانه که هیشه تا
به ته واوی نه چو بو وه نیو گۆره پانه که که راست کۆلنیکۆف وهک
برووسکه به ره و لای راست فرکه ی کرد. له ولای عه ره بانه که وه، ده نگ
و هه رای چه ند که سیک ده هات که ها واریان ده کرد و مشتومریان بو،

۱. یه که مین په نگدانه وه ی به شیک له رۆمانیکی دلخوازی دۆستۆیفسکی له ده قی
تاوان و سزادا: دوا هه مین رۆژی سزادراویک به مه رگ، نووسینی فیکتور هۆگ. هر
پیشناری خودی دۆستۆیفسکی بو که براهی ئه م به ره مه ی فیکتور هۆگ ی له
سالی ۱۸۶۰دا وه رگنیا به سه ر زمانی رووسی. بابه ته که په یوه ندیی به نه زمونی
تا که که سیی دۆستۆیفسکیی وه هه یه که له کانونی دووه می سالی ۱۸۴۹دا
چاوه پوانتی گولله بارانی ده کرد. ئه و کویزه وه ری و ئه شکه نه چه یه ی که گپه ره وه که ی
هۆگ تووشی بو وه. له بوونی راست کۆلنیکۆفدا گرنگیه کی دژیه کانه وه رده گریت;
راست کۆلنیکۆف وهک ئه وه وایه که نه زانیت تاوان و سزاکه ی لیک جیا بکاته وه. ئه گه ر
دۆستۆیفسکی یه که مین نووسخه ی رۆمانه که ی بخسته با به رده ست و شیوازی
گپه رانه وه که له سه ر زاری که سی یه که مه وه با، په نگدانه وه ی بارودۆخی پیاوه
سزادراوه که ی هۆگ به رچاوتریش ده بوو. «و. ف»

وہلن ہیچ کہ سینگ بہوی نہ زانی و له ریگہ کہ شیدا کہسی توش
نہ بوو. له کاتہا زوریک له و پنجرانہی کہ بہ سہر گورہ پانہ شیوہ
چوارگوشہ ییہ گہ ورہ کہ دا دہیانروانی، کراوہ بوون، وہلن
راسکولنیکوف سہری ہلنہ بری تا سہیریک بکات؛ زاتی ئەم کارہی
نہ بوو. ئەو پیلکانہ پرتیہی کہ دہچووہ سہر ئە پارتمانی پیریژن له
نزیک دەرگہی دەرہوہ بوو و دہشیا دہمودہست بہ لای راستدا با
بدہیتہوہ. ساتیک دواتر، خوی له پلکانہ ریگہ دا بیینیہوہ...

ہناسہ یہکی ہلکیشا و دہستی خستہ سہر دلہی کہ خہریک بوو
له سنگیہوہ دہہاتہ دہری. دہستیکیشی گہ یاندہ تہورہ کہ و جاریکی
دیکہش شوینہ کہی توند کردہوہ. له پلکانہ کانہوہ چووہ سہری. نہرم
و بہ پاریز دہچوو و گوی شل کردبوو. له کاتہا پلکانہ ریگہ چؤل
بوو و دەرگہ کانیش دایمہ داخرا بوون و تہانہت تا قہ کہ سیتیکیشی
نہدیت. ریک له نہومی دووہ مدا، ئە پارتمانیک خالی بوو کہ دەرگہ کہی
خرا بووہ سہر گازی پشت و بویہ کارہکان له ژورہوہ کاریان دہکرد؛
وہلن ئەوانیش ہیچ سہرنجیکیان نہ دا. چہند ساتیک راوہستا، بیریکی
کردہوہ و دریزہی بہ ریگہ کہی دا. ہلہبہتہ گہر ئەم بویہ کارانہ نہ بان
زور باشتر دہبوو وہلن... وہلن خو مالی پیریژنہ کہ له دوو نہوم
سہرتروہ یہ.

دوچار گہیشتہ نہومی چوارہم، ئەوہش دەرگہ و ئەوہش
ئہ پارتمانہ کہ لہ بہرانہ ریدا کہ خالی بوو. بہو جۆرہی کہ دہردہ کہوت،
پیدہچوو ئە پارتمانی نہومی سیتیہمیش کہ ریک دہکہوتہ ژیر مالی
پیریژنہ کہوہ، خالی بیت. کارتہی سہر دەرگہی ئە پارتمانہ لابرابوو.
بیگومان چؤلیان کردبوو!... بہ زور ہناسہی بؤ دہدرا. بؤ ساتیک
بیریکی بہ زہیندا ہات؛ بگہ ریمہوہ و بجم؟ وہلن پرسیارہ کہی خوی
بن و ہلام ہیشتہوہ و بہ ئاراستہی مالی پیریژنہ کہ دا گوی شل کرد؛
پیدہنگیہ کی مہرگبارین بالی کیشابوو. پاشان، بؤ ماوہ یہکی زور و

بەو پەڕی سەر نەجەوێ لە پلێکانە پێکەدا گۆیی قولاخ کرد... بۆ دوا هەمین جار باش باشیک چاوی بە چوار دەوریدا گێرا، خۆی کۆ کردەوێ و قنچ راوهستا و تەنانەت جارێکی دیکەش لە شوێنی تەور و ئەلقە کە یەنبالی دلتیا بووێ. بێرگەلی جۆراوجۆر بە زەینیدا رابردن: خۆ ئێستە زۆر رەنگ پەریو نیم، ها؟ نەکا پیمەوێ دیار بێ؟ ترسم لێ نیشتووێ، ئەری؟ ئاخێر مەرفێکی بە دگومانە ئەم پیریژنە! چۆنە کە من دان بە خۆمدا بگرم تا دلم هێور بێتەوێ؟

ئەوێ هێچ کە دلی هێور نەبووێ، بە پێچەوانەشەوێ، وەک ئەوێ دەستە نەقەست بیهوێ ئێشە کە تیک بەت، هەر ساتەو توند و توندتر لێ دەدا... ئیدی خۆی پێ رانە دەگیرا، بە شینەیی دەستی درێژ کرد و زەنگی لێ دا، نیو خولەک دواتر هەمدیسان زەنگی لێ دا و ئەم جارە، توندتر.

و لەمێک لە ئارا دا نەبوو. زەنگێدانێ بێسوود کە لکێکی نەبوو و ئەسلەن کارێکی شیاویش نەبوو. بێگومان پیریژن لە مانی بوو، وەلێ تەنیا و بە دگومان. راسکۆلنیکۆف تا رادەیک شارەزای خوو و پەوشتی ئەو بوو بوو... جارێکی دی توند گۆیی بە دەرگە کەوێ نووساند. یان هەستی شەشەمی گەنجە کە بە هیز بوو (کە هەلبەتە پیتیچوونی ئاستەمە) یان هەر بە راستی دەرگە کە باش دەهاتە گۆی، بە هەر حال، کتۆپر بێستی کە دەرگۆت دەستێک خەریکی کلۆمە کە یە دامە نیکیش لە پشت دەرگە کەوێ خەشە خەشی بوو. کە سێک لە پشت دەرگە کەوێ بوو، رێک وەک خۆدی ئەو، گۆیی بە دەرگە کەوێ لکاند بوو...

راسکۆلنیکۆف بە قەستی^۱ جوولە یەکی کرد و لە ژێر لێوێ شتێکی گۆت تا وا دەر نە کەوێ کە خۆی شار دووێ تەوێ. دواتر، بۆ سێتەم

۱. بە قەستی: دەستە نەقەست.

چار زور له سه رخق و ناسایی زهنگی لیدا. سه رده مانیک دواتر که نه م
دیمه نهی به پروونی دهه تیا به چاوی، ده بیینی که نه و ساته تایبه ته
بۆ هه میسه له زهینیدا نه خشیندراوه. خۆیشی نه یده توانی تیگات که
نه و فیل و ته له که یه له کو یوه هینابوو، ناخر له و ساته دا وا دیار بوو
که زهینی وا بۆ چهند ساتیک تاریک و لیل ده بییت و ته نانه ت ههستی
به دهست و پیتی نه ده کرد... دواي چهند ساتیک بیستی وا دهستیگ
خهریکی راکیشانی کلومه که یه.

حهوت

رېك هر وهك جاري پېنښوو، ده رگه كه هينده ي پله پهنجه يه ك لاتره ك بوو و ديسان جووتيك چاوي زيت و به دگومان له ناوچه رگي تاريخيه وه له پاسكولنيكوف رامان. ليزانه دا بوو كه پاسكولنيكوف شپړزه بوو و هينده ي نه ما بوو تووشي هه له يه كي گوره ببیت.

ده تر سا پيريژنه كه خوف له وه بكات كه له گه ل نه ودا به ته نيا بيت و هيوايه كيشي به وه نه بوو كه سه روسه كوتي بتوانيت متمانه ي نه و به ده ست بهيتيت، له بهر نه وه بوو كه نيدی ده ستي دريژ كرد و ده رگه كه ي به ره و خوی پاكيشا؛ تا نه كا پيريژن له سه ري بدات و دووباره ده رگه كه دابخاته وه. پيريژنه ش كه نه مه ي بيني، ده رگه كه ي به ره و لای خوی رانه كيشا، وه لي ده سكه كه شي بهر نه دا و وه خت بوو پاسكولنيكوف به ده رگه كه وه به ره و پليكانه كان په لكيشي بكات. كه نجه كه كه بيني پريژن به رده رگه كه ي گرتووه و ناهيليت نه و بچپته ژوورئ، راسته و راست به ره و رووي چوو. پيريژن توقيوانه كشايه دواوه؛ ويستي شتيك بليت كه ده تگوت نه يتواني و له و راما.

— سلاو، ناليژنا نيغانوفنا...

هه ولي دا هه تا پني ده كريت ناسايي سه ري قسه ي له گه لدا بكات وه، به لام ده نكي، كه نه ده هاته ژير بار، له گه روويدا شكا و ده ستي كرده له رزين:

— من... شتيك بې هيتاون... وه لي چاكنر وايه بچينه نه وي كه روشتنره...

پیریژنه‌کی هر له‌وی و له ئاستانه‌ی ده‌رگه‌که‌دا چن هیشته؛
سه‌ری داخست و بن فرمولینکردن ریک چوه ناو ژوره‌که.
پیریژنه‌ش به‌دوایدا فرکه‌ی کرد و تازه زمانی به‌ر بو‌بوو:

– په‌نا به‌ خوا! نه‌وه مه‌سه‌له چیه؟ تو کتی، کاکه گیان؟ چیت ده‌وی
له گیانی من؟

– نه‌وه چ قسه‌یه‌که، ئالیونا ئیفانوشنا... خو پیشتر به‌ خزمه‌تتان
که‌یشتووم... راسکولنیکوفم... فرمون، نه‌مه‌ش نه‌و بارمه‌یه‌ی که
نه‌و روزه باسماں کرد و گوتم ده‌یه‌نم...

نه‌مه‌ی گوت و بارمه‌که‌ی پی‌دا. پیریژن سه‌ره‌تا سه‌یریکی
بارمه‌که‌ی کرد و پاشان ریک چاوی له‌ چاوی میوانه ناوه‌خته‌که‌ی
بری و به‌وپه‌ری سه‌رنج و به‌دگومانییه‌وه هه‌لیده‌سه‌نگاند. نزیکه‌ی
خوله‌کیک تپه‌ری. راسکولنیکوف ته‌نانه‌ت هه‌ستیشی کرد که نیگای
پیریژنه‌که بریقه‌یک له‌ گالته‌جاپی تیدایه، وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ هه‌موو
شتیک تیگه‌یشتیت. هه‌ستی کرد دووباره‌ خریکه ده‌هه‌په‌سیت و که‌م
تا زور ترسی تیگه‌راوه، یانی هینده ترسی لئ نیشته‌وه که هر
نه‌وه‌نده به‌سه پیریژن سی چرکه‌یه‌کی دی هر وا قروقه‌پ پیندا واق
بیته تا ناچاری بکات بوی ده‌رچیت. کتوپر خویشی گومان‌ره‌شانه
پرسی:

– وه‌لی ناخر بوچی به‌ جوریک پیندا واق بوونه وه‌ک نه‌وه‌ی هر
نه‌مناسن؟ گه‌ر ده‌تانه‌وی نه‌وه بیگرن؛ ناشتانه‌وی ده‌یه‌مه شوینیکی
تر. کاتم نییه!

ته‌نانه‌ت به‌ خه‌یالی‌شیدا نه‌ده‌هات که نه‌مانه بلیت و وشه‌کان هر وا
نا‌اگایانه هاتنه سه‌ر زمانی. پیریژن خوی کو کرده‌وه و پیده‌چوو
شیوازی لیب‌راوانه‌ی میوانه‌که، بر‌وابه‌خوبوونی نه‌ویشی گه‌راند‌بیته‌وه.
ته‌ماشایه‌کی بارمه‌که‌ی کرد و پرسیی:

- باشە پەلەت چىيە، كاكە گيان؟... ئىستە ئەمە چىيە؟
- يارۇ قتوۋە جگەرە زىويىيەكە؛ جارى پىشوو پىم گوتن.
پىرىژن دەستى درىژ كىرد و ۋەرىگرت:
- ئەى بۇ ۋا رەنگتان پەرىۋە؟ تەماشاش دەستى چۆن دەلەرزى! لە
كەرماۋەۋە دىننەۋە، كاكە گيان؟
- راسكۆلنىكۆف بە شىۋازىكى رەق ۋەلامى دايەۋە:
- تام لىيە.
- لەسەر قسەكەى بەردەۋام بوو، ۋەلى ۋشەكان بە سەختى لە
دەمىيەۋە دەھاتتە دەر:
- كە تىكە نانىكىش نەبى بىخۆى، ئىتر بەدەست خۆت نىيە، رەنگت
دەپەرى.
- ھەمدىسان خەرىك بوو بىرست و تواناى لەدەست دەدايەۋە، بەلام
لەبەر ئەۋەى ۋا دەردەكەوت ۋەلامەكەى شتىك لە راستى تىدا بىت و
قايىلكەر بوو، ئىدى پىرىژنەش بارمتەكەى ۋەرگت:
- ئەى ئەمە چىيە؟
- چاۋى لە راسكۆلنىكۆف بېرىۋو و خەرىك بوو با بلىن بارمتەكەى
دەستى سەنگوسووك دەكرد.
- ھىنە... قتوۋەجگەرە... زىويىيە... خۆتان سەبىرىكى بگەن!
- بەس خۇ لە زىو ناچى... چىيە ئەۋەندە بەنپىچت كىردوۋە!
- پىرىژن لە بارىكدا كە ھەر ۋا سەرقالى كىردنەۋەى بەستەكە بوو،
بەرەۋ پەنجەرەكە ۋەرچەرخا تا پروى لە پۇشنىيەكە بىت (ۋىپراى
ھەۋاى تاسىنەرى مالهەكە، پەنجەرەكان پىۋە درابوون)، چەند چىركەيەك

راسکولنیکوفی پشتگوئی خسست و پشتی تی کرد. راسکولنیکوف قوچپهی پالتاوهکهی کردهوه و تورهکهی تراناند؛ وهلی به تهواری ده‌رینه‌هینا و به دهسته‌پاسی له‌ژیر پالتۆکه‌یدا هیتشتیه‌وه. دهسته‌کانی گویان نه‌دهگرت و ههستی دهکرد له‌گه‌ل تیه‌پینی هه‌ر چرکه‌به‌کیشدا سه‌ر و وشکتر ده‌بن. ترسا تورهکهی له ده‌سه‌ت بخزی و بکه‌ویته خواری... جا کتوپه‌ر ههستی کرد سه‌ریشی ده‌سووپه‌ر.

پیریژن له‌تاو تووپه‌یی هاواری لئ هه‌ستا و نیو هه‌نگاویکی به‌ره‌و لای ئه‌و نا:

– ئاخ‌ر ئه‌مه‌ چیه‌ که ئه‌وه‌نده‌ت پیچاندوه‌ه؟

ئیدی نه‌ده‌کرا ته‌نانه‌ت چرکه‌به‌کیش به‌فیرۆ بدات. راسکولنیکوف تورهکهی هینایه‌ ده‌ری و به هه‌ردووک ده‌ستی به‌رزی کرده‌وه. به‌بێ ئه‌وه‌ی بزانی‌ت خه‌ریکی چیه‌، سووک و ئاسان و که‌م تا زۆر به‌بێ ویسه‌ت تیغی تورهکهی به‌سه‌ر سه‌ری پیریژنه‌که‌دا داهینایه‌وه. ده‌تگوت هینزیکه له ده‌ره‌وه‌ی ئه‌وه‌وه، به‌س هه‌ر که تورهکهی به‌یه‌ک کوپ داهینایه‌وه، دووباره‌ هیز و به‌ستی تی گه‌پایه‌وه.

پیریژن وه‌ک هه‌میشه‌ سه‌ری پروت بوو و ده‌تگوت قژه‌ ته‌نک و کال و مه‌یله‌و سه‌پیه‌که‌شی پۆنی لئ ده‌تکن. قژی وه‌ک کلکه‌مشک په‌لکه‌ کردبوو و شانیه‌کی ئیسکی شکاوی له‌ زولفه‌ په‌لکه‌کراوه‌کانی دابوو که له‌ پشته‌میلیه‌وه دیار بوو. پیریژنه‌که هینده‌ کورت بوو، گورزه‌که‌ ریک به‌ر ته‌پله‌سه‌ری که‌وت. هاواریکی کزی کرد و کتوپه‌ر که‌وته سه‌ر ئه‌ژنۆ. ته‌نیا توانیی هه‌ردووک ده‌ستی به‌ره‌و سه‌ری بیات. بارمه‌ته‌که‌ش هینشتا هه‌ر به‌ ده‌سته‌یه‌وه بوو. راسکولنیکوف دووباره‌ به‌ هه‌موو هینزی خۆیه‌وه گورزیک لئ دا و پاشان دانه‌یه‌کی دیکه‌ش، هه‌ر هه‌مووشی به‌ ده‌می توره‌که‌ و ریک له‌ ته‌پله‌سه‌ری. خوین به‌ جو‌ریک قولپه‌ی کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی په‌رداخه‌ ئاویکی پریان قله‌پ

کردبیتتهوه؛ پیریژن به پشترا تهختی زهوی بوو. راسکولنیکوف ههنگاوینکی بهرهو دواوه نا، لیگهرا بکهویت و دهمودهستیش بهسه رپووخساریدا نهوییهوه: پیریژن مردبوو. چاوه زهقبووهوهکانی دهتگوت دهیانهویت له کاسهوه بیته دهر و تهویل و رپووخساری لهتاو کرژبوون پر له چرچولۆچ بووبوو.

راسکولنیکوف لهتهنیشتهرمهکهدا تهورهکهی خسته سه زهوی و یهکسه دهستی کرده پیشکینیی بهرکی، ههمان گیرفانی لای دهستهراستی که پیریژن جاری پیشوو کلیلهکهی تیدا دهرهیتابوو. ههلبته لهم کاتدا ههولی دها جۆگهله خوینتهکه دهستوپلی پیس نهکات. ههستوهۆشی به تهواوی لهسه زهوی بوو. زهینی ئیدی تاریک نهبوو و سه ریشی نهدهسوورا، وهلی دهستی ههرا دهله ززی. دواتر نهوهی بیرری خۆی دههیتایهوه که چهنده به سه رنج و واسواسی و پاریزهوه جولاوهتهوه تا نهکا خۆی خویناوی بکات... خیرا کلیلهکانی له گیرفانی پیریژنهکه دهرهیتان؛ ریک وهک جارن یهک دهسته بوون، لهگهله ههمان تاکئهلقه ناسنینهکه. بی بهفیرۆدانی کات، کلیل بهدهست فرکهی کرده ناو ژووری خهوتن. ژوورینکی فره بچووک بوو لهگهله دۆلابینکی گهوهی پر له کوتهل. لایهکی دیکهی دیواری ژوورهکه، تهختهخوینکی پانوپۆری زۆر پاکوخاوینی لی بوو، که چهرچهفینکی به په مۆدووراوی ناو ریشمیی چلپارچهی بهسه رهوه بوو. دۆلابهکه به دیواری سنیه مهوه لکابوو. سهیر بوو: هیشتا یهک به یهک کلیلهکانی تاقی نه کردبوونهوه که ههستی کرد کرژبوونینکی سه مه ره سه راهای تنبیهوه. جارینکی دیکهش وهسوه سه یهکی کتوپرانهی که وته دلهوه که نهسله نواز له هه موو شتیک بهینیت و بۆی دهریچیت، وهلی نه م وهسوه سه یهش له چاو تروو سکاندینیکا تیپه ری، ناخر ئیدی فره دیری کردبوو. ته نانهت خه ریک بوو تیزخه ندینکی پدشکه شی خۆی ده کرد که له پر بیرینکی تۆقینه ری دیکه بهرۆکی گرت. که وته خه یالاته وه که

دهکريت هينستا پيريژنه که زيندوو بيت و دهشيت له هر ساتينکا بههوش بيتهوه. وازی له دهستهکليل و دولا بهکه هينا و بهرهو لای ترمه که فرکهی کرد. توره کهی هلگرت و بهسهر سهري پيريژنه کهوه بهرزی کردهوه، وهلی لئی نه دا. هيچ گومانیک له مردنی پيريژنه که دا نه مابوو. همديسان بهسهریدا چه ميهوه و له نزیکه وه زور ورد تماشای کرد و به پوونی بينی که که لله سهري شکاوه و تنانته له لایه کيشه وه ورد بووه. وه ختوو په نجهی لئ بدات که دهستی کشانده وه. پتويستی به وه نه بوو. له م ماوه يه دا، له سهر پووی زه وييه که گومه خوینيکی بچوک کو بوو بووه وه. کتوپر له ملی پيريژنه که دا چاوی به پتیک که وت. په ته کهی راکيشا، وهلی پتهو بوو و نه پسا، به تاييهت له بهر نه وهی که به خوین خوسابوو. وهلی دا له يه خه ی کراسه که وه پای بکيشيته دهر، به لام دهنگوت په ته که گيراو ته شتیک. په ست بوو و هيندهی نه مابوو همديسان توره که هه لبهينيته وه و له همان شوینی په رۆکه دا به سهر جه سته ی ژنه که يدا بکيشيت و بيبريته وه که نيوزرا. ماوه يه ک کيشمه کيشی بوو تا دواچار به ته وای دهستی و توره کهی خویناوی کردن و توانی بن نه وهی توره که بهر ترمه که بکه ویت، په ته که بيبريت و پای بکيشيت. سؤسه کهی راست دهر چوو: کیفی پاره. په رۆکه دوو دانه خاچی پتوه کرابوو، يه کيکیان له تخته ی قوبرسی و نهوی دیکه شسيان مسی، له گه ل کۆته ليکی گچکه ی مينا کار يکراو و نهو کیفه بچوکه شسی که پتوهی کرابوو؛ کیفیکی به چرچولۆچ و ليواردار و نه لقه يه کی ناسنینی گچکه. پاسکۆلنيکۆف بن نه وهی سه يری کیفه که بکات، له گيرفانی ناخنی و خاچه کانيشی فریدانه سهر سنگی پيريژنه که. نه م جار هيان توره که شسی له گه ل خويدا هلگرت و به پرتاو گه رايه وه ژووری خه وتن. زيبره کردووانه چنگی به دهسته کليله کاندا کرد و دووباره سه رقالی قوفل و کليله کان بووه وه. وهلی بيسوود بوو و نهو کليلانه بو قوفلی کۆمیده که نه ده شسيان. کيشه هر به تنیا له رزینی دهستی

نه بوو و خوشی به کراسست گتیج که وتبوو؛ بۆ نمونه ده بیینی فلانه کلیل بۆ قوفلی کۆمیده که ناشیت، که چی وازی نه ده هینا و ده یویست هر به زۆر چند جار یک تاقی بکاته وه. کتوپر بیرى هاته وه که کللیکی گه وهی ددانداریش له گه ل کللیه بچوو که کان به ئه لقه که وه به و تیگه یشت بئی تیناچیت هی کۆمیده که بیت (جاری پتیشوش ده رکی به وه کردبوو)، بینگومان بۆ سندووچه جاننا یان شتیک ده شیا و هرچییه ک بوو، هر له و ناوه دا شاردرابوو وه. وازی له کۆمیده که هینا و خۆی خزانه ژیر تهخته که وه؛ ده یزانی که پیریژنان سندووچه کانیان له و جزره شویتانه دا حه شار ده دن. دۆزییه وه، خۆی بوو: سندووچه یه کی تا راده یه ک گه وره له ژیر تهخته که دا بوو به دریزایی که متر له یه ک مه تر، که ده رگه ده ره په ریه که یان به پستیکى نه رمی سوور پوو کیش کردبوو و له چند شویتیکه وه گولمیی پۆلایی گچکه ی پیوه بوو. کللیه دداناره که به ئاسانی بۆ سندووچه که شیا و کردیه وه. هر له وئ، له ژیر چه رچه فیکى سپیدا، پالتویه کی نه خشونیکار سووری دروستکراو له پتیشتی که رویشکی لیبوو و له ژیرییه وه کراسیکى ئاوریشمی و پاشانیش شالیک. پتیه چوو ژیر ئه مانه ش هر به ته نیا جلوبه رگی لئ بیت. یه که مین شتیک که به زه ییندا هات ئه وه بوو که ده سته کانی به و پالتو پیستیه سووره بسرپته وه. ته نانه ت ئه وه شی به زه ییندا رابرد که ئه مه خۆی سووره، خوینیش به سه ر سووراییه وه ده رناکه وئ. له ناکاو هاته وه سه ر خۆی و تۆقیوانه بیرى کرده وه: خوابه، ئه وه ئه قلم له ده ست داوه؟

تازه ده سستی به ر جلوبه رگه کان که وتبوو که کاتزمیزیکى زپین له تویی پالتو پیستیه که وه خزایه ده رئ. پاسکۆلنیکوفیش هه لپه هه لپ که لوپه له کانی دیکه ی نیو سندووچه کی ژیروژوور کردن. به لئ، نیوان جله کان چه ندان پارچه زپری لئ بوو، وا دیار بوو هه مووشی بارمته ن: ده سته بند، زنجیر، گواره، سنجاقی زپینی سه ر و ئه م جزره شتانه.

هه‌ندیکیان به‌رگ و قه‌پاغيان هه‌بوو و هه‌ندیکی دیکه‌شیان ته‌نیا به پاکوخواوینی و پیکوپیکی کاغەزی پوژنامەیان لیوه پینچابوون و شریتپینچیش کرابوون. کاتی به‌فیرۆ نه‌دا و ده‌ستی کرده ناخینی گیرفانی پالتو و پانتۆله‌کانی به‌ زیر؛ ته‌نانه‌ت بی جیاکاری و به‌بی نه‌وهی سندووچه و به‌سته‌کان بکاته‌وه، پری ده‌دانی، وه‌لی ده‌رفه‌تی نه‌وهی نه‌بوو هه‌موویان هه‌لبگرت...

کتوپر بیستی له‌و ژووره‌ی که ته‌رمه‌که‌ی تیدا جی هیشته‌بوو، وا که‌سیک ری ده‌کات. له‌جیوه وشک بوو و وه‌ک مردوو جووله‌ی لی برا. هه‌موو شوینیک کشومات بوو، ده‌تگوت توشی خه‌یالات بووه. کتوپر و ئەم جاره‌یان به‌بی هه‌چ دوودلییه‌ک، هاواریکی کزی که‌یشته گوی که له‌ کورته‌ناله‌یه‌کی شکاو ده‌چوو. پاشان بۆ ماوه‌ی یه‌ک دوو خوله‌یک بیده‌نگیه‌کی په‌ها بالی کیشا. راسکۆلنیکۆف له‌سه‌ر چچکان و له‌به‌رده‌م سندووچه‌که‌دا به‌هه‌ناسه به‌ندکراوییه‌وه چاوه‌پری بوو. پاشان له‌ناکاو فرکه‌یه‌کی کرد، پری به‌ ته‌وره‌که‌دا کرد و له‌ ژووری خه‌وته‌که چوو ده‌ری.

لیزافیتا، به‌ بوخه‌ی بنبالییه‌وه، په‌نگی وه‌ک که‌چ سه‌پی بوو و بیده‌چوو نه‌توانیت زار هه‌لبینت و هاواریک بکات. که‌ راسکۆلنیکۆفی به‌ ته‌وره‌وه بیینی، سه‌رتاپای که‌وته له‌رزه و ده‌موچاوی یه‌ک پارچه که‌شه‌نگ بوو؛ ده‌ستی تا نیوه به‌رز کرده‌وه و ده‌می به‌ش بووه‌وه، وه‌لی ئەم جاره‌شیان هاواری نه‌کرد. هیدی هیدی له‌ راسکۆلنیکۆف دوور که‌وته‌وه و دواداوا پاشه‌کشه‌ی کرد تا که‌یشته سووچی ژووره‌که؛ ریک له‌ چاوی ئەو پامابوو و سه‌رنجی لی لا نه‌ده‌دا. به‌لام هه‌ر هاواری نه‌کرد، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌توانیت به‌شی پنیوست هه‌ناسه هه‌لبمژیت. راسکۆلنیکۆف به‌ ته‌وره‌وه هه‌لمه‌تی بۆ برد. لیوه‌کانی لیزافیتا که‌لیک به‌زه‌بیبزوین و ریک هه‌ر وه‌ک لیوی مندالیک پینچیان ده‌خوارد که‌ شتیک نه‌وی ترساندبیت و له‌و ترسانکییه‌دا رامابیت و

نامادهی قیزاندن بیت. لیزاقتای سیاچاره هینده ساویلکه و ترسه زال و ترقیو بوو، تهنانهت دهسته کانیشی بهرز نه کردنه وه تا ده موچاری بپاریزیت، سه رباری نه وهی که له و ساته تایبه تدا ته وره که ریک له به رانبر پرووخسارییه وه بوو و ده کرا نه مه تاکه جوولهی سر ووشتی نه و بیت! تهنیا دهسته چه پیی که نازاد بوو، که میک هه لبری، جا نه ک به ره و پرووخساری، به لکه به شینیی به ره و راسکولنیکوفی دریژ کرد، وه ک نه وهی بیه ویت به ره و دوا پالی بنیت. ته وره که به ده می تیزییه وه ریک چه قییه که لله سهری و به شی سهر وهی ته ویلی هه تا نزیکه ی ته پله سهر قلیشانند. لیزاقتا ده سته جن ته ختی زهوی بوو. راسکولنیکوف که به ته وای کونترولی له ده ست دابوو، بوخچه که ی هه لگرت، وه لی هه مدیسان فریی دا و پای کرده راره وه که وه.

توقین، تا ده هات زیاد و زیاده تر به ریکی ده گرت، به تاییه ت دوا ی دووهمین کوشتن که به ته وای چاوه پروانینه کراو بوو. تهنیا ده یویست تا زوه له وی هه ل بیت. گه ر له و ساته دا بیتوانیا باش ببینیت و بیر بکاته وه، گه ر بیتوانیا په ی به وه ببات که که وتوه ته چ هه لومه رجیکی سه خته وه و کاره که ی تا چ راده یه ک ده به نگانه و توقینه رانه و بیژپچاره یه، گه ر بیزانیا ناچاره چ کوسپیک له به رده میدا لابات و تهنانهت تووشی چ هه له گه لیک ببیت تا له وی ده رچیت و خوی بگه یه نیته وه مالی، له وانه بوو ده ست له هه موو شتیک بشواته وه و به پی خوی ده موده ست بچیته لای پولیس و خوی راده ست بکات؛ نه ک له ترسی لیکه وته ی کاره که ی، به لکه له بهر نه و رق و قینه ی که له هه مبه ر کاره که ی بوی دروست بوو بوو. هه ر قین و قیز بوو و سات دوا ی سات له دلییه وه قولپه ی ده کرد و ده هاته سهری. گه ر دونیا شیان پین بدابا، ناماده نه بوو که ره تیکی دی بچیته وه سهر نه و سندوو قچه یه یان تهنانهت پیش بخاته نه و ژووران هه.

وهلن به ره بهر ده تگوت به جوریک له جوره کان ههست و هوشی شپرزه بوو و که و ته بیرکردنه وه؛ هه ندیک کات نه وهی بۆ پیش ده هات که بیبری ده چوو وه چیی کردو وه و تهنات بابته سه ره کییه که ی فراموش ده کرد و به ورده کاریی لاهه کییه وه خه ریک ده بوو. سه رباری نه مانهش، که چاوی به موبه ق و سه تلای پر له ناوی سه ر نیمکو ته که که وت، به شسی نه وه هوشی لای خزی بوو که دهست و ته وره که بشوات. دهسته کانی خویناوی و لینج بوون. ده می ته وره که ی له ناوه که ژهنی. پارچه سابوونیک له ژیر پیاله یه کی لیوپه ریودا به سه ر لیواری په نجه ره وه بوو. راسکولنیکوف سابوونه که ی هه لگرت و که و ته شۆردنی دهسته کانی. که به جوانی دهسته کانی شۆردن، ته وره که شسی له ناو ده رهیتا، ده مه که ی خاوین کرده وه و نزیکه ی سی خوله کیکیش به په له خوینه کانه وه خه ریک بوو که که وتبوونه سه ر ده سکی ته وره که و چاک چاکیک به سابوون نه وانیشی شۆردن. پاشان به جله شۆراویک که له موبه قه که دا به سه ر ته نافیکه وه هه لخرابوو، وشکی کرده وه و جا له لای په نجه ره که به وردی و بۆ ماوه یه کی زور که و ته سه رنجدان له ته وره که. هیه ئاسه واریکی خوینی پیوه نه مابوو، ته نیا ده سکی ته وره که هیتستا ته پ بوو. به سه رنجه وه ته وره که ی له نه لقه ی ژیر بته بالیه وه گیر کرد و تا نه و شوینه ی که پو شسنا یی کزی ناندینه که ده رفه تی ده دا، له پالتو و پانتول و پووته کانیشی ورد بووه وه. به یه که مین سه رنج به گشتی پاکو خاوین ده رده که وتن و ته نیا پووته کانی په له یان لی نیشته بوو. پارچه په رویه کی کۆنه ی خووساند و پووته کانی پین سپی؛ وهلن ده یزانی که له وی ناتوانیت به باشی بیینیت و له وانیه شتیک که زوریش روونه، چاوی نه بیینی بو بیت. له ناوه راستی ژوو ره که دا راوه ستا و که و ته بیرکردنه وه، بیرکردنه وه یه کی نه شکه نجه ده ر و رهش خه ریک بوو له ناوه وه را ده یته نییه وه؛ بیگومان نه قللی له دهست داوه؛ ئیسته نه باش ده توانیت بیه لگینیت و نه بهرگریش له خزی بکات؛ نه سلن له و کاته دا به گشتی ده بوو کاریکی

دی بکات... لە بەرخۆیەوه ورتاندی، خوایه! دەبین راکەم! را! جا بەرەو
لای راستی پارەوهکە فرکە ی کرد. بەلام لەویدا ترسیکی هیندە تۆقینەر
چاوه‌پێی بوو که بە هەموو تەمەنی تووشی شتی وا نەبووبوو.

پارەهستا و لە بەرانبەری خۆی پام و نەیدەتوانی باوەر بەوه بکات
که دەببینیت: دەرگەکه، دەرگە ی دەرەوه ی ئەپارتمانەکه که لە
پارەوهکەوه بەرەو پووی باداکەکه دەکرایهوه، یانی هەمان ئەو
دەرگەیهی که پاسکۆلنیکۆف خۆی کهمیک لەوهو بەر، دوا ی زەنگلیدان،
لێیهوه هاتبوو ژوور، ئێستە بە ئەندازە ی لەپە دەستیک ئاوه‌لا بوو. نە
کلۆمیک، نە قوفلیک؛ جا بە درێژایی ئەو ماوه‌یه‌ش! بێگومان پیریژن بۆ
پاریز دەرگەکه ی بە دوا ی خۆیدا پێوه نەدابوو! خوا ی گەرە! خۆیشی
ببینی که لیزا فیتا هاتە ژوورەوه! چۆن، ئاخەر چۆن ئەوه ی بە زەیندا
نەهاتبوو که دوا جار ئەویش بە جۆریک لە دەرگەکه‌وه هاتییته ژوور،
خۆ ناکرێ بە دیواره‌که‌دا تێپەربییته!

پرتاوی کردە لای دەرگەکه و کلۆمی دا.

وه‌لی نا؛ خۆ دیسان هەر خەریکم بە هەله‌دا دەچم! دەبین بڕۆم!

کلۆمه‌که ی پراکتیشا، دەرگە ی کردەوه و لە باداکەکه‌دا گویی
هەلخست.

تا ماوه‌یه‌ک هەر گویی گرت و گویی گرت. لەو خواره‌وه، تەنانەت
په‌نگه‌ له‌ دەرگە ی سه‌ره‌کیی بیناکه‌وه، هاتو‌هاواری دوو که‌س ده‌هات
که خەریک بوون قسه‌ ی ناشیرینیان ده‌گوت. ئەمانه‌ ده‌ردیان چیه‌؟
پشوو درێژانه‌ چاوه‌پێی ما. دوا جار ده‌نگوه‌راکه‌ کپ بووه‌وه و هەموو
شوینیکیش ئارام؛ هەر که‌سه‌و بە پێی خۆیدا پۆیشتبوو. ویستی له‌و
ناوه‌ ده‌ربجیت کاتی‌ک کتوپر له‌ نهۆمی خواره‌وه‌ زرمه‌ ی کرانه‌وه‌ ی
دەرگەیه‌ک هات و په‌کیک له‌ پلێکانه‌کانه‌وه‌ چووه‌ خواری و له‌ ژێر
لێوه‌وه‌ فیکه‌شه‌ ی لێ ده‌دا. بە زەینیدا پابرد، چۆن کردوویانه‌ بە

دهنگه‌مه‌را! همدیسان ده‌رگه‌کی پیوه‌دا و چاوه‌پری ما. دواچار هه‌نگه‌کان کپ بوونه‌وه و بیده‌نگی بالی کیشا؛ نزمترین ده‌نگیک نه‌دهات. تازه خه‌ریک بوو یه‌که‌مین هه‌نگاوی به‌ره‌و پلیکانه‌کان ده‌نا که نه‌م جاره‌یان سه‌رله‌نوی ده‌نگی پیته‌کی بیسته‌وه.

ده‌نگی پیته‌که گه‌لنک دور بوو، پیده‌چوو له خواری خواره‌وه‌ی پلیکانه‌کانه‌وه بیتت. وه‌لی دواتر فره به‌پوونی و پاشکاوی بیرى ده‌هاته‌وه که له‌گه‌ل بیستنی ده‌نگی یه‌که‌مین هه‌نگاو، گومانى بۆ‌ئه‌وه چوو که ئه‌و که‌سه، له‌ نهۆمی چوارهم به‌ولاره مه‌به‌ستی هیچ شوینیکی دیکه نییه؛ خه‌ریک بوو بۆ‌لای پیریژن ده‌هات. وه‌لی بۆچی؟ باشه ئه‌و ده‌نگی پیته‌تایه‌تمه‌ندی و مانایه‌کی دیاری هه‌بوو؟ ترپه‌ترپى پیته‌که، قورس و یه‌که‌ناواز ده‌ینواند و په‌له‌په‌لینکیش له‌ئارادا نه‌بوو. ده‌فرموو! که‌یشته نهۆمی یه‌که‌م و ئیستاکه‌ش راسته‌و‌راست وا دیته سه‌ره‌وه و ده‌نگی پیته‌که‌ش به‌رز بوو! ئیدی ده‌نگی هانکه‌هانکی هه‌ناسه‌ی قورسی که‌سه‌که‌شی ده‌بیست، ئه‌وه‌ش نهۆمی سینه‌م... خه‌ریک بوو به‌ره‌و نهۆمی چوارهم ده‌هات! هه‌ستی ده‌کرد سه‌رتاپنی به‌رده و له‌جیوه و شک بووه، ده‌نگوت مؤته‌که‌ی ده‌دیت که یه‌کینک به‌داوه‌یه‌تی و که‌م تا زۆر پتی راگه‌یشتووه‌ته‌وه و ده‌یه‌ویت بیکوژیت، وه‌لی ئه‌و هه‌ر وا به‌زه‌وییه‌وه چه‌سپیوه و ته‌نانه‌ت ناتوانیت ده‌ستیشی بجوولینیته‌وه.

میوانه‌ناوه‌خته‌که خه‌ریک بوو له‌ نهۆمی سینه‌مه‌وه به‌ره‌و چوارهم ده‌هات و جا له‌و کاته‌شدا بوو که پاشکۆلنیکۆف خۆی له‌زه‌وی هه‌لکه‌ند و توانی خیزا بگه‌رپته‌وه ژووری و هیواش و به‌بن ده‌نگ ده‌رگه‌ی پیوه‌ی دا و کلۆمی کرد. ئیسته ته‌نیا غه‌ریزه یارمه‌تی ده‌دا. پاشان ریک له‌هه‌مان شوین و له‌پشت ده‌رگه‌که‌وه پاره‌ستا و هه‌ناسه‌ی له‌سنگیدا به‌ند کرد. میوانه‌ناوه‌خته‌که‌ش گه‌یشتبووه پشت ده‌رگه‌که. ئیسته هه‌ردووکیان له‌به‌رانبه‌ر یه‌کدی‌دا بوون؛ ریک وه‌ک

پیشتر که دەرگه که، ئەر و پیریژنه که ی لیک جیا دەرگه و و ئەر
کویی قولاخ کردبوو.

میوانه ناوهخته که چند جاریک پشووی وەرگرت. راسکولنیکوف
له بهر خویوه بیری کرده و کابرا رهنگه له سه رزله کان بیت و توند
ته وره که ی له ده ستیدا گوشی. به لئ، هه مو ئه مانه له خهون ده چوون.
میوانه که زهنگیکی چاکی بۆ لئ دا.

راسکولنیکوف هه که زایه له ی زهنگه کانزاییه که ی بیست، دلی
ختووره ی کرد که وا شتیک له ژووره که دا جمه جمییه تی؛ چند
خوله کیکیش زۆر به هه تر^۱ گویی بۆ شل کرد. کابرای نه ناسراو
جاریکی دیکه ش زهنگی لیدا و که میکیش راوه ستا، پاشان کتوپر
دهیری بوو و که و ته گیانی ده سکی دەرگه که. راسکولنیکوف توقیوانه
له کلۆمه که ی ده روانی که ته کانی دها و بیری کرده و که هاکا
کلۆمه که ده رها، چونکه به و جۆره ی که ده سکه که سه ر و خواری
ده کرد، و هه شتیک هیه به دوور نه بوو. ویستی کلۆمه که له شوینی
خویدا رابگریت، و هه بۆی هه بوو به رانبه ره که ی تییگات که له
ژووره و شتیک له نارادایه. چه په سابوو و دووباره ههستی کرد
سه ری ده سووپیت: هاکا که وتم! وهک برووسکه ئه م فکری به زهیندا
پا برد، به لام هه له و ساته دا نه ناسراوه که دهستی به گوتنی شتیک
کرد و راسکولنیکوف هه و هه سه ر خۆی.

– نازانم له ژووره و خهریکی چ ناما قوولیه کن؟ خهویان لی
که و تووه یان که سنی خنکاندوونی؟ نه فره تینه!

کابرا کردییه هه را، وهک ئه وه ی له ناو داریلنکه وه بنه رپین:

۱. هه تر: جدی؛ جیدی.

– هینتی، ئالیونا ئیفانتوفا، جادووگری پیر! لیزاڤیتا ئیفانتوفا،
ژیکه له ده بیکه نه وه! ده لئی خهوی په کجاریتانه، نه فره تینه؟

کابراه له توو په بیان شیت بوو بوو و ده دوازه جاری دیکهش به
هموو توانایه وه توند په تی زهنگه که ی پاکیشا. پنده چوو که سینیکی
دهسترویشتوو بیت و لیزانهش وهک خومانه یهک دههاته نه ژمار.

هاوکات دهنگی پتیهکی سووک و به په لهی دیکه که زوریش دور
نه بوو، له پلیکانه وه هات؛ په کیکی دی خه ریک بوو دههاته سه ری و
راسکولنیکوف نه سلن به هاتنی نه زانیوو. دووه میان به رووخوشی
و دهنگی به رزه وه روو له یه که میان که هینشتا گرتبووی به زهنگه که وه،
هاواری کرد:

– یانی کهس له مالی نییه؟ سلاو، جهنابی کوخ!

راسکولنیکوف خیرا به زهینیدا هات: به دهنگیدا دیاره که ته مهنیکی
وای نییه!

کوخ وهلامی دایه وه:

– هر خوا ده زانی! خو من ئیتر وا ده رگه کهم له بن هینا! رووداری
نه بن ئیوه چون من ده ناسن؟

– ئهی هاوار، پیمان راده بویری کوخ؟ پیژی بوو که سنی دهسته
بلیاردم به دوای یه کدا لن بردیته وه... له کافهی گامبرینوس!

– نه ها!

– یانی له وی نین؟ سه یروسه مه رهینه! چ گالته جار یه که! تو بلنی
ئهم پیریژنه بۆ چ دوزه خن چوو بن ئاخو؟ ئیشم پتیه تی کاکه!

– منیش ئیشم پتیه تی، کاکه گیان!

که نه که هاواری لی ههستا:

- دهی ئیسته چی بکهین؟ کهواته ده بییت بچینه خواری. منیش
خوشی خوشی هاتم دوو قرانیک دست بخم!

- ئه ری، ده پۆین، بهس بۆچی وادهی به من دا؟ خوی پیی گوتم
لهم کاته دا بیم. ئه وه موو رینه مان بریوه! ئیسته سه ری به چ کونیکدا
کردووه؟ خو من ئه قلم نایبرئ، ئه م قرچۆله یه دال بۆ دال له سووچی
ماله ودا جووله ناکا و لای خویه وه قاچئیشه ی هه بوو! بهس فه رموو،
ئیسته کتوپر هه ستاوه بۆی ده رچووه!

- له قاچی بپرسین؟

- چی بپرسین؟

- بپرسین خانمخاس بۆ کوئی چووه و که ی ده گه رینه وه.

- ئمممم... خوا به نه فره تی کا... با بچین بپرسین؛ وه لی خو ئه م
ژنه تیوه ناچیته هه چ کوئی ناخر...

کوخ هه مدیسان گرتی به ده رگه که وه:

- به توون! چار نییه؛ با برۆین!

گه نجه که له پر هاواری کرد:

- راوه سته! سه یر که؛ ده بینی که ده رگه که به ره و خۆت راده کیشی
چۆن ده له قی؟

- ئی مه به ستت؟

- ئه مه یانی قوفل نه دراوه و ته نیا له پشته وه کلۆمیان کردووه.
ته ماشا چۆن ده له قی!

- ئی؟

— کاکه بۆ تیناگهی تۆ؟ یانی یه کیکیان له مالهوهیه! گهر هردووکیان له دهروی بان، به کلیل دهرگهکیان بهدوای خویاندا قوفل دهدا، نهک له ناوهوه کلۆمی بدهن! تهقتهقی ئهلقهپریزهکه دهبیستی؟ بۆ ئهوهی ئهلقهپریزی دهرگه کلۆم بدهی دهبی خۆشت له ژوورهوه بی... ئیسته حالی بووی؟ کهواته له مالین و تهنیا دهرگهکه ناکه نهوه!

کوخ سهراسیمه بووبوو:

— سهیره! وایه! کهواته خهریکی چ ناماقولیهکن له ژوورهوه؟

همه دیسان به توپهیهیهوه کهوته گیانی دهسکی دهرگهکه.

کهنجهکه ههمتر هاواری کرد:

— دهست راگره! ئهوهنده رایمه کیشه ئیترا! ههین و نهین شتیک قهوماوه... ته ماشا چهنده زهنگ و تهقته لیتدا، کهچی ههر نهیانکردهوه و نهیانکردهوه! کهواته یان بووراونه تهوه هردووکیان یان...

— یان چی؟

— ته ماشا، دهچینه خواری و قاچی دههینین. لینگه پێ قاچی خوی چاره ی بکا.

— باشه، هاویرام!

پیکهوه به پێ کهوتن تا به پلیکانهکاندا بچنه خواری.

— بوهسته! تۆ بمینهوه. من رادهکهم و به فرکهیهک قاچی دههینم.

— بۆ بمینهوه؟

— تهنیا بۆ پاریزه، ئاخو ئه کاره جینی گومانه!

— باشه!

- هر بق زانیاریت، من وا خه ریکی مه شقکردنم بق نه وهی بیمه
لیکولهری دادگه! به ته واوی پروونه که نم کاره جیتی گومانه!
گه نجه که به گوپوتینیکی زوره وه نه مهی گوت و به پلیکانه کانداندا
چووه خواری.

کوخ هر له وی مایه وه و به هیمنی گرتیه وه به زهنگه که وه و
جاریکیش دهنگی لیوه هینا. پاشان به جوریک وهک بلیت ته واو
میشکی قاله و خه ریکی هه لسه نگاننده، چووه گیانی ده سکی ده رگه که.
هر رای ده کیشا و به ری دها؛ ده یویست به ته واوی له وه دلنیا
ببیتوه که ده رگی ماله که ته نیا له ژووری به نه لقه ریز داخراوه و
قوفل نه دراوه. به هانه هانه وه داچه می و چاوی به کونی کیلونی
کلیله که وه نا، وه لی کلیله که له ناوه له کونه که دا بوو و هیچ نه ده بینرا.
راسکولنیکوف هه ستا و ته ور به ده ست راوه ستا. تووشی جوریک له
شیتی بوو بوو. ته نانه ت ناماده بوو هر که هه نگاویان نایه ژوور
په لاماریان بدات. چه ندان و چه ندان جار به بیریدا هات ده سته جی
هه موو شتیک بپرینیتته وه و هاوار بکات و له پشترا شتیک به و دوو
که سه بلیت که له ده رگیان دها و راویژیان له گه ل به کدیدا ده کرد.
هه ندیک جاریش به میشکیدا ده هات که سه ر بخاته سه ریان و پتیان
رابویریت که ناتوانن ده رگه که بکه نه وه. وهک پرووسکه به زهینیدا
هات، ده ببیرنه وه ئیترا!

- باشه نه مه بق کوئی چوو؟ خوا به نه فره تی کا...

کات وا تیده په پی؛ خوله که کان به دوا یه کدا پاده بردن، وه لی هیچ
که سینک ده ر نه که وت و کوخیش وه رهن بوو.

۱. پله یکی جدیدی له سیستمی دادگهی پرووسیدا که دوا ی چاکسازیه کانی سالی
۱۸۶۴ له سه ر بنه مای پیگه هاواناسته کانی فره نسا دانرابوو. «و. ف»

کتوپر هاواری کرد:

— دهک سندانن لیتدا!...

پاشان لهوپه‌ری پشووکورتیدا وازی له ئه‌رکه‌که‌ی هینا و به په‌له و له باریکدا که پووته قورسه‌کانیی به پلیکانه‌کاندا ده‌کوتین، چووه خواری و دهنگی هه‌نگاوه‌کانی کپ بوونه‌وه.

خوایه ده‌بین چی بکه‌م؟

راسکولنیکیف ئه‌لقه‌پیزه‌که‌ی راکیشا و درزیکی خسته ده‌رگه‌که‌وه؛ هیچ ده‌نگیک نه‌ده‌هات. کتوپر، بئ هیچ بیرلیکردنه‌وه و بریاریکی پیشوخته، هه‌نگاوی نایه‌ده‌ر و تا‌ئه‌و شوینه‌ی که ده‌کرا ده‌رگه‌که‌ی چاک پتوه‌دا و ریی پلیکانه‌کانی به‌ره‌و خواری گرته‌به‌ر.

سئ پلیکان چووبووه خوار که کتوپر ده‌نگیکی به‌رز له خوارپرا به‌رز بووه‌وه. ده‌بوو خۆی له کوی بنیت؟ هیچ شوینیک نه‌بوو خۆی تیدا بشاریته‌وه. هینده‌ی نه‌ما‌بوو رابکاته‌وه سه‌ری و هه‌مدیسان بچیته‌وه ناو ئه‌پارتمان‌که‌ی.

— ئه‌هۆو، چه‌یته‌؟ بیگره‌!

که‌سیک به‌ده‌م هاتوهاره‌وه له ئه‌پارتمانیکی نهۆمی خواره‌وه وه‌ده‌ر که‌وت و خۆ راکردنیش شتیکی ئاسانه، له پلیکانه‌وه بازی دایه خواری و به ده‌نگیکی به‌رزیش نه‌پاندی:

— میتکا! میتکا! میتکا! ئه‌ک خوا به نه‌فره‌تت کا!

نه‌رکه‌ به‌ قیزوهور کوتایی هات؛ له گۆره‌پانه‌که‌وه‌ش دوا‌هه‌مین ده‌نگ هات و ئیدی بیده‌نگی. وه‌لئ هه‌ر له‌و کاته‌دا چه‌ند که‌سیک که په‌له‌په‌ل و به ده‌نگی به‌رز ده‌دوان، ترپه‌ترپ هاتنه‌سه‌ر. سئ چوار که‌سیک ده‌بوون و پاسکولنیکیف ده‌نگی زه‌نگداری گه‌نجه‌که‌ی ناسیبه‌وه: ده‌فه‌رموو، خویانن!

لهوپه پری بیهیواییدا چوو تا راسته وخو پوو به پرویان بیته وه. چی دهبن با بیئ! گهر بینه بهرده مم ئه وا فه وتاوم؛ نه شین ئه وا چاره ره شم، چونکه سه روسه کوتمیان بیر ده مینئ! خه ریک بوو پینک ده گه یستن و ته نیا یه یک نهؤم مه و دایان له نئواندا بوو که کتوپر پری رزگاری له بهر پیندا ئاوه لا بوو! دووسن ههنگاو ئه ولاتر، لای راسته وه، یه کینک له ئه پارتمانه کان چۆل بوو و ده رگه که شسی کراوه؛ هه مان ئه پارتمانی نهؤمی دووه که له کاتی هاتنیدا، خه ریکی بۆیه کردنی بوون و ئیسته هه ر ده تگوت ته نیا له بهر خاتری ئه و، پۆیشتبوون و به چۆلی بۆیان چی هیشتبوو. بیگومان هه ر هه مان ئه و بۆیه چیانه بوون که به و دهنگوه رایه رایان کردبووه خواره وه. زه ویه که تازه بۆیه ی بهر که وتبوو و له ئاوه راسته که شیدا سه تل و ده فره رهنگ و قه له میکیان دانابوو. له چاوترووسکاندنیکدا فرکه ی کرده نیو ئه پارتمانه که وه و له پشت دیواره که یه وه خۆی هه شار دا؛ جا ریک له کاتی خۆشیدا. ئه و چه ند که سه ی تر که گه یشتبوونه بادا که که و خه ریک بوون به ره و نهؤمی چواره م سه رده که وتن و به دهنگیکی به رزه ریش قسه یان ده کرد. راسته کۆلنیکوف چاوه پری ما تا برۆن و پاشان به پادزه له ئه پارتمانه که هاته ده ر و جا به ره و خوار بۆی ده رچوو. پلیکانه ریکه که سه ی لئ نه بوو. به رده م ده رگه ی ده ره وهش هه ر وا چۆل بوو. به هه له داوان له ده رگه که وه خۆی گه یانده ده ری و له شه قامه که دا به ره و لای چه پ بای دایه وه. باش ده یزانی ئیسته ئه وان له ئه پارتمانه که دان و له وه هه په ساون که بۆچی ده رگه یه ک که چه ند خوله کینک له وه وه بهر داخرابوو، وا ئیسته کراوه ته وه؛ جا ئیسته له ته رمه کان راماون و خوله کینکیش ناخایه نی تا تینگه ن که بین دوودلی بکوژ چه ند ساتیک له وه وه بهر له وی بووه و توانیویه تی خۆی له شوینیک بنیت و به بهرچاوی ئه وان وه بۆی بقووچینیت. له وان هسه گومانیان بۆ ئه وه بچیت که له کاتی چوونه سه ره وه دا، ئه و بۆ چه ند ساتیک له ئه پارتمانه چۆله که دا خۆی شار دووه ته وه. وه لئ گه ر ژیانیشی له سه ر دابنابا.

ئاماده نەبوو لەو زياتر پەن ھەلبگریت؛ وێرەي ئەو ھەي كە ھېشتا سەد ھەنگاويكيشى بۇ پېچى دواتر مابوو. رەنگە وا باشتر بى خۆم لە يەكئىك لەم بەردەگايانە بنىم، يان لەژىر پليكانىك شىتىكدا خۆم بشارمەو؟ نا، مەترسىدارە! چۆن تەرەكە فرىدەمە لايەك؟ يان باشتر نىيە گالىسكە يەك بگرم؟ ئاى لەو نەھامەتییە! چ نەھاتىك بوو!

دواجار گەيشتە پېچەكە و خۆى بە كۆلندا كرد؛ زياتر مردوو بوو تا زىندوو. ئىستە ئىدى شوپتەكەى بىو ھەي بوو و خۆيشى دەيزانى كە كەمتر لە بەردەم مەترسىدايە، ئاخىر لە ویدا خەلك جەمى دەھات و ئەویش ھەك دەرزىي ناو ەمارەكايەكى لى دەھات. بەلام ئەو ئەشكەنجانەى كە تووشى بوون، بە جۆرىك لە پىيان خستبوو كە بە زۆر دەيتوانى ھەنگاوا ھەلبېتتەو. ئارەقە بە سەرورپويدا دەتكا و مىلى تەواو خوسابوو. كاتى رابردن لە رېژاوەكەو، يەكئىك ھاوارى كرد:

– چ بەدمەستىكى كابر!

نىو ھۆشيار بوو و دۆخى ھەر وا خراپ و خراپتر دەبوو. بەس دواتر بىرى ھاتەو كە ئەو ەختەى لە رېژاوەكە تىدەپەرى، چەندە لەو ترسسابوو كە ئەو دەوروبەرە تاكو تەرا خەلكى لىيە و نەكا سەرنجى راکىشابىت و ھىندەى نەمابوو لە ترساندا يەكسەر خۆى بە كۆلاندەدا بكاتەو. وێرەي ئەو ھەي كە بە زۆر خۆى بە پىو ەرتبوو، باى داىو ە و لە رېگەيەكى دىكەو بەرەو مالمەو چوو.

كە لە دەرگەى سەرەكى تىدەپەرى تا بچىتە نىو بىناكە، ھەست و ھۆشىكى واى نەبوو و لە پليكانەكاندا تەرەكەى بىر ھاتەو. ئەو كارەى كە دەشيا بىكات ئىجگار گرىگ بوو: دەبوو تەرەكە بخاتەو ە شوپتى خۆى، جا ئەو ەش بەوپەرى پارىزەو ە تا كەس نەبىيىت. لە دۆخىكدا نەبوو لەو تىبگات كە نەبردنەو ەي تەرەكە بۇ شوپتى خۆى

له بەرژەوهندی ئه‌ودایه و وا چاکتره‌ دوایی به‌پنی ده‌رفت له شوینیکی دیکه‌ی بنیت.

له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا، هه‌موو شتیک بی کیشه‌ تێپه‌ری. ده‌رگه‌ی ژوورۆچکه‌ی قاپچی داخرابوو، وه‌لێ کلۆمیان نه‌کردبوو؛ که‌واته‌ به‌ ئه‌گه‌ریکی زۆر قاپچی له‌ ژووره‌وه‌ بوو. له‌و کاته‌دا ئیدی نه‌یده‌توانی به‌ پینکی بیر له‌ شتێکان بکاته‌وه‌، سه‌ری داخست و پینک چووه‌ به‌رده‌م ژوورۆچکه‌که‌ و ده‌رگه‌ی کرده‌وه‌. گه‌ر قاپچی لێی بپرسیبا شتیکت ده‌ویست؟ هه‌یج دوور نه‌بوو ته‌وره‌که‌ ده‌ره‌بهنیت و بیداته‌ ده‌ستی. به‌لام قاپچی له‌وئ نه‌بوو و راسکۆلنیکۆف توانی ته‌وره‌که‌ بخاته‌وه‌ ژێر نیمکۆته‌که‌ و ته‌نانه‌ت وه‌ک پێشوو پارچه‌ هه‌یزمیکیشی خسته‌ سه‌ری. له‌ گه‌رانه‌وه‌دا به‌ره‌و ژووره‌که‌ی تاقه‌ که‌سینیکیشی نه‌دیت. ده‌رگه‌ی ئه‌پارتمانی خاوه‌نمالیش داخرابوو. که‌ چووه‌ ژووره‌که‌یه‌وه‌، هه‌ر وا به‌ جله‌وه‌ خۆی هاویشه‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ی. خه‌وی لێ نه‌که‌وت و که‌وتبووه‌ دۆخیکی نیوه‌بێهۆشانه‌وه‌. گه‌ر که‌سینیک ده‌رگه‌ی ژووره‌که‌ی بکردباوه‌ و به‌هاتبا ژوورێ، راسکۆلنیکۆف ده‌رده‌په‌ری و هاواری لێ هه‌لده‌ستا. زه‌ینی ته‌ژی بوو له‌ بیرێ پچرپچر و شیواو و هه‌رچی هه‌ولی ده‌دا نه‌یده‌توانی ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر دانه‌یه‌کیشیان به‌رده‌وام بیت یان ساتیک سه‌رنجی له‌سه‌ر چر بکاته‌وه‌...

بەشی دووەم

یەك

راسكۆلنیکوف بۆ ماوه یەکی زۆر ھەر وا بە پراکشای مایەوہ. جاروبار دەتگوت ھایی دەبووہوہ و تێدەگەیشت کہ دەمیکە شەوہ، وەلن ھەر بە خەیاڵیشیدا نەدەھات کہ ھەلبستیتەوہ. دواچار تەماشای کرد ھەموو شوینیک وەک پوژ پۆشنە. ھیشتا، لەسەر گازی پشت مات و پەریشان بەسەر قەنەفەکەوہ خەوتبوو. لە شەقامەوہ دەنگگەلی گوینکەرکەری تۆقینەر و تیاماوانە دەھاتنە گوئی؛ قاوو قیلێک کہ ھەر شەوہو دواي کاتژمیر دوو لەژیر پەنجەرەکە یدا دەیبیستن و وا ئیستەش لە خەویان ھەستاندبوو. بیری کردەوہ: دە فەرموو! ھەمدیسان ئەو عارەقخۆرانە لە مەیخانەوہ پڑاونەتە دەری! کەواتە، لە دووش لای داوہ... کتوپر بە چەشنیک لە جێوہ دەرپەری وەک ئەوہی کہ دوودەستی ئەویان لە قەنەفەکە کردبیتەوہ: ھا؟ یانی لە دووش لای داوہ؟ لەسەر قەنەفەکە دانیشت و کتوپر ھەموو شتیکی بیر ھاتەوہ. بئ پێشەکی، یەك بە یەکی ساتەکانی بیر ھێنانەوہ!

سەرھتا دلنیا بوو کہ خەریکە شیت دەبیت. لە سەرماندا خەریک بوو لە ناوہوہ دەیبەست، وەلن ئەم سەرمايە، لەرزوتایەك بوو کہ چەند کاتژمیریک پێشتر بەدەم خەوہوہ کەوتبووہ گیانی. وەھا لەرزیکێ لئ ھات کہ ددانەکانی دەیانویست لە دەمیوہ بەکونە خوار و ئازای ئەندامی ھەلدەلەرزى. دەرگەى کردەوہ و گوئی ھەلخست: نیشتەجییانی ئەو بینایە لە ھەوت خەودا بوون. تەواو سەرسام لە خۆی و لە ھەرچی لە ژوورەکەیدا بوو، پام! ئاخر چۆن توانیبوو یەكسەر بیتە ژوور، دەرگەكەش کلۆم نەكات، ئەوہ جلگۆرین ھەر ھیچ،

تهنانهت کلاوه که شی له سهر لانهبات و هرر وا خوی به سهر قه نه فدا بدات! کلاوه که له نزیک پشتیبه که وه که وتیوو. باشه گریمان که سینگ بهاتبا ژوور، نهی نهوسا گومانی بۆ چی دهچوو؟ ههلبه ته وای دهزانی سه رخوشم؛ وهلی... پرتاوی کرده لای په نجه ره ی بچووکی ژووره که: به شی نه وه پۆشن بوو که بتوانیت په له پهل له جلو بهرگ و سهراپای ورد بیته وه تا بزانتت ناسه واریک له خوین هه یه یان نا؟ وهلی بهم جۆره سوویدیکی نه بوو. ویرای نه وهی که له تاو سهرامادا هه لده ره زری، هرر سیپالیک که له بهریدا بوو، دایکند تا یهک دوا ی یهک به سه رنجه وه ته ماشایان بکات. جله کانی نه مدیو و نه ویدیو پیده کردن و به سه ر هیچدا تینه ده پیری، بهس له بهر نه وهی بر وای به خوی نه بوو، دووسه جاریک له هه موویان ورد بووه وه. هیچی بهرچاو نه که وت؛ بی له ده مپاچه ی تالکیش بووی پانتوله که ی که له خوینیکی وشکه وه بووی خهسته وه هه لکیش را بوو، ناسه واریک و تهنانهت دلۆپیکیش له نارادا نه بوو. تۆقیوانه چه قو گیرفانییه که وره که بی هه لگرت و ده مپاچه ی پوا و خوینیکی پانتوله که ی بری. پیده چوو هرر نه وه نده بیت. کتوپر بیرری هاته وه کیفی پاره و نه که لوپه له ی که له سندوقچه ی پیریژنه که ی ده ره تبا بوون، هیتستا هرر وا له گیرفانیدان و تهنانهت بیرری له وهش نه کرد بووه وه که ده ریان بهینیت و له شوینیک بیانشاریته وه! هرر نیسته ش، له کاتی وردبوونه وه له جله کانی، هرر بیرری بۆ نه وه نه چوو! بۆچی؟ برووسکه ناسا هه مووی له گیرفانی ده ره تانان و هه لی رشتنه سه ر میزه که. گیرفانی خالی و تهنانهت هه لیشی گتیرانه وه تا دلنیا بیت که هیچیان تیدا نه ماوه و جا هه مووی بردنه سووچیکی ژووره که. له وی، لای دیواره که، کاغه زدیوارینیکی رزیو له لایه که وه دپا بوو و پاسکولنیکوف بی به فیرۆدانی کات که لوپه له کانی له کونی پشت کاغه زدیواریه که ناخنین. نه وه ته واوه! نیتیر هیچ شتیک به بهرچاوه وه نییه، تهنانهت کیفی پاره که ش! دلخوش و قاییل نیوخیز بوو و به ماتی ته ماشایه کی بندیوار و کونه که ی کرد

كە زياتر لە جاران دەرپەربوو. لەپەر سەراپاي لەتاو ترس لەرزى لى نىشت و هيوابراوانە ورتاندى: هاوار خوايه! ئەو چىم بەسەر هاتوو؟ لاي خۆى شوينم بۆ كەردوو تەو، ها؟ ئاخىر ئاوا شت دەشاردرتتەو؟

بۆ ئەم شاردرنەوئەى جۆرە شتانه بىرى لە حەشارگەيەكى شياو نەكردبوو. بە مېشكيدا نەدەهات بېجگە لە پارە، شتتېكى دېگە لەئارادا بېت و ھەر لەبەر ئەوئەش پېشووختە ئامادەكارى نەكردبوو. لەبەرخۆيەو بىرى كەردو: ئىستە بۆ نمونە، چ ھونەريكم نواندوو كە ئاوا شاگەشكە بوومە؟ باشە ئاوا شت دەشاردرتتەو؟ ئىتر ئەقلم لە كار كەوتوو!

لەتاو شەكەتى لەسەر قەنەفەكە كەوت و ھەر لەو ساتەدا لەرزىكى بەرگەنەگىراوى دېكەى لى نىشت. ئاناگايانە دەستى ماشنى و پالتو ئەستوور و زستانىيەكەى سەردەمى خويندكارى كە گەرم بەلام شەر و لەسەر كورسىيەكەى تەنىشتىيەو بوو، راکىشا و خۆى پىن داپۆشى. دەستبەجىن خەو و ورتنە ئەويان ھەللووشى و بېتھەپوگۆ كەوت.

پېنج خولەكى پىن نەچوو لە جىنگەكەى دەرپەرى و ھەك شىت پەرى بە جەگانيدا كەرد. ئاخىر چۆن لە كاتىكدا كە مېشتا ھىچم نەكردوو، ئاوا بە ئاسوودەى بۆى خەوتووم؟ ئەرى، راستە: مېشتا ئەو شىرتى ئەلقەيەم لە بنەبالەكەم نەكردوو تەو! ئاخىر دەكەرى و ھا شتى لە بىر بەكى؟ و ھا سەرداويكە! ئەلقەكەى لە جىزە دەرهىتا و بە پەلە كەوتە پارچە پارچە كەردى: پاشان پارچەكانى ئاخىنە ژىر پشستىيەكەى و تىكەلى ماباقىي جلوبەرگەكانى كەردن. ئاخىر كەى و گومان لە پارچەى جە كۆنە دەكە؟ ھەر واى! ئەرى، راستە، رېك واى! پاسكۆلىكۆف لەئاو پەستى ژوو دەكەدا راووستا و بەردەوام ئەمانەى دووبارە دەكەردنەو: بە كۆسەرنجىكى ئەشكەنجەدەرەو ھەست و ھۆشى داىە چواردەورى و دەرگە و دىوار و زەوى و دەويست دلنیا

بیت که هیچ شتیکی له بیر نه کردوو. نهرخه یان بوو که خهریکه هیزی زهینی و یادگه و تنانهت توانای زانینی دوو که پرت دوو به کسانه به چواریشی له دهست دهدات و نهمهش بؤ نه و نه شکه نجه یه کی به سوئی بوو. نهکا دهستی پهن کردبیت، نهکا هر له ئیسته وه خهریکم سزاکه ی وهرده گرم؟ هه له به ته هر نه مه یه! دهی بیگومان! ده مپاچه تالکیش بوو و خویناوییه که ی هر وا به سهر زهوییه که وه له ناوه راسستی ژووره که دا که وتبوو؛ به بهرچاوی هه موو دونیاوه! جارینکی دیکهش، وهک نه وهی هوشی لای خوی نه بیت، هاواری کرد: باشه نه وه من چ گلارایکمه؟

پاشان بیر کردنه وه یه ک هر وهک مۆرانه که وته گیانی که نهکا سه راپا و هه موو جله کانی خویناوی و پر له په له خوین و سه ره داو بن، که چی له راستیدا خوی نه زانیت و توانای بینینیانی نه بیت، له بهر نه وهی هیزی تیفرکین و توانای جیا کردنه وهی له دهست داوه... زهینی که یل^۱ بوو له تاریکی... له پر بیرری هاته وه که کیفی پیریژنه کهش خویناوی بوو بوو: ها! که واته گیرفانیشم خویناوی بووه؛ کیفه که هیشتا خویناوی بوو که خستمه گیرفانه وه! له چاو تر ووسکاندینیکا گیرفانی هه لگتیراپه وه و به لی! به سهر هه وه بیری گیرفانه که وه چاوی به په له گه لی خوین که وت. سه رکه وتوانه هه ناسه یه کی قولی به ناسووده ییه وه هه لکیتشا و بیرری کرده وه: باشه، هیشتا هه ست و هوشم له ده ست نه داوه و نه وه ندهش چه پؤل نیم! هیشتا یادگم بیکیشه یه و میشکم کار ده کا، چونکه خوم که وتمه بیر کردنه وه له خویناوی ییو نی گیرفانم! نه وه له رز و تایه که نه م به لایه ی به سه ردا هیناوم و بیتهیزی کردووم؛ ته نیا چه ند ساتیک فه راموشی کاتی بوو و هیچی ترا! هه وه بیری گیرفانی چه پیی سه ر تا سه ر دپاند. هر له و ساته دا پروناکی که وته سه ر پووتی قاچی چه پی: به سه ر گۆره وییه که یه وه که له پووته که یه وه

۱. که یل: لیوانلیق؛ پراوهر؛ سه رریژ.

هاتبوه ده ری، چند په لیه ک به رچاو ده که وتن. به شفق پووته که ی
داکه ند: ده فرموو! خو نووکی نه فره تیی گوره و بیه که شم خویناوی
بروه! هه لیه ته له و ساته دا خه مساردیی نواندووه و پتی خستووته
حه وزچه ی خوینه که وه... ئی، چی بکه م، خوایه؟ ئیسته چاره ی نه م
گوره وی و گیرفان و ده مپاچه ی پانتوله چیه؟

هه مووی به ده ستیک کو کردنه وه و هر وا له ناوه راستی
ژووره که دا راوه ستا. بیانخه مه کوانووه که وه؟ وه لئ یه که مین شوینیک
که پیندا بگه رین، کوانووه که یه! بیانسووتینم؟ به چی؟ خو شقارته شم
نییه به ناخیزی گیانم! نا، باشتره بچه ده ری له جتییه که هه مووی
شوینبزر که م. هه مدیسان له سه ر قه نه فه که دانیشته وه و دووباره ی
کرده وه: نه ری، چاره ی نه وه یه! به م جوړه یه که سه ر هه موویم له کول
ده بیته وه! هر ئیسته بن خاوه خاو ده یان به م و خوله کیکیش به فیر
ناده م!

به لام نه کرا. جارنکی دیکه ش سه ری به پشتدا تلایه سه ر پشتییه که
و به گورنکی به رگه نه گیراوی له رزه، ره ق هه له ات. هه مدیسان ده ستی
دریژ کرد و پالتوکه ی راکیشایه وه سه ر خوی. ماوه یه کی زور، ته نانه ت
تا چند کاتژمیریک، نه م بیره وازی لئ نه ده هینا که ده بن هه ر ئیسته
هه ستی و نه مانه له جتییه که بیسه روشوین بکه ی، دریژه ی پین مه ده؛
برو و له کولیان بکه وه. تا زوو بربری دره نگه! چند جارنیکیش هه ولی
دا له جیگه که ی به رز بیته وه، وه لئ ئیدی توانای نه بوو. تا توند له
ده رگه که یان نه دا، رانه چله کی. ناستاسیا مستی به ده رگه که دا ده کوتی
و ده یشاتاند:

— ده بیکه وه گه هیشتا زیندووی! یانی خه وی نه م وه یلانه هر
نه برپایه وه؟ وازی لئ بیئی به دریژیی پوژ وه ک سه گ بوی ده نووی!
ته نیا سه که کان ناوها پاتالن! ده بیکه وه ئیتر کاکه، کاتژمیر له ده ش
تیپه ریوه!

قاچچی به سهرنجه وه لیتی ورد بووه وه؛ چاویکیشی به ژووره که دا
کینرا و جا وه رسوورا تا بېروت.

ناستاسیا که به دريژایی نه و ماوه په چاوی له راسکولنيکوف لا
نه کړدبوو، گوتی:

- حالت خرابه، نا؟

قاچچیش بهر له پویشتن لای کړده وه و ته ماشایه کی نه وی کړد.
ناستاسیا دريژه ی دایي:

- له دوینيوه تاي لینه!

راسکولنيکف وه لامي نه دایه وه. نامه که هیتستا له ده ستیدا بوو و
نه شیده کړده وه.

ناستاسیا که بیني به چ نه شکه نجه په که وه پینه کانی له قه نه فه که وه
شور ده کاته وه، دلی پنی سووتا و گوتی:

- پنیوست ناکا هه سستی وه! تو خراب نه خوشی و وا باشه به م
حاله شـره ته وه نه چی. نه و په له په له ی پیناوی. نه ی نه وانه چین به
ده سته وه؟

راسکولنيکف ته ماشای ده سته کانی کړد: گوره وی و پارچی
دراوی هه و بیری گیرفانی و ده مپاچی پانتوله کانی له ده سته راستیدا
بوون. یانی به دريژایی نه و ماوه په هر به مانوه خه وتوه! پاشان که
بیری لئ ده کړده وه، هاته وه یادی که له گهر می نه و له رزوتایه دا
نیوه بیدار هه سستاوه ته وه و توند پارچه کانی له مشتی ناون و
هه مديسان خه وتوه ته وه.

- تو خوا سهیر که چ شه خه لیک کړ ده کاته وه و له باوه شیدا
پینانه وه ده نووی! هر ده لیتی گنجینه ی دوزیوه ته وه...

ناستاسیا ئەمە ی گوت و گەوتە پێکەنینە هیسترییەکی^۱ خۆی.

راسکولنیکوف دەمۆدەست هەموو شتێکی ئاخنییە ژیر پالتۆکە ی و چاوی لە ناستاسیا بڕی. لەو ساتەدا میشتکی کاری نەدەکرد و نەیدەتوانی ژیرانە بیر بکاتەو، تەنیا هەستی دەکرد بەو جۆرە مامەلە لەگەڵ کەسێکدا ناکەن کە بیانەوێ دەستگیری بکەن.

- وەلی... پۆلیس؟

- خراب نییە چایەک بخۆیەو هە! باشە؟ ئامادەیه.

راسکولنیکوف لە کاتی هەستانەویدا لە ژیر لێوێوە گوتی:

- نا... وا دەڕۆم. هەر ئیستە بەرێ دەکەوم.

- بەم حالە شەرەوێ تا سەر پلێکانەکانیش بڕ ناکە ی!

- دەڕۆم...

- کەیفی خۆتە!

ناستاسیا بەدوای قاپچیدا ژوورەکی جێ هێشت. راسکولنیکوف کاتی بەفیرۆ نەدا و دەمۆدەست فرکە ی کردە لای پەنجەرەکە تا لە بەر پۆشناییدا پارچەکان بپشکنیت. چەند پەلەیک هەن، بەس ئەوەندەش زەق نین؛ قور و پێسای زۆریشی پێو مالراوێ و کەم تا زور کال بووێتەو. کەسێ کە گومانی نەکردبێ، رێی تێناچن و بزانی خۆینە.

۱. پێکەنینی هیستریایی: بە جۆریک لە نەخۆشی دادەنرێت کە تاکی تووشبوو بەو نەخۆشییە، بە شتێوەیەکی خۆنەخووازانە و نائەنقەست بەرز پێدەکەنیت. پێکەنینی هیستریایی بە جۆرە دەربرینیکیش دیتە ئەژمار کە دەکرێت لە دەقە جیاوازه کاندای بەرچاومان بکەوێت. لە دۆخگەلی جیاوازا تاکەکان بێ ئەوێ نەخۆشیشیان هەبێت بە جۆریکی هیستریایی پێدەکەن. بۆ نمونە دوای خەلە تاندنی ئەوانی دیکە پێکەنینی هیستریایی دەیانگرت یان تەنانەت لە کاتی درۆکردن و بگرە پاش تۆلەکردنەوێش. «و. ک»

سو پاس بو خوا که ناستاسیاش له و مه و دایه وه نه دیده توانی ههستی بین
بکا! پاشان به له رزه وه نامه ی بانگهیشته که ئی هه لپچری و دهستی
کرده خویندنه وه ی؛ ماوه بیهک هه ر خویندیه وه و خویندیه وه تا
دواچار له مه بهسته که تیگه یشت. ته نیا بانگهیشتیکی ئاسایی بوو
له لایه ن پۆلیسی ناوچه که یانه وه، تا هه مان پوژ کاتزمیر ئوونیو له
نووسینگه ی سه رۆکلێکۆله ری ناوچه که دا ئاماده بیته.

به و پیه کی نه شکجه ده ره وه پێچی ده دایه خۆی: باشه ئیسته که ی
کاتی بانگهیشته و ئه م جو ره قسانه بوو؟ خۆ من تا ئیسته دوو پیم
نه چوو ته به رپه وه به رایه تی پۆلیسه وه! ئه ی بوچی ریک ئه مرۆ؟ ئای
خوا به، هه ر زوو به رپه ته وه و نه جات! هه تنده ی نه ما بوو بکه و یته سه ر
چۆک و دوعا بکات، که چی کتوپر دایه قاقای پیکه نین، پیکه نین به وه نا
که بیری بو دوعا کردن چوو، به لکوو به خۆی پیده که نی. له باریکدا
که به هه لپه هه لپ جلی ده پۆشی، دیسان دهستی بین کرده وه: قیروسیا
که ر پته وه ش بم، ئه سله ن ئه وه که ی گرنکه! کتوپر پارا بوو: باشه ئه م
گۆره و بیه له بین بکه م یان نا؟ له پێی بکه م پیستریش ده بین و هه رچی
سه ره داو و په له هه یه ده سه رپه ته وه. وه لی هه شتا گۆره و بیه که ی له بین
نه کرد بوو که به ترس و قه لسییه وه دایکه ند. وه لی دواتر بیری هاته وه
که گۆره و بیه کی دیکه ی نییه. هه مدیسان هه لیگرت و له پێی کرده وه و
پیکه نین گرتی. هه موو شتیک رپه یه یه و ته نیا له سه ر ئه وه وه ستا وه
که چون ئه ی بروه نی. له باریکدا که سه رتا پای ده له رزی کتوپر بیریکی
وهک برووسکه به سه ریدا هات که هه لبه ته پزیسکیک بوو و په گیکی
قوولی نه بوو: ده فه رموو، له پیم کرد! ته واو بوو ئیتیر، له پیم کرد!
وه لی ده موده سه ست دوا ی پیکه نینه که، بیه یوا یی یه خه ی گرت و
له به رخۆوه بیری کرده وه: نا، ئیتیر به رکه ناگرم، ناتوانم... پیه کانی
که و تبه و نه له رزین. ورتاندى: ده بین له ترسان بین. له تاو تا سه ری
گیجی ده خوارد و ژانی ده کرد. کاتی داگه ران به پلیکانه کاندایه هه ر وا

له گهل خویدا کیشمه کیشی بوو: وایه دهی، فیله که یان نه مه یه! ته له یان
بؤ ناومه ته وه، ده یانه وچی له وچی پیروم بکن و سررم لی بشیوینن! له
همووشی خراپتر نه وه یه که خوشم سررم شنیواوه... نه کا قسه یه کی
که مزانم له دم دهرچن!...

له پلیکانه ریکه دا بیرى هاته وه که هموو شتیکی هر وا له کونی
بشت کاغه زدیواریه که ناوه: نه که ریشی زوره کاتن من له وچی نیم
به تاییت بچنه ژوروی و بیپشکنن. که نه م بیرهی که و ته سر، له
جیوه وشک بوو. وه لئ به چه شنیک دهستی له خوی شور دبووه وه،
که ر بکریت به م جوره پوونی بکهینه وه، به چه شنیک له ناست مه رگدا
بیتاک بووبوو، که به دهستراره شاندنیکى خه مساردانه دریژه ی به
رینگه که ی دا:

وازی لی بینه، با هر زوو بپرته وه و له کول بیته وه!

همدیسان که رمای تاقه تپروو کینی شه قام؛ به دریژیی نه و چند
پوژه ته نانه ت دلۆپه بارانیکیش نه باریبوو. دووباره توزوخول و خشت
و چیمه نتق؛ همتر بۆگه نی دوکان و مه یخانه؛ هه مان سه رخوش و
دهستگنپره فینله ندیه کان و هه مان عه ره بانه نیوه شکاوه کان. هه تاو
پاسته وخو بهر چاوی ده که وت و ته ماشاگردنی چوارده وری
نه شکه نجه ی ده دا؛ هه ستی ده کرد سهری ده سووپی. که سینی تادار
که به قوله قولی که رما هه نگاو بنیته سر شه قام، هر وای به سر
دیت.

که گه یشته پیچی شه قامه که، به موچرک و هه ژه کینکی^۱ به نازاره وه
ته ماشایه کی خواره وه ی شه قامه که و نه و بینایه ی کرده وه...
ده موده ستیش سه رنجبی لادا.

۱. هه ژهک: لره و شه که ی یه که له وای یه که و په یته پیتا، به تاییت له دهست و
پیدا.

كە لە بەرپۆەبەرايەتتى پۇلىس نزيك بوو، بيري كردهوه: گەر دەستگيرىم بكن، دور نيبە سووك و ئاسان ھەموو شتى بلتيم.

بەرپۆەبەرايەتتى پۇلىس دورسەد سىسەد مەترىك لەپىشتەرەو بوو. بەم دوایانەش گواسـتبووایانەو نھۆمى چوارەمى بینایەكى تازەدروسـتکراو. ماوہیەكى زۆر لەوہوبەر، پاسکۆلنىكۆف جارنىكان سەردانى بینا كۆنەكەى كردبوو، ھەلبەتە بۆ ماوہى چەند خولەكىك. كە لە دەرگەى سەرەكییەو چووہ ژوورى، لە لای راستیەو چاوى بە پلىكانىك كەوت كە پیاویكى دەفتەربەدەست لینیەو سەر دەكەوت. بىگومان ئەم كابرایە قاپچییەكەیتى. كەواتە بەرپۆەبەرايەتتى ئەلنیرەبە. جا بەپنى ئەم سۆسەبە رینگەى پلىكانەكانى گرتە بەر و سەرکەوت. نەیدەویست پرسىيار لە كەس بكات.

كە گەيشتە نھۆمى چوارەم بيري كردهوه: ئەسلەن دەچمە ژوور، دەكەومە سەر ئەژنق و دان بە ھەموو شتىكنا دەنيم.

پلىكانىكى مەیلەو ستوونى بوو و تارىك و تەسك و لە ھەموو لایەكییەو ئاویكى بۆپیس دەھات. دەرگەى موبەقى یەكەكان بە پرووى باداكەكاندا دەكرانەو و كەم تا زۆر بە درىژایی پۆژ لەسەر پشت بوو. ھەر لەبەر ئەوہش ھەواكەى تاسینەر بوو. كۆمەلىك فەرمانبەر بە دەفتەرى بنبالیانەو دەترنجانە پلىكانەكان و سەردانىكەرىش چ لە ژن و چ لە پیاو، ھاتوچۆیان بوو. دەرگەى بەرپۆەبەرايەتتى پۇلىس لەسەر گازی پشت بوو و پاسکۆلنىكۆف چووہ ژوورى و ھەر لەبەردەم دەرگەكەدا راوہستا. چەند لادىببەك لە ژوورەو بەدەم چاوەپوانییەو راوہستابوون. لەویش ھەوا گەرم و تاسینەر بوو و، سەربارى ئەوہش، بۆنى دل تىكەلھىنى بۆبەى نوئى و پۆنى كۆنە لەو ژوورانەوہى كە تازە دىكۆریان گۆپىبون، بەر لووت دەكەوتن. كە ھەندىك چاوەرئى ما، بېرىارى دا بچیتە ژوورەكەى دى. ژوورەكان ھەمووى بچووك و بنمىچ بەرز بوون. پشوو كورتییەكى تۆقینەر

بهره و پدشوهه پالی پیوه دهنه و هیچ که سیش حسینی بؤ نه ده کرد. له دووه مین ژووردا چهند سه رقه له میک دانیشتبوون و ده یاننوسی، که سه روسیما یان شتیکی وای له هی نه و نه گه رابووه وه و به گشتی که سانینکی ناساسایی بوون. دواچار چووه لای به کتیک له فرمانبه ره کان.

- نه مرینکتان هه بوو؟

نه و نامه ی بانگه پشته ی داین که پینی گه یشتبوو.

فرمانبه ره که ته ماشایه کی کاغه زه که ی کرد و پرسیی:

- ئیوه خویندکاری زانکون؟

- به لئی، خویندکاری زانکو بووم.

فرمانبه ره که، ته ماشای راسکولنیکوفی ده کرد، بهس نه وه ی راستی بیت هه ست و هوشی لای نه و نه بوو. تا بلنیت پریشان بوو و له نیگایدا هیچ جزره هه ست و بیریکی تایبته نه ده خویندرا یه وه.

راسکولنیکوف بیرى کرده وه: خو نه مه شتیکی لئى ده رناهنیرجی؛ کابرا هر به فرمی داخراوه.

فرمانبه ره که ئاماژه ی بؤ دوا هه مین ژوور کرد:

- بچو نه وئ بؤ لای سه رده فته ر^۱.

راسکولنیکوف چووه نه و ژووره ی که فرمانبه ره که گوتبووی (ده رگه ی چواره م)؛ ژووریکی بچوک بوو و پر له خه لک که هه لیه ته سه روسیما یان له وانه باشتر نه بوو که له ده رئى راوه ستا بوون. کۆمه له که دوو خاتونیشیان تیدا بوو. دانه یه کیان جلیکی تازیه ی تا راده یه ک هه ژارانیه له به ردا بوو و له پشت میتزیک و رووبه پرووی

۱. سه رده فته ر: سه ره رشتی نووسینگه ی به لگه ی فرمی.

سەردەفتەر دانىشتىبوو و شىتىكى دەنوسى كە سەردەفتەر بۇي دەخويندەو. ئەوى دىكە شىيان، ژنىكى كەلەگەت و سىنەپەر بوو بە پروخسارىكى سوور و پەلاويىيەو. جەكەنى ئىجگار پازاوه بوون و كولىسىنەيەكى بە گەورەيى بەك ژىرپىيالا بە خۇيەو كەردبوو. لە سووچىكەو پەراو سەستابوو و پىندەچوو چاوه پىي شىتىك بىت. راسكۆلنىكۆف نامەي بانگەيشتەكەي بۇ سەردەفتەر درىژ كەرد و ئەويش چاويكى پىندا خىشاند و كوتى، تاويى پەراو سەستن و درىژەي بە كارى خاتوونە تازىيە دارەكە دايەو.

راسكۆلنىكۆف ئاسوودەتر هەناسەي دا: پىناچىن پەيوەندىي بەو مەسەلەيەو مەبىن! تا رادەيەك بىروابە خۇبوونى گەپايەو و هەروا بەگژ خۇيدا دەچووهو تا ئازا و هىمن بىت.

تەنيا تۇزىك گەمژەيى و كەمتەرخەمىي ئاسايى بەسە بۇ پىئوەبوونم!
ئەممم!... ئاخ، ئىرە چەندە تاسىتەرە! لە درىژەدا بە خۇي كوت: ئەم
هەوايە خىكىنەرە... لە جازان خرابىتر سەرم دەسوورچى... جا دووبارە
بىرى كەردەو...

دەيزانى لە ناوەویدا هەلەيەكى تۇقىنەر لەئارادايە. دەترسا جەلەوى لەدەست بەدات و هەر لەبەر ئەوئەش بوو كە هەولى دەدا خۇي بە شىتىكەو خەرىك بەكات و زەينىي لەسەر چەر بەكاتەو، شىتىك كە هىچ پەيوەندىيەكى بە بابەتەكەنى ئەو دوايىيانەو نەبىت، وەلى هەر نەيدەتوانى و نەيدەتوانى. بەلام سەردەفتەر تەواو سەرنجىي پراكىشابوو؛ هيوادار بوو بتوانىت دزە بەكاتە دەروونىيەو و لە پروخسارىدا شىتىك بخوئىنەتەو. كەبرا زۇر گەنج بوو، نىزىكەي بىستودوو سالىك، بە پرويىكى ئەسەرى پەر لە گوپوتىن كە لەچاو تەمەنىدا گەورەتر دەينواند. بەپىي مۇدىلى رۇژ جلى پۇشىبوو و تا رادەيەكىش دلتەر؛ قژى چاك شانەكراويى لە تەپلە سەرىيەو كەردبوو دەو بەش و رۇنى لىن دابوون. چەند ئەنگوستىلەيەك لە پەنجە

پاكوخاوينه كانيدا بوون و زنجيرىكى ئالتونونىش به هيله كه كه يه وه. پرو كه كه سىكى بيانىي ناو ژووره كه به فەرهنسى چەند وشە يەكى فەردان كه هەلە و پەلە يەكى واشى نە بوو. پاشانىش فرە خۇمانە يى پرو له و خاتونە ي كه پرو خسارىكى سوور پەنگى هە بوو و جلىكى كه شخە ي پۇشيبوو و وپراي ئە وه ي كورسيه كى چۆل لە تە نىشتى يە وه بوو و ئە و هەر وا به پىوه بوو، گوتى:

– لوبزا ئىفانتوفنا، لانىكەم فەرموون دانىشن.

– Ich danke.^۱

خاتون ئەمە ي گوت و فرە نەرم، به خشە خشى ئاورىشمىي جله كه يە وه لە سەر كورسيه كه دانىشت. جله شينه كاله كه ي به داوتنى تۆپىي سىپى وهك بالۆنە وه دەورى كورسيه كه ي گرت و كه م تا زۆر نيوه ي ژووره كه ي داگير كرد. ژووره كه به بۆنى ئە و كه يىل بوو. خۇيشى لە وه تە رىق دە بووه وه كه نيوه ي ژووره كه ي داگرتووه و به و جۆرەش بۆنى خۇشى لى دىت و، وپراي ئە وه ي بزە يە كى به نازار و مە رايىكارانە ي لە سەر لىو بوو، به پرونى ديار بوو كه نىگە رانە.

خاتونى تازىه دار دواچار كارە كه ي تە واو كرد و هە ستايە وه. هە مان كات، كتوپر به دەنگو هە راوه، ئە فسە رىكى كه يفساز تە رپە تە رپ هاتە ژوور و لە گەل هەر هەنگاوينكا كه دەينا، به شىو هە يە كى تايبە تىش شانە كانىي دە جوولاندىنە وه. كلاوه پە سميە كه ي خستە سەر مىز و لە سەر يە كىك لە ئە سكە ملە كان دانىشت. خاتونى به باقوبرىقى ئىمە هەر كه ئە وى بىنى پراچەنى و شاگە شكانە دە ستى كرده كپتوشبردىن، وە لى ئە فسە رە كه هەر حسىبىشى بۆ نە كرد و خاتونىش نە ويوزا لە بە ر دەم ئە ودا ديسان دابنىشتە وه. ئە فسە رى تازە هاتوو، يارىدە دەرى لىكۆلەرى ناوچە كه بوو. سە مپلە خە نە يىه كه ي لە هە ر دوو لاي

۱. سوپاسگوزارم (ئەلمانى).

پروخساربييه‌وه، بە ئاسۆيى ھاتبوو ھەري. ئەندامە بپراڧە وردەكانى پروخساربيشى جگە لە پروقايىمى ھىچ ھەستىكى دىكەيان لىوھ ھەلنەدەكړيندرا. ئەفسەر بە لاچار و تا رادەيەك بيزاربييه‌وه لە راسكۆلنيكۆف راما؛ سەروسەكوتى گەنجەكەى ئىمە تا بليت جىگەى داخ بوو، بەس سەربارى ئەو دۆخە شپږ، شىنازى بەرکەوتنى بە ھىچ شىئەيەك لەگەل پروخسار و جلو بەرگيدا يەكى نەدەگرتەوھ. راسكۆلنيكۆفیش لە كەمتەرخەميان نىگايەكى ھىندە راسستەوخۆ و دريژخايەنى گرتە ئەفسەرەكە، كە ئەو ھەستى كرد دەسئەنقەست سووكايەتیی پڤ دەكات.

— كارت چييه؟

ئەفسەر ئەمەى بە ھاوارەوھ گوت و پىندەچوو لەوھ حەپەساييت كە چۆن ئەم مەرفە پەپپوتە لەتاو سامى نىگای ئەو پانەچەنيوھ.

راسكۆلنيكۆف كەوتە تەتەلەكردن:

— بانگ كراوم... ئەم نامەيە...

سەردەفتەر وازى لە كاغەكانى ھىنا و گورج خۆى ھەلقورتاند:

— بۆ وەرگرتنى فلانە بږى قەرزى خويندكار... فەرموون قوربان، خۆتان بيخوينتەوھ!

جا بەلگەنامەيەكى بەرەو لای راسكۆلنيكۆف فږڤ دا.

راسكۆلنيكۆف لەبەرخۆوھ بىرى كردهوھ: قەرز؟ قەرزى چى؟
وھلى... كەواتە... مەسەلەكە ئەوھ نىيە! خەريك بوو لە خوشيان
ھەلدەلەرزى. كتوپږ ھەستى ئاسوودەبيەكى بيوتنە و لەوھسەفبەدەر
گيانى تەنيبەوھ؛ بارىك بە كۆلييەوھ داگىرابوو.

ئەفسەر که بە ھۆکاریکی نادیار ھەر وا زیاد و زیادتر قەلس دەبوو،
ھاواری کرد:

- دەی، بفرموون که جەنابی پایەبەرزتان بپیار بوو کاتژمیر
چەند تەشریف بێنن؟ بۆ کاتژمیر نو بانگراون... ئیستە وا نیوہ پۆیە!

راسکۆلنیکۆف بە دەنگی بەرز لە لای شانییەوہ وەلامی دایەوہ:

- ھەر چارەکیکە بانگەیشتنا مەکم پین گەیشتوہ.

راسکۆلنیکۆف کتوپر توورە بوو - کہ بە لای خۆیشییەوہ سەیر
بوو- و چیژی لە توورەبوونە کەشی وەرگرت.

- ھەر ئەوہی کہ بەم نەخۆشی و تايەوہ ھاتوومە ئێرە، بۆ خۆی
زۆرە!

- باشە وا مەقیرپین، کاکە!

- من وا زۆر بە ھێمنی قسە دەکم. ئەوہ ئیوہن کہ بەسەرمدا
دەقیرپین. من خۆیندکاریکم و پێ نادەم ھیچ کەسێ ھاوارم بەسەردا
بکا.

ئەفسەر بە چەشەنیک خۆی دەخواردوہ کہ یەک خولەکی تەواو
تەنیا توانیی منگەمنگ و پەرت قسەگەلیک فرێ بدات و پاشان لە
جینگە کە راست بووہوہ.

- ئا بیدەنگ بن! ئیوہ لە بەرپۆہ بەرایەتیەکی میریدان! بیتشەرمی
نەنوینن، بەرپۆ!

راسکۆلنیکۆف ھاواری کرد:

- بۆ ئیستە ئیوہ خۆتان لە بەرپۆہ بەرایەتی میریدا ھاوارتان نەکرد!
ئەوہ ھیچ کە ھاتوھاوار دەکەن، جا جگەرە یەکیشتان بە دەستوہ
گرتوہ و بپریزی بە ھەمووان دەکەن.

که نهمی گوت هستی به قایلبوونیکی وه سفه لئه گر کرد.

سه رده فتهر به دهم بزه وه سه یریکی کرد. دیار بوو که به ته واوی لئی پره، جا دواچار هاواری کرد:

- نهمیان هیچ په یوه ندیبه کی به ئیوه وه نیبه، به پریزا! جارئی ئیوه وه لامی کاری خوتان بده نه وه. نیشانی بدن، ئالیکس اندهر کریگوریو فیچ، سکالایان له سه ر تو مار کردوون. قهرزه که تان ناده نه وه، جا لیرانه ش نمایشی مروقی به پریزمان بۆ ده که ن!

وه لن راسکولنیکوف ئیدی گویی نده گرت، توند چنگی به کاغه زه که دا کردبوو و هه موو بیر و هوشی لای ئوه بوو که زور زوو به رچاوی روون بیته وه. جاریک خویندیبه وه و پاشانیش جاریکی دی؛ که چی هه ر تینه که یشت.

له سه رده فتهری پرسى:

- نهمه چییه؟

- به لیتنامه به واژوی خوتانه وه که له ده ست خاوه نقرزه که تان بووه. یان پاکی ده که نه وه، هه لبه ته له گه ل هه موو خه رجی و تیچوو و شته کانی تر دا، یان به نووسراو به لیتنامه یه ک له باره ی کاتی دیاریکراوی قهرزه که وه پر ده که نه وه و له گه ل ئه وه شدا به لیتن ده دن که بهر له دانه وه ی قهرزه که شار جی نه هیلن و نه مال و مولکتان بفروشن، نه بشیشار نه وه. چونکه به رانه ره که تان مافی ئه وه ی هه یه مال و مولکتان بفروشن و به پیتی یاسا هه نگاوتان له دژ بنی.

- ئاخه... خو من قهرزاری که س نیم!

- ئه وه یان ئیتر په یوه ندی به ئیمه وه نیبه. لیره به لیتنامه یه کمان لایه به بری سه دوپازده رۆبله وه که به ناماده بوونی شاهیدیش پشتراست و واژو کراوه. هیناویانه ته لای ئیمه تا پاره که وه رگرینه وه. ئیوه

خوتان تو مانگ له موبهر، ئەم بەلیننامە یە تان بۆ بیو هژنە ی
راویژکاریکی میری به ناوی زارنیت سینا پر کردووه ته وه و ئەوانیش
ئەمەیان داو هته فرمانبەریکی تر به ناوی بەرپز چیاررف. له بەر
ئەوهش ئیمە بانگهێشتمان کردن.

– ئاخر ئەم خاتوونه خاوهنماله که ی منه خو!

– ئی، جا چیه؛ با خاوهنمالتان بێ؟

سه رده فته ر بزه یه کی داخدارانه ی ته ژ ی له لووتبه رزیی کرد که
هاوکات سه رکه و تووانه ش بوو؛ ده تگوت خه ریکه به سه ربازیک که
یه که مین جاریه تی سه رودلی ده گرن، ده گوت: ها، ئیسته حالت چونه؟
وه لئ راسکۆلنیکۆف که ی باکی به بەلیننامە و فرمانی دانەوه ی قه رز
هه بوو! ئەسلەن ئەوه ی ده هینا که بۆشی نیگه ران بیت؟ ئەوه ی ده هینا
ته نانه ت بیری شی لئ بکاته وه؟ راوه ستابوو، نامه که ی ده خوینده وه،
گوئی ده گرت، وه لامی ده دایه وه و ته نانه ت خۆیشی پرس یاری
شنگه لیک ی ده کرد، وه لئ سه رله به ری ئەم کارانه ی به بئ و یست
ده کردن. رۆحی که یل بوو له هه سته سه رکه و تووانه ی رزگاری و
بیوه یبوون له و مه ترسییه ی که خه ریک بوو هه لی ده لووشی؛ له و
ساته دا نه بیری له داهاتوو ده کرده وه و نه لیکدانه وه و شیکردنه وه یه ک
له ئارادا بوو. هه یج هه والیکیش له پیتشگریمانه و سه سه و گومان
له ئارادا نه بوو. نه گومانیکی هه بوو و نه پرس یاریک. ساتیک بوو
سه ررپژ له چه زیک ی ساده و خۆرسک و ده گمەن. وه لئ هاوکات
ده تگوت له نووسینگه که دا زریانیک هه ستاوه. ئەفسه ر یان هه مان
یاریده ده ری لیکۆله ری ناوچه که که هیشتا له تاو بپێزیکردنه که ی
راسکۆلنیکۆفدا پێچی ده دایه خۆی و دیار بوو که لیک ی ئاره زوو لینه
تۆله ی شکۆی شکاوی خۆی بکاته وه، که وته گیانی هه مان ئەو
خاتوونه ته رپۆش و جوانه ی که له کاتی هاته نه ژووره وه ی ئەفسه ره وه
به بزه یه کی ده به نگانه وه لئ رامابوو، جا کتوپر (هه ر که ئەو خاتوونه

تازیه داره له نووسینگه چوو ده ری) به وپه پی هیزییه وه هاواری به سه ردا کرد:

- هه ی قه چه ی بیحه یا! دویشو هه مدیسان چی بووه له ماله که تدا، ها؟ هه مدیسان به زم و بیحه یایی؟... مایه ی شهرم و شووره یی هه موو نه و گه په که ی! هه مدیسان ئاره قخواردنه وه و ئاژاوه. ده لئی له خواته بتخمه ژووری؟ ده جار ئاگادارم کردیته وه و ناهیلیم بق جاری یازده هه م بزی ده رچی! که چی وا هه مدیسان سه روسه کوتت لیره ده رکه وتوو ته وه، ها؟

راسکولنیکوف ته نانه ت کاغه زه که ی له ده ست که وت و سه رسامانه له خاتوونی سیماجوانی روانی که ئاوها به و جزره بیتریزانه هه لسه و که وتی له گه لدا ده کرا. وه لئ هر زوو به باسه که ی زانی و ته نانه ت که ی فیشی به بابه تی رسواییه که هات. به حه زه وه گوئی ده گرت و دلی پیوه بوو له پینکه نین و قاقا بدات... ده ماره کانی وروژابوون.

- ئیلیا پیترو فیچ!

سه رده فته ر نه فسه ری بانگ کرد و شیواوانه ویستی شتیک بلیت، وه لئ به ری به زمانی گرت، چونکه به نه زموون ده یزانی که هیچ شتیک بین له گرتی ده سته کانی، نه فسه ری هه لچوو راناگریت.

خاتوونی سیماجوان سه ره تا له هه مبه ر نه م زریانه دا سه رتا بین ده له رزی؛ به لام په نگه نه وه به شتیک بپرواپینه کراو بیته به رچاو که تا قسه و هه ره شه کان توندتر و زیاتر ده بوون، پوو خساری نه ویش به هه مان راده نه رمونیان و دلرفین ده بوو و بزه که لی سه رنجرا کیشتری پینشکه شی نه وه نه فسه ره دیوسیفه ته ده کرد. سه ره وتی نه بوو، هر وا داده چه می و به رز ده بووه وه و پشووکورتانه چاوه پیی ده رفته تیک بوو تا قسه کانی بکات. دواچار ده رفته تی ده ست که وت.

- به‌رئز گیان کاپتن، له مالی مندا ده‌نگوهره‌را و ناژاوه نه‌بووه خۆ...
وهک ئه‌وهی نۆک هه‌لپژئیه ئیو ده‌فریکه‌وه، به هه‌مان شـئوه
ته‌ته‌ت وشه‌کانی به‌دوای یه‌کدا ریز ده‌کردن گه‌رچی شئوه‌ده‌ربرئینکی
ئه‌لمانی خه‌ستی به‌سه‌ردا زال بوو، وه‌لی به بره‌ابه‌خۆبوونه‌وه به
پرووسی ده‌دوا.

- هه‌چ بئحه‌یاییه‌کیشم نه‌کردووه؛ ئه‌و به‌رئزانه سه‌رخۆش بوون
که هاتن. من راستییه‌که‌ی ده‌لیم، به‌رئز گیان کاپتن؛ من هه‌چ خه‌تایه‌کم
نه‌بوو. من حورمه‌تدارم، به‌رئز گیان کاپتن، مال و هه‌لسوکه‌وتیشمان
حورمه‌تی هه‌بووه، به گیانی ئیوه؛ به‌دوای ناژاوه و بئحه‌یاییه‌وه نیم!
کاتئیکیش خۆیان هاتن، خراب سه‌رخۆش بوون. گوئیان سی بتلی
دیکه‌ش بئنه و پاشانیش دانه‌یه‌کیان لاقی هه‌لبری و به پهن ده‌ستی
کرده پیاوژنه‌نین. ماله‌که‌ی من حورمه‌تی هه‌یه ئاخرا! لئێ دا و پیاوژکه
ئیباده بوو، ئاخرا! زۆر ناشیرینه! منیش ته‌نیا پیم گوت که زۆر ناشیرینه
ئاخرا. پاشان بتئیکی هه‌لگرت و که‌وته گیانی هه‌مووی. منیش قه‌چی
بانگ کرد. کارل هات بۆ سه‌ر. به‌رئزیشی یه‌خه‌ی کارلی گرت و
کیشای به‌ناوچاویا. کیشای به‌ناوچاوی هانرئیتیشا. پئنج دانه زلله‌شی
له من دا ئاخرا! ده‌ی ئه‌م کاره زۆر ناشیرینه، ماله‌که‌ی من حورمه‌تی
هه‌یه ئاخرا! من قیزاند. به‌رئزیشیان په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌یان کرده‌وه و
چوون له‌سه‌ر چوارچئوه‌که‌ی راهه‌ستان و وه‌ک به‌راز مرخه‌مرخیان
کرد؛ چه‌یا نه‌مایه‌وه خۆ! چۆن ئاخرا له په‌نجه‌ره‌وه رووه‌وه شه‌قام وه‌ک
به‌راز مرخه‌مرخ کرد! زۆر ناشیرینه ئاخرا! کارل هات، کوته‌که‌ی گرت
و راییکیشا له په‌نجه‌ره‌که‌وه بۆ خوارئ. پاشان جله‌که‌ی دپا. من راست
گوت، به‌رئز گیان کاپتن! پاشان، به‌رئزی کردیه هه‌را که له‌به‌رانبه‌ر
ئه‌وه پازده رۆبلی ده‌وئ له کارل. من خۆم پاره پئی دا، به‌رئز گیان
کاپتن! هه‌مان کات من پئنج رۆبل بۆ کوته‌که‌ی دا! ئه‌م به‌رئزه، خۆی
میوانئیکی بئحه‌یایه و شووره‌یی کرد هه‌میشه. گوئی کارئیک بکه‌م بئنه

کالتەجاری هەمووان. گوتی من دەدەمە پوژنامەکان لەسەر ئێوه
نووسین!

- یانی کابرا نووسەریشە؟

- بەلێ، بەرێز گیان کاپتن! ئەم بەرێزە، میوانیکی بینەیا... مالهەکی
من حورمەتی هەیه ناخرا!

- باشە ئیترا! ببەرەوه! من خۆ پینم گوتبووی...

سەردەفتەر بە شیتوازیکی مانادار دووبارەیی کردەوه:

- ئیلیا پیتروڤیچ!

ئەفسەر تەماشایەکی خیرای سەردەفتەری کرد و ئەویش لە وەلامدا
سەریکی لەقاند.

- خانمخاس لویزا ئیقانوفنای بەرێز، کەواتە دیسان دەیلیمەوه و
دواهەمین جاره کە رای دەگەیهنم...

جا درێژەیی پێ دا:

- گەر تەنیا یەک جاری دی لەو مالهە حورمەتدارەتاندا بێشەرمییەک
بکری، خودی ئێوه دەنێرمە پشت شیشی زیندان. ئەوه بەرێزانەترین
کاردانەوه دەبێ، تینگەیشتن؟ چەند خۆشە، ئەهلی قەلەم و نووسەریک
لە مالهە حورمەتدارەکەتاندا پینچ رۆبلی لەبەرانبەر درانی کۆتەکەیی
وەرگرتوو، ها؟ ئەوهش نووسەر و شتی و!

ئەفسەر سەیریکی رقاویبانی راسکۆلنیکۆفی کرد.

- هەر لەم دوینێ و پێرەیه‌دا، لە ریتستۆرانتیکدا فەرته‌نەیه‌ک
نرابوووه. نووسەریک فراوینی سندان کردبوو له‌وێ، کەچی پارەکەیی
نەدەدا! دەیکوت لەجێی ئەوه له‌ برگەیه‌کی تەنزەکه‌دا ناوتان دەهینم.
دانەیه‌کی تری لەم جۆره، حەفته‌ی رابردوو سواری کەشتیی هەلمی

بووه، ده می دادپووه و جوین و قسه می سووک نه ماوه که به بنه ماله می به پیزی پاوژکاریکی پله به رزی میری و ژن و کچه که می نه دایم. چهند پروژیک پینشتریش، همدیسان دانه می کی تریشیان به مست و شق له شیرینی فروشییه ک کردبووه ده ری. ئەم نووسەر و ئەده بیاتچی و خویندکار و شاتانه ئە ئاوهان... هه می تف له هه موویان! ده می ئیتر، فرموو، تو فرموو بپو! خۆم سه ریکت لی ده دم... به س ئیتر وریا به! خۆ تیده گی؟

لویزا ئیفانوفنا و اقوپماو و پیزدارانه سه ری دانه واند، به راست و چه پدا کرنوشی به خشییه وه و به م جوهر پشتاوپش خوی گه یانده لای ده رگه که. وه لی له به رده م ده رگه که دا به ر ئەفسه ریکی به ژن جوان و پروخوش و کراوه که وت که سمیلیکی جوان و پری هه بوو و ئەوه خودی سه روکپولیس می ناوچه که بوو؛ نیکودیم فومیچ. لویزا ئیفانوفنا زیاتر واقعی و پما و تا زهوی نووشتایه وه و پاشان به نازونوز و هه نگاوگه لی کورت و خیراوه، له نووسینگه که چوو ده ری.

نیکودیم فومیچ پوهو ئیلیا پیتروفيچ گوتی:

— همدیسان هه را، همدیسان بووه ته وه هه وره برووسکه و شریخه و توزوخول و زریانه! همدیسان خه ریکه دلتان له جینگه که می دیته ده ری و ته او هه لچوون! ده نگه راتان تا خوار پلیکانه کان ده هات!

— ده می چی بکه ین ئیتر!

ئیلیا پیتروفيچ، به ئاوازیکی دریژ و بیباکیه کی فیزداره وه ئەمه می گوت (کتومت گوتی چی بک... هین ... ئی... تر)؛ جا چهند په ره کاغه زیکی هه لگرتن و به دم پویشتن بۆ سه ر میزیکی دیکه، له گه ل نانی هه ر هه نگاوکیکا شانه کانی لاره می که مه ستانه و به نازیان ده کرد.

- فرموون؛ خوتان سهرنجی نه مانه بدن، تکایه: کاکي به پړیز، نووسه ر لیزه، یان باشتره بلیم خویندکار، جا خویندکاری وازهیناویش، که قهرزی نه داوه ته وه، به لیننامه ی واژو کردوه، له کاتی خویدا ژووره به کړیکه ی چول ناکا، به راست و چه پدا سکالای له سه ر تومار ده کړئ و، که چی کاکم هر خوی ناشکینیته وه و له بهر جگه ره کیشانیکي من له بهر دم جه نابی پایه به رزیاندا، سکالایان هه یه! خوشی پوو... دمالراویکه بز خوی! فرموون، تکا ده که م سه یړیکي بکن قوربان، مه به ستم نه مه یانه... خویانن له خوشترین باریکدا که پنی تیپچ، قوربان!

- دهی هه ژاری خو تاوان نیبه هاوړئ. وهلی نیمه هه موومان ده زانین که تو زور پشووکورتی و تاقتی قسه کردنت نیبه. دلنیا م شتی بووه و توش له بهر دلت گران بووه و قورس گرتووته.

نیکو دیم فومیچ میهره بانانه به ره و راسکولنیکوف و هرسوورا:

- بهس توش هه له ت کردوه، برای من. نه م هاوړنیه ی نیمه که سیکي گه وره یه؛ گومانن نه بی. ته نیا نه گبه تیبه که نه وه یه که دایمه ی خوا ناماده ی ته قینه وه... ته قینه وه! گهرم دادئ، تینی به رز ده بیته وه، قوله قول ده کولئ و نه وسه ا نیر هیچ که س ناتوانئ به ری پئ بگړئ! وهلی له ژیر نه م پوواله ته تو وره یه یه وه دلیکي زیړینی هه یه! له تابووره که ماندا پنیان ده گوت راگړی! هه له شه.

نیلیا پیتروفیچ گهرچی هینشتا مون و پروگرژ بوو، به لام ته واو به م تاریفه هاوړنیانه و باشه دلخوش بوو و هاواری کرد:

- چ تابووریکمان هه بوو جا، ئای له و تابووره!

راسکولنیکوف کتوپر به دلیدا هات شتیکی فره دلخوشکه ر به همووان بلیت. به ئاسانی سه‌ری قسه‌ی کرده‌وه و بن پیشه‌کی پرووه نیکودیم فومیچ کوتی:

– ئیوه تاویک خوتان ده‌خه‌نه شوینی من، جه‌نابی سه‌روان؟ گه‌ر له‌لایه‌ن منه‌وه بپریزییه‌ک پرووی دابن ئاماده‌م له‌به‌رانبه‌ردا داوای لیئوردن له‌همووان بکه‌م. وه‌لن ته‌ماشاکه‌ن، من خویندکاریکی ده‌ستکورت؛ نه‌خوشم و له‌ژیر باری هه‌ژاریدا پلیشاومه‌ته‌وه (کتومت ئه‌م ده‌رپرینه‌ی به‌کار بردا). له‌ئیسته‌شدا به‌کاتی وازم له‌خویندنه‌که‌م هیناوه، چونکه‌ خه‌رجیه‌که‌یم پین نادرئ، وه‌لن بریاره‌ زور زوو پارهی‌که‌م بیته‌ ده‌ست... دایک و خوشکم له‌ پاریزگا... نیشته‌جین؛ پارهم بۆ ده‌نیزن و منیش حسیه‌که‌ پاک ده‌که‌مه‌وه. خاوه‌نماله‌که‌شم ژنیکی دلئاوایه، وه‌لن هینده‌ له‌وه‌ توورپه‌ بووه‌ که‌ وانه‌ تاییه‌ته‌کانم له‌ده‌ست داون و چوار مانگی ره‌به‌قیشه‌ پارهم پین نه‌داوه، ته‌نانه‌ت ئیتر ئاماده‌ نییه‌ یه‌ک ژمه‌ خوراکیش بنیتریه‌ به‌رده‌م ده‌رگه‌که‌م... نه‌وه‌ی راستی بئ ناشزانم مه‌سه‌له‌ی ئه‌م به‌لیننامه‌یه‌ش چیه‌. ده‌یه‌وی ئه‌م مؤله‌تنامه‌یه‌ به‌کار به‌نینی تا من پاره‌که‌ی بده‌مه‌وه، به‌س ئاخرا، من له‌ کویم بوو؟ خوتان داوه‌ری بکه‌ن ئاخرا!...

سه‌رده‌فته‌ر ئاماژه‌ی کرد:

– وه‌لن ئه‌م شتانه‌ په‌یوه‌ندیان به‌ ئیمه‌وه‌ نییه‌.

– به‌لئ قوربان، به‌لئ. ته‌واو هاواراتانم. به‌س ده‌رفه‌ت بده‌ن پروونکردنه‌وه‌یه‌ک بده‌م...

راسکولنیکوف هه‌مدیسان له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو، جا نه‌ک پروو له‌ سه‌رده‌فته‌ر. هینشتا پرووی ده‌می له‌ نیکودیم فومیچ بوو و نه‌وپه‌پی هه‌ولی ده‌دا که‌ ئیلیا پیتروڤیچیش قسه‌کانی به‌هه‌ند وه‌ر بگرئ، گه‌رچی ئه‌و سه‌ور بوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی خوی به‌

کاغزه گه لیکه وه سه رقال بکات و هه روا به سه و کایه تی و بیزاریه وه
حسیب بۆ ئه و نه کات.

- ده رفه ت بده ن پیتان رابگه یه نم که من سه سئ سالیک ده بی کریچی
ئه م خاتونه م و سه ره تا بریار بوو... یان هه ر له سه ره تا وه... باشه بۆ
دانی پیتا نه نئم؟ لیتان نه شارمه وه سه ره تا به لیتم دا کچه که ی بخوازم.
ئه مه ش ته نیا له چوارچی وه ی قسه دا بوو نه ک به فه رمی! هه ر به
راستیش کچه م خۆش ده ویست، هه رچه ند نه ده کرا بلیم عاشقی بووم.
به کورتیه که ی، گه نجی و هه رزه یی ئیتر... مه به ستم ئه وه یه که
خواه نمال له و پۆژانه دا پاره ی چاکی به قه رز ده دامی و منیش... به
جۆریک له جۆره کان بیسه روبه ر ده ژام...

- وه لی نامانه وی ئه م ورده کاری و بابه ته تایبه تیانه ی ئیوه بزانی،
کاکی گه وه؛ کاتمان لئ زیاد نییه تا ئاوا به فه یقوی بده ی!

ئه وه ئیلیا پیترو چیج بوو که رفته ستورانه په پییه نیو قسه کانی و
هه لبه ته شیوازی دوانیشی سه رکه وتوانه بوو. به لام راسکولنی کوف
به گوپوتینه وه مله جیره ی کرد، گه رچی به یه کجاری قسه کردنی بۆ
دژوار بوو بوو:

- وه لی ده رفه ت بده ن تکایه... ده رفه ت بده ن. ده بی پوونی بکه مه وه
که مه سه له که چۆن وای لئ هات. گه رچی له لایه ن خۆمه وه... ته و او
هاوراتانم که ئه م قسانه به لاشن. وه لی پار ئه و کچه داماره به گرانه تا
مرد، من هه ر وه ک جاران له وی مامه وه و که خواه نمال هات و له و
ئه پارتمانه ی ئیسته یدا نیشته جی بوو، زۆر هاوپتیانه پنی گوتم که هیج
نه گوپاوه و هه ر وا متمانه یه کی چاکی به من هه بوو، ته نیا ده بوو
به لیتنامه یه کی سه ده وپازده پۆبلیی بۆ پر بکه مه وه، که به حسیبی

۱. مله جیره کردن: ئینکاری کردن؛ سووربوون له سه ر کردنی کاریک یان مانه وه له سه ر
قسه و بروایه ک.

خویان به گشتی دهیکرده کۆی ئەو قەرزەى خانمخاس که لای من بوو. سەرنج بەن بەن قوربان؛ کتومت ئەمەى گوت که ئەگەر بەلیننامەى بۆ پر بکەمەوه، چەند پارەم بوئ بە قەرز دەمداتى و هەرگیزاوهەرگیز... قسەى خودى خانمخاسن ئەمانە!... بەلیننامەکه وه لا دەنئ، تا ئەو کاتەى پارەیهکم بیته دەست و حسینەکه پاک بکەمەوه... وا ئیستاکەش، ریک له کاتیکدا که هیچ فیرخوازیکی تایبەتیم بۆ نەماوهتەوه و تەنانهت نانیشم نییه بیخۆم، هەستاوه و شکاتى لى کردووم! ئیستە من چی بلیم ناخر!...

ئیلیا پیتروفيچ بېریزانە قسەى بېن برى:

– کاکى بەریز ئەم وردەکاریانەى بەسەرھاتە سۆزدارییەکهى ئیوه پەيوەندییهکی بە ئیمەوه نییه. لێرانەدا تەنیا دەبى بە نووسراو بەلیننامەیهک پر بکەنەوه. ئەوهى که ئیوه سەردەمیک عاشق بوونە و چ جۆرە بەسەرھاتىکی خەمناکتان هەبووه، هیچ پەيوەندییهکی بە کارەکهى ئیمەوه نییه.

نیکۆدیم فومیچ ورتاندی:

– باشە کاکە، توش ئیتر زۆر رەقیت.

نیکۆدیم لەپشت میزەوه دانیشت و دەستى کردە نووسین و شەرمەزار دەینواند.

سەردەفتەر بە راسکۆلنیکوفى گوت:

– بنوسن!

راسکۆلنیکوف رووقایمانە بە سەردەفتەردا هەلشاخا:

– باشە من دەبى چی بنوسم؟

– دەقەکەتان بۆ دەخوینمەوه.

راسکولنیکزف هستی کرد سه رده فتهر دواى وتاره به برشته کهى
ئو لالوت بووه و لومه که رانه لى ده پروانى، به لام سه پر بوو که
کتوپر ده تگوت له ناست تیگه یشتن و بزچوونى ئەوانى دیکه دا بیتاک
بووبوو و ئەم گۆرانه له ناکاوهش، له ماوهى یهک خوله کدا پرووى دا.
گەر به میشکیدا بهاتبا که بریک بیر له کاره کهى بکاته وه، به دلنیا بیه وه
خوشى واقى له وه وږ ده ما که چۆن خوله کیک له وه و بهر به و جزره
قسه ی له گه ل ئەوان کردووه و هسته کانیى به سه ردا باراندوون. باشه
ئو هموو هسته له کوپوه هات؟ دلی هینده خالی بووبوو که گەر
له و ساته دا نهک کۆمه لیک پۆلیس، به لکه گەر ئەوى پر له نزیکان و
شازیزترین که سانیشى با، ته نانه ت یهک قسه ی گەر موگورپى
مرفقانه شى به زماندا نه ده هات. هسته تیکى ئەشکه نجه ده ر و
خه فه تبارانه ی ته نیایى و داپران به رانه ر هموویان، له قوولایى
رۆچیدا سه رى هه لدا بوو. ئەو گۆرانکار یانه ی که له دلیدا روویان
دا بوو، نه له بهر ئەوه بوو که ئیلیا پیترو فچ سـووکا یه تى به
هسته کانیى کردووه و نه ئەوهش که به سه ریدا سه ر که وتووه. ئیسته
ئیدی باکی به سووکا یه تى و ئەم هموو لووتبه رزى و به خۆنازىن و
ئفسه ر و شته و ژنانى ئەلمانى و قه رز و بنکه ی پۆلیس و شتى دیکه
نه بوو! ته نانه ت گەر ده سه تبه جى فه رمانیان بدابا هه ر به زیندوو یه تى
بیسووتین، نقه ی لیوه نه ده هات و دوور نه بوو تا سه ریش گوی له
خویندنه وه ی سزاکه ی بگریت. له ناوه ویدا شتى تیکى ته واو بپیشینه و
تازه و نه ناسراو خه ریکبوو پرووى ده دا. وا نه بوو بلیت سه رى لى
ده ربه ینى و تى بگات، ته نیا ئیجگار پروون هستى ده کرد که ناسته مه
ئیدی بتوانیت زیاد له مه ده سه ته و داوینى مرفقه کان بیت، نه به
شیاو زیکى هستیارانه، وهک ئەم هه لچوونه هستیه ی دواى و نه به
هیچ شیاو زیکى دیکه ش؛ ته نانه ت گەر به رانه ره کانی برا و خوشکى
خویشى بان له برى ئەم ئفسه رانه، هه ر تکاو و داوا یهک، ته نانه ت له
هه لومه رچیکیشدا که مه سه له ی مه رگ و ژیان له نارادا با، ته واو

بیسوود دهبوو. تا ئه و پوژه ههرگیز تووشی ههستیکی هینده نامۆ و تۆقینەر نهبووبوهوه. ئه و شتهی که زیاد له ههر شتیک ئازاری دهدا هه مان ئه و ههسته بوو، ههستی تینهگه‌یشتن و سه‌رلیده‌رکردنی؛ ههستیکی خۆرسک و له‌وانه‌یه به‌ئازارترین ههستیکیش بیت که له ژیانیدا پنی ئاشنا بووبیت.

سه‌رده‌فته‌ر ده‌ستی کرده حووجه‌کردنی ده‌قی باوی به‌لیننامه‌که، که ده‌یگوت ئه و ناتوانیت قه‌رزه‌که‌ی بداته‌وه و به‌لین ده‌دات له‌ فلانه‌ ریکه‌وتدا بیداته‌وه، له‌ شار ده‌رناچیت، مولکه‌که‌ی نافروشیته و هیتد.

کونجکولانه سه‌یریکی راسکۆلنیکۆفی کرد و گوتی:

– وه‌لی خۆ ئیوه ناتوانن بنووسن، به‌ زۆریش پینووسه‌که‌تان گرتوه. نه‌خۆشن؟

– به‌لئ، سه‌رم ده‌سوورئ. ئیوه به‌فرموون، درێژه‌ی پنی بدەن!

– ته‌واو بوو. ته‌نیا واژۆی بکه‌ن.

سه‌رده‌فته‌ر کاغه‌که‌ی وه‌رگت و سووپا تا به‌ کاری ئه‌وانی دیکه‌ش رابگات.

راسکۆلنیکۆف قه‌له‌مه‌که‌ی دایه‌وه، وه‌لن له‌بری ئه‌وه‌ی هه‌ستیته‌وه و بروات، ئه‌نیشکی خسته‌ سه‌ر میزه‌که و به‌ هه‌ردوو له‌پی ده‌ستی سه‌ری گۆشی. بپیشه‌کی به‌ سه‌ریدا هات که ده‌سته‌بچه‌ هه‌ستیته‌وه و بچیته‌ لای نیکۆدیم فۆمیچ و نووک تا نووکی پووداره‌که‌ی دوینینی بۆ بگێژیته‌وه، پاشان له‌گه‌ل خۆیدا بییاته ژوورۆچکه‌که‌ی و ئه‌و شتانه‌ی نیشان بدات که له‌ کونی بیخی دیواره‌که‌دا شاردونیه‌ته‌وه. وه‌سه‌سه‌که‌ هینده به‌هیز بوو که له‌ جییه‌که‌ی پرتاوی کرد تا بیروکه‌که‌ی جییه‌بچه‌ بکات، وه‌لن شتیک به‌ میتشکیدا هات: *وا باش نییه زیاتر بیری لئ بکه‌مه‌وه؟ ... نا، ئیتر ئه‌ملا و ئه‌ولای پیناوی.* *وا باشته‌*

ئەو بارە بە کۆلمەوہ داگرم! بەلام لە شوینی خۆیدا وشک بوو و پتی بە زەویبەوہ نووسا. نیکو دیم پیترو فیچ سەرگەرمی قسەکردن بوو لەگەل ئیلیا پیترو فیچدا و ئەم بەشە ی گوتویژەکیان بەر گوتی راسکولنیکوف کەوت:

- پتی تیناچی! ھەردووکیان بەر دەدەن، تو سەرئەج بەدە. بەر لە ھەر شتیک بە گشتی بەسەرھاتە کە لەگەل یەک ناییتەوہ. گەر ئەوہ کاری خۆیان بووہ ئە ی بۆچی رۆیشتوون و قاپچییان بانگ کردوہ؟ بۆ ئەوہ ی خۆیان پیوہ بکەن؟ یان بۆ نمونە ویستبیتیان ئەوانی تر بە لاپیدا بەرن؟ نا دە ی، ئەمە زۆر گالته جارائە! لەگەل ئەوہ شەدا، ئەو خویندکارە، پیستریاکوف، ھەم قاپچیەکان و ھەم ئەو ژنە ی کە ویستوویەتی بچیتە ژووری، لەبەردەم دەرگە ی سەرەکیدا بینویانە. پیستریاکوف لەگەل سنی ھارپیدا بەدەم پیاسەوہ ھاتوہ، کە ئەوانیش لەبەردەم دەرگە ی سەرەکیدا لینی جیا دەبنەوہ. ئەویش تەنیا بە ئامادەبوونی ھارپیکانی پرسسیاری رینگە ی لە قاپچیەکان کردوہ. باشە گەر وەھا نەخشە و بەرنامە یەکی ھەبوو بیت، راستەوخۆ دەچوو پرسسیار لە قاپچیەکان بکا؟ کوخیش نیو کاتژمیریک لە خواروہ لە دوکانی زیوکاریدا بووہ و پاشانیش چووہ تە سەری بۆ ئە پارتمانی پیریژنە کە. ریک چارەکی ویستوہ بۆ ھەشت کە چووہ. ئیستە ئیتر خۆت لیک ی بەرەوہ...

- ببورن ھا، وەلنی چ پاساویک بۆ ئەم گومانە ھە یە کە خۆیان وا دەلین سەرەتا لە دەرگەیان داوہ کلۆم بووہ؛ کەچی بۆ سنی خولەک دواتر کە دەپۆنە سەری، سەیر دەکەن دەرگە کە کراوہ یە!

- دە ی وایە ئیتر، کاکە گیان! بیگومان بکوژ لە ژووری بووہ و دەرگە کە ی بەسەر خۆیدا کلۆم کردوہ. دایا بە دەیانگرت گەر ئەو کوخە گەمژە یە لە شوینی خۆی بھاباوہ و بەدوای قاپچیدا نەچووبا خواری. بیگومان بکوژ ئەم دەرئەتە ی قوستوہ تەوہ و بی ئەوہ ی ھیچ

که سینک بیبینن، بوی دهر چووه. کوخ په یتا په یتا خاچ ده کیشی و ده لن
که ر له وچ بمامه وه، هه لمه تی ده هینایه دهری و ته واوی ده کردم! هه
ئه ونده ی ماوه ریور په سمی سوپاسگوزاری بۆ بگپړئ بووده له ی وا،
هاهاها!

- هیچ که سینکیش بکوژی نه دیوه؟

سه رده فته ر که له شوینی خویه وه کونی ده گرت، گوتی:

- جتی سه رسوور پمان نییه کهر هیچ که سینکیش نه دیدین. کاکه بینا
بینا نییه، که شتی نووچه.

نیکو دیم فومیچ به گوروتینه وه دووباره ی کرده وه:

- پوژنه! هه موو شتن وهک پوژ پوژنه!

ئیلیا پیترو فیچ له سه ر قسه ی خوی سوور بوو:

- نا ده ی، کونی پوژنه؟

راسکولنیکوف کلاوه که ی هه لگرت و به ره و لای دهر که چوو، وه لن
نه که یشته ناستانه که شی...

که هاته وه هوش خوی، ته ماشای کرد به سه ر کورسییه وه
دانیشتوو و که سینک له لای راسته وه چاودیزی ده کات و که سینکی
دیکه ش له لای چه پییه وه راوه ستاوه که په رداخیکی زهردی پر له
ئاویکی زهر دپهنگی به دهسته وه یه. نیکو دیم فومیچ له به رانه بریدا
راوه ستاوو و خه مخورانه چاوی لن برپیوو. راسکولنیکوف
هه ستایه وه.

نیکو دیم فومیچ بریک به ره قی پرسیی:

- مه سه له چییه؟ ئیوه نه خوشن؟

سەردەفتەر ھەمدىسان لەسەر جىڭگەكەي گىرسايەو ۋە دەستى
كردەو ۋە بە كارەكەي:

– كاتى پىر كىرەنەو ھى بەلئىننامەكە بە زۆر پىنۋوسەكەي گرتىبوو.
ئىلىيا پىترۇڧىچىش لە جىڭگەكەيەو ھاۋارى لى ھەستا؛ خەرىك بوو
كاغەزەكانى ژىروژوور دەكردن:
– دەمىكە نەخۇشەن؟

ھەلبەتە ئو كاتى راسكۆلنىكۆف كەوت، ئەۋىش ھاتبوو ۋە پىشەو ۋە
تا بىبىنىت، ۋەلى لەگەل ھاتنەو ھەسەرخۆى نەخۇشەكەدا، گەراپو ۋە
شۋىنەكەي.

راسكۆلنىكۆف لە ۋەلامدا ورتاندى:

– لە دوئىتو ۋە.

– ئىو ۋە دوئىن لە مال دەرچوون؟

– بەلى.

– بەم نەخۇشەيەو ۋە؟

– بەلى.

– كەي بوو؟

– دواى ھەوت.

– بىوورن بۇ كۆى چوون؟

– شەقام.

– كورت ۋە پوخت!

راسکولنیکوف، به رهنمائی سسپی وهک که چه وه، پهله و پچر پچر وهلامی دایه وه، به بن نه وهی چاوی رهش و تاداری له نیگای نیلیا پیتروفیچ بدزیته وه.

نیکودیم فومیچ ناماژه ی کرد:

- کابرا به زور به پیوه خوی گرتوه که چی توش...

نیلیا پیتروفیچ به رهنمائی تایبته گوتی:

- باشه.

نیکودیم فومیچ ده یویست ناره زایی زیاتر دهر بیریت، به لام بینیی که سه رده فته رزیت و هه تر سهیری دهکات و ئیدی قسه یه کی نییه. کتوپر هه مووان بیده نگ بوون. بیده نگیه کی سهیر بوو.

نیلیا پیتروفیچ کوتایی به کاره که ی هینا:

- زور باشه، به ریز گیان. زیاد له مه راتان ناگرین.

راسکولنیکوف چوه دهری. له دوا ی خوی وه گوتوبیژی پر له جوشو خروشی نه وانی هاته گوی؛ دهنگی پرسیار که ری نیکودیم فومیچ له هی هه موویان به رزتر بوو. ههنگاوی نایه سه ر شه قام، ته و او هاته وه هوش خوی.

له باریکدا که پهله پهله دهگه پایه وه بۆ مال، له بهر خوی وه دووباره ی ده کرده وه: دین بۆ پشکنین، گومانی تیدا نییه. چه تینه! هه بن و نه بن گومانیان لئ کردوروم. هه مدیسان توقینه که ی جارن به سه ریدا زال بووه وه و سه رتاپتی ته نییه وه.

دوو

نهی نه گهر تا نئسته ده ستیان کرد بینه پشکنین؟ نهی نه گهر که یستم
و ته ماشام کرد وا له ژووره که مدان؟

به لام نه وهش ژووره که ی. بنیاده میکی لی نه بوو و هیچ که س
ته نانهت سه ریکیشی نه کیشابووه ژوور. ته نانهت ناستاسیاش دهستی
له هیچ نه دابوو. وه لی خوایه! چۆن نه وه موو شته ی له کونی
دیواره که دا جی هیشتبوو و پویشتبوو؟

پر تاروی کرده سووچی ژووره که و دهستی خزانده ژیر
کاغه زدیواریه که؛ هر چی تیدا بوو دهریه پنا و له گیرفانه کانی ناخنی.
به گشتی هه شت شتی تیدا بوو: دوو سندووچه که گواره یان وه ها
شتیکیان تیدا بوو که ته نانهت ته ماشاشی نه کرد تا بزانتیت چین؛ چوار
دانه قتوله ی چه رمی گچکه؛ زنجیریکشی تیدا بوو که پوژنامه یه کیان
لیوه پینچابوو و پنده چوو نیشانه یه ک بیت. هه مووی له به پرکه
جیاوازه کانی پالتو و گیرفانی راستی پانتوله که یدا جی کردنه وه و
هه ولی دا تا ده کریت دایان بیوشیت. کیفی پاره که شی هه لگرت. پاشان له
ژووره که ی وه دهر که وت و دهر که که شی به کراوه یی جی هیشت.

خیرا و لیرپاو هه نگاوی ده نا و له گهل نه وه شدا که شه که ت بوو،
هیشتا هر هه ست و هوشی له جتی خویندا بوون. دهر سا بین بوی.
ده ترسا نیو کاترمیریکی دی، یان ته نانهت هر یه ک چاره کی دی،
فرمانی شوینکه وتتی دهر بکن و، له نه جامدا، به هر نرخیک بوو،
ده یویست هر چی به لگه و سه ره داو هه یه بهر له ده سته سه ره کردنی

بیانسریپتہ و له ناویان ببات. دهبوو تا ئه و کاتهی گوروتینیکی تیدایه و ئه قیل و ژیری له شسوینی خۆیدایه، هه موو کاره کان ریک بخت... بهس باشه دهشیا بز کوئ بچیت؟

ماوهیهک له وه وه بهر رینگه که ی پوون بوو: فرتیان دهدهیه ناو که نداو^۱ و، هه موو شتی له ئاوا شوینبزر ده که ی و ته او و برایه وه! هر هه مان ئه و شه وه پر له ورینهیه ئه م بریاره ی دابوو، که به دریزی چندان و چندان جار که وتبووه سه ریبه وه که هه ستیت و بچیته ده ری: هه سته و له کولی خوتیان بکه وه. تا زووتر بی درهنگه! وه لی ده رکه وت نه جاتیوون ئه وه ندهش ئاسان نییه.

نیو کاتژمیریکی یان زیاتر به قهراخ که نداوی یکاترینسکی دا هات و چوو و چندان جار له و پلیکانانه راما که تا بهردهم ئاوه که به ره و خوار دریز ده بوونه وه، وه لی ئه سلهن پی و نه بوو بشیت نه خشه که ی سه ر بگریت. یان که له ک^۲ له بهردهم پلیکانه کانداه وه سه ستا و ژنان به سه ریبه وه جلیان ده شوشت یان هه میشه به له میکی لی به سه ترا بووه وه؛ له هه موو لایه که وه لافاوی خه لکی هه سه ستا بوو. جا ئه وهش له ولا که له هه موو شوینیکه وه به بهرچاوانه وه بوو و به باشی سه رنجی راده کیتشا؛ هه ر به راستیش جی گومان بوو که سینک به تایبته بچیته خواره وه، پاوه ستیت و شتیک فری بداته نیو ئاوه که وه. جا ئه ی ئه گه ر سن دو وچه کانیش ژیر ئا و نه که وتبان و هه ر وا به سه ر ئاوه که وه بمایانه وه؟ هه لیه ته هه ر واش ده بوو. هه ر ئیسته ش و به ده ر له م شتانه، ریوواران که ده گه یشتنه ئه و، پیندا واق و وڤ ده مان و لی

۱. که نداو: که نال؛ ده رگه؛ ره هه ند؛ ئاوه پو؛ ده نال؛ نوکن؛ جوگه؛ جینگه ی ده سه تکرد بز رویشتی ئاو.

۲. که له ک: که لی؛ که له س؛ ئامیری په ری نه وه له سه ر ئاو، که به پیکه وه به سه ستی چهند کوته ره داریک و خیکه یان به رمیل دروست ده کریت. (لای خومان له ته خته و چهند پارچه ته په دۆریکی که وه دروست ده کریت.)

ورد دەبوونەو، وەك بلىت بىن لە چاودىرىكردىنى ئەو ھىچ كاريكى دىكەيان نەبىت! بىرى كردهو: ھەر بە راست بۇ ئاواھىيە؟ يان نەكا ئەو ھەر بە تەنيا لە بەرچاوى من ئاواھىيە؟

دوچار ئەوھى بە مېشكدا ھات كە لەوانەيە گەر بچىت بۇ لاي رىزاوى نىقا، ئەوا باشتر بىت. ئەوى ئىدى ئاواھىيە قەلە بالق نەبوو و كەمتر سەرنجى رادەكىشا. لە ھەر پوويگەوھ بىرت لىن بىكرىدباوھ باشتر بوو، بەتايبەت لەبەر ئەوھى كە لەو ناوچەيەوھ دوور بوو. تەنيا سەرى لەوھ سوو مابوو كە چۆنچۇنى نىو كاتزىمىرى تەواو دلخورت و خەمۇك بە شوئىنىكى ئاواھىيە مەترسىداردا وئىل بووھ و پىشەوختە بىرى لەمە نەكردووھتەوھ. ھەر بە راستى چۆن تەنيا لەبەر بېيارىك كە بەدەم خەو و وپتەوھ داوبووى، نىو كاتزىمىرى تەواوى بەفېرۇ دا؟ ھەتا بلىت ھۆشپەرت و زەينكويز بووبوو و خۇشى ئەمەى دەزانى. ئىدى دەبوو دەستوبرىدىكى لىن بىكات.

شەقامى فازنى سىنسىكى كرت و بەرەو نىقا كەوتە ھەنگاوانان، وەلن لە نىوھى رىنگەدا بىرىكى دىكەى بە زەيندا ھات: بۆچى نىقا؟ باشە بۆچى ئاوا؟ باش نىيە دوورتر بىكەومەوھ؟ تا دوورگە كان بۇ نمونە؟ لەوى ھەرچى ھەيە لە شوئىنىكى چەپەكى ئاوا دارستاندا ھەشارى دەدەم و لەژىر دەوھنىك شتىك... جا بۆى ھەيە شوئىنەكەشى دىارى بىكەم، ئەوھ باشتر نىيە؟ گەرچى ھەستى دەكرد ناتوانىت بە باشى سەنگوسووكى بىكات و بېيار بدات، وەلن ھەر بە بىرۇكەيەكى چاك دەھاتە بەرچاوى.

وەلن وا دىار بوو ئەوى بەنسېب نەبوو. كە لە فازنى سىنسىكىوھ بەرەو گۆرپەيان باى داىوھ، لە دەستە چەپىيەوھ گوزەرگەيەكى تەسكى بىنى كە بەنىو دوو دىوارى بىكلاوورچەندا دەپۇشىت و دەگەيشتە ھەسارىكى داخراو. لە دەستە راستەوھ دىوارىكى دۇغاوكراو و بىيەنجەرەى بىنايەكى چوارنھۆمى لىن بوو كە تا ئەو ھەسارە درىژ

دهبووه وه و له دهسته چه پيشه وه په رژينيكي ته خته يي بزوك هه بوو، كه هاوتر يي ديواره دؤغاو كراوه كه بيست ههنگاويك ده پويشته ناو هه ساره كه و پاشان به ره و لاي چه پ باي ده دا يه وه. هه ساريكي چؤل و چه په كي په رژيندار، به لام جؤره ها كه په كي بينايي تيدا ته په كرابوو. له و په پي هه ساره كه و له پشت په رژينه كه وه، سووچي ژوورؤچكه يه كي له بهر ددروس تكاراي كه پوه له پتاورت به بنميچيكي نزمه وه بهر چاو ده كه وت كه پيسته چوو به شيك بيت له كارگه يه ك؛ كارگه ي عه ره بانه دروست كردن، دارتاشي يان شتيكي له م جؤره. به گشتي هه ساره كه هه ره له ده رگه ي سه ره كييه وه تا كؤتاكه ي به كه ردي خه لووز ره ش داگه پرابوو. له بهر خؤيه وه بيري كرده وه: ده يي هه ره ليزه دا كه لوپه له كان بشارمه وه و زووش بؤي ده رچم. كه بيني هيچ كه سيك له هه ساره كه دا نيه، له سه ره خؤ چوو ژووري و ده موده ست، هه ره له نزيك ده رگه ي چوونه ژووردا، پلووريكي بيني كه فره كات له شويني كريكار و عه ره بانه چي و شتي وادا ده خريته كار. له سه رووي پلووره كه وه، له سه ره په رژينه كه به گهچ و رينووسيكي هه له رسته يه كي كالته جارانه يان نووسيبيوو: به دنيايي ليزه را وه ستان قه ده غه يه! ليزانه دا هه تا بلتيت دؤخه كه باش ديار بوو، ئاخو چوونه ناو وه ها هه ساريك به هيچ شتويه كي گومان بزوين نه بوو. ده تاوانم هه مووي له سووچيك بنيم و بؤي ده رچم!

له بارينكا كه وا جاريكي دي خه ريكي سه يريكردي چوارده وري بوو و ده ستيشي به گيرفانيدا كردبوو، تله به رديك سه رنجيي راكيشا كه له نتيوان ده رگه ي سه ره كيي هه سار و پلووره كه دا پالي به ديوازي ده ره وه وه دابوو و كي شه كه ي بيست سي كيلؤيه ك ده بوو. له پشت ديواره كه شه وه شه قاميك هه بوو و ده يتواني ها توهاواري پيواران بيستتيت، وه لي هيچ كه سيك نه يده تواني له ده رگه ي سه ره كيي

حەسارەكەوئە ئەو ببینیت، مەگەر لە شەقامەكەوئە بەهاتبا ژوورئ، كە
هەلبەتە ئەمەش ئەگەرى كەم بوو. كەواتە دەبوو دەستوبردێك بكات.

داچەمیئەو و بە هەردووك دەست قەراخ تەكەى گرت و بە هەموو
هەیزیئەو تەلێكى پێ دا. قۆرتێكى بچوك لە ژێر بەرەكەدا بوو و
راسكۆلنێكۆف دەموئەست هەرچى لە گێرفاندا بوو خستىئە ناویئەو.
كىفئى پارەكەشى خستبووئە سەریان و چالەكە هەشتا پەر نەبووئەو.
لێواری بەردەكەى گرت و بە تەكانێك خستىئەو سەر بارى سەرەتای،
هەلبەتە ئەم جارەیان كەمێك زیاتر لە جارەن بە بەرچاوەوئە بوو. ئىدى
راسكۆلنێكۆف كەمێك خۆلى بە دەورئى بەردەكەدا كرد و بە جوانئى
زەویئى دەورئى بەردەكەى پامال كرد، بە چەشنێك كە ئەسلەن هێچ
دیار نەبوو.

پاشان لە حەسارەكە هاتە دەورئ و بەرەو گۆرەپانەكە بائى داىئەو.
هەمدیس كتوپەر چێژێكى توند و بێئامان و تەنانت بەرگەنەگێراو
گیاڤى تەنێئەو، هەمان ئەو هەستەى كە لە بەرئۆبەراپەتئى پۆلیسدا
تووئى بووئەو. هەرچى ئاسەوار و سەرەداو هەبوو سەرمەنەو! ئاخەر
كئى بە مێشكێدا دئى بئیت و ژێر ئەم بەردە بگەرئ؟ كئى؟ بە ئەگەرئى
زۆر لەو كاتەوئە بێناكەیان دروست كردوئە، ئەم بەردەش لەوئى
بووئە و تا سالەها سالى دیکەش هەر لەوئى دەمئینتەو! جا كەر پئىشى
بزانن، ئەوسا كئى دەیداتە پال من؟ ئئیر تەواو و براپەو! هێچ
سەرەداوئى نەماپەو! پئىكەنى. بەلئى، سەرەدەمانێك دواتر بئىرى
دەهاتەوئە كە كەوتبووئە پئىكەنئى، پئىكەنئى كز و نئىگەراناڤە و بئیدەنگ؛
بە درئىژاى ئەو ماوئەش كە خەرىك بوو بە گۆرەپانەكەدا رادەبرد،
هەر پئیدەكەنى. بەس كاتێك گەیشتە بولوارئى كاناگواردئا كە دوو پۆژ
لەوئەوبەر یارۆ كچە سەرخۆشەكەى لەوئى بئىبئو، پئىكەنئى بەسەر
لێوئىئەو و شك بوو و بئىر و خەیاگەلى دیکەى بۆ هاتن. هەستئى كرد
چەندە ئەشكەنجەدەرە كە بئەوئیت بەلای ئەو نئىمكۆتەدا رابورئیت،

همان‌تو نیمکوتی که دوی رۆیشتنی‌تو کچه، له‌سه‌ری دانیشتبوو و فکر و خه‌یال بردبوویه‌وه. دووباره‌ببینه‌وه‌ی پاسه‌وانه‌که‌ش شتیکی په‌ستکه‌ر بوو؛ بیست کۆپیکیشی دابوو جه‌نابی به‌رزوبه‌ریزی، ئه‌ی نه‌فهرت له‌زاتی!

هه‌نگاوی ده‌نا و به‌توورهبی و هۆش‌په‌رتیه‌وه له‌ده‌وروبه‌ری ده‌پوانی. وا دیار بوو ئیدی بیری به‌ده‌وری خالیکی سه‌ره‌کیدا ده‌خولیته‌وه. خۆی وای بیری ده‌کرده‌وه که وه‌ها خالیک هه‌ر به‌پاستی بوونیکی ده‌ره‌کی هه‌یه و ئیسته، کتومت هه‌ر ئیسته، بۆ دوومه‌ین جار له‌دوو مانگی رابردوودا رووبه‌پووی بووه‌ته‌وه.

کتوپر هه‌لمه‌تی قینیکی سل هه‌لیکوتایه‌ سه‌ر راسکۆلنیکۆف و له‌به‌رخۆیه‌وه بیری کرده‌وه: ده‌ی سندان له‌هه‌موو شتیکی بدا! ده‌ی قیروسایا که رووی داوه! نه‌فهرت له‌مانه و نه‌فهرت له‌م ژیانه‌ تازه‌یه! خوایه، هه‌موو شتی چهنده‌ ده‌به‌نگانه‌یه!... تو تهماشا نه‌مپۆچ درویه‌کم ریز کرد! چۆنچۆنیش مه‌راییم بۆ ئه‌و ئیلیا پیتروڤیچه‌ خویریه‌ کرد! ئه‌مه‌ش گرنگ نییه! ئیتر هه‌یچ شتی بۆ من مانای نییه و زمانلووسی و ماستاوچییه‌تیش تو‌زقالتیک گرنگیان به‌لامه‌وه نییه! خۆ ده‌رده‌که ئه‌مه نییه! بۆ مه‌گه‌ر کیشه ئه‌م شتانه‌ن؟

کتوپر له‌جیتی خۆیدا وشک بوو. پرس‌یاریکی تازه، ته‌واو چاوه‌پوانینه‌کراو و ئیجگار ساده‌ توانای جوولانی لێ سه‌ندبوو و پیس زه‌ینی شیواندبوو: گه‌ر هه‌موو ئه‌م کارانه له‌سه‌ر بپاری خۆم بوونه نه‌ک له‌باری شتییدا... هه‌روه‌ها گه‌ر هه‌ر به‌راستی ئامانجیکی به‌ره‌سه‌ت و دیارم له‌کاره‌که‌مدا هه‌بووه، ئه‌ی باشه‌ بۆچی ته‌نانه‌ت سه‌یری ئه‌و کیفی پاره‌یه‌شم نه‌کرد و ئیستاش و ئیستاش نازانم چیم ده‌سه‌ت که‌وتوووه که له‌پیناویدا ئه‌و هه‌موو نه‌هامه‌تییه‌م به‌خۆرایم کیشا و ئه‌م کاره‌ پیس و نه‌گریسه‌م به‌سه‌ر خۆمدا هه‌تا؟ خۆ هه‌ر

ئیسته به ته ما بووم کیف و شته کانی تریش که هر نه مزانی چی بوون،
به دستنی خۆم فریئده مه ناو ئاو... مه سه له چیه؟

به لئی، کتومت ئەمه بوو، هه موو شتیک بهم جۆره بوو. له لایه که وه،
هیچ شتیک نه بوو که پیتشوه خته نه یزانیبیت و ئیستهش پرسیاریکی
تازه هاتیته پیتش، نه ئیسته و نه شه وه که شی که به بی تیفکرین و بی
دوودلی بریار درا هه موو شتیک فرییدات، که چی ده تگوت هاوکات
بریاریکی دیکهش درا: ئه وهی هیچ گومانیک له ئارادا نییه، هه موو
شتیک ئاساییه و هیچ رینگه به کی دیکه له گزرتدا نه بوو و ده شیا هه
بهم جۆره بیت... به لئی، چاک هه موو شتیک زانیبوو و تیگه یشتبوو،
بیگومان ته نانهت دوینن، که له بهردهم سهندو و قه چی پیریژنه که دا
که و تیبوو سه ر چیچکان و خه ریکی ده رهیتانی به سه تکان بوو، کاره که
روون بوو... به لئی، مه سه له که هه ر ئه وه بوو.

دواجار بهم ئەنجامه گه یشت: هه مووی له بهر ئه وه به که زۆر
نه خۆشم. ئەم ما وه به توشی ناره که تیه کی زۆر بووم و هه ر خۆم
خواردوه و وا ئیستهش نازانم خه ریکی چیم... دوینن و رۆژی
پیتشتریشی... به درنژیایی ئەم ما وه به ئه وه نده خۆم ناره که ت کرد تا
نیوه گیان بووم... چاک ده به مه وه و ئیتر خۆم ناره که ت ناکه م... به سه
ئهی ئەگه ر چاک نه بووم هه وه؟ خواجه! ئیتر وا په ست ده بم به ده ست
هه موو ئەم شتانه وه! بی وه ستان درنژیایی به رینگه که ی دا. زۆری هه ز
لیبوو هۆشی به شتیک دیکه وه قال بکات، وه لئی نه یده زانی چی بکات
و به چ شتیکه وه بگریت. هه ستیک تازیه و لیل هه ر ساته و خه ریک
بوو زیاد و زیادتر به سه ریدا زال ده بوو؛ قینیکی شووم و قوول
به رانه ر به هه ر شتیک که له چوارده وریدا بوو. رقی له هه موو ئه وانه
بوو که له سه ر رینگه که ی قوت ده بوونه وه. به روو خساریان، به
رینکردن و جووله ی هه موویان په ست بوو. له دۆخیندا بوو که ئەگه ر

كه سئىك شئىكى پئى بگوتبا، دور نه بوو لا بكانه وه و تفىك بكانه
ناوچاوانى و تىروپرى لى بدات...

كه ههنگاوى نايه قهراخ نىقاي بچووك و نزيك پردى دورگه
فاسىلى بىفسكى، كتوپر راوهستا و بىرى كرده وه: ئهى هاوار! خو لىزه
دهزى، له و بىنايه دا! باشه ئه مه چؤن بوو؟ خو من وا ديسان بئى ويست
هاتمه وه بق لاي رازومىخين! ديسان هه مان به زمه... زؤر سه رنجراكيشه
بزانم مه به سئىك له هاتنه كه مدا هه بووه يان هر وا به هه لكه وت
لىزه وه سه رم ده رىناوه؟ واز بئنه، خو پىرئى بوو كه گوتم پؤزئى
دواى ئه و مه سه له يه ديم بق لاي؛ ئى وا ئىسته هاتوم ئىتر! ده لىنى
ناتوانم دوو ههنگاو سه ركه وم و سه رىكى لى بدهم...

راسكؤلنىكؤف چوه نهؤمى پىنجه مى بىنايه كه بق لاي رازومىخين.

رازومىخين له مالى و له ژوورؤچكه كه يدا ته واو سه رقالى نووسين
بوو. خوئى ده رگه كه ي كرده وه. چوار مانگىك ده بوو كه يه كدىيان
نه دىتبوو. پؤبىكى پواوى له به ردا بوو و پىلاوىكى بئى گوره وىش له
پىندا، ئه وه ده ست و پرووى نه شؤراو و سه روقزئى بؤاو و پىش و
سمىلى نه تا شراوىش له ولاوه بوه سئى. له پوو خسارىدا سه رسامى
دىار بوو و هاوارى كرد:

– ئه وه توى؟

له سه راپاى هاوپؤله كه ي ورد بووه وه و پاش ئىسئىكى كورت،
فىكه يه كه لىندا و گوتى:

– باشه ئه و دؤخه شره چىيه؟ كاكه خو تو له ئىمه وىرانترى!

ته ماشا يه كه جله په پپووته كانى به رى راسكؤلنىكؤفى كرد و
درىزه ي پئى دا:

– وه ره بق خوئ دانىشه. دياره كه ماندووى!

پاسكۆلنيكۆف كە لە سەر قەنەفە پارچە مشە مایيەكە^۱ - كە مالى قەنەفەكەى خۆى ئاوا بيت! - دانىشت، جا رازومىخين تيگە يىشت ميووانەكەى نەخۆشە.

- ئاى لەو! خۆ ھەر بە راستى نەخۆشى ھا! خۆت ئاگادارى؟
ويستى تىرپەى دلى بگريت كە پاسكۆلنيكۆف دەستى لادا و
گوتى:

- لينگەپى، پىويست ناكا. بۆيە ھاتووم بۆ لات كە... ئيتىر
فخرخوازى تايبە تيم نىيە و... دەمويست... بەس لىي گەپى،
فخرخوازىش ناوى...

پازومخين كە بە سەرنجەو ھ لىي دەروانى، گوتى:

- دەزانى چىيە، كاكە گيان؟ خەرىكى وپىنە كردنى.

- نا، وپىنە نىيە!

پاسكۆلنيكۆف ھەستايەو ھ. كاتى سەركەوتن بە پليكانەكاندا تا ناو ژوورەكەى رازومىخين، ئاگادار نەبوو كە بېرىارە پووبەپوو دىدەنىي ھاوپىكەى بگات. ئىستە لە چاوترووسكاندنكىدا دەتگوت لەو ھە تيگە يىشتو ھ دواھە مین شتىك كە لەم دونيايەدا ئامادەيى بۆى ھەيە، پووبەپوو بوونەو ھى مرقۇقەكانە. پەست بوو و ئەو كاتەش كە خەرىك بوو لە ئاستانەى دەرگەى ژوورەكەى رازومىخينەو ھاتە ژوور، ھىندە لە خۆى توورپە بوو كە خەرىكبوو دەخنكا.

كتوپەر گوتى مائاوا و بەرەو لای دەرگەكە چوو.

- بوەستە، ئا بوەستە بزانم، گالته جار!

پاسكۆلنيكۆف ھەمديسان دەستىي لادا:

^۱ مشەما: تەنراويكە مۆم يان لاستىكى لى درابىت تا ئاو نەدات.

- نامه‌وی.

- نهی باشه بچی هایتیه سر؟ تیک چووی، ها؟ چیته؟ گالته‌مان
بی ده‌کئی؟ خۆ من ناهیلیم بهو دۆخه شره‌ته‌وه برۆی!

- که‌واته گوئی بگره: له‌به‌ر نه‌وه هاتووم بۆ لات که بی له تو هیچ
که‌سی نانا‌سم که بتوانی... یارمه‌تییه‌کم بدا... له‌به‌ر نه‌وه هاتم که تو
له‌وانی تر باشتری، یانی شتت به میتشکدا ده‌چی و چاک ده‌توانی
مروّف شه‌نوکه‌و بکه‌ی... وه‌لی ئیسته ده‌زانم که هر به راستی هیچ
ناوی، تیده‌گه‌ی؟ هیچ ناوی... نه یارمه‌تی هیچ که‌سیکم ده‌وی و نه
دلسۆزی... خۆم و خۆم... ته‌نیام. ده‌ی، به‌سه ئیترا! وازم لیتینه.

- ئاخ‌ر خوله‌کی راوه‌سته بزاتم، شرشیت! تو ته‌واو شیت بووی! به
من بی ده‌لیم بچو چی ده‌کئی بیکه. به‌س سه‌یر که، من ئیتر وانه‌ی
تایبه‌تی شک نابهم و هیچیش بۆم گرنگ نییه، وه‌لی خیرۆفیمۆف
ناویکی کتییفرۆش هه‌یه سه‌د وانه‌ی تایبه‌تیش ده‌هینێ و من به هه‌زار
فیرخواریش نایگۆرمه‌وه! به جۆری له جۆره‌کان خه‌ریکی کاری چاپ
و په‌خشه و نامیلکه‌ی زانسته سرووشتییه‌کان چاپ ده‌کا که فرۆشیکی
به‌رچاویشی هه‌یه! هر ناوینشانیک دونیایه‌ک پاره‌ی تیدایه. تو دایمه
وات ده‌زانی من که‌مژهم، وه‌لی کاکی خۆم، بزانه که له منیش که‌مژمه‌تر
هه‌یه! وا ئیسته ده‌یه‌وی پهل بۆ بابته‌ی پیتشکه‌وتووتر به‌اوئی، که‌رچی
خۆی سه‌ره‌ اوێک له میتشکیدا نییه. خۆم دنه‌ده‌ریم. نه‌مه‌ش دوو په‌ره
و نیو له ده‌قیکی ئەلمانی، که لام وایه که‌وره‌ترین کلاوچییه‌تی
سه‌ده‌یه. با کورت و پوخت بیلیم، باسه‌که‌ی له‌سه‌ر نه‌وه‌یه که ئایا ژن
مروّفه یان نا؟ جا له کۆتاییه‌که‌یدا سه‌رکه‌وتوانه ده‌یسه‌لمینیت که
به‌لی، مروّفه!^۱ خیرۆفیمۆف به‌نیازه ئهم کاره به‌بۆنه‌ی پرسسی ژنه‌وه

۱. حز بۆ زانسته سرووشتییه‌کان و باس له‌باره‌ی پرسسی ژنه‌وه -ژازادی ژنان،
یه‌کسانیی ژن و پیاوان و هه‌لومه‌رجی جه‌سته‌یی ژنان- سالانی ۱۸۶۰ له پروسیادا

ئامادە بىكات و منىش وا وەرى دەگىتىم؛ ئەم دوو پەپە و نىوۋە دەكەنە شەش لاپەپە، ناۋنىشانىكى زلى نىۋلاپەپەيىشى بۇ پىنكەۋە دەننىن بە نىو رۇبلى دەدەين. فرۇشىكى باشى ھەيە! بۇ ۋەرگىزانەكە ھەر لاپەپەۋە شەش رۇبل دەداتە من كە بە گىشتى دەبىتە نىزىكەي پازدە رۇبل كە پىنشەكى شەشىم ۋەرگرتوۋە. كە ئەم كارە تەۋاۋ بو، دەمانەۋى دەست بە ۋەرگىزانى دەقىك لەبارەي نەھەنگەكانەۋە بەكەين. پاشان ھەندىك لە بىزاركەرتىن پىسۋايەكانى بەشى دوۋەمى كىتپى دانپىدانانەكانى رۇسۇمان دىارى كىر دوۋە بۇ ۋەرگىزان. كەسىك بە خىرۇقىمۇقى كوتوۋە كە رۇسۇ شىتىكى ۋەك رادىشىفى خۇمانە! بىخەم بە منىش نامەۋى قىسە لە قىسەيدا بەكەم؛ مىلى بشكى! دەي، پات چىيە، دوۋەمىن لاپەپەي ئايا ژن مەرۇقە؟ تۇ ۋەرىدەگىزى؟ گەر پازىي، ئەۋە دەقى ئەلمانى و ئەۋەش پىنوۋس و كاغەز؛ ھەمو شىتىكىمان لە بەردەستدایە. ئەۋ سى رۇبلەش بگرە، چونكە لەۋ شەش رۇبلەي كە پىنشەكى ۋەرگرتوۋە، سى رۇبلى دەبىتە بەشى تۇ. كە تەۋاۋت كىر، سى رۇبلەكەي تىرىش ۋەردەگىرى. جا واش نەزانى كە من وا خەرىكم خزمەتت دەكەم و لەم جۇرە قىسانە، بابەتەكە تەۋاۋ پىنچەۋانەيە! كە ھەنگاۋت نايە ژوورى، لەبەرخۇمەۋە ھىسىم كىر كە چۇن دەتۋانى يارمەتىم بەدەي. ئەۋە من رىنوۋسەكەم گالته جارائەيە و دۋاى ئەۋەش ھەندىك جار لە ۋەرگىزانى ئەلمانىدا گىر دەخۇم و لە كاتى ئىشكرىدندا،

پەركىر بو و رادىكال و كۆنە پارىزەكان لەۋ بارەيەۋە رىدۇزى جىاۋازيان ھەبو. «و. ف.»

۱. ئامازىيە بە ئالىكساندر رادىشىفى، جەنگاۋەر و دۇي ياساى كۆپلەدارى، دوورخراۋەي بەناۋبانگى ئەۋ سەردەمە و نوۋسەرى كىتپى كەشىتىك لە پىتەربورگەۋە بەرەۋ مۇسكۇر كە رەنگە وا باشتىر بىت ئەۋ بە رۇسۇي رۋوسىيائى ناۋ بىيەن. نىكولاي چىرنى سىفىسكى، لە زۇربەي نوۋسىنەكانى خۇيدا تارىفى رۇسۇي دەدا و ۋەرگىزانى دانپىدانانەكانى ئەۋ لە رۋوسىيادا، سالى ۱۸۶۵ چاپ كرا. «و. ف.»

سهرپیتی شت پیکه وه دهنیم و دهنوسم و تاکه مایه دلخوشیم
ئه وهیه که به گشتی بهرئه نجامه که ی باش دهین. گهرچی کن چوزانی،
له وانه شه خراپتر بیه... دهی، ئیسته وهری دهگپری یان نا؟

راسکولنیکوف بیده نگانه دهقه که ی وهرگرت، سنی پۆبله که شی
وهرگرت و تهنانهت به بی تاقه وشه یه کیش چووه ده ری. رازومیخینیش
حه په ساوانه به دوایدا رامابوو. وه لن راسکولنیکوف که گه یشته نهومی
یه که م، وهرسوورا، پلیکانه پیکه ی گرت بهر و همدیسان چووه وه
سه ری بۆ لای رازومیخین و دهقه ئه لمانی و سنی پۆبله که ی خسته وه
سهر میزه که. پاشان بی ئه وهی تهنانهت یه ک وشه ش بلیت، دووباره
ئه وینی جی هیشته وه.

رازومیخین دواچار بۆی به دهمدا هات و هاواری کرد:

- ئه وه شیت بووی؟ ئه ری ئه وه تو چ گلاراوینکه؟ به ته مای چ
ناماقولیه کی؟ منیش شیت ده که ی ناخر! خوا به نه فرهتت کا، باشه
بۆچی هاتی بۆ لای من؟

- وهرگپران... وازی لیبینه.

رازومیخین له سه ری را قیراندی:

- ئه ی چ قورزه لقررتیکت ده وئ؟

راسکولنیکوف بیده نگ به پلیکانه کاند چووه خواری.

- هوووو، له گه ل تومه! ئیسته مالت له کوئیه؟

هیچ وه لامیک نه بوو.

- دهی دۆزه خ جیگهت بی!

به لام راسکولنیکوف ئیدی ههنگاوی نابووه سهر شه قام. له سهر
پردی نیکولاییفسکی همدیسان پدشها تیکی ناخوش ههست و هوشی

هینایه وه سهر خوی. گالیسکه لیخوړنیک به قامچییه که ی بیتیه زه بیانه
کزهی له پشتی هه ستاند. هه لیه ته گالیسکه لیخوړنیک پیشه کی دووسن
جاریک هاواری لن کردبوو، ناخر هینده ی نه مابوو بکه ویته ژیر سمی
ئه سه په کانی گالیسکه که وه. گورزی قامچییه که به چه شنیک
راسکولنیکو فی په ست کرد که به رقه وه خوی که یانده قه دپالی پرده که
(ئه سلهن دیاریش نه بوو که بۆچی رنیک به ناوه راستی پرده که و
شوینی ناموشوی گالیسکه کاندرا پی ده کرد، جا به تاییه ت له و قه له بالقی
و که سه به که سییه شدا). به دم توور په ییه وه ددان و شه ویلکه کانی پیک
گوشین. دهنگی پیکه نینی خه لکیشی ده بیست که ده یانگوت:

- هه قی بوو!

- کابرا هر ده لنی گیرفانبره کانه!

- خوی کردووه به سه رخوش و ده سه نه نقه ست ده یه وی خوی
بخاته ژیر تایه ی گالیسکه وه... جا نه وسا وهره و نه و کیشیه چه
که.

- نه مهش بووه ته کاسییه که سانی؛ جا نه وسا وهره وه لامیان
بده ره وه!

وه لی له هه مان نه و کاته ی که خوی به سه قه دپالی پرده که دا دابوو
و دهستی به پشتیدا ده هینا هر وا وپ و توور په له گالیسکه که ی
ده روانی که وا خه ریک بوو دوور ده که و ته وه، ههستی کرد که سیک
پاره یه کی نایه مشتی. نیگای گواسته وه؛ پیره ژنیک بوو که ده سرنیکی
له سه رییه وه پنچابوو و پیلوونکی پیشتیزنیی له پندا بوو، له گه ل
کچنکی که نجدا که پیده چوو مندالی بیت، نه ویش کلابه سه ر چه ترنیک
سه وزی به دهسته وه گرتبوو.

- بیگره، کوره که م؛ بۆ خاتری مه سیح بیگره!

راسکۆلنیکۆف پاره‌که‌ی وه‌رگرت و دایک و کچه درێژه‌یان به رینگه‌که‌یان دا. سکه‌یه‌کی بیست کۆپیکه‌ی بوو. هیچ دوور نه‌بوو له‌به‌ر ئه‌و حال و دۆخه‌ی که ئه‌وی تیدا بوو، به‌ سه‌والکه‌ریکی تینگه‌ن که وا خه‌ریکه به کۆلان و شه‌قامه‌کاندا خه‌ریکی ده‌سه‌پانکردنه‌وه‌یه. بینگومان ئه‌و بیست کۆپیکه له سایه‌ی سه‌ری ئه‌و گالیسه‌که‌ی لێخوڕه‌وه بوو که وای کرد دلی ئه‌و ژنانه‌ی بۆ ببیته ئاو.

ئه‌و مشتته‌ی قووچاند که بیست کۆپیکه‌که‌ی تیدا بوو و ده‌هه‌نگاوینکی نا، پووی کرده‌ نیئا و له‌ کۆشکی پوانی. ئاسمان سایه‌قه‌ی سامال بوو و ئاوه‌که‌ش که‌م تا زۆر شینینکی بریقه‌دار ده‌چوووه‌ که له‌ نیئا‌دا به‌ ده‌گه‌من ئه‌وه‌ ده‌هاته‌ پێش. گۆمه‌زی کلێسای گشتی که له‌سه‌ر پرده‌که و له‌ دووری بیست هه‌نگاوینک له‌ په‌رستگه‌که‌وه به‌ جوانترین شیوه‌ ده‌بیزیت، له‌ به‌ر رۆشنایی خۆردا ده‌دره‌وشایه‌وه و له‌و هه‌وا سافه‌دا، ده‌کرا یه‌ک به‌ یه‌کی تیف‌تیفه‌کانی به‌ پرونی ببینیت. کزه‌ی قامچییه‌که سه‌ره‌وت و راسکۆلنیکۆف فه‌رامۆشی کرد و ئیسته‌ وا بیریکی نا‌ره‌حه‌تکه‌ر زه‌ینیی قال کردبوو که سه‌ر و بنیشی ئه‌وه‌نده‌ پروون نه‌بوو. پاره‌سه‌تابوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد. تا ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ ئاسۆ پاما. زۆر چاک شاره‌زای ئه‌و ناوه‌ بوو. که ده‌چوو بۆ زانکو، هه‌میشه‌ له‌ رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یدا بۆ ماله‌وه‌ سه‌دان جار به‌بێ جووله‌ له‌ویدا پاده‌وه‌ستا و لال و که‌ر^۲ به‌و دیمه‌نه‌ بیۆینه‌یه‌دا واقووڕ ده‌بوو و نزیکه‌ی هه‌موو جاریکیش به‌دیار ئه‌و هه‌سته‌ نا‌روون و ته‌لیسه‌ماوییه‌وه دۆش داده‌ما که ئه‌و دیمه‌نه

۱. ئاماژه‌یه به‌ کۆشکی زستانه‌یی و کلێسای گشتی ئیساکی پیروز و په‌رستگه‌ی نیکولایی په‌رجووکه‌ر، که په‌رستگه‌که‌ له‌ سالی ۱۹۲۰دا کاول بوو. «و. ف»
۲. ئاماژه‌یه به‌ ئینجیلی مارقۆس، برکه‌ی ۹، ئایه‌تی ۱۷ تا ۱۵. باورکنیک کوره‌که‌ی خۆی که رۆحیکی لالی هه‌بوو، ده‌هینتیه‌ لای عیسا. جا عیسا نه‌عه‌ره‌ته‌ی به‌سه‌ر رۆحه‌که‌دا کرد و پنی فه‌رموو: ئه‌ی رۆحی که‌ر و لال، من فه‌رمانت پێ ده‌که‌م ئه‌و جێ به‌یبه‌یت و له‌مه‌ودواش مه‌چۆره‌وه‌ ناوی. «و. ف»

دەيخىستە سەرى. سەرمايەكى سامناك بەر گىيانى دەكەوت؛ ئەو دىمەنە شكۈدارە لەو ساتەدا بۇ ئەو خالى و بىگيان بوو. ھەر جارىكىش كە لە تىگەيشتى خەمناك و وركەرى خۆى بۇ ئەو دىمەنە سەرى دەسورما و لەبەر ئەوئەى متمانەى بە خۆى نەبوو، دۆزىنەوئەى ھۆكارەكەى دوا دەخست. ئەو دېرئۆنگى و كىشە نازاردەر و دىزىنەنەى بە پوونى دەھاتنە بەرچا و وای بۇ چوو كە ئەسلەن بە ھەلكەوت نەبوو كە ئىستە خەرىك بوو بىرى لى دەكردنەوئە. ھەنووكە ھەتا بلىت سەىر و نااسايى بوو كە پىك ھەر وەك جاران لە ھەمان خالدا راوہستىت، دەتگوت ھەر بە راستى لای وایە ئىستە كە لە ھەمان شوپىنداىە، ھەمان ئەو بىر و خەيالانەى جاران دايدەگرنەوئە و لە ھەمان ئەو بابەت و دىمەنگەلانە رادەمىتتەوئە كە جاران لىيان رامابوو... ماوہىەكى وا بەسەر ئەو رۆژانەدا تىنەپەرىبوو. تەنات تا ئاستىكىش پىكەنن گرتى و ھاوكات دلى گوشرا. ئىستە ئىدى دەتگوت ھەموو شتىك دوور و لە قوولايىەكى ئەو خوارە و لەژىر ھەنگاوەكانىيەوئە بە دژوارى دەردەكەوت؛ رابردوو، بىرۇبۇچوونەكانى رابردووى، كەلكەلەكانى جاران و بىرۇكەكانى، بېرواكان و ئەو دىمەنە و خۆى و ھەرھەمووى... ھەستى دەكرد وا خەرىكە دەفرىت و بەرز بەرز دەبىتەوئە و ھەموو شتىك لە بەرچاويدا دەسرىتەوئە. نااگايانە دەستى جولاندهوئە و كتوپر سەرنجى چووہ سەر سەكەيەك كە لە مشتىدا بوو. مشتى كردهوئە، لە سەكەكە پاما و بە تەكانىكى توندى دەست توورپى داىە ئاوەكەوئە و پاشانىش وەرسوورا و گەراپەوئە مالى. وای دەھاتە بەرچا و كە لەو ساتەدا بە مقەستىك راپەلى پەيوەندىى نىوان خۆى و ھەموو شتىك و ھەموو كەسىكى بېرەو.

دەمەوئىوارە بوو كە گەيشتەوئە مالى، يانى لانىكەم شەش كاتزمىزىك شەقامەكانى پىنابوون. نەيدەزانى لە كوئى و چۆن خۆى كە پاندووەتەوئە مال. جەلكانىى داكەندن و وەك ئەسپىك كە تا ئاستى

مردن غاراندیبیتیان، هه‌له‌له‌رزى. به‌و له‌رزوه له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌كه كه‌وت و پالتوكه‌ى راكيشايه سه‌ر خوى و ده‌سته‌جى بيهوش كه‌وت...

دونيا تاريك بوو كه قيره‌يه‌كى زراوبه‌ر رايچله‌كاند. هاوار خوايه، نه‌مه چ قيره‌يه‌ك بوو؟ پاشانيش ده‌نگه‌لى نااسايى، ئاه و ناله، نه‌په، فرميسك و كپووزانه‌وه، تيه‌له‌دان و جنيوبارانتيك كه له‌تمه‌نيدا نه‌بييسستبوو. وينايه‌كى هينده به‌دغه‌پانه و شه‌په‌نگيزيه‌كى وه‌ها شيتاسا بوو كه ته‌نانه‌ت له‌خه‌يال‌شيدا چيگه‌ى نه‌ده‌بووه‌وه. توقيوانه له‌چيگه‌كه‌ى دانيشت و وه‌خت بوو له‌تاو نه‌شكه‌نجه بيهوش بكه‌ويت. وه‌لى ئازاوه و شيوه‌ن و جنيوه‌كان ته‌شه‌نايان سه‌ند. پاشان، له‌باريكي نه‌قلنه‌بردا ده‌نگى خاوه‌نماله‌كه‌يى هاته‌ گوي. ژنه‌تبه‌وه ده‌قريش‌كايه‌وه و ده‌يقيزاند و هينده په‌له‌په‌ل و خيزا هه‌ليتوپه‌ليتى ده‌گوت و ده‌ينالاند كه راسكولنيكوف نه‌يده‌توانى تيبكات چى ده‌ليت. بيوگومان ده‌لالايه‌وه كه ئيدى لى نه‌ده‌ن، چونكه له‌پليكانه‌كاندا خه‌ريكبوون دل‌ره‌قانه شه‌فكاربيان ده‌كرد. ده‌نگى توقينه‌رى ليده‌ره‌كه هينده درندانه و شه‌په‌نگيزانه بوو كه كه‌م تا زور له‌خيسه‌خيس ده‌چوو، به‌لام نه‌ويش خوى خه‌ريك بوو په‌له‌په‌ل و خيزا و ناروون، به‌چپرچپرى شتگه‌ليكى ده‌گوت. راسكولنيكوف كتوپر سه‌رتاپينى له‌رزى لى هات، ئاخه‌ر ده‌نگه‌كه‌ى ده‌ناسسييه‌وه: ده‌نگى ئيليا پيتروفچ. ئيليا پيتروفچ له‌وى بوو و وا له‌خاوه‌نماله‌كه‌ى ده‌دا! وا داويه‌ته به‌ر له‌قه و سه‌رى به‌پليكاندا ده‌كوتن... وه‌ك پوژ رووشنه، به‌ده‌نگ و قيروه‌وپه‌كه‌دا دياره! چى بووه؟ دونيا سه‌راونخوون بووه‌ته‌وه؟ ده‌بييست كه وا كو‌مه‌ل كو‌مه‌ل له‌نه‌زمه‌كان و پليكانه‌كانه‌وه ده‌پوژينه ده‌رى. ده‌نگى نيشته‌جيكاني ده‌ژنى^۱ و پرته‌وبوله و تانه‌كانيان؛ زرمه‌ى ده‌رگه و ته‌قه‌ليدانيان. ئاخه‌ر بو، له‌به‌ر چى؟ باشه وه‌ها شتى چون برئى

۱. ده‌ژنى: ده‌بييست؛ ژنى؛ ژنه‌وى. ژنين: بيستن؛ ژنيه‌ى؛ ژنيه‌ى. له‌هه‌وراميه‌وه ده‌ركيراوه و نازانم بوچى ئيسته به‌هه‌له (ژنه‌وتن يان ژنه‌فتن) به‌كار ده‌هيندريت!

تیده چی؟ ههیتاههیتا ئەمانه‌ی ده‌گوتنه‌وه و هەر به جددی برۆای کردبوو که ئاوه‌زیی له‌ده‌ست داوه. وه‌لی نا، هه‌موو شتیکی به‌پرونی ده‌بیست!... بیگومان دواتریش سه‌ره‌ی ئەو بوو. ته‌واوه‌ ده‌ی، ئەم چاره‌یان له‌سه‌ر ئەو مه‌سه‌له‌یه‌یه... له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ی دویتنیه... خواجه! ته‌نانه‌ت نه‌یده‌توانی ده‌ستیش هه‌لب‌پیت ده‌نا بیگومان ده‌رگه‌که‌ی کلۆم ده‌کرد، هه‌رچه‌نده سوودیکی ئەوتۆشی نه‌بوو. تو‌قین به‌چه‌شنی ده‌ستیکی سه‌هۆلی دلیی گوشی، ئەشکه‌نجه‌ی دا و سه‌ری کرد... دواچار ئاژاوه‌که پاش ده‌خوله‌کێک به‌ره‌به‌ره دامرکایه‌وه. خاوه‌نمال نووزه و ناله‌ی ده‌کرد و ئیلیا پیترو‌قیچیش هه‌روا به‌ده‌م هه‌رپه‌شه‌وه جوینی به‌ی ده‌دا... وه‌لی ئەویش دواچار وسکت بوو و ئیدی ده‌نگی نه‌ما. یانی ئاخریه‌که‌ی رویشت؟ هاوار خواجه! به‌لی... وا ئیسته‌ش خاوه‌نمال خه‌ریکه ده‌پوات، هه‌روا به‌ده‌م فرمیستک و ئاه و ناله‌وه... ده‌رگه‌ی ئەپارتمان‌ه‌که‌ی توند پتوه درا... ئاپۆراکه پلیکانه‌ریکه‌یان گرت به‌ر و چوونه‌وه ماله‌کانیان و هیشتا هه‌ر وا سه‌رسامانه قسه و باسیان بوو، به‌کدییان بانگ ده‌کرد، هه‌ندیک جار پڕ به‌گه‌روو ده‌یانقیپاند و ب‌رێک جاریش له‌ژیر لیوه‌وه ورته‌ورتیکیان ده‌کرد. ژماره‌یان که‌م نه‌بوو، که‌م تا زۆر سه‌ره‌له‌به‌ری نیشته‌جینیانی بیناکه پ‌ژابوونه ده‌ری. ئاخ‌ر خواجه! چۆن وه‌ها شتی برتی تیده‌چی؟ باشه ب‌رۆچی؟ ب‌رۆچی هه‌ستاره و هاتوره ب‌ر ئیره؟

راسکولنیکۆف هازلیبراوانه به‌سه‌ر نیم‌کوته‌که‌دا شل بووبوو، وه‌لی نه‌یده‌توانی چاو لیک بنیت. نیو کاتژمیریکی له‌و په‌ش‌تیویه‌دا به‌سه‌ر برد؛ هه‌ستی تو‌قینکی به‌رگه‌نه‌گیراو بوو که تا ئەو پ‌رۆزه به‌ر شتی وا نه‌که‌وتبوو. کتوپ‌ر شه‌وقیک دره‌وشایه ژووره‌که‌یه‌وه. ناستاسیا مؤمبه‌ده‌ست به‌ده‌وریه‌ک سووپه‌وه هاته ژووری. به‌سه‌رنجه‌وه ته‌ماشای راسکولنیکۆفی کرد و کاتیک بینی به‌ئاگایه، مؤمه‌که‌ی خسته

سەر میزهکه و دەستی کردە دانانی ئەو شمهکهی که هینابووی: نان و خوئی و دەوری و کهوچک.

– دەبی له دوینیوه هیچت نهخواردبێ! به درێژیی پوژ خوت بهملا و بهولادا کردوو و وا ئیستهش لهبەر تا ههلهلهرزى.

– ناستاسیا... ئەوه بۆچی له خاوهنمالهکهیان دهدا؟

ناستاسیا واقوور تهماشای کرد:

– کێ له خاوهنمالی داوه؟

– هەر ئیسته... نیوکاتزمیریش نابێ، ئیلیا پیتروڤیچی جیگری لیکۆلەری ناوچهکه، له پليکانهکاندا... بۆ ئاوها کهوتبووه گیانی خاوهنمال... باشه بۆچی هاتبوو ئیره؟

ناستاسیا، قروقهپ و به بروی لیکهه لکیشراو، تا ماوهیهکی درێژ هەر وا سهیری کرد. پاسکۆلنیکۆف بیزار بوو و تهنانهت له نیگا پرسیارکه رهکهشی ترسا.

دواچار کهساسانه و به دهنگیکی کز گوتی:

– ناستاسیا، بۆ قسه ناکهی؟

ناستاسیا دواچار فره هئور و وهک ئەوهی لهگهه خویدا بدویت، گوتی:

– هێ خویته.

پاسکۆلنیکۆف وهک گهچ سهپی ههلهکهپا، رووی کرده دیوارهکه و ورتاندی:

– خوین!... چ خوینی؟...

ناستاسیا هیشتا هەر وا لئی دەپروانی و نقەى لێوه نەدەهات.
دواجار زاری هەلەینا و لێپراو و دلنیا گوتی:

– هیچ کەسێ لە خاوەنمالی نەداوه.

راسکۆلنیکۆف کە بە زۆر هەناسەى بۆ دەدرا، سەیرىکى ئەوى کرد.

– خۆم بیستم... نەخەوتبووم... ئەلێرە دانیشتبووم!

بە بارىکى کە ساسانەترەوه درێژەى پێدا:

– تا ماوهیهکى زۆر هەر خەرىک بووم گویم دەگرت. جىگرى

لێکۆلەر هاتبوو... هەمووانیش لە ماله کانیانەوه هاتبوونە دەرى بۆ سەر
پلیکانەکان.

– هیچ کەسێ لێرە نەبووه. ئەوه خۆینە کە لە گوێه کانتدا زەنگ

لێدەدا. خۆین کە رێگەى نەبوو و مەیی، ئیتر مرۆف تىک دەچى...

ئىستە پارووی دەخۆی یان نا؟

راسکۆلنیکۆف وەلامى نەدایەوه. ناستاسیا هەر وا لە ژوور

سەریهوه راوهستابوو و لئی دەپروانى.

– ناستاسیا گیان... ئاوی، شتى بێنە.

ناستاسیا چوو خوارى و پڕ بە پەرداخىکى گلینى سەپى ئاوی هینا.

راسکۆلنیکۆف ئىدی نەیزانى چى بووبوو، تەنیا بیری بوو کە چۆرێک

ئاوی ساردى خواردوو تەوه و هەندىکیش بەسەر سنگیدا پڕاوه.

پاشان ئەوه بیهۆشى بوو کە پەردەى بەسەر ئەم دیمەندە دا.

١. پێدەچى ئاماژە بێت بە گوتەیهکى خۆداوهند لە کتیبى ئافراندنا، کە بەرگۆیکى
قاییلە: چیت کردوو؟ خۆینى براکت لە زهوییهوه هاوارم لى دەکات.

سسی

راسکولنیکوف ههلبه ته تهواو بیهوش نه بوو، وهلی به دریزایی نهو
ماوهیه نهخوش و تادار که وتبوو؛ تاویک دهکوته و پینه کردن و
تاویکیش هوشیار ده بووه وه. دواتر زور شتی بیر هاتنه وه. تاویک وای
دههاته بهرچاو که سانیک دهورهیان داوه و دهیانه ویت بؤ شویتینکی
بیهن؛ ژمارهیه کی دیکهش به سه ریوه چهن دوچونیان بوو و
مشتومره که ته شه نای ده سهند. پاشانیش کتوپر له ژووره که پیدا ته نیا
ده مایه وه و هه مووان - که لهو ترسابوون - وازیان له هینابوو و
چو بوونه ده ری؛ ته نیا جارناچاریک ده رگه که یان لاترهک ده کرد تا
سه یریکی بکن. هه ره شه یان له ده کرد، پیکه وه پیلانیان بؤ ده گنپرا،
پنده که نین و گالته یان پهن ده کرد. بیرری دههاته وه که زیاتر ناستاسیا
له تک جیگه که یه وه بووه و، له گه ل که سیتیکی دی، که پنده چوو
ناسیاویکی نزیکي بیت، به لام نهیده توانی به باشی بیر خوی بهینیته وه
و هر نه مهش په ریشانی کرد و ته نانهت خستیشیه گریان. ساتیک
وای به خه یالدا دههات که ماوهی مانگیکه له وئی که وتووه، وهلی
هه ندیک جاری دیکهش وهک نه وه وا بوو که هه موو شتیک له ماوهی
روژیکدا پوو بدات. ویرای نه وهی که شتیکي تاییهت له زهینیدا
نه ما بووه وه، هر ساته و پیچی ده دایه خوی که بیگومان خالیک هه یه
که نه و له بیرری کردووه، شتیک که ده شیا له بیرری بمینیت. دله و دروا^۱
بوو و نه شکه نهجی خوی ده دا، تا به لکه شتیکي بیر بیته وه. دهینالاند،

۱. دله و دوا؛ نیگه ران؛ دلخورت؛ په شیو؛ دلکرانییه کی زور به وئی ترس یان دوخیکی
نالهاره وه.

له پقاندا خۆی دهخواردوه و تۆقینیکی بهرگه نهگیراو یه خه ی دهگرت. له م کاتانه دا بوو که دهگوشا ههستیته وه و ههلیت، وهلی بهردهوام که سیک بهری پین دهگرت و ئه ویش وهک پینشتر لاواز و بیههست و هۆش بۆی دهکوته وه. دواچار به تهواوی هاته وه سه ر خۆی.

نزیکه ی دهی بهیانی بوو که هاته وه هۆش خۆی. که شوه وه وا خۆش بوو، ژوو ره که ی له و کاتانه دا هه تاو دهیگرته وه و تیشکی خۆر به ر دیواری لای راست و سووچی ده رگه که دهکوت. ناستاسیا له لایه وه راوه ستابوو و که سیکه دیکه ش له وی بوو که واقوو ر لینی ده پروانی. راسکولنیکوف پینشتر ئه وی نه دیبوو، گه نجیکی ریشن بوو به کۆتیکه کورته وه که له په یامنیزه کان ده چوو. خاوه نمالیش له لای ده رگه که وه سه ری ده کیشایه ژووری. راسکولنیکوف به دژواری به رز بووه وه و ناماژه ی بۆ لاوه که کرد:

– ئه مه کتیه، ناستاسیا؟

ناستاسیا گوتی:

– لام وایه هاته وه هۆش خۆی!

لاوه نه ناسراوه که ش دووباره ی کرده وه:

– هاتوه ته وه هۆش خۆی!

خاوه نماله که ش ده تگوت به م ئه نجامه گه یشتوو ه که راسکولنیکوف هه ست و هۆشی گه راوه ته وه، چونکه ده رگه که ی پپوه دا و پپوار بوو. ژنیکه شه رمۆک و دوور له قسه و باس بوو. ته مه نی چل سال بوو و سه روسیمای خراب نه بوو؛ له و خپه له سنگپ و چاو و برۆ په شانیه ی که ده لیزیت قه له وی و ته مبه لی نه رمونیانی کردوون، به س هه تا بلیت شه رمن بوو.

راسکولنیکوف رووی کرده گه نجه که:

– ئىۋە كىن؟

ۋەلى لە ۋاكتەدا، دەرگە كرايەۋە ۋ پازومىخىن ھىندە بەژنەرز بوو،
داچەماۋانە ھاتە ژوور ۋ بە دەنگى بەرز گوتى:

– بابە ئىزە ھەر دەلى ئۆدەي كەشتىيەكانە! سەرم ھەر بەرى
دەكەۋى! ناۋىشىيان لى ناۋە ئەپارتمان! كەۋاتە ھاتىتەۋە ھۆش خۆت،
كاكە، ھا؟ ھەر ئىستە لە پاشا^۱ خاتونمەۋە بىست.

ناستاسيا گوتى:

– تازە ھاتوۋەتەۋە ھۆش خۆي.

گەنجەي نەناسراۋ بە دەم زەردەخەنەۋە پاتەي كەردەۋە:

– ھەر ئىستە ھاتەۋە ھۆش خۆي.

پازومىخىن كتوپر پوو لە گەنجەكە پرسىي:

– ببوورن، بەرپىزتەن؟ من پازومىخىن^۲ ۋ خوشحالم. پازومىخىن نا
ھا! ھەمىشە بە پازومىخىن بانگم دەكەن، ۋەلى ۋ پازومىخىنم،
خويتىنكارىكى خانەدان. ئەم پايەبەرزەش ھاورپىيەكى دلسۆزمە! ئەي
ئىۋە؟

۱. پاشا ياخود پاشىنكا، كورتكراۋەي ناۋى پراسكوتفیان، ئەم جۈرە كورتكردنەۋانە
بۇ دەربېرىنى خوشەۋىستى بەكار دىن. «و. ك»
۲. پازومىخىن لە پەگى وشەيەكى پروسىيەۋە (بە واتاي ئەقل ۋ لوزىك) ۋەرگىراۋە
ۋ لەۋ ناۋانەيە كە لە قوتابخانە ئايىنىيەكانى سەدەي نۆزدەھەمى پروسىيادا قوتايىيانى
بىن بانگ دەكرا. پىنشگرى (پىتى «و») كە پازومىخىن دەيخاتە سەر ناۋەكەي ۋ
ۋ پازومىخىنى لى درووست دەكات، واتايەكى نىزىكى دىكە دەداتە پال ناۋەكەي:
كەسىك كە سۈورە لەسەر ئەۋەي لە ھەر پىيەكەۋە بوۋە، ۋا لەۋانى دىكە بىكات
لوزىك پەسەند بىكەن. «و. ف»

– من پەيامنیری نووسینگە كەمانم، لەلایەن بازرگانیکەو بە ناوی سٹیو پاپیف بۆ كاریك هاتوومەتە خزمەتتان.

– دەى فەرموون لەسەر ئەم كورسییە دانیشن.

پازومیخین خۆیشی لە لایەكى دیکەى مێزەكەو دانیشت و پوو لە پاسكۆلنیکۆف درێژەى پێ دا:

– زۆر باش بوو دواجار هاتیتەو هۆش خۆت، كاكى خۆم. چوار پۆژە دەمت بە ئاو و نانهو نەداو. ناچار بووین كەوچك كەوچك چای بە دەمتەو بەكەین. هەمدیسان پۆیشتووم و زۆسیمۆفم هیناوتە ژوور سەرت. خۆ زۆسیمۆفت بیره؟ پشكینینكى چاكى بۆ كردى و دەستبەجیش گوتى شتینكى وات نیه و بە كورتیهكەى وابزانم لە سەرى دابووى؛ لەم كیشە پوچە دەماریانە كە هۆكارەكەشى بەدخۆراكى و ئەم جۆرە شتانەیه. گوتى هەلبەتە بیره و توورى كیویت كەم خواردوو. وەلى بە گشتى وتى شتینكى ئەوتۆ نیه، تیدەپەرى و چاك دەبیتەو. پیاو هەق بلى ئەم زۆسیمۆفە شارەزایە! بۆ خۆى ناوبانگینكىشى پەیدا كردوو.

دوو بارە پووئى لە كەنجەكە كردهو:

– دەى، با من كاتتان نەگرم! ئیشەكەتان بفرموون؟ پۆدیا، ئاگادارى ئەو دەوهمین جارە كەسێ دەنیرنە لات. وەلى جارى پینشو كەسیكى تر هاتبوو، كە من قسەم لەكەل كرد و دۆخەكەتم بۆ پوون كردهو. بە راست ئەوئەى ئەوجار كى بوو؟

– ببوون دەبى بلىم سى پۆژ پینشتر بوو، قوربان. ئالینكسى سیمووناشیچ هاتبوون، ئەوانیش لە نووسینگەكەى ئیمەدا كار دەكەن.

– وەلى دەلىئى بە جۆرى لە جۆرەكان لە تۆ وریاتر دیار بوو، پیت وا نیه؟

– بەلئى، قوربان. ئەوھى پاستى بى ئەوان زور لە من ئیوھشاوھترن!
– ئەى دەمخۆش! دەى، بەردەوام بە.
کورھ گەنجەكە پووى كرده پاسكۆلنيكۆف:

– ئەوھى پاستى بى، لەسەر داواى داىكتان، لەلایەن جەنابى
ئافاناسى ئىفانۆفيچ فاخرۆشينەوھ، كە بىگومان ناويتان بىستووه، برھ
پارھيەكتان بۇ نىزدراوھ. ئىستەش گەر ھاتوونەتەوھ سەر خۆتان،
قوربان، دەبى سىوپىنج پۆبلتان بدەمى. جەنابى سىميۆن سىميۆفيچ
وھك جاران و لەسەر داواى داىكت، ئەم برھيان لە جەنابى فاخرۆشين
وھرگرتووه. خۆ ئەوان دەناسن، قوربان؟
پاسكۆلنيكۆف فكر و خيال بردبوويهوھ:

– بەلئى... بىرمە... فاخرۆشين...

پازوميخين ھاواری كرده:

– دەى، خۆ بىستان كە فاخرۆشين دەناسى! چۆن نەھاتووتەوھ
سەر خۆى؟ دەبىم ئیوھش بۇ خۆتان كەسكى وريان ھا! باشە!
مروڤ خەنى دەبى كە چوار قسەى ماقول دەبىستى.

– بەلئى بەرپز ئافاناسى ئىفانۆفيچ فاخرۆشين، پىشتريش لەسەر
داواى داىكتان ھەر لەم پىئەوھ پارھيان بۇ ناردوون و ئەم جارھشيان
داواكەيانى پەسەند كرده. چەند پۆژى لەمەوېر ھەواليان بۇ سىميۆن
سىميۆفيچ نارد كە سىوپىنج پۆبل بداتە ئیوھ، قوربان. خىرى پىوھ
بى!

– ئەم خىرى پىوھ بىئە باشتريش بەشى گوتەكان بوو، گەرچى لەو
داىكتان—شدا باش بوون! دەى ئىستە فەرموون بزەم بە راى ئیوھ:
ئەمان ھاتوونەتەوھ سەر خۆيان يان نا؟

- من ئىتر قسە يەكەم نە ماوه، قوربان. تەنيا بە داواى لىتوردنەوه دەبىن قەبزهكە^۱ واژۇ بكا و تەواو...

- ئىستە ناوهكەيت بە خەتىكى شەپەپشىلەيى لەژىرەوه بۇ دەنوسن! چىتان پىتە، دەفتەر؟

- بەلى قوربان، دەبىن لە دەفتەرەكەدا واژۇ بكەن...

- بىدەنە من. ها، رۇدىا، ئادەى ھەستەوه. من دەتگرم. راسكۆلنىكوفى بۇ واژۇ بكە. وەرە جارى ئەو پىنوسەمان بۇ بگرە كاكە، پارە لەپىش دەرمانىشەوهيه!

راسكۆلنىكوف پىنوسەكەى لادا:

- پىويست ناكە.

- چى پىويست ناكە؟

- واژۇ ناكەم.

- ئەى شەيتان بە نەفرەت بى! خۇ بن واژۇ ناكرى!

- ناپەوى... پىويستىم بە پارە نىيە...

- پىويستىت پى نىيە؟ واز بىتە كاكە! قسەى قەلبوقۇر دەكەى، خۇ من شاھىدىم! ئىوہ مەحەپەسىن، ھىچ نىيە... ئەمە سەرى دەسوورئ... با تازەش ھاتىتتەوه ھۆش خۇى، ھەندى جار ھەر وا... ئىوہ مرقۇنىكى تىگەپىشتون. من و ئىوہ يارمەتى دەدەين و دەستى دەگرين و ئەويش واژۇ دەكا. وەرن!

- خۇ دەتوانم دواى بىمەوه خزمەتتان، قوربان.

۱. قەبز؛ دقانەك؛ رەسید؛ نووسراوہیەك كە گرەنتى شتىك لەلايەن نووسەرەكەيەوه دەسەلمىنىت.

- نا به پریز، پی ناوی! بچی ئەزیەتی دووبارە ئاخرا؟ ئنوه کە سینی
تینگە یشتون، ئازیزم! دەی، پۆدیا گیان، میوانە کە رامەگرە... خۆ
دەبینی دەمیکە چاوە پریه!

رازومیخین ئەمە ی گرت و ئامادە بوو تا دیسان دەستی
راسکولنیکۆف بگریت و واژۆ بکات.

- واز بیته کاکە! خۆم واژۆ دەکەم.

راسکولنیکۆف پینووسە کە ی گرت و قەبزە کە ی واژۆ کرد.
پە یامنیترە کە ش پارە کە ی دا و رویشت.

- براقۆ! دە ی کاکە، ئیستە حەز دە کە ی شتی بخۆی؟

راسکولنیکۆف کوتی:

- ئەری، برسیمە.

- ئەری سووپ ماوه؟

ناستاسیا کە ھەر لە سەرەتای بەزمە کە وه لەوی راوہ ستابوو،
کوتی:

- سووی دوینی ماوه.

- سووپ لە گەل وردە برنج و پەتاتە؟

- کتومت.

- ئیتر لە بەرمە. کە واتە سووپ بیته و چایە کە ش بە زیاد کە.

- ھەر ئیستە دەبھینم.

۱. براقۆ: وشە کە فەرەنسییە و واتای 'نافەرین' یان 'دەست خۆش' دەگە یە نیت. «و.
ک»

راسکولنیکوف به مت و وړی و توقینکی ناروون و بیهوکاره وه،
ته ماشای نهو دیمه نانه ی ده کرد. بریاری دا بیدهنگی لن بکات تا
بزانتیت چی دیته پیش. بیری کرده وه: لام وایه له باری ورتنه کردندا
نیم. پنده چی نه مانه راستی بز!...

دوو خوله ک دواتر ناستاسیا سووپی هیئا و گوتی چایه کاش زوو
نمامده ده بیت. دوو دانه کوچک و دوو دهوری و خوئی و بیهر و
خهرته له و شتی دیکه ی له گهل خویدا هیتابوو و به کوررتیه کای وه ما
میزیکی رازانده وه که ده میک بوو شتی وایان نه ببینیوو. سفره کاش له
پاکو خاوپنیان بریقه ی دهات.

- ناستاسیای گیانی گیانان، خراب نه بوو گهر پاشا خاترون دوو
بتل بیره شماني بو بنار دبا. زور خوشه، به گیانی خوت!

ناستاسیا له ژیر لیوه وه گوتی:

- نه ی زمانلوس!

جا رویشت تا داواکه جیبه چی بکات.

راسکولنیکوف هر وا چه په ساو و له ژیر گوشاردا پیناندا واق
بوو بوو. رازومیخین له سهر قه نه فه که له تهنیشتییه وه دانیشیت؛ هر
وهک و رچنکی ده ستوپیتسپی باسکی چه پی به دهوری ملیدا نالاند و
نهمش له کاتیکدا که راسکولنیکوف دهیتوانی بی یارمه تیش دابنیشیت.
پاشان به دهستی راست که وچیک سووپی به ده می هاوړیکه یه وه کرد؛
فووشی لن ده کرد نه کا ده می بسووتیت. وه لن سووپه که، شلوی^۱ بوو.
راسکولنیکوف سه رسامانه به چلیسییه وه که وچکه شورباکه ی قوت دا،
به دواشیدا دووهم و سیتیم. وه لن رازومیخین که چه ند که وچکه
سووپینکی دیکه ی دهرخوارد دا، کتوپر وازی هیئا و گوتی ده بیت پرس

۱. شلوی؛ ملما؛ شیرتین؛ شلو؛ نه سارد و نه کرم.

و پراویژیک به زؤسسیمؤف بکات تا بزائیت که ئایا نهخوش دهتوانیت زیاتر بخوات یان نا.

ناستاسیا به دوو بتل بیرهوه هاته ژوورئ.

- چایشت دهوئ؟

- ئهئ.

رازومیخین گه پاپه وه سهر جینگه که ی خؤی و سووپ و گوشته که ی پاکیشایه به رده می و به وه ها ئیشتهایه که وه دهیخوارد وهک ئه وه ی سن پوژ بیت ده می له هیچه وه نه دابیت:

- خیراکه ناستاسیا، ده ی چایه که ش بگه یینه! چونکه به بین وه رگرتنی رای پسپورانیش ده توانی جای بخواته وه! ئه وه ش بیره که!

به ده می پر له گوشته وه به زؤر گوئی:

- با پیتی بلیم، کاکه که م، پو دیا... چهند پوژیکه لیره فراوین دهخوم. هه مووشی له سایه ی پاشا خانی خاوه نماله که تانه وه یه و هه ر به راستی هه رچی له ده ست بن بؤمی دهکا. من داوای هیچم لئ نه کرد، وه لئ ده ی، هه لبه ته لاریشم نییه. به خ به خ... ناستاسیا گیانم چایه که شماني هینا. ناستاسیا، گیانه که م، ئه ئی تو بیره ناخؤی؟

- هه ر خه ریکی زمانلووسی به!

- ئه ی فنجان چای؟

- چای شتیکی دیکه یه!

- که واته تئی که. ئه سلن راوه ستی، خوم تئی ده که م. تو دانیشه.

رازومیخین دوو فنجان چای تیکرد، وازی له خوارده مه نییه که هینا و هه مدیسان له سهر قه نه فه که دانیشه وه. وهک جاری پیشوو ده ستی چه پی به ده وری ملی نهخوشه که دا ئه لقاند و به که وچک چای دایی.

دېسان لەگەل ھەر كەوچكىنى كېشىدا فووى لە چايە كە دەكرد و ھىندە جىددىش وەك بلىت فووكردن، بەشى سەرەكى و گرنكى چارەسەر كوردنى ھاورېكە يەتى. راسكۆلنىكۆف ھىچى نەكوت و لارىشى نەبوو، گەرچى بەشى ئەو ھازى تېدا بوو كە بى يارمەتى لەسەر قەنەفە كە دابنىش ت و ئەو بە دەستە وە گرتى فنجان و كەوچكىش كارىكى ھەر زور ئاسانە، پىدە چوو تەنانت بشتوانىت ھەنگاوىك بە ژوورە كە شدا بنىت. بەلام بە تەلەكە يەكى سەر سوپھىنە وە، ئەو بىرەى خستە مېشكېيە وە كە وای بنىوتىت بېھىزە و بۆ ماوہ يەكېش بىت ھەر وا بە راکشاوى و بېھازى بىننىتە وە تەنانت گەر پىوېستېشى كرد وای بنىوتى كە ھىشتا ھەست و ھوشى بە تەواوى لەسەر خۆى نىيە و، ئىنجا، كۆى قولاخ بكات تا بزانت لە چوار دەورېدا چ باسە. وەلى نەيدە توانى بەسەر ھەستى بىزارېدا زال بىت. دە دواز دە كەوچكىك چاى خوار دە وە، لە پەر سەرى لە قولاي دەست و باسكى رازومېخىن قوتار كرد و لاسارانە كەوچكە كەى لادا و كەوتە سەر سەرىنە كە. ئىستە ئىدى پىشتىيەكى بەرگھاوېنى پەر راستە قىنەى لە ژىر سەردا بوو. سەرنجى ئەم خالەشى دا و لە يادگەيدا گلى دا يە وە.

– پاشا خاتون دەبى ئەمرو مرەباى توودر كېشمان بداتى تا چاى و توودر ك بەدېنە مېوانە كەمان.

رازومېخىن ئەمەى كوت و لەسەر كورسىيە كەى خۆى دانىشت و دووبارە پەلامارى سووپ و گوشتە كەى دا يە وە.

ناستاسيا ژىر پىالەى خستە سەر پىنج پەنجەى و لەگەل كلۆقە ندىكى نىو دەمېدا چايە كەى قوت دا:

– باشە ئىستە توودر كت لە كۆى بۆ بىنن؟

– دەى ديارە ئىتر، لە دوكان، خوشە وىستەم. تە ماشا پوڊيا، لەم ماوہ يەدا كە تو بېھوش كەوتبووى، زور شت پرويان دا. كاتى تو

ناپاوانه له ماله که ی من چوویه دهر و تهنانهت ناوینشانیشت بق جی نه هیشتم، به جوری په سست بووم که گوتم هر چونیک بووه دهندوزمه وه و ژیرت ده کم. هر نه و روزه ده ستم پی کرد. نازانیت چه نده هه لپه هه لپه به دواتدا ده گه رام و چونچونی شوینم هه لکردی! نه وه هیچ که نیرم بیر چووبوو، گه رچی هیچ کاتی له بیرم نه بووه و ناوینشانیشم هر لا نه بوو. له باره ی شوینه کونه که شته وه تنیا نه وه م بیر مابوو که نزدیکی پینجریانیک بوو، خانووی خارلاموفه کان. به هزار دهرده سهری جا تو انیم خانووی نه و خارلاموفانه بدوزمه وه و دواتریش دهرکه وت که نه سلنه خارلاموف نه بووه و برخا بووه! نه م دهنگانه چون سهر له پیاو ده شتوینن! نیر هر به راستی په سست بووبووم. بق به یانیه که ی گوتم خو و بهخت و چووم بق به رپوه به رایه تیی تو مارکردنی ناوینشانه کان و جا تو ته ماشا! دوو خوله کی نه برد دوزیتیا نه وه! له وی ناوت تو مار کراوه.

– تو مار کراوه؟

– نه ری، نه ی چی! ناوه که ت هه بوو، که چی هر هه مان نه و روزه به دوا ی ناوی جه نه رال کابیلف دا ده گه ران که نه یانده توانی بیدوزنه وه، یانی تا من له وی بووم نه یان توانی! ده ی، نه م چیرۆکه دوور و دریزه! وه لی هر که پیم نایه نه وی، ده سته جی له هه موو شتیکت تیگه یشتم، کاکه کم، نیسته ش هه موو شتی ده زانم. گه ر باوه ر ناکه ی له ناستاسیا بپرسه. به نیکو دیم قومچ، نیلیا پیتروفیچ، قاپچییه که و به ریز زامیوتوف، یانی نالیکسانده ر گریگوریشیچ زامیوتوف، سه رده فته ری بنکه ی پولیسی ناوچه که ش ناشنا بووم... جا دوا جار به پاشا خان که هه لپه ته نه ویان تاجی سه ری نیمه یه. گه ر باوه ر ناکه ی له ناستاسیا بپرسه...

ناستاسیا بزه یه کی فره زانانه ی کرد و ورتاندی:

- بە زمانلووسى ئەوى دىل كەردووه.
- ناستاسيا نىكىفۇرافنا، تۆى خانمخاس نوقل و نەباتى!
- تريقەى ناستاسيا بەرز بووهوه و گوژمىك له پىنگەنینه
هستىرىيهكانى هەلى كوتايە سەرى:
- ئاى چ توخمىكى تەلهكەچىيانەت هەيه تۆ!
- كە گوژمى پىنگەنینهكەى داكشا، دەمودەست گوتى:
- جا بۇ زانىارىت من نىكىفۇراونا نىم و پىتروقتام!
- ها! بە چاوان، بىرمان دەمىنى، خانمخاس. دەى كاكەكەم، بە
كورتىيەكەى سەرت نەئىشنىم. مەبە ستم ئەوه بوو كە شوكتىكى چاكى
ئىلىكتىرىكى^۱ ھەروەك لافاو لە ھەموو ئەم دەوروبەرە بەدەم تا ھەرچى
خراپى و پىسى و دەمارگىرىى شوروم ھەيه لە پەگەوه دەربىن، وەلى
پاشا خانم ھات و ئاچمەزى^۲ كردم. ھەر بە راستى، كاكەكەم، ھەرگىز
پىم وا نەبوو ئەوئەندە... ئەوئەندە نازەنن بى ئەم ژنە! رات چۆنە، ها؟
- راسكۆلنىكۆف نقەى لىتوہ نەھات، وەلى لە و ماوہەدا نىگای
پەشتىوى لە رازومىخىن لا نەكرد و ئىستەش ھەر وا تۆقوانە لىي
رامابوو.
- رازومىخىن بە بىندەنگىيەكەى ھىچ قەلس نەبوو و وەك ئەوہى
وہلامى پرسىارىك پاتە بكاتەوہ، درىژەى پى دا:

۱. لە وشەنانەى پرووسىي چاپ ۱۸۶۵دا وشەى ئەلكترىسىتە بەم جۆرە شى
كراوہتەوہ: شلەيەكى بىكئىش كە لە ھەر ئۆرگانىسمىكى زەمىنىدا دەست دەكەوئت.
«و. ف»

۲. ئاچمەز: دۇخىك لە يارىي شەترەنجدا، كە وا دەكات ھىچ داشىك نەتوانئت
بجولئتەوہ، چۆنكە دەبئتە ھۆى كشىبونى. «و. ك»

— به‌لی، هتا دل حەز کا نازەنینه و لە ھەر پرویکیشەوہ بیگری
بیۆینەیه!

ناسـتاسـیا بە دەم گوێگرتن لەم قسـانەوہ کە وتبووہ فیلەفیل،
ھەمدیسـان بە دەنگی بەرز گوتی:

— چ تەلە کەچیە کە ئەمە!

— ھەر بە راستی حەیفە، کاکە کەم، کە تۆ ھەر لە سەرەتاوہ چیگەیی
خۆتت بە باشی خۆش نەکرد. خراب پۆلی خۆتت گێتێرا. دەبوو لە
لایەکی ترەوہ لێی نزیک بیتەوہ. ئاخەر ئەو وەک دەلێن کە سایەتییەکی
سۆسە کراوی ھەیە! جا با دوایی باسی کە سایەتییەتی بۆ دەکەم!... ھەر
بە راستی چۆن ھیشتت بگاتە ئەوہی کە بویری بۆ نمونە ئیتر
خواردەمەنیت بۆ نەتیری؟ ئەی مەسەلەیی ئەم بەلێننامەییە چی بوو؟
ئەقلت لە دەست داوہ کە بەلێننامە واژ دەکەیی و دەیخە بەردەستی
خەلکی؟ ئەی ئەم بەلێنی زەماوہ نەکردنە لە گەل ناتالیای کچیدا لە
کوێوہ ھات؟ خۆ دەبینی کە ئاگاداری ھەموو شتیتکەم. وەلێ ئەمە
بابەتییکی ھەستیارە و خۆ منیش وەکو و لاخ مەلم ناوہ و ھەر
دەبوو روژینم؛ گوئی مەدەییە، ببووہ! وەلێ ئێستە کە قسە ھاتووہ تە
سەر کەریەتی، دەزانی ئەم پاشا خانمە بەو جۆرەش کە نییە کە لە
بەکەمین بینیندا دەردەکەوئ؟

راسکولنیکۆف لە ژیر لێوہوہ گوتی:

— بەلێ...

نیگای لادابوو و بە زۆر وەلامی دەدایەوہ، وەلێ ھەر چۆنیک بووہ
دەیزانی کە ئەوہ لە بەرژەوہندیی خۆیدایە کە گفتوگۆکە درێژە بکیشی.
پازومیخین، دلخۆش لەوہی کە دوا جار ناچاری کردووہ وەلامیک
بداتەوہ، ھاواری کرد:

- خراپ دەلېم؟ وەلى خۇ، ئەۋەندەش وريا نىيە، ئەرئ؟ ھەر بە راستىش ئەم ژنە كەسايەتتەكى سەيروسەمەرەى ھەيە! بە گيانى ئازىزت ھەندى جار خۇشم تيا دەمىتم... دەين چل سالىك تەمەنى بى. خۇى ئىستە دەلى سىوشەشە و ھەلبەتە ناھەقىشى نىيە! وەلى سويىند دەخۇم كە لە دىدگەيەكى زەينى و مېتافىزىكىيەۋە دەچمە ناو مەسەلەكە و داۋەرىي خانم گيانمان دەكەم؛ كاكەكەم، لەنتوان ئىمەدا نىشانەگەلىكى ۋەك جەبر پزىسكىان كرىدا! خۇ من ھەر ناشزانم مەسەلە چىيە! دەى، راستىيەكەى ئەۋەيە كە ھەموو ئەمانە قسەى بەلاشنى! مەسەلەكە ئەۋەيە كە ئەو كاتى بىنيويەتى تۇ ئىتر ناچىتە زانكۇ و وانەى تايبەتتەش وەلا ناۋە و دەستە جلىكى پىكوپىكىشت لە بەردا نىيە و لەگەل مردنى كچەكەشى ئىتر پىويىست ناكە ۋەك خزمىك لىت بېروانى، ئىدى ترسى لى نىشتوۋە. جا ئەۋە تۇش دايمە خۇت لەم كونه ناۋە و دەستت لە ھاۋرى دىرېنەكانت شۇردوۋەتەۋە و پەيوەندىت نەماۋە. لەبەر ئەۋەيە كە بېرىار دەدا لە كۆلت بىكاتەۋە. دەمىك بوۋە فكر و خەيالى لاي ئەمە بوۋە و ھەموو مەسەلەكەش ئەۋە بوۋە كە پارەكەى وىستوۋە. كاكە تۇ خۇت پىت گوتوۋە كە داىكت پارەكەى دەدا.

پاسكۆلىنىكۆف بە دەنگى بەرز و پوون گوتى:

- لەبەر كەرىم بوۋە كە گوتوۋمە! داىكم خۇى خىرى پى دەشى... درۋىەكم كرىد بۇ ئەۋەى كە ھىچ نەبىن لىزە رامگرن و... جا شتى خواردەمەنىشم بدەنى.

- بەلى، تۇ كارىكى ژىرانت كرىدا! بەس نەگبەتتەكە ئەۋەيە كە پىك لەو كاتەدا سەروسەكوتى جەنابى چىبارۆف دەردەكەۋى. كابرا پراۋىژكارى دەۋلەتە و سەرى لەنىۋ حىتىۋككتىدايە. گەر بە پاشا گيان با، ھەرگىز نەيدەھىتتەش ۋەھا بىرىكى بە مېشكدا بىن، ئاخىر ئەو زۇر لەۋە شەرمىترە! وەلى ئەو چىبارۆفە خۇ نازانى شەرم و ھەيا چىيە و

هر له سهره تاشه وه ئه وه ده خاته به رباس كه ئايا ريگه يه كه هه يه تا پاره ي ئه و به لئنا مه يه به كاشي له و گه نجه وه ربگرين؟ ده بيني كه به لئ ريگه يه كه هه يه! ئه م قه رزاره ي ئيمه دايه گيانكي هه يه كه ئاماده يه برسهي ته ي بكي شي، وه لئ رۇد يا گيان ي به برانه سه د و بيستوپينج رۇبلييه كه ي نه جات بدا. خوشكيكي هه يه كه ئاماده يه له پيتاو ئه ودا ته نانه ت كويلايه تيش بكا! كابراش سه يري كر دووه ريك ده كرئ له م ريگه يه وه گوشاري بخاته سه ر... باشه ئيستته بق پيش ده خو يته وه تو؟ سه يركه، من ئيتر سه ر و بني هه موو كاره كانته ده زانم، كوپه، هه مووي هي ئه وه يه كه له وه ختي ده زگيرانداريدا، كرئ دلي خو تت بق پاشا خاتوون كر دووه ته وه. منيش بۇيه رووبه روو ئه مانه ت پين ده لئيم چونكه خه مي تو مه. سه يركه كا كه گيان، مه سه له كه ئه وه يه كه مرو فئكي پاستغو و به هه ست ده روا و دلي خو ي بۇ ئه واني دي ده كاته وه و جا مرو فئ ليزانيش كوئ ده كرئ و كوئ ده كرئ، جا پاشان به ساقى قووتت ده دا. ده ي، پاشا خانم به لئنا مه كه ت له برى پاره ده داته يارو و ئه ويشت يه ك خوله ك به فيرو نادا، پرتاويك ده كا و به لئنا مه كه ت به كار ده هئني. كه ئه مانه م بيستن به ته ما بووم شو كئكي چاك له و بووده له يه بده م و له په لوپۇي بخه م، تا به شكوم دلم ئاو بخواته وه، وه لئ له م نيوه نده دا من و پاشا خانم ريز و حورمه تيك له نيوانمادا هاتبووه ئارا و، ئه وسا پيم گوت مه سه له كه بيري نيته وه و به لئيم داين كه تو پاره كه ي ده ده يه وه. من بوومه به ره سقوت، كا كه، حالي بووي؟ چييارو فيشمان ئاگادار كر ده وه، ده رۇبلمان خسته به رده ستي و به لئنا مه كه تمان لئ وه رگرتته وه. ئيستته من ئه و شانازييه م هه يه كه به لئنا مه كه تان پيشكه ش بكم، قوربان! پاشا خانم ئيتر تمانه ي پيت هه يه. فه رموو، بيگره. خو ت وا ده بيني كه دراندووشمه!

١. به ره سقو؛ به ره سقو؛ به ره عۆده؛ كه فيل؛ زامن؛ ده ستوره؛ ده سته به ر؛ دانه به ر.

رازومیخین بەلیننامەکی خستە سەر میز. راسکۆلنیکۆف سەیریکی کرد و ورتەمی لێوە نههات؛ تەنیا پرووی بەرەو دیواره‌که وەرگێژا. ئەم جارەیان رازومیخین ئیدی پەست بوو و که خوله‌کیک تێپەری، گوتی:

– کاکێ من، وا دیاره لەم نێوەندەدا من تەنیا خۆم کردووەتە کالته‌جاپ. وام زانی بە باسکردنی ئاسمان و پێسمان سەرگەرم تەهەم، وەلێ وا دیاره زاتر بیتاقەتم کردی و پەست بووی.

راسکۆلنیکۆف دوای یەک دوو خوله‌کیک بێ ئه‌وه‌ی پرووی له دیواره‌که وەرگێریت، گوتی:

– تۆ بووی له کاتی وپێته‌کردندا نەمدەتوانی بتناسمەوه؟

– بەلێ، خۆم بووم. چاکیش دەیری دەبووی، بەتایبەت ئەو جارە که زامیۆتۆفم هینابوو.

راسکۆلنیکۆف خیرا سەری وەرگێژا و چاوی له رازومیخین بێی:

– زامیۆتۆف؟... یارۆی سەردەفتەر؟... بۆچی هینابووتە ئێره؟

– چ گلارایوکتە دیسان؟... بۆ له خۆرا هەلده‌چی؟ من ئەوه‌نده له‌لای تاريفتم دابوو، که حەزی دەکرد پیت ئاشنا بێی. گەر ئەو نەبا من چۆن دەمتوانی لەم شتانه تینگەم ئاخەر؟ که سینکی رینکوپینکه ئەم زامیۆتۆفه... که‌سی وەک خۆی نییه. ئیتر تەواو بووینەتە هاوپی؛ پۆژ نییه یەکتەری نەبینین. با پێشست بلیم، منیش بارم کردووه و هاتوومه‌تە ئەم دەورووبەرانه. نەتزانیه‌وه؟ لەم چەند پۆژەدا بارم کردووه! یەک دوو جارێکیش پینکه‌وه چووین بۆ لای لویزا ئیفانۆفنا... خۆ لویزات بێر ماوه؟ لویزا ئیفانۆفنا؟

– بەدەم وپێته‌کردنەوه هیچم گوت؟

– هەندێ قسەت فری دەدا! تۆ لەسەر خۆت نەبووی ئەسلەن.

- چیم دهگوت؟

- چیم دهگوت یانی چی؟ ورینه ورینه به ئیتر... دهی، کاکه کم، نیشمان زوره، نابی کات به فیرو بدهین.

رازومیخین هستایه وه و کلاوه کئی هه لگرت.

- باست نه کرد که چیم دهگوت؟

- چاک گیرت داوین! دهترسینی سرپوتپی خوتت ناشکرا کردین؟ خمت نه بن: هیچت له باره ی کونتیسه وه^۱ نه درکاندا! له باره ی سهگی بولداک و هندی گواره و زنجیر و دوورگی کریستوفسکی و قاپیچییه که وه وره ورت ده کرد، ناری نیکو دیم فومیچ و ئیلیا پیتروفیچ، چنگری لیکوله ریشست زور دهینا. شتیکیش که زور به لاته وه خوشه ویست بوو و چاوت به دوایه وه بوو، نه و گوره وه بۆگه نه ت بوو! هه ر شینوشه پۆرت بوو که گوره و بییه که مم بدهن! زامیوتوفیش ژووره که ی ژیروژوور کرد تا گوره و بییه که ت بدوزیته وه و به و په نجه بونخوش و پر له نه نگوستیلانه یه وه، دایه ده ستت. ئیتر نه وسای سره وایت و تا شه و پوژیک نه و شته شرورپه دلتیکه لهینت له خوت دوور نه خسته وه. ته نانه ت نه شمان ده توانی له ده ستتی ده ربهینین. وا بزائم ئیسته ش هه ر وا له وی له ژیر دوشه که دایه! جا پاشانیش هه ر ده لایته وه که ده مپاچه ی پانتوله که تت بدهین! جا ئیمه ش به راستی سه رمان ئاوسابوو و نه مانده زانی چی ده لینی. دهی، جارئ لیکه ری با بیه رژینه سه ر کاره که مان! سیوپینچ رۆبلمان هه یه. من جارئ ده رۆبلی هه لده گرم و پاشان تا یه که دوو کاتژمیریکی دی

۱. به نه گریکی زور ئاماژه یه بۆ کونتیسه ئانا فیدوتانای کورته چیرۆکی بی بی پیک که به ره می ئالیکساندهر پوشکینه و دوستوفسکی نه وی به شاکاری چیرۆکه خه یالییه کان دادنا. پیکچوونه کانی گیرمانی پالهوانی بی بی پیک و راسکولنیکوف هه میسه بابه تی توژیینه ی لیکوله رانی نه ده بیاتی روسیا بوون. «و. ف»

حسیوکتیبیک دەکەین. لەسەر ڕینگەکم زۆسیمۆفیش ئاگادار دەکەمەو، گەرچی دەبوو تا ئیستە دەرکەوتبا. نیوەرۆیە ئاخرا! ناستاسیا، تۆش تکایە تا من دەگەریمەو، سەری لێ بده، بزانه ئاوێک شتیکی دەوی بیدەیه دەستی. دەی وا ئێمە ڕۆیشتین. خۆم بە پاشا گیانیش دەلیم چیمان پێویستە. جاری خواحافیز!

— خۆ بە پاشا گیانیش بانگی دەکا! چ زۆلیکە ئەمە!

رازومیخین کە لە ژورەکە چوو دەری، ناستاسیا ئەمە ی گوت و دەرگەکی لاترەک کرد و گویی هەلخست، بەلام خۆی پێ پانەگیرا و بەوایدا ڕایکردە دەری. سووی بوو بوووە تا بزانی ت رازومیخین بەتەمایە چی بە خاوەنمال بلیت. وەک ڕۆژ ڕۆشن بوو کە شەیدی رازومیخین بوو.

هیشتا ناستاسیا هەنگاوی لە ژورەکە نەنابوو دەری کە نەخۆشەکە پەتۆکە ی سەری لادا و وەک شیتی پەتەر، لە جیخەو هەکە یو پرتاوی کردە دەری. بە درێژایی ئەو ماوێ بە پشووکورتییەکی سووتینەر و جارزکەرەو چرکە ی ژماردبوو تا ئەوان بچنە دەر و بتوانن دەست بە کارەکی بکات... وەلێ بەتەمای چ کاریک بوو؟ ئیستە کە ئەوان ڕۆیشتون، دەتگوت هەر بۆ قەشەری پیکردن، هەموو شتیکی خۆی لە زەینی دەشاریتەو: خاوی، خۆزگە تەنیا تیدەگە یشتەم بەو بەسەر هاتە یان زانیو یان نا؟ نەکا ئەمانە هەموو شتی بزانی و تەنیا بە ڕوومیدا نەهینن؟ نەکا ئیستە کە لێرە کەوتووم، یارییان پێ کردبم و جا دواتریش بێنە ژوروی و پێم بلین دەمیکە ئاشکرا بوومە و ئەوان تەنیا خەریک بوون... دەی ئیستە دەبێ چی بکەم؟ ئائەمەم بێر چوو، هەر دەلێی لە لاساریان بێر

۱. شیتی پەتەر: شتیکی کە باری دەروونی هیندە خراپ بێت، پێویست بێت چاودێری بکەیت.

چووہ... ھەموو شتێ کتوپر لە زەینمدا پەرتەوازە بوو، خۆ تا ساتێ
لەمەوبەر بیری بوو!

راسکۆلنیکۆف گێژ و وێر لە ناوہ راستی ژووہ کەدا پاوہ ستابوو و
بە تیا مانگی پڕنازاروہ لە چوار دەوری دەروانی. پاشان پۆشت و
دەرگەکی کردوہ و گونیی ھەلخست، وەلێ ئەو شتێ کە بیری
چوو بوو ئەمە نەبوو. کتوپر وەک ئەوہی شتێکی بە زەیندا ھاتبیت
بەرەو لای کونی ژێر کاغەزدیوارییە کە فرکەکی کردە سووچی
دیوارە کە و کەوتە پشکنین. دەستی بە کونە کەدا کردبوو و لەدوێ
شتیک دەگەرا، وەلێ ئەو شتێ کە زەینی قال کردبوو، ئەمەش نەبوو.
بەرەو کوانووہ کە پۆشت و خۆلەمیشە کەکی ژێروژوو کرد،
دەمپاچەکی تالکیشی پانتۆل و پارچەکانی ھەوبەری گیرفانەکانی ھیشتا
ھەر لە ھەمان شوینی خۆیاندا بوون. کەواتە ھیشتا کوانووہ کەیان
نەپشکنیبوو! دواتر گۆرەوییە کەکی بیری ھاتەوہ کە لەگەڵ رازومیخین
باسیان کردبوو. راستی گوتبوو. لەوێ بوو، لە ژێر لیفەکی سەر
قەنەفە کە... بەس ھیندە پیس و چلکن بوو کە ئاستەمە زامیوتۆف
توانیبیتی دەرک بە شتیک بکات.

ئووو! زامیوتۆف!... بەرێوہ بەرایەتی پۆلیس!... بۆ دەبێ بچم بۆ
لای پۆلیس؟ کوا بانگھێشتنامە کە؟ ئا، خواہ! تەواو سەرم لێ شیناوە،
خۆ بانگھێشتنامە و پۆلیس جاری پێشوو بوو. بەلێ، ھەمان کاتیش
گۆرەوییە کەم بینی. وەلێ ئێستە... ئەم ماوہیە نەخۆش بوومە. بەس
ئاخر زامیوتۆف بۆچی ھاتووہ؟ رازومیخین بۆ ھیناویەتیئە ئێرە؟
لە ژێر لیوہوہ ھەر بۆلەبۆلی بوو. دیسان لەسەر قەنەفە کە دانیشتەوہ:
مەسەلە چییە؟ ھیشتا ھەر بەدەم تاوہ خەریکی ورتنەم یان ھەموو
شتیک راستییە؟ وا بزاتم راستییە! ئەھا!... بیری ھاتەوہ! دەبێ راکەم!

١. دەبیت ھەلەیک پووی داویت، دەنا رازومیخین گوتی: «وا بزاتم ئێستەش ھەر وا
لەوێ لە ژێر دۆشە کە کەدا یە!»، نەک لە ژێر «لیفە» کەدا. «و. ک.»

ئەری، دەبێ بڕۆم! بێگومان دەبێ راکەم! ئەری وایە... بەس دەبێ
بەرەو کوێ؟ ئەی کوا جلۆبەرگە کەم؟ وای، پووتیشم نییە، یەکن
بردووویەتی! شار دوویانە تەو! یانی ئاوها! وەلی پالتاوە کەم لێرە یە، وا
دایارە بە خێری خۆیان ئەو هیان بۆ جی هیش تووم! پارەش لە سەر
مێزە، ئای کە باشە! ئەو هەش بە لێننامە... پارە کە هەلە گرم و دەچم
شوونیکێ تر بە کرێ دەگرم و ئیتر دەستیان پێم راناگا!... تەواوە کاکە!
وەلی نا، ئەی بەرپووە بە رایەتی تو ماری ناو نیشان؟ شوونیم هەلە کەن...
ئەم رازو میخینە دەمدوزیتەو. وا باشە ئەسلەن راکەم بۆ شوونیکێ
دوور... شوونیکێ زۆر دوور... دەچم بۆ ئەمریکا و سندان لە هەموو
ئەمانە دا! بە لێننامە کەش دەبەم، بێگومان لەوێ بە کەلکم دێ. چیی دیکە
ببەم؟ وایان زانیو هەمنەخۆشم! نازانن بە پێو هەم و چاکیش دەتوانم پێ
بکەم، هاها! لە نیگایاندا خویندمەو بە هەموو شتیکیان زانیو! هەر
ئەو نەندە ی حسێبە بچمە خوارێ!... بەس کێ نالی لەوێ پاسەوانیان
دانە ناو؟ چیی ئەم، چای؟ خۆ بیرەش ماو، نیو بتل بیرە ی
کەلە تەزین!

پێی دایە بتلە کە، هیشتا پەرداخێک بیرە ی تیدا ما بوو. بە تاسەو
هەمووی هەلقۆراند، دەتگوت خەریکە ئاگری ناو سنگی دەکوژنیتەو.
وەلی خولە کیکیشی نەبرد کە کاریگەری بیرە کە گەییە سەری و
لەرزینیکێ کز و تەنانەت چیژ بەخش ستوونی پشتی لەرزاند. راکشا و
لێفە کە ی بە خۆیدا دا. بیر کردنەو شپەرزه و نەخۆشانە کانی هەر ساتەو
لێکترا زووتر دەبوون و زۆر زوو هەستی خەوالوویەکی دلپەسەند و
سووکی ئەوی لە خۆ گرت. زۆر ئاسان و ئاسوودە سەری بە
پشتیبە کەیدا پۆبرد و لەبری پالتۆ پەرپووت و کۆنە کە ی لێفە
پینە کراوە کە ی توندتر لە دەوری خۆی پێچا، ئاهیکێ هەلکیشا و
خەوینکی قوول و شیفا بەخش بریدیەو.

بیستی که سینگ هاته ژووره وه و له خه و راجه نی. چاوی کرده وه و
بینی رازومیخین له ناستانه ی دهرگه دا راره ستاوه و له وه دوودله که
ناخو بیته ژووری یان نا. راسکولنیکوف گورج له جیگه که ی راسست
بووه وه و دانیشست، جا به چه شنیک لئی راما وهک نه وه ی بیه ویت
شتیک بیر خوی بینیته وه.

- نه ها، یانی نه خه وتووی! نه وه منیش هاتم!

رازومیخین رووه و خواره وه ی پلیکانه کان هاواری کرد:

- ناستاسیا بیته نه و به سته یه! ئیسته کتومت حسینه که شیت پین
ده لیم.

راسکولنیکوف دلخورتانه چاوی به چوارده وریدا خشاندا:

- کاتژمیر چه نده؟

- به لئی ده ی، ئیوه چاک خه وتن. عه سر بووه، ئیتر ده بی شه ش بی.
شه شکاتژمیر زیاتر خه وتی!

- خویه گیان! جیم لئ قه و ماوه؟

- جا بۆ نه خه وی؟ خۆ شتیکی باشه بۆت. نه ی په له ی چیته نه وه؟
خۆ ژوانوموانت له گه ل که سدا نییه؟ جارئ کات بۆ نه و شتانه زوره!
سن کاتژمیر ده بی چاره پیم بیدار ببیه وه، دوو جار هاتمه سه ری و
خه وت به خه وت پاشاوه ده بینئ. دوو جاریش چووم به دوای
زۆسیمؤفدا، که له ماله وه نه بوو کاکم! تو بیری لئ بکه وه! وه لئ قهیدی
نییه، خۆی دهرده که وی. چووم به دهم ئیشه کانی خۆشمه وه. خۆ
ئاگاداری، نه مرۆ وا بار ده که م، ده چم بۆلای خالم. ئیسته ئیتر
خالیشمانمان هیه... باشه ئیتر، ئیسته به سته که م بده یه، ناستاسیا.
هر ئیسته ده یکه ی نه وه... ئیسته حاله که ت چۆنه، کاکه که م؟

- تهنه روستم، هیچ نییه... رازومیخین، تو ده میکه لیره ی؟

- خو پيم راگه ياندى که سى کاتزمير دهبن ليرهم.
- نا، مه بهستم پيستره.
- پيستر چى؟
- له که يوه هاتوچوى ئيره ده که ي؟
- ئهم به يانپه تيروته سهل بوم باس کردى خو! بيرت نپه؟
- راسکولنيکوف فکر و خيال برديپه وه. به يانى بو ئه و وهک خه يالنيک و ابوو. خو ي نه يوانى هيچ بير بيته وه و پرسيارکه رانه له رازومپخينى ده روانى.
- ئممم! بيرى ناپين! هر ئه و کاته ههستم کرد که دوخت نه وه ندهش باش نپه... باستر بووى که خوتى... خوا ناگاداره باستر بووى! بژي! ده ي با پهرژيننه سر کاره که مان. سه يرى ئيره که، هاوړئ گيان.
- رازومپخين ده ستي کرده هه لچرپينى به سته که، که وا دياربوو زوريشى به لاره سهرنجراکيش بوو.
- کاکه که م، پروات هه بن ئهم بابته م زور به لاره گرنکه، له ناخى دلمه وه ده يلتم. ده بن بته کينه پياوى ناو پياوان! له سه ره وه ده ست پنده که ين. ده ي، ته ماشاى ئهم کلاوه!
- رازومپخين له به سته که دا کلاويکى پاکوخواين - که رچى هه رزان و ناساى - ده ره يتا:
- خوم له سه رتى ده که م.
- راسکولنيکوف به بيزارپه وه لاي دا:
- جارى لتي که رچى دوايى تاقيى ده که ينه وه، کاتمان ده بن.

– رۆدیا، کاکه کم، مهیکه رهوه به بهزم ها! دواپی نابین، زوریش درهنگه! منیش به دریزیایی شه و له تاو دله پراوکی خوم لی نده که کوت، ناخر هر و خوربهخت و به بی ئه ندازه کریم. شازه!

کلاوه که ی نایه سهری پاسکولنیکوف و سهرکه وتوانه هاواری کرد:

– جوان به سهرتهوه وه ستاوه ها! پۆشاک شیاوی سهر، یه که مین به شسی جلویه رگی هر مروفتیکه کاکه گیان، بۆ خوی به جورئ له جوره کان ده بیته پیناسهی مروفت. ترلستیا کوف له هاوپتیانی منه، هر جار به شویتیکی گشتیدا رهد بین و بیینی ئهوانی دیکه کلاوی ئاسایی یان کاسکیتیان له سهر کردووه، ناچار ده بین کلاوه له گانییه فشه که ی خوی دابگری. جا خه لکی لایان وایه ئه و وهک پیزلینانیک کلاوه که ی داده گری، وه لی مه سه له که ئه وه یه که ئه و تهنیا شه رم له و له گانه ی سهر سهری دهکات و هیچی دی، ته ماشا ناستاسیا، لیرانه دا دوو جور کلاومان هیه، ئه م پالمیرستون^۱...

له سووچی ژووره که دا کلاوه پانبوووه و کۆنه که ی پاسکولنیکوفی هه لگرتوه و به هۆکارگه لیکه نادیار، پنی دهگوت پالمیرستون:

– بۆ خوا بلن، ئه م پالمیرستونه باشه یان ئه م گه وه ره ی که من کریم! ئیسته سۆسه ی نرخه که ی بکه، رۆدیا... چه ندیم پین دابن باشه، ناستاسیا؟

۱. له بنه پرتدا به خوشیی سهرۆکوه زیری سهرده می ئینگلیزستانه وه به کوتی دریز و ته سکی پیاوانه یان دهگوت پالمیرستون نهک کلاو. به بۆچوونی سترگی بیلزف به سهرنجدان له وه ی که مۆدیلی کوتی پالمیرستون له و سهرده مانه دا به سهر چوو بوو، رازومیخینیش به کلاوی کونه و زور دیرینی پاسکولنیکوف ده لیت پالمیرستون. «و. ف»

که راسکولنیکۆف وهلامی نه دایه وه، رازومیخین پرووی کرده ناستاسیا.

دواچار ناستاسیا گوتی:

- ده بی بیست کۆپیکت پی دایی!

- بیست کۆپیک، که مژه گیان؟

رازومیخین کردیه ههرا، تهواو له بهردلی گران بوو:

- باشه له م پوژگارهدا چ شتن ههیه به بیست کۆپیک؟ تو خۆت به بیست کۆپیک تفیش ناکه یته پرووی کابرا! ههشتا کۆپیک! ته نیا له بهر ئه وهش که له سه ر کرابوو به م نرخه دایان! به و مه رجه کریم تا کاتی شپوور بوو، سالی داهاتوو دانه یه کی تریشم بدهنی... ئه ری کاکه! دهی، ئیسته دهگینه سه ر ویلایه ته یه کگرتوه کانی ئه مریکا، له سه رده می قوتابخانه دا وامان دهگوت! ئه م پانتوله بووه ته مایه ی شانازی من، سویند به سه ری تو!

پانتۆلیکی سووکی هاوینه یی خۆله میشیی خسته به رده م راسکولنیکۆف که پیده چوو له توخمی په ژم بیت.

- نه کونیک، نه په لیه ک، نه شتی! ئه مه شیان له بهر کراوه، به س تا بلتی ئاوروومه ندانه یه. ئه وهش هیله ک له گه لی بپۆشی، وه ک دواهه مین مۆدیل کردوومه به قات! زۆریش باشتره که له بهر کراوه، نه رمتر بووه و زبیرییه که ی نه ماوه... رۆدیا، به بۆچوونی من بۆ ئه وه ی له م دونیایه دا کاری خۆت باش به ره و پیش به ی، ده بی ئاگاداری گۆرانکاری وه رزه کان بی. وه ک ده لین: گه ر له کانونی دووه مدا گیامارانه نه کپی پاره که ی له گیرفانتدا ده مینیتته وه! ئیسته ش مه سه له ی کپینه که ی ئیمه هه ر ئه مه یه. مه گه ر هاوین نییه؟ ده ی منیش جلی هاوینه م بۆ کپی. پاییزیش پتویستی به جلی گه رمتره و هه ر چۆنیک

بووه ناچار دەبى ئەمانە وەلا نئى، لەبەر ئەووە نا تۆ بتهوئى خۆت بە
كەشخەپۆش نیشان بەدى، بەلكوو لەبەر ئەوئى شېروشىتاليان پېئو
نامىنى. ئىستە بلى كىدىيە چەند؟ رات چىيە؟ دوو رۆبل و بىستۆپىنج
كۆپىك! مەرجه كەشمانت بىر نەچى، گەر هئىندە لە بەريان بگەى تا
بپۆين، ئەوا بە بەلاش دەستىكى دىكە وەر دەگرى! فېدىايف ئەسلەن
رەوشى كار كىردى بەم جۆرەيە، گەر جارىك شىتىكىان لى بگرى، تا
كوتائى تەمەن ئىتر بىنخەمىت و يەك كۆپىكىش نادەى، چونكە ئىتر
خۆت ناتەوئى سەر بەويدا بگەيتەووە. دەى، با ئىستە بىينە سەر پووت!
ئەمەت لا چۆنە، ها؟ تۆزى كۆن بوو، وەلى زۆر باش بەشى دووسى
مانگىكت دەكا، كەولى بىانى و دوورىنى بىانى! سەر قەلەمى سەفارهتى
ئىنگىلىزى حەفتهى پىشوو دوورىويەتى... تەنيا شەش رۆژ ئەمەى لە
پى كىردوو، وەلى پارەى پىئويست بوو و فرۆشتوويەتى.
ئىرخەكەشى... رۆبل و نيوپىكە. خۆشمامەلە نەبوو؟

ناستاسيا بۆچوونى خۆى دەر بېرى:

– وەلى رەنگە بۆ پىئى نەشى!

– نەشى؟ بە چىت زانىوين! دانىشە و سەيركە تەنيا!

رازومىخىن لە گىرفانىدا پووتە كۆنە و شەقارشەقارەكەى
راسكولنىكوفى دەرھىتا كە شەپلە قورپىكى پېئو و شك بووبوووە.

– خۆ ھەر وا نەپۆيشتووم! سەرھتا سپاردم ئەندازەى ئەم دىو
بىابانىيەيان كرت! بەلى، ھەموو ھەولى خراووتە گەر. مەسەلەى لىفە و
ئەم جۆرە شتاتەنشەم لەگەل خاوەنمال گىانتدا برانندەووە. فەرموو،
ئەوھەس سى دانە كراس... راستە، ناچار بووم دەزويىيەكەى بىكرم،
وەلى سەرھووە و يەخەكەى كتومت مۆدىلى رۆژە! دەى، كەواتە ھەشتا
كۆپىك بۆ كلاو، دوو رۆبل و بىستۆپىنج كۆپىك بۆ پانتۆل و ھىلەك،
بە گشتى كىدىيە سى رۆبل و پىنج كۆپىك. پووتەكەش رۆبل و نيوپىكى

تى چوۋە... ئاخىر ھەر دەلىلى لۆكە! بوۋە چوار رۆبىل و پەنجاوپىنچ كۆپىك. پىنچ رۆبىلىش بۇ جلى ژىرەۋە و ئەم شتانە... زۆربەى ھەرزان كەتتوۋە. ھىسسىيەكە مان كىتومت بوۋە نۇ رۆبىل و پەنجاوپىنچ كۆپىك. چلوپىنچ كۆپىكى وردەش لە دە رۆبىلەكەت ماۋەتەۋە. فەرموو بىگرە! باشە، سەرتاپا نوچ بوۋىتەۋە، رۆدىا. پالتۆكەى خۆت ھىچ كىشەى نىيە، مۇدىلىكى تايبەتە بۇ خۆى! شىتكرىن لەلای شارمەر^۱ خۇ گالتە نىيە! ئىتر بۇ گۆرەۋى و شتى ترىش خۆت دەزانى، چونكە ھىشتا بىستوپىنچ رۆبلمان ماۋە. لەبارەى پاشا گىان و كرىى مالەكەشتەۋە دل لە دل نەدەى. پىم راگەياندى كە ئىستە ئىتر لەلای ئەو متمانەت ھەيە. ئىستە با كراسەكەت بگۆرىن، ھىچ دور نىيە نەخۆشى لەم كراسەتدا ھىلانەى كرديى و كە فرىت دا، ساقوسەلىم بىيىتەۋە!

راسكۆلنىكۆف بە درىزايى ئەو ماۋەيە بە قەلسى گوتى لە كەفتولەفتى^۲ رازومىخىن كرتىوو كە ھەولى دەدا ھەۋالى جلكرىنەكەى بەدەم گالتەۋە رابگەيەنىت و تارىفى بدات، جا ئىستەش رەدى كردهۋە:

– وازم لى بىنن! نامەۋى جى بگۆرم!

رازومىخىن وازى نەدەھىنا:

– كاكە، دە ئازارمان مەدە! يانى من بە گۆترە لە بەيانىيەۋە سوۋراۋمەتەۋە؟ ناستاسىيا، ۋەرە، ئىستە كاتى ئەۋە نىيە توش خۆت شەرمەن كەى بۇ من! ئادەى ۋەرە يارمەتىم دە. ئەۋە تەۋاۋە...

ۋىزاي بەرگىرىكردى راسكۆلنىكۆف، كراسەكەيان گۆرى. بە پشتدا سەرى نايە سەر پشتىيەكە و چەند خولەكىك ۋرتەى لە خۆى بېرى.

۱. لە باشترین و گرانبەھاترىن بەرگدورەكانى پىتەربورگ كە دوستۇۋىشىكى خۆشى مشتەرىى بوو. «و. ف»
۲. كەفتولەت: ھەۋل يان كرديوكوشى درىزخايەنى جەستەى يان زەينى.

له به رخویه وه بیرى كرده وه: نه ختیر، به م زووانه له دهستیان نه جاتم نابیی.

دوچار له باریكدا كه نیگای له دیواره كه بوو، پرسیی:

- به كامه پاره نه مانه ت كړین؟

- یانی چی به كامه پاره؟ به پاره ی خوت ئیتیر، نهو پاره یه ی كه پوسته چی له لایه ن فاخروشینه وه هینابووی، نهو پاره یه ی كه دایكت ناردبووی، كاكه گیان. نه مه شت بیر چوه وه؟

راسكولنیکوف دواى بیده نگیه کی دریژخایه ن و قورس گوتی:

- ئیسته بیرم هاته وه.

رازومیخین به بیتاقه تی لئی روانی و ناوچاوی گرژ کرد.

دهرگه کرایه وه و پیاویکی به ژنبرز و چوارشانه هاته ژووری كه راسكولنیکوف وینای سه روسیمای ده کرد.

رازومیخین هاواری لی هه ستا:

- زوسیموف! نای دیمانه ت به خیر!

چوار

زۆسىمۇف قەلەو و بالا بەرز بوو، بە پروومە تىكى پاك تاش راو و
بىزەنگ و ھەلماسىيو و قۇيىكى خاۋەو. عەينەككە چاۋ و ئەلقە يەكى
ئالتوونى پانى لە پەنجە دەكرد. بىستوحتە سالىك دەبوو. كرتىكى
خۇلە مېشىيى سووك و مۇدەي پانو پۇرى لەگەل پانتۇلىكى ھاوينىيى و
فېنكدا لە بەر كرددبوو. ھەموو پۇشاكەكەي بەرىن و مۇدە و نوئى بوو.
كراسە پاك خاۋىنەكەي ھېچ عەبىيىكى نەبوو و زنجىرى كاتژمىرەكەي
پان بوو و جوولەكانىشى خاۋ و قورس، بە جورىك كە ھەر دەتگوت
بىھاز و تاقتىلپراۋە، ھاوكات، وا دەردەكەوت كە ھىندەش سەختكر
نەبىت و گوشار لە خۇي نەكات. ھەولى دەدا لووتبەرزىيى خۇي ئاشكرا
نەكات، ھەلى نەدەكرا و لە ھەر ھەناسە يەكيدا ديار بوو. ھاوپى و
ناسىاوان دەيانگوت زۆسىمۇف لەو كەسانە يە كە مرؤف وەرەز
دەكات، ھەلى چاك شارەزاي كارەكە يەتى.

پازومىخىن بە دەنگى بەرز گوتى:

– ئەمۇ دوو جار ھاتمە دوات، كاكە... فەرموو، دەبىنى كە
ھاتوۋەتەو سەر خۇي!

– بەلى. وا دەبىنم. دەي، ئىستە حالەكەت چۇنە، ھاوپى، ھا؟

زۆسىمۇف ئەمەي گوت و ورد رۇسكولنىكۇفى ھەلسەنگاند، لەسەر
قەنەفەكەي و لە خوار قاچىيەو دەنىشت و ھەولى دا تا دەكرى
شۈينەكەي خۇش بىت.

رازومیخین دریژه‌ی پی دا:

– کاکه‌مان خه‌مؤکه! بهر له تو جله‌کانیمان گۆری و هینده‌ی
نهامبوو لیمان بکاته فینگه‌فینگ.

– شتیکی ئاساییه. ده‌ی مادام خوی قاییل نه‌بوو، ده‌کرا جگۆرین
بخه‌نه کاتیکی تر... لیدانی دلی خۆ بیکیتشه‌یه! وه‌لی هیتشتا تۆزی
سه‌رئیتشه‌ت هه‌یه، ئه‌ری؟

راسکۆلنیکۆف لیپراوانه به توو‌په‌ییه‌وه گۆتی:

– من باشم، هه‌تا دل‌ه‌ز کا!

خوی به‌رز کرده‌وه و به چاوانیکی دره‌وشاوه‌وه سه‌یری کرد،
وه‌لی له هه‌مان کاتدا که‌وته‌وه سه‌ر سه‌رینه‌که و پرووی له دیوار کرد.
زاسیمۆف واقوور لینی ده‌روانی و گۆتی:

– هه‌ر زۆریش باشه... هه‌موو شتی باش به‌ره‌و پیش ده‌چن. هه‌چی
خواردوه؟

بۆیان باس کرد و لییان پرسی چی باشه بۆ نه‌خۆش تا بیخوات.

– پئویست به پاریزیکی تایبته‌ ناکا، ده‌توانی هه‌موو شتی بخوا...
سووپ، چای... هه‌لبه‌ته باش نییه قارچک و خه‌یار بخوا و ناشبێن
بیده‌نی. گۆشتیش نه‌خوا باشتره... هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه!

زۆسیمۆف و رازومیخین ته‌ماشایه‌کی یه‌کدییان کرد:

– ئیتر هه‌بومه‌بیشی ناوی. به‌یانی خۆم دووباره سه‌ری لی
ده‌ده‌مه‌وه... له‌وانه‌شه ئه‌مرۆ هه‌مدیسان بێمه‌وه... به‌س به‌ گۆشتی...

رازومیخین بریاری خوی دا‌بوو:

– ته‌ماشا، سه‌بی عه‌سه‌ره‌که‌ی ده‌یبه‌م بۆ پیاسه. ده‌چین تا باخی
بوسوپۆف و پاشانیش ده‌وروبه‌ری کۆشکی بلوورین.

- بە من بى سەبەي لە مالى نەيجوولتېنى، گەرچى... لەوانەشە
كەم... باشە، بزائىن چۆن دەبى!

- ئەي ھاوار، نەگبەتتېك ھەيە، جارى من دەبى ئەمشەو بەبۆنەي
مالە تازەكەمەوھە مېواندارىيەك رېك بەخەم، ھەلبەتە دوور نىيە، دوو
ھەنگاۋە. خۆزگە ئەمەش دەھاتە لامان، تەنانت گەر بۇ ئەۋەش بى
لەۋى پالكەۋى. خۆ تو دىي، ھا؟

ئەمەي لە زۇسىمۇف پرسى و درىژەي پىندا:

- بىرت نەچى! بەلېنت دا كە دىي.

- باشە. بەس من درەنگتر دەگەم. ئەي چى ئامادەيە؟

- ھىچ! چاي و ماسى و قۇدكا و ماسىمان ھەيە. كىكىشمان ئامادە
كردوۋە... تەنيا چەند ھاۋرېتتەكى نىزىكن.

- يانى كى و كى؟

- دەي ئەوانەي كە خەلكى ئەۋىن، كەم تا زور گىشتيان تازە و
ناتاشنان. ھەلبەتە بى لە خالە، كە ئەۋىش بە تازە حسىب دەكرى و
دوئى گەيشتوۋتە پىتەربورگ و ھاتوۋە بەدەم كارەكانىيەۋە. پىنج
سال جارى يەكترى دەبىنن.

- كارىان چىيە؟

- بە درىژايى تەمەنى كارمەندى پۇستەۋگەياندن بوۋە لە
دەفەرەكاندا و داماوە دوور خراۋەتەۋە؛ ئىستەش بېرەنەيەكى كەم
ۋەردەگرى. تەمەنى شەستوپىنج سالە... شتىكى ۋاي نىيە جىي باس
بى... بەس من خۇشەم دەۋى. پۇرفىرى پىتروشىچىش دىي، لىكۆلەرى

بابەتی تاوانکاری ئەم ناوچەییە... یاساناسە! خو خۆت ئەویان دەناسی.

– ئەم پارفیزییە خزموشتت نییە؟

– خزمیکی زۆر دوورە. بۆچی برۆک تیک ناوہ؟ ئیستە لەبەر ئەوەی جارێک لەگەڵ کابرا بەشەر ھاتووی دەتووی نەیتە میوانییەکە؟

– من ھەم چییە بەسەر ئەوہوہ...

– ھەر زۆر باشە! دەی، چەند خۆیندکاریک و مامۆستایەکیش ھەن، کارمەندیک، مۆسیقاریک، ئەفسەریک و زامیوتوف.

– کاکە تۆ سەرەتا تێم گەییئە تۆ و ئەم...

زۆسیمۆف بەرەو لای راسکۆلنیکۆف سەریکی لەقاند:

– ئاخر چ شتێ تۆ و ئەمە لەگەڵ کەسیکی ھەک زامیوتوفدا کو دەکاتەوہ؟

– ئای لە خانەدانی وردسەرنج! کەواتە باسەکە بنەمایە!... تۆ بە جۆریک لەسەر بنەماکەت پەپکەت خواردووہ کە دەلتی ترسی ئەوہت ھەییە ھەک ئیسپرنگ لەژیرت دەرپەڕی، تەنانەت لەوہش دەترسی کە بە ئارەزووی خۆت بەرەو لایەکی تر بسووێتی. تەماشایا، گەر بەرانبەرەکەم کەسیکی باش بێ، ھەر ئەوہ بۆ من دەبیتە بنەما و ئیتر تەواو. منیش وا پیت دەلیم ئەم زامیوتوفە وینەیی نییە.

۱. ھەک دەلین ئەم یاساناسانە خۆیندنیان لە کۆلیژی پاشایی نمونەیی و نایابی مافی پتەربورگ تەواو کردبوو کە لە سالی ۱۸۳۵دا دامەزراوو. لیکۆلەرانی پۆلیس زۆربەیی ئەم پینگەییان نەبوو و ئەم خالەش کەسایەتی پۆرفیری ئالوزتر دەکات. «و. ف.»

– بابا کابرا به رتیلخوره!

– دهی با به رتیلخور بڼ، به من چی؟ خو من هر به خه یالیشیمدا
ناین...

رازومیخین به تووړه بیه کی نااسایه وه دهنگی هه لبری و دریزه ی
پڼ دا:

– کابرا وایه، جا خو من چه پله ی بؤ لیتاده م. تنیا ده لیم نه و له
خویدا که سیکې باشه. گهر بته وی به م جوړه هه موو شتی لیک
بده پته وه، سهیر ده که ی نه وه ی مرقوی باش قهری تن که وتووه! بؤ
نمونه خودی من... دلنیم به و هه موو شانوشکویه مه وه پیازیک
ناکم... جا گهر توشم له گه ل بده ن!

– که مت گوت! گهر من بم، نرخ ی دوو پیازت له سهر داده نیم!

– من نرخ ی تاقه پیازه که شت به زور له سهر داده نیم! خوت هه زه لی
مه که، کاکې خو م! ناخر نه م زامیو توفه هیشتا مناله. من ده توانم چنگ
به قزیدا بکه م و رایکیشم، ناخر ده بی نه و له به رده ستدا بڼ، خو حالی
ده بی. گهر که سن له خوت بتارینی ئیتر ناتوانی چاکسازیی تیدا بکه ی،
جا گهر کابرا منالیش بڼ نه و پتویسته دوو هینده له خه میدا بڼ. ناخ
به ده ست ئیوه ی ده به نگی پیشکه و تنخوازه وه که هیچتان به می شکدا
ناچن! تینا گهن که بیړیزیکردن به وانی تر تنیا تفی هه ورازه... وه لن
گهر هینده ش دلت پیوه یه بزانی، به لن، راستیه که ی نه وه یه که بابا تیک
نیمه ی لیک نریک کرده وه!

– ده ی، کونجکولی نه و هم بزانه مه سه له چیه!

– کاکه بؤیه چیه ک هه یه که... خه ریکین هه ول ده ده ین له
گیره و کیشه ی ده ربینن! گهر چی ئیسته ئیتر نیگه رانییه ک له نارادا نییه

و له مەترسی تێپەریوه. مەسەله‌که خۆی وه‌ک پوژ پۆشنه! ئێمه‌ش ته‌نیا کاره‌کانمان خستنه‌ سه‌ر سه‌که.

– باشه ئه‌م بۆیه‌چی بینایه له کوێوه هات؟

– پێم نه‌گوتی؟ هه‌ر به‌ جددی یانی پێم نه‌گوتی؟ که‌واته دیاره ته‌نیا سه‌ره‌تای به‌سه‌ره‌تای کوشته‌تی ئه‌و پیریژنه سووخوره‌م بۆ باس کردووی... ئاخ‌ر له‌م نێوه‌نده‌دا بۆیه‌چییه‌که‌ش پێوه بووه...

– خۆم به‌ر له‌وه‌ی به‌سه‌ره‌تای کوشته‌تی پیریژنه‌که‌ بگاته لای تو بیستبووم، ته‌نانه‌ت سه‌رنجی‌شی پراکتی‌شابووم... تا ئه‌وه‌ی که... له‌به‌ر هۆکارێ... جیا له‌وه، له‌ پوژنامه‌شدا هه‌واله‌که‌م خوێنده‌وه! وه‌لن باشه...

ناستاسیا هه‌رپه‌مه‌کیانه‌ په‌رییه‌ ناو گه‌فتوگۆکه‌ و پوو له‌ پاسکۆلنیکۆف گوتی:

– لیزافیتایان کوشتووه.

ناستاسیا به‌ درێژایی ئه‌و ماوه‌یه‌ له‌وێ بوو و له‌ به‌رده‌رگه‌که‌دا کوێی ده‌گرت.

ورته‌ورتی پاسکۆلنیکۆف به‌ حال بیسترا:

– لیزافیتا؟

– لیزافیتا ده‌ی، کاکه‌ هه‌مان ئه‌و ژنه‌ی که‌ جلی ده‌فرۆشت، نه‌ته‌ده‌ناسی؟ ده‌هاته ئه‌م خواره‌ش. جاریکی‌شيان کراسه‌که‌تی پینه‌ کرد.

پاسکۆلنیکۆف به‌ره‌و دیواره‌که‌ سوورا و به‌سه‌ر کاغه‌زدیوارییه‌ زه‌رد و چلکنه‌که‌وه، خۆی به‌ گولێکی سه‌پیی ناشیرینه‌وه‌ خه‌ریک کرد که‌ هیلێ قاوه‌یی پێوه‌ بوو و چووه‌ بنجوبناوانی تا بزانیته‌ چه‌ند دانه‌ په‌ره‌ی هه‌یه، هه‌ر په‌ره‌یه‌ک چه‌ند چه‌ماوه‌ی هه‌یه و چه‌ند هیل. به‌

– بهینی خومان بئ، هر به پاستی تیاموم که توی کونجکول
چون دهچی و له هموو بابه تیکدا خوت هله ده قورتینی!
رازومیخین مستیکی به میزه که دا کیتشا و قیراندی:

– له وانه یه کونجکول بم، وهلی خۆ کابرا پرزگار ده کهین، جا
ده شیبینی! درووده له سهی ئەمانه له خویدا هیئنده نازاردەر نییه.
ده کرئی له درو خوش بیی. درو له بنه په ته وه بابه تیکی دلخوشکهره،
چونکه نه وپه پری هم مووان ده که یه نیتته حه قیقه ت... بهس مروف نه و
کاته دهیری ده بی که ئەمانه درو ده کهن و درو کانی خوشیان
ده په رهستن... ئەم پارفیژییه پیز و حورمه تیکی زوری لای من هه یه،
وهلی... لات وایه به بۆنه ی چیه وه هر سه ره تا به لاپیدا چون؟
دهرگی ماله که سه ره تا کلۆم کراوه، بهس کاتی نه و دووانه له گهل
قاچی ده که پینه وه سه ری، کراوه بووه! که واته به و نه جامه
که یشتون که کوخ و پیستریاکوف بکوژن. یانی به گشتی ژیریان
هر نه وهنده بری کردووه!

– جا پتیوست ناکا توش دهیری بیی! ته نیا ده سته سه رن، خۆ
نه ده کرا هیچ به هیچ بئ! من کوخی بووده له شم دیوه. پیشتەر کاروباری
نه وه بووه که لای پیریژنه که نه و شتانه بکریته وه که له گره و
دهر نه هینراون؟ راسته؟

– نه ری، کابرا کلاوچییه که هر نه بیته وه. زورنه ستینیش ده کا. له م
کاره دا وه ستایه. بهس واز له کوخ بیته! ده زانی چی هارم ده کا؟ نه و
سیستمه پواو و دلنیکه له یته ی سه رده می چاخی به ردینیان!... ده کرا

۱. زورنه ستین: نه و که سه ی مال و سامانی به گنجه ل، یان چه ک و پسووله ی
هه لگه پراوه، به هرزان له خاوه نه کانیان ده کریت، تا له ری یاسا یان به
هه ره شه وگوره شه بیکاته پاره و قازانج بکات. له بهرانه بر وشه ی «شخر» فارسی
دامناوه.

ئەم دۆسىيە پەروشىيىكى تازە لەگەل خۇيدا بەينى، دەكرى تەنيا و تەنيا بە يارمەتى زانىارىي دەرووناسانە شوينەپى بكوژى راستەقىنە ھەلبىكەى. دەلئىن ئىمە دەستمان بە چەند راستىيەك راکەيشتووھە!
وھلى حەقىقەت بە تەنيا چ کەلکىكى ھەيە! نيوھى بابەتەكە ئەوھە بەزانىت چۆن حەقىقەت لىك بەدەيتەوھ!

- يانى تۆ خۆت دەتوانى رېك لىكى بەدەيتەوھ؟

- پەنگە منىش بە تەواوى دەرهقەتى نەينىم، وھلى خۇ ناکرى بېدەنگ بى! بەتايبەت کاتى کە ھەستىكى بەھىز لە قولايىتدا ھەيە و دەلى لەم نيوھەندا کارىکت لەدەست دى، تەنيا ئەگەر... ناخ!... باشە وردەکاریي دۆسىيەكە دەزانی؟

- من ھىشتا چاوەرپەم مەسەلەى بۆيەچىيەكە بېيستم.

- ئەھا، ئەرئى! خۇى بەسەرھاتەكە بەم جۆرھە: سەرلەبەيانىي سىيەمىن پوژى دواى كوشتنەكە كە پۇلىس ھىشتا يەخەى كوڭ و پىستىراكۇفى گرتىوو، بابەتئىكى پىشېينەكراو ئاشكرا بوو. جارئ با واز لەوھ بېنئىن كە كوڭ و پىستىراكۇف ھەموو شتئىكىان پوون كەردبووھوھ و كارەكەشيان زۆر ماقوول بوو. كەبراپەكى لادىيى بە ناوى دوشكىن كە لەبەرانبەر بېناكەدا مەيخانەيەكى ھەيە، سىندووچەيەكى گەوھەرات دەھىنئىتە لای پۇلىس كە يەك دوو گوارەى ئالتوونى تىدا بووھ و ھەندى ھەلىتوپەلىت پىكەوھ دەنى كە پېرئى، نىزىكەى ھەشتى شەو... ئىستە من كە خەرىكى باسكردنىم، تۆ ئاگات لای پوژ و كاتەكەى بىن تەنيا! بۆيەچىيەكى گە پووك بە ناوى مىكولاي كە ھەمان پوژ دىسان ھاتبووھوھ لای من، ئەم سىندووچەى گوارە ئالتوونى و بەردىنەى ھىنا و لەبەرانبەر داواى دوو پوولى لىن كەردىم. پەرسىم لە كوئىت ھىناوھ، كوتى لە شەقام دوزىومەتەوھ. منىش ئىتەر زۆر لەسەرى نەروىشتەم... ئاگادارى؟ وا كۆمەت بەسەرھاتى دوشكىنەت

بۇ دەگىزمەۋە... منىش ئەسكە ناسىتىم داپىن... مەبەستى پۇبلىكە!... ئاخىر بىرىم كىردەۋە گەر لايى من نەيخاتە رەھنەۋە، بىگومان دەھىيات بۇ شىۋىنىكى تر. كەۋاتە باشتر وايە لايى خۇم بىن. ئاخىر ۋەك دەلەن خىر بۇ خۇنىش نەك بۇ دەرونىش و بە خۇمم گوت گەر ئاقىبەت شىۋىنىكىش ئاشكرا بوو و قسە وباسىتىم بەر گوتى كەوت، دەھىبەم بۇ لايى پۇلىس... ھەلبەتە ئەمانە ھەموو قسەى بىسەرۋبەرەن و چىرۇكى داپىرەكانن. خۇپرىيە درۇ دەكا ۋەك سەگ. من ئەم دوشكىنە چاك دەناسم، بارمەتە ۋەردەگىرى و مالى دىزىارىش دەكېرى و دۇنيا بە ئەو متومووروۋە سى پۇبلىيەى بۇ ئەۋە لە چىنگى مىكۇلاى دەرنەھىئاۋە تا رادەستى پۇلىسى بكا. ترسى لى نىشتوۋە، ھەر ئەۋەيە. بەھەر حال ئەمە گىرنگ نىيە. با بگە پىننە سەر بەسەرھاتى دوشكىن... من ھەر لە منالىيەۋە ئەم موژىكە دەناسم، مىكۇلاى دىمىنتىيىف، ھاۋشارمە، ھەر دووكمەن خەلكى پارىزگەى زارابىسكىن، رىزانىن ئاخىر. مىكۇلاى ئارەقخۇر نىيە، ۋەلن جارىوبار گەروۋىك تەر دەكا. دەمزانى لەو بىنايەدا خەرىكى ئىشە، لەگەل مېترى خەرىكى كارى بۇياخ بوون. مېترىش ھاۋشارى نىمەيە. بە كورتىيەكەى ھەر كە گەلاكەى لى ۋەرگرتىن، ۋردى كىردەۋە، بەك دوو پىكىكى ھەلدا و باقىى پارەكەى ھەلگرت و بۇى دەرچوۋ. ۋەلن لەو كاتەدا مېترى لەگەل نەبوو. پۇژىك دواتر بىستەم كەسى بە تەر ئالىۋنا ئىفانوقنا و خوشكەكەى كوشتوۋە. ئەو دوو خوشكەم دەناسىن. دەمودەست بە گومانەۋە گوارەكانى مىكۇلاىم بىر ھاتنەۋە، ئاخىر دەمزانى خۋالىخۇشبوۋە بارمەتەى ۋەردەگرت و پارەى بە قەرز دەدا. چوۋمە ناۋ بىناكە و ملوموشنىكى چاكم كىرد، ھىچىشم بە كەس نەگوت. بەر لە ھەر كەسىنگ پىرسىم: مىكۇلاى لىرەيە؟ مېترى لەۋى بوو و پىنى گوتەم كە مىكۇلاى زۇرى خواردوۋەتەۋە و لەگەل قوۋوقى كەلەشنىر بە بەدەستى ھاتوۋەتەۋە مالى، ۋەلن دە خولەكىك ماۋەتەۋە و ھەمدىسان چوۋەتەۋە دەر و ئىتر دەرنەكەوتوۋەتەۋە. مېترى ئەۋى نەدىۋەتەۋە و خۇى كارەكەى تەۋاۋ كىردوۋە. دەى، ئەۋانىش ھەر لەۋى

ئیشیان دهکرد، له بهردهم هه مان ئه و پلیکانه رییه دا که ده چینه وه سه ر شوینی کوشتنه که، یانی له نهومی دوووم. له گه ل بیستنی ئه مانه شدا هه ر ده م نه کرده وه و هیچ ئاشکرا نه کرد... ئه مه به سه رهاتی دوشکینه ها... وه لئ تا توانیم له باره ی کوشتنه که وه زانیاریم کو کرده وه و هه روا دووولانه چوومه وه مالی. ئه مرۆ هه شتی به یانی... برۆزی سنییم بووه ئیتر، خو ئاگاداری... سه یر ده که م میکلای هاته ژووروه وه، هه ر وا بیهۆش بوو وه لئ نه ک به دمه سستیش، یانی که ده تدواند تیده که بشت. به کورتیه که ی هات و له سه ر سه که که دانیشت و ورته ی لئوه نه هات. له و کاته دا مه یخانه که مشته رییه کی وای تیدا نه بوو، ته نیا مشته رییه کی غه واره مان هه بوو و دانه یه کی تر که ناسیاوه و به سه ر نیمۆکوته که وه خه وتبوو و له گه ل دوو دانه شاگردماندا. من ده ستم پین کرد و گوتم: ئه ری میتریت نه دیوه؟ گوتی: نا، نه مدیوه. گوتم: یانی لیره ش هیچ سه رت لئ نه دا؟ گوتی: له پیژیوه نا. گوتم: ئه ی دویشه و له کوئ نووستی؟ گوتی: له پیسکی بووم، له گه ل پیاره کانی کالۆمینسکی. گوتم: ئه و گوارانه ت له کوئ هیتان؟ گوتی: له شه قام دۆزیمنه وه (به کورتیه که ی به جوریکی سه یر وه لامی دامه وه و سه یری ناوچاوانیشمی نه کرد). گوتم: بیستت هه ر هه مان برۆ عه سه ره که ی، ریک هه مان کاتژمیر، له هه مان پلیکانه رییدا چی بووه؟ گوتی: نا، نه میبستوه. جا به درێژانی ئه و ماوه یه گوئی له به سه رهاته گرت، چاوانی له کاسه وه ده ره پریبون و ره نگیشی ریک وه ک که چ سه ی هه لگه رابوو. له نووکه وه بۆ نووک بۆم گنیرایه وه. کلاوه که ی هه لگرت و هه ستایه وه تا بره و. ده مو بست جارئ رایگرم، گوتم: ده ی جارئ راوه سته میکلای! خو پینک هه لده ده ی، ها؟ ئاماژه م بۆ شاگرده که م کرد تا ئاگاداری ده رکه که بی و خویشم له پشت پینشخوانه که هاتمه ده ر، وه لئ میکلای هه روه کوو تیر له چینگه که ی ده ره پری و بۆی ده رچوو و تا پیچی سه ر شه قامه که چوو

و خوی به کولانه‌که‌دا کرد. ئیتر نه‌مبینی. به‌مه‌ش دانایای کردمه‌وه که
هموو شتی له ژیر سه‌ری خوی‌دایه...

زۆرسیمۆف گوتی:

- دهی، دیاره ئیتر...

- جاری بوه‌سته! کوتاکه‌ی بییسته. هه‌لبه‌ته دنیا گه‌پان به‌دوای
میکولایدا. ده‌ستبه‌جی دوشکینیشیان گرت و ماله‌که‌یان پشکنی.
میتیش ده‌ستگیر کرا و پیاوه‌کانی کالومیسنکیشیان هه‌لواسین تا
شتیکیان لێ ده‌ربینن! دواچار پیرئ، میکولایان له میوانخانه‌یه‌کی
سه‌ره‌پیدا دۆزییه‌وه، له نزیك ده‌روازه‌ی ئه‌وسه‌ری شاره‌وه، دواتریش
ده‌ستبه‌سه‌ریان کرد. وا دیاره چووه‌ته ئه‌وی و خاچه زیوینه‌که‌ی له
ملی کردووه‌ته‌وه و ویستویه‌تی له‌به‌رانبه‌ریدا ئاره‌قی بده‌نی. مامه‌له‌که
ده‌کرئ، وه‌لی چه‌ند خوله‌کێک دواتر ژنیک لادینی ده‌چیته‌ گه‌ور و له
درزی دیواره‌وه ده‌بینئ که میکولای به‌ قایشه‌که‌ی ئه‌لقه‌یه‌کی دروست
کردووه و به‌ گیره‌ی میچه‌که‌یه‌وه هه‌لواسیوه، خوی چووه‌ته سه‌ر
چه‌ند پارچه‌ ته‌خته‌یه‌ک و هه‌ول ده‌دات ئه‌لقه‌که‌ بکاته ملی. ژنه‌ ده‌یکاته
هه‌لا و خه‌لکی ده‌رژینه ژووری که باشه‌ تو لێره خه‌ریکی چ
ناماقوولییه‌کی! میکولای ده‌لی: بمبه‌ن بۆ بنکه‌ی پۆلیس بۆ لای فلان و
فیسار، دان به‌ هه‌موو شتیکدا ده‌نیم. جا ئه‌وانیش ده‌بینه‌ لای پۆلیس
-یانی ئه‌م بنکه‌یه‌- جا له‌گه‌ل له‌شکرێک خه‌لکدا. هه‌رچی هه‌یه و نییه
لێی ده‌پرسن، بۆ ته‌مه‌نی ئه‌وه ده‌لی که بیستووو سالمه‌ و... هه‌زار
شتی تریش. ده‌پرسن: فلانه رۆژ و له فلانه کاتژمێر که له‌گه‌ل میتیریدا
خه‌ریکی ئیش بوون، هه‌یج که‌س نیکتان له‌ پلیکانه‌که‌دا نه‌بینئ؟ ده‌لی:
بئگومان که‌سانی به‌ پلیکانه‌که‌دا هاتوچۆیان ده‌کرد، وه‌لی من سه‌رنجم
نه‌دان. ده‌پرسن: هه‌یچشت نه‌بیست؟ ده‌نگوه‌رایه‌ک شتیک بۆ نمونه؟
ده‌لی: نا به‌ خوا، شتیکێ و امان نه‌بیست ئیمه. ده‌پرسن: بیستت، که
هه‌مان رۆژ بئوه‌ژن و خوشکه‌که‌یان کوشت و دزییان له‌ ماله‌که‌یان

کرد؟ دەلن: نا بە خوا، هیچ ئاگاڧار نەبووم. بەكەمىن جار پىزى بوو
كە لە زمانى دوشكىنەوہ بىستم. دەپرسن: ئەو گوارانەت لە كوڧى
بوون؟ دەلن: لە پىادەپى دوزىمنەوہ. دەپرسن: بۆچى بە يانىبەكەى
لەگەل مېترى نەپۇيشتىبە سەر ئىشەكەت؟ دەلن: ئارەقخواردنەوہ...
دەپرسن: لە كوڧى ئارەقت خواردەوہ؟ دەلن: لىرە و لەوڧى و لە فلانە
شوىن. دەپرسن: بۆچى لە مەيخانەكەى دوشكىن مەلھاتى؟ دەلن: دەى
لەوہ ترسام نەكا بىمگرن! دەپرسن: يانى گەر مەلەبەكت نەكردبووبا و
مەستت بە گوناحبارى نەكردبووبا، ئاوا دەتوقاى؟ بە كورتىبەكەى
رەنگە بىروا نەكەى، وەلن پرسەكانىيان وشە بە وشە ئەمانە بوون.
دەلنىام كە ئەمانە بوون، چونكە وەك خۆى بۆيان گىزىامەوہ و
سەرچاوەى باوہرپىنكراوم مەبە! ناچىتە ئەقلەوہ! رات چۆنە؟
- دەى ھەر چۆنىك بووہ كۆمەلىك بەلگە لە بەردەستدان.

- خۆ ئىستە قسە لەسەر بەلگە نىبە! مەن دەلنم باشە ئەوہ چ جۆرە
لەپرسىنەوہبەك بووہ، ھەر بە راست ئەمانە خۆيان بە چى دەزانن؟ ئى
مىكۆلاى دەخەنە بەر ئەشكەنجە و وەھا گوشارى دەخەنە سەر كە
ئەوئىش دانى پىندا دەنى: لە شەقام نەمدوزىبەوہ، ھەر لەو ئەپارتمانەدا
دوزىمنەوہ كە لەگەل مېترى خەرىكى بۆبەكردنى بووین. دەلن: كەواتە
جوان باسى كە. مىكۆلايش دەلن: ئى مەن و مېترى بە درىژانى ئەو
پۆژە خەرىكى رەنگكردنى دىوارەكان بووین و ئىتر خۆمان كۆ
دەكردەوہ تا بپۆين، مېترى قەلەممووہكەى مەلگرت و بە دەموچاومىدا
مىنا و مەلھات و منىش بەدوايدا. كەوتمە دواى، دەنگم مەلبىبوو و
ھاوارم دەكرد. لە خوارەوہى پلىكانەكاندا خۆم بەناو قاپچى و چەند
بەپىزىكى تىدا كىرد. پىك بىرم نىبە چەند كەس بوون. قاپچىبەكە
جوىنى پى دام و قاپچىبەكەى تىش دامبە بەر قسەى ناشىرىن، ژنى
قاپچىبەكەش ھاتە دەرىج و جىنوبارانى كىردىن. جا بەپىزىك لەگەل
خاتونىكى قورسوقولدا لە بەردەرگەى سەرەكەى بىناكەدا بوون، لە

جنیو و قسه‌ی پیسی پایه‌به‌رزیشیان بیبه‌ش نه‌بووین، ناخر من و دیمتری ریگه‌کیانمان گرتبوو. چنگم به قژی دمتری‌دا کردبوو و له زه‌ویم دابوو و که‌وتبوومه گیانی. دمتری‌ش چنگی به قژی مندا کرد و که‌وته لیندنام. وه‌لی هم‌موو نه‌مانه هاورنیانه و بو کالته و پیکه‌نین بوون، قوربان، نه‌ک نه‌وه‌ی هر به راسستی شسیت بووبین و ته‌مای شه‌رکردنمان ه‌ب‌ن. پاشان دیمتری دور که‌وته‌وه و به شه‌قامه‌که‌دا رای کرد، منیش که‌وته‌ه دوا‌ی، وه‌لی نه‌متوانی بیگرم و ته‌نیا که‌رامه‌وه ناو بیناکه، چونکه ده‌بوو ورده‌که‌لوپه‌له‌کانمان کو بکه‌مه‌وه. ده‌ستم کرده‌کو‌کردنه‌وه و چاوه‌رئی دیمتری بووم، که‌کتوپر له ریزه‌وه‌که‌دا، رینگ له لایه‌کی نزدیک ده‌رگه‌که‌وه، پیم به‌و سندروو‌قچه‌یه‌دا نا. سه‌یرم کرد له‌وی که‌وتووه و به کاغز پنچراوه‌ته‌وه. کاغزه‌که‌م کرده‌وه، چند قولاپیکی بچووکسی پیوه بوو. قولاپه‌کانیشم کرده‌وه و چاوم به گواره‌کان که‌وت...

راسکولنیکوف کتوپر قیراندی:

- له‌پشت ده‌رگه‌که‌؟ له‌پشت ده‌رگه‌که‌وه که‌وتبوو؟ له‌پشتییه‌وه یانی؟

نیگای رسیو و توقاوی له‌پازومیخین بریبوو. به‌گوشاری ده‌سته‌کانی خوی به‌رز کرده‌وه و دانیشت.

پازومیخینیش راچه‌نی:

- نه‌ری ده‌ی، له‌پشت ده‌رگه‌وه... نه‌وه چیت لی قه‌وماوه؟ مه‌سه‌له چییه؟

- راسکولنیکوف به‌کزی وه‌لامی دایه‌وه:

- هیچ نییه!...

جا همديسان كه وتوه سهر سهرينه كى و پرووى بهرو ديواره كه
وهرگيراپه وه. گشتيان تا ماوه يهك بيدهنگ بوون. دواچار رازومخين
سهيرىكى پرستاميزى زورسيموفى كرد و گوتى:

- وهنوز بر دوويه تيبه وه... بيگومان نيوه بيداره...

زوسيموف سهرىكى له قاند و گوتى:

- دهى، برده وام به. دواتر چى بوو؟

- دواتر به تهاى چى ببى؟ ميگولاي هر كه گواره كان ده بينى،
ميترى و كه لوبه له كهى بير ده چنه وه، كلاوه كهى له سهر ده كا و
را ده كاته لاي دوشكين و هر به و جورى كه ده زانين، پوبليكى لى
وهر ده گرى. درو ده كا كه گواره كانى له شه قامدا دوزيونه ته وه.
پاشانيش چوه بؤ ئاره قخواردنه وه. له بارهى تاوانه كهى پيشتريشه وه
دوبارهى ده كاته وه: هيچ زانياريه كم نييه، تا پيرى ته نانه ت
هه واله كه شم هر نه بيستبوو. ده پرسن: نهى كه واته بوجى تا ئيسته
نه هاتوويته لاي پوليس؟ ده لى: ترسا بووم! ده پرسن: بؤ ده تويست
خوت بخنكىنى؟ ده لى: له تار خه يالات. ده پرسن: خه يالاتى چى؟ ده لى:
كه تاوانبار بكرىم به كوشتن. دهى، هه موو مه سه له كه نه مه بوو. ئيسته
به راي تو، نه م به ريزانه له م به سه ره اته وه به نه جاميك گه يشتون؟

- راي هيچ كه سى گرنك نييه. دواچار نه وانيش ئيسته
سه ره داويكيان به ده سته وه يه، با هيندهش سه ره كى نه بى، وه لى
هر چونيك بووه خو هه يه. حه قيقه تيش هر حه قيقه ته. ناتوانن واز له م
جه نابى بؤيه چيه بينن و بروا، به راي خوت شتى وا ده كرى؟

- ئيسته نه مانه ته نيا له بهر نه وه وهك بكوژ ده ستيگريان كردوه
كه قيراندويه تى! هيچ گومانينكيشيان نييه.

- قسه‌ی قوره. توش زیاد له راده هه‌لچووی. ئه‌ی گواره‌کان؟ کهر
ئو گوارانه، که له سـندووقی پیریژنه‌که‌دا بوونه، له هه‌مان رۆژ و
هه‌مان کاتدا که‌وتوونه‌ته دهستی میکولای، ده‌ی که‌واته ئه‌مه هه‌ر وا له
خۆرا نییه! یانی ئه‌مه په‌سه‌ند ناکه‌ی؟ له وه‌ها دۆسییه‌یه‌که‌دا، ئه‌مه له
خۆیدا زۆره!

رازومیخین هاواری کرد:

- ئاخ‌ر چۆن به‌م نه‌نجامه‌گه‌یشتن؟ چۆنچۆنی؟ خۆ تو، لای خۆی
به‌ ناخیزی گیانت پزیشکی و ئه‌رکت ئه‌وه‌یه سه‌رنجی مرۆفه‌کان بده‌ی
و زیاتر له هه‌ر که‌سه‌ی توانا و ده‌رفه‌ت له‌به‌رده‌مدایه‌ تا سرووشتی
مرۆف بناسی، تو چۆن به‌م هه‌موو پروونکردنه‌وه و شیکردنه‌وه‌یه‌وه
له‌ که‌سه‌یاتی و سرووشتی ئه‌م میکولا مالویرانه‌ نه‌گه‌یشتی؟ هه‌ر به
راست یانی هه‌ر له سه‌ره‌تای لینیچینه‌وه‌که‌وه تینه‌گه‌یشتی که
وه‌لامه‌کانی میکولای کتومت راست بوونه؟ گواره‌کان هه‌ر به‌ راستی
به‌و جۆره که‌وتوونه‌ته دهستی که‌ باسی ده‌کا، یانی پنی به
سندووچه‌که‌دا ناوه و پنی زانیوه و هه‌لیگرتووه‌ته‌وه.

- سه‌یره، هه‌ر به‌ راستی! باشه هه‌ر خۆت نه‌بووی که‌ گوتت
یه‌که‌مین جار درۆی کردووه؟

- گوی بگره‌ چی ده‌لیم من، هۆشت لام بن! قاپچی و کوخ و
پدستریاکوف و قاپچی دووه‌م و ژنی قاپچی یه‌که‌م و ئه‌و ژنه‌تیوه‌ش
که‌ له ژوورۆچکه‌ی قاپچییه‌که‌ دانیشتووه و کریۆکوف‌ناویک که‌ هه‌ر
هه‌مان کات له گالیسکه‌ دابه‌زیوه و له‌گه‌ل چه‌ند خانمخاسیتکا که
باسکیان گرتووه به‌ ده‌رگه‌ی سه‌ره‌کیدایه‌ تیده‌په‌رئ، یانی هه‌شت تا ده
شاهیند، پیکرا هاوده‌نگن که‌ میکولای میتیری به‌ زه‌ویدا داوه و
که‌وتووه‌ته سه‌ری و تیی به‌ربووه، میتیریش چنگی به‌ قژی میکولایدا
کردووه و خه‌ریکی لیدانی بووه. پیک له‌ ناوه‌راستی گۆره‌پانه‌که‌دا

كەوتوون و پىگەكەيان گرتووه. لە ھەموو لايەكيشو ھە جنىوبارانىان دەكەن و ئەوانىش ھەر وا بە گوتهى شاهىدەكان. ھەر ھەك منال شوين يەك كەوتوون و پايان كردووه تە سەر شەقامەكە. ئىستە چاك سەرنج بدە. كە بەسەر تەرمەكاندا چوون، ھىشتا گەرم بوونە، بىستت؟ ھىشتا گەرم بوونە! گرىمان مېترى و مىكۆلاى، يان تەنيا مىكۆلاى، ئەوانى كوشتووه و چووه تە سەر سەندووق و جانتاكە، يان ھەر بە تەنيا لە دزىبەكەدا بەژدار بووه، وەلامى ئەم پرسىيارەى من بدەرەوھ: باری دەرۋونىي ئەم دوو كەسە، قىرۋوھورپيان، فىلە فىلى پىگەنن و دەستەويەخەبوونى منالانەيان لە بەردەم دەرگەى سەرەكيدا بە ھىچ جۆرى لە گەل تەور و خوئىنپىزى و تەلەكە بازىي شەيتانانە و دزىدا يەك دەگرىتەوھ؟ كوشتنەكە لە ھەمان ئەو كاتەدا ئەنجام دراوھ، نەك تەنانەت پىنج يان دە خولەك پىشتى، چونكە تەرمەكان ھىشتا گەرم بوونە! كەواتە ئەوان لە ھەمان ئەو كاتەدا كە تووشى تاوانى كوشتن بوونە، دەرگەى ئە پارتمانەكە دەخەنە سەر پشت، چونكە دەزانن خەلكى دەستبەجى دەپۆزىتە ئەو ناوھ، مالا دزىارىبەكەش دەخەنە لايەكەوھ و ھەك منال بەر دەبنە يەكترى و بەسەر زەووبىوھ تەپاوتلە دەكەن و پىدەكەنن و سەرنجى دۇنيا بۆ خۇيان پادەكەيشن؟ دەى ئەمە دەكرى؟ دە دوازدە شاھىدەيش ھەن سوئند دەخۇن ئەم دىمەنەيان دىوھ!

– ھەلبەتە مەسەلەكە زۆر سەيرە! ھەر بە پاستىش پىتىنچى، وەلى...

– نا، كاكى خۆم. ئىتر وەلىنى پىناوى. گەر ئەو گوارانەى كە لە ھەمان پۆژ و كاترمىرى تاوانەكەدا كەوتوونە تە دەستى مىكۆلاى، بەلگە يەكى گرنگ بى لە دژى ئەو، گەرچى لام وايە پوونكردەوھەكەى ھەك پىويست و بەكەلكە و ناتوانرى ھەر بە جددى لە دژى بەكار بەپىترىن، ئەرى، دەمويست بلىم، گەر ئەمانە بەلگە يەكى گرنگ بى،

که واته ده بی ئه و راستیانهش له بهرچاو بگیرین که بیتاوانی ئه و دهسهلمین، به تایبته له بهر ئه وهی که ناکری نکولیان لئ بکری. تو، به سهرنجدان له باری یاساوپیسای دادوهی ئیمه، لات وایه ئه وان په سهندی دهکن، یان ئه سلن له هه لومه رجیکدان په سهندی بکن! ئه م مه سهله یه له بهر ئه وهی له دیدگی دهرووناسییوه نه کردهیه، که واته به حقیقه تیکی بیچه ندوچون ئه ژمار ده کری و پاشانیش بیتن و ئه و هه موو به لگه و شاهیده به با بدهین که له سکالانامه یه کدا له دژی ئه و هه ن؟ نا، دیاره که په سهندی ناکه ن. پئی تیناچی په سهندی بکن، چونکه سندووچه ی گه وه راته که یان دۆزیوه ته وه و ئه و خویرییهش ویستوو یه تی خۆی بخنکینی، له بهر خویانه وه هه ر به و ئاسانییه بیڕ ده که نه وه: گه ر تاوانیکی لئ نه وه شایاوه و هه سستی به گوناحباری نه کردبا، هه لبه ته ئاوها نه ده توقا! جا تینگه که پوخته ی مه سه له که ئه وه یه و منیش هه ر له بهر ئه وه ئاوها هه لچوم.

- به لئ، وا ده بینم که هه لچووی! ئه ری بیڕم چوو لیت بیڕسم، ئه سلن چ به لگه یه کیان بۆ ئه وه هه یه که گواره کان هی پریژنه کن؟
رازومیخین ناوچاوی گرژ کرد و ئه وه پری ناره زایی له دهنگیدا دیار بوو:

- ئه وه ئیتر سه له میتراوه که سندووچه که هی پریژنه بووه. کوخ سندووچه ی گه وه راته که ی ناسیوه ته وه و ته نانه ت ناوی خاوه نه که شی گوتوه. کابراش سه له ماندوو یه تی که خاوه نی سندووچه که یه.

- شتیکی خراپه. وه لئ خالیکی دیکه ش هه یه. ئه ی کاتی له سه ره تاوه، کوخ و بیستریاکوف له پلیکانه کانه وه ده چوونه سه ری، هیه که سئ میکلای بینوه؟ شایه تیک، به لگه یه ک، شتیک هه یه؟
رازومیخین هه لچووانه وه لامی دایه وه:

- نا، هیچ بنیاده میکلای نه دیوه و نه گبه تیبه که ش ثانه ویه!
ته نانه ت کوخ و پیستریاکوفیش له کاتی سرکه وتن به پلیکانه کاندا،
سهرنجیان نه چووه ته سر بویه چیه کان، له وه گه پښ که نه گه ر
بشایاندیتبان، شایه تیدانیا ن بایه ختیکی وه های نه ده بوو. گوتوویانه
دیویانه که ده رگه ی نه پارتمان که کراوه ته وه و وا دیار بووه له ناوه وه
خهریکی نیش بوونه، وه لئ سهرنجیکی ناوهایان نه داوه و ناتوانن بلین
هر به راستی که سیک له وئ خهریکی نیش بووه یان نا.

- نممم!... که واته تاکه به لگه بز بهرگریکردن نه ویه که نه وان
خهریکی لیدانی به کتری و قه شمه ریات بوونه. ده کړئ ببیته
گریمانیه کی به هیز وه لئ... خوت پروداو و راستیه کان چون لیک
ده ده ویه وه؟ گه ر میکلای گواره کانی له وئ دوزیونه ته وه، راستی
مه سه له که چی بووه؟

- خوم چون لیکي ده ده مه وه؟ چی هیه تا لیکدانه وه ی بوئ؟
هموو شتی پروونه! پیوستی به لیکدانه وه نییه، ته او دیاره،
سندووچه ی گه وه راته که هموو شتی پروون ده کاته وه. بکوژی
راسته قینه گواره کانی لئ که وتوون. کاتی کوخ و پیستریاکوف له
دهرگه ده دن، نه و له سهره وه دهرگه ی له سر خوی کلوم کردوه.
نم کوخه ش، که دیاره پوخیش نییه چ جای کوخ، له پشت دهرگه که وه
چاوه پئ نامینئ و بکوژه که ش فرکه ده کاته دهر و به ره و خواری
هه لدئ. خو هیچ پښگه یه کی دیکه ی نه بووه بز هه له اتن. ده موده ست
دوای نه وه ی که میتری و میکلای له نه پارتمان که دهر ده چن، بکوژ
ده چیه هه مان نه پارتمان تا خوی له چاوی کوخ و پیستریاکوف و
قاپچیه که بشاریته وه. له وئ ماوه ته وه تا قاپچی و نه وانی دیکه بچنه
سهرئ و هینده مائل بووه تا نیتر ده نگیان نه ماوه. پاشان سووک و
ناسان پښگه ی گرتووه ته بهر و چووه ته خواری، پښک هاوکات میکلای
و میتری راده که نه سهر شه قامه که و نیتر هیچ که سی له گوره پانه که دا

نەبوو. پێدەچی ئەویان دبیب، وەلێ بەهەندیان وەرئەگرتوو. ئاخەر
دونایەکی خەلک دەچیتە ناو ئەو بینایە و دیتە دەر. سەندووچەکەش
رێک لە کاتێکدا لە دەستی کەوتوو کە لەپشت دەرگەیی ئەپارتمانە
خالییەکەوێ گۆنێ هەلخستوو و بە کەوتنی سەندووچەکەشی
نەزانوو، چونکە بیری بە شتگەلیکی دیکەوێ قال بوو. سەندووچەیی
گەوهراتە کە بەلگەیهکی بەهێزە کە نیشانی دەدا بکوژ لەوێ
پاوەستاو. من پووداوهکان بەم جۆرە دەبینم.

– ئای لەو ژیرییه! نا، کاکێ خۆم، تۆ بیتام زیرەکی. ئیتر ئەو
ئەوپەری زیرەکییه!

– رێک مەبەستت چیه، چۆن؟

– ئاخەر هەموو شتێ زۆر رێکوپێکە و... پارچەیی پووداوهکان زۆر
بە وردی خراونەتە پال یەک... بە جۆریک لە جۆرهکان هەر دەلێی
شانۆنامەیه!

پازومێخین بە گورپوتینهوێ دەستی پیکرد:

– ئاخ کە!

وەلێ رێک لەم ساتەدا دەرگە کرایهوێ و کەسێ هاتە ژووری کە بۆ
هەموو ئامادەبووان نەناسراو بوو.

ببینج

تازه هاتووه که به‌پیزیکی تا راده‌یهک گنج بوو، به‌قه‌لافهت، پوواله‌تیکي وشک و پهق، به سرووشتیکی واسواس و پاریزکارانه‌وه. هر له یه‌که‌مین هه‌نگاودا، له ئاستانه‌ی ده‌رگه‌که‌دا راوله‌ستا و به‌هه‌سه‌سانیکی دیار و دلگرانانه‌وه واقوور که‌وته ته‌ماشاکردنی چوارده‌وری؛ ده‌تگوت خه‌ریکه له خۆی ده‌پرسیت باشه ئیره چ روزه‌خیکه؟ له‌وپه‌ری بیمتانه‌یی و له باریکدا که وا دیاربوو نیشانی ده‌دا ترساوه و ته‌نانهت سووکایه‌تیشی پین کراوه، ژووره ته‌سک و تاریک و نزمه‌که‌ی راسکولنیکی (ژووری که‌شتی) هه‌سه‌نگاند. هر به‌همان سه‌رسوورمانه‌وه له راسکولنیکیف راما که جلی ده‌روه‌ی له به‌ردا نه‌بوو و به سه‌روفتیکی بژاوه‌وه له‌سه‌ر قه‌نه‌فه پیسه‌که‌ی راکشاپوو و به‌ودا واق بووبوو. پاشان هر به‌همان لیتراپوییه‌وه، به‌ژنی قلوور و سه‌روسیمای ناپیکوپیک و پیشی نه‌تراشراوی رازومیخینی خسته ژیر زه‌په‌بینه‌وه و رازومیخینیش بئ‌ئوه‌ی له جیکه‌ی خۆی بجوولیت، پوودار و پرسسیارکه‌ر چاوی له چاوی تازه‌هاتووه‌که بریبوو. بیده‌نگیبه‌کی قورس بالی کیشا و خوله‌کیکیشی خایاند و، پاشان، ریک هر به‌و جۆره‌ی گریمانه‌ی ده‌که‌ین، پوواله‌تی دیمه‌نه‌که گۆرا، به‌ریز پایه‌به‌رزی تازه‌هاتوو که وا دیاربوو به‌له‌به‌رچاوگرتنی ئه‌و نیگا پوونانه، فامیبوو که‌ر بیه‌ویت له‌م ژووردها ئه‌وانی دی بره‌نجینی، هیچ شتیکی ده‌ست ناکه‌ویت، که‌مینک پووی کرایه‌وه و به‌ریزانه و هر وا تا راده‌یهک پهق و وشک پووی له

زۆسیمۆف کرد و ھەر وشە یەکی بە جەخت لەسەر کردنە وە یەکی زیادە وە دەر بەری:

– جەنابی ڕۆدیۆن ڕامانۆفیچ ڕاسکۆلنیکۆف، خۆتندکار یان... کونە خۆتندکار؟

زۆسیمۆف کورتە جوولە یەکی کرد و بیگومان وە لامی تازە ھاتووە کە ی دەدایە وە، تەنیا ئەگەر ڕازومیخین دەستپێشخەریی نە کردبای:

– ئەو ھیانە کە لەسەر قەنەفە کە و تۆ وە! ئەمرتان؟

گوتنی ئەم ئەمرتانە خۆمانە ییە، بۆ خانەدانە پڕکە شوفشە کە وە ک ئەو و ابو و داگولە ی پێتە بنییت. خەریک بوو ڕووی لە ڕازومیخین دەکرد، وە لەی لە کاتی خۆیدا بەری بە خۆی گرت و ھەمدیسان ڕووی لە زۆسیمۆف کردە وە.

زۆرسیمۆف لە ژیر لێو وە گوتی، ئەمان ڕاسکۆلنیکۆف ن و ناماژە ی بۆ ئەو کرد. جا پاشان باویشکیکی دوور و درێژی دا و تا بناگۆی دەمی دادپری و تەمبەلانە دەستی بە گیرفانی ھیڵە کە کەیدا کرد و کاتژمێریکی ئالتوونیی گەورە ی دەرھیتا کە بەرگیکی تایبەتی ڕاوچیانئ ھەبوو، جا کردییە وە تا بزانییت کاتژمێر چەندە و ئەوسا ھەر بە ھەمان تەمبەلی و خاویبە وە، خستیئە وە شوینی خۆی.

خودی ڕاسکۆلنیکۆفییش بە بێدەنگی لەسەر پشت کە و تیبوو و مکوورپانە چاوی لە غەوارە کە کلا نە دەکرد، گەرچی نە شیدە زانی چی بە چییە. ئیستە کە ڕووی لە و گولە بێشئۆیە ییە کاغە زدیوارییە کە نەبوو، ڕەنگپە ڕیویە بێزادە کە ی دیار بوو و بە ڕووخسارییە وە ئاسە واری ئیش و ناسۆری دەبینرا، دەنگوت ڕیک لە ھەمان ئەو ساتەدا نە شتەرگەرییەکی پڕئازاری تێپە ڕاندووە یان بە پێچکی ئە شکەنجە وە کردوویانە تە وە. بە لام تازە ھاتووە کە بەرە بەرە سەرنجیی

پاکتیشا و جا به دواشیدا سه راسیمه یی، به دگومانی و ته نانه ت ترسی تیدا وروژاند. زوسیمؤف که گوتی نه مان راسکولنیکوفن، خویشی ده سته جی له جی که که ی راپه پری و له سه ر قه نه فه که دانیدشت و به قین و ده نگیکی پچراو و کزه وه گوتی:

– به لئ، من راسکولنیکوفم. فرمایشتیکتان هه بوو؟

میوانه که به سه رنجیکی زوره وه لئی ورد بووه وه و به شینوازیکی پر له شکو و کاریگه ره وه گوتی:

– منیش پیوتر پیتروفيچ لوژنم. هیوادارم و، هه لبه ته چند هؤکاریکیشم بؤ نه م هیواداریه هه یه، که ناوم بؤ نیوه ناااشنا نه بی؟

وه لئ راسکولنیکوف که چاوه پری بوو شتیکی دیکه بییستیت، بیباکانه و خه یالاوی سه یریکی کرد و وه لامی نه دایه وه، وه ک نه وه ی به که مین جار بیت ناوی پیوتر پیتروفيچ لوژنی بهر گوی بک ویت.

لوژن که میک په شوکا:

– یانی تا نیسته هه والتان بین نه گه یشتووه؟ پری تیناچن!

راسکولنیکوف له وه لامدا، به بیزاری سه ری خسته سه ر پشتیه که و ده سته کاننی نانه پشت سه ری و له بنمیچه که پاما. ترس و دله پراوکی به پروخساری لوژنه وه دیار بوو. زوسیمؤف و پازومیخین پرسیارنامیزانه تر له جارن له و پامان و لوژن دواچار نیشانه گه لی دلگرائی پیوه ده رکه وتن و زمانیشی گیرابوو:

– من... من لای خومه وه وام حسیب کرد نامه یه ک که ده پوژ له مه و بهر پؤست کرابوو، جا گه ر نه شلین دوو هفته له مه و بهر...

پازومیخین کتوپر په پیه نیو قسه کانی:

– باشە بۇ لەبەردەم دەرگەدا؟ گەر قسەيەكتان ھەيە، فەرموون دانىشمن و قسەكەتان بگەن. بۇ ئۆيە و بۇ ناستاسيا ئەوي زۆر تەسكوترووسكە ئاخرا! ناستاسيا، ئادەي خۆت لادە. فەرموون، ئەوھش كورسى، وەرنە ژورر!

رازومىخين كورسىيەكەي كىشانە دواوہ و مەودايەكى كەمى خستە نيوان ئەژنۇكانى و مېزەكەوہ، خۆي وىك ھىتايەوہ تا ميوانەكە بيتە ژورر. وەھاش ھەموو شتىكى رېك خست كە كەللەپەقىكردن ئاستەم بوو. ميوانەكە پەلە و بەدەم سەرسمدانەوہ خۆي خزانە ژورر. كە كەيشتە كورسىيەكە، دانىشت و فرە پەشگومان لە رازومىخيني پروانى. رازومىخين دەسبەجى گوتى:

– جا پئويست ناكا ئۆيە پىي تىك بچن! پۇديا لانيكەم پىنج پۇژىك دەبى كە نەخۆش بووہ و تا و وپىنە و ئەم جۆرە شتاتە، بەس وا خەرىكە باش دەبىتەوہ و ئىشتەھاشى كراوہتەوہ. ئەمانىش دكتورەكەيانن، كە تازە پشكىنيان بۇ كردوہ. منىش ھاوپرېم و وەك خۆي خويندكار بووم و وا ئىستەش پەرسىتارىي دەكەم. كەواتە گوي بە ئىمە مەدەن، برالە. شەرم مەكەن و قسەي خۆتان بگەن.

– سوپاسى ئۆيە دەكەم. وەلى نەكا لىزەبوونم و قسەكردن لەگەل نەخۆشەكەمان بۇ ئەو باش نەبىن؟

ئەمەي لە زۇسىمۆف پرسى و زۇسىمۆف لەژىر لىوہوہ گوتى:

– نا، كىتسە نىيە. بەلكو بىشبنە ھۆي ئەوہى ھۆشى لاي نەخۆشىيەكەي نەمىتنى و تەواو بىتەوہ سەر خۆي.

جا ھەمدىسان باوئىشكى دا.

رازومىخين لەسەرى پۇيشت:

– ھەلبەتە دەمىكە ھاتووەتە ھۆش خۆي، لە بەيانىيەوہ.

شیتوازی قسەکردنی خۆمانەیی پازومیخین هیندە سادە و ساکار و ئاسایی بوو که لوژنیش کور و تینیکی بە بەردا هاتەو، لەوانە یە تا رادە یە کیش بە بۆنە ی ئه‌وه‌وه بووبیت که پازومیخینی شروشی‌واو و گویندەر خۆی بە خۆیندکار ناساندبوو.

لوژن سەری قسە ی کردەو:

– دایە گیانتان...

پازومیخین بە دەنگوهراره‌وه گەروری پاک کردەو:

– ئح ئحمممم...

لوژن پرسیارنامیزانە چاوی لێ کرد.

– هیچ نییە. ئیوه بەردەوام بن.

لوژن شانی هەلته‌کاند.

– دایە گیانتان ئه‌و ماوه‌یه‌ی که من بە کاتی دراوسێیان بووم، خەریک بوون نامە یەکیان بۆ دەنوسین. که گەیشتمە ئێره دەسئەنقەست راره‌وستام تا چەند پرۆژیک تیپه‌ری و پاشان بیمە دیدارتان، تا دلتیا بم که ئیوه ئاگاداری هه‌موو هه‌واله‌کانن؛ وه‌لی ئیسته دەبینم... سەیره...

پاسکۆلنیکۆف کتوپر توورپه و پشووکورت هاواری کرد:

– دەزانم، دەزانم! کهواته ئیوه‌ن؟ هه‌مان زاوای به‌پریز؟ به‌لێ، دەزانم!... پیویست بە خۆناساندنیش ناکا!

گومان له‌وه‌دا نه‌بوو که ئەم جارەیان ئیدی له‌ دلی لوژنی داوه، به‌لام بە پرووی خۆیدا نه‌هینا. ته‌واو گیرۆدە ی ئه‌وه بوو بزانیته‌ چ مەبه‌ستیگ له‌ پشت ئەم قسانه‌وه‌یه. بیدەنگییه‌ک هاته‌ ئارا. هەر له‌م ماوه‌یه‌دا، پاسکۆلنیکۆف که هاوکاتی قسەکردنە که بەره‌و لای ئه‌و

وهر سووپابوو، له پېر هينده كونيشكانه^۱ سهيرى كرد كه وهك بليت
هيشتا به باشى نهوى نهديوه يان شتىكى تازهى به زهيندا هاتووه و
هر به و مه بهسته شهوه خوى بهرز كردهوه تا باشتر بتوانيت چاو له
لوژن بېريت. نهوى راستيش بيت شتىكى تايبت له رووخسار و
سرووشتى نه م پيوتر پيتروفيچ لوژندا نهبوو، شتىك كه بيته هوى
نهوى زاوايه تى لى بوه شيتوه، گرچى هر وا كتوپ و هاك زايى
پاشناوى زاواى به نسيب بووبوو. بهر له هر شتىك ديار بوو كه
لوژن بهوپه رى حز و تامه زرويه وه نهو دهرفته چهن دپوژيهى له
پايت خدا قوستووه ته وه تا به باشى خوى بى پيشسوازي كردن له
دهزگيرانه كى برازيتته وه، كه ههلبه ته نه م ش تاوانيك نيه و ته واو
شياوه. له جوانتريونى سه روسيما و پرواله تى ناگادار بوو، وه لى
له م هه لومه رجهدا دهكرا چاوپوشى له خوپه رستى زياد له رادهى
بكرت، دواچار لوژن رولى زاواى له نه ستودا بوو. سه راپاى
جلوبه رگه كى ناسه وارى پلوه پنجهى بهرگدووريكى شاره زاي پيوه
ديار بوو و جوانيش بوو، وه لى فره تازه دهرده كه وت و هه تا بليت
بيوتنه بوو. كلاوه خپه تازه موديله كه شى لوك بوو و هه مان
تايبتنه ندى بهرچاوى جلوبه رگه كى هه بوو. لوژن به پاريزيكى
زوره وه كلاوه كهى به ده ست گرتبوو و زور به ريزانه ش له گه لى
ده جوولايه وه. مه سه لى ده ستكيشه وه نه وشه ييه شازه ژوفين^۲ له
نه سه له كانيشى هر هه مان شت بوو، جا با نه وه ش بوه ستى كه
ده ستكيشى ژوفين هى پزوشين نيه و ده بيت ته نيا به ده ستيه وه
بكرت و پزى پيوه لنبده يت. جلوبه رگه كهى لوژن په نكيكى كراوه و
به سه ليقانهى هه بوو. كوتى هاوينهى بوركالى له بهر كردبوو و

۱. كونيشكن: كونجكول؛ فزول.

۲. ده ستكيشى ژوفين: مه به ست خاوير ژوفينى فه رنه سيبه (۱۸۴۴-۱۸۰۱)، كه
خه لكى گرونبله. نهو ده ستگايه كى برين و دوورينى دروست كرد كه تواناى
به ره مه يتانى ده ستكيشيكى زورى مه تانى هينايه نارا. «و. ف»

پانتولیکي هاوینه ی کالیش له گهل هیله کیکي هاوئا ههنگ، کراسه که شی لؤکی لؤک بوو و ته نک و سووک. بوینباخه که ی که تانی بوو و گه لیک ناسک به خه تگه لیکي سوورکاله وه. گرنکترین شتیش نه وه بوو که هه موو نه م جلوبه رگانه له پیؤته ر پیترؤ فیچ لوژن ده هاتن و جوان به له شیبیه وه راوه ستا بوون. رووخساری ته روبر و ته نانه ت سه رنجراکیشی هاواری ده کرد که ته منی چلو پینچ سالیگ که متره. سمیله ره شه توخه که ی له هه ردوو لاره سیبه ریکي جوانی وه ک په راسووی مه ری ده خسته سه ر رووخساری و که ده گه یشته سه ر چه ناگه ی بریقه دار و پاکتا شراوی، به شیوه یه کی سه نجراکیش نه ستور ده بوو. قژی ته نیا لیره و له وی ماشوبرنجی بوو بوو، و پرای نه وه ی له ده لاکخانه دا لول کرابوو و داهینرابوو، که چی سیمایه کی که مژانه ی پي به خشیبوو؛ ناخر قژی لول هه میسه مرؤف وه ک نه لمانیبه کان نیشان ده دات که وه ک نه وه ی رؤژی زه ماوه نديان بیت. گه ر شتیکی ناشیرین و قیزه ون له سه روسیمای که م تا زور که شخه و به شکوی نه ودا هه با، نه ووا هوکارگه لیکي دیکه ی له پشته وه بوو. پاسکولنیکؤف که ورد و به یی شهرم و نه ته کیه ت له رووخساری به ریز لوژنی روانی، بزه یه کی ناحه زانه ی کرد و هه مديسان که و ته وه سه ر پشت و وه ک جاران چاوی له بنمیچه که بری. وه لی به ریز لوژن که و ته ددانه جیره و وا دیار بوو جارئ سووره له سه ر نه وه ی چاو له م هه لسوکه و ته سه یروسه مه رانه بهؤشیت.

زوری له خوی کرد تا بیدهنگی بشکینیت و به م جوړه دهستی پي کرد:

– زور به داخه وم که نیوه له م دوخدا ده بینم. گه ر ناگادار بام که ناساغن زووتر ده هاتم. وه لی خؤتان ناگادارن، کاروبار و هه زار جوړ سه ریئشه ی تر! له نه نجومه نی پیرانیش دؤسیه یه کی یاسایی گرنم له به ردهسته و نه وه سه رقالی تریش با بوهستی. خؤتان به ناسانی

دهتوانن دهرکی پی بکن. دایه گیان و خوشکیشتان هاکا گه پشته
پیته ربورگ و چاوه پریانم...

راسکولنیکوف وهرسوورا و پیده چوو بیهوی شتیک بلایت؛
رووخساری دلراوکنیه کی تایه تی نیشان دها. ئه میش ده سته جی و
کتوپر قسه کانی وهرستاندن و چاوه پری ما، وهلی له بهر ئه وهی
راسکولنیکوف هیچی نه گوت، بهرده وام بوو:

— ... ئیتر بهم نزیکانه ده گهن. شوینیکیشم بق مانه وهیان گرتووه...

راسکولنیکوف به کزی گوتی:

— له کوئی؟

— زور لیره وه نزیکه. له بینای باکولیتفدا ژوورم بق گرتوون.

پازومیخین چووه ناو باسه که وه:

— ئه ری، مه بهستان له بینای باکولیتی فازیسنسکیه. دوونهمه
و بازارگانیک به ناوی یوشینه وه به کریی دها، رویشتوم پیشتر.

— بهلی، ئه له وئییه...

— شوینیکی ناله باره، پیس و بۆگن و، له هه مووی خراپتر،
شوینیکی به دناوه. له وی شتی زور پرویان داوه و جوره ها مروقی
ناله باری تیدا ده ژین. منیش له سه ره مه سه له یه کی نابرووچوون
چووبومه ئه وی. وهلی هه رچونیک بووه زور هه رزان ده که وی.

لوژن ئه مه ی له به ردل گران بوو و وه لامیکی ده مکتکه ری دایه وه:

— ئه وه ی راستی بئ، من خۆم له پیته ربورگدا غه وارهم، پروونه که
نهمتوانی زانیاریه کی ئه وتق به ده سته بیتم. به هه رحال، ئه و دوو
ژووره ی که گرتوومن زور خاوینن و خاتوونانیش ماوه یه کی که م
ده میتنه وه... خانووشم گرتووه، بق ژیانی هاوبه شمان.

روو له پاسکولنيکوف دريژه ی پښ دا:

- بهس جارئ سپاردوومه نوژن و پاکوخوايني بکه نه وه. خويشم
نهم ماويه له شوينيکي بهرته سک و بچووکدا له گهل هاورپييه کم،
ناندری سيميونا فيچ ليبيزياتنيکوفدا ده مينمه وه. ناخر له بينای خاتوون
ليپی فيخزليدا ژوورينکی هه يه؛ هر نهم هاورپييه م بوو که بيناکه ی
بوکاليفی نيشان دام...

پاسکولنيکوف به هيمنی گوتی:

- يانی ليبيزياتنيکوف، ها؟

ده تگوت خه ريکه شتيک بير خوی ده هينيتته وه.

- به لن، جه نابی ناندری سيميونا فيچ ليبيزياتنيکوف، فرمانبه ری
وه زاره تخانه ن. ده يناسن؟

پاسکولنيکوف وهلامی دايه وه:

- نا... نايناسم...

- داوای ليتيور دن ده کن، له بهر نه وه پرسيم که وای بق چووم
بيانناسن. سه رده مانیک سه رپه رشتی بووم. گه نجیکی باشه و زوريش
پيشکه وتوو. من تامه زوری دیداری گه نجانم، مرؤف شتی تازه يان
ليوه فير ده بی.

لوژن هیوادارانه تماشای هموو ناماده بووانی ده کرد که
پازوميخين پرسی:

- جا له چ پرويکه وه؟

لوژن به چه شتيک وهلامی دايه وه وهک نه وهی که يفی به وه لامه که ی
هاتيت:

- له پووی گرنګترین و بڼه‌په‌تیتیرین پرسه‌کانه‌وه! سه‌رنج بدن، من دوا‌هه‌مین جار ده سال له‌مه‌وبه‌ر بوو که هاتمه پیته‌ربورګ. سه‌رله‌به‌ری چاکسازی و هزره نوئ و شسته تازه‌ده‌رکه‌وتووه‌کان که‌یش‌توونه‌ته ده‌قهره‌کانیش، وه‌لی بؤ ئه‌وه‌ی هه‌موو شستی له‌وپه‌پری پرونی‌دا بیینی، ده‌بن بییته پیته‌ربورګ. من بروام وایه ده‌بن نه‌وه‌ی نویمان و دؤخیان به‌ه‌ند وهر‌گرین... به‌م جوړه ده‌کرئ له زور شت تیڼه‌ین. لیترانه دان به‌وه‌دا ده‌نیم که زور خوش‌حالم...

- له چی؟

- راستییه‌که‌ی، پرسه‌که‌ی ئیوه پانتاییه‌کی به‌رفراوانی هه‌یه. له‌وانه‌یه هه‌له‌ش بم، وه‌لی لام وایه دیدکه‌ی به‌رجه‌سته‌تر و هه‌ستی ره‌خنه‌گرتن و کرده‌وه‌خوازی له‌واندا زیاتر ده‌بینم...

زوسیمؤف له‌ژیر لی‌وه‌وه‌ گوتی:

- راسته.

پازومیخین خوی هه‌لقورتاند:

- قسه‌ی قوړه به‌پیز گیان! کرده‌وه‌خوازی کامه‌یه؟ بؤ کرده‌وه‌خواز هه‌ر وا له خوړا دروست ده‌بن؟ خو ئاسمان ده‌مناکاته‌وه و کرده‌وه‌خواز بخاته خواری. لانیکه‌م ئیمه دووسه‌د ساله له ژیانی کرده‌یی دابراوین و به‌وه پاهاتووین که هه‌نگاو هه‌لنه‌هینینه‌وه. هه‌لبه‌ته هزر و بیروکه و ئه‌مانه له‌وانه‌یه له‌ئارادا هه‌بن، ئه‌وه‌م قه‌بووله، وه‌لی...

پووه‌و لوژن دریزه‌ی پین دا:

- به‌لی، ئاره‌زووی چاکه بوونی هه‌یه، که‌رچی له جوړه منالانه‌که‌یدا. ته‌نانه‌ت سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که دز و کلاوچی ده‌وره‌ی داوین، توژه راستگویی‌ه‌کیش په‌نگه ده‌ست بکه‌وئ! وه‌لی کرده‌وه‌یه‌ک له‌ئارادا نییه،

باوانم! مرقۇئىكى كرده وەخوازىش نابىئىرى. ئەگەرىش ھەبىن ئەوا گای تەوئىل سېيىھ!

دیار بوو كە لوژن چىژ لەو باسە دەبات:

– ھارپاتان نىم. ھەلبەتە مرقۇف توش دەبىن و ھەلە دەكا، وەلى دەبىن چاوپۇشىلى لى بىرى. دەبىن ئەو ھەلانە بە نىشانەى ھەز و تاسەى ئەو بۆگە يىشتن بە ئامانچ و گۆرانكارى و سەرچاوەگرتوو لە ژىنگە يەكى ناٹاساى دەروە بزائىن. ئەگەر گۆرانكارى كەم بوو، دەى كاتىشمان ھەر كەم بوو! ئەو ھە با باسى كەرەستە و پىداوېستىش ھەر نەكەين باشتەر! لە دیدى كەسى منەو، گەر مۆلەت بەدن رايگە يەنم... بېروام وایە ھەر ئىستەش پىشھاتى چاك پرووى داوھ و لە ھەندى پرووھ پىشكەوتن ھەيە؛ بىرۆكەى بەنرخ و سوودگە يىتى تازە، كارى ئەدەبىي بەنرخ و نۆى لەبرى رۆمانسىيەت و خەيالپلاوى پىشوووى نووسەران. ئەدەبىياتى ئىمە وا پىندەگا، زۆرىك لە دەمارگىرىيە كانى خانمانى ھەلبىژاردە لە رەگەوھ ھەلكە نراون و ئىستە وا كالتەيان پىتيان دى... بە كورتى و پوختىيەكەى: ئىمە خۆمان لە رابردوو دابېرېوھ و رىگەى گەرانەوھش نىيە و ھەر ئەمەش بە گومانى من كارىكى گەرەيە، قوربان...

راسكۆلنىكۆف كتوپر دەنگى لىوھ ھات:

– چەندە باشىش لە بەرى كىردووھ! پىشنىارېش دەكا.

لوژن كە تىنەگە يىشت راسكۆلنىكۆف چى دەلېت، پرسىي:

– بېوورن، چىتان فەرموو، قوربان؟

وھلامى نەدرايەوھ.

زۆسىمۆف بە پەلە ھاتە ناو باسەكەوھ:

- زۆر پتەو و لۆژىكى فەرمووتان!

لوژن سەيرىكى قايلبووانەى زۆسىمۆفى كرد و لەسەرى پۆيشت:

- لۆژىكىيە. پەسەندى ناكەن، قوربان؟...

بە شىوازيكى سەركەوتوو و دەماربەرزانهو پەروى كرده
پازوميخين و تەنات گەياندىيە شوپىنيكىش كە هيندەى نەمابوو بە
گەنجۆ بانگى بكات:

- دواى ئەم هەموو قسانە قەبوولتان نيبە، كە دواچار بەرو و
پشكوتن، يان بە گوتهى ئەمرۆييەكان، پيشكەوتنىك هاتوو تە ئارا؟
لانىكەم بە ناوى زانست و راستى ئابووريبەوه...

- ئەمانە گيروگرفتى ئاسايين!

- نا، ئاسايى نين! بۆ نموونە تا ئىستە گەر بە منيان گوتوو
دراوسىكەتت خوش بوئى و منيش پەسەندم كردوو، دەى،
بەرەمەكەى چى بووه؟

لوژن هەلپەى بوو تا قسەكانى بكات:

- بەرەمەكەى ئەوه بوو كە من كۆتەكەم دەكرده دوو پارچە و
دەمدايە دراوسىكەم و هەردووكمان نيوەپووت دەماينەوه. ئىمەى
پروسەكان خۆمان پەندىكمان هەيه دەلنت گەر دواى چەند
كەرويشكىك بكەوى، هيج كاميات بۆ ناگيرئى! وەلى زانست پيمان
دەلى سەرەتا خۆتت خوش بوئى، چونكە هەموو شتىكى ئەم دونيايه
لەسەر بنەماى بەرژەوهندى كەسيە. خۆتت خوش بوئى و كارەكانت
چاك سەرپى بخە، ئيتر ئەوسا كۆتەكەشت نادپئى! بنەماى ئابووريش
دەلى تا كاروبارى كەسى لە كۆمەلگەدا چاكتر پىكوپىك بكرئى، كۆتى
نەدراویشمان كەمتر دەبىتەوه! يانى تا كۆلەكەكانى كۆمەلگە پتەوتر
بن، خۆشگوزەرانى و ئارامى گشتيش چاكتر دەبئى! كەواتە من بە مال

و سامانیپیکە وەنان بۆ خودی خۆم، وەک دەلێن سوود بە هەمووان دەگەیهنم و دەبمە هۆی ئەوەی دراوسێیکەم زیاتر لەو پارچە کوتەیی دەست بکەوێ؛ جا ئەمەش نەک وەک پیشتر لە شیۆهی دەروژە و خێرپیکردنی کەسی و بەهەلکەوتدا، بەلکە ئەمە لە ئەنجامی بووژانەوه و برەوسەندنی هەموو کۆمەلگەوێیە. ئەمە بیریۆکەیکەکی ئالۆز نییە، وەلێ بەداخەوه زۆری خایاند تا دەستمان پێی پاربا، خەیاڵپەرۆری و هەستگەراییی بووبوو بەر بەستی. گەرچی سۆسەکردنی ژیرییهکی واشی ناوێ...

پازومیخین پەقوزبەر قەسەیی پێی بێی:

– زۆر داوای لێبوردن دەکەم ها، منیش ژیرییهکی ئەوتۆم نییە، کەواتە واز لەم باسە بێنین باشتره! من لە کردنەوهی ئەم باسەدا مەبەستییکم هەبوو، وەلێ بە درێژایی سێ سالی پەبەق هێندە لەم چەنەبازییه سەرگەرمکەر و هێندە لە پەوتی بێکوتای ئەم قەسە کلێشەیی و هەمیشەبیانە وەرەز بوومە کە سوێند بە خوا کاتی ئەوانی تریش لێی دەدوێن، لە شەرمەزاریان سوور هەلەدەگەریم. ئاساییە، ئێوه بەو هەلپەیه لە خەمی نمایشکردنی زانیارییه کانی خۆتاندا بوون و منیش هیچ سەرکۆنەتان ناکەم. دەکرێ لە یەکەمین بەرکەوتندا ئەمە بە تەواوی شیاوی لێخۆشبوون بێ! من تەنیا ویستم بزانم چیتان لە هەگبەدایە، ئاخەر لەم دواییانەدا حەشاماتییک وەک کولە و میروو بەربوونەتە ئەم بیرە پیشکەوتنخوازانانە و دەست بۆ هەموو شتی دەبن، کرۆکەکەیی لە بەرژەوهندیی خۆیاندا دەگۆپن؛ هەموو هزر و نامانجەکیان پۆخل کردووه! ئەوهی پێویست بوو گوترا، بەرێز!

لوژن ئەمەیی پێی ناخۆش بووبوو و شیوازی قەسەکردنەکەیی گەلیک قورسوقولانە بوو:

- داوای لیئوردن دهکەم، کاکای پایەبەرز، یانی خەریکن لەو پەڕی
بێرێزیدا دەلێن کە من...

- ئۆوۆو! کاکای ئازیز!... چۆن دەکری وەها بێشەرمییەک لە من
بەوشیتەو؟... دەی ئیتر، لام وایە بەسیەتی!

رازومیخین کۆتایی بە گوتوبیژەکە هینا و دەمودەست ڕووی کردە
زۆسیمۆف تا بچنەوێ سەر باسەکە ی پێشوو. لوژن بەشی ئەو ئەقڵی
پێ شکا کە رازی بیت بە کۆتاییهێنان بە باسەکە. بریاری دا زیاد لە
چەند خولەکیک نەمیتێتەوێ و زووتر بپروات. بە ڕاسکۆلنیکۆفی گوت:

- هیوادارم ئەم پێکناشنا بوونە سەرەتاییەمان، بە چاکبوونەوێ
ئێوە و بە لەبەرچاگرتنی هەندێ هەلومەرج، قوول و گەرموگورتر
بین. زیاد لە هەر شتیکیش هیوای تەندرووستیتان بۆ دەخوازم...

راسکۆلنیکۆف تەنانت ڕووشی تی نەکرد. لوژن نیوخیز بوو تا
بپروات.

زۆسیمۆف بنجبرانە رایگە یاند:

- تەماشای هەر دەبی یەکن لە مشتەرییەکانی ئەویان کوشتین!

رازومیخین وەلامی دایەوێ:

- هیچ گومانیک لەوەدا نییە! ئەو پۆرفیری هیشتا هیچ بۆچوونیک
ناخاتە ڕوو، وەلێ وا خەریکە لیکۆلینەوێ لەگەڵ تاک بە تاکێ ئەو
کەسانەدا دەکا کە بارمەتیان لەلای بوو.

راسکۆلنیکۆف بە دەنگی بەرز پرسیی:

- لیکۆلینەوێ دەکا؟

- بەلێ دە، بۆچی؟

- هیچ.

زوسیمۆف گوتی:

– چۆن دهستیان پیتیان راگه‌یشتووه؟

– کوخ هه‌ندیکیانی ناسیون و پتی گوتوون، ناوی هه‌ندیکیشیان به‌سه‌ر به‌سته‌ی بارمه‌کانه‌وه بووه و چهند که‌سیکیشیان خویان ده‌ستپیشخه‌رییان کردووه.

– به‌س هر به‌راست، ئیمه تووشی چ چه‌قوکیشیکی به‌دغه‌ری فیلباز و شاره‌زا بووینه! چ زاتیکی هه‌بووه کابرا! له‌وپه‌ری بیتاکیدا!

پازومیخین قسه‌ی پێ بپری:

– ئه‌سله‌ن وا نییه! ئائهم بیرکردنه‌وه‌یه هه‌مووانی له‌بابه‌ته سه‌ره‌کیه‌که دور خستووه‌ته‌وه! به‌س من له‌سه‌ر ئه‌وه سوورم که ئهم کابرایه ئه‌سله‌ن فیلباز نییه، شاره‌زاش نییه و به‌ئه‌گه‌ریکی زور یه‌که‌مین تاوانی بووه! نا‌کرئ گریمانه‌ی ئه‌وه بکه‌ین که ئه‌مه تاوانیکی پیش‌وه‌خته پلان‌پیزکراو بووه و سه‌روکاریمان له‌گه‌ل تاوانباریکی فیلبازدا هه‌یه. به‌پنجه‌وانه‌وه گریمانه‌ی ئه‌وه بکه‌ن که کابرا بیته‌زمون بووه و وه‌ک پوژیش پوژشنه که خووبه‌خت توانیویه‌تی رابکا... به‌خته ئیتر، گه‌ر به‌خت یارت بێ چیت بوئ ده‌یکه‌ی، وایه؟ به‌دووری ده‌زانم کابرا ته‌نانه‌ت بی‌ری له‌وه‌ش کردبیته‌وه که ده‌شی کیشه و به‌ربه‌ستی بیته‌ری! ئاخ‌ر ته‌ماشای چیی کردووه! هه‌ندێ گه‌وه‌راتی بردوون که هه‌مووی بایی ده‌ بیست پو‌بلتیک ده‌بن، گیرفانه‌کانی ئاخ‌نیون و جل‌وبه‌رگ و شه‌ره‌وم‌په‌ی پیریژنه و س‌ندوو‌قچه‌که‌ی ژیرو‌ژوور کردوون، که‌چی هه‌زار و بی‌نجسه‌د پو‌بل، بێ له‌ چهند ئه‌سکه‌ناسیکی تر، له‌ س‌ندوو‌قیکی نیتو چه‌که‌جه‌ی سه‌ره‌وه‌ی دۆلابه‌که‌دا بووه! به‌ ناخیزی گیانی نه‌ش‌یزانیوه وه‌ک مرۆف دزی بکا، ته‌نیا توانیویه‌تی مرۆف بکوژئ. گومان له‌وه‌دا نییه که یه‌که‌مین تاوانی بووه، له‌ منی

وهرگره، يه كه مين تاوان. شپرزه بووه و پاكردنه كەشى خووبهخت بووه، نهك به بهرنامه و نهخشه.

لوژن هاته نيو باسه كه وه و پرو له زوسيمؤف كوتى:

- لام وايه باسى كوژرانى نه و پيريزنه سووخوره دهكەن، نه رى؟

كلاو و دهستكيشه كه ي به دهستيه وه بوون و پاره ستابوو، به لام ههستى دهكرد بهر له پويشتن بيگومان دهبن چەند دانە يەك له پرسته ژيرانه و كورته كانى خوئى به باسه كه دا بكات. به پرونى ديار بوو تامه زرويه كاريگه ريه كه ي دلخوشكەر جي بهيليت و هه مديسان ههستى به خوئازينى به سەر پاريزكاريه كه يدا زال بوو.

- به لى، بؤ ئيوهش بيستوتانه؟

- ئوو، به لى. ليره بووم، بؤ دهكرى نه ميبيستى؟

- ورده كاريه كه شى دهزانن؟

- ناكرى بلجم ورده كاريه كه شى دهزانم، وه لى خالىكى تر هه يه كه زور بؤم سه رنجرا كيشتره. وهك ده لىن خودى مه سه له سه ره كيه كه. نه و راستيه ي كه پيژهى تاوان له لايەن چينه نزمه كانى كۆمه لگه وه له پينچ سالى پابردوودا زياد بوونىكى بهرچاوى به خووه ديوه، له لايەك؛ جا دزى و ئاگر نانه وه ي يهك له دواى يه كيش له ملا و له ولاوه با بوهستى. سه يرترين خال به گومانى من نه وه يه كه پيژهى تاوان به هه مان نه اندازهش له چينه به رزه كانى كۆمه لگه شدا بهر وه ي هه بووه. له لايه كه وه ده بيهستى خوئندكارىكى زانكو له ناوه راستى جاده دا به سەر بارى پؤسته چييدا داوه و دزيويه تى، له لايه كه تره وه داده نيشى و ده بيهستى كه ژماره يه كه ي سه ر به چيني سه ره وه ي كۆمه لگه، هه ستاون و نه سه كه ناسى ته زويريان ليداوه. هه ر له م دوايانه شدا له مۆسكو دهسته يه كه ي خراپه كاريان گرتن كه بليتى يانسيبى ساخته يان دروست

کردووه و يەكئىك لە سەرگەورەكانىشىيان مامۇستاي مېژوو بووه!^۱
دواتریش ئەو سياسىيەى ئىمەيان لەبەر ھۆكارگەلىكى ماددى كە ھەر
ديارىش نىيە چىن، گرت و كوشتيان... ئىستەش گەر ئەم پېرىژنە بە
دەستى يەكئى لە كەسانى سەر بە چىنى سەرەوھى كۆمەلگە كۆزراپى
(ئاخر خۇ موژىك و شت و خشل و زىرى لە كوئى بوو تا وەك بارمتە
دايىنى)، ئەوسا چۆن دەتوانىن پاكانە بۆ ئەم بىئاكارىيە پووتەى بەشە
شارستانىيەكەى كۆمەلگەكەمان بەكىن.

زۆسىمۇف قسەى فرى دا:

– گۆرانكارىيى ئابوورىش زۆر بووه...

پازومىخىن لەسەر قسەكەى لوژن پويشت:

– چۆن دەتوانىن پاكانەى بۆ بەكىن؟ ئەسلەن لەوانەى ھۆكارەكەى
ھەمان بىكرەدىيى و دژداماويىيە^۲ دىزىنەكەمان بىن!

– مەبەستان چىيە؟

– ئەو مامۇستا مۆسكۆيىيەى ئىوھ چ وەلامىكى ھەبوو بۆ ئەم
پرسىيارەى كە بۆچى ئەسكەناسى ساختەى لىداوھ؟ گوتوويەتى:
دوچار ھەر كەسەو خەرىكە لە رېنيەكەوھ پارە لە گىرفانى دەئاخى،
من دەمەوئى بە زووترىن كات پارە بەدەست بىنم. ئىستە من وشە بە
وشەيم بىر نايىتەوھ وەلى پووختەى قسەى كاپرا ئەوھ بوو كە دەپەوئى
لە پرىكدا بىيىتە كوپئى، نەك بە ئىشكردن و بە كۆشش و خەساركردن
تەمەنىك! ئىمە بە جۆرىك پرايتراوين كە دەمانەوئى ھەموو شتەى بە
ئامادەكرەوى بىتتە بەردەستمان. بمانكەنە قەلادۆشكان و بمانگېرن و

^۱ دۆستويفسكى بە ئاماژەكردن بۆ رووداو و پىشەهاتەكانى سالى ۱۸۶۵ لايەنى
بەلگەنامەى رۇمانەكە توخ دەكاتەوھ. «و. ف»
۲. دژداماوى: دەسەوستانى؛ دەستوپىسپىيەتى.

نانه که شمان بۆ بچوون. پاشانیش کاتی خوی^۱ هات و دهسته کان
ناشکرا بوون.

– ئەی لەم نیوهندهدا ئەخلاقیات چیی بەسەر دئی؟ جا وهک دهلین
بنه ماکان...

راسکولنیکوف کتوپر په رییه وه نیو قسه کان و گوتی:

– جا تو بۆچی خەمی ئەم شتانەت لێ نیشتووه؟ خۆ ئەمانه له گەل
تیورییه که تدا کوکن!

– له گەل تیورییه که ی مندا کوکن؟

– دە ی بەلێ، ئەو تیورییه ی که هەر ئیسته کردبووتانه چۆپی
دهستان و گەر پیک و لوژیکی به راست بگهڕی، ئەنجامه که ی ده بیته
ئەم له ناوچوونه ی خەلکی...

لوژن هاواری کرد:

– بۆ خاتری خوا...

زۆسیمۆف گوتی:

– نا، وا نییه.

راسکولنیکوف پهنگه پریو پراکشابوو، لیبوی سه ره وه ی ده له رزی و
به دژواری هه ناسه ی بۆ ده درا.

لوژن لووتبه رز و خوبه زلزان درێژه ی بی دا:

– ده بی میانرۆ بین، جا له هەر کاریکیشدا بی. تیورییه ئابوورییه کان
خۆ مرۆف دنه نادهن بچی مرۆف بکوژی. گەر کریمانکه ئەمه بی
که...

۲. ئاماژه یه بۆ سیستمی ئاغا-ره عیه تی روسیا له سالی ۱۸۶۱دا. «و. ف»

راسکۆلنیکۆف هه‌مدیسان په‌پیه‌وه نیو قسه‌کانی، ده‌نگی له‌تاو توو‌په‌یی و هه‌روه‌ها چیژی سووکایه‌تیکردن به لوژندا ده‌له‌رزی:

– که‌واته راست بووه... راستیان پین گوتووم که جه‌نایی پایه‌به‌رز، هیشتا کاتزمیریک به‌سه‌ر ئه‌ری گوتندا تینه‌په‌ریوه، به ده‌زگیرانه‌که‌تت گوتووه دۆخه شپه‌ مادی و سه‌رسوالکه‌رانه‌که‌ی ته‌واو دلخۆشی کردووی، چونکه وا باشتره مرۆف ژینکی بیناشتیلا‌نه و پیزان بخوازی و له هه‌ژاری ده‌ریبه‌ینی تا خۆی هه‌میشه له‌سه‌ره‌وه بی و بتوانی جله‌وی بکا و به‌رده‌وامیش بیخاته ژیر من‌ت و به‌پویدا بداته‌وه که ئه‌و نان‌بده‌یه‌تی، ها؟...

لوژن که له‌تاو چه‌په‌سان سوورسوور بوو بووه‌وه، هه‌لچوو و رقاوی قیراندی:

– تۆبه‌خوایه! کاکێ به‌پیز، چون قسه‌که‌ی من‌ت لای خۆته‌وه... به‌م جو‌ره هه‌لگه‌راندووه‌ته‌وه؟ من بیوورن، مۆله‌ت بده‌ن دلنیا‌تان بکه‌مه‌وه ئه‌و هه‌واله‌ی پیتان گه‌یش‌تووه، یان باشتر بیلیم، پیتان گه‌ییتراوه، بینه‌مایه و راست نییه و من... هه‌لبه‌ته سه‌سه‌ی ده‌که‌م کاری کنی بی... به کورتنیه‌که‌ی... ئه‌مه گورزینکی... کوش‌نده‌یه که... دایه گیانی ئیوه... ته‌نانه‌ت پیش‌تر به‌وه‌م زانیبوو که سه‌ره‌رای هه‌موو تایبه‌تمه‌ندییه ته‌واو نایابه‌کانیان، شیوازی بیرکردنه‌وه‌یان زور پۆمانتیک و به‌جۆشه، وه‌لئ هه‌رگیز پیم وا نه‌بوو تووشی هه‌له‌تیکه‌یشتینکی له‌م جو‌ره‌ بیی و به‌پینی تینگه‌یشتنی خۆی به‌هه‌له‌ بابه‌ته‌که‌ لیک بداته‌وه... هه‌ر به‌ راستی... به‌ راستی...

راسکۆلنیکۆف سه‌ری له‌سه‌ر پشتیه‌که به‌رز کرده‌وه و نیگای ناگرین و سه‌نگینی خۆی له‌و بری:

– ده‌ی ده‌زانی چیه‌؟ ده‌ته‌وی پیت بیلیم؟

– چىيە؟

لوژن بىن جوولە پراۋەستا و بە سىمايەكى بەرگرىكارانە و
رەنجاۋەۋە چاۋەرپى ما. چەند چركەيەك بىدەنگى بالى كىشاپوو.

– يەك جارى تر... گەر تەنيا يەك جارى تر بېشەرمىي وا بكى و
ۋشەيەك لەبارەي دايكەۋە بلىنى، لە پليكانەكانەۋە لنگاۋقوۋچ ھەلت
دەدەمە خورائ!

پازومىخىن قىراندى:

– ئەي ھاۋار، ديسان چ گلارايكتە؟

لوژن ۋەك گەچ سېي ھەلكەپا و لىۋىي گەست:

– يانى ئاۋھا، قورىان؟

بېرگەبېرگە دەدوا و ئەۋپەپرى ھەۋلى دەدا خۇي كۆنترۆل بكات، ۋەلى
بە ئاستەم ھەناسەي دەردەھات:

– ھەر لە سەھرەتاۋە دەركم بەۋە كرد كە چارەي منتان ناۋىت،
بەس پراۋەستام تا پوونتر بېيتەۋە و جوان ھالى بېم. دەتوانم چاۋ لە
زۆر شتى نەخۇشېك بېۋشەم بەتايبەت گەر خزمىش بىن، ۋەلى ئىۋە...
دواي ئەم مەسەلەيە... ئىتر ھەرگىز...

پاسكۆلنىكۆف قىراندى:

– من نەخۇش نېم!

– دەي ئەۋە خراپتر!

– ئادەي، يەلا بۇ دەرائ!

لوژن بىن ئەۋەي گوتەكانى تەۋاۋ بكات، خەرىك بوۋ بە زۆر لەنئىۋان
مىز و كورسىيەكەۋە جىنى بۇ خۇي دەكردەۋە تا بىروات. ئەم جارەيان

رازومىخىن ھەستايەوھە تا پىي بۇ خۇش بىكات. لوژن سەيرى كەسى نەكرد و تەنانت سەرىكىشى بۇ زۇسىمۇف نەلەقاند كە ماوھەك بوو بە ئاماژە و ناراستەوخۇ داواى لى دەكرد واز لە نەخۇشەكە بەئىت؛ جا چووه دەرى و كلاوھەكەشى تەنیا كلاوھەكەى تا سەر ئاستى شانەكانى داگرت، تا لە كاتى چەمىنەوھى و چوونە دەروھە لە دەركەكەدا، بەر ھىچ شىتېك نەكەوېت. تەنانت لە كاتى چوونە دەردا چەمانەوھى سستوونى بېرپەكانى پششى ئاماژەيان بە پىسى ئو سووكايەتییە دەكرد كە پنى كرابوو.

رازومىخىن تيامار سەرى بادا و گوتى:

– چۇن توانىت وا بەكى؟ ئاخىر تۇ چۇن ھەلسوكەوتى وا...

راسكولنىكوف ھەلچوانە ھاوارى كرد:

– لە كۆلم بىنەوھە، لەگەل ھەموتانمە، لە كۆلم بىنەوھە! ناتانەوئى كۆتايى بە ئەشكەنجەدانم بىنن؟ من لىتان ناترسم! لە ھىچ كەسىكىش ناترسم، ئىستە ئىتر لە ھىچ كەسى ناترسم. دەستم لى ھەلگرن و دەورەم مەدەن! دەمەوئى تەنیا بم، تەنیا، تەنیا، تەنیا!!!

زۇسىمۇف ئاماژەى بۇ رازومىخىن كرد:

– با بېرۆين.

– خۇ ناكرى ھەر وا جىي بەئىلین!

– با بېرۆين، وەرە.

زۇسىمۇف پىداگرانە قسەكەى دووبارە كردهوھە و پۇشىست. رازومىخىن ماوھى خولەكېك بېرى كردهوھە و پاشان دواى كەوت. زۇسىمۇف لە پلىكانەپىكەدا گوتى:

- تماشایا، گەر به قسه‌ی نه‌که‌ین له‌وانه‌یه خراپتر بیه. نابین
توورپه‌ی بکه‌ی.

- چی بوو ناخر کتوپر؟

- گەر به هه‌والیکی باش شوکی سۆزداریی لێ بدرابا، کاریکی باش
ده‌بوو! سه‌ره‌تا باشتربوو... ده‌زانی، ئەمه بیریکی له سه‌ردایه! شتیکه
که له زه‌ینی ده‌رناچن و زۆر خراپ وپری کردووه... من له‌وه ده‌ترسم
و لام وایه بیگومان ده‌بین شتیکه هه‌یه...

- ره‌نگه بیرى به‌و کابرایه، به‌و لوژنه‌وه قال بووبین! له قسه‌کانیا
تیگه‌یشتم بریاره له‌گه‌ل خوشکه‌که‌ی ڕۆدیا زه‌ماوه‌ند بکا و ئه‌ویش
ڕیک به‌ر له‌وه‌ی تووشی نه‌خۆشی بیه و بکه‌وئ، به‌ نامه هه‌والی ئەم
بابه‌ته‌ی پێ گه‌یشتووه...

- به‌لێ، جا ئەم خوێنپیه‌ش له کاتیکى چهنده ناله‌باردا گه‌یشت! خوا
به‌ نه‌فره‌تی کا، له‌وانه‌یه به‌مه سه‌ره‌له‌به‌ری هه‌موو ماندوو بوونمانى به
با دابین! وه‌لێ ناگاداری که ڕاسکۆلنیکۆف له‌باره‌ی هه‌موو شتیکه‌وه
بیباک بووه؟ هه‌رچیش ده‌لێی کاردانه‌وه‌ی نییه، که‌چی کتوپر ڕیک ئەو
کاته‌ی باسی ئەو بکوژه دیته‌ ناوه‌وه، ده‌شیوئ، ئەری؟

ڕازومێخین هاوړا بوو:

- ئەری، ئەری! منیش ده‌رکم به‌وه کردووه! بۆی گرنکه، ترسیشی
لێ ده‌نیشسن. ئەو ڕۆژه‌ش که به نه‌خۆشییه‌وه له بنکه‌ی پۆلیس
هه‌واله‌که‌ی بیستووه، شوک بووه و بووراره‌ته‌وه.

- ئیواره که هاتمه‌وه زیاتر باسی ئەم بوورانه‌وه‌یه‌م بۆ بکه، چونکه
منیش ده‌مه‌وئ شتیکت پێ بلێم. ئەم که‌سه زۆر سه‌رنجی ڕاگنیشاوم!
نیوکاتژمیری تر ده‌چم و سه‌ریکی لێ ده‌ده‌م... ئاوسان و هه‌وکردن و
ئەم شتانه له‌ئارا دا نین...

- سوپاست دهکم! منیش له و ماوه‌یه‌دا لای پاشا خاتون
دهمینمه‌وه و ناگاشم له پرودیا ده‌بین، ناستاسیا ده‌نیرم سه‌ری لئین بدا...
راسکولنیکوف که تهنیا مایه‌وه، تیاماو و بیزار له ناستاسیای
روانی، وه‌لئین ئه‌وه‌ر وا‌خنه‌خنی ده‌کرد.

- ئیسته‌چای بیتم بیخویه‌وه؟

- با‌بۆ‌دوایی! خه‌وم‌دئ! لیگه‌پئی‌ته‌نیا‌بم...

راسکولنیکوف ده‌ستبه‌جی‌پرووی‌کرده‌دیواره‌که‌و‌ناستاسیاش
چوه‌ده‌ر.

شه‌ش

به‌لام هر که ناستاسیا هه‌نگاوی نایه ده‌ری، پ‌اسکولنیکوف هه‌ستا و ده‌رگه‌کی کلۆم کرد، ئەو به‌سته‌یه‌ی که پ‌ازومیخین عه‌س‌سر هیتابووی و شمه‌که‌کانی ناویی به‌ شانازییه‌وه پ‌انابوون و هه‌مدیسان ده‌قی دابوونه‌وه، کرده‌وه و که‌وته خۆگۆپ‌ین. سه‌یر ده‌هاته به‌رچاو وه‌لی وا دیار بوو کتوپ‌ر هیتور بووبووه‌وه و هیچ ناسه‌واریک له و‌پ‌ینه‌کردنی شیتانه یان گورزی ئەو ترسه‌ی که له‌م دواییانه‌دا یه‌خه‌ی ده‌گرت، تیدا نه‌مابووه‌وه. بۆ یه‌که‌مین جار خه‌ریکیوو ئارامیه‌کی چاوه‌پوانینه‌کراو و تاییه‌تی ده‌چه‌شت. له‌ جووله‌ پ‌یک و پ‌وونه‌کانیدا، ئامانجدارییه‌کی لیتپراو دیار بوو. له‌ ژیر لیتوه‌وه به‌ خۆی ده‌گوت: ئەم‌م‌ر، هه‌ر ئەم‌ر. ئاگادار بوو که هیتشتا بیهیزه، به‌لام هه‌مان ئەو گوشاره‌ی که لیکه‌وته‌ی واسواسییه‌کی توند بوو -ئیسته له‌ ترۆپکی خۆیدا، له‌ شیتوه‌ی ئەو ئارامیه‌ تاییه‌تیه‌دا ده‌رکه‌وتبوو- هیز و پ‌روابه‌خۆبوونی به‌و ده‌به‌خشی. و‌پ‌رای ئەمه‌ش خواخوا‌ی بوو له‌سه‌ر شه‌قام به‌ سه‌ردا نه‌که‌و‌یت. که‌ جله تازه‌کانی پ‌وشین، سه‌یریکی پاره‌ی سه‌ر میزه‌که‌ی کرد و پ‌اش تاو‌یک پ‌اوه‌ستان، بیستوپینچ پ‌ۆبلی خسته گیرفانییه‌وه. چه‌ند سه‌ککه‌یه‌کی مسیی باقیی ئەو ده‌ پ‌ۆبله‌شی هه‌لگرت که پ‌ازومیخین به‌ جلی دابوو. بیده‌نگانه کلۆمی ژووره‌که‌ی کرده‌وه، چووه ده‌ری، به‌ پ‌لیکانه‌کاندا خزایه‌ خوارئ و له‌ ده‌رگه‌ی کراوه‌ی موبه‌قه‌که‌وه ته‌ماشایه‌کی ژووره‌وه‌ی کرد. ناستاسیا که پشت له‌ ئەو پ‌اوه‌ستابوو و ئاگری سه‌ماوه‌ری خاوه‌نمالی ده‌گ‌راند، هه‌چی نه‌بیست.

جا چ كەسىك بىرى بۇ ئەو دەچوو كە ئەو بەتەما بىتت لە مال دەرچىت؟ خولەكىك دواتر لەسەر شەقام بوو.

كەم تا زۆر كاتزمىر ھەشت بوو و خۆر ئاوا دەبوو. ھەوا ھەر وا تاسىنەر بوو، ھەلى پاسكولنىكۆف تاسەدارانە ھەواى بۇدېن^۱ و پەر لە تۆز و خۆلى شارى ھەلدەمژى. ۋەخت بوو سەرى بسووپى. كتوپپ لە نىگای تادار و پوو خسارى ژاكاو و پەنگەپىويدا وزەيەكى كىويانە درەوشايەو. پىشتىر بىرى لى نەكردبەو ۋە ئىستەش نەيدەزانى بەرەو كۆي كەوتوۋتە پى؛ تەنيا ئەم بىرەى لە زەيندا بوو كە ھەر ئەمرو دەين ھەموو شىتنى تەواو بىن، بە يەكجارى و بۇ تامەتا بەين پراۋەستان. تا ئەمە نەكەم، ناگەرئىمەو ھەمەلى، لەبەر ئەو ھى ئىتر ئامادە نىم بەو جۆرە بژىم. چۆن دەيويسست تەواوى بكات؟ بە چ بارىكدا دەشكايەو؟ ھەر بە راستى ۋەلامەكەى نەدەزانى و تەنانت نەشىدەويست بىرى لى بكاتەو. ئەو بىرەى لە زەينى دوور خستەو، ئاخىر ھەر جۆرە بىرىك ئەشكەنجەى دەدا. تەنيا ئەمەى دەزانى و تەواو ھەستى دەكرد كە دەبىت ھەموو شىتىك بگۆرىت، بە پراۋەخۇبوون و مكووربىيەكى پتەو ھەلى ناچارانەو دەوبارەى دەكردەو: جا چىش دەين، با بىن.

بەپتى خوى دىرىنى، ھەمان پىگەى گەپانى جارانى خۆى بەرەو گۆرەپانى سىتئاناي گرتە بەر. ھەرزەكارىكى پەشتال بە ئۆرگىكى دەستىيەو لەبەردەم دوكانىكى وردەوالەفروشىدا پراۋەستابوو و بە دژواری دەسكى كەرەستە مۇسقىيەكەى دەگىپا و ئاوازىكى ئىجگار سۆزبزوینی دەژەنى. ھەرزەكارەكە، بەدەم گورانىگوتتى كچۆلەيەكى پازدە سالەو ھەمەمۇسقىقاي لىدەدا كە لە پىادەپىكەدا پووبەرووى پراۋەستابوو و سەروسىمىمى ۋەك ھى خاتوونە خانەدانان بوو،

۱. بۇدېن؛ بۇسارد؛ بۇدېر؛ ھەواى تىز و بۇنناخۇش.

داوینتیکی دەلبی ئاشدار^۱ و کۆلوانەیی لە بەردا و کلاویکی حەسیریشی بە پەپتیکی سووری ئاگرییەوه لە سەردا بوو، هەموویشی کۆنە و پواو. بە دەنگیکی دوورەگە و ناجۆری گۆرانییێزانی گەپۆکەوه، وەلن تا پادەیهێک دلگیر و بەهیز، گۆرانیی دەگوت تا بەلکوو لەو دوکانەدا پارەیهکیان دەست بەکویت. راسکۆلنیکۆف چوو تەک دوو سەن گۆنرەوه که لەوئێ راولەستابوون، سەکەیهکی پینچکۆپیکیشی دەرھێنا و خستییه مشی گۆرانییێزەکهوه. کچۆلەکه کتوهر لە ناوهراستی نۆتیکی دریزکراوه و هەستورویژیندا، گۆرانییەکهی پچراند و بە هاواریک ئاوازەنی ئاگادار کردەوه که بەسە و پرویان لە دوکانیکی دیکە نا. راسکۆلنیکۆف روو لە پێیواریکی پیاوی نێوانسال که لەپالیدا راولەستابوو و لە کەسیکی دەستبەتال دەچوو، گوتی:

– ئێوهش حەزتان لە گۆرانیی سەرشەقامانە؟

کابرا حەپەساو و حەیران تەماشای کرد و راسکۆلنیکۆف گوتی:

– من زۆرم حەز لێیه.

وەلن باری قسەکردنی ئاكوکییهکی سەیری لەگەل بابەتی باسەکهدا هەبوو.

– زۆر حەزم لەم گۆرانیانەیه که لەگەل ئۆرگی شەقامیدا دەیانلین. بەتایبەت دەمەوئێوارانی سارد و تاریک و شیداری پاییزی. بێگومان دەبێ شیداریش بێ. کاتیک که هەر دەلئیت پێیواران هەموو رەنگیان سەوزە و نەخۆشن؛ یان تەنانەت لەو هەش باشتر، ئێو کاتەیی که بەفر پیک لە ئاسمانەوه دادەکا و باشی نای. بێگومان تێدەگەن چی دەلیم، ئەرئ؟ جا پاشانیش رووناکیی فائۆسەکانی سەر شەقام بەنێوان کلۆه بەفرەکاندا دەدرەوشیتەوه...

۲. ئاش؛ کوترای نیشاستە، کە تیرە یان جەوی که لە قوماش یان کاغەزی هەلەسون، رەپ و لووسی دەکات.

غهاره که له ژیر لیته وه گوتی:

– نازانم، به پرێز گیان... بیوورن...

له پرسیار و ههلسوکه وتی نااسایی راسکولنیکۆف ترسا و به پانتایی شه قامه که دا رابرد و په پیه وه ئه و بهر.

راسکولنیکۆف هه ر راسته و راست درێژه ی به پینگه که ی دا تا خۆی له و شوینه ی مهیدانی سیننایادا بینیه وه که ئه و پرۆه کابرای دهستگیر و ژنه که ی له گه ل لیزا هیتادا راوه ستابوون و قسه یان ده کرد، به لام نیستا له و ی نه بوون. کاتیک زانیی له کوپیه، راوه ستا و چاری له چواردهوری کرد و پوو له گهنجیک که کراسیکی سووری له بهردا بوو و له بهردهم نانه وایه کدا باویشکی ده دا، گوتی:

– ئه ری لیزه دا دهستگیریک و ژنه که ی شتیان نه ده فروشت؟

گه نجه که ته ماشایه کی ته و او لووتبه رزانه ی راسکولنیکۆفی کرد و وهلامی دایه وه:

– هه موو جوړه که سی لیزه کاسبی ده کا.

– ناوی چیه؟

– هه ر ئه و ناوه ی که به ده مییه وه له ئاویان هه لکیشاوه!

– نه کا توش خه لکی زارایسکی بیت؟ کامه پاریزگه؟

گه نجه که هه مدیسان له راسکولنیکۆف ورد بووه وه:

– خه لکی پاریزگه و ماریزگه نیین ئیمه پایه بهرن، خه لکی ده فه ریکین!

زیاتر کاکه م ده چوو بۆ گه شت و من دایمه له مالن ده مامه وه، هه ر

له بهر ئه وه شه که نازانم... ئیوهش ته شریف به فرموون و به مانبوورن،

پایه بهرن!

— کافیه نه‌وی سهره‌وه؟

— ریستورانته، سالونی بلیاردیشی لئی؛ له‌وی تا دل چه‌زکا کچه
شازاده‌شت ده‌ست ده‌که‌ون... ئوف، ئوف، ئوف!

راسکولنیکوف له میدان‌که تئیه‌ری. نه‌وبه‌ری میدان‌که، ئاپورایه‌ک
به سهروسیمای لادینیانه پشت له ئه و راه‌ستابوون. دپی به چترین
شوینه‌کان داده‌دا و له دهموچاوه‌کانی ده‌پوانی. دیار نه‌بوو بچی
ده‌یه‌ویت قسه له‌گه‌ل هه‌موو خه‌لکیدا بکات، وه‌لی خه‌لکه‌که حسینیان
بۆ نه‌ه‌کرد و ده‌سته‌ده‌سته پیکرا هاواریان ده‌کرد. راه‌ستا، تاویک
بیری کرده‌وه و پاشان به‌لای راستدا بای دایه‌وه و له پیاده‌ریکه‌وه
به‌ره‌و فازیزسنسکی چوو. که له میدان‌که تئیه‌ری، چوو نه‌او
کۆلانه‌وه...

چهندان جار به‌و کۆلانه‌دا تئیه‌ریبوو که به‌ره‌و میدان‌که پئچی
ده‌کرده‌وه و ده‌چوو‌وه سهر شه‌قامی سادوفا‌یا. له‌م دواییانه‌دا هه‌ر
کات دۆخی تیک ده‌چوو، چه‌زی ده‌کرد بچیت و به‌و ناوه‌دا پیاسه‌یه‌ک
بکات، تا به‌لکه دۆخی خراپ‌تریش ببیت. ئیسته هه‌نگاوی نایه ئه
لاکۆلانه و هه‌چ فکریکیشی له زه‌یندا نه‌بوو. له‌وینده‌ری چهندان بینای
پیکه‌وه‌لکاوایان کردوونه‌ته مه‌یخانه و ریستورانتی هه‌رزانجان. ژنان
یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌ سه‌ری پروت و جلی ماله‌وه، وه‌ک نه‌وی
ویستبیتیان ته‌نیا سه‌ریک له‌ دراوسینه‌ک بدن، ئامۆشویان ده‌کرد و
له‌ملا و له‌ولای پیاده‌ریکه‌وه کۆمه‌ل‌کۆمه‌ل راده‌وه‌ستان، به‌تایبه‌ت
له‌به‌رده‌م ئه‌و پلیکانانه‌دا که به‌ره‌و سالۆن ده‌چوونه خوارئ و له‌وی
ئیدی پئداویستی شه‌لاتیبه‌تی و که‌یف و رابواردنی هه‌مه‌چۆر ساز

۱. ئه‌م بینایه بوونیکی ده‌ره‌کی هه‌یه و له مه‌ودای نتوان سینتایا و شه‌قامی کونیدا
هه‌لکه‌وتوو. له‌و سه‌رده‌مه‌دا، دوو نه‌ومی خواره‌وی بیناکه —ناوی مالین نیک
بووه— ریستورانته و مه‌یخانه بووه و نه‌ومی سیتیبه‌میش سۆزانیخانه و لانه‌ی
خراپه‌کار و لاتولووتانی پئته‌ربورگی. «و. ف.»

کرا بوو. له په کیک له سالونه کانه وه هه راوه وریا و دهنگی گورانی و زرنکه زرنکی گیتار و هاوارگه لی سه رخوشانه تا سه ر شه قامه که دهات. کومه له ژنیک به رده رگه که یان قه له بالقی کردبوو، هه ندیک له سه ر پلیکانه کان دانیشتبوون و بپیکیش له سه ر شه قام. نه وانی دیکه ش به پیوه قسه یان ده کرد. سه ربازیکی سه رخوش که خه ریکی جگه ره کیشان بوو، له نزیک نه وانه وه به سه ر شه قامه که دا رینی ده کرد و قسه ی پیسی ده گوت. وهک نه وه ی هه ولی بوژینه وه ی شوینی مه به ستی بدات، وه لی بیری چوه که به ته ما بووه به ره و کوئ بروت. دوو ده روزه که ریش به گژ به کدیدا چوو بوون و بووده له په کی به دم سه ستیش له ناوه راستی شه قامه که دا ته خت بوئ پراکشابوو. پاسکولنیکوف چوه نیو ده سه ته ی ژنه کانه وه که به دهنگیکی گيراو قسه یان ده کرد. سه ریان پروت بوو و کراسی که تانی و پیلاری چه رمبزییان له پیدا بوو. چل سه له شیان تیدا بوو، وه لی هه ندیکیان نه و په ری حه فده سالیکی ده بوون. که م تا زور گشتیشیان به رچاویان شین بوو.

سه یر بوو که نه و دهنگ و گورانی و هه راوه وریایه ی که له سالونی خواره وه ی پلیکانه وه دهات، پاسکولنیکوفی به ره و خزی پراکشابوو... ده کرا بیستیت که که سیک له سالونه که دا شیتانه خه ریکی سه ما کرده و له گه ل رپیمی گیتار و دهنگیکی زیکن و تیزدا که گورانییه کی باوی نه و پوژانه ی ده گوت، له جیوه پاژنه به زه ویدا ده کوتیت. پاسکولنیکوف له بارینکدا که به ره و لای ده رگه ی سه ره کیی سالونه که چه ما بووه وه و له پیدا ره یکه وه به کونجکولی ته ماشای ژوورینی ده کرد، په ریشان و خه یالاوی، زور جدیدانه گوئی ده گوت.

هتی / هتی / نه ی پاسه وانی جوان

لیم مه ده / ده ی مه ده / له منی نوقسان

گؤرانىبىژ به دهنگه بارىكه كهى دهچرى و ئهمهى دهگوت،
راسكؤلنىكؤف كه لكه له په كى سهىر كه وتبووه سهىرى تا تىبگات
گؤرانىبىژه كه كتومت چى دهلىت، وهك ئه وهى هموو شتىك په يوه ست
بىت به ئه وه وه و هىچى دى.

بىرى كرده وه: دهلىتى بچمه ژوروى؟ هممويان سهىرخوشن و وا
فيله فىلى پىكه نىنپانه. منىش بچم بخومه وه؟

په كىك له ژنه كان له وى پرسى:

- نافه رمونه ژوروى، ئهى شازادهى نهرمونپان؟

دهنگى هىشتا ئاوازدار بوو و ناجورىى دهنكى ئه وانى دىكهى تىدا
نه بوو. له نىو ئه و كؤمه له يه دا تاكه كه سىك بوو كه لىى نه سه له مپته وه.

راسكؤلنىكؤف قه دى رىك كرده وه و له كچهى روانى:

- چه نده جوانىشى!

كچه زهرده خه نهى به ده مه وه كرد، زؤر بهم تارىفهى دلخؤش
بوو بوو.

گوتى:

- خؤتان جوانن.

ژنىكى دى به دهنكىكى گر و پپاوانه وه گوتى:

- چه نده لاوازشه، ئه م شازاده يه! ئه رى، ئه وه تازه له نه خؤشخانه
هاتويه ده ر؟

لادىبىه كى سهىرخؤش كه كؤتىكى فشى له به ردا بوو، به
زهرده خه نه په كى هه رزه و فره زانانه وه گوتى:

- سهیریان که، بهو لووته قوتانه وه ده لئی هه مووی کچه جه نه راله!
چه نده که یفیان سازه!

- مادام هر هاتووی، ده بچۆ ژووری!

- به چاران! گیبیانه که م، ئه ی نازدار!

بووده له که چوو ه خواری.

راسکولنیکوف به پری کهوت تا ئه وی جی بهیلنیت که کچه له
پشته وه پرا هاواری کرد:

- هئی، کورپه شازاده!

- چیه؟

کچه نیستیکی کرد.

- له هر کاتیکدا بن، حوشحال ده بم کاتزمیریکتان له گه له به سه ر
به رم، ئه ی شازاده ی نهرمونیان؛ وه لئ نیسته شهرم ده که م. ئه ی
سوارچاکی دلنشین، شهش کویکم به دیاری ده دهیتی شتی بخومه وه!
راسکولنیکوف چیه به دهسته وه هات دایه کچه که: سنی دانه سکه ی
پینچ کویکی.

- ناخخخ! له و شازاده دلباشه!

- ناوت چیه؟

- گهر کاریکتان هه بوو، هه والی دوکلیدا بپرسن.

یه کیک له ژنه کان به ره و دوکلیدا سه ریکی جوولاند و گوتی:

- ئه مهش ئیتر بیتمی کردوه! نازانم چون ده توانی ده سست له
خه لکی پان بکاته وه. گهر من بام ده بوومه دلۆپیک ئاو و ده چومه ژیر
زه وی...

پاسکۆلنیکوف کونپشکناھ تەماشایەکی خاوەنی دەنگەکەى کرد کە ژنیکی ئاوەلەرۆو و سیسالا بوو بە پووکی پەش و شینەووە کە لێوی سەریشی ھەلئاوسا بوو. ژنە، تانەکەى بە شیوەیەکی ھیمن و جددی وەشاندبوو.

پاسکۆلنیکوف لەبەرخۆیەووە بیری کردەووە: لە کوێ بوو، خۆیە؟... لە کوێ بوو دەمخوێندەووە کەسێ کە سزای مەرگی بەسەردا دراو، کاتژمێری بەر لە مەرگ دەلێن یان لانیكەم بیری لێ دەکاتەووە کە ئەگەر ناچار با بەسەر پەوژیکى بەرزەووە بژی و بەسەر لیواریکی ھیندە باریکەووە بوەستێ کە ھەر بە تەنیا شسۆنی دوو پتی بیتەووە... چواردەوریشى ھەلدێر و ئوقیانوس بێ و پەشاتی و تەنایی و زریانی تاهەتایی... جا ئەگەر بپاریش با سەرانسەری ژیاى لەو کەمە شوێنەدا بەسەر بیا، تەنانتە گەر بۆ ھەزار سال و تاهەتاش بێ... ھەر باشتر وایە بژی نەک بەو نزیکانە بمرێ! تەنیا و تەنیا لەبەر خودی ژیا، ژیا، ئەرێ، ژیا! جا چۆنییەتیشی گەنگ نییە، تەنیا زیندو مان و ژیا! ئای لەو راستییە سەیرە! خۆیە، چ بەسەرھاتیکە! بوودەلەى مەرۆف بیکوتایە!... وەلێ ئەو کەسەش لەبەر وەھا شتی بە بەنیادەم بلێ بوودەلە، خۆی لە ھەمووان بوودەلەترە!

ھەلبەتە پاش ئیتستیک دواھەمین دێری بۆ زیاد کرد.

گەیشتە سەر شەقامیکی دی.

فەرموو، ئەمەش کوشکی بلوورین! ^۱ رازومیخین کەمیک لەمەو بەر باسی دەکرد. بەس... چیم دەویست من؟ شتیکم دەویست ھا! ئەھا،

۱. لەو سەردەمەدا پیتەربورگ مەیخانەییەکی بەم ناووە لێ نەبوو، وەلێ ھۆتلی کریستال پالاس (کوشکی بلوورین) لەو ناویدا بوو. لە لایەکی دیکەووە، بەپێی بۆچوونەکانی فرانسوا شارل فوریە (ن. ک. بەرھەمی فوریە: تیۆرییەى یەکیەتیی جیھانی، ۱۸۴۱) مەزھەکانی کۆمەلگەى سۆسیالیستی لە کوشکی بلووریندا دەژین کە

رۆژنامە... زۆسسېمۆف گوتى ھەوالى كوشتتەكەى لە رۆژنامەدا
خویندوووتەوہ.

چووہ ناو رېستورانتيكى گەورە و پاكوخاوينەوہ كە چەندان
سالۆنى كەم تا زۆر خالىى ھەبوو. پرسىي رۆژنامەيان ھەيە يان نا.
دووسى كەس خەرىكى چاىخواردنەوہ بوون و لە سالۆنى پشتەوہشدا
چوار پياو لە دەورى يەكدى دانىشتبوون و شامپانيايان دەخواردەوہ.
راسكولنيكوف واى ھاتە بەرچاوە كە لەنيوياندا چاوى بە زامپوتوف
كەوتووہ، وەلى لەو مەودايەوہ نەيدەتوانى بليت سەد لە سەد خۆيەتى.
بىرى كردهوہ: گريمان زامپوتوفيشە، جا چيپە؟

شاگرد پرسىي:

- ھەزتان لە قۇدكا ھەيە، قوربان؟

- چايم بۆ بېتە. رۆژنامەشەم دەوى، ھى پىنج رۆژ لەمەوبەر ھەتا
ئەمرۆ. لە بەخششەكەشت بېتخەم بە.

- بە چاوان، بەرپۆز. ئەمە جارئ رۆژنامەى ئەمرۆ، قوربان! كەواتە
قۇدكاتان نەويست؟

رۆژنامەى كۆن و چاى پىنگەوہ ھىتان. راسكولنيكوف دانىشت و
دەستى كرده ھەلدانەوہى لاپەرە.

ھىتاي نەمپىنيە: ھەروەھا دەبىت نامازەى پەن بەكەين كە دۇستۆيفسكى لە گەشتى
سالى ۱۸۶۲دا بۆ لەندن بىناى كوشكى بلورينى لە ھايدپاركددا بىنى - كە بۆ
نمايشگەى گەورەى سالى ۱۸۵۱ دروست كرابوو- ھەروەھا كارىگەرىيەكى ئىنجىليى
لەسەر ئەر دانا. «و. ف»

– ئیزلیر، ئیزلیر، ئاتسیتکی، ئاتسیتکی، ئیزلیر، بارتولا، مه سیمق، ئاتسیتکی، ئیزلیر... دهک سندانان لیدا! ئەها، ئەهه تا... ژنیک له پلیکانه ریوه که وتووته خوار، دوکانداریک ئاره قخواردنه وه سووتاندوویه تیه وه، ئاگرکه وتنه وه له گه ره کی پیشکی، ئاگرکه وتنه وه له فلانه شوینی پیته ربورگ، همدیسان ئاگرکه وتنه وه له فلانه گه ره کی پیته ربورگ، همدیسان ئاگرکه وتنه وه له فلانه به شسی پیته ربورگدا... ئیزلیر، ئیزلیر، ئیزلیر، ئیزلیر، مه سیمق... ئەها، دۆزیمه وه...

دوچار ئەو شته ی دۆزییه وه که به دوایدا ده گه را و دهستی کرده خویندنه وه ی. وشه کان له بهرچاویدا سه مایان ده کرد، به لام تا کوتای به به ته که ی خوینده وه و به تامه زرۆبییه وه له ژماره گه لی دیکه ی رۆژنامه که دا به دوای درێژه ی باسه که دا گه را. که کاغه زه کانی هه لده دانه وه، دهسته کانی به هه لپه و پشووکورتانه ده لرزین. کتوپر به کیک هاته لایه وه و له پشت میزه که وه دانیشته. راسکولنیکوف سه ری هه له یئا. به لئ، ئەوه زامیوتوفی سه رده فته ر بوو، سه روسیماشی له گه ل جاری پینشوودا تۆسقالیک جیاوازی نه بوو، هه مان ئەنگوستیله کان و هه مان کاتژمیری زنجیردار، قژی ره شی بریقه دار، ته پله سه ری قلیشاو و رۆنلیدراو، هیله کی جوان، چاکه تیکی کاله وه بوو و کراسینکی چلکه سوو^۱. که یفی کۆک بوو، خۆ هه ر هیچ نه بی ده می تا بناگۆی دادرا بوو و سه رخۆشانه بزه ی ده کرد. رپوخساری مه یله و سه وزی له تاو ئەو شامپانیایه ی که خورادبوویه وه، که شابوو وه. سه راسیمه و

۱. بازرگانی به ناوبانگ و خاوهنی باخه کانی ئاوی کانزایی ده ستکرد که له سالی ۱۸۴۰دا کرایه وه و له سالی ۱۸۶۰دا له کاتی سه ردانیکردنی دۆستویسکیدا، به بۆنه ی یاری ئاگرین و نمایش و لایه نی دیکه ی سه رنجراکیشه وه به ناوبانگ بوو. «و. ف»

۱. چلکه سوو: چلکشور؛ به رهنگ و رووی چلکنه وه به هزی باش نه شواردن.

به دهنگیکه وه رهک ئه وهی ته مه نیک بین یه کدی بناسن، دهستی پین کرد:

- ئی! ئیوه لیره ن؟ پارومیخین دوینی دهیگوت ئیوه بیتهوش له جیگه دا که وتوون. زور سهیره ها! منیش هاتیووم چاوینکم پیتان بکهوی...

راسکولنیکوف که دهیزانی دواچار زامیوتوف له سهه میزه که ی دایده کوتی، پرژنامه ی خسته لایه که وه و به رهو لای ئه و وهرچه رخا. بزه یه کی هیتایه سهه لیتو که دهکرا جوره توونه مه زاجی و وه په زییه کی نوئی له بزه که یدا به دی بکهیت. هاته وه لام:

- ئاگادارم که هاتیبووی. ئه ری، به دوای گوره و ییه که شمدا که پابووی... دهترانی راسکولنیکوف به دلنیک نا و به سهه دل عاشقت بووه؟ پینی گوتم به یه که وه چوونه ته لای لویزا ئیفانوفنا، هه مان ئه و خانمخاسه ی که دهتویست خۆتی لی نزیک بکه یه وه و، له بهر ئه و چاوت له راگره هه له شه که تان داده گرت و ئه ویش هه ر ئاگای له دنیا نه بوو! بیرت هاته وه؟ مه سه له که هه ر زور پوون بوو!

- ئه و کابرایه ته واو سه ره پویه!

- کئی؟ راگری هه له شه؟

- نا، پارومیخینی هاوپیتان.

- خراب پای نابویرن ئیوه ها، به پرین زامیوتوف! هاتته ژوو ره وه ی به لاش له شوینتگه لی راقی. ئیسته له وئ شامپانیا که ت به ملی کیتا دا؟

- ته نیا له گه ل چه ند هاو پتیه ک چه ند پتیکمان هه لدا... که چی ئیوهش ده لین به ملی کیتا دا!

راسکولنیکوف پیکه نی:

– چاك بۇتان كەوتوۋەتە راستە! ئىۋەومانان لەژىر بەردىشدا بىن
پارە پەيدا دەكەن!

بە پىشتى زامىۋتوفىدا كىشا و بۆى زياد كرد:

– كىتسە نىيە، كورپە گيان! لە بەدخوازىيان نىيە كە ئەمە دەلىم، تەنيا
گالتەت لەگەل دەكەم، ۋەك قوشمەيى ئەو بۆيەچىيەتان لەگەل مېترى
كە بەر بووبوونە يەكترى... ھەمان دۇسيەى پېرىژنەكە...

– باشە ئىۋە چۆن ئەم ھەۋالەتان بىن گەيشت؟

– رەنگە لە تو زياترىشى لەبارەۋە بزنام!

– كەسىكى سەيرن بە راستى... گومان دەكەم ھىشتا نەخۇش بىن.
نەدەبوو بىننە دەرى...

– ئۆۋ! يانى لات وايە من كەسىكى سەيرم؟

– بەلى دەى. ئەى ئىستە چۆنە خەرىكى خويندەۋەى پۇژنامەن؟

– جا پۇژنامەخويندەۋە چىيە.

– ھەموۋى باسى ئاگرکەۋتنەۋەيە...

– نا، من ھەۋالى ئاگرکەۋتنەۋەكانم ناۋىن.

راسكۆلنىكۆف لەم كاتەى گوتوبىژەكەدا تەماشايەكى گوماناۋىى
زامىۋتوفى كرد و ھەمدىسان ھەمان بزەى گالتەچارانە بەسەر
لىۋەكانىيەۋە سەماى دەكرد:

– ھەۋالى ئاگرکەۋتنەۋەم نەدەخويندەۋە. ۋەلى دانى پىندا بىنن، ئەى

كەنجۆكەى نەرمونىان، دانى پىندا بىنن خەرىكە سۋىت دەيىتەۋە بۇ
ئەۋەى بزانى خەرىكى خويندەۋەى چى بووم، ھا؟

- ئەسلەن ھېچ ھەز ناكەم بزانم؛ تەنبا پرسىيارىك بوو. يانى نابى پرسىيارىش بەكەين؟ ئىوھ بۇچى ئەوھندە؟...

- ئادەى گوى بگرن! ئىوھ كەسىكى خوئىندەوار و ئەھلى ئەدەبىياتن،
ھا؟

زامىوتوف خۇى كۆ كردهوھ و شكۆدارانە گوتى:

- من لە راستىدا تا شەشى ئامادەىى...

- پۇلى شەش! واى چۆلەكە خنجىلانەكەم! بەو قژە دادراوھى تەپلەسەر و ئەنگوستىلانەىوھ! منالە دەولەمەندا! ئوو، ئوو! واى لەو كورەخاسە سەرنجراكىشە!

راسكولنىكوف پەىكى لە دەم دەرچوو و پىك بە پووى زامىوتوفدا تىرقايەوھ. زامىوتوف كىشايە دواوھ، ھىندەى ھەپەسابوو ئەوھندە زویر نەبووبوو و زۆر جددى دووبارەى كردهوھ:

- ھەر بە راستى سەىروسەمەرەن ئىوھ! وا بزانم ھىشتا خەرىكى وپىنەكردنن!

- وپىنە دەكەم؟ نا، ئەوھ توى كە خەرىكى قسەى پەرتى، ئەى مەلۆتكە! يانى من سەىروسەمەرەم، ھا؟ جىسەرنجم بۆت، ئەرى؟

- دەى بەلن.

- دەتەوى پىت بلىم چىم دەخوئىندەوھ و بەدواى چىدا دەگەرام؟ تەماشاش، سىپاردىم پۇژنامەكانى ئەم چەند پۇژەم بۇ بىنن. مەسەلەكە گوماناوبىيە، ھا؟

- ئن، مەسەلە چىيە؟

- گوتىقولاخى؟

- یانی چی، گویقولاخ؟

- لهوه گه پئ دوايي بؤت پرون دهکه مه وه. وه لئ، کوپیزگه ی خؤم،
دهمه وی پرایبگه یه نم... نا، باشتره دانی پیندا بننیم... نا، ئه وه ش نایی؛ من
شاهیدی دهدهم و توش شاهیدی. ئه ری، شاهیدی دهدهم که خه ریکی
خوینده وه بووم، سه یرم دهکرد و دهگه رام به دواي... .

پاسکولنیگوف چاوانی زیت کردنه وه و که میکیش وه ستا. دواچار
قسه که ی کرد، که م تا زور ورته ناسا و به جوریک که خه ریک بو
دهموچای به دموچای زامیوتوفه وه بنوسیئنی:

- خه ریک بووم به دواي هه والگه لی په یوه ست به کوشتنی ئه و
پیریژنه دا دهگه رام؛ ئه سلن هه ر له بهر ئه و مه به ست هاته ئیره!

زامیوتوف ته نانه ت چاویشی نه ترووسکاند و هه روا پیندا واقوور
بوو، نه جو له ی دهکرد و نه پوو خساریشی دهکشانده دواوه. ئه وه ی
که پاشان زیاتر له هه ر شتیک نانا سایی هاته بهرچای زامیوتوف،
ئه و بیده نگیه بوو که له نیواناندا هاته ئارا و خوله کیکیشی خایاند و
به دریژی ئه و ماوه یه ش لیک رامابوون.

زامیوتوف دواچار گیرخواردوو و پشووکورت، هاواری بهرز
بووه وه:

- دهی، جا چیه که خه ریکی خوینده وه ی هه والگه لی په یوه ست به
کوشتنه که وه بوون؟ په یوه ندی به منه وه چیه؟ ئیسته چی ده لئ؟

پاسکولنیگوف هه ر وا ورته ناسا و بن ئه وه ی کوئ به قسه کانی
زامیوتوف بدات، له سه ری رویشت:

- هه والی کوشتن و دوسییه ی ئه و پیریژنه ی که له نووسینگه که تاندا
باس دهکرا، خؤ بیرته... ئه و کاته ی له وی بوورامه وه. دهی، تیگه یشتی؟

- مه به ستان چیه؟ ده بن له چی تیگه م ئاخه ر؟

زامیوتوف به زور قسه‌ی ده‌کرد و به‌ره‌به‌ره‌ش خه‌ریک بوو ترسی
لن ده‌نیشته.

له‌پر باری پروخساری جدی و بیج‌وله‌ی راسکولنیکوف ټیک
چوو و راست، وه‌ک چهنډ خوله‌کټیک له‌وه‌وبه‌ر، په‌کټیک له‌پټکه‌نینه
هیس‌تریه‌کانی خوی به‌رودا‌کرد؛ ده‌تگوت به‌هیچ جوریک ناتوانیت
جله‌وی خوی بکات. یاردگاری په‌یوه‌ست به‌رابدرووه‌نزیکه‌که‌یی به
پرونی و برووسکه‌ئاسا هینایه‌وه‌یاد، ساتیک که‌توره‌به‌ده‌ست له‌پشت
ده‌رگه‌وه‌راوه‌ستابوو و کلومه‌که‌ده‌له‌رزی و ئه‌وانه‌ی ده‌ری جنیویان
هدا و ده‌رگه‌که‌یان ده‌له‌قاند و ئه‌ویش له‌ناکاو‌که‌وتبووه‌سه‌ری
هاوریان به‌سه‌ردا بکات، جنیویان پین بدات و بیانداته‌به‌ر گالته و
پټیکه‌نیت و ده‌ست بکاته‌قاقالیدان، قاقا و قاقا!

– ئیوه‌یان ئه‌قلتان له‌ده‌ست داوه، یان ئه‌وه‌تا...

زامیوتوف که‌کتوپر ده‌ستی کردبووه‌قسه‌کردن، به‌همان‌راده‌ش
کتوپرانه‌بیده‌نگ بوو، ده‌تگوت بپنښه‌کی بیروکه‌یه‌کی به‌زه‌یندا
هاتبوو و له‌جیوه‌وشکی کردبوو.

– یانی چی؟ بؤ نمونه‌چی؟ ده‌ی بیلی، خیراکه!

زامیوتوف تووره‌بوو:

– هیچ! هرهمووی بیمانایه!

هردوویکیان بیده‌نگ بوون. راسکولنیکوف دوا‌ی پټکه‌نیتکی
هیس‌تریایی، کتوپر خه‌م دایگرت و دالغی‌لیدا. ئه‌نشکی نایه‌سه‌ر
میزه‌که و سه‌ریشی خسته‌سه‌ر ده‌سته‌کانی و پیده‌چوو هر به
ته‌واوی زامیوتوفی بیر چووبیته‌وه. تا ماوه‌یه‌ک بیده‌نگی له‌ئارادا بوو.
زامیوتوف گوتی:

– بؤ چایه‌که‌تان ناخونه‌وه؟ خه‌ریکه‌ساد بیته‌وه‌ها!

— چى؟ چاى؟ ئۇ، بەلى...

راسكولنيكوف چايەكەى تام كرد و پارووه نانكى نايە دەمى. كتوپر پروانننە زامپوتوف و دەتگوت ھەموو شتىكى ھاتووه تە بىر و ئىدى خۇى كۆ كردهو. ھاوكات بارە گالتە جارانه كەى پووخساريشى گەراپەو. جا ھەمىدسان كەمىك چاى خواردهو.

زامپوتوف گوتى:

— بەم دوايانە لەم جۆرە تاوانانە گەلىك زياديان كردووه، ھەر دوينى لە پۇژنامەى ھەوالى مۆسكردا خويندەو ھە دەستەپەك خراپەكارىان لە مۆسكردا كرتووه كە پارەى تەزويرىان لىدارە، بە ھەموو ئەندامان و دارودەستەكەيانەو. بلىتى ساختەى يانسىيشيان دروست كردووه!

— ئۇو! بەس خۇ ئەمە زۆر كۆنە! مانگى لەمەوبەر ھەوالەكەم خويندەو.

راسكولنيكوف لەسەرخۇ ھەلامى داپەو ھە بەدەم بزهو ھۇى زياد كرد:

— يانى ئاوا، يانى بە بۇچوونى ئىو ھەمانە تاوانكارن؟

— گەر تاوانكار نىن، ئەى چىن؟

— ئەوانە؟ كۆمەلى مئالومەزمى گەلخۇن، نەك تاوانكار! پەنجا كەس لە دەورى يەكترى كۆ بوونەتەو ھە بۆنەى شتىكى ئاواھارە! لەو گالتە جاراپە! بۇ ئەو كارە سى كەسش زۆرە، جا ئەمەش گەر ھەر كەسكىيان زياتر لە خۇى متمانەى بەوى تریان ھەبىن! ھەر ئەوئەندە بەسە يەككىيان بەدەم سەرخۇشپەو ھە زار ھەلبىتى و ھەموو شتى بە با بچى! گەلخۇنە! چەند كەسىكى ناشىيان پاسپاردوون تا بلىتەكانيان بۇ بفرۇشن! ھەر ئەوھەمان نەدېتتوو كە مروف بۇ ھەھا كارى متمانە

بە كەسانى نەناسراو بكا! باشە گرىمان ئەم گەلخۆيانە سەر كەوتوو بوون و ھەر يەكەيان مليۇنيكىشى لە باخەل نا، ئەى دواتر چى؟ خۇ ھەر كامىكىيان تا كۆتايى تەمەن بەوانى دىكەو دەبەسستريتەو، خۇ خۇكوشتىنيان باشترە! خۇ ئەمانە ھەر نەشيانتوانيوە بليتەكان بكنە پارەى نەخت! كابرا چووہ تە بانك، پىنج ھەزار رۇبلى وەرگرتووہ و دەستەكانى لەرزيان لى نىشتووہ! چوار ھەزارى ژماردووہ كەچى ھەزارى كۆتاي پى نەژمىردراوہ، ھىندە پەلەى ئەوہى بووہ كە پارەكە بناخنىتە گىرفانى و بۇى دەرچىن. خۇ ديارە ئەمە گوماناويىە! ھەموو شتى سووك و ئاسان لەبەر خەپۇلىى كەسى تىك چوو! ئاخىر وەھا شتى چۆن دەكرى؟

زاميۇتوف كوتى:

- دەپرسن چۆن دەكرى دەست بەرزي؟ بەلى، ھەر زۇرىش ئاسايىە! من تەواو دلنيام كە شتىكى ئاسايىە، ئى، ئەوہ روو دەدا كە مروف ئىتر كۆنترۆل لەدەست بدا.

- يانى لەبەر وەھا كارى كۆنترۆل لەدەست بدا؟

- يانى گەر ئيوە بان خوتان كۆنترۆل دەكرى؟ نا، من شتى وام نەدەتوانى. يانى بۇ سەد رۇبلىك ئەزموونىكى ھىندە تۇقىنەر بكم؟ بە بلىتى ساختەوہ بچىتە بانك... بانكىش ئىشى ئەوہىە كە موو لە ماست بىننىتە دەر و بەم جۆرە شتانه دەزانى! نا، من ئەو زاتەم نەبوو بچمە بانك و وەھا كارى بكم. گەر ئيوە بان دەچوون؟

۱. بەسەرھاتىكى ھاوشىوہ لە دەيەمى ئەيلولى سالى ۱۹۸۵دا لە رۇژنامەكانى مۇسكۇدا چاپ بوو. «و. ف»

راسکولنیکوف همدیسان که و ته وه سه ری که باسه که بکاته وه به
قه شمهریات. پشتی که و تبووه له رزین و دواچار دهستی به قسه
کرده وه:

- گهر من بام به جزریکی تر هه لسه و که وتم ده کرد. ههزار پوبلی
یه که مم سنی چوار جار له م سه ره وه بۆ ئه و سه ر و هه مدیسان به
پینچه وانه وه ده ژمارده وه و چاک چاکتیک سهیری یه که به یه کی
ئه سه که ناسه کانم ده کرد. پاشان دهستم ده دایه دووهمین ههزار و تا
نیوهم ده ژمارد، په نجا پوبلییه کم ده رده هیتا و له به رده م پۆشناییدا
رامده گرت، پاشان ئه ویدیوی ئه سه که ناسه که شم ده دایه بهر پۆشنایی و
تا گوايه بزانه ته زویر نییه. پاشان پووم ده کرده فه رمانبه ری ئه ویدیو
هۆده که و ده مگوت: نه گبه تییه، هه ر ماوه یه که له مه و بهر یه کینیک له
خزمه کانم به بۆنه ی ئه م ئه سه که ناسه ته زویرانه وه بیستوپینچ پوبلی
زه ره ری کرد و جا پاشانیش و دهستم ده کرده گپرانه وه ی به سه رهاتی
درۆبینه. که ده گه یشته سه ر هه زاری سینه م، ده مگوت: نا، ئه ی هاوار،
وا بزانه نیم تیک چوو. ببورن، لام وایه له کاتی ژماردنی هه زاری
دووهمدا له حه وسه دا هه له م کرد، یانی نازانه... هه زاری سینه م وه لا
ده نا و هه مدیسان ده چومه وه سه ر هه زاری دووهم و ئیتر به م جۆره
تا کوتایی. که له ژماردنی هه مووی ده بوومه وه، ئه سه که ناسه تیکم له
دووهمین سه فته دا ده رده هیتا و دانه یه که له سه فته ی پینجه م و ده مدانه
بهر پۆشنایی و هه مدیسان ده مپرسی، ده کری ئه مانه بگورن، تکایه؟
به کورتی، به جۆریک فه رمانبه ره که م به گیر ده هیتا که سه ری لی
بشپۆی. جا دوا ی ته واو بوونی کاره که و کاتیک که ده چومه دهره وه ی
بانک، ده گه رامه وه و دیسان ده مگوت: ئه ی هاوار، ببورن... جا
له باره ی شتیکه وه داوای لیبوردنم لی ده کردن. گهر من بام
به سه رهاته که وا ده بوو.

زامیوتوف پیکه نی و گوتی:

- وای! ئەمە چ قسەیه که دهیکەن! وەلى ئەمە تەنیا قسەیه. دلتیام
بیته سەر کردەوه ئیوهش دەست و پیتان دەکهونه لەرزین و پەننیک
دەدن. بڕوام وایه نەک هەر من و ئیوه، تەنانتە تاوانکاری شارەزا و
دەستلەخۆشۆردووش ناتوانی تا ئەم ڕادەیه له خۆی دلتیا بی! با هەر
دووری بۆ نەپۆین، ئائەم پیریژنەى که لەم ناوهدا کوشتیان. بکوژەکه
هەر دەلتی تەواو سەری لى شتیواوه که ئاوها به پوژی پۆشن خۆی
خستوووته ئەو مەترسییهوه. موعجیزهیه که ئاوها پزگاری بووه.
وەلى ئەویش دەستی کهوتوووته لەرزین و دزییهکهی پى نەکراوه و
دواچار کۆنترۆلی لەدەست داوه. به کارهکهشیدا دیاره...

وا دیار بوو پاسکۆلنیکۆف ئەمەى پى ناخۆش بوو و بەدخوازانه
قسەکهی بۆ زامیۆتۆف سەندەوه و قیراندی:

- دیاره؟ دەى گەر راست دەکهن، بۆچی دەستگیری ناکەن؟ کاریکی
ئەوهنده قورسە! به بۆچوونی ئیوه پارەخەرچکردن یان نەکردنی ئەو
خالیکی زۆر گرنگه: ئەوهی که بزائن هەر کهسنى پارەى نەبووه و
ئێستەش کتوپر دەست بکاته پەخشانوتهخشان، کهواته بیگومان لەژیر
سەری ئەودا بووه! بەم جۆره منالیک دەتوانی بتان خەلەتینی!
زامیۆتۆف وەلامی دایهوه:

- پاستییهکهی ئەوهیه که تاوانکاران هەمیشە وا دەکهن. کابرا
ژیانی خۆی دەخاته مەترسییهوه و ئاگایانه تووشی تاوانیک دەبی! جا
دەستبەجی دەچیتە مەیخانه تا چۆپى بخواتهوه! له کاتی
پەخشانوتهخشاندا دەستگیر دەکرین، خو وەک ئیوه زیرەک و وریا
نین! گەر ئیوه بان هەرگیز نەدەچوونه مەیخانه، ها؟

پاسکۆلنیکۆف مۆنی کرد و نیگایهکی توندی گرتە زامیۆتۆف:

— دەلتى پىيى دلخۆشى، ئەرى؟ ھەز دەكەى بزانى گەر من بام چىم دەکرد؟

ناپازىانە ئەمەى پرسى.

بەلام زامىوتۆف جددى و لىبىراو پرسى:

— دەى بەلى، ھەز دەكەم بزنام.

پروخسار و ئاوازی دەنگى ھەتا بلىت جددى بووبوو.

— زۆر؟

— زۆر!

— باشە، گەر من بام...

راسكۆلنىكۆف ديسان پروخسارى لە پروخسارى زامىوتۆف نىزىك كردهوه، پىيدا واق بوو و ورتەورت سەس ئەم جارەيان زامىوتۆف بەرگەى نەگرت و لەرزى لى ھات— درىژەى پىدا:

— گەر من بام بەم جۆرە ھەنگاوم دەنا: پارە و گەوھەراتەكەم ھەلدەگرت، لەوى دەردەچووم و رىك بەرەو شوپىنىكى چەپەك دەكەوتەمە رى كە چواردەورى ھەسار بىت و بالندەشى پىدا نەفرى، بۇ نمونە لەو باخچانەى كە دەيانكەنە چىمەن يان شوپىنىكى لەو بابەتە. سەرھەتا بە ھەسارەكەدا بۇ بەردى دەگەرام كە بۇ نمونە بىست سى كىلۆيەك كىشى ھەبى و لەو پۇژەوھى كە ئەو بىنايە لەو ناوھەدا دروست كرايى، ئەو ھەر لەوى بووبى. بەردەكەم تل دەدا، چونكە بىگومان لەژىر و ھە بەردىكدا چالىك، شتىك ھەيە، گەوھەرات و پارەكەم دەخستتە ناو چالەكە و بەردەكەشم وەك چاران تل دەدايەو شويىنى خۆى و بە پىن گۆشارم دەخستە سەرى و جا مىل رىم دەنا و دەرويشتم. تا سالىك، دوو سال تەنانەت سى سال دواترىش دەستم لەو پارە و گەوھەراتەو نەدەدا. جا ئىستەش ئىوھ

بچن و هموو جییهک بگه پین! ده فرمومن ده سستگیرم کن گه
ده توانن!

- نیوه هر به راستی شیتن!

زامیوتوف ورتهورت ئه مهی گوت و خوی له راسکولنیکوف که
چاوی پشکولناسا دهره وشایه وه، پهنگی توئینه رانه په ریپوو و لیوی
سه ره وه شی داگیرسا بوو و ده له رزی، به ره و دوا دور خسته وه.
راسکولنیکوف تا ده کرا به ره و زامیوتوف داچه می، لیوه کانی که وتبوونه
له رزین، بهس یهک وشه یی له دم نه ده هاته دهر. ئه م دوخه سی
چرکه یه کی خایاند. ده یزانی خه ریکه چی ده کات، به لام نه یه ده توانی بهر
به خوی بگریت. وشه یه کی توئینه به سه ر لیوه کانیه وه ده له ریبه وه،
ریک وهک کلومی دهرگی پیریژنه سووخوره که؛ بوی هه یه له هر
ساتیکدا فرکه بکات و دهر بچیت، هاکا جله وی له ده سست دا و هموو
شتیکی ناشکرا کرد.

- ئه ی ئه گه ر من پیریژنه و لیزافیتام کوشتبن؟

دوا هه مین رسته ی خونه خوازانه له دم دهر چوو و هه مان سات
تیگه یشت که چ هه له یه کی کردوه.

زامیوتوف هه راسان ته ماشای کرد و پهنگی وهک که چ سه یی بوو و
زه رده خه یه کی لارویر په ریبه سه ر پوو خساری. پاشان به کزی زاری
هه له پیتا:

- هر به راستی شتی وا رینی تیده چی؟

راسکولنیکوف نیگایه کی چه په لانه ی تیگرت:

- ئاده ی، یه لا، دانی پیتا بنی که بروات کردبوو! بروات کرد، ئه ری؟

زامیوتوف شه پرزانه هاواری کرد:

- بروام به یهک وشهشی نهکرد. ئیستهش کهمتر له هه سات پروا به قسهتان دهکم!

- دهستم کهشف کردی، ئهی چۆلهکهی ژیکهله! کهواته پیشتر پروات پهن کردبووم که ئیسته کهمتر له پیشوو بروام پهن دهکهی؟
تهواو دیار بوو که زامیۆتۆف نارهحت بووه؛ هاواری کرد:

- به هیچ شیۆهیهک! یانی ئیوه به دریژیایی ئهم ماوهیه خهریکی ترساندنی من بوون تا بهم ئهجامه بگهن؟

- یانی پروا ناکهی؟ گهر راست دهکهی، کاتی له نووسینگهکهتان چومه دهری، له پاشهملهما چیتان کوت؟ بۆ ئهو راکره ههلهشهیه دواى ئهوهی بوورامهوه دامییه بهر پرسیار؟... هئی، تو...

له کاتی ئهو دهربرپینهی دوايیدا ههستایهوه و کلارهکهی هه لگرت و پروو له گارسۆن هاواری کرد و پاشانیش دریژهی پیندا:

- ئهری کوا نامهی کردهوهکانمان؟

گارسۆن رایکرده پیتشهوه و هاته وهلام:

- هه موو سی کۆپیک.

- ها، ئهوهش بیست کۆپیک بهخشش. ته ماشای ئهوه موو پارهیه...

دهستی پهر له ئهسکه ناسیی به رهو زامیۆتۆف دریژ کرد:

- یهک دونیا ئهسکه ناسی سوور و شین؛ بیستوپینج رۆبلی تهواو. تو بلی ئهمانه له کوئی هینابن، ها؟ ئهم جله تازانهم له کوئی بوون؟

۱. دهربرینیکی تانه ئامیز و گالته جارانهی راسکولنیکوفه، که ههکارهکهی ناپروونه و له بنه رتدا مه بهستی حسینی خوارده مه نییه کانه. «و. ک»

بیرتە كە تەنانت یەك كۆپكیشم نەبوو. گومانم نییە كە لیتیچینه وەت لەگەل خاوەنمالەكەشما کردوو. دەی، بەسە ئیتر. چەنبازی بەسە! بەهیوای دیدار... ھەر شاد بیت!...

راسكۆلنیکۆف لە سالۆنەكە چوو دەری. لەژێر کاریگەریی جۆریك لە ھیستریای دێندانەى ئاویتە بە شادییەكى بەرگەنەگیراو سەرتاپینی ھەلەلەرزى، وەلى ھاوکات خەمگین بوو و بە شیوەیەكى تۆقینەرانش ماندوو. پروخساری، وەك ئەوێ تازە لە نۆرەییەكى فێ نەجاتی بووبیت، كرژ بووبوو. سات دواى ساتیش ماندوو و ماندوو تر دەبوو. ھەر جوولە و ھەر پالئەریكى وروژینەری بچووك، دەمودەست ئەوى دەخروشاند و زیندووی دەکردەو، وەلى لەگەل ئەمانى پالئەرەكەدا، خروشانەكەش بە ھەمان خێزایی دادەمرکایەو.

زامیۆتۆف كە تەنیا مابوو، تا ماوہیەكى درێژ تیفكرانە ھەر لەوێ دانیشت. راسكۆلنیکۆف نائاگایانە شۆرشىكى خستبوو زەینی ئەو وە و گریمانەكانى پێشووێ لەبارەى ئەم بابەتەو ژیرا و ژووو کردبوون و واى کردبوو بۆچوونىكى مكوورانەشى بۆ دروست بىت. بنجبرانە بریاری دا:

— ھەر بە راستى ئەم ئیلیا پیتروفيچە كە مژەیه.

راسكۆلنیکۆف ھیشتا دەرگەى رېستورانتهكەى تەواو نەكردبوو وە كە لەسەر پلیكانەكان توشى رازومیخین بوو كە پووبەروو دەھات. كەم تا زۆر تا لووتیان بە لووتى یەكدیەو نەتەقى، یەكتریان نەبینى. چەند ساتىك ھەر وا پاوەستابوون و لە سەرەو ھەتا نووكى پێ لە یەكدى ورد دەبوونەو. رازومیخین لەپادەبەدەر سەراسیمە بووبوو، پاشانىش بریقەى ھەلچوونىكى جددى لە چاوانیدا درەوشایەو و پێ بە قورگى نەراندى:

— که واته پایه‌برز ته شریفیان لیره‌یه! له جیخه‌وه که‌ت دهرچووی و منی ده‌بنگ ته‌نانه‌ت ژیر ته‌خته‌خه‌وه که‌شت گه‌پام! سه‌رتاسه‌ری بانه‌که‌شم پیوا! وه‌خت بوو له‌بر تو له ناستاسیاش بدهم و... که‌چی جه‌نابی به‌رزوبه‌پیزتان لیره‌ن. پو‌دیا! نه‌مه چ هه‌لسوکه‌وتیکه؟ راستیه‌که‌ی بلن ناخر نه‌م کارانه یانی چی؟ قسه بکه! له‌گه‌ل تومه، نایستی؟

راسکولنیکوف هیمنانه وه‌لامی دایه‌وه:

— یانی نه‌وه‌ی که هه‌تا خوا‌ه‌ز کا لیتان بیزارم و دمه‌وئ ته‌نیا
بم.

— ده‌ته‌وئ ته‌نیا بی؟ تویه‌ک که ناتوانی هه‌نگاو بنی و هر وه‌ک مردوو بی‌زهن‌گو‌پووی و هه‌ناسه‌شت بؤ نادری، ته‌نیا بی؟ گه‌مژه خان!... ئیشت به‌کوشکی بلووری چی بوو که هه‌لساویت و نه‌م هه‌موو ریته‌ت برپوه؟ قسه بکه، ئاده‌ی!

— وازم لن بیته!

راسکولنیکوف نه‌مه‌ی گوت و هه‌ولی دا به‌ته‌نیشتیدا تینه‌پریت. پازومیخین که ئیدی گه‌یشتبووه سه‌ر لئوی، توند شانیی گرت:

— وازت لن بیتم؟ ناخر تو به‌شه‌ریکی چهنده بینچاوو‌پووی که من گیانم دهرچووه به‌ده‌سته‌وه و ئیسته‌ش پیم ده‌لئی وازم لن بیته؟ ده‌زانی چیت لن ده‌که‌م؟ له جیوه به‌رزت ده‌که‌مه‌وه، ده‌تکه‌مه نیو بوخچه‌یه‌که‌وه، ده‌تده‌مه بنیالم و ده‌تبه‌مه‌وه مالی و له‌ویش دهرگت له‌سه‌ر قوغل ده‌ده‌م!

راسکولنیکوف که پیته‌چوو ته‌واو هیمن بیت، به‌ده‌نگیکی شینه‌یه‌وه ده‌ستی پیکرد:

– تەماشا، پازومىخىن... ھەر بە پاستى دەرك بەوھ ناكەى كە من
خۆشەويستى و مرۇقدوستى تۆم ناوئى؟ ئەمە چ كاريكە تۆ دەتەوئ
خۆشەويستى خۆت لە كەسيكدا خەسار بەكەى... كە تف دەكاتە ھەر
ئەركى كە تۆ بۆيت كېشاوھ! باشە تۆ بۆچى كاتى نەخۆشكە وتەم
سۆراخت كەردم؟ گاهەس^۱ من خەزم كەردىن بەرم. ئەى ھەر ئەمرۆ پېم
نەگوتى تۆ خەرىكە ئەشكەنجەم دەدەى و پېت... پېت پەستەم؟ دەلىنى
كەيفت بە ئەشكەنجەدانى خەلكى دىئ! بىروات ھەبىن ئەم كارانەت تەنيا
جىگىربوونى تەندروستىم دوا دەخەن و ھىچى تر، چونكە تەنيا و تەنيا
ئەشكەنجەم دەدەن. ھەر ئىستە خۆت بېنىت كە زۇسىمۆف پۇيشت تا
نەكا پېتى توورپە بم. تۆش بېكە خاترى خوا و لە كۆلم بەوھ! باشە تۆ
چۆن مافى ئەوھت ھەيە ھەر بە زۆر چاودىرېم بەكەى؟ نابىنى ئەقل و
ھەست و ھۆشم لەسەر خۆيەتى؟ خۆت بلنى چۆن قايىلت بەكەم كە بەو
خۆشەويستىيەت كەساسم نەكەى؟ بەلنى، من پەنگە پېزان نەبم، پەنگە
كەم و بەدگە و ھەر بم، دەى كەواتە وازم لى بېنە! بۆ خاترى خوا وازم
لى بېنە! وازم لى بېنە!

لەسەر خۆ دەستى پىن كەردىبوو و پېشەوختە چىژى لە دەربىرىنى ئەو
پستە ژەھراو پانەى دەبەرد، وەلى ھەناسە سوار و بە بارىكى شىتائەوھ
قسە كانىى تەواو كەردن، ھەمان ئەو بارەى كە لە كاتى بەركەوتنى
لوژندا تۆوشى بووبوو.

پازومىخىن خولەكېك ھەر وا پراوھەستا، بېرىكى كەردەوھ و دەستى
بەسەر شانى پراسكولنىكوفەوھ لا بېرد و تىفكرانە گوتى:

– بېرۆ ملت بەشكىنە!

بەلام لە بارىكدا كە پراسكولنىكوف خەرىك بوو بەرپى كەوئت، كتوپر
قىراندى:

۱. گاهەس: لەوانەيە؛ كى نالى.

- پراوه‌سته! چاک گوی بگره بزانه چیت پین ده‌لیم. ده‌بین بلیم
ئیوه‌ومانان پین له قسه‌ی زل و هاشو‌هووشی پروپوچ! هر
ئیوه‌ومانان، پشیله بتانشیلی و هک مریشکی کر فس داده‌دن و ناله‌تان
ده‌گاته ئاسمان. تهنانهت هرچی قسه‌شتان هه‌یه له نووسره
بیانییه‌کانتانه‌وه دزیون. هه‌موو بووتان بپشکنن ئاسه‌واری ژیانیکی
سه‌ربه‌خوی تیدا نادوزنه‌وه! ئیوه‌ومانانیاں له‌جیی خوین، رونی
نه‌هنگ دروست کردوه، ئاو به ده‌ماره‌کاتاندا ده‌گه‌رئ! هیچ کامتان
په‌سهند ناکه‌م! له‌ژیر هر هه‌لومه‌رجیکدا بین ئاماده‌ن بینه هر شتی
بیجگه له ئاده‌میزادا! بوه‌سته، وا قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌م!

رازومیخین که بینیی وا پراسکولنیکوف به‌ته‌مایه بروات، قینه‌که‌ی
دوو‌هینده زیادی کرد و قیراندی:

- ده‌بین هر هه‌مووی بییستی! ده‌زانی من ئه‌م عه‌سره به‌بو‌نه‌ی
خانوه تازه‌که‌مه‌وه میوانیی ساز ده‌دم، له‌وانه‌شه هر ئیسته
میوانه‌کان گه‌یشتب، وه‌لن من له‌وئ خالم به‌ته‌نیا جن هیشتووه.
هر ئیسته سه‌ریکم لی دا و خیرا بوی ده‌رچوم تا بیمه شوینت و
هه‌موویانم به‌ته‌نیا جن هیشتن. ئاخ، گه‌ر تو هینده گه‌مژه نه‌بای، گه‌ر
گه‌مژه‌یه‌کی پروپوچ نه‌بای، گه‌ر که‌ریکی ئاولیینه‌که‌ر^۱ نه‌بای، ئاخ،
ئه‌گه‌ر نووسخه‌ی ئه‌سلی ده‌بووی نه‌ک نووسخه‌ی پوونوسکراو و
وه‌رگیزراو... ته‌ماشا رۆدیا، چاک ده‌زانم که تو ژیری، وه‌لن گه‌مژه‌شی!
گه‌ر گه‌مژه‌ش نه‌بای له‌جیی ئه‌وه‌ی به‌شه‌قامدا بسوورپیته‌وه، ئه‌م
عه‌سره ده‌هاتییه مالی من! ئیسته‌ش که هاتووپته ده‌رئ، ئیتر کار له
کار ترازاو! له‌ماله‌که‌مدا جوان له‌سه‌ر ئه‌سکه‌مله‌یه‌کی گه‌رم و نه‌رم
داتده‌نیشینم که له‌خواه‌نماله‌که‌مم وه‌رگرتووه... فنجانیک چای
ده‌خو‌پته‌وه و چاوت به‌چوار که‌سیک ده‌که‌وئ... یان هر ده‌توانی

۱. که‌ریکه ئاو لیل ناکا، مرو‌فیکی ته‌واو بینه‌قل و ئاوه‌ز. که‌ری ئاولیینه‌که‌ر: ته‌واو
بیناوه‌ز و گه‌مژه.

لەسەر قەنەفە بۆ خۆت رابکشیت و هەرچۆنیک بوو لە لای خۆمان بێ.
ئەو زۆسیمۆفیش لەوێیە. خۆ تۆش دێی؟
- نا.

رازومیخین کە ئیتر گەیبوووە سەر لووتی، قیراندی:

- باشە ئەو تۆ چی دەلێی! تۆ ناتوانی خاوەنی قسەى خۆت بێ،
چۆن دەزانی کە نابێی؟ تۆ لەم شتانه هەر تیشناگەى... من زیاتر لە
هەزار جار لەگەڵ خەلکی دەستەوێخە بوومە، وەلى دواتر بە پنی
خۆم چوومەتەووە بۆ لایان... ئاخرییەکەى تەریق دەبیتەووە و بە پنی
خۆت دەگەریتەووە! کەواتە بیرت نەچن، بینای پاچینکۆف، نەۆمى
سێیەم...

- هەر وا لەسەرى بڕۆ جەنابى رازومیخین، تا بەرەبەرە بگەیتە
ئاستنى کەسێک ناچار بگەیت شەفکاریت بکا تا ئەوسا چیژ لە
چاکەکارى وەرگەری!

- کى شەفکارى بگەن؟ من؟ حەدیان نییە، کەس زاتى نەبوو
تەنانهت بیریشى لى بکاتەووە، لووتى لە خۆل وەر دەدەم! ریک دەلێم تا
بیرت نەچن: بینای پاچینکۆف، ژمارە ٤٧، ئە پارتمانى کارمەندىک بە
ناوى بابۆشکین...

- من نابێم، رازومیخین.

راسکۆلنیکۆف وەرسووړا و دوور کەوتەووە.

رازومیخین بەدوایدا هاواری کرد:

- دێی و چاکیش دێی! گەر نەبێی تا ماوی ناوت نابەم! ئا بوەستە
بزانم، هۆووو! ئەى زامیۆتۆف لێرەیه؟
- ئەرى، لەوێیە.

- تو بینیت؟

- بینیم.

- قسه شت له گهل کرد؟

- قسه شمان کرد.

- ئەئى چیت پى گوت؟ پىنوئست ناکا بیلنى، چاوت دهره هات! كهواته
بینای پاچینکوف، ژماره ۷، ئە پارتمانى بابوشکین، بیرت نه چى!

راسکولنیکوف به دەم ههنگاونانه وه دوور كهوته وه و خۆى به
شه قامى سادوقا يادا کرد. رازومیخین به دەم فکر و خه ياله وه له پشترا
لئى دهروانى، پاشان دهستىكى راوه شاند و ویستى بچیته ژوور، وه لى
هه ره له وئى و له سهه ر پلېكانه كان راوه ستا و كه م تا زور به دهنگىكى
به رزبه رز له سهه رى پوئىشت:

- دهئى به نه فره ت بى! قسه كانى به گوتره نه بوون... خۆ منیش زور
ده به نگم! باشه يانى شیته كان ناتوانن دوو قسه ئى رېكوپېك بكن؟ لام
وايه زۆسىموفیش رېك له مه ده ترسا!

په نجهئى به لاجانگیدا کوتى:

- وه لى ئاخىر... چۆن وئلى بكم به ته نیا بروا؟ ئە وه پوئىشت و
خۆى خسته ناو ئاو... ئاخ، چ هه له يه كم کرد! نا ئە مه راست نیه!

جا هه له هات تا به راسکولنیکوف رابگاته وه، به لام ئیتر ئە و ديار
نه مابوو. رازومیخین تفيكى کرده وه و به ههنگاوى خیرا به ره و
كوئشكى بلوورین كه رايه وه تا بتوانیت قسه يه ك له زامیوتوف
ده ربه ئینیت.

راسکولنیکوف راسته و راست به ره و پردى قازنئىسنسكى پوئىشت و
له ناوه راستى پرده كه دا راوه ستا، هه ردووك ئە نیشكى نانه سهه ر

په رژینه کې و له ناسق راما. نهو کاته ی پازومیخینی جن هیشت هینده بیتهاز بوو که تهنانهت به دژواری تا پرده که بری کرد. زوری دل پیوه بوو له شوینتیکې نهو شه قامه دا دابنیشیت یان پابکشیت. به رهو ناوه که چه میوه و ناٹاگایانه له دواهمین درهوشانه وهی گولباوی^۱ زهرده په پر راما، له دیمه نی ریزه مالیک که له بهر شالاوی تاریکیدا، لیل و لیلتر دهچوونه وه، هه روه ها له پنجه رهی ژووریکې ژیر بانه لیزې لای چه پی که نداوه که، که له بهر پاشماوه ی تیشکی دهمو و ناواپووندا به جوړیک دهرهوشایه وه وهک نه وهی گری گرتیت. تهماشایه کی ناوی که نداوه که شی کرد که رهش دهچووه وه و وا دیاربوو ناوه که سهرنجی پراکشاهه. دواچار بازنه گه لیکې سوور له بهرچاوانیدا دهرکه وتن و دهتکوت ماله کان که وتوونه ته جووله. پپیواران، قهراخ ناوه که و گالیسکه کان و هموو شتیک له بهرچاویدا که وتبووه سه ما. کتوپر پاجه نی، وا دیاره ثم جارهیان به هوی دیمه نیکی توقینه ر و ناٹاساییه وه پراچله کیوه. ههستی کرد که سیک له لای راستیه وه پراوه ستاوه. تهماشای کرد و ژنیکې به ژنبرزی په نگزهدی دیت که دهسمالیکې به سهرییه وه به ستوره به دیده ی چه شنی گومی خوین و به چالداچووه وه. ژنه راست چاوی له و بریبوو، بهس وهک پوژ روشن بوو که هیچ نابینیت و کهس ناٹاسیته وه. له پر دهستی راستی به سه کزکه وه نا، سهره تا پنی راستی برده نه و دیو په رژینه که و پاشان پنی چه پی و خوی هه لدایه ناو که نداوه که. ناوه لیله که باوه شی کرده وه و له چرکه ساتیکدا قوربانیه که بی هه للووشی، به لام بؤ ساتیک دواتر ژنه ی نغروبوو که وته ره سهر ناو. هیمن هیمن به ناراستی ناوه که دا دهجوولا و سهر و پنی به ناو داپوشرابوون و داوینی وهک سهرینیک به سهر پشتیه وه فوو درابوو.

دهیان دهنگ پیکرا که وتنه هاتوهاوار:

۱. گولباو: سووری نال.

- وا دهخنکی! ژنه وا دهخنکی!

خه لکی رایان کرده پیشه وه، له ههردووک قهراخوه ئاپوړای ته ماشاقان جمه ی دهات. له سهه پرده که خه لکی له چواره وری راسکولنیکوفدا کو بوو بونه وه و له پشترا به سه کو که یانه وه گوشه ی. ژنیک له و نزیکانه وه هاواری کرد:

- خوایا!!!! خو نه وه ئافراسینیای خومانه! نه ی خواجه! پرگاری کن، خه لکینه! ده ری بیتن!

له نیو کومه لی خه لکه که وه یه کیک قیراندی:

- به له م! به له م بیتن!

به لام به له م پیویست نه بوو، پاسه وانیک به پلیکانه کاندای فرکه ی کرده لای که نداوه که، پالتو و پوته کانی داکه ندن و فری دانه لایه که وه و تیژ خوی هه لدايه ناو ئاوه که. ژنه چهند مه تریک له ولای پلیکانه وه به دم ئاوه که وه بوو و پاسه وانکه که به ئاسانی خوی که یاندی. به دهستی راستی جلی ژنه ی گرت و به دهسته چه پیشی توند شوشکه که ی^۱ گرت که هاواریکه ی به ره و لای دریزی کرد بوو؛ دهسته جی ژنه ی نغزو بوویان ده ره تیا به وه و له سهه به رده فرشی که تاره که دا رایانکشاند. زور زوو هاته وه سهه خوی، سهه ری به رز کرده وه، هه ره له وی دانیشست و دهستی کرده کوکه و پژمه و به شیوه یه کی ده به نگانسه که وته پاک کردنه وه ی کراسه خو سواوه که ی و نقه ی لیوه نه دههات.

دهنگی شینوشه پوړی ژنه که ی پیشوو به رز بووه وه که نیسته له ته ک ئافراسینیاه دانیشتبوو:

۱. شوشک: لس؛ لیس؛ باتوم؛ کورته تیلایه کی له دار یان پلاستیک که پاسه وانان، وهک چه کی سارد هه لی ده گرن.

- ئەوەندە سەرخۆشە ئاگای لە دنیا نەماوە و خۆیشی ناناسیتەوه!
هەر لەم پڕۆژانەدا بەتەما بوو خۆی لە دار بدا که گوریسە کهمان
پچراند و دامانگرت. وا ئیستەش تەنیا خۆلەکن چوومه دوکان شتی
بکۆم و کچه کهمم لەلای جی هیشت تا ئاگاداری بی... تەماشای دیسان
تووشی چ نەگبەتییهک بووین! ئەم داماو دەستگیره! هەر لەم ناوهدا
خاریکی دەستگیریه. ئەلەم نزیکانە دادەنیشین، دووهمین بینا
لەوسەرەوه، تەماشای ئەوی...

خەلکەکه بلأوهیان لێ کرد. پاسەوانەکه هیشتا لای ژنە بوو و
کەسیکیش قسەیهکی لەبارەى بەرپۆه بەرایەتی پۆلیسەوه فریدا...
پاسکۆلنیکۆف بە خەمساردی و گوینتەدانیکی سەمەرەوه دەپروانی و
لەبەرخۆیهوه ورتاندی: نا، چەپەلانەیه... ئاو... ئاو بە کەلکی ئەم کارەیه
نای. تەوا، بریار نییه شتی پروو بد! پاشانیش درێژەى پێدا: بیسوودە
لەوه زیاتر چاوهڕێی بم. ئەمانە چییان دەگوت لەبارەى بەرپۆه بەرایەتی
پۆلیسەوه؟... ئەى بۆچی زامیوتۆف لەسەر کارەکهى نەبوو؟ خۆ
بەرپۆه بەرایەتی تا کاتژمێر دە کراوێه... پشتی کردە پەرژینەکه و
چاویکی بە چواردهوریدا گیرا.

پاشان لێپراوانە گوتی: دەى، جا چیه؟ بە توون! لە پردهکه تێپەری
و بەرەو بەرپۆه بەرایەتی پۆلیس چوو. دلی خالی و بۆش بوو.
نەیدەویست بیر لە هیچ بکاتەوه. تەنانەت هەلچوونەکهشی
دامرکابووه. ئیستە ئیدی هیچ ئاسەواریک لەو کەفوکۆل و وزهیهی
نەمابوو که کاتی هاتنەدەر بۆ تەواکردنی هەموو شتیکی هەیبوو و
خەمساردیهکی تەوا شوینەکهى گرتبووهوه.

لە باریکدا که تەکهتەک و بیتاقەت بە قەراخ پڕاوهکهدا تێپەری،
بیری کردەوه: دەى، هەلبەتە رێکهیک هەیه. من کوتایى پێدەهینم،
خۆم دەمەوی کوتایى پێ بهینم... وەلێ ئیتر پیاو تیاوەچن، وایه؟ ئیتر
هیچ جیاوازییهکیشی نییه! خۆ ئەو بستمە جیکەیم هەیه، هاما! وەلێ

ئىمەيش ئاقىيەتلىكى سەيرمان ھەبوو ھا! ھەر بە راست يانى ئىتر تەواو؟ دواجار مەسەلەكەيان لا دەدركىتم يان نايدركىتم؟ دەك... نەفرەت لەم دۆخە! چەندە شەكەتیشم: بريا زوو دەگەيشتمە شوئىنى بتوانم لىنى دانیشم يان راکشیم! ئەم دۆخە گەمژانەيە زياتر لە ھەر شتىن ماىەى شوورەيىە! بەس ئىتر ئەمەشم بۆ گرنگ نىيە! ئاھ مەزۇف چ ھەلىتوپەلىتلىكى بە مەشكە دى...

بۇ گەيشتنە بەرپۆەبەرايەتى پۇلىس دەشيا راست بروات و لەسەر دووھمىن قەمچ^۱ بەلاى چەپدا پىنج بکاتەوہ و ئىدى بەرپۆەبەرايەتییەكە دوو ھەنگاويك لەو ناوہوہ دورور بوو. وەلىن كە گەيشتە پىچى يەكەم، راوہستا و بىرى کردەوہ، خۇى بە لاكۆلانكىدا کرد و بە درىژايى دوو شەقام رىكەى دورور کردەوہ. بۆى ھەبوو نيازىكىشى نەبىت، لەوانەش بوو مەبەستى بىت تەنانەت گەر خولەكىكىش بىت درەنگتر بگات و كاتى بۇ بگەرپتەوہ. لە بارىكدا كە ھەر وا بەدەم ھەنگاوانەوہ چاوى لە زەوى بېرىبوو، كۆپەر دەنگوت كەسىك شتىكى بە گوئيدا ورتاند. سەرى بەرز کردەوہ و بىنىى وا لە بەردەم دەرگەى ئەو بىنايەدا راوہستاوہ. لە يارۆ ئىوارەكەوہ ئىدى نە بە بەردەم ئەو بىنايەدا رابردبوو و نە تەنانەت لىشى نزيك بووبووہوہ^۲.

حەزىكى لىل و وەسفەلنەگر ئەوى بەرەو پىش پادا. چوہ ژوروى و لە پارەوہكە تىپەرى و لە يەكەمىن دەرگەى لای راستەوہ چوہ ژوروى. بە پلىكانە ئاشناكاندا مىلى نا تا بەرەو نەزمى چوارەم بچىتە سەرى. پلىكانە بارىك و كەم تا زۆر ستونىيەكە، تارىك تارىك بوو. راسكۆلنىكۆف لە ھەر باداكىندا رادەوہستا و فرە كونجكۆلانە چاوى

۱. قەمچ: پىنج.

۲. بە گوتەى تىخومىروف، شروڤەكارى ناسراوى تاوان و سزا، راسكۆلنىكۆف يان لەوانەيە خودى دۆستۆيشكى بىرى چوہە كە پالەوانەكە بەيانىى دواى تاوانەكە لە رىكەى بەرەو بەرپۆەبەرايەتى پۇلىس، ھەر بەويدا رابردوہ. «و. ف»

به چوارده وریدا ده گیزا؛ له بادیکی نهومی به که مدا چوارچیوهی به نجه ره که یان ده رهینابوو. بیری کرده وه: نهو رپوژه وا نه بوو. پاشان که بیشته نهومی دووهم و نهو نه پارتمانه ی که میتری و میکلای کاریان تیدا ده کرد. قوفلیان لی داوه و ده رگه که شسی تازه رهنگ کراوه؛ که واته بریاره به کرنی بدن. نه وهش نهومی سینه م... جا چوارهم. نه واته! چه په سابوو: ده رگی نه پارتمانه که له سه ر پشت بوو و چند که سیکیش له ژووره وه بوون و له ویترا دهیتوانی دهنگیان بیستیت؛ بیری له مه نه کردبووه وه. دوا ی ئیستیک به چند پلیکانه که ی دیکه شدا سه ر که وت و چوو نه پارتمانه که وه.

چند کریکاریک خهریکی گسکدان و بویه کردنی بوون. وا ده رده که وت په شوکاو و گیزکه وتوو و له بهر چند هۆکاریکی ناپوون لای وا بوو هه موو شتیک هر وهک جارن ماوه ته وه و ته نانه ت ده بیت تهرمه کانیش ریک له شوینی خویان و به سه ر زه و بییه که وه که وتین. وه لی ئیسته دیواره کان روو توقوت بوون و هیچ که لوپهل و ناومالیک بهرچاو نه ده که وت؛ هه موو شتیک به جوریکی دی ده هاته بهرچاو. به ره و لای په نجه ره که چوو و به سه ر لئواره که یه وه دانیشته. ته نیا دوو کریکاری لی بوون، که هه ردووکیان گنج به لام دانیه کیان زور له وی دیکه که مته منتر بوو و خهریک بوون کاغه زدیوارییه کی تازه ی سپی پر له گولی یاسی وه نه وشه بیان به شوینی کاغه زدیوارییه کونه و پیسه که ی جارانه وه ده لکاند. دیار نه بوو بۆچی راسکولنیکوف ناوها به و کاره یان په سته و دژمنانه ته ماشپای کاغه زدیوارییه تازه که ی ده کرد و ده تگوت له ناخوه داخداره به وه ی که وا هه موو شتیک خهریکه ده گورپیت. دیار بوو که کریکاره کان زیاد له کاتی دیاریکراوی خویان ماونه ته وه و خهریک بوو بله ز کاغه زه کانیان لوول ده کردن و خویان ده پیچایه وه تا برۆن. سه رگرمی قسه کردن بوون و به هاته ژووری راسکولنیکوفیان هر نه زانی. راسکولنیکوفیش

دہستہ سہرسنگ دانیشٹ و گوتی گرت. کریکارہ گہورہ کہ بہ ہاوکارہ
بچو و کترہ کہ بی گوت:

– ئەم ژنہ سہرلہ بہ یانی ہاتہ لام، زور زووش. سووراو و
سپیاویکی چاکیشی کردبووا! گوتم: وات زانیوہ چییہ، کہ ناوا لہ بہ ردم
مندا مہ کر و ناز دہ کہی و پەر و بالت دہنوئین؟ ... گوتی: تیت فاسیلیچ،
من تہنیا و تہنیا دہمہ وئ بہ تاییہت لہ خزمەت ئیوہ دا بم! گہیشتوہ تہ
ئوہ ئیترا! ئوہ باسی سہروسہ کوت و جلو بہرگی ہەر مہ کہ! ریک لہ
ناو گوفاریکہ وہ ہاتوہ تہ دہر، ریک ہەر وہ کہ ہی ناو گوفارہ کان!

– گوفار چییہ، ماموستا گیان؟

ناشکرا بوو کہ کریکارہ گہنجترہ کہ ئوہی دیکہی بہ ماموستای
خوی دہزانی.

– گوفار، کاکی من، دونیایہک وینہی تیدایہ و ہہموویشی
رہنگاوپہنگ. ہہموو شہممانیک لیرہ بۆ بہرگدوورہ کانئ دہنیرن، لہ
ہندہرانوہ بویان پؤست دہکەن تا چۆنیہ تی جلیوشین نیشانی
خەلکی بدن، ژن و پیاویشی بۆ نییہ. دہلئی تابلون. پیاوہکانیان کہم
تا زور ہہمووی چاکەت لہ بہر دہکەن، جا با بەشہ ژنانہ کانئ لہ ولوہ
بوہستن، کاکي خۆم، شتی وای تیاہ کہ بہ خەونیش ناییینی و من بہ
ہەرہموویان تیر نابم!

گہنجکہ بہ تامہ زروییہ وہ ہاوارئ کرد:

– ہیچ شتیک نییہ پیاو لہم پیتہ ربورگہ سندانییہ دا دہستی نەکہ وئ!
بیجگہ لہ دایک و باوکی، دہلئی لہ ہیچی کہم نییہ!

ئوہی دیکہشیان و تاربیژانہ گوتی:

– بہلن، بیجگہ لہ مہیان، ہہموو شتی دہست دہکہ وئ، کاکي خۆم.

پاسكۆلنيكۆف ھەستايەوھ و چووھ ناو ئەو ژوورەى كە پيشتر تەختەخو و دۆلاب و سندوقچەكەى لىبوون؛ ژوورەكە بىن كەلوپەل و ناومال كەلىك بچووك دەھاتە بەرچاۋ. كاغەزدىوارىيەكە نەگۆردرابوو و ھىشتا شوئىنى مېزى كۆتەلەكە لە قوژبىنكەوھ بەسەر كاغەزدىوارىيەكەوھ ديار بوو. پاسكۆلنيكۆف، بە حال چاۋىكى خشاند و گەرايەوھ لای پەنجەرەكە. كرىكارە گەورەترەكە زىت زىتلىك سەيرى كرد و كۆپەر پرسىي:

– ئىشىكتان ھەبوو، قوربان؟

پاسكۆلنيكۆف لەبرى ئەوھى وەلام بداتەوھ، چووھ پارەوھكە و زەنگەكەى لىدا، ھەمان زەنگ و ھەمان زايەلەى شكاو. دووبارە و سىيارە زەنگى لىدايەوھ و گوئى گرت و بىرى ھاتەوھ، ھەمان ترسى تۆقىنەر و پىرئازارى ئەو پۆژە، ئەم جارەيان خەرىك بوو ئاشكراتر دەھاتە سەرەختى. لەگەل ھەر زەنگىكدا سەرتاپا لەرزى لى دەھات و ھەر ساتەو زیاد و زىادتريش ھەستى بە قايلبوون دەكرد.

كرىكارەكە بۆى ھاتە دەرى و ھاۋارى كرد:

– چىت دەۋى لىرە؟ باشە تو كىي؟

پاسكۆلنيكۆف ھەمديسان چووھوھ ژوور و گوئى:

– دەمەۋى ئىرە بە كرى بگرم. وا سەيرى دەكەم.

– شەو و تەماشای خانوو! دەبوو لەگەل قاپچى بىي!

پاسكۆلنيكۆف درىژەى پىن دا:

– ژوورەكە شتان شۆردووەتەوھ! بۆيەشى دەۋى؟ خۇ خوينەكە

ئاسەۋارى نەماوہتەوھ؟

– خوئى چى؟

- ئى پېرېژنە و خوشكەكەيان لىزەدا كوشتن. ئىرە لە خوین
گەوزابوو.

كرىكارەكە تەنگېنەلچنراوانە ھاواری كرد:

- باشە تو كىتى؟

- من؟

- ئەرى، تو.

- زور حەز دەكەى بزانی؟... با بچینە بەرپۆتەبەرایەتتى پولىس تا
پىت بلىم.

ھەردووك كرىكارەكە واقوور تەماشایان دەکرد.

كرىكارە گەرەكەيان گوتى:

- دەرەنگ كەوتووین، ئىتر كاتى پۇشستە. دەى وەرە، ئالىوشكا.
دەبى دەرگەكە قوفل بدەین.

راسكولنىكوف بىباک بوو:

- چى لەوہ باشتر، دەى وەرن با بچین!

خوی كەوتە پىش و بەر لەوان چووہ دەر و بە پلىكانەكاندا
شىنەى شىنەى داگەرا. كە گەيشتە دەرگەى دەرئى قىراندی:

- ھى! لە كوئى قاپچى؟

چەند كەسىك لە بەردەرگەكەدا راوہستابوون و لە پىبوارانىان
دەروانى: دوو قاپچى، ژنىكى لادىتى و كاسىبىك بە جلى مالەوہ لەگەل
چەند كەسىكى دىكەدا.

راسكولنىكوف راستەو راست بەرەو لایان مى نا.

يەكىك لە قاپچىبەكان پرسى:

- چیتان دهویست؟
- چووبوونه به پړیوه به رایه تی پوولیس؟
- نیسته له وی بووم. نه مریکتان هه بوو؟
- هینستا خه ریکی دهوام بوون؟
- نه ری، له وی بوون!
- راگریش؟
- تا ماوه بهک له وی بوو. دهی، چیتان دهویست؟
- راسکولنیکوف وهلامی نه دایه وه، به لام به دم فکر و خه یاله وه هه
له وی له ته کیانه وه راوه ستا.
- کریکاره گوره که هاته پیشه وه:
- هاتووه ته سهیری نه پارتمانه که.
- کامه نه پارتمان؟
- نه وهی که نیسی تیدا ده که ین. فرک هاتووه ته ژووری و ده لی،
خو خونیه که شتان شور دوه ته وه! پاشانیش ده لی، لیره مرؤفیان
کوشتووه و منیش هاتووم به کرنی بگرم. جا چووه پشت دهر که که و
زهنگ له دوی زهنگی لیده دا، له بندا دهریپتا! ده لی: ورن بچینه
به پړیوه به رایه تی پوولیس تا حالتان بگم. له کول نابیته وه.
- قاچی ناوچاوی دا به یه کدا و تیاماوانه سهیری راسکولنیکوفی کرد
تا به سامتر دهر بکه ویت و گوتی:
- جه نابی پایه به رزتان کین؟

- من پودیون پامانوفیچ راسکولنیکوفم، خویندکاری زانکوم. له بینای شیلدا دهژیم... نه له کولانهی خواره وده، دوو ههنگاو له بهرتره وهیه، نه پارتمانی ژماره ۱۴. له قاپچی بپرسی، من دهناسی.

راسکولنیکوف نه مهی به دهنگیکی دریژکراوه و خه یالییه وه گوت و ته نانهت پرووشی له وان نه کرد، هر وا که له پره قانه له سر شه قامه وه پرو له تاریکیه که وړ بو بوو.

- بچی چوونه ناو ماله که وه؟

- چووم سهیریکی بکم.

- له وی چی هیه تا پیاو سهیری بکا؟

کابرای کاسبکار له پر په ریه نیو قسه کانه وه:

- ده بی بیگری و رایکتشییه بنکهی پولیس، ها؟

ده سته جیش وسکت بوو.

راسکولنیکوف له سهرووی شانوه تیری سه رنجیی گرته کاسبکاره که و به همان دهنگی خاو و دریژکراوه وه گوتی:

- ورن با بچین.

کاسبکار وهک نه وهی همدیسان گوروتینی به به ردا هاتبیته وه، به پروابه خوبوونیکی زیاتره وه گوتی:

- ئه ری، بییه! نه سلن بؤ ده بی نه مه سه له یه بینیته ناوه وه؟ تو بلتی چ خه یالیکی له سه ردا بی، ها؟

کریکاره کهش له ژیر لیتوه وه گوتی:

- له وه ناچن سه رخوشیش بی، هر خوا ده زانی چ گلاراویکیه تی!

قاپچی خه ریک بوو که له یی ده بوو و همدیسان قیراندی:

– له گەل تۆمه، چیت دەوی لێره؟ بۆ له کۆلمان نابیهوه؟

راسکۆلنیکۆف ته شقه له ی پین کرد:

– چی بوو، له وه ترسای بچینه لای پۆلیس، ها؟

– ترسی چی؟ بۆ واز ناهیتی و ناپۆی؟

ژنه لادییه که شاتاندی:

– کلاوچییه ئه و کابرایه!

قاچچییه که ی دیکه ش که پیاویکی قنۆر بوو و کۆته که ی کرابوو وه و کلیله کانی به قاییشه که یه وه کردبوون، هاواری لێ ههستا:

– باشه بۆ چه نه چهن له گەل ئه م کابرایه دا بکه ین؟ یه لا، ئاده ی ون به!... راست ده که ی ئه وه کلاوچییه... یه لا عه ره بانته پراکتیشه!

چنگی له شانێ راسکۆلنیکۆف گیر کرد و فرتی دایه سه ره شه قامه که. راسکۆلنیکۆف وه خت بوو ته خت ببیت، به لام توانیی هاوسهنگی بیاریزیت. بیده نکانه ته ماشایه کی کردن و به ده م ههنگاونانه وه دوور که وته وه.

کریکار گوتی:

– چ ساخته چییه که، ئه و کابرایه!

ژنه ی لادییی گوتی:

– له م رۆژانه دا هه مووی بووه ته ساخته چی!

کاسب گوتی:

– ده بوو بیده یه ده ست پۆلیس!

سه رۆکقاچی قسه ی یه کلاکه ره وه ی کرد:

– پتویست ناکا خۆمان تووش کهین. کلاوچییه! کابرا خواخواوی بهزمیکی بوو، جا که پنهوشیان کردی، ئیتر نه جاتت نابیی... من چاک ئەمانه دهناسم!

ئاخرییه که ی بچم یان نا؟ پاسکۆلنیکۆف له ناوه پاستی راسته پریکه دا راوه ستابوو و چاوی بهو دهو رو به رهدا دهگنپرا، وهک ئەوهی بیهویت وهلامه که ی له دهمی که سینکه وه بیستیت. بهلام نه وهلامیک هه بوو و نه دهنگیک، دهنگوت هه موو شتیک قروقپ و مردووه، ریک وهک ئەو بهردانه ی که پینی ده نانه سهر، هه موو شتیک له هه مبه ر ئەودا مردبوو، هر به تهنیا له به رانه ر ئەودا... وهلی کتوپر، بیست ههنگاو یک له پیشترییه وه، له وه پهری شه قامه که دا چاوی به ره شایه تی کۆمه له که سینک کهوت و غه لبه غه لب و هاواری هاته گوئی... له ناو ئاپۆراکه دا، کالیسه که یهک راوه ستابوو... پرووناکییه کیش دهره وشایه ناوه پاستی شه قامه که وه. پاسکۆلنیکۆف به لای راستدا بای دایه وه و به ره و لای ئاپۆراکه چوو. تر بلنی چی بووین؟ پینه چوو ئاماده ی هر په له قازه کردنیک بیت و، جا هر ئەم بیرکردنه وه یه ش، زهرده خه نه یه کی ساردی خسته سهر لئوی، چونکه ئیدی بریاری په یوه ست به چوونه لای پۆلیس یه کلایی بوو بووه وه و به بن هیچ گومانیک ده یزانی که زور زوو هه موو شتیک ده بریته وه.

حهوت

گالیسکه په‌کی خانه‌دانانه و رازاوه که جووته نه‌سپټکی خوله‌میثی رایان ده‌کیشا، له ناوه‌پاستی شه‌قامه‌که‌دا وه‌ستا‌بوو. گالیسکه که خالی بوو و گالیسکه‌وان دابه‌زیبوو و که‌سینکیش هه‌وساری نه‌سپه‌کانی به‌دهسته‌وه گرتبوو. که‌سانیکیش گرد بوو‌بوونه‌وه و له پیش نه‌وانیشه‌وه چند پاسه‌وانیک. په‌کیک له پاسه‌وانه‌کان چرایه‌کی به‌دهسته‌وه بوو و پروناکیه‌که‌یی ده‌گرته‌شتیک که له نزیک تایه‌ی گالیسکه‌که به‌سه‌ر زه‌وییه‌وه که‌وتبوو. هه‌موان ژاوه‌ژاویان بوو و هاواریان ده‌کرد و ناخیان هه‌لده‌کیشا. گالیسکه‌وان تیا مابوو و هه‌یتاه‌یتا پاته‌ی ده‌کرده‌وه:

– ئای له‌و تاوانه! خواجه، ئای له‌و تاوانه!

راس‌کولنیکوف تا ده‌کرا پټی بق‌خوی کرده‌وه و چووه پیش و دواچار توانی چاوی به‌و که‌سه‌بکه‌ویت که هه‌لاکه‌ی نابووه‌وه و نه‌و خه‌لکه‌شی که له ده‌وری خوی کو‌کردبووه‌وه. پیاویکی به‌پرواله‌ت بینه‌وش که گالیسکه به‌ژیره‌وه‌ی کردبوو، له خویندا‌گه‌وزاو، ته‌ختی زه‌وی بوو‌بوو. د‌وخیکی ناخه‌ژینی هه‌بوو، وه‌لی له کریکار و شت نه‌ده‌چوو. جو‌گه‌له‌خوین به‌سه‌روگوتلاکیدا پټکه‌ی به‌ستبوو و ده‌موچاوی هه‌لاهلای هیچی به‌به‌ره‌وه نه‌مابوو. پینده‌چوو زیانیکي خرابی به‌ر که‌وتبیت. گالیسکه‌لینخور د‌هینالاند:

– خوا هاوار! ده‌ی من ده‌بوو چی بکه‌م ناخر؟ ئیسته‌گه‌ر خیرا لیم خورپیا یان پیش‌سوه‌خته هاوارم نه‌کردبا به‌ه‌رحال، وه‌لی خو من

شینتهی ده‌پویشتم و هیچ په‌لهم نه‌بوو! هه‌مووی شایه‌تن که من وه‌ک
هه‌ر که‌سیکی دی لیم ده‌خوپی. خۆ سه‌رخۆش و شت ناتوانن پریک
پئ بکن، هه‌موومان ده‌زانین... بینیم که خه‌ریک بوو به شه‌قامه‌که‌دا
پاده‌برد. په‌تی ده‌برده‌وه و که‌م تا زۆر خه‌ریک بوو ته‌خت بین. دوو
جار، سنی جار و چه‌ند جاریک هاوارم کرد، پاشانیش هه‌وساره‌که‌م
پاکیتشا، وه‌لنی ئه‌و پاسته‌وراست هات و خۆی هاویشته ژیر سمی
ئه‌سه‌په‌کان! یان پیتشه‌خته نیازی وه‌ها کاریکی هه‌بوو و یان ته‌واو
به‌دمه‌ست بووه... ئه‌سه‌په‌کانیشم که‌نجن و زوو ده‌سه‌لمه‌وه... له
ترساندا سه‌لمینه‌وه و ئه‌ویش ده‌یقیراند، ئه‌مه‌ش زیاتر ئه‌سه‌په‌کانی
تۆقاند و ئیتر ئه‌م به‌لایه‌مان به‌سه‌ر هات!

ده‌نگیک له‌نیو ئاپۆراکه‌وه به‌سه‌رهاته‌که‌ی پشته‌راست کرده‌وه:

– کتومت وا بوو!

ده‌نگیکی دیکه‌ش رایگه‌یاند:

– هاواریشی کرد، پاست ده‌کا. سنی جار هاواری کرد.

ده‌نگی سینه‌میش به‌رز بووه‌وه:

– سنی جار هاواری کرد کاکه، هه‌موومان بیستمان.

به‌لام گالیسه‌که‌وانه‌که هینده‌ش دلخورت و تۆقیو ده‌رنه‌ده‌که‌وت. دیار
بوو که خاوه‌نی گالیسه‌که‌که‌سیکی ده‌وله‌مه‌ند و ده‌ستپویشتووه و
ئیتسه‌تاکه‌ش له شوینیکدا چاوه‌پیی ئه‌وه؛ پاسه‌وانه‌کانیش هه‌موو
خه‌موخه‌فته‌تیکیان ئه‌وه بوو که به‌رنامه‌ی ئه‌و پایه‌به‌رزه نه‌شپوتیت.
ده‌بوو که‌سه‌ی پیکراو که ته‌نانه‌ت هیچ که‌سیک ناویشی نه‌ده‌زانی،
بهن بۆ به‌پیره‌به‌راتیی پۆلیس یان نه‌خۆشخانه.

لەم بگەرە بەردەيەدا راسكۆلنيكۆف بە زۆر و گوشار دەپى پىن دادان و پووەو پىكراوەكەدا چەمبەيەو. لەپەر رووناكىي چراكە كەوتە سەر رووخسارى كابرا سىياچارەكە و راسكۆلنيكۆف ئەوى ناسىيەو.

– دەيناسم! من دەيناسم!

راسكۆلنيكۆف قىراندى و خۆي گەياندە پىزى يەكەمى ئاپۆپراكە.
– فەرمانبەريكى خانەنشەينكراو، ناويشى مارمىلادۆفە. مالى لەم نزيكانەيە، لە بيناي كۆزىل... خىزا دكتور ئاگادار بگەنەو! فەرموون، پارەكەشى لەسەر من...

پارەي لە گىرفانى دەرھىتا و نىشانى پاسەوانەكانى دا، ئەو ھەموو ھەژان و خرۆشەي شتىكى سەير بوو.

پاسەوانەكان دلخۆش بوون كە لانيكەم ناسنامەي كابرايان زانى.
راسكۆلنيكۆف ناونىشانى خۆيشى پىن دان و زۆر ھەتەر، بە جورىك ھەك ئەوھى باوكى خۆي لىنى قەومايىت، پاسەوانەكانى گىر دان كە دەمودەست مارمىلادۆف بىبەنە مالى خۆي و نەسەرەوتانە گوتى:

– لىترانەيە، دووسى بينا لەولاترا! بينا كە ھى كۆزىلە، لە يارۆ دەولەمەندە ئەلمانىيەكانە. بىگومان مارمىلادۆف بە سەرخۆشى بەرەو مالى بەپتوھ بوو! من دەيناسم... ئەو ئالوودەيە... ژن و چەند سەر خىزان و كچىكىشى ھەيە. زۆرى پىدەچى تا بىگەيەننە نەخۆشخانە، ھەلئى لەو بينايەدا بىگومان پەكى ناكەوئى! پارەكەشى لە سەر من، خۆم دەيدەم!... لە مالهەكى خۆيدا لانيكەم كەسىكى ھەيە بىن بەدەمبەيەو، بەس پەنگە تا نەخۆشخانە بىر نەكا و تەواو بىن...

توانىي دور لە چاوى ئەوانى دىكەو شتىك بخاتە مشتى يەككىك لە پاسەوانەكانەو. ھەلبەتە ھەموو شتىك ئاسايى و ياسايى بوو و ھەر چۆنىك بوو گەر مارمىلادۆفيان بگەياندباوھ مالى دەكرا زووتر

بگه نه فریای. پیکراوه که بیان بلند کرد و خه لکیش نارزه زوومه ندانه بۆ یارمه تیدان هاتنه پیشی. بینای کوزیل سی ههنگاو یک له ولاتره وه بوو. راسکۆلنیکۆف له پشته وه بوو، به پاریزه وه سه ری مارمیلادۆفی گرتبوو و رینگه ی نیشان ده دان و به هیواشی ده یگوت:

- لیره، نه لیره یه! له لاه! له پلکانه کاندای ده بن سه ری بهرز بکه ینه وه! به ولادا با بده ینه وه... نه ها به م جۆره! پاره که شی ده دم و نه رکی ئیوه ش قهره بوو ده که مه وه.

کاترینا ئیقانۆفنا به ژووره دووبستییه که یدا ده سستی کردبووه ههنگاونان، رینگ وهک هه میسه که به پیتی ده رفه ت له په نجه ره وه به ره و کوانوو که ده چوو و ده که رایه وه. ده ست له سه رسنگ ئامۆشۆی ده کرد و له گه ل خۆی ده دا و ده کۆکی. له م دواییانه دا زیاتر له جاران له گه ل پۆلینکای که چه گه وره و ده سالانه که یدا ده که وته قسه. که چۆله که هیشتا له زۆر شت حالیی نه ده بوو، به لام چاک له وه تیده گه یشت که دایکی پنیوستیی به وه و هه ر له بهر ئه وه ش دایمه چاوه گه وره و زیته له کانی له وه ده برین و ئه وه پهی هه ولی خۆی ده دا تا نیشانی بدات که تیده گات. پۆلینکا خه ریک بوو جلی له بهر برا بچوو که که یدا داده که ند که به دریزی پۆژ نه خۆش بوو و ئیستاکه ش به ته مای خه وتن بوو. کورپیزگه که چاوه ری بوو خوشکه که ی کراسه که ی له بهر دا که نیت، چونکه ده شیا هه ر ئه و شه وه کراسه که ی بۆ بشۆن. قیت و بی جووله له سه ر کورسییه که دانیشتیوو، وسکت و به رووخساریکی جدیدییه وه. پنیه کانی رینگ له بهر ده میدا دریز کردبوون، پاژنه کانی لکابوون به یکه دییه وه و په نجه کانی رووه و ده ری و گوئی شل کردبوو تا بزانی ت دایکی چی به خوشکه که ی ده لیت. لئوی هه لقرتاندبوو و جووله ی لئوه نه ده هات و به چاوانیکی زیت و واقه وه، رینگ به و جۆره دانیشتیوو که کوره چکۆله باش و ژیره کان بهر له خه وتن و له بهر دا که ندنی جلوه بهر که بیان داده نیشن. که چۆله یه کی بچوو کتر

لەويان كە تەنیا شـپرە پەپۆيەكى لە بەردا بوو، لە بەردەم
بارىكە دىوارە كەدا راوہ سـتابوو تا نۆرەى بىتت. دەرگەى پوو لە
پلىكانە كەيان كۆر دبووہوہ تا چەرەھەورى دووكەلى توتن كە لە
ژوورە كانى دىكەوہ دزەى دەكردە ئەوئ بېرىك سووك بىتت. لە بەر
شالاوى دووكەل، نۆبەى تۆقىنەرى كۆكەى توند و درىژ دەكەوتە
گىانى ژنەى سىلاوى و چارەپەش. كاترىنا ئىفانئوفا كە وا ديار بوو لە
ماوہى ئەم حەفتەىەى دوايىدا لاوازتر بووہ و پەلەئى سوورى سەر
گۆناكانى لە جاران تۆختر بوونە، بە دەم رىكردن بە ژوورە كەدا، گوتى:

– باوەر ناكەى پۆلىنكا، تەنانت ناتوانى وىناشى بەكى كە لە مالى
باوكەدا ژيانىكى چەند خوش و پەر لە پەخشانوتەخشانمان ھەبوو و
جا ئىستەش ئەم خۆپىيە ئالوودەى ئەو ھىچ كە سەرى منى
خواردووہ، خەرىكە ئىوہش دەخاتە بنى چالەكەوہ! باوكە گىان
ئەفسەرىكى پەبەرز بوو و تەنیا يەك ھەنگاوى ماوو بىتتە فەرماندار!
ھەر كەسى دەھاتە لای دەىگوت: ئىشان مىخايلىچ، ئىمە ھەموو
ھىوايەكمان بە تۆبە بىتتە فەرماندار! كاتى من... ئەھە! كاتى...
ئەھەئەھەئەھە... كاتى... ئاااااخ، تف لەم ژيانە!

كۆكەيەكى پىسى كرد و بەلغەمى ھىتايەوہ، چنگى بە سەرسنگىدا
كرد و قىژاندى:

– كاتى من... ئاخ، كاتى لە دواھەمىن كۆرى سەمادا... لە بەردەم
نۆينەرى خانەدانان... شازادە بىزىمىل نایا خودى خۆى چاوى بە من
كەوت... ھەمان ئەو خاتونە شازادەىەى كە دواتر كاتى زەماوہندكردنى
من و باوكت بۆ دوعاى خىر، پۆلىنكا... ئەرى، ھەر كە چاوى بە من
كەوت، پرسى: ئەمە ھەمان ئەو شوخەكچە نىيە كە لە رېتورەسى
دەرچووندا بە شالەوہ سەمەى دەكرد؟... (پىم گوتى خۆ دەبى ئەو
دراويە بگىرى، دەرزیبەكەت بگىرە و ھەر بەو جۆرەى كە فىزىم كۆردى

بیدوره وه، دهنه کوره که به یانیش... نهه! به یانیش.... نهه نهه نهه!...
له وه خراپتر کونه که ی گوره دهکا!!

گیانی دهرچوو تا چند رسته یه کی کوتایی دهربرپین و پاشان
دریژه ی پی دا:

- نه ری، نه و پوژانه شازاده شیگولسکای که تازه تا له
پیتربورگ وه هاتبوو... له گهل من سه مای مازورکای کرد و ده یویست
هر به یانیه که ی بیه دیدارم و پیتشنیاری هاوسه رگیری بکا، وه لی من
سوپاسم کرد، هله به ته به سه روزمانیکی خوشه وه و گوتم من ده میکه
دلیم به که سینکی تر داوه. نه و که سه ی تریش باوکت بوو، پولینکا.
باوکه گیانیششت تو قینه رانه هله چوو... نه ری ناوه که ناماده بوو؟ کراس
و گوره وییه کانم به ری! لیدا...

پووی کرده بچوو کترین مندال:

- لیدا! ده بی نه مشه و بی فانیله به سه ر به ری... گوره وییه کانیششت
بخره لاه... هه مووان پیکه وه ده شوم... باشه نه م نالووده مفته خوره
بؤ تا نیسته نه که راهه ته وه مالی؟ بووده له ی وا نه وهنده کراسه که بی له
به ر کردوو هه ر ده لی شپه ده سه ری گوشراوه! بی له مه ش،
شپوشیتالی دهره یناوه. هه موویم پیکرا ده شوردن تا ناچار نه بم دوو
شه و به سه ر یه که وه خوم بپروو کینم! خوابا!!!!!!... نهه نهه نهه نهه!
هه متر دهستی پی کرده وه! نه ی نه مه چیه؟

کاتیک که سانی سه ر پلیکانه کان و نه و پیاوانه ی بینین که خه ریک
بوون به زور باریکیان کیش ده کرده ژوره که وه، قیژه ی لی هه ستا:

- نه مه چیه؟ چی ده هیننه ژور ری؟ خوابا!!!!

که مارمیلادوفی بیتوش و خه لتانی خوینیان هینایه ژورر، یه کیک
له پاسه وانه کان ته ماشایه کی چواره وری کرد و پرسیی:

– لە کوێ درێژی کهین؟

– لەسەر قەنەفه! لەسەر قەنەفه که درێژی کەن، با سەری لەملاوە

بێ.

راسکۆلنیکۆف ئەمەى گوت و شوینەکهى نیشان دا.

پەکیک لە پلێکانەکهوه قیراندی:

– لەسەر شەقام کردوویانە بە ژێرەوه! سەرخۆش بووه!

کاترینا ئیفانۆفنا راوهستا و وهک گەچ سپیی هەلگەرا و هەناسەى سوار بوو. منداڵەکان تۆقیبوون. لیدای چکۆلە زریکاندى و رایکردە لای پۆلینکا و بە سەراپای لەرزۆکهوه خۆى پێوه هەلواسى.

کە مارمیلادوڤیان ڕاکشاند، راسکۆلنیکۆف ڕای کردە لای کاترینا ئیفانۆفنا.

– بۆ خاترى خوا لەسەرخۆ بن و مەترسن!

راسکۆلنیکۆف پەلەپەل قسەى دەکرد.

– لە کاتى پەڕینەوه لە شەقامدا گالیسکه لێى داوه. مەترسن، دیتەوه هۆش خۆى، من گۆتم بیهێننەوه مالى... خۆ من دەناسنەوه، هاتبوومه ئێره... هەر ئێسته دیتەوه هۆش خۆى، خوشم پارەکهى دەدهم!

کاترینا ئیفانۆفنا بیهیویانە قیژاندی و ڕای کردە سەر مێردهکهى.

– ناخرییه کهى سەرى خۆى خواردا!

راسکۆلنیکۆف دەمودهست تیگەیشت کاترینا ئیفانۆفنا لەو جۆره ژنانە نییه که هەقوناھەق ببوورینەوه. کاترینا ئیفانۆفنا دەستبەجى پشتییەکی خسته ژیر سەرى مێرده چاره پەشەکهى – کەس ئەوهى بە خەيالدا نەهاتبوو – جا کەوتە داکندى جلهکانى و پشکنینى سەراپای.

دهیزانی چی دهکات و هیج دهسته پاچه نه بوو بوو. تهنانهت دؤخی شرپی خؤیشیی له بیر چوو بووه وه، لئوه له رزؤکه کانیی دهگازندن و ئه و هاوارانهی له سنگیدا کپ دهکردنه وه که هه لپهی هاتنه دهره وه پان بوو.

له م بینه و به ره یه دا راسکۆلنیکۆف که سیتی راسپارد تا بچیته شوین دکتور. وا دیار بوو له و نزیکانه دا دکتورنیکیان پین شک دههات، له دوو بینا نه ولاتره وه.

راسکۆلنیکۆف وره ی ده دایه کاترینا ئیفانۆفنا:

— ناردوومه به شوین دکتوردا. خه متان نه بپ، پاره که شیی له سه ر من. ئاوتان هه یه؟... ده سرتیک، خا ولییه ک، شتیکم بده نی به س تۆزی خیرا... هیشتا دیار نییه زامه کانی چۆن... زامدار بووه، وه لئ نه مردووه، دلنیا بن... جاری بزاین دکتور چی ده لئ!

کاترینا ئیفانۆفنا فرکه ی کرده لای په نجه ره که. له وئ، له سه ر کورسییه کی شکاوی لایه کی ژووره که وه، پری ده فریکی گهره ی کلین ناوی ناماده یان دانابوو تا کاترینا ئیفانۆفنا هه ر نه و شه وه جلوبه رگی منداله کان و میرده که ی بشوات. ئه م شتوشۆره له حه فته یه کدا لانیکه م دوو شه و یان زیاتر ده هاته ئارا. خیزانه که دؤخی گه یشتبووه ئاستیک که هیج کامیان جلی زیاده یان نه بوو تا بیگۆرن و کاترینا ئیفانۆفناش به رگه ی پیسو پۆخلیی نه ده گرت. ئاماده بوو شه وانه کاتیک ئه وانئ دیکه خه و تبوون، خۆی بیرو و کینئ، به و په ری هیزو توانایه وه کار بکات و جله ته ره کان به سه ر ته نافه وه هه لبخات تا بۆ به یانی وشک بینه وه، ته نیا به و مه رجه ی هیج شتیک ی پیس به به رچاوییه وه نه بیت. پڕویشته تا ده فره ئاوه که بۆ راسکۆلنیکۆف به یئیت، به لام خه ریک بوو به ده فره که وه ته ختی زه وی بییت. وه لئ راسکۆلنیکۆف به ر له نه و توانیی خا ولییه که بدۆزیته وه، که میک خووساندی و ده سته کرده سرتینی

خوینى سەروپووى مارمىلادۆف. كاترىنا ئىفانقۇنا لەتەككىيەو
راوہ ستابوو، بە ئەشكەنچەوہ هەناسەى ھەلدەكیشا و دەستەكانى بە
سنگىيەوہ دەگوشىن؛ خۆى پىئويستى بە يارمەتى بوو. راسكۆلنىكۆف
بەرەبەرە خەرىك بوو تىدەگەيشت كە ھىتانهمالەوہى پىاوہ برىندارەكە
ھەلەيەكى گەورە بوو. پاسەوانەكەش واقووپ ئەملا و ئەولای دەكرد.

كاترىنا ئىفانقۇنا ھاوارى كرد:

– پۆلىنكا، راکە سۆنيا بانگ كە، بەس خىراكە! گەر لە مالى نەبوو،
بەوانى تر بلن كە باوكى بووہ بەژىرەوہ و دەبى دەمودەست خۆى
بگەيەنيتە ئىرە... ھەر كە گەيشتەوہ ئەوئ، پىئى بلين بى بۆ ئىرە. دەى
راكە، پۆلىنكا! بوەستە، ئەم شالەش بدە بە شانندا!

كوپىژكەكە، كە لەسەر كورسىيەك لەوئ دانىشتىبوو، لەجىئوہ
ھاوارى كرد:

– خىراكە بېر!

جا وەك پىشتەر، قروقهپ، بە ھەمان ئەو چاوہ واق و پاژنە بەرەو
پىش درىژكراوانە و پەنجە روو لە دەرەوانە، جوولەى لى بىرا.

لەم كاتەدا قەلەبالقىيەك لە ژوورەكەدا دروست بووبوو كە دەرزى
بەر زەوى نەدەكەوت. پاسەوانەكان ھەموو پۆيشتن بى لە يەك
دانەيان، كە ئەوئش ھەر ماوہيەك ماپەوہ و ھەولى كرىنەدەرەوہى
ئەو خەلكەى دا كە لە پلىكانەكانەوہ دەھاتتە ژوورئ. ژۆربەى
كرىچىيەكانى خاتوو لىبى فىخزىل وەك مارومىروو لە ژوورەكانى
پىشتەوہدا پڑابوونە دەرئ، سەرەتا ترنجابوونە لاشىيلانى دەرگەكە و
پاشان شالاويان ھىتايە ناو ژوورەكە. كاترىنا ئىفانقۇف ھار بوو و پوو
لە ئاپۆراكە قىژاندى:

- لاینکه م دهتوانن لینگه پین مرؤف به ئارامی بمرئ یان نا؟ چیه
نمایشه وا دهمداچه قیو به جگه ره وه لئی راماون؟! خؤ جگه ره شیان له
دهست نایته وه! نه هه نه هه نه هه! خوانه کا ته ریق بینه وه و تاوی
کلاره کانتان له سه ر لابه ن!... نه وه تا، یه کیکیان هیشتا کلاری به
سه ره وه یه... ونه بق ده ری! ئاخ مر دوش ریژی خؤی هه یه!

کۆکه خه ریک بوو ده یخنکاند وه لئی تانه کانی بیته نجام بوون.
کریچیه کان، که ده تگوت سل له کاترینا ئیفانوفنا ده که نه وه، یه ک
له دوا ی یه ک به ره و لاشیپلانی ده رگه که پاشه کشه یان کرد. نه وه ههستی
رازیبونه له ده روونیاندا بوو که هه میشه له کاتی کاره ساتیکی
کتوپرانه دا به و جۆره له مرؤفیکدا دروست ده بیته، ته نانه ت له
هاورپینانی نزیک و ئازیزانی قوربانیه که شدا. هیچ که سیک ناتوانیت
له م ههسته ده گمهنه هه لیت، ته نانه ت نه گه ر هاو خه می راسته قینه و
خۆشه ویستی پاکیش له ئارادا بیت.

له ده ره وه شرا ده نگه لیک ده هاتن که باسی نه خۆشخانه یان ده کرد
و هه ره ها باس له وه بوو که مافی نه وه یان نییه بیتمانا له مالی
خه لکیدا نه وانی دیکه بیزار بکن و سه ر ئیشه یان بق ساز بدن.

- یانی مردنی بیتمانا و مایه ی سه ر ئیشه یه، ها؟

قیژه ی کاترینا ئیفانوفنا گه یشته ئاسمان و به ره و لاشیپلانی
ده رگه که هه لمه تی برد تا توو په یی خؤی به سه ر کریچیه کاندای خالی
بکاته وه، وه لئی تووشی خاتوو لیپی فیخزیل بوو که تازه هه والی
روودا وه که ی پئ گه ی شت بوو و جا ئیسته ش به پراکه پراک هاتبوو تا
دۆخه که سه قامگیر بکات. خاتوون که له نه لمانیه خراپه شه پرانی و
قپه قپه کر و بیسه رو به ره کان بوو، دهستی پیکدا کیشا و هاواری کرد:

- ئاه! خواجه گیان! نه سپ میرد سه رخۆشه که تانی شیلاوه! ده بن
ببریت نه خۆشخانه! من خاوه نمال و ده لیم ده بن ببریت نه خۆشخانه!

– نامالیا لودفیکاونا، تکا ده کهم وریای قسه کردنتان بن!

کاترینا ئیفانوفنا خوی کیف کرده وه و تهنانهت لهو سساته شدا
نهیتوانی خوی له چیز بردن له ههستی خویشی ئه و شیوازه به که شوفشه
به دور بگریت که هه همیشه خاوه زمانه که ی بن ده واند تا له قالبی
بداته وه.

– نامالیا لودفیکاونا...

– پیشتر به ئیوه وت که ئیوه ماف نییه زات کرد و من به نامالیا
لودفیکاونا بانگ کرد، نامالیا ئیفانوفنا!

– ئیوه نامالیا ئیفانوفنا نین، نامالیا لودفیکاونا! منیش به کیک نیم لهو
ماستاوچیانهی ده ورتان یان ئه و به ریز لیبی زیانتیکوفه ی، که وا
ئیستهش له پشت ده رگه وه حیلکه حیلک پیده که نئ (پیک له هه مان ئه و
ساته دا له پشت ده رگه وه دهنگی پیکه نین به رز بووه وه و به دواشیدا
هاواریک هات که خو هه مدیسان ده ستیان پی کرده وه!). که واته من
تا هه تا به نامالیا لودفیکاونا بانگتان ده کهم، جا هه ر به راستیش نازانم
که کیشه تان له گه ل ئه م ناوه دا چیه! به چاوی خوتان ده بینن که چ
به لایه ک به سه ر سیمپون زاخاروفچی میردمدا هاتووه و له سه ر
مه رگه. تکا ده کهم هیچ نه بن ئیسته ئه و ده رگه یه پیوه بدن و مه هیلن
که س بیته ژووری. لانیکه م لینگه رین به ئاسووده یی بمری! ده نا دلنیا
بن که فرماندار سبه ینی ئه م هه لسوکه وته تانی پی ده گاته وه. خاتوونی
شازاده هه ر له و سه رده مه وه من ده ناسی که کچی ماله وه بووم و
چاک میرده که شمی بیر ماوه و چاکیش هه والیی پی گه یشتووه!
هه مووان ده زانن که سیمپون زاخاروفچی هاوپی و پشتیوانی زوری
هه بووه، وه لی له به ر نه فسبه رزی لیان دووره پیز بووه، ئاخه ر چاک
ئاگاداری خالی لاواز و جیداخی خویه تی. وه لی ئیسته (ناماژه ی بو
راسکولنیکوف کرد) گه نجیکی سه خی هاتووه ده ستمان بگری که هه م

په یوهندی و همم باریکی ماددی باشیان ههیه و میرده که شم هه ر له
منالییه وه دهیانناسی. که واته بیخه م بن، نامالیا لودفیگانا، که...

کاترینا ئیفانوفنا به خیزاییه کی ئەقلنه بر ئەمانه ی گوتن. هه ر ساته و
خیزا و خیزاتریش قسه ی ده کرد، وه لئ کۆکه یه کی کتوپرانه گوتاره
شکوداره که یی بړی. هاوکات پیاوه که شی، که له سه ره مه رگدا بوو،
هاته وه سه ر خزی و نالاندی. کاترینا ئیفانوفنا رایکرده لای. پیکراوه که
چاوی کرده وه و بن ئەوه ی هیچ تییگات یان راسکولنیکوف بناسیته وه،
له و راما که به سه ریدا چه میبووه وه. هیمن و قول و به نازار هه ناسه ی
ده دا. خوین به لاده میدا ده هات و دلۆپه ی ئاره قه نیش تبووه سه ر
ته ویلی. کاتیک نه یوانی راسکولنیکوف بناسیته وه، به نازاره وه
ته ماشای چوارده ورپی کرد. کاترینا ئیفانوفنا به پروخساریکی جددی
وه لئ هه ر وا خه مگینه وه لئی ده پروانی و فرمیسک به چاویدا ده هات و
تیماو پرسیی:

— خوا هاوار! سئگی ورد بووه! چ خوینیکی له بهر ده پروا! ده بن
جله کانی دا که نین.

هاواری به سه ر پیکراوه که دا کرد:

— که من بکه وه به لایدا گه ر ده توانی، سیمیون زاخاروفیچ!

مارمیلادوف ئەوی ناسییه وه و خیسه خیس گوتی:

— قه شه بانگ بکه ن!

کاترینا ئیفانوفنا چوه بهر په نجه ره، سه ری به لایه کی
چوارچیوه که وه نا و بیهبوا نالاندی:

— نه فرهت له م ژیا نه!

کابرای نیوه گیانیش پاش خوله کیک بیده نگی، دووباره گوتی:

- قەشە!

- چۈنەنە شۇنە!

كاترىنا ئىفانۇفنا بەسەرىدا قىزاندا و ئەوئىش گۈنپراپەلى ژنەكەى بوو
و زارى لىك نا. چاوانى خەمگىن و شەرمەزارى بەدۋاى كاترىنا
ئىفانۇفناۋە بوون و ژنەش گەپراپەۋە و ھاتە ژوور سەرى. پىندەچوۋ
پىكراۋەكە ئاسوودەتر بووبىت، بەلام ئاسوودەبىيەكەى ھىندەى
نەخاياندا. زور زوۋ چاۋى بە لىداى بچكۆلە و نازەننى كەوت.
كچۆلەكە ۋەك ئەۋەى توۋشى نۆرەى فى بووبىت، لە سوۋچىكى
ژوورەكەدا ھەلدەلەرزى و بە نىگای مندالانە و سەراسىمەى چاۋدىرىى
ئەۋى دەكرد.

- ئا... ئا...

مارمىلادوف ھەراسان ۋوۋ لە كچۆلەكە تەتەلەى دەكرد، دەيوست
شەتىك بلىت.

كاترىنا ئىفانۇفنا ھاۋارى كرد:

- چىيە ديسان؟

- پىخواسە منالەكە، پىخواسە!

مارمىلادوف بە نىگای شىتئاساى ئاماژەى بۇ پىنى پەتىى مندالەكە
كرد.

كاترىنا ئىفانۇفنا پشووگورت و توۋرە ھاۋارى كرد:

- دەمت داخە! خۆت چاك دەزانى بۇ پىخواسە!

راسكولنىكوف ھەناسەبەكى ئاسوودانەى ھەلكىشا:

- سوپاس بۇ خوا، دكتور ھات!

دکتور، پیره‌میزدینکی وردیلای جوانپوش بوو که به‌دگومانانه ته‌ماشای چوارده‌وریی ده‌کرد و دواچار هاته ژوور و چووه سه‌ر سه‌ری نه‌خوشه‌که، ترپه‌ی دلای گرت، ورد پشکنینی بؤ سه‌ری کرد و به یارمه‌تی کاترینا ئیفانوفنا قوچه خویناوییه‌کانی کراسه‌که‌ی کردنه‌وه و سینگی پروت کرد. قه‌سه‌ی سنگی شقی بردبوو و ورد بووبوو، چه‌ند دانه‌یک له په‌راسوه‌کانی لای راستیشی شکابوون. له لای چه‌په‌وه، پیک له سه‌رووی دلپه‌وه، کوتراوییه‌کی زوری ناجوریان بینی که زهره و په‌ش ده‌چووه‌وه و شوینی له‌قه‌ی بیته‌زه‌بیانه‌ی سمی نه‌سپ بوو. دکتور ناوچاوی گرز بوو. پاسه‌وانه‌کان پتیاں گوت که پیکراوه‌که که‌وتوه‌ته ژیر تایه‌وه و سی هه‌نگاویک له‌گه‌ل تایه‌که‌دا پرویشتووه و راکیشراوه.

دکتور به هیمنی پرو له پاسکولنیکوف ورتاندی:

- هه‌ر ئه‌وه‌ی که هوشی هاتوه‌ته‌وه له خویدا شتیکی سه‌یره!

- حالی چونه به رای ئیوه؟

- ها‌کا نه‌جاتی بوو.

- هیچ هیوایه‌ک نییه؟

- هیچ هیوایه‌ک نییه! هه‌ناسه‌ی کۆتایه‌تی. سه‌ریشی خراب بریندار

بووه... ئمممم... هه‌لبه‌ته ده‌کری خوینی لئ بگرین، وه‌لی... سوودی نییه. پینج خوله‌ک ئه‌وپه‌ری ده‌خوله‌کی تر و ته‌واو ده‌بین.

- که‌واته لانیکه‌م خوینی لئ بکرن.^۱

۱. خوینگرتن یاخود (Bloodletting) ریگه‌یه‌کی کۆنی پزیشکییه، له هه‌ندیک هه‌لومه‌رجی تایه‌ته‌دا سوودی لئ بینراوه. شوینیکی نه‌خوش به‌دراوه تاکوو خوینی له‌بر برۆا و به‌م جوهره‌ش فشاری خوین به‌نزمی به‌پیلدریته‌وه. هه‌لبه‌ته‌ئهم

— با بە دلى ئىۋە بىن... بەس وا پىتان دەلىم كە سوۋدى نىيە!

لە ھەمان كاتدا دەنگى ھەنگاۋگەلى دىكە ھاتن، ئاپۇراي نىۋ
راپەۋەكە دېرى بىن دادرا و قەشە، پىرەمىردىكى وردىلە و قۇسپى بە
پىنداۋىستى تايبەت بە تەركردنەۋە^۱، لە ئاستانەى دەرگەكەدا
دەرگەوت. بەكىك لە پاسەۋانەكان دواى پوۋداۋەكە چوۋبوۋە شوپىنى.
دكتور شوپىنەكەى بۇ قەشە چۆل كورد و نىگايەكى پىرمانايان ئالوگۇر
كرد. پاسكۆلىنىكوف تكاى لە دكتور كورد كە لانىكەم تۇزىك زىياتر
بىمىنىتەۋە و ئەۋىش شانىكى ھەلتەكاند و ماپەۋە.

ھەموۋان چوۋنەۋە دوا. پىۋرەسسى دانپىدانان زۇر زوۋ داي بە
دەستەۋە. ئاستەم بوۋ ئەۋ پىاۋەى كە خەرىكى گىانەلا بوۋ شىتىك
تىبىكات و تەنبا دەپتۋانى دەنگگەلى پچراۋ و ناروۋون دەرېكات. كاترىنا
ئىفانۇفنا لىداى بچكولەى گرتە باۋەش و كورپىزگەكەشى لەسەر
كورسىيەكە بەرز كىردەۋە، لە لايەكى ژوۋرەكەۋە و لەتەك ئاگردانەكە
كەۋتە سەر ئەژنۇ و مندالەكانىشى ناچار كوردن لەبەردەمىدا بگەۋنە
سەر ئەژنۇ. كچۆلەكە ھىشتا ھەر وا ھەلدەلەرزى، ۋەلى كورپىزگەكە
لەسەر ئەژنۇ بچوۋكە پوۋتەكانى دانىشتىۋو و دەستى ھەلدەبېرى، بە
سەرنجەۋە خاچى دەكىشا، سوۋژدەى دەبرد و تەۋىلى بە پوۋى
زەۋىى ژوۋرەكەدا دەسوۋى، كە وا ديار بوۋ ئەۋ كارە پەزامەندىيەكى
تايبەتى بۇ ئەۋ تىداپە. كاترىنا ئىفانۇفنا لىۋى گازاند و بە زۇر بەرى
بە فرمىسكى گرت؛ ئەۋىش خەرىكى دوعا كوردن بوۋ و جاروبار كراسى
مندالەكەى رىك دەكردەۋە، تەننەت لەۋ بگەرەۋبەردەپەدا بە لەچكىك
كە لە كۆمىدەكەدا دەرىھىتابوۋ، شانى پوۋتى كچۆلەكەى داپۇشى، بىن
ئەۋەى پىۋىست بكات ھەلبىستەۋە يان دەست لە دوعا كوردن ھەلبىگرىت.

پىچارەپە چىدى بەكار نابىرى و لەگەل بەرەۋپىش—چوۋنى بوۋارى پزىشكىى و
دۇزىنەۋەى پىگەى باشتر و سەلامەتتر، بە تەۋاۋى پشتگۇى خرا. «و. ك»
^۱ مەسكردن

ئەو دەرگەییەکی کە وتبوو سەر ژوورەکانی پشتهو، هەمدیسان بە مەبەستی کونجکۆلی کرایەو. لە راپەرەو کەدا ئەو کۆمەلە تەماشاکەرەکی کە لە ئەپارتامانەکانی دیکەو دەهاتتە دەرئ و لە پلێکانەریکەدا دەوستان، سات دواى سات چەتر دەبوو، وەلن ئەوانەى دەرئ نەیاندەویرا هەنگاوی بنیئە ئەمدیو لاشیپلانەکە. تەنیا بنەمۆمیک رۆشنایی دەبەخشییە ئەو دیمەنە.

لەم کاتەدا پۆلینکا بەنیو ئاپۆرای پشت دەرگەکەدا پێی کردووە و هاتە ژوورئ، هیندە خیرا راپکردبوو کەوتبوو هەناسەبرکێو. شالەکەى فری دایە لایەک و چاوی بەدواى دایکیدا گێزا و چوو بەردەمی و گوتی: *وا دى. لەسەر شەقامەکە تووشى بووم!* دایکەکە ئەویشی ناچار کرد لەتەنیشتیەو بەکەوینتە سەر ئەژنۆ. کچەى گەنج، سەركز و بیدەنگ دەری بە ئاپۆراکە دادا و هاتە پێش. دەرکەوتی کتوپرانەى لەو ژوورە تەژی لە هەژاری و شەپۆشى و مەرگ و بێهویایەدا، سەرسوڕهین بوو. ئەو سەروسیمای خۆیشی لەلایەک کە جلیکی هەرزان و بیکەلکی پۆشیبوو، بەلام خشل و پارێنەری جەکەى، پەیرەوی لەو یاساوریسا و سەلیقە دەکرد کە بەسەر دونیا تاییەتەکەى ئەودا فەرمانرەوا بوو و هاواری دەکرد بە چ مەبەستیکی شەرمهینەرەو لە بەر کراون. سۆنیا لە ئاستانەى دەرگەکەدا وشک بوو و وەک ونبووکان لە چواردەوری دەپوانی و نەیدەزانی چی بە چییە، تەنانتە هۆشى بە لای ئەو کراسە ئاوریشمیە رەنگاوپرەنگە ناجۆرە دەستچەندەمشییەو نەبوو کە چاکیکی^۱ درێژ و کالتەچارانەى هەبوو و بە هیچ شتیوێک بۆ ئەو ژینگە بە نەدەشیا. داوینتە ئاشدارە گەرەکەى پانتایی دەرگەکەى گرتبوو و پووتی کالەوہیوی لە پێندا بوو. چەتریکی هەتاوی بە دەستەو بوو، گەرچی شەویش بوو و بە کەلکی نەدەهات. کلاویکی حەسیری خری

۱. چاک: بەشیک لە شتی، وەک جلۆبەرگ، کە لە داوای شۆر بوو تەو.

سەمەرەى بە سەرەوہ بوو كە پەپىكى سوورى پىتوہ بوو و لەژىر ئەو
كلاوہوہ، كە بە خوويكى ھەرزەكارانەوہ بە خواری لە سەر كرابوو،
پروخسارى بچووك و پەنگەپىو و ترساوانەى بە دەمىكى بەش و
چاوانىكى تۆقيوى و پماوہوہ ديار بوو. سۆنيا كچىكى لاواز و وردىلەى
ھەژدە سالە بوو، بە قژىكى كال و چاوانىكى شىنى جوانەوہ. واقووپ
لە قەشە و جىخەوہكەى دەروانى و ھىندە بە پاكەراك خۆى گەياندبوو
كە ھەناسەى بۆ نەدەدرا. دواچار لە دەمى ئاپۆراكەوہ ورتەورتىكى
بەر گوى كەوت. نىگای بىرپىە زەوى و ھەنگاوى نايە ژوورەكە، وەلى
ھەر وا لای دەرگەكەوہ پاوہستا.

دانپىدانان و پىوپەسىمى دىنى كۆتايى ھات. كاترىنا ئىفانوفنا
ھەمدىسان فەركەى كردەوہ لای مێردەكەى. قەشە كىشاى داوہ و
وہرسووفا تا بەر لە پۆيشتن سەرەخۆشپىەك لە كاترىنا ئىفانوفنا
بكات و ئامۆزگارپىەكىشى بكات.

ژنە بە توورپەى پەپىە نىو قسەى قەشەكە و ئاماژەى بۆ مندالە
بچووكەكانى كرد و پرسى:

– چى لەمانە بكەم؟

– خوا خۆى بەخشندەپە. ئىوہش بىرواتان بە بەخشندەپەى و بەزەپەى
خواوہند ھەپەن...

– با بەخشندە پەن، بەس خۆ بەخشندەپەكەى بە نىسپى ئىمە نابە!
قەشە سەرى لەقاند و پرايگەياند:

– گوناحە خاترون، ئەم قسانە ناشوكرىن!

كاترىنا ئىفانوفنا ئاماژەى بۆ كابرەى نىوہگيان كرد و شاتاندى:

– ئەى ئەمە چى، ئەمە گوناح نىپە؟

- پهنگه نهو که سانهی که بیمه به ست تووشی نه م رووداوانه بوونه، په سندی بکن که سهوسنی، شتی بدن، لانیکم هیندهی مووچه کهی که نیسته له دهستی ددهن...

کاترینا نیفانوونا به تووچهیی دهستی راوه شانند و هاواری کرد:

- نیوه دهلی تیتاگن؟ سهوسنی چی بدن؟ سهرخوش بووه و خزی هاویشتووه ته ژیر سمی نه سپه کان! جا پاشانیش باسی کامه مووچه دهکن؟ بی له مهینه ت هیچ شتیکی ترمان له م پیارهوه دهست نه که وتووه. دار و نه داری دایه ئارهق! پارهی له خومان ددهزی بی خواردنهوه و ژیانی من و نه مناله بیتاوانانهی له کافیکاندا ته فروتوونا کرد! وا باشه بتوین و نه جاتمان بین! نانخوریک که متر!

- له دواساتدا دهین بیهخشین. گوناچه، خاتون. نه م قسانهیی نیوه له گوناچه گوره کان!

کاترینا نیفانوونا خهریکی میزده کهی بوو، ئاری ده کرده ده مییه وه، خوین و ئاره قهی سهروسیمای دهری و پشتییه کهی ریک ده کرد و جاروبار لای ده کرده وه تا وهلامی قه شه که بداته وه. به لام نه جارویان به باریکی شیتانه به رووی قه شه که دا هه لشاخا:

- نهی باوکه گیان! قسه به دم خوشه! ده بی چی بیهخشم! گهر تووشی نه م رووداوهش نه بوویا، به سهرخوشی ده هاته وه مالی به م تاقه کراسه شرور و چلکنه وه. وهک پارچه به ریدیک لیتره دا ده کهوت و منی داماو ده بوو تا قووقهی که له شیر جلی چلکن بیروینم و نه م سیپالانهی خزی و مناله کان بشوم و پاشانیش لای پنجه ره که وه هه لیانخه م تا وشک ببه وه. له گه ل خورکه و تنیش ده بوو هه موویان پینه

۱. سهوس: غرامه؛ خورومه؛ تاوانه؛ نهو پارهیهی که بقه ره بوو کرده وهی زیان دهریته لایهین به رانبر.

بەكەم! شەوانى منى بەدبەخت ئاۋھا تىدەپەرن!... جا ئىستە ئىۋە ھەتا
قىامەت ھەر باسى بەخشىن بەكەن! من لە ھەموو ئەمانە خۆش بوومە...
كۆكەيەكى توندى تۆقىنەر قسەكەى پىن بېرى. دەسپرەكەى لە
بەردەمىدا پراگرت و پاشان لە بارىكدا كە دەستەكەى دىكەيى بە
سنگىيەۋە دەگوشى، بە قەشەى نىشان دا. دەسپرەكە لە خوين
كەوزابوو...

قەشە سەرى دانەۋاند و ھىچى نەگوت.

دواھەمىن ساتەكانى گيانكەنشەتى مارمىلادۆف بوو و چاۋى لە
كاترىنا ئىقانوفنا كلا نەدەكرد كە بەسەرىدا چەمىبوۋەۋە. ھەۋلى دەدا
شتىك بە ژنە بلىت. بە ھەزار ھالىك زىمانى بىزۋاند و شتىكى نارۋونى
گوت، ۋەلى كاترىنا ئىقانوفنا كە تىگەيشىتۋو پىاۋەكە نىازىەتى داۋاى
بەخشىنى لىن بىكات، فەرمانكەرانە ۋەلامى داىەۋە:

– قسە مەكە! پىۋىست ناك!... خۆم دەزانم دەتەۋى چى بلىئى!...

بىرىندارەكە بىدەنگ بوو، بەلام لە ھەمان ئەۋ ساتەدا كە چاۋى بە
چۈاردەۋردا دەگىپرا، نىگاي گىرايە دەرگەى ژوورەكە و سۆنىاي بىنى...
تا ئەۋ ساتە ئاگاي لە ئامادەبوۋنى سۆنىا نەبوو؛ كچە لە شوپىنىكى
تارىكدا پراۋەستابوو.

مارمىلادۆف كىتۋپ ھەراسان بوو و تۆقىۋانە چاۋى لە دەرگەكە و
ئەۋ شوپىنە بېرى كە كچەكەيى لىن پراۋەستابوو، جا بە دەنگىكى پچىپچىر
و خىسەدارەۋە گوتى:

– كى لەۋتتە؟ كىنە لە بەردەگەكەدا؟

جا ھەۋلى دا ھەستىتەۋە.

كاترىنا ئىقانوفنا ھاۋارى كرد:

- پالکەو! هەلمەستەوا!!!

مارمیلادۆف که وزهیهکی نااسایی تێ گهراپوو، توانیی به سه‌ری ئانیشکی خۆی به‌رز بکاته‌وه. تا ماوه‌یه‌ک نیگای واق و شیتانه‌ی له‌سه‌ر کچه‌که‌ی بێج‌ووله‌ مایه‌وه؛ ده‌تگوت ناتوانی بیناسیتنه‌وه و تا ئه‌و ساته‌ به‌ وه‌ها جلیکه‌وه نه‌یدیپوو. کتوپر ئه‌وی ناسییه‌وه که له‌ به‌ر باق‌وبریقی پ‌وواله‌تی پ‌س‌وایانه‌ی، هه‌ستی به‌ شه‌رمه‌زاری و سووکی ده‌کرد و چه‌وساوانه‌ چاوه‌پ‌ڕی بوو تا سه‌ره‌ی بیت و مالئاوایی له‌ باوکی بکات که خه‌ریکی گیانه‌لا بوو. پ‌ووخساری م‌ارمیلادۆف ئیش و ئازاریکی به‌سوینی لێ ده‌باری.

- سۆنیا، کچه‌که‌م! بمبووره!

مارمیلادۆف هاواری کرد و هه‌ولی دا ده‌ستی به‌ره‌و لای کچه‌که‌ی درێژ بکات، به‌لام هاوسه‌نگی له‌ده‌ست دا و له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌وه به‌ ده‌مدا که‌وته سه‌ر زه‌وی. پ‌رتاویان کرد تا هه‌لیبستینه‌وه. هینایانه‌وه سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌، وه‌لێ ئیدی دواهه‌مین هه‌ناسه‌ی بوو. سۆنیا هاواریکی کزی لێوه‌ هات و فرکه‌ی کرده‌ پیشه‌وه و باوه‌شی به‌ باوکیدا کرد و بێ ئه‌وه‌ی به‌ری بدات، بێج‌ووله‌ له‌لای مایه‌وه. م‌ارمیلادۆف له‌ باوه‌شی سۆنیادا گیانی ده‌رچوو.

کاترینا ئیفانۆفنا که‌ چاوی به‌ جه‌سته‌ی بێگیانی می‌زده‌که‌ی که‌وت، هاواری کرد:

- ئه‌وه‌ی ده‌ویست! ئیسته‌ من چ قورپ‌ێ به‌ سه‌رمدا بکه‌م؟ منی چاره‌په‌ش چۆن کهنودفنی بکه‌م ئاخ‌ر؟ سه‌به‌ی به‌ چی سکی ئه‌م مناله‌ بیتاوانانه‌ تیر بکه‌م؟

راسکۆلنیکۆف چووه‌ لای کاترینا ئیفانۆفنا و سه‌ری قسه‌ی کرده‌وه:

- كاترينا ئىفانۇفنا، ھەفتەى رابردوو بوو كە مېردى خوالىخۇشبووتان ورد و درشتى ژيانى خۇى بۇ گېزىپامەو... دلىياتان دەكەمەو بەوپەرى رېز و خۇشەوئىستىيەو لە ئىوہ دوا. ھەر لە و ئىوارەيوە تىگەيشتم چەندە ھۆگرى يەك بە يەكتانە و بەتاييەت چەندە خودى ئىوہى خۇش دەوئى و رېزى بۇتان ھەيو، كاترينا ئىفانۇفنا، جا سەرەراى ئەو لاوازيە نەفرەتییەشى، بەلى، ھەر لە و ئىوارەيوە بوويە ھاوپى... ئىستەش مۇلەت بەن من... شتى بەم... ئەركى خۇم بەرانبەر ھاوپى كۆچکردوو بەجى بىنم. فەرموون... لام وایە بىست رۇبلىك دەبى... ئەگەرىش بتوانم لە ھەر رېيەكەو یارمەتیتان بەم... من... بە كورتییەكەى سەردانتان دەكەمەو، بىگومان سەر دەدەمەو... لەوانەشە سبەى بىمەو خزمەتتان... مالئاوا!

راسكۆلنىكوف بە پەلە ژورەكەى جى ھىشت، بەنىو ئاپۇراى تىكترنجاوى ناو رېرەوہەدا خۇى دەرباز كرد و گەيشتە پلىكانەكان. وەلى لە و قەلەبالقىيەدا كتوپر بەر نىكۆدیم فۇمیچ كەوت، كە ھوالى رووداوەكەى پىن گەيشتوو و وا ئىستەش ھاتبوو تا خۇى رېوشوئىنى پىويسست بگرىتە بەر. دواى ئەو رۇژە و رووداوەكەى نىو بەرئوہەرايەتى پۇلىس يەكدىيان نەبىنىبوو، بەلام نىكۆدیم فۇمیچ دەستبەجى ئەوى ناسىيەوہ و پرسى:

- ئا، ئەوہ ئىوہن؟

راسكۆلنىكوف وەلامى دايەوہ:

- مردووہ، دكتور و قەشە ھاتنە ژور سەرى، ھەموو شتى بەپىى نەرىت ئەنجام درا. تەنيا ئەو ژنە چارەپەشە بىزار مەكن، خۇى بەدەست سىلەوہ ھەراسانە. گەر توانیتان بە جۆرىك دلىئاوى بەكن... ئىوہ پىاوىكى دلباشن، من دەزانم...

دواهمین پرستی به زهرده‌خنه‌ی سهر لئوه‌وه دهربری و پریک
چاروی بریبه ناوچاروی نیکودیم فومیچ.

– خو ئیوه ته‌واو خویناوین!

نیکودیم فومیچ له بهر پرووناکیی چرادا چاری به په‌له‌گلی خوینی
تازه‌ی سهر هیله‌ک و سهرقوولی راسکولنیکوف که‌وت.

راسکولنیکوف به باریکی ناناسییه‌وه گوتی:

– به‌لئ من... سهراپا له خویندا که‌وزاوم!

پاشان بزیه‌کی کرد، سهریکی له‌قاند و به پلیکانه‌کاندا داگه‌را.

له‌سهرخو و به دلنیاپییه‌وه پریشیت، تای لئ هاتبوو، به‌س خوی
هه‌ستی پئ نه‌ده‌کرد، سهراپای ته‌ژیپوو له تایه‌ک بۆ ژیان که به لایه‌وه
شتیکی نوئ بوو و، وزه‌یه‌کیش که ههر وا له دهروونیدا هه‌لده‌قولا.
ده‌کرا هه‌ستی نیوان ئه‌و و هی سزای مهرگ‌به‌سهرداسه‌پاویک که
کتوپر به‌خسراوه، به یه‌ک بزانیته. هیشتا نیوه‌ی پلیکانه‌کانی نه‌بریبوو
که قه‌شه‌ پئی راگه‌یشته‌وه، ئه‌ویش به‌ره‌و مال دهر‌پریشته‌وه.
راسکولنیکوف پئی بۆ قه‌شه‌ خو‌ش کرد تا رهد ببیت و، له بیده‌نگیدا،
سهریکیشیان بۆ یه‌کدی له‌قاند. خهریکبوو یه‌ک دوو پلیکانی کۆتای
دهربری که ده‌نگی هه‌نگاوگه‌لیکی به په‌له‌ی له‌پشته‌وه بیست. که‌سینک
خوی به‌و که یانده‌وه: پۆلینکا بوو که دوا‌ی که‌وتبوو و بانگی ده‌کرد:
بوه‌ستن! بوه‌ستن!

راسکولنیکوف لای له‌کچۆله‌که کرده‌وه. ئه‌ویش تا خواره‌وه‌ی
پلیکانه‌کان هاتبوو و ته‌نیا یه‌ک پتپله له‌سه‌رووی ئه‌وه‌وه راوه‌ستابوو.
پۆشناییه‌کی کز له دهر‌پرا دهره‌وشایه ژووری. راسکولنیکوف توانیی
پرووخساری لاوز وه‌لئ بچووک و جوانی که‌که ببینیت که به
زهرده‌خنه‌ی شیرینی مندالانه‌یه‌وه ته‌ماشای ئه‌وی ده‌کرد. بیگومان

ھەوالىكى بۇ ئەو پىن بوو كە ئاۋھا بە ھەلە داۋان دۋاى كە وتبوو و دياريش بوو كە ليك بە ۋە دلخۆشە كە كە ياندنى ئەو ھەوالەى لە ئەستق كرتوۋە. پەلە پەل و ھەناسە سوار گوتى:

– ئىۋە ناوتان چىيە؟ مالتان لە كوتىيە؟

راسكۆلنيكۆف دەستەكانىي خستنه سەر شانەكانى كچۆلەكە و نيگاي شاد ديار بوو. تە ماشاكردى كچۆلەكە، لە چىژىكى سەپروسە مەرەدا نغزوى كرد و خۆيشى نەيدەتوانى نەپتییەكەى بزائىت.

– كى ئىۋەى ناردوۋە؟

– دادە سۇنيا!

كچە شيرىنتر لە جارى پىتسوو زەردەخەنەى كرد.

– سۆسەم دەكرد دادە سۇنيا ناردىتتى.

– دايە گيانىش ھەلبەتە گوتى كە بىم... كە دادە سۇنيا گوتى بىمە شوپنتان، دايكىشم ھاتە پىش و گوتى خترا راکە پۆلىنكا!

– دادە سۇنيا ت خۆش دەۋى؟

زەردەخەنەكەى پۆلىنكا كال بوۋەۋە و زۆر جددى ۋەلامى دايەۋە:

– مەن ھىچ كەسىم ھىندەى دادە سۇنيا خۆش ناۋى!

– ئەى مەن؟ خۆشت دەۋىم؟

راسكۆلنيكۆف بىنىي كە كچۆلەكە لە ۋەلامدا پووخسارىي نزيك كردهۋە و سادەدلانە لىۋى گۆشتنى شل كرد تا ئەو ماچ بكات و باسكە لاۋازەكانى كە لە تەختەيەكى پەقوتەق دەچوون، لە دەورى مى ئەو ئالاند. كچۆلەكە، سەرى خستە سەر شانى راسكۆلنيكۆف و

هیمن هیمن که و ته گریان، پروخساریشی به شان و پشتیه وه دهگوشی.

چند ساتیک دواتر پروخساری فرمیسکاویی بهرز کرده وه و به دست فرمیسکه کانیی سپین:
- دلتهنگی باوکم.

پاشانیش کتوپر به و سهنگینییهی که مندالان شه کاتانه تییاندا دهرده که ویت که دهیانه ویت له بابه تگه لی گوره کاندای قسه بکن، بوی زیاد کرد:

- نیسته ئیتر داماو بووین!

- بابهش خوشتی دهویست؟

- بابه لیدای له هه مووان زیاتر خوش دهویست.

پاشان، ریک وهک مروفه گوره کان، فره جددی و بین زهرده خه نه دریژهی دایی:

- له بهر شه وهی لیدا بچکوله تره زیاتر خوشی دهویست، ئاخر لیدا نه خوشه. بابه هه میشه شستیکی بۆ ده کپی. شه و فیری خویندنه وهی کردین و منیشی فیری پیزمان و ئینجیلیم کرد.

دوا هه مین پرستهی به شکویه کی تایبه ته وه گوت.

- دایه هه رگیز هیچی نه ده گوت، وه لئ ئیمه ده مانزانی به وه دلخوشه و بابهش ده یزانی که شه و چنده پئی دلخوشه. وه لئ دایه به ته مایه فیری فه په نسیم بکا، ئاخر ئیتر کاتی شه وه به دست به خویندن بکه م.

- شهی دوعا؟ دوعاش ده زانی؟

- شهی چون نایزانم! ده میکه دوعا کانمان له بهر کردوون! من ئیتر گوره بوومه و خوم به هیمنی دوعا ده که م، وه لئ کولیا و لیدا هیشتا

بە دەنگى بەرز لەگەل داىە گىيان دەيكەن؛ يەكەم مريەمى پيرۆز و پاشانىش ئەم دوعايەى كە ئەى خوايە، سۆنباى خوشكمان بخە بەر سۆز و خوشەويستىي خۆتەو!.... پاشانىش دانەيەكى تر هەيە كە ئەى خوايە، لە باوكى دووهممان خوش بە و بيخە بەر سۆز و خوشەويستىي خۆتەو!.... ئاخىر باوكى يەكەمى ئىمە مردووہ و ئەمەيان بووبووہ باوكى دووهممان. بەس ئىمە دوعا بۆ ئەوى تريشسيان دەكەين.

– پۆلينكا، من ناوم رۆديۆنە، رۆديۆن. بە رۆديا بانگم دەكەن. جاروبار دوعا بۆ منىش بكە، بۆ بەندەيك بە ناوى رۆديۆنەوہ... ھەر ئەوہندە.

كچۆلەكە گەرموگورانە وەلامى داىەوہ:

– تا كۆتاي تەمەن دوعاتان بۆ دەكەم.

كتوپر بزه درەوشاوەكەى دەرگەوتەوہ، ھەمديسان بەرەو لای راسكۆلنيكۆف وەرچەرخا و باوەشنيكى گەرمى پيدا كرد. ناونيشانى خۆى داىە كچۆلەكە و بەلئىنى دا رۆژى دواتر لەوى بيت. كچە شەيداي بووبوو و ئىدى وا دەپۆيشت. كاتژمير لە دە لای دابوو كە ھەنگاوى ناىە سەر شەقام. پينچ خولەك دواتر، ريك لەو شويئەدا راوہستا كە يارۆ ژنەكە لئىيەوہ خۆى ھەلداىە ناو ئاوەكەوہ.

لئىبراو و سەرگەوتوانە لەگەل خۆيدا يەكلايى كردەوہ: بەسە ئيترا! با بەس بىن ئيترا ئەو ھەموو سەراب و وەھم و خەيال و توقينەى سەرى تىن ناوم!.... ژيان لە شويئى خۆيداىە. بۆ من ئائىستە زىندوو نيم؟ كەواتە يانى ژيانم لەگەل پيرئىژنەكەدا لەناو نەچووہ! خوا رەھمت بىن بكا، داىە گىيان، ھىمەن بخەوى! ئيترا كاتى ژيرى و پۆشسناييە و... كاتى ويست و ھىز... جا با بيبينين! وەك ئەوہى نيازى مەملانئى لەگەل ھىزىكى ناو تاريكىدا ھەبن، لە دلدا بۆى زياد كرد: جا تاقىي دەكەينەوہ!

که چی منیش قایل بوو بووم که لهو بسته زهوییه دا بژیم!... ئیسته تاقه تیم نییه، وهلی... وا بزائم نه خوشییه که م چوو بهدم ئیشی خوییه وه. له کاتی هاتنه دهره وه دا خوم ده مزانی چاک ده بمه وه. بوهسته بزائم، خو بینای پاچینکوف هر دوو ههنگاو نیک دورره! نزیکیش نه بوو لینگه ری با گره وه که ی بیاته وه!... لینگه ری با ئه ویش دلی خوش بی. خو من هیچ لئ که م نایته وه! مرؤف هر به تنیا هیزی ده وی، بۆ به بی هیز مرؤف هیچی له دست دئ؟ وهلی بۆ به دسته تانی هیزی هر ده بی هیزت هه بی، ئائه مه یه که هیچ کس تئی ناگا!

چهند رسته ی کۆتای شکۆدار و بروابه خۆبووانه گوتن و به هیمنی له پرده که تپه ری. شکۆ و بروابه خۆبوونی به ره به ره سه ری له ئاسمان ده سووی و له گه ل تپه ری هه خوله کینکا، ده تگوت وا مرؤفیک دیکه له ناخیدا له دایک ده بیت. ئه م گۆرانکارییه سه رسوره تهره ده روونییه ی له کوپوه سه رچاوه ی گرتبوو؟ خو خوی سه ری لئ دهرنه ده کرد. وهک مرؤفیک که بۆ پزگار بوون پر دهاته هه ر پارچه گوریسیک، کتومت ئه م ههسته هاته سهروهختی که ئه ویش ده توانیت بژی و هیشتا دهره تی هه یه و ژبانی له گه ل مه رگی پیریژنه که دا کۆتایی نه هاتوه. له وانهش بوو ئه نجامگرییه که ی هه لپه کارانه بیت، به لام خوی به وه ی نه ده زانی.

شیتیکی دیکه ی به زهیندا هات: بهس خو من به کچوله که م گوت کاتی دوعا دهکا، بیریشی لای من بی و بهنده یهک به ناوی رۆدیونه وه به سه ر بکاته وه... ئی مه به ستم ئه وه بوو که ئه گه ر پئویستی کرد! ئه مه ی گوت و خویشی به هه لسه وکه وتی مندالانه ی پیکه نی. وره یه کی بیۆینه ی هه بوو.

به ئاسانی ژوره که ی رازومیخینی دۆزییه وه. له بینای پاچینکوفدا هه مووان کریچییه تازه که یان ده ناسی و قهچی ده سته جی پئوینی کرد. دهنگوه رای پرخرۆشی کۆریکی گه وره ده هاته ناوه راستی پلیکانه ریکه وه. دهرگه، له سه ر پشت بوو و راسکۆلنیکوف ده یوانی

هر له دهره وپا ژاوه ژاو و گوتوبیژه که یان بیبسیستیت. ژووره که ی راسکولنیکوف تا راده یه ک گه وره و کراوه بوو و پاژده که سیکیشی تیدا بوو. راسکولنیکوف له ئاستانه ی دهر که که دا پاوه ستا، هر له وئ دوو خزمه تکار له پشت باریکه دیواریکه وه خه ریکی سه ماوهر و بتلی خوار دنه وه و قاپ و دهر گله ی خوار دنه منی بوون که له موبه قی خاوه نماله وه ده یان هینانه سه ری. راسکولنیکوف داوای لئ کردن رازومیخینی بز بانگ بکن. رازومیخین شاد و به که یف له ژووره که هاته دهر. هر به یه که مین سه رنج دیار بوو که تا بینه قاقای خوار دووه ته وه. گهرچی یه ک به رمیله خوار دنه وه ش نهیده توانی ئم بوونه وهره سه رخوش بکات، به لام ده تگوت خوار دنه وه که ئم جاره یان تا راده یه ک کاری تی کردوه.

راسکولنیکوف زوو سه ری قسه ی له ده ست گرت:

– ته ماشا، ته نیا بز ئوه هاتووم پیت بلیم تو گره وه که ت برده وه و ری تیناچن هیچ که سی بزانی بریاره چی به سه ر بی. نایمه ژووری، زور بیتیم و هاکا که وتم. ده ی، مالئاوا و شه ویش شادا! به س گه توانیت سه ی سه ریکم لئ بده!

– ده زانی چیه؟ ده تگه بینمه وه مالی. خوت ده لئی بیتیمیت، که واته دؤخه که شره...

– نه ی میوانه کانت؟ کئ بوو ئه و قژلوله ی ئیسته سه ره تاتکیه کی کرد؟

– قژلول؟ خوا ده زانی کئ بوو! ده بن له هاوپیکانی خاله گیان بی، له وانه شه به بن بانگهیش خوی پتا کردبن... خاله گیان لای میوانه کان جن ده هیلم. ئم پیاوه گه وهره، حه یف که ئیسته کاتی ئوه نیبه پیتی بناسینم. ده ک به تووندا بچن هه موویان! ئه وهنده یان هه لداوه ته نانه ت ناشزانن هاتوومه ته دهر. پتویسته هه وایه کیش هه لمژم. توش ریک له کاتی خویدا هاتووی، کاکه! خوا ده زانی دوو خوله کی تر له وئ بمابام، کار ده گه یشته له قه و بزگزا! قسه ی بیسه ره و به ری وایان به ده مدا

دی... که بپروا ناکه‌ی ده‌توانی قسه‌ی وا بکا ئەم ئینسانه دووپیته! وه‌لئ بۆ بپروا نه‌که‌ی؟ مه‌گەر خۆمان که‌م قسه‌ی قور ده‌که‌ین؟ لیگه‌پئ تا به‌یانی قسه‌ی پرۆپوچ بکه‌ن... به‌م جۆره مروف خۆی تیده‌گا که نابئ قسه‌ی به‌لاش بکا... بوه‌سته تا زۆسیموفیش به‌ینم.

وا دیار بوو زۆسیموف گه‌لیک تامه‌زرۆی دیداری پاسکولنیکوفه و کونجکولانه سه‌راپای هه‌لده‌سه‌نگاند و هینده‌ی پئ نه‌چوو پووی کرایه‌وه. تا ئەو جیه‌ی که ده‌کرا هه‌ر وا به‌ پیوه پشکنینی بۆ نه‌خۆشه‌که‌ی کرد و گوتی:

— هه‌ر که گه‌یش‌تییه‌وه مالی بۆی بخوی، ش‌تیکیش هه‌یه‌ گه‌ر بیخۆی خراب نییه. بته‌مه‌ن ده‌یخۆی؟ ده‌میگه‌ بۆم ئاماده کردووی... ئەوه‌تا، که‌پسووله...

پاسکولنیکوف وه‌لامی دایه‌وه:

— دوو شتیش بئ ده‌یخۆم.

جا ده‌موده‌ست ده‌رمانه‌که‌ی قووت دا.

زۆسیموف به‌ رازومیخینی گوت:

— زۆر باشه‌ که خۆت ده‌یگه‌یینی. بزانی تا به‌یانی حالی چۆن ده‌بئ. ئەم‌رۆ دۆخه‌که‌ باشه و له‌ پاشنیوه‌پۆوه زۆر گۆراوه. راست ده‌که‌ن هه‌چ کاتی دره‌نگ نییه بۆ فیروون!

هه‌نگاویان نه‌نابوو هه‌ر شه‌قام که رازومیخین ده‌ستی پئ کرد:

— ده‌زانی له‌ کاتی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌دا، زۆسیموف چیی به‌ گویندا ده‌دام؟ من هه‌موو ش‌تیکت پئ ده‌لیم کاکه، ئای که ئەمانه‌ چهنده‌ ده‌به‌نگن! زۆسیموف پئی گوتم راشکاوانه‌ له‌ گه‌لیدا بدویم و توش ناچار بکه‌م قسه‌ی دلت بکه‌ی، پاشانیش برۆم و هه‌رچیمان گوت و بیستمان بیخه‌مه‌ مشتی کاکم! بۆچی؟ چونکه‌ کاکم وای بۆ چوووه‌ که تۆ... هه‌ر به‌ راستی ئەقلت له‌ ده‌ست داوه‌ یان بۆی هه‌یه‌ له‌ هه‌ر ساتیکدا شیت بی! تۆ بیرری لئ بکه‌وه! یه‌که‌م، تۆ سیئه‌وه‌نده‌ی ئەم کابرایه‌ ئاقلی! دووه‌م، هه‌ر به‌ راستی گه‌ر شیت نه‌بووی، بۆ ده‌بئ قسه‌ی به‌لاش و

خەياللى ئىم كابرار بەھەند وەر بەگى؟ سىتتەمىش، ئىم خەپە گىانە
پىسپۆرىيەكەى نەشتەرگەرىيە، جا ئىستەش گرتوویەتى بە نەخۆشییە
دەر وونییەکانەو. ھەلبەتە قسەکانى ئەمپۆت لەگەل زامپۆتۇفدا وایان
کردوو ھەنابى پایە بەرزىان بەم ئەنجامە بەگن!

– کەواتە زامپۆتۇف ھەموو شتىكى پىن گوتووی؟

– بەلئ، ھەموو شتىكى گوت و باشیشى کرد کە گوتى. جا من
تىگەیشتم مەسەلە سەرەکیيەكە چىيە، زامپۆتۇفى دامویش ئەوسا
تىگەیشتم... ئى، ئەوہى راستى پىن رۆدیا گىان... مەسەلە ئەوہىە کە...
وا بزائىم من تۆزى سەرخۆش ئىستە... وەلئ ئەمەش گىرنگ نىيە...
مەسەلە ئەوہىە کە ئىم خەياللى... خۆ ھالى دەپى؟ خەرىک بوو لە
مىشکياندا دەچەسپى... تىدەگەى پان نا؟ ھەلبەتە ھىچ کەسى نەپویرا
راشکاوانە ھىچ شتى پىن، چونکە پىرکردنەوہىەكى زۆر زۆر نابەجى و
سەیر بوو و کە ئەو بۆیەچىيەشيان گرت، ئىتر تەواوی گىرمانەکانیان
بە با چوون. وەلئ ئەمانە بۆچى ھىندە دەبەنگن؟ ھەلبەتە خۆم ھەر
ئەو کاتە زامپۆتۇفم لە قالب دایەوہ... جا با بەنى خۆمان پىن، کاکى
خۆم، جا تکایە با ھىچ شتىکت سەبارەت بەو بابەتە لە دەم دەرئەچى!
تىگەیشتم کە ئىم زامپۆتۇفە گەلئ ھەستیارە. ئەو کاتە تىگەیشتم کە
لاى لویزا ئىفانۇفنا بووین. وەلئ ئەمپۆ، ھەر ئەمپۆ، ئىتر ھەموو شتى
پوون بووہوہ. ھەموو شتى لەژىر سەرى ئەو ئىلیا پىترۆفچەدا بووہ!
توش بۇ من پۆیشتوویت و پىک لە ناوہ راستى بەپۆیە بەرایەتى
پۆلیسدا بووراویتەوہ و پىانووت داوونەتە دەست. پاشانىش لەبەر ئەو
ئىشەى شەرمەزار بووہ؛ من دەزانم ئىتر...

راسکولنىکوف سەراپا بووہوہ گوت و رازومىخىن ھەرچى لە دەم
دەھاتە دەر، ئەو ھەلى دەلووشى. رازومىخىنىش بەو رادەيە سەرخۆش
بوو کە لە قسەکردندا زیادەرۆیى بکات و ھەموو شتىک بخاتە سەر
بەپە.

- من له تاو بۆنى بۆيه و ههواى تاسىتەرى ئەوى بوو كه
بوورامهوه!

- به ناخىرى گيانت پىويسىت به پرونكردنهوه ناكا! هەر به تەنيا
له بەر بۆنى بۆيه نەبووه، مانگىك بووه كه تات لى بووه و زۆسىمۆفیش
شایه ته! وهلى باوه ناكهى ئەم كورۆكهيهى ئىمه، زامیۆتۆف، چەنده
پىس تىكوپىك شكاوه ئىسىته! دەلى، من نابە پەنجە بچووكى ئەو
پیاوه. مەبەستى تۆیه دەى! كهسىكى باش و نەرمونیا، كاكى خۆم.
بەس ئەمڕۆ له كۆشكى بلوورین وانیهكى چاكت پى دا، هەر به
راستى تەفروتوونات كردوه! سەرەتا چاك ترساندووته و ئەو داماوه
حەپەساوه! پاشانىش به جۆرىك سەلماندووته كه سەرله بەرى ئەو
هەلىتوپەلىته تۆقىنەرە پرواپىنكراو بووه، دواجارىش كتوپر زمانى لى
دەردەهینى و دەلى: ئىسىته چى دەلى چۆله كه ژىكه له كهى من؟
تەماش، يانى هەر زۆر باش بوو، كاكه! تەفروتوونا بووه كابرا! به خوا
مامۆستای ئەم كارانهى تۆ، هەر شایه نى ئەوهش بوو! داخه كه م كه
لهوى نەبووم! زۆر تامەزۆرى بىنىنت بوو ئىسىته! پارفىزىش هەر وا،
زۆر حەز دەكا پىت ئاشنا بى...

- ئەها... يانى پارفىزىش... باشە ئىسىته بۆچى وایان زانیوه من
شىتم؟

- شىت نا، من قسەى بىسەرۆبەرى زۆرم كرد، كاكى خۆم...
زۆسىمۆف هەر خەيالى لای ئەويه كه تۆ بۆچى هینده ئەم بابەته ت
به لاوه گرنكه... هەلبەته ئىسىته كه تىگەيشتون تۆ له چ هەلومەرجىكدا
بووى ئىتر ئاشكرايه بۆچى ئەم بابەته بۆ تۆ جى سەرنج بووه و...
چەنده ئەشكه نجهشى داويت و له گەل نەخۆشیه كه شتدا دەستیان
ناوته دەستى يەك... من، كاكى خۆم، ئەوهندهش سەرخۆش نیم...
دەى ئەم زۆرسىمۆفەش به جەهەنم بەو بىر و بۆچوونانیه وه. وا
پىت دەلىم، گرتوویه تی به نەخۆشیه دەروونیه كانه وه، وهلى تۆ هەر
بىرىشى لى مەكه ره وه...

هر دوو کيان بیست چرکه یه ک بیده نگ بوون و پاشان
راسکولنیکوف که و ته قسه کردن:

- ته ماشا، رازومیخین، با کورتی بکه مه وه و زور به ساده می پیت
بلیم که... هینده نابن به سر مه رگی که سیکه وه که پراومه ته وه...
فرمانبه ریکی خانه نشینکراو بوو که نه مړ مرد... منیش هرچی پاره م
بو مابووه وه دامه خیزانه که ی... شتیکی تریش هیه، هر نیسته
بوونه وهریک ماچی کردم که نه گهر مرؤفیشم کوشت بووبا هر به
لایه وه گرنگ نه بوو و هر ماچی ده کردم... گهر راستیه که پیت ده وئ،
که سیکه تریشم له وئ بینی، به په ریکی سووری سر کلاوه که یه وه...
خوایه، هم دیسان خریکی قسه ی بیسه رو به رم! بوچی نه وهنده
بیهیزم؟ ته ماشا، تززی ناگادارم به... نیسته ده گینه پلیکانه کان...
رازومیخین به نیگه رانییه وه پرسیی:

- چیت لی قهوما کتوپر؟ نه خوش که وتیه وه دیسان؟
- سرم ده سوورئ، و هلن نه وه کیشه نییه، ته نیا زور خه مکنیم،
خه میکی زور!... وهک ژنم لی هاتووه. ته ماشای نه وئ که! تو بلتی چی
بن؟ ته ماشا که، ته ماشای که!

- ئی چییه؟
- بو نابینی؟ پروناکی ژووره که ی من نابینی؟ له درزه که یه وه
دیاره...

که یشتبوونه سر دواهمین پلیکانه کان، واته به رده رگی نه پارتمانی
خاوه نمال و هر به راستیش ده کرا له و خواره وه ببینیت که ده رگی
ژووره که ی راسکولنیکوف پروناکه.

- سهیره! ئی، جا له وانه یه ناستاسیا بن.
- تا نیسته هه لنه که وتووه ناستاسیا له م کاتانه دا بیته ژووره که ی
من، جا نیسته ده بی نه و خه وتبن. به س... ئیتر بوم گرنگ نییه! مالئاوا!
- چی ده پرسی له به رختووه؟ من ده تبه م و هر پیکه وهش ده چینه
ژوورا!

- ده زانم پیکه وه دهچینه ژوورئ، بهس دهمه وئ لیرانه مالتاواپی و تهوقه که مان بکین، کاکي خۆم. ده سنت بینه، دهی! مالتاوا!

- چ گلاراوینکته تو، پۆدیا!

- هیچ؛ با برۆین، تو ده بی شایهت بی.

به پلیکانه کاندای چوونه سهر. پارزومیخین ئه وهی به میتشکدا هات که نه کا قسه کانی زۆسیمۆف هیندهش بیتنه ما نه بووبن و له به رخۆیه وه ورتاندی:

- ناخ، چه نه بازیه که ی من همدیسان تیکی دایه وه!

که گه یشتنه لای دهرگه که، دهنکی گوتوبیژی ناو ژووره که یان هاته گوی.

پارزومیخین هاواری کرد:

- چ باسه له وئ؟

پاسکۆلنیکۆف بوو که سه ره تا دهرگه که ی کرده وه، به ته واوی پالی پیوه نا و خۆی له لاشیپلانه که دا وشک بوو و زمان شکایه ده می. دایک و خوشکی بینین که وا له سه ره قه نه فه که دانیشتون و کاتژمیر و نیویک ده بوو که چاوه پنی ئه و بوون. هه ره ئه و پۆزه چهند جاریک بیستبووی که ئه وان به پیوه و هاکا گه یشتن، ئه ی بۆچی چاوه پنی دیداریان نه بوو و ته نانه ت به بیریشدا نه هاتبوون؟ دایک و خوشکی له و کاتژمیر و نیوه چاوه روانیه دا، ناستاسیایان پرسیارباران کردبوو، ئه ویش له به رده میاندا راوه ستابوو و هه موو شتیکی له نووکه وه بۆ نووک بۆ گنپرابوونه وه. کاتیک بیستیان ئه و دواینه پۆیه نه خۆش و تادار، به پنی قسه کانی ناستاسیا، به دهم و پرنه وه چووته ده ری، تۆقین و جله وی خۆیان له ده ست دا، خواجه، تو بلتی چیی به سه ره هاتی؟ هه ردوکیان تیز گریابوون و ته واوی ئه و کاتژمیر و نیوه یان به بیقراری به سه ره بردبوو.

پاسکۆلنیکۆف که هاته ژوورئ، به دهم هاواریکه وه له تاو جۆش و حال، خرۆشاوانه پیشوازییان لی کرد و دووقۆلی فرکه یان کرده لای.

به‌لام نه‌و ده‌تگوت بوو‌ته به‌رد. کتوپر هم‌وو گیان که‌یل بو‌ویوو له ه‌س‌تیک که‌ وا دیار بو‌و به‌رگه‌گرتنی نه‌کرده‌یه. ته‌نانه‌ت باوه‌شی به‌ رو‌ودا نه‌کردنه‌وه و نه‌یده‌توانی ده‌ستی ه‌ل‌پریت. دایک و خوشکی توند باوه‌شیان پیدا کرد، ماچیان کرد، پیکه‌نین و گریان... به‌لام راسکولنیکوف جووله‌ی لیوه‌ نه‌هات، جا ره‌تیکي برده‌وه و به‌ بیهوشی ته‌ختی زه‌وی بو‌و.

شله‌ژان و هاوار و توقین و ناله... رازومیخین که‌ له به‌رده‌رگه‌که‌دا راوه‌ستابوو، پرتاوی کرده ژووره‌که‌وه و نه‌خوشه‌که‌ی به‌ باسکه به‌هیزه‌کانی گرته باوه‌ش و توانی له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ پالی بخت، پاشان پرووی کرده دایک و خوشکه دل‌په‌رؤشه‌که و هاواری کرد:

— هیچ نییه، هیچ نییه! بو‌وراوه‌ته‌وه، هیچ گرنگ نییه! هر ئیسته دکتوره‌که‌ی ده‌یگوت زور زور باش بو‌وه و حالیشی باشی باشه! ناو بیته! نه‌ها، ته‌ماشسا‌کن، خه‌ریکه دیته‌وه هؤش خوی، نه‌ها، دو‌وباره حالی باش بو‌وه‌وه!...

رازومیخین هینده توند باسکی دونیای گرت که‌ خه‌ریک بو‌و ده‌ربیت و که‌هی ناچار کرد دانه‌ویت و به‌ چاوی خوی ببینیت که‌ حالی باش بو‌وه‌ته‌وه. دایک و خوشکه‌که‌ وهک فریشته‌ی فریاد‌په‌س له رازومیخینیان ده‌روانی و چون نمونه‌ی پره‌ستی و وره‌به‌رزی ده‌هاته به‌رچاویان. ناستاسیا پنی گوتیون که‌ به‌ دریزی ماوه‌ی نه‌خوشیه‌که‌ نه‌م که‌نجه چوست و چالاکه هم‌وو کاریکی بؤ رۆدیای ناساگی نه‌وان کردوه. ه‌لبه‌ته نه‌وه خاتوو پولخیزیای دایکی راسکولنیکوف بو‌و که‌ ده‌مه‌وئیتواره له کاتی قسه‌کردن له‌گه‌ل دونیادا، به‌م جو‌ره ناوی رازومیخینی بردبو‌و.

بەشى سىيەم

بەک

راسکۆلنیکۆف نیوخیز بوو و لەسەر قەنەفەکە دانیشت. بە بیهیزی دەستیکی بەرەو لای رازومیخین راوهشاند تا بەلکوو بەر بەو دلدانەوه گەرم و لەخۆراپە بگریت کە پیشکەشی دایک و خوشکی دەکرد. پاشان دەستی هەردووک ئاڤرەتەکە ی گرت و تا خولەکیک بێ ئه‌وه‌ی هیچ بلێت، نیگای لە یه‌کیکیانەوه بۆ ئه‌وی دیکه ده‌گواسته‌وه. باری پروخسار و نیگای ترسی ده‌خسته دلی دایکییه‌وه، نیگایه‌کی هینده هه‌ستیار و قوول، کە تا سەر ئاستی ئەشکەنجەدان هه‌ژینەر بوو. باریکی نامۆی دیکه له نیگای راسکۆلنیکۆفدا هیلانە ی کردبوو کە له شیتی ده‌چوو. دایکی، پولخیریا، کەوتە گریان. دونیای خوشکیشی رهنگی به پروه‌وه نه‌بوو و دەستی له‌نیۆ دەستی براکەیدا هه‌لده‌له‌رزی. راسکۆلنیکۆف کە دەنگ له‌گه‌وروویدا ده‌شکا، ئاماژه‌ی بۆ رازومیخین کرد و گوتی:

– بپۆنه‌وه مالی... رازومیخین ده‌تانگه‌یه‌نن. کەواته تا به‌یانی؛ به‌یانی هه‌موو شتی... به‌ راست زۆر ده‌میکه لێره‌ن؟
پولخیریا هاته وه‌لام:

– عه‌سر گه‌یشتین، پۆدیا گیان. شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که زۆر دوا کەوت. وه‌لێ پۆدیا، ئێسته گه‌ر ئاسمانیش له زه‌وی بدا، من جیت ناهیلیم! شه‌و لێره له‌لات ده‌میتمه‌وه...

راسکۆلنیکۆف به‌ توورپه‌یی و بیتاقه‌تییه‌وه جووله‌یه‌کی کرد و گوتی:

- توش ئەشكەنچەم مەدە دايه!

رازومىخين ھاوارى كرد:

- خۇم لەلای دەمىنمەو، ناھىلم يەك خولەكيش تەنيا بى.
مىوانەكانىشم بە تون! با بە دار و ديواردا ھەلگەپىن! خالە گيان خۇى
لەوى ھەموو شتىكە.

- ئاخىر من چۈنچۈنى سوپاسى ئىوھ بگم، گەنچەپياو!

پولخىريا ئىستە خەرىك بوو دەستەكانى رازومىخىنى دەگوشىن و
سوپاسى دەكرد، بەلام راسكولنىكوف ھەمدىسان پەرىيە ئىو قسەكانى:

- بەرگە ناگرم، ناتوانم!

ھەلچوانە دووبارەى كردهو:

- ئىتر شكەنچەم مەدەن! دە بىبىرنەوھ و برون خىرا... ناتوانم بەرگە
بگرم!...

دونيا بە ترسەوھ ورتاندى:

- يانى دەلىنى دواى سى سالى رەبەق نەبىنين جىي بىلین؟

راسكولنىكوف بەرى پىن گرتن:

- راوھستىن، ھەر دەپەرنە ئىو قسەكانم و بىروخەيالم دەشىوتىن...
ئەرى ئەم لوژنەتان بىنى يان نا؟

- نا، رۇدىا، نەمانبىنيوھ. وەلى ئاگادارە كە گەيشتووين.

پولخىريا بوو كە وەلامى دايهوھ و پاشانىش كەساسانە بوى زياد
كرد:

- رۇدىا، بىستان لوژن ئەركى كىشاوھ و ئەمرو سەرىكى لى
داوى.

– بەلى... ئەركىيان كىتساوہ ئەوان، ھەر پايەدار بن... دونيا، بەلنىم
بەو لوژن خانەت دا كە لنگاوقوچ ھەلیدەدەمە خواری و پىم گوت ون
بىن و بچىن بۇ دۆزەخ...

پولخىريا ھەپەسا و بەدەم تەتەلەوہ گوتى:

– پۇدىا، چىت پىن گوت؟ تۆ ھەلبەتە... يانى ناتەوئى بلىنى كە...
بەلام كە نىگای كەوتە سەر دونيا، بىدەنگ بوو.

دوينا كە واقوور پە براكەى دەروانى، چاوەرئ بوو بىنى دواتر چى
پروو دەدات. دايك و خوشكە كە مەسەلەى دەمەقالىكەى نىوان لوژن و
پاسكۆلنىكۆفیان لە ناستاسياوہ بىستبوو و – ھەلبەتە بەو رادەپەى كە
ئەو سەرى لى دەركردبوو و توانىبوو بۆيان باس بكات – لەو
كاتەوہ، ھەردوو كىيان تاساوانە پەر لە دلەپاوكى و ترس بووبوون.

پاسكۆلنىكۆف زۆرى لە خۆى كرد تا بتوانىت درىژەى پىن بەدات:

– دونيا خاتوون، من رازى نىم ئەم ھاوسەرگىرىيە سەر بگريئ!
پىك سەبەنى ھەر سەرلەبەيانى جوابى دەكەى و بپرايەوہ، تا ئىتر ئەم
كابرايە پىتوار بىن!

ھاواری پولخىريا گەيشتە ئاسمان:

– خوا ھاوار!

– براكەم، ئاگادار بە چى دەلنى!

دونيا ھەلچوانە بە براكەيدا ھەلشاخا، بەلام دەمودەست خۆى
جلەو كرد و نەرمتر لەسەرى رۆيشت:

– لەوانەيە ئىستە كاتى قسەكردن نەبىن، تۆ لەسەر خۆت نىت و
ماندوشى.

- لات وایه وړینه ده‌کم، ئه‌رئ؟ نه‌خیر خاتون گیان... تو ته‌نیا له‌بر من ده‌توئ شوو به لوژن بکه‌ی. وه‌لئ من قوربانیم ناوئ، تیگه‌یشتی؟ که‌واته هر ئه‌مشه و یادداشتیکی بؤ ده‌نوسئ و... داواکه‌ی جه‌نابی پایه‌به‌رز رهد ده‌که‌یته‌وه... به‌یانیس ده‌یده‌یته من بیخوینمه‌وه و ته‌واو!

کچه له‌سه‌ر دلئ گران که‌وت و هاواری کرد:

- ناتوانم وها کارئ بکه‌م! ئه‌سله‌ن تو کوا مافی ئه‌وه‌ت هه‌یه‌که‌...

دایکه‌که به نیگه‌رانییه‌وه مشتومره‌که‌ی ین برین:

- دونیا، توش ئاگاداری قسه‌کانت به‌کچئ! هیچ مه‌لئ ئیتر، بؤ به‌یانی... نابینئ حالی چۆنه... باشتره ئیمه‌ش برۆین!

رازومیخین به‌باریکئ سه‌رخوشانه‌وه‌گوئی:

- کاکه وړینه ده‌کا، گه‌رنا بینشه‌رمیی وای ئئ نه‌ده‌وه‌شایه‌وه! به‌یانی هه‌موو ئه‌م هه‌لیتوپه‌لیته ته‌واو ده‌بین و ده‌چن به‌ده‌م کاریییه‌وه... ئه‌مرو کابرای له‌قالب دایه‌وه. راست ده‌کا. لوژنیش په‌ست بوو... لیزه و تاری بؤ ده‌داین و بریک خۆی به‌سه‌ردا هه‌لکیشاین و ئاخیرییه‌که‌شی ناچار بوو کلکی به‌کۆلییه‌وه بنئ و بره‌وا...

پولخیریا هاواری کرد:

- یانی هه‌ر به‌راستی وا بووه؟

دونیا دلئ پر بووبوو:

- برا گیان، جارئ مالئاوا تا به‌یانی. با برۆین دایه گیان... خوا ئاگادارت، رۆدیا.

راسکۆلنیکۆف به‌هه‌ر ته‌قه‌لایه‌ک بوو به‌دوایاندا دووباره‌ی کرده‌وه:

- بیستت، خوشکین؟ من ورینه ناکم. ئەم هاوسەرگیریه مایه ی شووره ییه! من گەر سووک و رسوا بوومه، ئەوا تو مەبه... هەر ئەمە ی من بۆ حەوت پشت بەسه... وهلی بهم سووک و رسواییه شهوه، وهها خوشکینکم ناوئ. کهواته خۆت سەرپشکی، یان من یان لوژن! ده ی ئیسته برۆن...

پازومیخین نه پاندى:

- توش هەر دهلی ئەقلت له دهست داوه! لیمان بوویته کهوخوا و شت؟

پاسکولنیکوف وهلامی پازومیخینی نه دایه وه و پیده چوو نه شتوانیت بیداته وه. له سهر قه نه فه پاکشا و پرووی کرده دیواره که. پرستی لن برابوو. به لام سه رنجی دنیا لای پازومیخین بوو و ئه ویش له تاو تیری نیگا و بریقه ی چاوی رهشی هه لده لهرزی.

پولخیریا که له بی که وتبوو، بیه یوا به گوئی پازومیخیندا ورتاندى:

- من به هیچ شتیوه که ناتوانم برۆم. هەر لیره له شوینیک ده میتمه وه... ئیوه دنیا بگه یه ننه وه مالی.

پازومیخینیش که ئیدی خه ریک بوو حه وسه له ی به سه ر ده چوو، به ورته وه وه لامی دایه وه:

- هه موو شتی تیک ده دن گەر بمیتنه وه، لانیکه م وه رنه ده ری بۆ سه ر پلیکانه کان. ناستاسیا، ئیره پرووناک بکه ره وه! دنیا به...

ماوه ی قسه کاننیه له ده ره وه و که م تا زۆر به چه چه تها و کرد:

- کاکم دوانیوه پۆ ئه وه نده ی نه مابوو به بناگوئی من و دکتوره کهیدا بسره وینن! حالی ده بن چی ده لیم؟ ده یویست له دکتوره که ی بدا! ته نانه ت ئه ویش کولی دا و پریشت، نه یده ویست تووره تری بکا. من

له نهۆمی خوارهوه‌دا مامه‌وه و ئیشکم گرت، وه‌لی جه‌نابی پایه‌به‌رز کتوپر جلیان له به‌ر کرد و بۆی ده‌رچوون! توورپی بکه‌ن هه‌مدیسان ده‌سخه‌پۆمان ده‌کا و به‌م کاته ناوه‌خته‌ی شه‌و له ده‌ستمان ده‌رده‌چی و له‌وانه‌شه‌ خۆی تووشی به‌لایه‌ک بکا...

– ناخ! ئیوه چی ده‌لین؟...

– جا ناشکرێ به‌بێ ئیوه دونیا خاتوون له‌و ماله‌دا ته‌نیا چی به‌یڵین، هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه‌ بیری لێ بکه‌نه‌وه که به‌پیاره له چ جوره شوینیکدا به‌میخته‌وه! ئه‌م لوژن خانه‌ ناپیاوه، هه‌ر به‌ راستی شوینیکی باشی بۆ مانه‌وه‌تان دۆزیوه‌ته‌وه.. ئه‌وه‌ی راستی بێ، من که‌من سه‌رخۆشم و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که... خه‌ریکی جینۆدانم، ئیوه به‌ گه‌وره‌یی خۆتان لێم ببوورن...

به‌لام پولخیریا کۆلی نه‌دا:

– من ئیسته‌ ده‌چمه‌ لای خاوه‌نمال و لێی ده‌پاپیمه‌وه‌ گه‌ر ته‌نیا بۆ ئه‌مشه‌ویش بووه، سه‌ووجیک بداته‌ من و دونیا. ئاخ‌ر خۆ ناتوانم به‌م دۆخه‌وه‌ وازی لێ به‌یتم و به‌ ته‌نیا جینی به‌یلم، ناتوانم!

ئه‌م گوته‌بیژه‌ له‌ باداک و پێک له‌پشت ئه‌پارتمانێ خاوه‌نماله‌که‌وه‌ بوو و ناستاسیاش چرابه‌ده‌سه‌ت پێپه‌یه‌ک له‌ خوارووی ئه‌وانه‌وه‌ پاره‌سه‌تابوو تا باداکه‌که‌ پووناک بکاته‌وه‌. پارزومێخین خرۆشا بوو. نیو کاتژمێرێک له‌وه‌به‌ر که‌ خه‌ریک بوو پاسکۆلنیکۆفی ده‌هینایه‌وه‌ مالی، زۆر قسه‌ی کردبوو، وه‌لی خۆی چاک ده‌یزانی خه‌ریکه‌ چی ده‌کات و سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو خواردنه‌وه‌یه، زه‌ینی کراوه‌ و پۆشن بوو. به‌لام ئیسته‌ ته‌واو گرتبووی و وا دیار بوو کاریگه‌ری ئه‌و هه‌موو خواردنه‌وه‌یه‌ دووبه‌رانبه‌ر بووبوو و میشکی جله‌و کردبوو. له‌ باداکه‌که‌ و له‌ته‌ک خاتوونه‌کانه‌وه‌ پاره‌سه‌تابوو و ده‌ستی هه‌ردووکیانی گرتبوو، هه‌ولی ده‌دا پارزیان بکات و هینده‌ پته‌و و

رەوان پاساوى دەھىنايەوہ كە سەرى دەسووپماند. كەم تا زۆر لەگەل كوتنى ھەر قەسەيەكدا، دەستى ژنەكانى بە جۆرىك لە گىرەي ئاسىنى دەستىدا دەگوشى كە دەئىشاندا؛ پىدەچوو لەم رېئەوہ بىەوئ باشتر پاساوى و بەلگەكانى بسەلمىئەت. لەو بارەشدا زەق چاوى بېرىوہە دونيا و تەننەت گوىى بە رەچاوكردنى ئەتەكەتەيش نەدەدا. ژنەكان ھەندىك جار دەيانتوانى دەستيان لە پلەپەنجەي قلۆر و ئىسكى ئەودا دەربەئىن، بەس رازومىخىن نەيدەزانى مەسەلە چىيە و توندتر لە جارەن دەستى داىك و كچەكەي دەگرت و بەرەو خۆي رايەدكەيشان. گەر داوايان لى بگردبا، ئەوا سەراوسەر خۆي لە پلەكانەكانەوہ ھەلدەايە خوارى، نە بىرى لى دەكردەوہ و نە دەبەئىشت تۆزقاليك دەودلى دزەي تى بكات؛ بۆ خزمەتكردنى ئەوان يەكسەر خۆي ھەلدەايە خوارى.

گەرچى پولىخىريا ھەستى دەكرد بە گشتى گەنجەكە كەسىكى فرە سەيروسەمەرەيە و زۆر توندىش دەستى دەگوشىت، كەچى لەو تروپكى دلپەرۆشىيەي رۆديا گيانيدا، واى دەھاتە بەرچاوى كە خودا ئەوى بۆ ناردوون و پىي باشتر بوو چاوى لە خووى و بارە نااسايەكانى بپوشىت. دونيا كە ھاوبەشى دلپەرۆشىيەي داىكى بوو، سەرووشتىكى پىر لە ئازايەتى و ورەي ھەبوو، بەلام ھىشتا ھەر بە بىنىنى بىرقەي ئاگرىنى نىگاي گەنجەكە، دەودل دەبوو و كەمىكىش ترساو. گەر پىشتەر ناستاسيا لە تارىفى ھاوپى سەيروسەمەرەكەي براكەيدا، ئەوى ئاوا شىاوى متمانەپىكردن نەنواندبا، بەبىگومان دونيا لەبرى مانەوہ لى ھەلدەھات و داىكىشىيەي قايىل دەكرد كە خۆي لەو گەنجە دەور بگرىت. ھەلبەتە دەيزانى ئىدى ناكرى تەننەت بىرىش لە پاكردن بكاتەوہ. دە خولەك دواتر، زۆر زۆر لى ئەرخەيان بووبوو، ئاخىر لە تايەتەندىيە بەرجەستەكانى رازومىخىن ئەوہ بوو كە سەرەپاي ئەو بارودۆخەش كە تىيدا بوو، زۆر زوو سەرووشت و دەروونى خۆي

ناشکرا دهکرد و همموان خیرا تیدهگه‌یشتن سه‌روکاریان له‌گه‌ل چ
جۆره مروفتیکدا هه‌یه.

رازومیخین هاواری کرد:

– مانای نییه بچن و ده‌ست به داوینی خواهنماله‌وه بگرن! راسته
که دایکن، وه‌لی گهر لیزه بمیئنه‌وه شیتی ده‌کن و خوا ده‌زانی ئیمه‌ش
چ به‌لایه‌کمان به‌سه‌ردا دی. بروان، ئیسته ده‌لیم پئویسته چی بکه‌ین:
ناستاسیا لای ده‌میئنه‌وه و من هه‌ردووکتان ده‌گه‌یه‌نمه شوینی
مانه‌وه‌تان. خۆ به‌و شه‌قامانه‌دا ناتوان به‌ته‌نیا بۆ خۆتان بسوورپینه‌وه!
پیته‌ربورگی ئیمه له‌م لایه‌نانه‌وه... وه‌لی گرنگ نییه!... پاشانیش من
خیرا ده‌گه‌ریمه‌وه ئیره، و، سویند به‌شه‌ره‌فم، چاره‌کینک نابا هه‌والیتان
بۆ ده‌هینم، که باشه‌یان نا، خه‌وتووہ یان نه‌خه‌وتووہ و
ورده‌کاریه‌کائی تریش. ئیسته گوئی بگرن که دواتر چی ده‌که‌ین!
پاشان له‌چاوترووسکا‌نیکدا خۆم ده‌گه‌یه‌نمه ماله‌وه، بۆ لای ئه‌و
هاورپی به‌دمه‌ست و پاتالانم؛ هه‌لبه‌ته ده‌چم تا زۆسسیمۆف به‌ینم.
زۆسسیمۆف، دکتۆره‌که‌ی رۆدیا‌یه. ئه‌ویش له‌وییه، وه‌لی سه‌رخۆش
نییه. ئه‌سله‌ن هه‌چ کاتن نایگرئ ئه‌م به‌شه‌ره! په‌لکیشی لای رۆدیا‌ی
ده‌که‌م و دواتریش ده‌یه‌ینمه لای ئیوه. به‌م جۆره، له‌ماوه‌ی یه‌ک
کاتژمیردا ئیوه دوو راپۆرتان ده‌گاته ده‌ست! بیستن له‌زمانی
دکتۆره‌که‌یه‌وه شتیکی تره‌تا من به‌هوی له‌جی ئه‌و بۆتان باس که‌م!
جا گهر کیشه‌یه‌کیش هه‌بوو سویند بی خۆم بتانه‌ینمه‌وه ئیره، به‌س
گهر هه‌موو شتی باش بو، ئیوه ده‌بی به‌ئارامی بۆی بخه‌ون. من
خۆم شه‌و لیزه ده‌میئمه‌وه، له‌پاره‌وه‌که‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگم نه‌بیستی.
به‌زۆسسیمۆفیش ده‌لیم له‌مالی خواهنمالدا پشوو بدا تا لیمانه‌وه نزیک
بی. ئیسته خۆتان بلین، ئیوه له‌لای بمیئنه‌وه، زیاتر بۆ ئه‌و سوودی
هه‌یه یان دکتۆره‌که‌ی؟ خۆ دیاره دکتۆره‌که‌ی به‌سوودتره. که‌واته بین
با برۆین! ئیتر ناوی خواهنمالیش مه‌هینن؛ بۆ من کیشه‌یه‌کی نییه،

وھلى بۇ ئىۋە نەكردەيە... راتان ناكرى، چونكە... چونكە دەبەنگىيكە بۇ خۇى. ئەۋەى راستى بىن لەبەر من ھەم لە ئىۋە و ھەم لە دونىا خاتوون خانەگومان دەبى... ئەۋە بىگومان دل لە دونىا خاتوون پىس دەكا. بە كورتىيەكەى بە ھىچ جۆرىك ناكرى لە پىچوپەناى كەسايەتى سەيرى ئەم ژنە تىبگەى! وھلى دەى، قەيدى چىيە؟ خۇ منىش دەبەنگم!... كىشە نىيە! با بېرۆين. خۇ متمانەتان بە من ھەيە؟ دەى بىلۆين، دلنپان لە من؟

دونىا گوتى:

– با بېرۆين دايە گيان، دەزانم كە ھاورپىكەمان قسەى خۇى دەباتە سەر. تا ئىستەش ھەر ئەمان بوون كە فرىاي رۆدىا كەوتوون و چى لەۋە باشتر كە دكتورەكەشى ئامادە بىن شەو لىزە لای بمىتتەۋە؟
– تە ماشا... تە ماشا... چەندە باش لە قسەكەم تىگەيشتن، ئاخىر ئىۋە فرىشتەن!

رازومىخىن خەنى بووبوو. درىژەى پىدا:

– با بېرۆين! ناستاسيا! بچۆرە سەرۋە و لەلای دايكوتە، چراكەش بىە! چارەكەكىكى تر خۇم دەگەپىمەۋە.

پولخىريا ھىشتا تەۋاۋ قايىل نەبووبوو، بەلام لەۋەش زياتر كەللەرەقىى نەكرد. رازومىخىن ھەر باسكىكى دايە دەست يەكىك لە ژنەكان و بە پلىكانەكاندا بردىيە خورائ. شتىكى ئەم گەنجە ھىشتا پولخىرياي نىگەران دەكرد و لەبەر خۇيەۋە گوتى: كەرچى كەنجىكى چوستوچالاک و مېھرەبانە، وھلى ئاخىر دەتوانى بەلىتەكانى بەرىتە سەر؟ جا بەم حالەشىيەۋە...

رازومىخىن لە بارىكدا كە بە شەقاۋى درىژەۋە بە پىادەپرىكەدا ھەنگاۋى دەنا و خاتوونەكان بە ھەزار حالىك پىي رادەگەيشتنەۋە و

خویشی به‌مە‌ی نە‌دە‌زانى، سۆ‌سە‌ی کرد که چى به سە‌رى پو‌لخى‌ریادا
را‌دە‌بوورئ و هە‌وداى بى‌رى پچ‌راند:

– ئە‌ى هاوار! دە‌بینم وا بى‌ر دە‌کە‌نە‌وہ که ئە‌م کا‌برا‌یە خۆ‌ی حالى
شە‌رە. هە‌رگىز وا نى‌یە!... دە‌ى ئە‌رئ، وە‌ک گە‌مژە تا قور‌قو‌را‌گە
خوار‌دوومە‌تە‌وہ، وە‌لى مە‌س‌تییە‌کە‌م هى خوار‌دە‌نە‌وہ نى‌یە. که ئی‌وہم
بى‌نى تى‌ک چووم... بە‌س ئی‌وہ گو‌یى مە‌دە‌نى! لە‌م گو‌یە‌وہ ببى‌ستە‌ن و
لە‌و گو‌یتانە‌وہ دە‌رىکە‌ن: مە‌ن دل‌نىام هاوشانى ئی‌وہ نى‌م... ئاخ‌ر ئى‌مە لە
کو‌ئ، ئی‌وہ لە کو‌ئ! که ئی‌وہم گە‌یانە، لە قە‌راخ ئە‌م رێ‌زاو‌ەدا دوو
سە‌تە‌ ئاو بە سە‌رمدا دە‌کە‌م و دى‌مە‌وہ سە‌ر خۆ‌م... ئاخ ئە‌گەر
دە‌تانزانى چە‌ندە عاش‌قانە هە‌ردووک‌تانم خۆ‌ش دە‌وئ!... پى‌مە‌کە‌نن،
لنى‌شم توورە‌ مە‌بن!... لە هە‌ر کئ پى‌تان خۆ‌ش بوو توورە‌ بن، وە‌لى لە
مە‌ن نا! مە‌ن هاو‌رپى رۆ‌دیام، دە‌ى کە‌واتە هاو‌رپى ئی‌وہ‌شم. لە‌خوامە
هاو‌رپى‌تان بـم... دە‌زانن، هە‌ستىک لە دل‌مدا دروست بوو‌بوو... سالى پار،
لە کتو‌پرىک‌دا بوو که... هە‌لبە‌تە، پى‌شتر هە‌ستە‌م پى‌ نە‌کرد‌بوو، چونکە
ئى‌وہ هە‌ر دە‌لى رىک لە ئاس‌مانە‌وہ بارىون! بې‌وا ناکە‌م ئە‌مشە‌و تا
بە‌يانى خە‌و بچىتە چاو‌م... زۆ‌سىمۆ‌ف عە‌سەر لە‌وہ توقىبوو که نە‌کا
رۆ‌دیا شىت بى‌ن... هە‌ر لە‌بەر ئە‌و‌ەش نابى توورە‌ى بکە...

دايکە‌کە‌ هاواری کرد:

– ئە‌وہ ئی‌وہ باسى چى دە‌کە‌ن؟

دو‌نياش ترسى لى نىشت و پرسى:

– دکتور شتىكى واى گوتووه؟

– بە‌لى، بە‌س وە‌ها شتى لە‌ئارادا نى‌یە، هە‌رگىز. دە‌رمانى پى‌ دا.
کە‌پس‌وول بوو، خۆ‌م ببى‌نم. هاتنى ئی‌و‌ەش کە... ئاە!... گەر بە‌يانى
بە‌هاتبان، زۆ‌ر زۆ‌ر باشتر دە‌بوو. ئى‌ستە باش بوو که هاتىنە دە‌ر. رىک
بە‌ک کاتزمىرى تر زۆ‌سىمۆ‌ف دىتە خزمە‌تتان و هە‌موو شتىکتان پى‌

دەلى. خۇ گوتىم، ئەو سەرخۇش نىيە! مەنىش زوو بەرم دەدا... ئاخىر بۇچى تا قورقۇپاگە خواردمەوہ؟ خوا بە نەفرەتەيان كا! خەتاي ئەوان بوو، مەنيان تىكەلى مشتومرە پىروپوچەكەيان كرد، مەنىك كە سويندم خواردبوو مشتومر لەگەل ھىچ بەنئىئادەمىكدا نەكەم!... كاكە ئەمانە خەرىكى قسەى بەلاشەن! ھەر خەرىك بوو دەستەوہىخە بىن! خالە گىانم لەوئ داناوہ تا ھەوسارىان پاكىشى! ئاخىر پىروا دەكەن: دەيانەوئ مرؤف ھىچ كەسايەتتەكى تايبەت بە خۇبى نەبى و بە جۇرىكىش كراس لەسەر ئەمە دەدرىنن كە ھەر مەپرسە! دەيانەوئ خۇيان نەبن، تا پىيان دەكرى لە خۇيان نەچن. تىرۇپكى پىشكەوتن لەمەدا دەبىننەوہ، ئەو بەپىزانە! جا بىريا ئەم درؤ و ھەلىتوپەلىتانە قسەى خۇيان بان، نەك ئەوہى لە...

پولخىريا شەرمناە پەپىيە نىو قسەكانىيەوہ:

– تاوئ مۇلەت بەدن...

بەلام بەم كارە تەنيا ئاگرى گەنجەكەى بلىسەدارتر كرد و پازومىخىن بە دەنگىكى بەرزترەوہ نەپراندى:

– ئىوہ چۇنى بۇ چوون، ھا؟ لاتان وايە بۇيە بە گۇياندا دەچمەوہ، كە درؤ دەكەن؟ وەھا شتى لەئارادا نىيە! ئەسلەن حەز دەكەم قسەى بەلاش و درؤ بکەن. سەردارى بوونەوہران ھەر لەبەر ئەوہ لە سەرووى ھەمووانەوہى! تا حەز دەكەى قسەى پىروپوچ بکە و درؤ، خۇت دەبىنى كە دواجار دەگەيتە حەقىقەت! ئىمە بۇيە مرؤفین چونكە درؤ دەكەين! كەس دەستى بە ھىچ حەقىقەتتەك پانەگەيشتوہ، گەر چواردە درؤ لەسەر رىگەكەى نەبووبىن، گەر بىشلىين سەد و چواردە درؤ ھەر كەممان گوتوہ! ئەمەش لە خۇيدا شتىكى خراپ نىيە! وەلىن خۇزگە لانىكەم درؤكانمان ھى خۇمان بان! قسەى بىمانا بکە، درؤ بکە، بەس با قسەى خۇت بىن نەك ھى ئەوانى تر، ئەوسا من

دهستیشست ماچ دهکەم. مرۆف با به لاپیدا برۆا وەلن گەر ڕینگەکە،
ڕینگەى خۆى بى سەد کەرەت لەو بەشترە کە ڕینگەى راستى کەسىكى
تر بپۆى. چونکە کابرا گەر مرۆف بى، ڕینگەى خۆى دەگریتە بەر،
وەلن گەر لەسەر ڕینگەى ئەوانى تر بى، ئەو پەرى دەبیتە توتیبەكى
لاساىیکەرەو. حەقیقەت بەردەوام وا لە شوینى خۆیدا و ناتوانین لى
هەلبێن، بەس ژيان، هەندى جار زۆر مرۆف دەخاتە ژێر گوشارەو؛
نموونەکانیشى زۆرن. بەس ئیمە ئیستە خەرىكى چىین؟ ئیمە
هەموومان، هەموومان بەبى هەلاوێردن لەپووى زانست، پێشکەوتن،
هزر، داھىتان، خەون، ئامانج، لىبرالیزم، ئەقل، ئەزمون و چى و چى
و چىو... هەموومان، کە ئەم باسەنە هاتنە ناو، مەنالى پۆلى
پەکین. هەمووان وای بە باش دەزانین بىرکەرنەو، ئەوانى تر
دەرخواردى خۆمان بەدەین و پێشى راھاتووین. خراب دەلیم؟ ها؟
راست ناکەم؟ ها؟

رازومىخىن ئىدى خەرىک بوو پەر بە گەرۆوى هاوارى دەکرد و
توند دەستى هەردووک ئافەرەتەکەى رادەو، شاند:

پولخىریای چارەپەش هاوارى کرد:

— خوا هاوارا! ئاخىر من لە کوئى بزەنم؟

— بەلێ، بەلێ راست دەکەن... گەرچى لە وردەکاریدا بۆچوونمان
جىاوازە.

ئەو دەوئا بوو کە زۆر بە جەدى ئەمەى گوت، بەلام هاوکات لەتاو
نازار هاوارى لىو، هات، چونکە رازومىخىن خەرىک بوو توند دەستى
دەگوشى.

— گوتتان بەلێ؟ یانى ئیو، گوتتان راست دەکەم؟ ئیستە ئیتر دواى
ئەمە ئیو... ئیو...

رازومیخین کە پیتی زەویی نەدەگرت، درێژە ی پین دا:

- ئیوێ سەرچاوەی باشی و پاکیی هەست و... کەمالن! دەستتانم
بدەنن... ئیوێش دەستتان بپینن! دەمەوێ هەر ئیستە بکەومە سەر
ئەژنۆ و ئەلێردەدا دەستتان ماچ بکەم...

رازومیخین لە هەمان شوێن و لە ناوێراستی پیاوێرێکەدا کەوتە
سەر ئەژنۆ تا دەستیان ماچ بکات؛ خۆشەختانە لەو کاتی نیوێشەوێدا
پیاوێرێکە کشومات بوو.

پولخیریا تیما و حەیران هاواری کرد:

- واز بپینن، تەکا دەکەم! خۆشتان دەزانن خەریکی چین؟

دوونیا گەرچی وەک دایکی نیکەران بووبوو، کەچی پینکەنی:

- هەستەو، هەستەو، تەکا دەکەم!

- سەریشم تیاچی هەلناستەو، هەتا دەستتانم نەدەنن! ئەها،
ئیستە تەواو، بەسە ئیتر، هەستامەو، دەی با بپۆین! گەپچاریکی
چەندە سییاچارەم من، هاوشانی ئیوێ نیم، سەرخۆشم و زۆریش
شەرمەزارم... تەنانەت شیایوی ئەوێش نیم کە خۆشم بوین، وەلێ گەر
پیاوانی دوونیا هەمووی پیاو بن دەبێ لەبەردەم ئیوێدا سەری کێنۆش
دابنەوینن! منیش کێنۆشم برد... فەرموون، ئەمەش ئەو شوینەیی کە
لوژن خان تیندا ژووری بۆ گرتوون. گەر تەنانەت لەبەر ئەم کارەشی
بوو، پۆدیا هەقی خۆی بوو بیکاتە دەری!... ئاخر چون توانیویەتی
ئەوێندە پوودار بێ و لە وەها شوینیکدا ژوورتان بۆ بە کریی بگری؟
ئیشەکەیی مایەیی شەرم و پەسواوییە! ئەسلەن دەزانن لەم بیناوەدا ژوور
دەدەنە چ جۆرە مەرقانیک؟ ئیوێ لای خۆی دەزگیرانین، راستە؟ دەی،
کەواتە ببورن، وەلێ دەبێ بە جەنابی بەرزوبەریژتان پابگیەنم کە
دەزگیرانەکەتان کەسێکی ناپیاو!

پولخیریا ویستی به ره لهستی پازومیخین بکات:

— گویم بۆ بگرن، به پریز پازومیخین، وا دیاره بیرتان چوو که...

پازومیخین په له پهل که وته داوای لیبوردن:

— به لئی، به لئی، راست ده فەرموون. له دەمم دەرچوو، بیرم چوو! وه لئی... خۆ ناکرئ هەر له بهر ئه وهی قسهی دلم کردوو له ئیم توپه بن! من راستگۆیانە دەدویم، نهک ئه وهی که وهک... ئمممم! شه رمه زاریه! ئه ممم بۆ ئه وه نه گوت که بۆچوونی ئیوه... ئمممم! دهی، واز له هۆکاره کهی بیتن؛ نایلیم ئیترا، ئاخیر بيشه رمیه! وه لئی ئه مپۆ که ئه و کابرایه هاته ژووری، هه موومان ده موده ست تیگه یشتین که وهک بلئی کابرا به ئیمه ناخوا. هیچ په یوه ندییه کیشی به وه وه نییه که به ده لاکه کهی گوتبوو قژی لوول بکا یان ئه وهی که ده یویست خوینده واری و زانیاریه کانی به پووی ئیمه دا بداته وه. له ئیمه نییه، چونکه کابرایه کی هه لپه رست و تازه چاوپیکه وتوو... چونکه وهک یه هوودییه کان چاوپنۆکه و ئه مانه ش وهک پۆژ پۆشن بوون. لاتا وایه گه لیک ئاقله ئه م به پریزه؟ نا کاکه، کابرا ده به نگه، نموونهی نه فامیه! جا ئه وهی که به ئیوه ده خوا یان نا؟ ته نیا خوا ده زانی! ته ماشا، خاتو نییه...

به پلیکانه کاندای خه ریک بوون ده چوونه ژووری خاتو نه کان که کتوپر پازومیخین هه نگاوی شل کرد:

— ته ماشا، خاتو نییه... راسته ئه و هاوپی چه پۆلانهی من ئیسته هه مووی تا قوپ قوراگه خوار دوویانه ته وه، وه لئی له گه ل ئه وه شدا هه ر راستگۆن. راسته که ئیمه ومانان قسهی زیادهی زۆر ده که یین. به لئی دهی، من خۆشم جاروبار درۆده له سه ده که م! وه لئی ئاخیر، له وپه ری ئه م هه لیتوپه لیت و قسه پر وپو وچانه دا ده گه یه حه قیقه ت، ئاخیر پریگی راستمان گرتوو وه ته بهر. وه لئی ئه م لوژنه... به پئی راستتا ناروا.

راسته ئىستە ھەرچىم بە دەمدا ھات بە ھاورپىكانىم گوت، ۋەلى رېز لە يەك بە يەكيان دەنىم... ھەروەھا لە زامىقۇتۇقىش... گەرچى رېزىكى ۋاى لى نانىم، ۋەلى خۇشم دەۋى، ئاخىر ئەم كۆرە تولەسەگىنكە بۇ خۇى! زۇسىمۇفى ۋرچە زلەشم خۇش دەۋى، لەبەر ئەۋەى كەسىكى سەرپاستە و شارەزاي كارەكەيەتى... ۋەلى با بەس بى ئىترا! ھەموو شتى گوترا و چاۋپۇشيش كرا. ھەر بە راست لىم خۇش بوون يان نا؟ لىم خۇش بوون؟ باشە، با بېۋىن. ئەم رېپەرەم لە بېرە، پىشتر لىزە بووم؛ رېك لىزە لە ژوورى ژمارە سى، رسوايىەك بوو لە باسدا نايە... ئى، ئىۋە بېرپارە لە كامە ژووردا بىمىتنەۋە؟ ژمارەى ئىۋە چەندە؟ ژوورى ھەشت؟ باشە، كەۋاتە با بە دىنبايىەۋە تا بەيانى دەرگى ژوورەكەتان كلۇمدراۋ بى. دەرگە لە كەس نەكەنەۋە! من چارەكىكى دى ھەۋالى تازەتان بۇ دەھىنم و نىوكاتژمىر دواترىش زۇسىمۇف لە خىزمەت ئىۋەدايە، جا بزانتى ناشىيەنم! خوا ئاگادارتان، تا زوۋە با بېۋم!

پولخىريا بە ترس و نىگەرانىيەۋە بە كچەكەى گوت:

– ئەى خوايە! دونيا، بېرپارە چىمان بەسەر بى؟

دونيا كە كلاو و كۆلوانەكەى لابرېبوون، گوتى:

– ئەۋەندە خۇت بىتاقەت مەكە، دايە گيان. خوا خۇى ئەم بەرپىزەى بە ھانامانەۋە ناردوۋە. راستە لەسەر مىزى خواردەنەۋەۋە ھاتوۋەتەۋە، ۋەلى بېرات ھەبىن دەتوانىن پىشتى بى بېسستىن. جا بە دل و گيان چىى بۇ رۇدىا نەكردوۋە...

– ئاھ! دونيا، جارى خوا دەزانى دووبارە دەگەرپىتەۋە يان نا! لە خۇرا قەبولم كرد رۇدىا گيان لەۋى بە تەنيا جى بېلىم!... بە ھىچ شىۋەيەك بە خەيالىشىمدا نەدەھات لەۋ دۇخەدا بىيىنم! تەۋاۋ پەست بوو و دەنگوت بە بىننىمان ھىچ دلخۇش نەبوۋە...

چاوانى پولخىريا پر بوون له فرميسك.

- نا دايه گيان، مهسه له ئه وه نيبه. ئنوه ئاگادار نه بوون و هر خريكى فرميسكړشتن بوون. تهنيا به بونهى نه خوشييه كه يه وه بيزار بوو... هوكارى هه لسوكه و ته كه شى هر ئه وه بوو.

- ئاه، ئامان به دهست هم نه خوشييه وه! ئيستته چى دهين، ئاخري بپرياره چى بين؟ ئاى، دونيا، ئه وه باسى قسه كردنه كهى هر مه كه له گه ل تو!

دايكه كه به دهم گوتنى هم قسانه وه، له ژير چاو و به كه مپرووييه وه چاو ديريى كچه كه يى ده كرد و بيقه رار بوو تا بزاني ئه و له م باره يه وه چون بير ده كاته وه. به هه مان ئه و دوو قسه يه ي كه خوشكه كه وه ك پشتيوانييه كه له براكه ي كردنى، تا پاده يه كه ئوقره ي گرت، چونكه ديار بوو دونيا قسه ي براكه يى له دل نه گرتوه؛ به لام هر وازى له كچه كه نه هيتا و له سهرى پويشت:

- ده زانم به يانى دپته وه سهر خوى و تيده گا كه هه له ي كردوه.

دونيا دواچار گوتى:

- وه لى من ده ليم به يانيش هر هم قسانه له باره ي ئه و بابته وه دووباره ده كاته وه...

هه لبه ته له مه زياتر دريژه يان به و قسانه نه دا. پولخىرياش ده ترسا له وه زياتر مشتمل له باره ي هم بابته تا بيه تيه وه بكات. دونيا چوه لاي دايكى و ماچى كرد. دايكه كه ش بى ئه وه ي هيچ بليت، باوه شيكى گهرمى پيدا كرد و تامه زر ويانه له چاوه پوانى رازومى خندا دانيشت؛ هر واش به كه مپرووييه وه له كچه كه ي ده پوانى كه ده ست له سهر سنگ به ژوره كه دا هاتو چوى بوو و فكه روخه يال برد بوويه وه. دونيا له ميژه هم خوى پياسه كردن و بير كردنه وه يه ي هه بوو و دايكه كه هه ميشه

دەترسسا لەم کاتانەدا بییته هۆی پچرانی هەودای بیرکردنەوهی کچهکەى.

هەلبەتە شەیدابوونی مەستانە و کتوپرانی رازومیخین بۆ دنیا گەمژانە بوو، وەلن بە چاوپۆشین لەو دۆخەى کە گەنجەکەى تیدا بوو، کەم تا زۆر گەر هەر کەسێک دونیای بدیتبا، ناهەقى رازومیخینی نەدەگرت کە ئەم جۆرە هەستەى هەبیت، بەتایبەت لەو ساتە نااساییەدا کە کچهکە خەریک بوو تیفکر و زویر، دەست لەسەر سنگ بە ژوورەکەدا پیاسەى دەکرد. دنیا زۆر نازدار بوو، بەژنەرز و ئیجگار رینگەندام و هەلبەتە پتەو و برۆابەخۆ. برۆابەخۆبوونی لە یەک بە یەکی جوولەکانیدا دیار بوو، بەلام بە هیچ جۆریک لە شکۆ و نەرمیی جوولەکانیی کەم نەدەکردهوه. راستە کە هاوشینۆهێ براکەى بوو، وەلن دەشیا ئەوپەڕى دلپۆینی لە رووخساری کیزەکەدا ببینیت. قژە قاوهییە تۆخەکەى کەمێک لە هێ براکەى کالتر بوو. لەو چاوه رەشانەدا بریقەى شکۆ دەدرەوشایەوه، بەلام هەندیک جاریش بێتراه نەرمونیان دەبوو. پەنگی پەریبوو، وەلن ئەک لەبەر ناساغی، وزه و تەندروستییهکی زۆر لە رووخساری گەشیدا بەدی دەکرا. دەمی تا پادەیهک بچووک بوو و لێوی خوارەوهشی گۆشتن و دەرپەریو و سوور و زنجیشی بریک هاتبووه پێشەوه؛ ئەمە بە تاکە خەوشی رووخساری دادەنرا، بەلام باریکی تاییهتی و تا پادەیهکیش سەرکەشی پەن دەبەخشی. رووخساری زیاتر جەدی و تیفکرانە بوو تا خۆشحال، وەلن هەتا بلێیت ئەو زەردەخەنە و پێکەنینە گەنجانە و سووکبال و بیباکانەیهی لێ دەهات! ناخر دێوێکی بیابانێ دلسافی چون رازومیخین، کە تا ئەو کاتە کچیکى وەک دونیای نەدیبوو و تەواو هۆشیاریش نەبوو، چون دەیتوانی دەستبەجێ دل و دینی پەن نەدۆرپۆنی؟ لەگەڵ ئەوهشدا، وا هەلکەوتبوو رازومیخین کاتیک دنیا ببینیت کە عەشقی براکەى و شادیی دیداری، ئەوى لە هەر ساتیک

زیاتر دل‌فین کردبوو. پاشانیش که خوشکه که له‌بەر پینه‌زانی و قسه‌ی رهق و بی‌شهرمانه‌ی براهه‌ی په‌نجا و پارومیخین بینیی که چونچونی پنی دلگران بووه و لیوی خواره‌وه‌ی ده‌له‌رزیت... ئیدی به‌تواوی که‌وته داوییه‌وه.

پارومیخین له‌وه‌دا هه‌له‌ی نه‌کردبوو که له‌سه‌ر پلیکانه‌کان به‌دهم قسه سه‌رخ‌وشانه‌کانییه‌وه، له‌باره‌ی پاشا خاتوونی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی خاره‌نمالی راس‌کۆلنیکوفه‌وه، گوتی که له‌بەر ئه‌و، دل له‌دونیایا پولخیریا پیس ده‌کات.

پولخیریا ته‌منی چلوسنی سال بوو، به‌لام ئاسه‌واری جوانیی سه‌رده‌می گه‌نجی هیتشتا له‌پووخساریدا دیار بوو و له‌چاو ته‌مه‌نیدا گه‌نجتر ده‌ینواند؛ ئه‌و ژنانه‌ی که پووحیکی مه‌زنیان هه‌یه و ئاسووده‌یی و هه‌ستیاریی و گه‌رموگورپی ناوازه و راسته‌قینه‌ی دلی پاکیان ده‌پاریژن، هه‌میشه به‌م جۆره‌ن. لینگه‌پین لیزانه‌دا به‌تایبه‌ت ئه‌وه‌شی بۆ زیاد بکه‌ین که تاکه پنی پاراستنی جوانی تا سه‌رده‌می پیری، هه‌ر به‌ته‌نیا ئه‌مه‌یه و هه‌چ رینگه‌یه‌کی دیکه‌ی نییه. قژی پولخیریا خه‌ریک بوو شاش و خۆله‌میشی ده‌بوو و ده‌میکیش بوو ورده‌چرچ له‌ده‌وری چاوه‌کانیدا ده‌رکه‌وتبوون. جا سه‌ره‌پای ئه‌مانه و ئه‌و گۆنایانه‌ی که به‌بۆنه‌ی خه‌م و ده‌پاوکیوه‌ چالیان تی که‌وتبوو، پووخساری هیتشتا سه‌رنج‌پراکیش و دلنشین بوو. هه‌ر له‌بنه‌په‌ته‌وه‌ ده‌تگوت خودی دونیایه، ته‌نیا بیست سالیکی پیرتر، وه‌لی به‌بێ لیوی خواره‌وه‌ی به‌پیتشداهاتوی کیژه‌که. پولخیریا هه‌ستیار بوو، به‌س نه‌ک له‌جۆره ساویلکانه‌که‌ی، شه‌رمن بوو و له‌گه‌ل خه‌لکیدا ده‌سازا، به‌لام سنووریکیی بۆ خۆی هه‌بوو. بۆی هه‌بوو بسازی و ته‌نانه‌ت زۆر شت په‌سه‌ند بکات بێ ئه‌وه‌ی بروای پینان هه‌بیت، وه‌لی هیلکی سووریشی له‌سه‌ر بنه‌په‌تی راستگویی و بنه‌ما و باوه‌پی پته‌و هه‌بوو، که نه‌گه‌ر ئاسمانیش له‌زه‌ویی بدابا هه‌ر ئاماده‌ نه‌بوو بیبه‌زینی.

رىك كە بىست خولەكەك بەسەر رۆيشتنى رازومىخىندا تىپەرى،
دوو تەقەى كۆنترۆلكراو و هىمەن بەلام بەهەنز لە دەرگە كە درا؛
كەنچەكە كە رابووه. هەر كە دەرگەكەيان كردهوه، رازومىخىن
پەلەپەل گوتى:

- نايىمە ژوورئ، كاتم نىيە! تەخت لەسەر قەنەفەكە راکشاوه و
زۆر هىمەن بۆى خەوتووه. خوا بگا دە كاتژمىرىك بەم جۆره بخەوئ.
ناستاسىيا لەلاى دانىشتووه، گوتم تا من دەگەرئيمەوه نەجوليت.
ئىستەش وا دەهم زۆسىمۆف بەئىم. خۆى هەوالى تازەتان پەن
رادەگەيەنن. پاشانىش وا باشە سەرخەوئ بشكىتن؛ ديارە كە زۆر
لەوه ماندووترن بتوانن كاریك بكە...

ئەمەى گوت و بە راپرەوهكەدا راکەپاك لىيان دوور كەوتەوه.

پولخىريا كە لە شادىيان جىي بە خۆى نەدەگرت، هاوارى كرد:

- ئاى لەو كەنچە! ئاى لەو كەنچە چوستوچالاک و... دلسۆزه!

دوونیا تا رادەيهەك بە گەرمى وەلامى دايهوه:

- ئەرئ، بەو جۆرهى كە دەردەكەوئ، كەسىكى ماقولە.

جا كەوتەوه پىاسەكردن.

كاتژمىرىكى خاياند تا هەمدىسان دەنگى هەنگاويان لە راپرەوهكەدا
بىستەوه و تەقە لە دەرگە درا. ئافرەتەكان ئەم جارەيان بەوپەرى
دەلنابىيەوه چاوهپەئى بوون رازومىخىن بەلێنەكەى بىباتە سەر و هەر
واش دەرچوو: كەنچەكە توانىبووى زۆسىمۆف بەئىتت. زۆسىمۆف
زۆر بە ئاسانى قایل بوو كۆپى خواردنەوهكە جى بەئىتت و بچتت بۆ
مالى راسكۆلنىكۆف، وەلى كە نۆرهى سەردانىكردنى ئافرەتەكان هات،
مەيلكى واى بۆ ئەو كارە نىشان نەدا. لە كۆتاييدا، بە بەدگومانىيەكى
سەيرهوه هات تا چاوى پىيان بكەوئت، ئەمەش لە بارىكدا كە هىچ

متمانیه کی به پارزومیخینی مهسست نه بوو. به لام کاتیک بینی نافرته کان به جوریک چاره پروانی دهکن وهک نهوهی که خودای چاره سرکردن بیت، ئیدی لووتبه رزیبه کهی دامرکایه وه و جوریک له سهنگینی تیگه پرا. ده خولهک زیاتر نه مایه وه، به لام هر له و ماوه یه دا توانی پولخیریا قایل و ئاسووده بکات. شیوازی دواندنه کهی هاوخمی تیدا به دی دهکرا، وه لن به دیوکی دیکه دا جدیدیت و زورزانی پزیشکیکی بیستوحوت ساله ی هه بوو که له شیوازی کارکردنیدا پوئژکردنکی پزیشکی ئیجگار گرنگ هه یه. یه ک قسه ی له باره ی هیچ بابه تیکی دیکه وه نه کرد و که مترین ئاره زوی بۆ دروستکردنی په یوه نندیه کی نزدیکتر له گه ل خاتونه کاندانیشان نه دا. زؤسیمؤف هه لبه ته هر که پئی نایه ژوره وه ده رکی به جوانی دلرفینی دونیا کرد، که چی هه ولی دا تا ئه و کاته ی که له وئیه سهرنجکی ئه وتوی نه دات و ته نیا پرووی ده می له پولخیریا بیت و به په پره ویکردن له مه، په زامه نندیه کی دهروونی بیژاده ی به دهسست هینا. رایگه یاند که به بۆچوونی ئه و باری جیگیربوونی ته ندروسستی نه خۆشه که له و ساته دا گه لیک دلخۆشکهره و پشکینه کان نیشانیان داوه که نه خۆشیه که ی ئه و تا راده یه ک به هۆی هه لومهرجی خراپ و نه شیاوی ئه م چه ند مانگه ی دواپی ژیانیه وه بووه، وه لن له م نئوه نده دا هۆکاریکی دیکه ش له ئارادایه که په گینکی ئاکاری هیه و وهک ده لئین ده شیت له چه ندان پالنه ری ماددی و معنه وییه وه سه رچاره ی گرتین و جوره ها دله راوکن و گنچه ل و خه فته و بیرکردنه وه ی جوراوجور و... له م جوره شتانه. هه لبه ته زؤسیمؤف که له ژیر چاره وه تیگه یشتبوو دونیا وشه به وشه سهرنجی له سه ر قسه کانیته ی و، له ئه نجامدا، زیاتر بابته که ی کرده وه و شه نوکه وی کرد. پاشانیش له وه لامی پولخیریدا که دلپه روش و شه رمۆک پرسیی ئایا هیچ نیشانه یه ک له هه لسره که وتی شتانه به دی کراوه یان نا، به بزه یه کی هیمن و راسته قینه وه گوتی ئه و قسه یه ی که کردوویه تی زیاده روئیانه

بوو ۋە ھەلبەتە نەخۇشەكەيان گىرۋدەى بىرگەلى تايىبەتتەيە كە دەستى لى ھەلناگرن، شىتتىكى ۋەك ۋاسۋاسى - چونكە ئەو، جەنابى زۇسىمۇف، بە چەرى لەم بابەتە تايىبەتەدا خەرىكى تويژىنەۋەيە ۋە لە زانستى پزىشكىدا قوول بووۋتەۋە - ۋەلى دەبىت ناماژە بەۋە بىكرىت كە نەخۇشەكە ھەتا ئەمپرۇش ھەر وپتەكردنى لەگەلدا بوو ۋە نامادەيى خىزانەكەشى كارىگەرىيەكى ئەرىننى لەسەر چاكبونەۋەى ۋە پراكتشانى ھەستوھۇشى بەلای شتگەلىكى دىكەدا ھەيە. لە كوتايىشدا زۆر مانادارانە بۇى زياد كرد: ھەلبەتە بەۋ مەرجەى كە ئىتەر بەم جۆرە شۆك نەبىن. پاشان ھەستايەۋە، بە نىۋەكپتۇشكى سۆزدارانە ۋە كارىگەرەۋە داۋاى مۇلەتى كرد ۋ، لەبەرانبەردا، باراننىك لە دوعاى خىر ۋ پىزانىنى گەرموگور ۋ تكا ۋ سوپاسگوزارىى بەسەردا بارى. جا، سەرەپاى ھەموو ئەمانە، دۇنيا خاتون دەستىشى بۇ درىژ كرد. زۇسىمۇف بە دەم چوونەدەرەۋەۋە، تەۋاۋ خۇشحال بوو بە دىدارەكەى ۋ فرە لە خۇيشى رازى بوو.

رازومىخىن بە داۋاى زۇسىمۇفدا لە ژوورەكە چوۋە دەرى ۋ بۇ كورت ۋ پوختكردنەۋەى بابەتەكە گوتى:

- بەيانى قسە دەكەين، ئىۋەش زوو بەگەپىنەۋە ۋ بىخون. بەيانى زوو بە ھەۋالى تازەۋە دەگەمە خزمەتتان.

كە گەپىشتە سەر شەقام، زۇسىمۇف كە خەرىك بوو ئاۋ بە دەم ۋ لەوسىدا بچكىت، ناماژەى كرد:

- بەينى خۇمان بىن، ئەم دۇنيايە چەندە تەپروبېر بوو!

- تەپروبېر؟ پىت گوت تەپروبېر؟

رازومىخىن نەپاندى ۋ بەگژ زۇسىمۇفدا چوۋ ۋ قورقوپراگەى گرت:

- گەر جاریکی تر بیئشهرمی وای بکە... حالی بووی چی دەلیم؟
حالی بووی یان نا؟

له باریکدا که چنگی به یه‌خه‌ی زۆسیمۆفدا کردبوو و پای
ده‌وه‌شاند، پشتاوپشت به دیواره‌که‌وه‌ی کوتی و هاواری کرد:

- بیستت چیم گوت؟

زۆسیمۆف به‌دهم ته‌قه‌للادانه‌وه‌ گوتی:

- ئه‌ری به‌رده، ملئه‌ستووری سه‌رخۆش!

کاتیکی رازومیخین دواچار به‌ریدا، زۆسیمۆف لیتی پامای و کتوپر
که‌وته پینکه‌نین. رازومیخین که به ده‌ستی شوڤ و نفرو له
بیرکردنه‌وه‌ی خه‌مگین و گه‌لیک هه‌ته‌ر له‌به‌رده‌میدا راوه‌ستا‌بوو، وه‌ک
په‌له‌هه‌ورینکی تاریک دای کرد:

- ئه‌وه هه‌چ که من ولاخه‌م... به‌س ناخه‌ر... تۆش له من خویپتری.

- نا، کاکای خۆم، وه‌ها شتی له‌ئارادا نییه. من ته‌نانه‌ت به‌خه‌یالیش
هه‌نگاوی خوار نانیم.

به‌دهم هه‌نگاوانه‌وه، به‌بیده‌نگی درێژه‌یان به‌رێگه‌که‌یان دا و ته‌نیا
ئهو وه‌خته‌ی که نزیکه‌ی مالی پاسکۆلنیکۆف بوو بوونه‌وه‌ رازومیخین
به‌په‌شیتوبیه‌کی سه‌یره‌وه‌ بیده‌نگی شکاند:

- گوی بگره، تۆ گه‌نجیکی باشی، قسه‌ له‌وه‌دا نییه. وه‌لێ یه‌کن له‌وه
عه‌یبوعارانه‌ی که هه‌ته‌ ئه‌وه‌یه‌ که ژنبازی، چاک‌ئاگادارم، جا له‌ جۆری
چه‌په‌لکاره‌کانیشه‌ی. تۆ، تۆ پۆخله‌واتینکی تووڤه‌ و پڕوپوچی، که سیتی
میزاجی که رۆژ به‌ رۆژی خه‌ریکه‌ قه‌له‌و و ته‌مه‌له‌تر ده‌بی و ناتوانی
خۆت له‌ چنگی هه‌وه‌سه‌کانته‌ نه‌جات بده‌ی... من به‌مه‌ ده‌لیم
چه‌په‌لکاری، چونکه‌ مرۆف سه‌راوسه‌ر هه‌لده‌نه‌ ناو پیسی و
چه‌په‌لییه‌وه. ئه‌وه‌نده‌ موونه‌رمی که نازانم چۆن به‌م دۆخه‌وه‌ هه‌شتا

دکتوریکی باش و تهنانت بهرپرسیاری. تویهک که به ناخیزی گیانت دکتوری، خوت له سهر پهری قوو دهخوی که چی شه وانهش به ناگا دیتته وه تا بچیت بهدم نه خوشه کانتته وه! جا گهر وا بپروا، دواي سئ چوار سالنک ئیتر پئی تیناچن له بهر نه خوشه کانت خوت له خه و بکئی... وه لئ واز له م شتانه بیته، قسه سهره کییه که م ئه مه نییه! بپریار وایه ئه مشه و لیزه له ئه پارتمانی خاوه نمالدا بمینیتته وه. واشنه زانی که قایلکردنی وهک ئاو خواردنه وه وا بووه! منیش له موبه قه که پیدا ده مینمه وه. دهره فیتیکی شاز هاتووه ته پیش تا به خاوه نمال ناشنا بیی! نا، ئه وه نییه که بییری لئ ده که یه وه! لیزه، کاکئی خوم، ئه و جوړه یاریانه له ئارادا نین!

- بؤ من بیرم له چی کردووه ته وه؟

- کاکه، لیزه ته نیا شهرم و حه یا ده بیینی و بیدهنگی و ئه و پهری داوینپاکی... ئه م که سه له ناخی دله وه ئاه هه لده کیشی و وهک موم له بهر ده مدا ده توتته وه، ههر به راستی ده بیته ئاو! وه ره و ئه م ژنه م له کول بکه ره وه، به ههر چی دوزه خی ئه م دونیا یه هه یه سویندت ده دم ئه م کاره م بؤ بکه! ئه م ژنه هینده جوان و دلپرفینیشه که ههر باسی مه که... قهره بووی ده که مه وه، چی بلئی بؤت ده که م...

زوسیمؤف بهررتز له جاری پیشوو که و ته قاقالیدان.

- ئی، ده بییم تیک چووی! ئاخیر من چی له م ژنه بکه م؟

- خه مت نه بن، به زموره زمی ناوی. ههر هه لیتوپه لیتیکت پئ خوش بوو بؤی هه لپریزه، ههر ئه وه نده ی له بهر ده میدا دانیشی و قسه ی له گه ل بکئی، به سه. خؤ دکتوریشی، هه ول بده ئازاریک، شستیکی چاره سهر بکئی. ته ماشا، ئاماده م سویند بخوم په شیمان نابیتته وه. له ماله که پیدا پیانوشی هه یه و توش ئاگاداری که من درنگ درنگیک ده که م جاروبار. ئاو ازیکم خستووه ته سهر پیانوکه ی، هی گورانیه ره سه نه

پروسىيەكان: دەپىننا بە چاومدا فرمىسكى ئاگرىن. خاتوون كەيفى بە شتى دەگەن دى... ۋەلى ھەموو شتى لەم گۇرانىيەۋە دەستى پىن كرد. ئەۋە تۇش لەم پىانۇلىدانەدا شارەزاي، پوبنشتاينىكى^۱ بۇ خۇت!... بەلىنت دەدەمى پەشىمان نابىتەۋە!

– ئەرى تو، قەولوقەرارت پىن داۋە، ھا؟ واژۇ و شتى بۇ نەكردوۋە؟
خۇ بەلىنى ھاوسەرگىرىت پىن نەداۋە؟...

– نە ھىچ بەلىنىكىم پىن نەداۋە، نە واژۇيەكىش لەئارادايە! جا ئەم خاتوونە لەر جۆرە كەسانەش نىيە! ئەۋە چىبارۇف بوو كە دەيوست...

– دەى كەۋاتە وازى لى بىنە!

– بەس خۇ ناتوانم ھەر وا وازى لى بىنم!

– بۇ ناتوانى؟

– ناتوانم كاكە گيان، بە كورتىيەكەى، بەم جۆرە ناكرى! كاكى خۇم، ھەر دەلىنى شتى پىاۋ پەلكىش دەكاتە ئىرە.

– دەى تو بۇچى ئەۋت ھۇگرى خۇت كرد؟

– من ھۇگرم نەكرد. تەنيا بە جۇرى لە جۆرەكان خۇم لەم نىۋەندەدا تى كەوتووم. بەس ئەم خاتوونە، من و تو و كەسىكى دى جىاۋازىيەكان بۇى نىيە، ھەر ئەۋەندە كەسى ھەبىن لە بەردەمىدا دابنىشى و ئاھى بۇ ھەلبكىشىن... كاكى خۇم، ناتوانم لەمە زىاتر بېرۇم.

۱. ئانتون گرىگورىۋىچ روبىنشتاين: (لەدايكبوى ۲۸ تى شىرىنى دوۋەمى ۱۸۲۹ – كۆچكردوۋ لە ۲۰ تى شىرىنى دوۋەمى ۱۸۹۴) ئاھەنگىزىكى پروسى بوو و لە سەدەى نۆزدەيەمى مىلادىدا بە يەكىك لە كەۋرەترىن ژەنيارانى پىانۇ دادەنرا. ئەۋ لە سالى ۱۸۶۲دا ئەكادىمىيەكى مۇسىقى لە سەنت پىتەربورگدا بىناد نا. لەنىۋ بەرھەمەكانى ئەۋدا دەتوانىن نامازە بە ۲۰ ئۇپىزا، ۶ سەمفونىا و پىنج كونسىرتو پىانۇ بگەين. «و. ك.»

تەماشاش، كاكى من... خۇ تۇ ھەمىشە بىركارىت باش بوۈ، ئىستەش ھەر وا خەرىكى. كەواتە دانىشە و... فىزى حسابى تەواوكارى^۱ بگە. خوا بىمكوژى گەر كالتە بگەم! ھىچ كات لەمە جددىتر نەبوومە، ئاخىر خۇ بۇ ئەم خاتونە ھىچ جياوازيبەكى نىيە. دادەنىشى و بۇ سالىكى رەبەق پىتدا واق دەبى و تەنبا ئاھ ھەلدەكىشى. ماوھەك لەمەوبەر، دوو رۇژى رەبەق لەبارەى ئەنجومەنى لۇردانى پرووسيا^۲ قسەم بۇ كرد (خۇ ھەرچۇنىك بوۈ دەبىت پىاو باسى شتىك بگا)، جا ئەویش بۇ ئەم بابەتە ھەر ئاھى ھەلدەكىشا و ئارەقەى دەرشت! بىرت بىن كە باسى عەشق و ئەم جۇرە شتانەى لا نەكەى! چونكە ئەم ژنە ھەتا بلىنى شەرمەنە. ۋەلى دەبىن بە جۇرىك لە جۇرەكان نىشانى بەدى كە خۇشت دەۋى و ناتوانى دەستبەردارى بى، ھەر ئەۋەندە! ئىزە شوپىنكى باشە. ھەر دەلىنى لە مالى خۇتداى. دەتوانى بۇ خۇت بخوى و دانىشى و بتلىتەۋە و بنووسى... گەر دلېشت پتۈە بوۈ ماچى بگە، تەنبا پىنى لى رامەكىشە...

– ئاخىر من ئەم كەسەم بۇ چىيە؟

– كاكە گىان، بۇچى من ناتوانم بىكەم بە مېشكاندا! تەماشاش، ئىۋە ئەۋ دوۋانەتان ھەر دەلىنى بۇ يەكتىرى كراون، تاكى يەكتىرىن! من پىشترىش ھەر بىرم بۇ تۇ چوۋا!... جا خۇت دەبىنى، ئاخىرىبەكەى دىتتە سەر قسەكەم! تەنبا دەرەنگ و زوۋى كەوتوۋە. كاكە، ئىزە گەرم و نەرم و خۇشە، كاكى خۇم... نەك ھەر بە تەنبا ئەمەندە بى، نا! خۇ

۱. Integral: تەواوكارى يان ئىنتىگرال، يەككە لە دوو ژىربابەتى سەرەكىى بىركارى، لەگەل چەمكى گرتە، ھەژمارى جياكارى و تەواوكارى پىك دەمىن. «و. ك»

۲. Prussian House of Lords: ئەنجومەنى لۇردانى پرووسيا، ئەنجومەنى بالاي شانشىنى پرووسىيائى ئەلمانى بوۈ، كە پەرلەمانى سالانى ۱۸۵۰-۱۹۱۸ى پىك ھىنابوۈ. «و. ك»

گوتم، به‌رهو خۆیت راده‌کیشی! ئیزه هەر ده‌لنی ئەوسەری دونیایه. وه‌ک له‌نگه‌رگه‌یه‌ک بێوه‌یه ئیزه، په‌ناگه‌یه‌کی هێمن و چه‌قی قورسایه زه‌وییه و، خوا شاهیده، به‌کێکه له‌و سێ ماسییه‌ی که زه‌وییان به‌سه‌ره‌وه‌یه. ئیتر با پیت بلیم: سه‌رچاوه‌ی کێکی تاوه‌یی و خۆراکی چه‌ور ئه‌ئیزه‌یه! دایمه‌ چای و سه‌ماوه‌رت ده‌مه‌وئێواران ئاماده‌یه. به‌ کورتیه‌که‌ی ئاهه‌گه‌لی نه‌رم و شالی گه‌رم و کوانوویکی شاز که تو له‌پالیدا بۆ خۆت ده‌حه‌وئیه‌وه. وه‌ک ئه‌وه وایه که مرده‌یی، به‌س هێشتا زیندووی. به‌ کورتیه‌که‌ی خیزی دنیا و ئاخیره‌تی تیدایه! ده‌ی ئیتر، گوئی مه‌ده‌یه، یه‌ک دنیا چه‌نه‌م دا و کاته‌که‌ش به‌فیرۆ چوو! گوئی بگره‌ چی ده‌لیم: زۆر شه‌و له‌ خه‌و راده‌چله‌کیم، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه ده‌چم و سه‌رنیکیش له‌ نه‌خۆشه‌که‌مان ده‌ده‌م. وه‌لێ گرنگ نییه، قسه‌ی به‌لاش بوو، هه‌موو شتی باشه. تۆش خۆت ئه‌زیه‌ت مه‌ده، وه‌لێ گه‌ر چه‌زت کرد، سه‌رنیکی لێ بده. به‌س ئه‌گه‌ر تا و وپینه و شتی هه‌بوو، هه‌رچییه‌ک بوو ده‌سته‌بجی من هایی بکه‌وه. گه‌رچی لام وایه ئیتر هیه‌چ پوو نادا...

دوو

پازومىخىن نىزىكەى كاتزمىز حەوت و ھەشتى بەيانىى پۇژى دواتر، زۆر جددى و بە زەينىكى ئالۇزەوھ ھابى بووھوھ و خۆى لەبەرانبەر چەندان كىشەى جددى و چاوەپروانىنەكراودا بىننپوھ. لە خەونىشدا نەبىنپوھو كە پۇژىك بەو دۇخوھ بىتدار بىتتەوھ. سات بە ساتى دوينىى بە تەواوى وردەكارىبەكانىھوھ دەھىتايەوھ ياد و باش دەيزانى ئەوھى كە پۇژى پابردوو بەسەرى بردووھ، بۇ ئەو ئانااسايە و ھەھا كارىگەرىبەكى خستووھتە سەرى كە تا ئەو ساتە تووشى نەبووھ. ھەلبەتە، لە لايەكىشەوھ ئەوھى بۇ ئاشكرا بوو كە ھىچ ھىوايەك بۇ دەستراگەيشتن بەو خەونە لەئارادا نىپە كە بەم جۆرە خەيالىى وروژاندبوو؛ خەونىكى ھىندە دوورەدەست كە دەبووھ مايەى شەرەزارىى. ھەر لەبەر ئەوھش بوو كە وازى لە خەونەكەى ھىتا و بىرىى لەسەر كىشە و نىگەرانىپەكانى دىكەى چەر كەردەوھ كە دواى دوينىى نەفرەتپىوھ تووشيان بووبوو.

توقىنەرتىن يادگارىى دوينىى، ئەو پووخصسارە چەپەل و بەدگەوھەرانیە بوو كە نواندبووى، جا ئەوھش نەك تەنيا لەبەر ئەوھى كە خواردبوویوھ، لە بنەرەتدا لەبەر ئەوھ بوو كە دۇخى خراپى كچەكەى قۇستبووھوھ و بە ئىرەبىەكى گەمزانەوھ سووكايەتىى بە دەزگىرانەكەى كەردبوو، لە بارىكدا نە ھىچ شىتىكى لەبارەى پەيوھندىى ئەوانەوھ و پىككەوتنى نىوانیان دەزانى و نە ھىچ بە باشى ئەو پىاوھى دەناسى. ئەسلەن چۆن ئەوھى بە خۆى پەوا دەبىنى كە بە ھەلسوكەوتىكى ئەوھندە ھەلپەكارانە و ھەلنەسەنگىندراوھوھ ئەو پىاوھ

بداته بهر ره‌خنه؟ بۇ هیچ که‌سیک داوای بۇچوونی ئەوی کردبوو؟ بۇ ده‌کرا فریشسته‌یه‌کی وه‌ک دونیا، له‌بهر پارە بییته ژنی پیاویکی ناشایەن؟ که‌وایه‌ ده‌بێ شتیک له‌م کابرایه‌دا هه‌بێ! ئەی ئەو ژووره‌ی که‌ بۆیانی گرتبوو؟ دە‌ی ناخر، ئەو داماوە چۆن بزانیته‌ ئەو ماله‌ چۆنچۆنییه‌؟ ناخر ئەو سه‌رقالی گرتن و پازاندنه‌وه‌ی ئەپارتمان‌که‌ی خۆی بووه‌... ئاه، هه‌لسوکه‌وتیکی چه‌نده‌ چه‌په‌لانه‌ی نواندبوو! هۆکاره‌که‌ی ته‌نیا سه‌رخۆشییه‌که‌ی بووه‌؟ پاکانه‌یه‌کی ده‌به‌نگانه‌ی له‌م جۆره‌ زیاتر مایه‌ی ئاو‌ووچوون بوو! مه‌گه‌ر نالێن مه‌ستی و راستی؟ دە‌ی لێرانه‌شدا حه‌قیقه‌ت و راستی ده‌رکه‌وتبوو، یانی هه‌رچی چه‌په‌لکاری و پیسی له‌ دلی ئیره‌گه‌ر و خرابیدا هه‌بوو، ده‌ری خستبوو! جا سه‌ره‌رای ئەمانه‌ش، ئایا ئەو، پازومیخین، هه‌ر له‌ بنه‌په‌تدا مافی ئەوه‌ی هه‌بوو که‌ وه‌ها خه‌ون و خه‌یالیک برێسه‌یت؟ بۇ ئەو له‌ چاو وه‌ها کچینکا، چی بوو بێ له‌ سه‌رخۆشیکێ نه‌په‌نه‌پکه‌ر و قسه‌زل؟ باشه‌ ئەو پیکچوونه‌ کالته‌جارانه‌ و توقینه‌ره‌ رتی تیده‌چی؟ پازومیخین ته‌نانه‌ت به‌ ویناکردنی ئەم بابته‌ سه‌وور هه‌لگه‌را و کتوپه‌ر یاده‌وه‌رییه‌کی ڕوون هیزشی هینایه‌ سه‌ر زه‌ینی که‌ چۆن دویشه‌و له‌ پلیکانه‌ریکه‌دا به‌ ئافره‌ته‌کانی گوتبوو خاوه‌نمال له‌بهر ئەو له‌ دونیا خانه‌گومان ده‌بیته‌... ئیدی به‌رگه‌ی ئەمه‌یانی نه‌ده‌گرت و بۆگزیکی هینده‌ توندی به‌ کوانوه‌که‌دا کیشا که‌ ده‌ستی بریندار بوو و خشتیکیش له‌ جینگه‌که‌ی خۆی ترازا.

که‌ خوله‌کیک تیپه‌ری، شه‌رمه‌زار له‌ خۆی، له‌ ژیر لێوه‌وه‌ گوتی: هه‌لبه‌ته‌... هه‌لبه‌ته‌ ئەم حه‌یاچوون و شووره‌یییه‌ی که‌ به‌سه‌ر خۆمدا هینا تاهه‌تا ده‌مینیته‌وه‌ و پاک ناکریته‌وه‌، لانیکه‌م ناشکرێ ماله‌یه‌کی به‌ سه‌ردا بیئی!... ته‌نانه‌ت بیڕایکردنه‌وه‌شی بیه‌هووده‌یه‌. ئیتر که‌ چوومه‌ لایان ته‌نیا ده‌بێ وسکت بم و... ئه‌رکه‌که‌م جیبه‌جی بکه‌م... جا له‌

بیده نگیه کی ته او و... به بن هیچ داوای لیئوردن و تهنانهت نقه شم
لیوه نه بیت... چونکه ئیدی کار له کار ترازوه و براوه ته وه!

ویزای هه موو نه مانه ش، نه و کاته ی که خه ریکی خۆگۆپین بوو،
زیاد له کاته ئاساییه کان دهستی به خزیدا دههیتا. جلوه برگی دیکه ی
نه بوو و هه لبه ته نه گه ر هه شیبیا، بۆی هه بوو له به ری نه کا. تهنانهت
ده سه نه نقه ستیش بی جله کانم ناگۆریم. به لام هه ر چۆنیک بووه نه ده کرا
ئیدی نه وه نده نه رینی بیت و شه پریو و پیسه پۆخل: نه و مافه ی نه بوو
هه سته ی نه وان ی دیکه پامال بکا، جا به تاییهت له و کاته شدا که نه وان ی
دی پنیسه تییان به یارمه تیی نه و بوو و داوایان لی کردبوو بچیه ت
دیداریان. به ماهووت جلوه برگی که ی پاکوخواوین کرد. کراسه که شی
هه میسه پرووی ناوه دانیی هه بوو و، له م پرووه وه، به خوی پاکوخواوینی
ده هاته نه ژمار.

نه و به یانییه به واسواییه کی زۆره وه ده ست و ده موچاوی شۆرد،
ته نانهت سه ابوونیک ی له ناستاسیا وه رگرت و قژ و سه ر و مل و
به تاییهت ده سه ته کان ی چاک چاکیک شۆردن. پاشان هاته سه ره ی
به پاریکی دیکه که ئایا ریشی بتاشی یان نا (پاشا خاتوون گو یزانی
چاک ی هه بوون که له میژده خوالیخۆشبووه که ی، جه نابی زار نی تسینه وه
جی مایوون)، وه لی به تووره ییه وه وه لامیک ی نه رینی نه م پرسیا ره ی
دایه وه: لیکه ری چۆنه با هه ر وا بی! نه کا وا تییگه ن که مه به سه ستیکم
هه یه و بۆیه ریشم تاشیوه تا... نه ی چۆن، هه ر وای بۆ ده چن! خو
من به هیچ شیوه یه ک ناماده نیم... له هه مووشی خراپتر، نه وه پیسی و
چه په لیی منه که په لکتیشی نیو مه یخانه کان ی سه ر پیکم ده کا... تهنانهت
گریمان که میکیش ریکوپیک بووم... ده ی، بۆ مه گه ر نه وه شانازییه که
که سیک ی ریکوپیک بی؟ هه ر که سه ی ده بی بۆ خۆی که سیک ی ریکوپیک
بی و تهنانهت زۆر له وه پاکوخواوینتریش... له گه ل هه موو نه مانه شدا
چاک بیرمه که پنیسه تر چیم کردوه... نه ک بلنی ناو رووم ژیرین

خستین، نا، وەلنی دەی، هەندێ شتم کردوووە که تەنیا!... ئاە لەو بێر و خەیاڵانەیی که سەر دەمانیک سەریان تی کردبووم! ئمممم... جا ئیستە وەرە وەها مروتیک بەم هەموو بەزمانەووە بخەرە پال که سێکی وەک دۆنیاو! ئای تف لە من! هەر ئەوێم که هەم! ئەسلەن لێگەرێ دەس ئەنقەست با هەر وا بێ، هەر ئەم خۆتێرێیە چەپەلە لات و ئارەقخۆرە، گوێی مەدەرێ کاکا! تەنانەت لەوێش خراپتر دەبێ!...

لەگەڵ خۆیدا سەرقالی ئەم جۆرە گفتوگۆیە بوو که زۆسیمۆف هات. دکتۆر بەپێی پێککەوتنەکه شەوی لە مالی پاشا خاتون بەسەر بردوو و ئیستەش خەریک بوو دەچوووە مالی و پەلەیی بوو بەر لە رویشتن سەریک لە نەخۆشەکه بدات. رازومیخین رایگەیاندا که ئیستە نەخۆشەکه پرخی خەوی دێ و زۆسیمۆفیش راپسپارد هەلی نەستین و بەلێنی دا نزیکە کاتژمێر دە و یازدە سەریک بدات. پاشانیش ئەوێ بۆ زیاد کرد:

— هەلبەتە گەر تەشریفیان لە مالهووە بێ! نەفرەت لە شەیتان! ئاخێ دکتۆر گەر نەتوانی نەخۆشەکهی لەسەر جینگەکهی بەپێتێتووە، ئەی چۆن دەتوانی چارەسەری بکا؟ ئیستە نازانی که بپارە کاکێ پایەبەرز بچێ بۆ لای ئەوان یان ئەوان دینە دیداری؟

رازومیخین تینگەیشت مەبەستی لە ئەوان کێتێ:

— لام وایە بپارە ئەوان بێنە لای و بێگومان دەیانەوێ قسە لەسەر بابەتی تاییەتی و خیزانیان بکەن ئیدی. من مەم دەشکێنم. تۆ لەبەژ ئەوێ دکتۆری ئەوێ، زیاتر لە من ماقت هەیه لێرە بمانیتێتووە.

— جا منیش باوکی پۆحانی نیم! دیم، بەس نامیتێتووە و دەچم بەدەم کارەکانمەو؛ بێ لە بەدەمەووەبوونی ئەم خیزانە کار و دەردیسەری زۆری دیکەم هەیه!

رازومیخین ناوچاری بە یەکا دا و قسەیی زۆسیمۆفی بری:

- شتیک هر وهک مژانه که وتووه ته گیان و خراپ نازارم دها.
دیشه و که له گهل راسکولنیکوف خه ریک بووین دهگه راینه وه مالی، به
سه رخزشی دونیایه ک قسه ی بیسه روبه رم تیدا کرد... ناسمان و
ریسمانم پیکه وه ددهووری... نه وه شم گوت که تو دترسای نه و... له
شیتبوونه وه نزدیک بی...

- ناخر تو هر واشت به خاتوونه کان گوت.

- ده زانم کاره کهم که مژانه بووه! دلست ئاو ده خواته وه، وه ره
بسره وینه به بناگویمدا! وه لی هر به راستی وای بۆ ده چووی نه قلی
له ده ست بدا؟

- قسه ی قور بوو کاکه گیان، وا خوم پیت ده لیم! چون ده کری هر
به راستی وا بیر بکه مه وه؟ تو، کاتی خوت هاتیه دوام تا بچینه ژور
سه ری، گوتت ئه م که سه تووشی بیرپه رتی بووه... نه وه دوینیش زاتر
باسی ئه م بابه ته مان که رم کرد؛ له سایه ی توره بوو به و
حه کایه تانه ته وه... له باره ی بویه چیی بیناکه وه! چ قسه یه ک هاته ناوه وه
و وا بزائم هر له بهر نه وه مه سه لانه ش بوو که رۆدیا تیک چووا! که ر
هر له سه ره تاوه بمزانییا نه و کاته ی له به رپه رایه تی پؤلیسدا بووه،
چی پووی داوه و له وی ناپیاویک سووکایه تی بین کردووه و گومانی
لی کردووه، زور جیاواز ده بووا!... ئمممم... نه ری، که ر بمزانییا، پروا
ناکه م بمهیشتبا دوینی نه و باسانه بینه ناوه وه! مرؤفه واسواسه کان
له به رخویانه وه میتشینک ده که نه گایه ک و وه هم و خه یاله کانی خویانیان
لی ده بیته حه قیقه تی سه لمینراو... هینده ی بیرم بیته وه، نه وه مه سه له ی
زامیوتوف بوو که لانیکه م نیوه ی مه ته له که ی بۆ هه له پتنام و زه نیم
کرایه وه. جا ئه مه هر هیچ نییه کاکه! ئاگاداری دؤسییه ی کابرایه کی
چل سه له بووم که ماخولیایی بوو و ته نیا و ته نیا له وه په ست بووه
که کوپریزه که یه کی هه شت سه له هه موو ئیواره یه که کاتی شیودا
کالته ی بین کردووه و لاسایی کردووه ته وه، له گوئوه بۆ گوئی سه ری

بړیوه! دهی، لیره شدا راسکولنیکوف به و سیپالانتهی به ریپه وه، پوئیسې دهمه راش، نه خوشییه کی لئ پیس—کردوو و، به کورتیبه کی، به دگومانئې نه وان! پیکرا بهر بوونه ته گیانی که سئیکې ماخولیایې سه لیشیواو که شکو و حورمتهی تۆبه رهنشی شکاوه! له بنه په توه ده کری هر نه مش هۆکاری نه خوشییه کی بووین! هر نه وه یه و موش به درزیدا ناچئ!... هر به راست نه م زامیو تۆفه ش که سئیکې باشه، وه لئ ئمممم... دوینئ له خورا ته واوی نه م به سه رها ته ی باس کردوه. نه م کابرایه ش که سئیکې ته واو چه نه بازه.

— بۇچی به سه رها ته کی بۇ کن باس کردوه؟ هر بۇ من و تو بووه خو، ها؟

— بۇ پارفیزیش.

— دهی، با بۇ پارفیزیشی باس کردین، نه وه کی گرنکه.

— ته ماشا، تا بیرم نه چووه، تو قسه ت لای نه م دایک و خوشکه ده خوا یان نا؟ پئیان بلئ نه مړو زیاتر وریای نه و کوره بن...

رازومیخین به قه لسییه وه هاته وه لام:

— خویان ده سازین.

— ئیسته نه م کوره کیشی چییه له گه ل لوژن؟ لوژن پیاویکه پاره ی هیه و کچش پیده چی دلی پیوه بن... لاشم وایه نه مانه خویان له لاتیدا ده ژین؟ ها؟

رازومیخین تو وره بوو و هاواری کرد:

— کاکه به دوا ی چییه وهی تو؟ من چوزانم له لاتیدا ده ژین یان نا؟ خوت لئیان بېرسه، له وانیه پیت بلئین و سه ری لئ دهر بکه ی...

- هر به راستی هندی جار زور که مژه‌ی! وا بزنام هیشتا
سه‌رخوشییه‌کی دوینی کاریگه‌ریی له‌سهرت ماوه... دهی من وا
رؤیشتم، مالثاوا، سوپاسی پاشا خاتونیش بکه له‌باره‌ی دوینی
شه‌وه‌وه. ده‌رگه‌یان له‌سهر خویان داخست و به‌یانییه‌که‌شی له‌پشت
ده‌رگه‌وه به‌یانیباشم لی کردن، وه‌لامیان نه‌دماوه‌وه. هه‌لبه‌ته له‌هوتی
به‌یانییه‌وه بیدار بوون و راسته‌وخو سه‌ماوه‌ره‌که‌یان له‌موبه‌قه‌وه
برده خزمه‌تیان... وه‌لی ئه‌و شانازییه‌م بی نه‌برا که پرووی گولتاسایان
بیینم...

رینک کاترمیز تو بوو که رازومیخین خوی گه‌یانده بینای باکالییف.
خاتوونه‌کان که تهنانهت له‌پیش کاترمیز هه‌وتیشه‌وه هایی بوون،
نه‌سهره‌وتانه چاوه‌پوانیی ئه‌ویان ده‌کرد. رازومیخین به‌بی‌تاقه‌تی و
وه‌ک شه‌وی تاریک چوه ژوور و به‌ناره‌ه‌تیه‌وه نیمچه‌کرتوشیکی
برد و هاوکات قین به‌رۆکی گرت که بوچی کرتوشی بردووه. پولخیریا
فرکه‌ی کرده لای، توند هه‌ردوو ده‌ستی گرت و تهنانهت هینده‌ی
نه‌ما‌بوو ده‌ستی ماچ بگات. رازومیخین ته‌ماشایه‌کی شه‌رمه‌زارانه‌ی
دونیای کرد، به‌لام پرووخساری لووتبه‌رزانه‌ی که‌که له‌و ساته‌دا
له‌بری نیگای پر له‌تانه و سووکایه‌تی، به‌جۆرینک سه‌رپژ بوو له
نیشانه‌ی پیزانین و هه‌ستی هاورپیه‌تی و ریزیکی ته‌واو
چاوه‌پوانینه‌کراو که گه‌نجه‌که ئه‌گه‌ر جنیوبارانیشیان بکردبا به‌و
پاده‌یه شه‌رزه نه‌ده‌بوو و نه‌ده‌ه‌په‌سا. خو‌شبه‌ختانه‌ بابه‌تیکیان هه‌بوو
بو ئه‌وه‌ی قسه‌ی له‌سهر بکه‌ن و رازومیخینیش ده‌سته‌بجی و
تامه‌زرویانه به‌باسه‌که‌وه نووسا.

پولخیریا که بیستی هه‌موو شتیک باشه و پودیش هر وا
خه‌وتوو، دلخوش بوو، چونکه گوتی خالیک هه‌یه به‌ر له‌هه‌ر شتیک،
ده‌بیت قسه‌ی له‌سهر بکریت. پاشان له‌رازومیخینی پرسی به‌رچایی
خواردووه یان نا و داوه‌تیان کرد له‌گه‌ل ئه‌وان بیخوات، ئاخ‌ر

خاتونەكان چاۋەپىچ بوون ئەو بىت و پىكەۋە بەرچايى بخۇن. دونيا زەنگى لىدا و شىرپۇشىكى چلكن ھاتە بەردەرگە و داوايان لىكرد بەرچايان بۇ بەيتى. دواچار چاي ھات، ۋەلى ھىتدە ناخۇش و نارىكوپىك خورايەۋە كە خاتونەكان تەرىق بوونەۋە. رازومىخىن بەتەما بوو توند و ھەلچووانە بەو بىنايە و ژوررەكانىدا بىتە خوار، بەلام لوژنى بىر ھاتەۋە و شىپرزە و شەرمەزار ھەر وا دەمى بە نووقاۋى ھىشتەۋە و دەستپىژى پرسىيارەكانى پولخىرياش كە بىثامان بە سەرىدا دەبارىن، بە ھانايەۋە ھات.

چلوپىنچ خولەكىك بوياں دوا و ھەلبەتە پرسىيارەكانىان بەردەوام قسەكانى ئەويان دەپچراندن، ۋەلى توانى دۇخى ژيانى ئەم سالەى دوايى راسكۆلنىكۆفیان بۇ باس بكات، چا ھەنگاۋ بە ھەنگاۋى نەخۇشىيەكە و تەۋاۋى وردەكارىيەكانى بۇ شى كردنەۋە. زۆربەى ئەو شتانەش كە وا چاك بوو نەگوترىن، لە باسەكەدا سىرپىنيەۋە؛ لەنتىياندا بابەتى بەرپۆەبەرايەتى پۇلىس و ئاقىبەتەكەى. ئەۋانىش تامەزرۋىانە چاۋيان لە دەمى برىبوو و گوئىيان لى دەگرت. دواچار رازومىخىن كە لاي خۇيەۋە ھەموو بەسەرھاتەكەى گىزرايەۋە و واى بۇ چوۋ كە بىسەرھەكانى قايل بوونە، سەير دەكات بۇ ئەۋان سەرھەتايى بەسەرھاتەكەيە و وا دەزانن ئەو تازە سەرى قسەى كردوۋەتەۋە!

پولخىريا بە دلەراۋكىۋە گوتى:

– بلى بزانم، ئەى بۇچوۋنى خۇتان چىيە كاكە... بىوورن، ھىشتا بە تەۋاۋى ناۋتان نازانم!

– دىمىترى پراكوفىچ.

– بەلى، دىمىترى پراكوفىچ، ئەو شتەى كە زۇر تامەزرۇم بىزانم، ئەۋەيە كە ئىستە راي چۆنە... يانى بە گشتى راي لەسەر مەسەلەكان... چۆن بوۋنى بكەمەۋە ئاخرا! مەبەستم ئەۋەيە كە چ شتانى پەسەند

دەكا، چ شىستانىكىش پەسەند ناك؟ لەم دوايىانەدا ھەمىشە ئاوا زوو ھەلدەچوو؟ چ ئاواتىكى ھەيە و چ خەونىكى لە سەردايە؟ خۇ دەتوان ئەمانە بلىن؟ ئىستاكە لە ژىر كاريگەرىي چ بيروباوەر و پىيازىكدايە؟ بە كورتىيەكەي زور ھەز دەكەم بىزانم...

دونيأ راي دەربرى:

– ناھ دايكى خۇم! چۆن بە يەك جار وھلامى ئەم ھەموو شتاتانە بداتەوھ!

– دىمىترى پراكوفىچ، خوا بى بەھانامانەوھ! ئەسلەن چاوەرئ نەبووم رۇديا لە وھا بارودۇخىكدا بىينم!

– دەي ئەمە زور ئاسايىھ! من دايكم نىيە بەس خالە گيانم كە سالى جارئ دىتە دىدەنيم، ھەموو جار بە زور منى ناسىوھتەوھ. تەنانەت بە رووالەت و دەموچاويش، گەرچى كەسىكى بىرتىزىشە. ئىوھ سى سالاھ يەكتىرتان نەديوھ، ماوھەكى كەم نىيە! نازانم چى بلىم؟ سال و نىويك دەبى كە رۇديا دەناسم. دايمەي خوا گرژ و مۆن و لووتبەرز بووھ و بە جۆرئ لە جۆرەكان دوورەپەرىز. لەم دوايىانەدا (يان لەوانەشە زور دەمىك بىت) زور واسواس و ماخوليايى بووھ. مېھرەبان و دلباشە، وھلئ بە ھىچ جۆرىك ھەز ناكات ھەستەكانى دەربرىت و تەنانەت نامادەيە دلرەقى بنوتىن، وھلئ ئەو شتە نىشان نادا، كە لە دلدايە. ھەندئ جار تەنانەت ماخوليايى نىيە، تەنيا بىترادە ساردوسەر و تا ئاستىكى نامرۇفانە بىنەزەيىھ؛ وھك ئەوھى دوو كەسايەتتى لىكژئ ھەبن و لەنىوياندا جۇلانئ بكا. ھەندئ جارىش ھىندە كەمدووھ ھەر نەبىتەوھ! دەلىئ بە جۆرىك سەرقال و گىرۇدەيە كە ھەر شتىكى تر بە لەمپەر دەزانئ و لاي وايە بەر بە كارەكەي دەگرئ، كەچى كە دىتە سەر كرده، بۆي رادەكشى و ھىچ ناكا. كالتە و قەشمەرياتىش لە مېشكى ئەودا نىيە، نەك ئەوھى كە زىرەك يان ورد نەبن، نا، تەنيا

وهک ئه‌وه وایه که کاتی بۆ ئەم شتە بێنایه‌خانه نه‌بیت. ئەسلەن تا کۆتا گوێ له قسه‌ی ئەوانی تر ناگرێ. تاقه جارێکیش پووی نه‌داوه شتی که بۆ ئەوانی تر گرنگه، بۆ ئەویش گرنگ بێ. خۆی زۆر به‌رزتر ده‌زانێ و په‌نگه له هه‌ندی پووه‌وه هه‌قی خۆی بێ وا بێر بکاته‌وه. ئی، چیی تر؟ من لام وایه هاتنی ئیوه کاریگه‌رییه‌کی باشی له‌سه‌ر داده‌نی.

پولخیریا که به‌ بیستنی قسه‌کانی رازومێخین له‌باره‌ی رۆدیاکه‌یه‌وه زۆر چه‌په‌سابوو، هاواری کرد:

– ناخ خوا بکا وا بێ!

رازومێخین دواچار جوامێری به‌ده‌ست هینایه‌وه و بویرانه‌تر ته‌ماشای دونیای کرد. کاتی قسه‌کردنه‌که‌ش جاروبار لێی ده‌روانی، به‌لام که‌لێک کورت بوو و ده‌سته‌به‌جی نیگای ده‌گواسته‌وه سه‌ر شوینیکی دی. دنیا به‌ هینمی له‌پشت میزه‌وه دانیشتیوو و به‌ سه‌رنجه‌وه شوین قسه‌کانی رازومێخین که‌وتیوو. توژیک دواتر هه‌ستایه‌وه و ده‌سته‌له‌سه‌رسنگ و به‌ لێوی پێکگوشراوه‌وه، سه‌رله‌نوی به‌ ژووره‌که‌دا که‌وته‌وه پیاسه و جارناجارێکیش بێ ئه‌وه‌ی بوه‌ستیت پرسیاریکی ده‌کرد. ئەویش هه‌مان خوی براکه‌ی هه‌بوو و تا کۆتایی گوێی له قسه‌ی ئەوانی دیکه نه‌ده‌گرت. جلیکی ته‌نکی ره‌شی له‌ به‌ردا بوو و په‌رۆیه‌کی سه‌پیی توژی له‌ ملی به‌ستبوو. رازومێخین فره‌ زوو به‌ که‌لوپه‌ل و جلوه‌رگیاندا ده‌رکی به‌ هه‌ژاری له‌پاده‌به‌ده‌ری ژنه‌کان کرد. هه‌ستی ده‌کرد که‌ر خاتوو دنیا وه‌ک شازاده‌کان جلی له‌ به‌ر کردبووبا، ئاوها ترسناک نه‌ده‌بوو، به‌س له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جلوه‌رگه‌که‌ی هه‌ژارانه‌ بوو و رازومێخین کویره‌وه‌ری و ده‌ستکورتیی له‌ چواره‌ووریدا ده‌بینی، ترس که‌وته‌ گیانی و ئیدی به‌ ده‌رپینی هه‌ر وشه‌یه‌ک و کردنی هه‌ر جووله‌یه‌ک هه‌له‌له‌رزی؛ ئەم هه‌لومه‌رجه بۆ

وہا کہ سىک کہ دەروونىكى دەرى ئەوتۇى نەبوو، بىرپادە ئازار بەخش بوو.

دونیا زەر دەخەنە يەكى ھاتى و گوتى:

– ئىوہ زۆر شىتان لەبارەى کہ سایەتتى براکە مەوہ گوت کہ ھەر بە راستى زۆر جىتى سەرنجە و... قسەکانىشتان بىتلايەنانە بوون. ئەمە زۆر باشە، ئاخىر لام و ابوو تەنيا تارىفى دەدەن.

جا تىفکرا نە لەسەرى پۆيشت:

– لام وايە راست دەکەن کہ دەلەين پىويستە لە ژيانيدا ژنىک ھەبىن.
– ھەلبەتە من و ھەا قسە يەکم نەکرد، بەس پەنگە ئىوہ راست بکەن؛
تەنيا ئەو ھەندە ھە يە کہ...

– تەنيا چى؟

پازومىخىن لە وەلامدا زۆر يە کلاکەر ھوانە پايگە ياند:

– ئاخىر پۆديا دللى بە کہ سەوہ نىيە و پەنگە لە داھاتو شدا عاشق نەبىن.

– يانى دەلەين تواناى خوشويستنى نىيە؟

– دونيا خاتوون، دەزانن، ئىوہ بە شىئوہ يەكى زۆر سەير لە براکەتان دەچن و ھەموو شتىکتان وەک يەک وايە!

ئەمە کتوپر لە دەمى پازومىخىن پەپرى و خوشى سەرى سوپرما، وەلنى ھاوکات بىرى ھاتەوہ کہ دوو خولە کىک لەو ھەو بەر چ قسەگە لىكى لەبارەى کاكى برايەوہ کردبوو و لەناکاو وەک قرژال سوور ھەلگەرا و شىپرزە بوو. دونياش کہ لىنى دەروانى، نەيدە توانى بەر بە پىکە نىنى خوى بگريت.

وا دیار بوو پولخیریا دلگران بووبوو و کوتی:

— لهوانه به هر دووکتان له باره ی پوډیاوه به هله دا چووبن. باس
باسی کیشی نئیسته مان نییه، دنیا. پهنگه نهوهی که لوژن له
نامه که دا نووسیویه تی به تیگه یشتنی من و توشه وه هله بی، وه لئ
تهنانه ت ناتوانن نهوه وینا بکن، دیمیتی پراکوفیچ، که هم کورپه
دایمی خوا چنده دهمه می^۱ بووه! که تمه نی پازده سالان بوو به
هیچ شیوه یه که نه مده توانی له هلسوکوت و بیکردنه وهی تیگم.
نئیستهش ده زانم بوی هیه کاریکی لئ بوه شیتته وه که نهوانی تر شتی
وایان هر به زهینیشدا نه یی... دهی، نمونه که شسی مه سه له ی
زه ماوه ندرکنی بوو له گهل کچی هم خاوه نماله، خاتوو زارنیتسینا!
سال و نیویک له مه و بهر بوو که بیری زه ماوه ندرکن له گهل نه و
کچی که وه سه ر و به جوری کیش منی ترساند و چه په ساندمی که
هر به راستی خه ریک بوو گیانم بکیشی...

دوینا له پازومیخینی پرسی:

— نیوه کتومت شتیک له م باره یه وه ده زانن؟

پولخیریا به گوروتینه وه دریژه ی پی دا:

— نئیسته نیوه... یانی لاتان وایه فرمیسک و ناله و پارانه وه و
ناخوشی من و نهوهی که لهوانه یه تنانه ت له خهفتان مهراق بکم،
دهیتوانی به ری پی بگری؟ نه سلن به وپه پی بیباکیه وه گویی له
هموو هم شتانه دهخه واند. بهس یانی پی تیده چی، پی تیده چی
نئیمه ی خوش نه وی؟

پازومیخین به پاریزه وه هاته وه لام:

۱. دهمه می: مه زاجی؛ بیباری.

– ئەوھى راستى بىن لەو بارەيەوھە يەك وشەشى بە من نەگوتووه، بەس من لە دەمى خاتوو زارنیتسیناوه بیستم، گەرچى لە جۆرى كەسە دەمشر و چەنەبازەكان نىيە ئەم ژنە. وەلى ئەو شتەش كە بیستم زۆر سەیر بوو...

ژنەكان پىكەوھە دەموودەست پرسىيان:

– چىتان بیستووه؟

– ئى شىتىكى ھىندە تايبەت نەبوو. ھەر ئەوھندە تىگەیشتم كە خودى پاشا خاتوونیش بەو ھاوسەرگىرىيە قایل نەبووه، كە مەرگى كچەكەى بەرى بە سەرگرتنى گرت. دەلین كچىكى جوان نەبووه، يانى پىيان گوتم بگرە ناشىرىنىش بووه و... تەنانت كەمەندام و... بە جۆرى لە جۆرەكان سەيرووسەمەرە بووه. وەلى بىگومان لایەنى ئەرىنىشى تىدا بووه، ئاخىر ھەر دەبىن شىتگەلىكى ئەرىنىشى تىدا بووبىن، گەرنا پالئەرىك ھەيە كە... ئاخىر ئەو كچە پاشتىلانەشى نەبووه، گەرچى رۆدىاش كەسى نىيە چاوى لە پاشتىلانە و ئەم جۆرە شتانه بى... بە كشتى لەم جۆرە مەسلانەدا داوھرىكردن كاریكى زۆر دژوارە.

دونیا وەلامىكى كورتى دایەوھ:

– من دلنایام كچىكى شایستە بووه.

پولخىرىا باسەكەى كۆ كردهوھ:

– خوا بمبوورى كە تەنانت بە مردنىشى دلخوش بووم! گەرچى خۆیشم نازانم كامیان ئەوى ترىانى چارەرەش دەكرد، رۆدىا كچەكە یان كچە رۆدىا...

پاشان دوودل و بە پارىزەوھ دەستیان كرده پرسىاربارانكردنى رازومىخىن لەبارەى دیدارەكەى لوژن و زوو زووش لەژىر چاوهوھ سەیرى دونیای دەكرد و دیار بوو كچە لە ھاقتەناوھەى ئەم باسە

تەواۋى شىت بوۋبووم... جا ھەر لە سەرلەبەيانى ئەمپوشەۋە من لەم بارەيەۋە شەرمەزارم!

رازومىخىن تا بناگوڭ سوور ھەلگەپا و بىدەنگ بوو. رووخسارى دونيا سوورايى تى گەپا، ھەلى بىدەنگى نەشكاند؛ لەو كاتەۋەى قسە ھاتبوۋە سەر لوژن، يەك وشەشى نەگوتبوو.

پولخىريا وا ديار بوو بەين پشتيوانى كچەكەى نەيدەزانى دەبىت چى بكات. دواچار بەدەم تەتەلەكردن و لەبارىكدا كە ھەر سەپىرى كچەكەى دەكرد، دانى پىدا نا كە بابەتتىكى تايبەت بىتاقەتى كردوۋە و بەم جۆرە سەرى قسەى كەردەۋە:

— دەزانن، دىمىترى پراكوفىچ... دونيا گيان، دەمەۋى لەگەل دىمىترى پراكوفىچدا راشكاۋ بىم، خۇ كىشە نىيە؟

دونيا لىپراۋانە ۋەلامى داىەۋە:

— بىگومان كىشە نىيە، داىە گيان.

پولخىريا دەستبەجى بەدۋاى قسەكەيدا بىتئامان دەستى پىن كەرد؛ دەنگوت ئىستە كە دەرفەتى باسكردنى كىشەكانيان پىن داۋە، ۋەك ئەۋە واىە بارىكى گريانيان بە كۆلىيەۋە داگرتى:

— مەسەلەكە ئەۋەيە كە سەرلەبەيانى يادداشتىكمان لە پىۋتەر پىترۋىچ لوژنەۋە پىن گەيشتوۋە كە ۋەلامى پەيامىك بوو ئىمە بۆمان ناردبوو تا ھەۋالى كەيشتئمان بگەيەنن. بەلىنى دابوو بىتە وىستگە بەدەممانەۋە، ھەلى لەبەرانبەردا خزمەتكارىكى نارد تا ناۋنىشانى ئەم مالەمان بداتى و پىگەكەشمان نىشان بدا؛ پەيامىكىشى نارد كە خۇشى ئەمپو بەيانى دىتە ئىرە، ھەلى لەجىتى ئەۋە ئەم بەيانىيە ئەم يادداشتەمان بەدەست گەيشتوۋە... باشتر واىە خۇتان بىخوئىننەۋە. ئاماژەيەكى تايبەتى تىدايە كە زور بىتاقەتم دەكا... خۇتان ئىستە

تیدهگن مه به ستم چ ناماژه به که... جا راستگۆیانه بۆچوونی راسته قینهی خۆتان بلین، دیمیتری پراکوفیچ! ئیوه باشتر له هەر که سیکێ تر که سایه تی و سرووشتی پۆدیا ده ناسن و ته نیا ئیوه ده توانن پێک ریتوینیمان بکهن. ئاگادار بن که دونهیا خیرا بریاری خۆی دا، بهس من هیشتا دوودلم که ئاخۆ چی بکهم و چ کاردانه وهیه کم ههین... به کورتیه که ی چاره پوانی هاتی ئیوه بووم.

رازومیخین یادداشته ده فکراوه که ی کرده وه، بهرواره که ی هی دوینی عه سر بوو:

خاتوونی ریزدار پولخیریا ئالیکساندرافنای هیژا، به حورمه ته وه پیتان راده گه یه نم له بهر ئه وه ی کومه لیک کیشه ی چاره پوانینه کراو هاته پیش، نه متوانی له ویشه تگه دا بگه خزمه تتان و بتانینیم، به لام که سیکێ حورمه تدارم نارد تا کاره پنیوسیسته کان جیبه جی بکات. ههروه ها، له بهر ئه وه ی له ئه نجومه نی پیراندا کاریکم هه یه که ناکرێ دوا ی بخرم و له لایه کیشه وه نامه وی له کاتی دیداری ئیوه و کورپه که تان و دونهیا ی ئازیز له گه ل برا که یدا بگرم، کۆبوونه وه ی خیزانی به ریزتان تیک بدهم، سه به ی نیش شانازی دیداری ئیوه م پێ نابری. سه به ی شه و کاتژمیر هه شت بۆ دیداری ئیوه و نواندنی ریز و حورمه ت ده گه مه خزمه تتان و هه ر لیره دا گه ر پووداری نه بن پیندا گرانه داوا ده که م با کورپه هیژا که تان، جه نابی پۆدیون رامانزویچ، له و دیداره دا ئاماده نه بن. رۆژی رابردو له کاتی سه ردانکردنی ئه وان له پێخه فی نه خۆشیدا، هه لسه وکه وتیکی هینده شه په نگیزانه و دزیویان له گه لدا نواندم که به رکه وتنی له و چۆره له گه ل مندا پیشینه ی نه بووه. ههروه ها، به نده پوونکردنه وه یه کی تیروته سه لم له باره ی بابه تیکه وه له ئیوه ده وی و حه ز ده که م بۆچوونی خۆدی به ریزتان بزاتم. به و په ری ریزه وه پیتان

۱. ئه نجومه نی پیران: یه کیک له دوو شوینی یاسادانانی هه ندیک ولاتان.

راڧەگەيەنم كە ئەگەر سەررەراي داواي بەندە، لەويى چاوم بە
پايەبەرزى كورپتان بگەوي، ناچار دەبم دەمودەست جىي بەيىم و
بەرپرسىيارىەتییەكەشى دەكەويته ئەستوى ئىوہ و نابىن من بە
خەتابار لە قەلەم بەدرىم. لام واىە پایەبەرزەكەتان، رۇديون
رامانوفىچ، كە بە پروالەت لە كاتى دیدارەكەماندا ئىجگار نەخۇش
دیار بوو، كەچى لە ماوہى دووكاتژمىردا ككوپر چاك بووہتەوہ
و توانىويەتى لە مال دەرپچى، لەوانەيە سەرىكىش لە ئىوہ بەدات.
من بۆيە ئەمەتان پەي راڧەگەيەنم، چونكە بە چاوى خۇم ئەوانم لە
مالى سەرخۇشىكدا بىنين كە گالىسكە كرددبوى بە ژىرەوہ و
مرد. پایەبەرز بە بيانوى ئامادەكارىي رىورەسى بەخاكسپاردن
بىستوپىنچ رۇبلى داىە كچى بەدناوى ئەم پياوہ سەرخۇشە، كە
من زۇر بەمە سەرسام بووم، ئاخىر دەزانم ئىوہ بە چ رەنجىك
ئەو برە پارەيەتان كۆ كرددووہتەوہ. لىزانەدا، بە ھەلى دەزانم
ئەوپەرى سۇز و خۇشەويستىي خۇم بۆ كچەخاسەي بەرپىزتان،
دونىا خاتوون، رابگەيەنم و خوازيارم ئەم ھەموو ھەفادارىيە
راستگويانەيەم پەسەند بەكن.

خزمەتكارى خاكەراتان

پىۆتەر لوژن

پولخىريا خەرىك بوو بەداتە پرمەي كيان:

– ئىستە چارمان چىيە، دىمىترى پراكوفىچ؟ چۆن بە رۇدىا بلىم
نەيىن؟ دوپىنن لەسەر ئەوہ سوور بوو كە داواي ھاوسەرگىرىيەكەي
لوژن رەد بەكەيەوہ و ئىستەش لەملاوہ داوا كراوہ رۇدىا ئامادە نەيىن!
گەر بزانىن، دەسئەنقەستىش بىن ھەر خۆي دەگەيەنن و... پاشان چ
بەلايەكمان بەسەر دى؟

رازومىخىن كاتى بەفیرۆ نەدا و دەستبەجىن ھىمانانە ۋەلامى داپەوہ:

– ئوہ بکن که دنیا خاتون بریاری لهسر دهه!

– ئوو، خوابه! دنیا دهلی... خوا دهزانی چی دهلی، خو به پکی مه بهستی خوی ناگهین! دهلی چاکترین کار ئو هیه، یانی گه باشتترین کاریش نه بن، هیچ نه بن پیویسته پودیا کاتزمیر ههشت لیره بی و لوژن و ئو یه کتری ببینن. وهلی به نامه ی من ئه مه بو که نامه که نیشانی پودیا نه دم و ده مو یست داوای یارمتهی له ئیوه بکه که به جوریک له جوره کان بهر به هاتی بگرین... چونکه زور توو پیه... جیا له مهش، ناتوانم پیک تیگه مه سه له ی ئو کابرا سه رخوشه مردوو و که که ی که لوژن بهم جوره باسی دهکا، چی بووه و پودیا چون توانیویتهی هه موو پاره که مان بخاته دهستی ئو که هوه... پاره یه ک که...

دنیا هاته ناو باسه که وه:

– پاره یه ک که به دنیا یه کویره وه ری په یات کردوو.

پازو میخین تیفرانه کوتی:

– دوینی حالی باش نه بوو. ناخ ئه گه ده تانزانی دوینی که چووته ریستوران، چ قسه یه کی کردوو! گه رچی قسه کانیشی ئاقلانه بوونه... ئممم! ئه ری، دوینی ئیواره که پیکه وه ده چووینه وه مالی، وره و پیکی له باره ی پیاویکی مردوو و که که یه وه کرد، وهلی من خو له یه ک وشه شی تیغه گه یستم. هه لبه ته دویشه و منیش...

– دایه گیان باشتترین کار ئو هیه خو مان بچینه لای و دنیا به که گه یشتینه ئه وی، یه کسه ر تیده گه بن ده بن چی بکه بن. جا هیشتا ئو هنده درهنگیش نه بووه. خوابه! خو دهش لای داوه!

دو نیا هاواریکی لئ ههستا و ته ماشایه کی کاتژمیره ئالتونیه میناکاریکراو و شازه که ی کرد که به زنجیریکی فینسیایی ' جوان کردبوویه ملی و هیچ له گهل جلویه رگ و سه روسیمای سادهیدا نه ده گونجا. رازومیخین له بهرخویه وه بیری کرده وه: دیاریی ده زگیرانه که یه تی!

پولخیریا هه راسان به چواردهوری خویدا ده سووپایه وه:

- ئاخ، ئه ری، ده بن بکه وینه ری! هه ئیسته ده بن بکه وینه ری، دو نیا گیان! ئیسته وا ده زانی له بهر ئه وه نه چووینه ته لای که به بۆنه ی دوینیه لئی توورپهین، ئه ی وای، خواجه!

پولخیریا به ده م کردنی ئه م قسانه وه، خه ریکی پۆشینی کۆلوانه که شی بوو و کلاوه که ی له سه ری ده کرد. دو نیاش له م ماوه یه دا خۆی ئاماده کرد. رازومیخین بیینی ده ستکیشی کچه که، وێرای کۆنه یی، کونیشی تی بووه، به لام ئه وه سه رنجراکیش بوو که ئه و که مده ستیه ش کۆیه کی تایه تی به و ئافره تانه ده به خشی، شکۆیه ک که هه میشه له بوونی ئه وانده به دی ده کری که ده زانن جلی هه ژارانه ش به ریکوپیکی له بهر بکه ن. رازومیخین له دو نیای ده پروانی و ههستی به شانازی ده کرد که بپرایه یاوه ری بکات. له بهرخویه وه بیری کرده وه: ئه و شازاده خاتوونه ی که له زینداندا گویره و بیه که ی ده دوور بیه وه، به و دۆخه شه وه، له کاتی میوانیه شکوداره کاندایا تر له شازنه کان ده چوو.

پولخیریا ترسا و سه راسیمه گوتی:

۱. فینسیا: به کیکه له شاره که شتیار بیه کانی ئیتالیا که سالانه ملیۆنان که شتیار پرووی تی ده کن. وا دیاره ئه م شاره هه ر له دێرزه مانه وه له بواری دروستکردنی کریستال، زنجیر، کاتژمیر و ئه م جۆره که ره ستانه ی رازاندنه وه دا به ناوبانگ بووه. «و. ک»

- خواجه، هر به خه یالیشمدا نه ده هات ترسم له بینینی کوپی خوم
هه بن، بینینی رۆدیا گیانم، رۆدیای نازیزم!

پاشان شهرمانه سهیریکی رازومیخینی کرد و دریزهی پین دا:

- خراب ترسم لئ نیشتووه، دمیتری پراکوفیچ.

دونیا دایکیی ماچ کرد:

- نه وهنده مه ترسه، دایه گیان. تو ده بین بروت به رۆدیا هه بن، من

بروام پینی هه یه.

ژنه ی بیتاز کوتی:

- ناخ، خواجه گیان! باهرم پینی هه یه، وه لئ دوتشه و خه نه چوه

چاوم.

هاتنه سه ر شه قامه که.

- ده زانی، دونیا گیان، که ده مه و به یان وه نهوز بردمیه وه، خه ونم به

مارفا پیترۆفناوه بینی... سه راپا سپیی پۆشیبوو... هاته لام، ده ستمی

گرت و سه ری با دا، به س زۆر جددی سه ری با ده دا وه ک نه وه ی

سه رکۆنه م بکا. تو بلینی مانای چی بن؟ خیره؟ ناخ، خواجه گیان! ناخر

خۆ ئیوه بیئاگان، دمیتری پراکوفیچ، مارفا پیترۆفنا مردووه!

- نا، ناگادار نیم. باشه کامه مارفا پیترۆفنا؟

- کتوپر کهوت و مرد. بییری لئ بکه نه وه...

دونیا قسه ی پین بری:

- لئی که رین بو دواپی، دایه گیان. دمیتری پراکوفیچ، له کوپی

مارفا پیترۆفنا ده ناسی ناخر؟

- ئاخ، ئىئوھ نایناسن نا؟ وام زانى ئىئوھ ئىتر سەروىنى ژيانى من دەزانن. داواى لىبوردن دەكەم، دىمىترى پراکوفىچ، ئەم چەند پوژە خوڭشم نازانم بىر و خەيالم بە چىيەوھ سەرقالە. من واى دەبىنم كە خوا ئىئوھى بۇ ئىئە نادووه و وا ديارە بپوام بەوھ كرددوھ كە لە ژيانى ئىئەدا شتى نىيە ئىئوھ نەيزانن. حسىيى خۇمانەيەكتان بۇ دەكەم... بەبۆنەى ئەم قسانەوھ لىم نەپەنجىن. واى، خوايە گيان! ئەوھ دەستان چىى لى ھاتووه؟ برىندار بووه؟

پازومىخىن فرە دلخۆش ورتاندى:

- ئەرى، برىندار بووه.

- من ھەندى جار زۆر ھەستىار دەبم و قسەى دلم دەكەم و دونيا سىخورمەم تىدەچەقنىن كە بىپرەوھ... وەلى، خوايە گيان، لە چ كولانەيەكدا دەژى ئەم كوپرە! نازانم ھايى بووھتەوھ يان نا ئەم كوپرە؟ نەكا ئەم خاتوونە، خاوەنمالەكەى پۇديا، ئەم كولانەيشى ھەر بە ژوور حسىب كرىبىن؟ كوى بگرن، ئىئوھ كوتتان پۇديا ھەز ناكا ھەستەكانى دەربىرپىت، دەى نەكا خالە لاوازەكانى من زياتر بىخەنە سەر بارى لاسارى؟... پىم نالىن دەبىن چۆن ھەلسوكەوتى لەگەلدا بەكەم، دىمىترى پراکوفىچ؟ چى بەكەم لەگەل ئەم كوپرەدا؟ دەزانن، خراب سەرم لى شىئاوھ!

- ھەر كە بىنيتان خەرىكە ناوچا و گرژ دەكا، لە گەرمەى ھەر باسىكىشدا بى ئىتر دەست ھەلگرن و پرسىاربارانى مەكەن؛ زۆرىش لەبارەى تەندروستىيەوھ سەرشاخى مەگرن، پىنى ناخۆشە.

- ئاھ، دىمىترى پراکوفىچ، گەر بزائن دايكوبون چەندە سەختە! فرمومون ئەوھش پلىكانەكەى... واى لەو پلىكانەيە، بە زياد نەبى!

- دایه گیان، خراب رهنگان په پویه، نه وهنده دلپه روش مه بن،
نازیزه کم.

دونیا دایکی لوانده وه و له باریکدا که چاری ده بریقایه وه، دریزه ی
په دا:

- رودیا له خوشیان ده بی شاگه شکه بی که نیوه ده بین، جا
نیوهش خریکن زور خوتان نه شکه نجه ده دن.

- بوهستن با من سه ریک بدهم و بزانه هلساوه یان نا.

خاتونه کان به شینه یی له پشت رازو میخینه وه که پیشیان
که وتبوو، سه ر که وتن؛ که که یشتنه نه زمی چواره م و نه پارتمانی
خواه نمال، سه یر ده که ن ده رگه که هینده ی پله په نجه یه ک کراوه ته وه و
جوته چاویکی رهش له ناوچه رگه ی تاریکیه وه چاودیریان ده کات.
به لام هر که نیگیان گیرایه یه کدی، ده رگه ی ماله که هینده توند پیوه
درا که پولخیریا خریک بوو له هه ژمه تان قیزه ی لئ هه ستن.

سى

رازومىخىن و ژنەكان كە چوونە ژوورى، زۆسىمۆف بە
دلخۇشپىيەو ھاوارى كرد:

– ھالى باشە، باشى باش!

زۆسىمۆف دە خولەك پىشتەر گەيشتېوو و لە شوپنەكەى دوپىنى،
لە سووچىكى قەنەفەكەو ھە پالى دابووەو. راسكۆلنىكۆفېش جلى
پۇشپېوو، بە دەموچاوى شۆردراو و قزى شانەكراو ھە رووبەرووى
دانىشتېوو. دەمىك بو ھېچ كەسىك راسكۆلنىكۆفى بەم پاكوخاوپنى و
رازوھىيە نەدېتېوو. بە ھاتنى ئەو سى كەسە، ئىدى ژوورەكە شوپنى
ھەناسەدانى تېدا نەما، بەلام ناستاسىيا ھەرچۆنىك بوو توانىي
بەدوایاندا بېتە ژوور و لە سووچىكدا شوپنى خۆى بكاتەو ھە و بېيىستىت
چ باسە.

ھەر بە راستىش دۆخى راسكۆلنىكۆف لەچاو دوپىنىدا تا پادەبەك
باش بوو. ھەلبەتە ھىشتا پەنگەپرىو و شپىرە و مۆن بوو. پرووالەتى
لە ھى كەسىكى بىرىندار دەچوو يان كەسىك كە ئازارىكى كاریي
جەستەبى تېپەراندىبىت. بە چاوانىكى تادارەو ھە، چىچى خستېوو ھە
تەوتىلىيەو ھە و لىوھەكانىي پىك دەگوشىن. زۆر كەم قسەى دەكرد و
ئەویش بە بىزارىيەو ھە، ھەك ئەو ھەى تەنبا بىەوئىت ئەركىك پاپەپىنىت.
ھەندىك جارىش شپىرەبىيەكى تايبەت لە جوولەكانىدا بەدى دەكرا.

۱. كاری: بەسوچ؛ سەخت.

هەر ئەوەندە بەس بوو کە باسکی بە ملییەوێ شۆر بکاتەوێ یان پەنجەیی لە بەندیک گیر بکات تا دیمەنی پیاویک کە پەنجەیی دمه‌لیکی لێ پووایە یان دەستی شکاوە یان نەخۆشییەکی لەم جۆرەیی هەبە، کامل ببیت.

کە دایک و خوشکی هاتنە ژووری، بۆ ساتیک پووختاری پەنگەپیو و خەمگینی گەشایەوێ، وەلێ هاوکاتیش بووێ هۆی ئەوێ داساردی و بیزارییەکی بگۆریت بۆ باری نازاریکی قوول. ئەو گەشییەیی کە بە پووختارییەوێ دەرکەوتبوو، زوو پەوییەوێ، بەلام باری نازارەکی هەر وا مایەوێ. زۆسیمۆف بە پەرۆشیی ناگرینی پزیشکیکی گەنجەوێ کە تازە هەنگاوی نارەتە مەیدانی پزیشکییەوێ، چاودیری نەخۆشەکی دەکرد، وەلێ نەیتوانی هیچ نیشانەییکی شادمانیی سەرچاوەرگرتوو لە هاتنی دایک و خوشکەکی لە راسکۆلنیکوفدا پەیدا بکات، تەنیا ویستیکی شاراوە و تالی تیدا بوو تا بتوانیت هەرچۆنیک بووێ یەک دوو کاتژمیریکی بەرگەیی ئەو ئەشکەنجە بیچەندوچۆنە بگریت. زۆسیمۆف پاشان بینی کە یەک بە یەکی ئەو وشانەیی لە کاتی گوتوبیژەکی یاندا ئالوگۆر دەکرین، بە جۆریکی لە جۆرەکان نەخۆشەکی نازار دەدەن، بەس هاوکات شتیکی دیکەش سەرسامی کرد: ئەو نەخۆشەیی کە پۆژی پابردوو هەلسوکەوتیکی دەروونزانانەیی هەبوو و لەگەڵ هەر قسەییکی ئاساییدا هەلدەچوو، وا ئیستە خەریکە بە ویستیکی بەرچاوەوێ خۆی جەو دەکات و باری هەلچوونەکانی دەشاریتەوێ.

– بەلێ، خۆشم هەست دەکەم ئیتر چاک بوومەتەوێ.

راسکۆلنیکوف وەک پینشووزیکردن دایک و خوشکیی ماچ کردن و پوختیری هەمان کات شاگەشکە بوو. راسکۆلنیکوف وەرسوو پرا و دوستانە دەستی رازومیخینی گووشی و درێژەیی پین دا:

– ھەر بە راستى باشم و وا مەزەنن ئەمە لە بەر قسەكانى دويىتتە!
زۆسىمۆف بە ھاتنى خاتونەكان زۆر شادمان بوو، چونكە بە
دریژايى ئەو دە خولەكە تەنبايىيە نەيتوانىبوو پەيوەندىيەكى جىگىر
لەگەل نەخۆشەكەيدا دابمەزىنى:

– بەلئى، بە راستى وايە! ئەمۆز منى تەواو سەرسام کردووە! وەلنى
گەر وا بەرەو پىش بچى، سى چوار پۆزى تر پىك وەك جارانى لى
دیتەو، يانى وەك مانگىك يان دوو مانگى رابردوو... لەوانەشە سى
مانگ لەمەوبەر! دەمىكە حالى وايە... ھا؟ ئادەى دانى پىندا بنى، دەى
خەتاي خۆشتى تىدا بوو، وايە؟

زۆسىمۆف بە بزەيەكى دوولانەو پەرسىيارەكەى کرد، وەك ئەوہى
ھىشتا لە سىخورمەتیزەين و توورەکردنى نەخۆشەكەى سل بکاتەو:

– ھىچ دوور نىيە.

زۆسىمۆف بە تامەزۆرىيەوہ درىژەى پى دا:

– دەبى ئەوہش رابگەيەنم كە چاكبوونەوہى تەواوہتى تەنيا
لەدەست خۆتدايە. ئىستە كە لانىكەم دەكرى دوو قسەت لەگەل بگەم،
حەز دەكەم ئاماژەى پى بەم كە لە نانى ئىوارە پىويستترە خۆت لەو
ھۆكارە سەرەكى و، وەك دەلئىن، بنەپەتيانە بەدوور بگىرەت كە دەشى
دووبارە تووشى ئەو دۆخەت بگەنەوہ. گەر خۆتيان لى بەدوور بگىرى،
چاك دەبىتەوہ، گەرنا تووشى دۆخىكى خراپتر لە ھى ئىستەش دەبىت.
من نازانم دەكرىت ئەم ھۆكارانە چى بن، وەلنى خۆت دەبى چاك
بزانىت. تۆ كەسىكى وريايەت و ئاشكرايە تا ئىستە خۆت تىگەيشتوويت.
لام وايە يەكەمىن قۇناغى شىپەرزەيى زەينىت ھاوكات بوو لەگەل
وازەيتان لە زانكۆت. نابى بىكار دابنىشىت و بۆچوونى من ئەمەيە كە

هه بوونی ئیشیک و ئامانجیکی دیاریکراو له داهاوتوتدا، زور له بهرزه وهندیتدا ده شکیته وه.

- به لئ، به لئ! خۆم کۆ ده که مه وه و ده که پیمه وه زانکۆ، پاشانیش هه موو شتی... باش و وهک خۆی لئ دیته وه...

زۆسیمۆف که سپارده کانی زیاتر بۆ ئه وه بوون کاریگه ری بخاته سه ر خاتو نه کان، به جۆریک له جۆره کان مت بوو، تا سه یریکی نه خۆشه که یی کرد و نیشانه گه لی گالته جارپیه کی نکۆلیننه کراوی له پروخساریدا بینی. پو لخیریا دهستی کرده ده برپینی پیزانین و سو پاس بۆ زۆسیمۆف. به تایبته له بهر سه ردانه که ی دویشه و و که یاندنی هه والی کو په که ی.

راسکۆلنیکۆف ده تگوت به بیستنی ئه م قسانه را چه نیوه، چونکه چه په ساوانه پرسیی:

- چی؟ دویشه و سه ری لئ دا ون؟ یانی دوا ی ئه و سه فه ره دوور و دریزه تان هینشتا خه ویکی باشتان نه کردو وه؟

- ناخ، پۆدیا! هه موو ئه مانه ته نیا تا کاتژمیر دوو دریزه یان کیشا. من و دونیا گه ر له ماله وهش بین هه ر پینش دوو ناخه وین.

راسکۆلنیکۆف کتوپر ناوچاوی به یه کدا دا و سه ری دانه واند:

- منیش تیا موم که چۆن سو پاسی بکه م. ئه وه پاره که شیی له لایه ک! ببوورن که باسی ده که م (پرووی کرده زۆسیمۆف)، وه لئ خۆشم نازانم چیم کردو وه که تو ئاوها گرنگیم پین ده ده ی! هیچ سه ری لئ ده رنا که م... جا... جا ئه م گرنگی پیدانه ته نانه ت وهک باریک وایه به کۆلمه وه، چونکه ناتوانم ده رک به هۆکاره که ی بکه م. ته ماشا، راشکاوانه قسه ت له گه ل ده که م!

زۆسیمۆف به زور پیکه نی:

- نیگه ران مبه! نه سلن وای دانئ تو یه که مین نه خوشی منیت.
ناخر، نیمه ی پزیشکه تازه کاره کان، عاشقانه یه که مین نه خوشه کانمان
خوش دهوین و وهک روله ی خومان لیان ده پروانین! نه سلن
هندیکیان عاشقی یه که مین نه خوشه کانیان ده بن! جا ئیسته ش
نه خوشه کانی من به پنجه ی دست ده ژمیردرین.

راسکولنیکوف ئاماژه ی به رازومیخین کرد و دریزه ی پین دا:

- له باره ی رازومیخین شه وه هه رچی بلین که مه، له هاورنیه تیکردنی
مندا بئ له ئرک و گنچهل هیچی تری به نسیب نه بووه.

رازومیخین هاواری کرد:

- ئه ی هاوار، ئه مه بئ قسه ی بیسه روبه ر ده کا! ئه ری تو ئه مرق
کتوپر زور هه ستیار بووی، ها؟

رازومیخین گه ر زیره کییه کی زیاتری به کار بهینابا، ده بیینی که
سه ره ده رزیه ک هه ستیاری له بوونی راسکولنیکوفدا نییه و، به
پنچه وانه وه، ئاسه واری هه ستیک هه یه به چو نییه تییه کی پنچه وانه وه.
دونیا که خه ریک بوو ناره حه ت و به سه رنجه وه ته ماشای براکه یی
ده کرد، چاک له خالی ئاماژه پیکراو تیگه یشتبوو.

راسکولنیکوف وهک ئه وه ی وانیه کی له به ر کردبئ، ئه م جاره یان
پووی کرده دایکی:

- دایه گیان، له باره ی تووه چی بلیم؟ زمانم گو ناکا! ئه مرق تو انیم
تا راده یه ک تیگه م دوینئ لیره له چاوه پروانی گه رانه وه ی مندا چیتان
کیشاوه و چهنده نیگه ران بوونه.

که ئه مه ی گوت، کتوپر دهستی به ره و خوشکه که ی دریز کرد و بئ
ئه وه ی شستیک بلیت، بزه یه کی کرد. له و بزه یه دا، بریقه ی هه ستیکی
راسته قینه ش به ر چاو ده که وت. دونیاش هه مان سات هه ستی ورووژا

و له باریگدا که سوپاسگوزار بوو و له شادیان جیتی به خوی نه ده گرت، به گرمی دهستی براکه یی گوشیی. دواى دهمه قالیکه یی دویننیان نه وه یه که مین جار بوو که براکه یی راسته خز پرووی تی ده کرد. پرووخساری دایکیان به بینینی دیمه نی ناشتوونه وه یی بیقسه به لام بیچه ندوچونی خوشک و براکه، له خوشی و شادیدا که شایه وه.

رازومیخین وه که همیشه له زیده پویدا دریغی نه کرد، له سه ر کورسیه که ی شوینگورکتی کرد و هیواش گوتی:

- هر له بهر نه م کارانه یه تی که خوشم ده وی! همیشه نه م هله چوونانه ی هه یه!

دایکه که ش له به رخزیه وه بیرى ده کرده وه: نه م کارانه هر له خوی دین! هه لسوکه وتی چهنده نه جیبانه یه و ته ماشای چهنده ساده و به ریکوپیکى هه له تیگه یشتنه که ی دوینتی نیوان خوی و خوشکه که یی چاره کرد. ته نیا دهستی بز دریژ کرد و جوان لئی پروانی... جا چاوه کانیشی چهنده جوانن و نه سلن هه موو پرووخساری جوانه!... زور تایبه ته و بگره له سه رووی دونیا شه وه! وه لئى ناخر، خوابه گیان، نه م جلو به رگ و سیما تو قینه ره چیه که هه یه تی!... راوه سته، په یکی دوکانی فاخروشین، جا خو جلو به رگیکى جوانتریشی هه یه!... ناخر وه خته سویم بیته وه بو له باوه شگرتنی و... له باوه شیدا بگرم، به س ده ترسیم، ده ترسیم... وای، خوابه! نه م کورپه جوریکه! زوریش نه رمونیان ده دوی، که چی من هر لئی ده ترسیم! باشه بزچی لئی ده ترسیم!...

کتوپر دهنگی هه لپری تا په له پهل وه لامی راسکولنیکوف بداته وه:

- ناخ، بزودیا پروا ناکه ی من و دنیا چهنده خه مبار بووین دوینتی! هه لبه ته ده بی بلیم که نیسته هه موو شتی به خیر که راوه، هه موومان زور دلخوشین. تو بیرى لئ بکه وه، که له شه مه نده فخر دابه زین

به کسه راما نکرده نیره تا باوهش به تودا بکهین و نه و ژنه... نه ها، خو لیرهیه! پوژت باش، ناستاسیا!... ناستاسیا هر که گه یشتین گوتی تو له تاو لهرز و تا که وتبوویه جیگه، وهلی بهدم و پینه وه له دکتوره کهت هلهاتووی و نیستهش له شه قامه کاندایه دواته وهن! ده توانی له حالمان تینگه؟ منیش کتوپر ناخیر و نا قیبه تی تو قینتری راگر پاتانچیکر فم بیر که تبووه وه که له ناسیا وه کانی باوکت بوو. تو نهوت بیر نه ماوه، پوژدیا. راگریش تا که ی لنی پیس کردبوو و جا وهک تو ده چیته دهر و سه راوسر ده که ویته بیرری ناو حه وشه که وه... هه تا به یانیبه که ی نه یانتوانی دهری بهیننه وه. هه لبه ته نیمهش زیاد له راده که وره مان ده کرد و خهریک بوو بچینه دوا ی پیوتره پیترو فیچ و داوای یارمه تی لنی بکهین... ناخر بینکس و تنیا مابووینه وه.

شیوازی قسه کردنی پولخیریا سکالا نامیز بووبوو، وهلی کتوپر نقه ی لنی برا و بیرری هاته وه که گهرچی نیسته نیتیر هه موو شتنی به خیر که راوه و هه موومان زور دلخوشین، بهس هیشتا هینانی ناوی پیوتره پیترو فیچ لوژن مه تر سیداره.

— به لنی، به لنی... بیگومان مرؤف نازار ده چیژی... —

راسکولنیکوف به ورته ورت وه لامی دایکی دایه وه، به لام هینده زهینپه رت و بیناگا بوو له چواره وری که دونیا به دیارییه وه واقوور بووبوو.

راسکولنیکوف هه ولی دا ماوه ی قسه کانی بیر بهینیته وه:

— ده مو یست چچی تر بلیم؟ نه ها، به لنی. دایه گیان و ههروه ها تویش دونیا گیان، نه کا لاتان و ابی من نه مرؤ نیازم نه بووه بیمه دیدارتان و چاره ری بوومه سه ره تا نیره بینه لام!

پولخیریاش نه م جار هیان دوش داما و هاواری لنی هه ستا:

- ئه وه چی دهلی، پۆدیا!

دوئیا دهیزانی چۆن بیر بکاته وه: یانی خه ریکه وهک ئه رکیک وهلامی
ئیمه دهاته وه؟ هم ئاشتبوونه وه و هم داوای لیبورنه که شسی
جۆریکه، دهلی له رنپوره سمی دو عاکردن دایه یان بیهوئیی وانه بلتیه وه.

پاسکولنیکیف درتزه ی دایی:

- بهر له هاتنی ئیوه به ئاگا هاتم و ده مویست بیمه دیدهنیتان،
بهس چاوه پئی جله کانم بووم. دوئینی بیرم چوو پئی بلیم... به
ناستاسیا.. که خوینه که بشوا، هر له بهر ئه وهش ئیسته توانیم خۆم
بگۆرم.

پولخیریا تۆقی:

- خوین؟ چ خوینی؟

- هیچ نییه... نیکه ران مه به. دوئینی که به شه قامدا ده سوورامه وه و
بیگومان و پینه شم ده کرد، به هه لکه وت تووشی پیاویکی زامدار بووم...
کابرا فرمانبه ر بووم...

پازومیخین قسه که ی بری:

- و پینه ت ده کرد؟ خۆ تو ورد و درشتی به سه رهاته که ت له بیره!

پاسکولنیکیف زۆر به پاریزه وه هاته وه لام:

- ئه ری، هه موو شتیکم له بیره، به بچووکتین ورده کارییه وه.
بهس گه ر بیهوئیی به باشی پوونی بکه مه وه بۆچی فلانه کارم کردوه
و پۆیشتووم بۆ فلانه شوین و فلانه قسه م کرد... ناتوانم.

زۆسیمۆف هاته ناو باسه که وه:

- ئه سله ن ئه وه شتیکی سه یر نییه. فلانه کرده وه ی ئه و که سه
ده کری زۆریش شاره زایانه و بیکه موکوری ئه نجام بدری، وه لی

دۆخی زالبوونی کەس بەسەر کردووەکانیدا و هەروەها بنەرەتی
کارەکانی پوون نییه و وابەستەیی بیرگەلی نەخۆشەوانەیی جۆراوجۆرە؛
بە جۆریک لە جۆرەکان وەک خەوگەری وایە.

راسکۆلنیکۆف لەبەر خۆیەووە بیری کردووە: لەوانە یە خراپیش نەبێ
ئەمە وا بزانی من تا رادەیهک تووشی شیتی بوومە!
دونیا نیگایەکی پەر لە شپرزەیی گرتە زۆسیمۆف:

— خۆ کەسانی هەن کە ساغوسەلیمەن و ئەم کارانەشیان لێ
دەوێنەوه!

زۆسیمۆف وەلامی دایەوه:

— تا رادەیهک فەرمايشته که تان پاسهته. گەر لەو پووهوه له
مەسەلەکە بپروانین، ئەو زۆر پوو دەدا کە یەک بە یەک ئیمە بارگەلی
شیتانە بنوینین، وەلێ جیاوازییەکی وردیش هەیە... نەخۆشیک کە
تووشی شیتی دەبێ، تا رادەیهک شیتانەتر هەلسوکەوت دەکا؛ کەواتە
دەبیت سنووریک هەبێ. دەکرێ بڵێن مەروفی ئاسایی و ساغ بە
تەواوی مانا بوونی نییه! لەنێوان دەیان یان لەوانەشە سەدان کە سدا
پێی تینەچی کە سێکی ساغ و ئاسایی دەسچن بکە.

زۆسیمۆف کاتیک خەریک بوو لەبارەیی بابەتە دلخوازەکە یەو
دەپێتسا، زۆر تێپەرانی شتیکی لەسەر ئەو نەخۆشەوانەیی کە تووشی
شیتی دەبێ پێدا کرد و ئەوانی دی بە بیستنی ناوچاویان ترش کرد.
بەلام راسکۆلنیکۆف بە زەرەخەنەیهکی سەیری سەر لێو
پەنگەرپووهکانییەوه، بە جۆریک نەفرۆ لە بیرکردنەوهدا دانیشتبوو وەک
ئەوێ لە مەبەستەکە تینەگەیشتیبت. بە پروالەت هیتشتا زەینی بە
بابەتیکی دیکەوه قال بوو.

رازومیخین حەپەسا و هاواری کرد:

– ئن، باست دهکرد! خه ریک بووی باسی ئو پیاوه بریندارهت دهکرد که قسمه پین بپیی!

راسکولنیکوف دهتگوت له خه و راچله کی:

– چی؟ ئه ری... یارمه تیم دان بینه وه مائی و جلو به رگه که م خویتاوی بوو. جا دایه گیان، دوینیش کاریکم کردوو که پهنگه شیواوی لیخوشبوون نه بئ! هه ر به راستی ئه قلم له دهست دابوو. ئه و پاره یه فهوتا که بۆت نار دبووم، جا هه ر هه مووشی... دامه ژنی ئه و کابرایه بۆ ریوره سمی به خاکسپاردن و ئه م جۆره شتانه. ژنه که ی ئیسته ئیتر بیوه ژن که وتوو، سلیشی هه یه. سئ منالی ورده له شی هه ن که خه ریکه له برسان تیا ده چن... له و ماله دا که س تیکه نازیکی وشکیشی دهست ناکه وئ... جا کچیکی گه وره تریشی هه یه... گه ر خوشت له وئ بووبای و بتدیتبا، بۆی هه بوو پاره که یان پیتشکه ش بکه ی. وه لی قه بوولمه، من وه ها مافیکم نه بوو، به تایبهت له بهر ئه وه ی ده زانم که ئه و پاره ت به چ کویره وه ریبه ک دهست که وتبوو! بۆ یارمه تیدانیش سه ره تا ده بن مافی ئه و کاره ت هه بن، گه رنا...

پاشانیش به فه رنسی بۆی زیاد کرد:

– Crevez, Chiens, si vous netes has contents¹

جا روو له دونیا پتکه نی و گوتی:

– وا نییه، دونیا؟

دونیا توند وه لامی دایه وه:

– نا، وا نییه.

راسکولنیکوف له ژیر لیوه وه بۆلاندی:

¹ ئیسته که رازی نین، گیانتان ده رچی، سه کینه!

– ئەى ھاوار! خۇ تۇش لە كەسە چاكەكارەكانىت.

كەم تا زۆر بە رەقەوہ لە خوشكەكەيى رۋانى و بىزەيەكى
گالتەچارانەشى كرد:

– دەبوو گریمانەى ئەوہ بەكەم؟... باشە، شايەنى بەرزىرخاندنە و بۇ
تۇش وا باشترە... ئەو پۇژە دى كە... دەگەيتە سنوورنى كە ئەگەر
لەپشتىيەوہ بمىتى، ھەست بە چارەپەشى دەكەى و ئەگەريش لىنى
تىپەپى، لەوانەى چارەپەشتريش بىى... بەس ئەمە ھەمووى قسەى
بەلاشە!

دواھەمىن پرستەى بە توورپەييەوہ بۇ زياد كرد، چونكە لەوہ دەيرى
بووبوو كە بۇچى جەلوى ويستى لە دەست داوہ. وشك و بە كورتى
و زۆر كتوپرانە باسەكەى كو كردهوہ:

– تەنيا دەمويست داواى لىيورڧنتان لى بەكەم، داىە گيان.

دايكەكە بە شادمانىيەوہ وەلامى داىەوہ:

– بىپرەوہ، پۇڧيا. ھەر كارى تۇ بە باشى بزانى و بەكەى، باشە.

پاسكولنىكۇف بە شىئوہيەكى بزەئاسا دەمىى داچپرانڧ:

– بەس ئەوہندەش دلنيا مەبن.

بىدەنگى بالى كىشا. بارىكى دەستكرد لە گوتوبىژ و ناشتى و داواى
لىيورڧن و تەنانەت ئەم بىدەنگىيەى داويش ھەبوو كە يەك بە يەكيان
دەيانتوانى ھەستى پىن بەكن.

پاسكولنىكۇف بە تىلەى چاۋ لە داىك و خوشكەكەى دەپوانى و
لەبەرخۆوہ بىرى كردهوہ، ھەمووان لىم دەترسن!

ھەر بە پاستيش پولىخىريا تا بىدەنگىيەكە زياتر درىژەى دەكىشا،
زياد و زياتر دەترسا.

شستکی وهک برووسکه به زهینی راسکولنیکوفدا رابرد: که لیم
دوور بوون، چهنده خوشم دهویستن!

پولخیریا کتوپر له دهمی دهرچوو:

– مارفا پیتروفتاش مرد، رُودیا.

– کامه مارفا پیتروفتا؟

– خویه گیان، دهی مارفا پتروفتا، ژنی سفیدریگایلوف، له
نامهکهدا باسم کردبوو بۆت!

راسکولنیکوف وهک شهوه وا بوو له خه و راجلهکیت و خرشواوانه
کوتی:

– ئەها!!!! ئەری، بیرمه... یانی مردووه! به راست؟ بۆ چیی لئ
قهوما؟

کونجکولی کورهکه، پولخیریای هان دا و پهلهپهل لهسهری
رُویشت:

– تو بیرى لئ بکهوه! زور کتوپرانه، ریک هه مان شه و رُوهی که
خهریک بووم شه و نامهیم بۆ دهنوووسی! پهنگه بپروا نهکەى، بهس
هه مان شه و پیاوه خویپیه ترسناکه بووته هوی مردنی، دهلین خراب
لئی داوه!

راسکولنیکوف له خوشکهکەیی پرسى:

– یانی ژیانان وا بووه؟

– نا، ههرگیز. سفیدریگایلوف دایمه لهگهل ژنهکهیدا زور پشوو درێژ
بوو و زوریش دلی رادهگرت. له جهوت سال ژیانى هاوبهشیاندا، زور
جار و ته نانهت زیاد له راده لهگهل ژنهکهیدا سازاوه؛ بهس دهلنی
کتوپر حوسهلهی بهسهر چوووه.

- دەی گەر کابرا جهوت سال توانیویه تی بهر به خۆی بگری،
که واته مرقئیکی هینده تۆقینه رنیه؟ هەر به راستی وا بیر دهکه نه وه؟
تۆش بیگومان لایه نگری ده که ی، دونیا، ها؟

- نا، نا! بیگومان که ترسناکه، له م کابرایه ترسناکتر ناناسم!
دونیا لهرز که وته گیانی، ناوچاوی تیک نا و فکر و خه یال بریدییه وه.
پولخیریا به په له درێژه ی پی دا:

- به یانییه که ی لئی داوه، پاشان مارفا پیتروفتا فرمان ده دا
ئه سه په کان ببهستن به گالیسه که کانه وه تا دوا ی خواردنی فراوین بچن
بۆ شار. خوی بوو له و کاتانه دا بچیه شار... ده لێن به ئیشتهایه کی
زۆریشه وه فراوینه که یی خواردووه...

- دوا ی لیدانه که؟

- ... ئی ئه وه خوی بوو... هەر که فراوینه که یی خواردووه، بۆ
ئه وه ی دوا نه که وی، چوه خۆی بشوا. ئاخو وه ک چاره سه ر
رایانسپاردبوو خۆی بشوا. له مولکه که یاندا کانیه کی ساردی لێیه که
خاتوون هه مموو پۆژی له ئاوه که یدا خۆی شو ر دووه، وه لی ئه م
چاره یان هەر که پتی ناوه ته ئاوه که وه، ده موده ست جه لده لئی داوه!

زۆسیمۆف گو تی:

- هەر ده بوو جه لده لئی بدا!

- خراپ لئی دابوو میژده که ی؟

دونیا هاته نیو باسه که وه:

- جا ئیتر ئه وه که ی گرنگه!

پاسکولنیکوف کتوپر و پندهچوو بهی ویست، هه لچوانه به پووی
دایکیدا هه لشاخا:

- ئممم! دایه گیان، نازانم تو تاقتی باسکردنی ئه جوره شتانه ت
له کوئی بوو.

پولخیریاش له دهمی ده رپه پری:

- ئاخ، ئازیزی دلّم! ئاخ نهمده زانی ده بی باسی چی بکم!

پاسکولنیکوف هه مدیسان به دەم ژارخه ندیکه وه دهمی داپه پری:

- چیه، هه ر ده لئی لیم ده ترسن هه مووتان؟

دو نیا نیگای جددی و تیژی له براکهی بری:

- به لئ، مه سه له ئه وه یه. دایه گیان کاتی سه رکه وتن به پلیکانه کاندای،

له ترسان خاچی ده کینشا!

پوو خساری پاسکولنیکوف - وه ک بلنیت له بهر کرژبوون - لارویر

بوو.

پولخیریا سه رسوو پماو ته ماشای کرد:

- په نا به خوا، دو نیا! پودیا گیان، له دلی نه گری... باشه ئیسته

پنویست بوو ئه وه بلئی، دو نیا؟ مه سه له ئه مه بوو، دو نیا: به دەم

پینگه وه به ره و ئیره، به دریزی پینگه که له شه مه نده فه ردا، دیداره که مانم

وینا ده کرد و ئه وه ی که چون له باره ی هه موو شتی که وه قسه ده که یین...

ئه سه لهن ئه وه نده دلخوش بووم که هه ر نه مزانی سه فه ره که چون

تیپه پری! وه لئ ئه وه چی ده لیم له به رخومه وه؟ ئیسته ش زور زور

شادمانم! دو نیا، توش له خورا ئه م جوره قسانه مه که!... هه ر ئه م

بینینه ت دو نیایه ک دلخوشی کردووم، پودیا گیانم...

راسکولنیکوف ته ماشای دایکی نه کرد، به لام دهستی گوسی و ور
و ون ورتاندی:

- با به سی بی، دایه گیان! ئیسته دهرهت هه به ئیتر به ئاسوودهیی
قسه کانمان بکهین.

هر که ئه م رستهی به دهمدا هات، کتوپر په شتیوی بوونی ته نییه وه
و په نگ به پروخسارییه وه نه ما. هه مدیسان ئه وه هسته توقینه ره
سهیره که له م دواییاندا دیلی ده کرد، له گه ل سه رمایه کی مه رگاویدا
چنگی به رچیدا کرد و دیسان بوی پروون بووه وه که ئه م جار هشیان
درویه کی توقینه ری کردوه. تیگه یشت که نه ک هر به ته نیا دهره تی
بو قسه کردنیکی سه ره به ستانه نییه، ته نانهت له مه ووداوش ئیدی
ناتوانیت بیته هاوده می هیچ به نیئادهم. وه ها شپرزهبیه ک له گه ل ئه م
بیرکردنه وه یه دا به روکی گرت که ده تگوت بو خوله کتیک خوی بیر
چووه ته وه، هه ستایه وه و بی ئه وه ی ته نانهت نیوه سه رنجیکیش له وانی
دیکه بدات، به ره و ده رگه که که و ته ری. رازومیخین چنگی راهه شانند و
باسکی گرت و هاواری کرد:

- ئه وه خیزه؟

راسکولنیکوف هه مدیسان دانیشته وه و بیده نگانه سهیری
چواردهوری کرد. هه مووان، به چه په ساوی لئی پامابوون. کتوپر
هاواری گه یشته ئاسمان و هه مووان رچه نین:

- باشه نیوه چ گلاراویکتانه؟ خو یه ک قسه ش ناکن! خو ناتوانین
هر وا بوی دانیشین! دهی، یه لا قسه بکن! بیته گۆ... باشه ئیسته که
له دهوری یه کتری کۆ بووینه ته وه، بوچی بیدهنگی... یه لا، شتی بلین
دهی!

پولخیریا خاچی کیشا:

- خواجه شوکرت! ترسام هه مان به زمی دوینی بقه ومیته وه و حالی تیک بچی هه مدیسان.

دونیا به زهرده خه نه یه کی بیتمانه وه پرسیی:

- چی قه وماوه، پودیا؟

راسکولنیکوف وه لامی دایه وه:

- هیچ، هه ر و! شتیکم بیر هاته وه.

جا کتوپر که وته پیکه نین.

زوسیموف هه ستایه وه و له ژیر لیوه وه گوتی:

- باشه، گه ر شتیکت بیر هاتوره ته وه نه وه هیچ، گه ر نا خه ریک

بوو بیرم بؤ نه وه بچی که ... لئی گه رئی، من به یارمه تیتان ده بی جیتان به یلم. نه گه ر کرا... له وانه شه دووباره سه ر بده مه وه.

کرنوشی برد، جا مالئاوایی کرد و له ژوره که چووه ده رئی.

• پولخیریا گوتی:

- ئای له و پیاوه نازداره!

- به لئ، شازه، بیوتنه یه، هه م خوتنده وار و هه م تیگه یشتوو...

راسکولنیکوف ئیسته خه ریک بوو به خیراییه کی تاسیته ر و

ژووژییه که وه^۱ که تا نه و ساته پیوه ی نه بیندرا بوو، قسه ی کرد:

- به هیچ شتیوه یه ک بیرم نییه که به ر له نه خوشییه که له کوی

بینیووم... لام وایه له شوینیک یه کتریمان بینییوو... وه لئ نه مه ش که سئکی باشه!...

۱. ژووژی: وریایی: زیتله یی. ژووژ: زیتله؛ وریا.

جا ئاماژەى بۆ پازومىخین کرد:

– دونیا، کەیفەت بەم کابرایە دى؟

کە ئەمەى لە خوشکەکەى پرسى، ديار نەبوو بۆچى بىن پیتشەکى لە
تريقهى پیکەنینهى دا. دونیا هاتە وهلام:

– زۆر!

پازومىخین بەوپەرى شەرمەزارىیەوه تا بناگووى سوور هەلگەپا،
لەسەر کورسییەکە پرتاوى کرد و بەرھەلستى کرد:

– ئەک... چەندە نارەسەنى!

پولخیریا بزەبەکى کەمپەنگى کرد، وهلى پاسکۆلنیکۆف قاقا پیکەنى:

– ئیتستە بۆ کوئ دەچى؟

– من دەبىن بپۆم... ئەوهى پاستى بىن...

– نا، دەبیتىک لەئارادا نییە، بمیتەوه! ئەوه زۆسىمۆف بۆى دەرچوو،
کەواتە تۆ دەبىن "بمیتىتەوه. مەرق. کاتزمیتر چەندە؟ دوازده؟
کاتزمیترەکەت چەندە جوانە، دونیا. خۆ ئیوهش دیسان بێدەنگ
بوونەوه. منیش هەر چەنە دەدەم!

دونیا وهلامى دایەوه:

– دیارىی مارفا پیتروڤنايە.

پولخیریا دای بە دەمییەوه:

– لە یارۆ گرانبايیەکانیشە!

– ئەها! وهلى ناجۆریشە، هیتدە لە ژنانە ناچى.

دونیا گوتى:

- من به دلمه.

رازومیخین له به رخویه وه بیری کرده وه: که واته دیاری ده زگیرانه
نازیزه که می نییه! جا له خورا که شایه وه.

راسکولنیکوف گوتی:

- وام زانی لوژن پنی داوی...

- نا، لوژن هیشتا هیچ شتیکی به دیاری نه داوه ته وه دنیا.

راسکولنیکوف سهیریکی دایکی کرد و بی پیشه کی گوتی:

- ده وا بلنی! دایه گیان، بیرته عاشق بووبوم و ده مویست ژن

بهینم؟

دایکه که له تاو گورانی کتوپرانه ی بابه ته که و تاواز و شیوازی دوانی

کوره که می گیز که وتیوو:

- ناخ، به لنی، نازیزم!

پولخیریا و دنیا و رازومیخین نیگایه کیان له گه ل یه کدی ئالوگور

کرد.

راسکولنیکوف همدیسان چاوی له زهوی بپی و خه یال بردییه وه:

- ئمممم! به لنی! چیتان بق باس بکه م؟ شتی زورم بیر چووه ته وه.

کچه که خراب نه خوش بوو، ته نانه ت ده کری بلین که له لا بووبوو.

هموو بیر و خه یالی نه وه بوو خیز به ده سستکورتان بکا و بچیته

په رستگه... جاریکیان که به ته ما بوو له و باره یه وه قسم بق بکا، وه ک

هه وری به هار فرمیسیکی رشت و فرمیسیکی رشت. به لنی، به لنی...

بیرمه... زور به باشی بیرم دیته وه. کچیکی جوان نه بوو... خوشم

نازانم چ شتیکی منی به ره و لای په لکیش کرد. له وانیه بویه سه رنجی

پاكتىشاينىڭ كە دايمەي خۇا نەخۇش بوو... پەنگە گەر شەل بايان كووپ
ئەو زىاتەر ھۆگرى بىيام... زۆر زۆرم خۇش بوىستبا!

خەيالپالاوانە بىزەيەكى كىرد:

- ئەرى، دەلىي وپىتەي بەھاران بوو...

دونيا كەيل لە ھەستىكى گەرموگوپ گوتى:

- نا، تەنيا وپىتەي بەھاران نەبووا!

پاسكولنىكوف بە نىگايەكى پقاويپەوہ لە خوشكەكەي پاما، بەلام
نەبىيىست چى دەلىي يانىش ئەوہبوو بىيىستى و لە مەبەستى تىنگەيشت.
پاشان نغرو و ون لە بىر و خەيالدا ھەستايەوہ، بەرەو لاي دايكى
چوو، ئەوي ماچ كىرد، گەپايەوہ سەر جىنگەكەي و ھەمدىسان
دانىشتەوہ.

پولخىريا خروشا بوو:

- ھىشتا ھەر خۇشت دەوي؟

- ئەو كچە؟ ئىستە؟ ئاخ، بەلى... مەبەستتان ئەو كچەيە؟ نا... ئىستە
ئىتر وام دىتە بەرچا و كە ئەو مەسەلەيە ھەمووي سەردەمانىك
لەمەوبەر لە جىھاننىكى دىكەدا پرووي داوہ... ھىندە دوور بووہ كە...
ھەر بە پاستى ئەوہي پرووي دەدا ھەر دەلىي پەيوەستە بە جىھاننىكى
دوورەدەستەوہ!

بە سەرنجەوہ لە يەك بە يەكياىي پوانى:

- ئىوہش ئەو چەند كەسەتان... ھەر دەلىي لە دوورايى چەند
فەرسەخىكەوہ لىتان دەپوانم... وەلى ھەر خۇا دەزانى بۇچى خەرىكىن
باسى ئەم شتانە دەكەين!

جا توندوتىزانە بۇي زىاد كىرد:

- باشه ئەم پرسیار و وهلامانه بۆچین؟

دهستی کرده کرۆشتنی نینۆکهکانی و سه‌رله‌نوی بیر و خه‌یال
بردیه‌وه و بیده‌نگ بوو.

کتوهر پهلخیریا بیده‌نگیه قورس و ناخۆشه‌کی شکاند:

- ژووریکی چه‌نده تاریک و ته‌نگت کرتوه، رۆدیا! هر ده‌لنی
کۆره! لانیکه م‌نیوه‌ی خه‌مۆکیه‌که‌ت به‌بۆنه‌ی ئەم ژووره‌وه‌یه!
راسکولنیکۆف بیتاقه‌ت و وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ دونیا‌یه‌کی دیکه‌وه وه‌لام
بداته‌وه:

- با‌سی ژووره‌که‌م ده‌که‌ی؟... به‌لن وایه، ژووره‌که‌شم
کاریه‌رییه‌کی زۆری له‌سه‌ر بارودۆخه‌به‌بووه... خۆشم بیرم‌لی
کردبووه‌وه...

تیزخه‌نیکی نامۆی کرد و درێژه‌ی پێ دا:

- وه‌لن ئەگه‌ر ده‌تزانن دایه‌گیان، که هر ئیسته‌سه‌یه‌کی چه‌نده
سه‌یرت کرد!

هر ئه‌وه‌نده به‌س بوو که‌میکی دیکه‌ تێپه‌ریت تا به‌ هیچ شینوه‌یه‌ک
نه‌توانیت به‌رگه‌ی ئەم کۆره‌ و دایک و خۆشکی و، کۆبوونه‌وه‌یان
دوای سێن‌سال و گه‌توگۆی گه‌رمیان - گه‌رچی پێی تینه‌ده‌چوو
بتوانیت به‌ پیکۆپیکی له‌باره‌ی بابه‌تیکه‌وه‌ بدویت - بگه‌ریت. به‌لام
په‌رسینکی گه‌نگ له‌نیواندا بوو که‌ ده‌شیا هر ئه‌و رۆژه‌یه‌کلایی
بگه‌ریته‌وه؛ راسکولنیکۆف هر له‌ ساتی بیداربوونه‌وه‌وه‌ سوور بوو
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رچۆنیک بووه‌ چاره‌په‌ری بکات و ئیسته‌ش دلخۆش
بوو که‌ کارینکی هه‌یه‌ بۆ نه‌جامدان، وه‌ک ئه‌وه‌ وا بوو پێی هه‌له‌هاتنی
ده‌ست که‌وتبیت! وشک و جددی ده‌ستی پێ کرد:

- گوئی بگره، دونیا. ههلبهته من له باره‌ی دوینتویه داوای لیتوردنت
لئ ده‌کهم، وه‌لئ وهک برا ئه‌رکه‌کهم پام ده‌سپیتری که پیت بلیم له
قسه‌کهم پاشگه‌ز نامه‌وه؛ که‌واته، یان من یان لوژن. من گهر سووک
و پ‌سوا بوومه، ئه‌وا ناین تو بیی! هه‌ر ئه‌مه بو‌حهوت پشتمان به‌سه.
گهر بیته ژنی ئه‌م لوژنه، ئیتر خوشکی من نییت.

پولخیریا به‌خه‌مناکی هاواری کرد:

- پ‌ودیا، پ‌ودیا! خو دیسان کردته‌وه به‌هه‌مان به‌زمه‌که‌ی دوینی!
بو‌واز ناهینی و زوو زوو ده‌لینی سووک و پ‌سوا بوویته؟ من به‌رگی
ناگرم! دوینیش هه‌ر ئه‌مه‌ت گوت...

دونیا توند وه‌لامی براکه‌ی دابه‌وه و شیوازی قسه‌کردنه‌که‌شی به
هه‌مان راده وشک بوو:

- براکه‌م، تو به‌هه‌له‌تیگه‌یشتووی. من به‌دریژیی شه‌و بیرم لئ
کرده‌وه و دواچار تیگه‌یشتم هه‌له‌ی تو له‌کویدایه. وا بزائم تو لات
وایه من له‌به‌ر خاتری که‌سینگ و بو‌که‌سینگ خو‌م ده‌که‌مه‌قوریانی! به
هیچ شتیوه‌یه‌ک وا نییه. ته‌نیا و ته‌نیا له‌به‌ر خو‌مه‌که‌زه‌ماوه‌ند ده‌که‌م،
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌لومه‌رجیکی دژوارم هه‌یه. هه‌لبه‌ته‌خوشحال ده‌بم گهر
بتوانم شتیک بو‌خیزانه‌که‌م بکه‌م، وه‌لئ هۆکاری سه‌ره‌کیی بپیاره‌که
ئه‌وه نییه...

راس‌کۆلنیکۆف له‌داخان که‌وته‌کرۆشتنی نینۆکه‌کانی و
له‌به‌رخویه‌وه‌بیری کرده‌وه: درۆیه‌کی زه‌قه! که‌چی لووتبه‌رز! ئاماده
نییه‌دان به‌وه‌دا بنی که‌ده‌یه‌وئ شتی بو‌ئیمه‌بکا! ئای له‌و که‌سایه‌تییه
نزمانه! عه‌شقه‌که‌شیان وه‌ک نه‌فره‌ت وایه... ئوو، من چه‌نده... چه‌نده
رقم له‌هه‌موویانه!

دونیا درێژه‌ی پین دا:

- راستییه‌که‌ی نه‌ویه که من له‌نیوان هه‌لبژاردنی خراب و خراپتردا، ناماده بووم بيمه ژنی پيژتهر پيتروشيچ لوژن و نیازمه هه‌ر چاره‌پروانییه‌کی له من هه‌یه، راستگویانه بژی به‌دی بینم، نه‌وه‌تا ده‌بینی که هیچ که‌سیکیشم فریو نه‌داوه... ئیسته‌ئم تیزخه‌نت بژی بوو؟

دونیاش سوور هه‌لگه‌پا و بریقه‌ی رق له چاویدا دره‌وشایه‌وه.

راسکولنیکوف به ژارخه‌ندیکه‌وه پرسیی:

- هه‌ر چاره‌پروانییه‌ک؟

- هه‌ر چۆنیک بووه تا ئاستیکی ماقول. هه‌لسوکه‌وت و شیوازی خوازیینییه‌که‌ی پيژتهر پيتروشيچ ده‌سته‌جی تیی که‌یاندم که‌ئو چیی ده‌وی. له‌وانه‌یه که‌سیک بی که‌ زور خوی له سه‌رتروه بیینی، وه‌لی هیوادارم ریژی منیش بگرئ... بۆ هه‌مديسان پتده‌که‌نی؟

- تو بژی نه‌وه‌نده سوور و سپی ده‌بیته‌وه؟ خه‌ریکی درۆ ریز ده‌که‌ی، خوشکی من؛ ده‌سه‌نه‌نقه‌ستیش درۆ ده‌که‌ی و ته‌نیا و ته‌نیا لاسارییه‌کی ژنانه‌یه. ناماده‌ی هه‌ر کارئ بکه‌ی ته‌نیا بۆ نه‌وه‌ی ناچار نه‌بی له بریاره‌که‌ت پاشگه‌ز بیته‌وه!... تو ری تیناچئ که‌سیکی وه‌ک لوژنت به‌ لاهه‌ ریزدار بی. من خۆم ئم که‌سه‌م دیوه و قسه‌م له‌گه‌ل کردوه. که‌واته تو له‌به‌رانبه‌ر پاره‌دا خه‌ریکی خۆت ده‌فروشیته‌ئو و له‌ هه‌ر باریکدا بی کاریکی قیزه‌ون ده‌که‌ی. خۆش‌حالم که‌ لانیکه‌م شه‌رم ده‌که‌ی و سوور هه‌لده‌که‌رئی!

پشوودریژی دونیاش سنووریکی هه‌بوو و هاواری کرد:

- به‌ هیچ شتیوه‌یه‌ک وا نییه و من درۆ ناکه‌م. نه‌گه‌ر بپوام به‌وه نه‌بی که‌ لوژن ریژم ده‌گرئ و بایه‌خیکی هه‌یه‌ بۆم، هه‌رگیز نامه‌ ژنی؛ هه‌روه‌ها گه‌ر له‌وه‌ش دوودل بم که‌ ئایا ده‌توانم ریژی بگرم یان نا،

ھەر شىۋى پىن ناكەم. خۆشەختانە ھەر ئەمىرۇ ھەموو ئەم شىتانەم بۇ يەكلایى دەبنەۋە. ئەم ھاوسەركىرىيە بەو جۆرەش كە تۇ دەيلىنى ماپەي شەرم و سەرشۆپى و پسوایی نىيە! گرىمان تۇ راست دەكەي و من نیازمە كارى بەكەم كە سووكمان بكا، لات وا نىيە لەگەل ئەۋەشدا ھەر دلپەقانىيە كە تۇ ئاۋھا قسەم لەگەل دەكەي؟ بۇچى چاۋەپروانىي پالەۋانبازيەكم لى دەكەي كە لەۋانەيە لە توانای خۇشنىدا نەيى؟ ئەمە سىتەمە و تۇ خەرىكى زۆردارى! گەر بېرىار پىن لەم نىۋەندەدا كەسىن بىفەوتى، ئەو كەسە تەنیا منم، نەك ھىچ كەسىكى تر... خۇ پىاوم نەكوشتوۋە!... بۇچى وا سەيرم دەكەي؟ بۇ دووبارە پەنگت پەرىيەۋە؟ پۇدىا، چى بوۋە؟ پۇدىا، ئازىزم!...

پولخىريا ھاۋارى كورد:

– ئاى خوايە! ئاخىرىيەكەي بوورايەۋە لە دەست تۇ!

– نا، نا... شىتىكى وا نىيە... كرىنگ نىيە!... تەنیا سەرم سوورپا. ھىشتا نەبووراۋمەتەۋە... ئىۋەش دايمە خەمى بوورانەۋەي منتانە ھەر!... ئىممم! بەلن... چىم دەگوت؟ ئەھا... باشە ئەمىرۇ بېرىارە چۇن ھەموو شىتنى يەكلایى بېيىتەۋە كە بە قسەي خۇت تا بزانى دەتوانى پىزى لوژن بگرى و ئەۋىش دەتوانى حورمەت لە تۇ بىن؟ ئاخىر گوتت ھەر ئەمىرۇ؟ يان بە ھەلە بېيىستم؟

دۇنيا كوتى:

– داپە گىان نامەكەي پىۋتەر پىترۇشىچ لوژن نىشانى پۇدىا بەدا!

پولخىريا بە دەستى لەرزۇكەۋە نامەكەي داپە پاسكۇلنىكوف، ئەۋىش زۇر كونجكۇلانە نامەكەي ۋەرگرت، بەلام بەر لە كوردنەۋەي، كىۋېر نىگايەكى سەپروسەمەرەي گرتە دۇنيا و ھىمن، ۋەك ئەۋەي بېرىكى تازەي بە زەپىندا ھاتىيت، كوتى:

- سهیره من بچی ناوا سهری خۆم بهم بهزموه دهئیشینم؟
بچی ناوا بیکهینه ههلا؟ بچو کیت ویست شوری پی بکه!

دهتگوت خهریکه قسه له گهل خۆیدا دهکات، بهس ئهم قسانه‌ی به
دهنگی بهرز کردن و تا ماوه‌یه‌کیش هه‌ر وا وپ له خوشکه‌که‌ی پاما.
دواجار نامه‌که‌ی کرده‌وه، وه‌لن هه‌ر وا به هه‌مان وپیه نائاسیه‌که‌وه.
به شینه‌یی و وردیه‌وه دهستی کرده‌ خوینده‌وه و دووباره نامه‌که‌ی
له سه‌ره‌تاوه تا کوتای خوینده‌وه. پولخیریا زور په‌ریشان بوو و
ئه‌وانی دیکه‌ش چاره‌ی بوون کتوپر رووداوینکی نه‌خوازاو بقه‌ومیت.
- ئه‌وه‌ی که سه‌رسامی کردووم...

راسکولنیکوف ئیستینکی کورتی کرد و نامه‌که‌ی دایه‌وه دایکی، وه‌لن
رووی ده‌می له که‌سینکی تاییه‌تی نه‌بوو:

- ئه‌وه‌ی که سه‌رسامی کردووم ئه‌وه‌یه که کابرا بازارگانه،
پاریزه‌ره، قسه‌کردنه‌که‌ی فشه‌که‌رانه‌یه و وه‌ک ده‌لین سه‌رژنانی...
به‌س ته‌ماشای نووسینه‌که‌ی، هه‌ر ده‌لنی خوینده‌واریه‌کی نیوه‌چلپیشی
نییه!

هه‌مووان له سه‌رسامیان چه‌په‌سان، ئاخ‌ر وایان ده‌زانی که ئه‌و،
کاردانه‌وه‌یه‌کی جیاوازتری ده‌بیت.

پازومیخین به په‌له و کورتی وه‌لامی دایه‌وه:

- وه‌لن هه‌موویان هه‌ر وا ده‌نووسن.

- تۆش خوینده‌ته‌وه؟

- به‌لن.

پولخیریا به شه‌رمه‌وه هاته قسه:

– ئىمە نىشانمان دا، پۇدىيا... بەر لەۋەى بىتىن، بۇ راۋىژ و بەرچاۋپرونى...

رازومىخىن پەپىيە نىۋ قسەكانى:

– ئەمە شىۋازى تايپەتى دادگە و پارىزەرەكانە دەى. ھەمىشە بەلگەنامە ياسايبەكان بەم وىژە ئىدارىيە دەنوسن!

– ياساى؟ بەلى، راستە... ياساى، بازرگانى... نە عەوامانە و نە وىژەى... زمانى بازرگانى و ئىدارى!

ۋا ديار بوو دونيا بە شىۋازى قسەكردنى براكەى دلگران بوو:

– پىۋتەر پىتروفيچ ھىچ كاتى نەيشاردوۋەتەۋە كە بە ھەژارى خويىندوۋىيەتى و تەنانت شانازىش دەكات كە خۇى خۇى پىنگەياندوۋە!

– باشە، ئەگەر شانازى دەكا، لەۋانەيە ھۆكارى خۇى ھەبن. منىش نكۆلىى لى ناكەم. دەلىتى لە دلت گرتوۋە، خوشكىن، خۇ من بن لەم رەخنە پوۋچە ھىچى ترم لەبارەى نامەكەيەۋە نەگوت. لات وايە دەسنەنقەست گرتوۋمە بەم وردەشتە بچووك و بىبايەخانەۋە، لەبەر ئەۋەى توۋرەم و ھەز دەكەم ھەرايەك بىنمەۋە. ۋەلى مەسەلەكە پىنچەۋانەيە، لەبارەى نووسىنەكەشىيەۋە زەبنم لەسەر خالىكە كە بە سەرنجدان لە ھەلومەرچەكە جىنى بايەخپىندانە. ئەۋ ھەستاۋە و نووسىۋىيەتى كە بەرپرسىاريىيەتتەكەى لەسەر ئىۋە دەبن و نابى من بە خەتابار لەقەلم بىدرىم، زۆرىش راشكاۋ و توند رايگەياندوۋە! جا ھەرەشەش لەئارادايە و دەلىت ئەگەر مىنتان لەگەل بىم، ئەۋان جىنى دەھىلن! بەم ھەرەشەكردنە بە رۆيشتن، لە بىنەرەتدا خەرىكە ھەرەشە دەكا كە ئەگەر لە فرمانى دەرچن، ھەردووكتان بەرەلا دەكا و ئىستە كە ئىۋەى پەلكىشى پىتەربورگ كىردوۋە، بە تەنيا جىتان دەھىلن. باشە، رات چىيە؟ بىستىنى ئەم قسەيە لە دەمى لوژنەۋە ھەر بە ھەمان رادە

له بهردلت گرانه که نهگەر له دهمی ئەو (ناماژەیی بۆ پارزومیخین کرد)
یان زۆسیمۆف یان یه کینک له ئێمهوه بکرا؟

دونیا گوپی به بردا هاتهوه و خروشا:

- نا، نا! خۆم تیگه‌بیشتم که زۆر سه‌رپێنی نووسیویهتی. رهنگه
هێنده دهستی نووسینی نه‌بن و ئەمه... ئەم ره‌خنه‌یه ئاساییه، براكه‌م.
خوشم چاوه‌پێی ئەوه نه‌بووم...

- ئەم به‌پێزه به زمانی دادگه نووسیویهتی و بهو زمانه‌ش
نه‌یتوانیوه جۆریکی تر ده‌ریبێ. به‌س ئێسته ناچارم تۆزیکي تریش
بیهیوات بکه‌م، چونکه له نامه‌که‌یدا شتیکی دیکه‌شی گوتوه، به
مه‌به‌ستی خراپه‌گوتن و تۆمه‌تبارکردنی من، که زۆریش چه‌په‌لانه و
قیزه‌ونه. من دویش‌ه‌و پاره‌که‌م دایه‌ ژنی ئەو پیاوه، که ژنیکی
کۆستکه‌وتوو و سیلاوییه و دونیایه‌ک کیشه‌ سه‌ری‌تی ناوه؛ جا نه‌ک
به‌ بیانووی ئاماده‌کاری به‌خاکسپاردنه‌وه، به‌لکه هه‌ر به‌ راستی بۆ
ئەوه پێم دا تا پێوره‌سه‌می به‌خاکسپارنی پێ به‌ریوه به‌رن! جا
نه‌ش‌مداوه‌ته‌ که‌چه‌کیان، که لوژن به‌ خراپه‌ باسی کردوو، چونکه
دویش‌ه‌و یه‌که‌م جار بوو ئەو که‌چه‌ ببینم. پاره‌که‌م دایه‌ ژنی
خوالینخۆش‌بوو. لام وایه‌ ته‌نیا ئامانجی ئەوه‌یه که‌ حه‌یای من ببا و
به‌گۆر یه‌که‌ماندا بدا. هه‌مدیسان قسه‌کانی به‌ هه‌مان زمانه‌ پرپووچه
په‌سمیه‌که‌ نووسیون، وه‌لێ خۆش ده‌ستی ئاشکرا کردوو و زۆر به
زه‌قی دیاره‌ به‌دوای چیه‌وه‌یه. زۆر ناشیانه‌ش تامه‌زۆریی خۆی بۆ تۆ
نیشان ده‌دا. لوژن که‌ سیکی زیره‌که، وه‌لێ بۆ هه‌لسوکه‌وتیکی ماقول،
هه‌ر به‌ ته‌نیا زیره‌کی به‌س نییه. هه‌موو شتی پیکرا هه‌وار ده‌کا که
بایی چه‌نده. لاشم وایه‌ نیه‌ پێز و بایه‌خیکی وه‌هات له‌لای ئەو هه‌بێ.
بۆیه ئه‌مانه‌م گوتن تا به‌رچاوت پوون بیه‌توه و له‌ ناخی دل‌وه‌ ته‌نیا
چاکه‌ی تۆم ده‌وی...

دوونیا هیچ وەلامیکی نەدایەو، پێشوەختەش بڕیاری خۆی داو و
ئێستەش تەنیا چاوەروانی ئیوارەیی دەکرد.

شیتووزی قسەکردنی راسکۆلنیکۆف کە کتوێر سارد و فەرمی
بوو، پوولخیزیای زیاتر لە جاران رەنجاند:

- تو دواجار بڕیارت چییە، رۆدیا؟

- بڕیاری چی؟

- ئێ خۆیئندتەو، کە پیۆتەر پیترۆفیچ نووسیویەتی ئەمڕۆ عەسر تو
نابن لای ئیمە بی گەرنا ئەو نامینیتەو و دەروا. دەتووی چی بکە؟
دەمینیتەو؟

- هەلبەتە بڕیارە کە لە دەست من نییە، ئەو ئێوەن کە ئەگەر
داواکەیتان لە بەردل گرانه، دەبین بڕیارێک بەن. پاشانیش لە دەست
دوونیا، ئەگەر لە بەردلی گران نەبووین.

جا بە شیتووزیکی ساردوسر بۆی زیاد کرد:

- ئێوە چی بە باش دەزانن منیش ئەو دەگەم.

پوولخیزیای کاتی بە فێرۆ نەدا:

- دوونیا بڕیاری خۆی داو و منیش بە تەواوی هاوڕاییم!

دوونیا گوتی:

- رۆدیا، من بڕیارم وایە داوات لێ بکەم و تەنانت سەوریش بێ
لەسەر ئەوێ کە لەم دیدارەدا لەگەڵمان بێ. خۆ دێی؟

- دێم.

جا پاشانیش ڕووی کردە ڕزاومیخین:

- داوا له نژوهش دهکام بؤ کاتزمیر ههشت لهگهل ئیمه بن! دایه گیان، نهوانیشم داوهت کرد.

- ئن چی لهوه باشتر، دونیا گیان. دهی، ئیسته مادام هموتان بپارتان داوه، کهواته وا دهکین. منیش ناسودهتر بووم، ناخر که یغم به درق و نواندن ناین! باشتر وایه هر لهوی و پروبه پروو قسهی خومان بکهین و هموو راستیهکان بلین... جا گهر پیوتهر پیترو فیچ پتی ناخوش بوو، نهوا با هر پتی ناخوش بن!

خوله كىك له مه و بهر خهريك بوو دروكانى لوژنى رهد ده كرده وه و ده يگوت له ته مه نيدا بۇ يه كه مين جار دويىنى كچه كهى بينيوه و وا ئىسته ش خانمخاس كتوپر خۇى به ژووره كه يدا كرده وه. بيري هاته وه كه نار ه زاييه كى واى له سه ر سي فته تى به ناناو دهر نه بر يوه و هموو نه مانه به شيوه يه كى گرنگ و برووسكه ناسا به زه يني دا پ ا بر دن. وه لى كه وردتر سه يرى كچه ي كرد، بينى ئه و بوونه و هره شه رمؤكه هينده سووكايه تى پى كراوه كه كتوپر دلى بۇى كه و ته ژان.

كچه كه كه ويستى له ترسان و هرسووپى و پروات، شتيك له دهروونى پاسكولنيكوفدا ژيروژوور بوو.

– ناخر چاوه پى نه بووم ئيوه ليره دا بينم...

به په له نه مه ي گوت و به نيگايه ك كچه ي پ ا گرت.

– فرمبون دانيشن. بينگومان له لايه ن كاترينا ئيدانؤفناوه دين؟ مؤلت بدن، له وى نا. فرمبون ليره دانيشن...

پازوميخين كه له نزيك دهرگه و له سه ر يه كى ك له سى كورسييه كه ي پاسكولنيكوف دانىشتبوو، به هاتنه ژوورى سؤنيا له سه ر كورسييه كه هه ستايه وه تا جى بۇ بكاته وه. پاسكولنيكوف سه ره تا فرموى شوينه كه ي زؤسيمؤفى (سه ر قه نه فه كه ي خۇى) له كچه كه كرده بوو، به س له بهر نه وه ي هم قه نه فه و هم ته خته خه وه كه شى بوو، هه ستى كرد نه شياوه و چه په ساو ئاماژه ي بۇ كچه كه كرد تا له سه ر قه نه فه كه ي پازوميخين دا بنى شيت.

– تو ليره دانيشه!

جا پازوميخينى له سه ر قه نه فه كه دانىشانده.

سؤنيا دانىشت، كه م تا زؤر خهريك بوو له ترسان هه لده له رزى و شه رمانه له دوو خاترونه كه ي ديكه ي ده پوانى. ديار بوو خۇشى

نەيدەزانی چۆن لەنیۆ ئەم خاتوونانەدا قوت بوو، تەو و تەنانت
بیرکردنەو لەم بابەتە وها ترسێکی خستە گیانییەو، کە تاساوانە لە
جیگە کەیدا پرتاوی کرد و وپ و بە دەم تەتەلەو، بە راسکۆلنیکوفی
گوت:

— من... من... تەنیا بۆ خولەکیک هاتم. داوای لێبوردن دەکەم کە
کاتم گرتن. کاترینا ئیقانوفنا پەيامێکی بۆتان هەبوو و کەسی دیکەشی
لێ نەبوو تا بەودا بۆتان بنێرێ... گوتی تکاتان لێ بکەم بۆ راپۆرەسمی
بەخاکسپاردنی سەبەینی ئامادە بن... بۆ دوعا... گۆرستانی
میترافانیفسکی... پاشانیش تەشریف بێتەو، لە خۆمان... یانی لە
کاترینا ئیقانوفنا بۆ فراوین... ئەو شانازییە بەوان دەبەخشن... داوای
کرد تکاتان لێ بکەم...

سۆنیا بە جۆریک زمانی گیرا کە ئیدی وسکت بوو.

راسکۆلنیکوف وەلامی داپەو:

— هەلبەتە هەول دەدەم بێم... بە دانیاییەو...

هەستایەو و پراوەستا، بەس خۆیشی زمانی گیرا و نەیتوانی
رستەکی تەواو بکات. کتۆپەر دەستی پێ کرد:

— تەکا دەکەم دانیشتن، قسەم هەیه لەگەلتان. رەنگە درەنگ کەوتبێ و
پەلەتان بێ، وەلێ تەکا دەکەم بە چاکەکی خۆتان دوو خولەک گویم لێ
بگرن...

جا کورسییەکی بۆ کچە برده پێشەو. سۆنیا وپ و گێژ دووبارە
دانیشتەو و دیسانەو سەیرێکی ترساو و سرگی خاتوونەکانی
کردهو و دەمو دەستیش نیگای دزییەو و سەری داخست.

پرووخساری رەنگە پێوی راسکۆلنیکوف سووراییەکی زەقی تی
گەرا و لەرزەیه کیش کەوتە گیانی؛ چاوانی پشکوئاسا دەدرەوشانەو.

توند و به جهختله سه رکردنه وهیه کی زوره وه گوتی:

— دایه گیان، ئەمە خاتوو سۆنیان، کچی مارمیلادۆفی خوالینخۆشبوو
که هەر ئیستە باسمان دەکرد و گۆتم دوینن بە بەرچاوی منوه
گالیسکه کردی بە ژیره وه.

پولخیریا بە جۆریک له فیز و به که مزانیه وه ته ماشایه کی سۆنیای
کرد؛ سه ره پای شهش که له ژیر نیگای زهق و توندوتیزانه ی
کوپه که یدا نارهحت بوو، کهچی هەر نهیتوانی بهر به خۆی بگریته و
خۆی له چیژی نهو به که مسهیرکردنه بکات. به لام دنیا جددی و به
سه رنجیکی راسته وخۆوه له دهموچاوی کچی داماوی دهروانی و
سه رسامانه ئهوی خستبووه ژیر چاودیرییه وه. سۆدیا که
ناساندنه که یی بیست، ههولی دا هه مديسان سه ره هه لبریت، وه لن
پیشه خته شپهزه بوو.

راسکولنیکوف په له په ل له سه ره قسه که ی رویشته:

— دهمویست بپرسم ئەمڕۆ کاروبار چۆن بهرپوه چوو. خۆ
ئاسووده بیان تیک نه دان؟... مه بهستم پۆلیس و ئەم شتانه یه.

— نا، بهرپۆن، هیچ کیتشه یه که نه هاته پیش... هۆکاری مردنه کهش زۆر
ههون بوو. هیچ که سه ی بیزاری نه کردین. ته نیا دراوسێکان توپه
ههون، هه ره شه ونده.

— له چی توپه ههون؟

— زیاتر له وهی که لاشه که له و که رمایه دا هه ره وا ماوه ته وه و
بۆگه نی کردووه... بهرپار وایه ئەمڕۆ بهر له دوعای ئیواران بیبه نه
گۆرستان و تا به یانی له ته لاری تازییه دا بمینیته وه. کاترینا ئیفانوفنا
سه ره تا ئاماده نه بوو بیته ژیر بار، وه لن ئیسته خۆشی وای ده بینن
که پێویسته ئەم کاره بکری...

– يانى دواچار ئەمەرمۇ؟

– كاترىنا ئىفانوفنا تىكاي كىرد ئەو شانازىيەى پىن بېرن و بەيانى بۇ رېتورە سمەكە تە شىرىف بەھىتتە كلىسا و پاشانىش بۇ فراوئىنى پرسەكە بېتە مالىان.

– يانى بەنيازن رېتورەسى پرسەى بۇ بگېرن؟

– بەلى، بەرېز، خواردە مەنىيەكى ئاسايى ھەلبەت... گوتى لەبارەى يارمەتتەكەى دوئىتتەنەو ە زۆر زۆر سوپاستان بەگەم. گەر ئۆتە نەبان، بۇ بەخاكسپاردنەكە دەستمان خالى بوو.

سۇنيا كە ەلامى دايەو، كتوپر لىو و زىجى كەوتتە لەرزىن، بەلام بە ەر تەقەلايەك بوو خۇى گورج كىردەو ە ەمىدىسان سەرى دانەواند.

راسكۆلنىكوف لە ماوەى گوتىيىژەكە ياندا بە سەرنجەو تەماشاي سۇنياي دەكرد. پووخسارى بچووكى كچەكە، ناچىكىر و ئىسكن و لاواز بوو، لاوازيەكى تۇقىنەرانە و زۆر رەنگەپىو. لوت و زىجى بچووكىشى بارىك بوون. نەدەكرا بلنى دەلالە، ەلى چاۋە شىنەكانى ەتندە ساف و نىگاي ئەو ەندە بىرىقەدار بوو كە سىمى بارىكى نەرمونيان و سادەى ەردەگرت و ەيچ كەسىك لەبەرانبەرىدا خۇى پانەدەگرت و سەرنجى پادەكىششا. پووخسار و ئەندامى تايبە تەندىيەكى دىكەشيان ەبوو. گەرچى تەمەنى ەژدە سال بوو، بەس ەك كچۆلەيەك وا بوو و زىاتر لە مندالىك دەچوو نەك مروفىكى بالقبوو. ئەم مندالىيە لە ەندىك جۈلەيدا زىاتر دەردەكەوت و تەنانت پىكەنىناوئىش دەھاتە بەرچاۋ.

بەلام راسكۆلنىكوف مكوورپانە درىژەى بە گفتوگۆكە دا:

- وەلنی کاترینا ئیفانوفنا چۆن بەو چەند پەنابایەش ھەموو کارەکانی رایى کردوون؟ ئاخىر گوتتان دەیەوئ شىوئش ئامادە بکا!

- تابووتىكى سادەمان كرىوہ ھەلبەتە... يانى شتەكان ھەمووى ئاسايىن و شتتىكى وایان تىناچى... لەگەل کاترینا ئیفانوفنادا ھەموو شتتىکمان حسیب کردووہ و ھەر ئەو ھندەمان لەسەر دەمىنى کە خواردە مەنىيە کە ئامادە بکەین... کاترینا ئیفانوفنا زۆر سوورە لەسەر کردنى پىورە سەمە کە؛ ئاخىر خۇ ناکرئ ھەر وا... خۆتان دەزانن ئەوان چ جۆرە مروئىکن!

- بەلئى، تىدەگەم، تىدەگەم... ھەلبەتە... باشە بۆ سەیرى ژوورە کە دەکەن؟ دایکىشم چەند ساتنى بەر لە ھاتنى ئىوہ دەیکوت ئىرە لە گۆر دەچى!

سۆنیا لە وەلامدا، بە پەلە و تا رادەییەک بەرز ورتاندی:

- ئىوہ دوئىنى دار و نەدارى خۆتانتان دایە ئىمە!

جا کتوپر چاوى لە زەوى برى. دىسان لىو و زنجى کەوتتەوہ لەرزىن. لەگەل ھاتتە ژوورە وەیدا ھەستى بە ھەژارى و داماوى راسکولنىکوف کرد و ئىستەش ئەم وشانەى ناٹاگایانە لە دەم پەربىوون. بىدەنگىيەک بالى کىشا. برىقەییەک لە نىگای دونیادا بوو و تەنانت پولىخىریش خەرىک بوو بە نەرمونىانى لە سۆنیاى دەروانى.

- پۆدیا...

پولىخىرئا لە جىگە کەى ھەستایەوہ و درىژەى پىن دا:

- خۆ دەبىن پىگەوہ شىو بخۆین! وەرە، دونیا، تۆئش برۆ پىاسەییەک بکە بەر لەوہى بىئىتە لای ئىمە، تۆزى راکشى و پشووى بدە... وا بزانم زۆر ماندوومان کردى، دەترسىم کە...

راسکولنىکوف خروشاوانە ھەستایەوہ و گوتى:

- بەلن، بەلن، دېم. ھەلبەتە كارىكىشىم ھەيە...

رازومىخىن بە سەرسامى تەماشاي راسكولنىكوفى كرد و بە دەنگى بەرز گوتى:

- نەلىنى بەنيازى خۆت بدزىتەوہ بۇ ئو شىئوہ خىزانىيە! باشە منگەمنگى چىتە ئاخرا؟

- بەلن، بەلن! دېم، بىگومان دېم، ھەلبەتە... تو تەنيا خولەكىك بىمىتەوہ. دايە گيان خۇ ئىستە ھىچ ئىشىكتان بە رازومىخىن نىيە؟ يان لەوانە پىئويستىتان پى بى...

- ئو، نا، بە ھىچ شىئوہەك! دىمىترى پراكوفىچ، ئىوہش ئو شانازىيەمان پى دەپن شىئومان لەگەل بخون؟
دوئىاش گوتى:

- بەلن، تىكايە وەرن!

رازومىخىن بە پانتايى رووخسارى بزەيەكى كرد و سەرى دانەواند، شادى لە سەروشكى دەبارى. تا چەند چەكەيەك ھەمووان دلەپاوكىيان بوو.

- كەواتە خواھافىز، پۇديا، يانى بەھيوای دیدار. حەز ناکەم بلىم خواھافىز، ناستاسيا... ئا، خۇ ديسان گوتەوہ خواھافىز...

پولخىريا ويستى سەرىك بۇ سۇنىاش بلەقىنى و مالتاوايى لەویش بگات، وەلن ھەرچىي كرد نەيتوانى و لە ژورەكە دەرچوو.

بەس دونيا پىدەچوو تامەزرۇ بى سەرەي بگات. لە بارىكدا كە خەرىك بوو بەدوای دايكىدا ژورەكەي چى دەھىشت، راستەوخۇ و فرە ھاورپىيانە سەرى بۇ سۇنيا لەقاند. سۇنيا شەرم دايگرت و وەك ئەوہى كە تاسساپىت و بترسىپت، پىزى خۇي نواند و تەنانەت لە

پروخساریشیدا دهکرا ئاسه‌واری ئازار به‌دی بکه‌یت، ده‌تگوت به‌هه‌ندوه‌رگرتن و پیزنواندنی دونیا بووبوو به‌باریک به‌کۆلییه‌وه و نه‌شکه‌نجه‌ی ده‌دا.

پاسکۆلنیکۆف چوو په‌په‌وه‌که و ده‌نگی هه‌لبه‌ری:

- دونیا، خوات له‌گه‌ل! لانیکه‌م ته‌وقه‌ بکه!

دونیا نه‌رمونیا به‌س به‌بارگرانییه‌وه به‌ره‌و لای پاسکۆلنیکۆف وه‌رچه‌رخا:

- خۆ ته‌وقه‌مان کرد! بیرت چوو!

- ده‌ی با کردییتمان! دیسان بیکه‌ره‌وه!

جا پاسکۆلنیکۆف به‌گه‌رمی په‌نجه‌ناسکه‌کانی خوشکه‌که‌یی گوشین. دونیا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و پروخساری گه‌شایه‌وه، جا ده‌ستی له‌ده‌ستی براهه‌یدا ده‌ره‌یتنا و که‌وته‌دوای دایکی؛ دیار نه‌بوو بۆچی ده‌موچاوی شادی لێ ده‌باری.

پاسکۆلنیکۆف گه‌پایه‌وه‌ژووره‌که و به‌جۆشه‌وه‌سه‌پیریکی سۆنیا ی کرد و گوئی:

- ئی باشه، له‌وه‌باشتر نابن! خوا له‌مردووی هه‌مووان خۆش بن، وه‌لێ زیندوو‌ه‌کان ناچارن درێژه‌به‌ژیانیا به‌ده‌ن! خراب ده‌لیم؟ ها؟ خرابم گوت؟

سۆنیا به‌بینینی ئه‌و رۆشنایه‌ی که‌له‌په‌ر ده‌موچاوی پاسکۆلنیکۆفی شه‌وقاندبوو، سه‌رسام بوو. پاسکۆلنیکۆفیچ چه‌ند خوله‌کیک له‌بیده‌نگیدا ته‌ماشای ئه‌وی کرد و له‌و چه‌ند خوله‌که‌دا بارکی خوالیخۆشبووی هه‌رچی له‌باره‌ی که‌یه‌وه‌گوتبوو، کتوپه‌ر هه‌ترشی هه‌یتایه‌سه‌ره‌ینی.

پولخىريا ھەر كە ھەنگاوى نايە سەر شەقام، دەستى پىن كرد:

– خوا پەنامان با، دونيا! چەندە خۆشحالم كە ھاتىنە دەرى... دەلىنى
ئاسوودە بووم! دوينى كە لە شەمەندەفەردا بووين ھەرگىز لام وا
نەبوو و ھەما شتى بتوانى ئەوئەندە خۆشحالم بكا!

– دايە گيان، گوتبووم و ئىستەش دووبارە پىتانی دەلىمەو ھە كە
رۇديا ھىشتا زۆر نەخۆشە. خۇتان سەرنجتان ئەدا مەگەر؟ وا بزنام
كە خەمى ئىمەى لى نىشت، زياتر تىك چوو. دەبىن پشوو درىژ بىن و
ئەوئەندە سەرى نەخەينە سەر، پىويستە چاو لە ھەندى شت بپوشىن...
پولخىريا توندوتىژانە و بە ئىرەبىيەو ھە پەرىيە نىو قسەكانى:

– ئى، ئەو ھە نىيە ئىستە خۆت زۆر پشوو درىژ بووى! دەزانى چىيە،
دونيا گيان؟ كە سەيرى ھەردووكتانم دەكرد، تىگەيشتم كە ھەر دەلىنى
تو رىك لەبەرگىراو ھەى ئەسلىي براكەتى، جا نەك تەنيا بە پووالەت...
ناخىشتان ھەك يەك واىە! ھەردووكتان ساردوسر و بەدخوو و
تاوتاون، لە لايەكى دىكەشەو، ھەردووكتان لووتبەرز و خۆبەشتزانن.
لەگەل ھەموو ئەمانەشدا، دونيا گيان، پىنى تىناچى رۇديا ھىندە
خۆپەرسىت بووبىن، ھا؟ كە بىر لەمپۆ عەسرمان دەكەمەو، يەكسەر
دلم دادەخورپى!

– خۆت ئازار مەدە، دايە گيان. گەر بېيار بىن شتىكمان لى بى، ھەر
لىمان دى!

– دونيا، تو بىرى لى بگەو ھە چ گىرىكمان خواردوو ھاخر! گەر
پىوتەر پىترۇفېچ ھەموو شتى ھەلوەشىنىتەو، ئەوسا چى دەقەومى؟
پولخىرياي داماو ئىدى جەوى خۆى لەدەست دابوو و بىپارىز ئەم
قسانەى دەكردن.

دونيا بە زبرى و سووكايەتییەو ھەلامى دايەو:

- گەر ھەموو شتێ ھەلبوەشـیـنـتـەـوـە، کەواتە یانی ئەم مەزۆفە
شیایوی ئەو نەبوو و نییە!

پولخیریا پەپییە نێو قسەکانی:

- بەس چاکمان کرد ھاتینە دەر، خۆیشی پەلەى شوینتکی بوو.
شتیتکی باشە بۆ ئەو بچیتە دەر... لانیکەم ھەوايەک دەگۆرئ... خۆ
ھێندە داخراو و دلتەنگکەرە کە لێی دەتوقی... وەلئ لەم وێرانە پەدا لە
کوئ ھەوايەکی تازە دەست دەکەوئ؟ شەقامەکانیشی ھەر دەلئى
ژووری بپەنجەرەن! پەنا بە خوا، ئاخ ئێرە چ جۆرە شاریکە!... ئاخ،
دوونیا وریا بە، وەرە لاوہ گەرنا دەتپلێشینتەوہ، دەلئى خەریکی بردنی
شتیکن! دەبئ پیاو بئ... چ پراکتش پراکتیشیکە... ئەوہی راستی بئ زۆر
لەو کچەش دەترسم من...

- کامە کچ، دایە گیان؟

- ئەى ھاوار، ئەم سۆنیايەى کە ئێستە ھات دەى...

- جا بۆچى لئى بترسى؟

- ئاخ دلم باش نالئ، دوونیا! پەنگە باوہر نەکەى، وەلئ ھەر کە
ھەنگاوی نایە ژوورئ، ھەستم کرد ھەموو گێچەلەکان لەژێر سەرى
ئەو کچەدان...

دوونیا بە توورپەییەوہ ھاواری کرد:

- ئەم داماوہ ھیچى لە ژێر سەردا نییە! ئاخ، ئاخ لە دەستی تو و ئەم
شتانەى کە بە دلتا دئن، دایە گیان! ئەوان دوتن عەسەر یەکتربیان
ناسیوہ، کاتیکیش ھاتە ژوور، پۆدیا نەیناسییەوہ.

- با وا بئ، من قسەى خۆم کرد و ئەمەش پۆژەکەيە!... دەبینى،
دەبینى ئێستە... من خەریک بوو لە ترسان دەکەوتم. بەو چاوانەيەوہ
زەق لئم پامابوو! بە زۆر لە کورسییە کەمدا خۆم گرتبوو... خۆ بیرتە

چۈن بە ئىمەى ناساند؟ دۇخىكى سەير ھاتوۋتە ئارا، پىۋتەر پىترۇفيچ
چىى لەبارەى ئەم كچەۋە نووسىۋە و كەچى پۇدىباش بە ئىمەى
دەناسىتىى و... بە تايىبەتىش بە تۇ! كەۋاتە دەبن ئەم كچەى چوۋبىتە
دلەۋە!

- خەلكى زۇر شىتىان بە دەمدا دى. بۇ كەمىان بە ئىمە كرى؟ نەكا
بىرت چوۋبىتەۋە، دايە گيان؟ من دەلېم كچىكى باش بوو و ئەۋى ترى
قسەى پوۋچە.

- خوا بكا وا بى!

دونيا كتوپر بە توۋرەبىيەۋە گوتى:

- پىۋتەر پىترۇفيچىش لە فاتوفىتكەرە بىتامەكانە!

پولخىريا بە بىستىى ئەم قسەىە بىدەنگ بوو و گوتوبىژەكە لەۋىدا
كۆتايى ھات.

پاسكولنىكۆف بە رازومىخىنى گوت:

- ئىستە پىت دەلېم چ كارىكم ھەيە...

جا ئەۋى پەلكىشى لاي بەرپەنجەرەكە كرى.

سۇنيا بە پەلە قسەى پى بىرىن:

- كەۋاتە من بە كاترىنا ئىفانۇفنا دەلېم ئىۋە نامادە دەبن.

جا سەرى دانەۋاند و وىستى بچىت.

- تەنيا خولەكىك، سۇنيا خاتوون! ئىمە قسەىەكى تايىبەتىمان نىيە و

ئىۋەش بىزارمان ناكەن... قسەىەكى ترم ھەبوو بۇتان. گوى بگرن...

ھەمدىسان روۋى لە رازومىخىن كرىدەۋە:

— گوی بگره، تو ئەم کابرایه دەناسی؟ چی بوو ناوی... پۆرفیتری
پیتروفيچ!

— بەلێ دەیناسم، بە ناخیری گیانمان خزمین! بۆچی؟
رازومیخین لە کونجکۆلیان خەریک بوو مەراقی دەکرد.

— ھەر ئەم پۆرفیتری پیتروفيچە نییە کە دۆسییە ی ئەو مەسەلە یە...
کوشتنی ئەو پیریژنە ی... لە دەستدایە؟ دوینی خەریک بووی دەتگوت...
چاوانی رازومیخین خەریک بوو لە کاسەوہ بینە دەری:

— بەلێ دە ی... مەسەلە چییە؟

— بەتەما بووہ ئەوانە ی کە بارمتە یان لای پیریژنە کە بووہ، بیینی و
دە ی... منیش لەوئ شتۆکە یە کەم بە بارمتە داناوہ. ھەلبەتە زیاتر
وردەوالە یە ک، وەلێ بە ھەرحال... ئەنگوستیلە یە کە کاتی بە پینکە وتن
بەرەو ئیرە خوشکە کەم بە یادگاری پینی دام و کاتژمیرە زیوینە کە ی
باوکیشم. بە گشتی پینچ شەش پۆبلیک زیاتر نا کەن، بەس لە بەر
ئەوہ ی یادگارین، بۆ من خۆشە ویستن. ئیستە دەبێ چی بکەم؟ نامەوئ
ھەر وا یاردگارییە کانم لە دەست بچن، بە تاییەت کاتژمیرە کە ی باوکم.
ھەر ئیستە خەریک بوو لە ترسان بە لادا بێم، ئاخەر باسی
کاتژمیرە کە ی دونیا بوو و لە بەرخۆمەوہ گوتم نەکا دایکم کتوپر و پکی
بیینی کاتژمیرە کە ی باوکم بگری! تاکە شتە کە لئیەوہ بۆمان
ماوہتەوہ. گەر بفرۆتن دایکم نەخۆش دەکەوئ... خۆت چاک ژنان
دەناسی! تۆ بلێ دەبێ چی بکەم. دەزانم، پینکە دروستە کە ئەوہ یە بچمە
لای پۆلیس و راییگە یە نەم کە ھی منن، وەلێ پیت چۆنە راستە و خۆ
بچمە لای پۆرفیتری؟ ھا؟ چی دەلئی؟ تا زوو بگری باشترە! ئەسلەن
دووڕ نییە دایکم بەر لە شیو ھەوالی بپرسی. جا دەشیبیینی!

رازومیخین بە ھە یە جانیک ی سەیرەوہ گو تی:

- واز لە پۆلیس بیتە! راستەوخۆ دەچینه لای پۆرفیتری! خوشم
ئەوهم دەویست، ئاسوودە بووم! تەماشای، کەواتە خەخەن مەکە، با
بکەوینە پێ. مالهەکی هەر دوو هەنگاوی دوورە. ئیستە بچین لە
مالهەویە!

- باشە کەواتە... با بپۆین!

- پۆرفیتری زۆر بە بینیت دلخۆش دەبن. من زۆر باسی تۆم بۆ
کردووه، چەندان و چەندان جار! هەر دوینی باسی تۆ بوو. با بپۆین
دەو. کەواتە تۆ پیریژنەکەت دەناسی، ها؟ هەرگیز پێم وا نەبوو! هەر
زۆر باشە... ئوو، ئەرێ بە راست... لیدیای خاتوون...

پاسکۆلنیکۆف بۆی راست کردەو:

- ئەمان خاتوو سۆنیان. بەلێ، سۆنیای خاتوون، ئەمە هاوڕێی منە:
پازومیخین. لەو مەرقە باشانەیه کە لە دونیادا ویتەیان کەمە...

- گەر دەبی بچنە شوینی...

سۆنیای ویستی وەلامی بداتەو، بەلام تەنانت سەری بەرەو
پازومیخین نەبزواند و ئەمەش شپرزەتری کرد.

پاسکۆلنیکۆف بپاری خۆی دا:

- بەلێ، با بپۆین! من ئەمەق سەریکتان لێ دەدەم، سۆنیای خاتوون.
تەنیا ناوینشانە کە تانم بدەن.

نەدەکرا بلین پاسکۆلنیکۆف نازەحەتە، بەلام دیار بوو پەلەیهتی و
نیگای لە سۆنیای دەدزییەو. سۆنیای ناوینشانە کە پێ دا و تا بناگویش
سور هەلگەرا، پاشان هەمووان پیکرا لە ژوورە کە چوونە دەری.

پازومیخین لە پشتیانەو بە پلێکانەکاندا چوو خورائ:

- یانی دەرگە کە قوفل نادەو؟

راسکولنیکوف وەلامی دایەوہ:

– تا ئیستە شتی وای بە خۆیەوہ نەدیوہ... ئەوہش لەلایەک کە دوو
سالە بەتەمام قوفلی بۆ بکرم!

جا بەدەم پینکەنینهوہ بە سۆنیای گوت:

– کەسێ کە ئیشی بە قوفل و کلۆم نەبێ بەختەوەرە، وایە؟ ئەرێ
بە راست چۆن منت دۆزییەوہ؟

ئەم رستەییە دواپی بە شیوەیەک گوت وەک بلیت بیەوێت شتیکی
دی بە کچەکە بلیت. بە دریزایی ئەم ماوہیە دەیویست سەیری چاری
نیان و نیگای روونی کچەکە بکات، کەچی دەتگوت توانای ئەنجامدانی
وہا کاریکی نییە.

– دوینی خۆتان ناویشانتان دایە پۆلینکای ئینە!

– پۆلینکا؟ ئوو، بەلێ. پۆلینکا... مەبەستتان ئەو کچە بچووکە یە.
خوشکتانە؟ دوینی ناویشانم پێ دا؟

– ھەر بە راست بیرتان چووہ؟

– نا، بیرم ھاتەوہ.

– لە باوکی خوالینخۆشبوموہە باسی چاکە ی تۆم بیستبوو... تەنیا
ناوہ بنەمالەییە کە تانم نەدەزانی، ئاخیر باوکیشم نەیدەزانی. ئیستە کە
ھاتم... دوینی زانیم ناوتان چییە... بەلێ، ئیستە کە ھاتم، پرسیم مالی
بەریز راسکولنیکوف لە کوینیە؟ نەمدەزانی ئیوہش تەنیا یەک ژوورتان
بە کرێ گرتوہ. دە ی خواحافیز... کاترینا ئیقانوفا ئاگادار دەکەمەوہ.

سۆنیا شاگەشکە بووبوو کە دواچار ئازاد بووہ و دەتوانیت بپوات؛
باریک بە کۆلییەوہ داگیرابوو. سەری دانەواند و تا پنی کرا خیرا
رۆیشت. دەیویست تا زووہ لە چا و ن ببیت، ئەو بیست ھەنگاوہ تا

سه‌ری پینچه‌که بپریت و به لای راستدا لابات و دواچار ته‌نیا بیت؛ پاشانیش به‌وپه‌ری خیراییه‌وه دور بکه‌وخته‌وه و ته‌ماشای تاقه مروفتیکیش نه‌کات و سه‌رنجیشی به‌لای هیچ شتینکدا نه‌چی... تا ته‌نیا و ته‌نیا بتوانیت بیر بکاته‌وه و یه‌ک به یه‌کی نه‌و وشانه به‌گشت ورده‌کاربیه‌کانه‌وه بیر خزی بهینتته‌وه و، له‌زه‌نیدا شه‌نوکه‌ویان بکات. هه‌ستیکي نویی هه‌بوو که تا نه‌و پوژه هه‌رگیز و هه‌رگیز تووشی نه‌بوو بوو. ده‌تگوت دونیایه‌کی په‌رتاپه‌ر تازه -گه‌رچی نا‌پوون و له‌شوینتیکي نادیار- له‌ناخیدا خه‌ریک بوو شیوه‌ی ده‌گرت. کتوپر بیرری هاته‌وه که راسکولنیکوف گوتوویه‌تی به‌ته‌مایه هه‌ر نه‌مرو سهریک له‌نه‌و بدات... له‌وانه‌یه به‌ر له‌نیوه‌رو بچیت و یان ته‌نانه‌ت ها‌کا نائسته‌ش که‌یشت!

دلی به‌جاریک داخو‌ریا. ده‌تگوت بووه‌ته‌وه به‌مندالیکي ته‌رسه‌زال که خه‌ریکی پارانه‌ویه و هه‌ر وا له‌به‌رخویه‌وه ده‌یورتاند: نه‌مرو نا! تو خوا... نه‌مرو مه‌ین، نه‌مرو نا! هانا بو تو خواجه! گه‌ر بیته ژووره‌که‌م... هه‌موو شتی ده‌بینی... ناخ خوايا!!!!

جا بیتگومان به‌و حاله‌وه نه‌یده‌توانی به‌و غه‌واره‌یه بزانتیت که په‌یجوری ده‌کرد و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌دوایه‌وه بوو. غه‌واره‌که هه‌ر له‌به‌رده‌که‌کی راسکولنیکوفه‌وه دوا‌ی که‌وتبوو. کاتیک رازومیخین و راسکولنیکوف و سونیا به‌ر له‌جیا‌پوونه‌وه له‌به‌رده‌م پیاده‌ریکه‌دا پاره‌ستان تا مالئاوایی بکه‌ن، غه‌واره‌که که خه‌ریک بوو پاده‌برد، به‌هه‌لکه‌وت چهند وشه‌یه‌ک له‌قسه‌کانی که‌چی به‌رگویی که‌وتن، نیسته که هاتم، پرسیم مالی به‌ریز راسکولنیکوف له‌کوئی؟ جا له‌سه‌رسامیان راچه‌نی. ته‌ماشایه‌کی خیرا به‌لام وردی هه‌ر سیتیکیانی کرد، به‌تایبه‌ت ته‌ماشای راسکولنیکوف که سونیا خه‌ریک بوو له‌که‌ل نه‌و ده‌دوا. پاشانیش لای کرده‌وه و له‌خانوه‌که‌ی روانی و شیوه‌که‌ی سپارده‌یادگی. هه‌موو نه‌مانه له‌چاوترووسگانیکدا پروویان دا و

کابرای غواره که نه‌یده‌ویست به هیچ شیوه‌یه‌ک سهرنج رابکیشیت، دریزه‌ی به ریگه‌ک‌ی دا، به‌س وه‌ک ئه‌وه‌ی چاوه‌پنی که‌سینک بیت، هه‌نگاوه‌کانی‌ی خاو کردنه‌وه. هه‌ر واش بوو. چاوه‌پنی سونیا بوو و بینی که مالئاواییان کرد و کچه به‌ره‌و مال که‌وته پئی.

بیگانه‌که پروخساری سونیا‌ی هینایه به‌رچاوی و له‌به‌رخویه‌وه بیری کرده‌وه: تو بلنی مالی له کوئی بی؟ من ئەم کچەم له شوینن دیوه. ده‌بین بچمه بنجوبناوانی.

له سهری پینچه‌که‌وه چووه ئه‌وبه‌ری شه‌قام، لای کرده‌وه و ته‌ماشایه‌کی دو‌اوه‌ی کرد و بینی سونیا‌ش هه‌ر له‌و پریه‌وه دیت و ته‌واو بیتاگایه. سونیا خوی به‌هه‌مان شه‌قامدا کرد. کابرای غواره له‌وبه‌ری شه‌قامه‌که‌وه که‌وته شوینی و که‌هه‌نجا هه‌نگاو‌یک پزیشت، دیسان په‌ریه‌وه ئه‌وبه‌ر و ته‌نانه‌ت خه‌ریک بوو پیش کچه‌که‌ش بکه‌ویته‌وه؛ له کۆتاییدا مه‌ودای نیوانیان بوو بو‌وه‌وه به‌پینج هه‌نگاو‌یک.

غواره‌که په‌نجا سالتیک ده‌بوو، بالای مامناوه‌ند و توکمه و چوارشانه بوو. شاننه‌پانه‌کانی که‌میک به‌ره‌و پیش ده‌چه‌ماندنه‌وه و ئه‌مه‌ش ده‌بووه هوی ئه‌وه‌ی قه‌مبوور ده‌رکه‌و‌یت. جلو‌به‌رگه‌که‌ی گرانبایی و له‌مؤدیلی پۆژ بوو، خۆش له‌به‌ریدا وه‌ستابوو و سه‌راپای له‌که‌سه‌گه‌وره به‌شکوکان ده‌چوو. گۆچانیکی گه‌وره و پته‌وی به‌ده‌سته‌وه بوو و له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاو‌یکدا ته‌قه‌ته‌ق به‌زه‌وییدا ده‌کو‌تی. ده‌ستکیشه‌که‌شی تازه و پاک‌پوخته بوو. پروخساریکی پانی هه‌بوو به‌ئیسکی دیاره‌وه، که‌ده‌کرا بلنیت دلگیر بوو و ته‌واویش سووروسی؛ له‌و رهنگ و پروانه‌ی که‌به‌و ئاسانییه‌ی له‌پیته‌ربورگدا ده‌ست ناکه‌ون. قژه‌دریزه‌که‌ی به‌په‌ری مابووه‌وه و لیره‌و له‌وئ تالی سه‌ی له‌سه‌ریدا ده‌بینرا، توپه‌له‌ریشه‌ی بیئاساکه‌ی له‌قژی کالتر بوو. لیره‌کانی سوور بوون و چاوه‌شینه‌کانی سارد و واق و تیغکرانه

تەماشای چوار دەوری دەکرد. لەو پیاوانە بوو کە زۆر باش خزمەتی خۆی کردبوو و لە چار تەمەنیدا فرە گەنجتر دەینواند.

سۆنیا کە گەیشتە قەراخ پێژاوه کە، بێجگە لە خۆی و غەوارە کە هیچ کەسێک لە پیاو دەریکەدا نە مابوو و پیاو کە کاتی پێویستی هەبوو تا تێیگات کە بیری کچەکە تا چەندە قالە و وەر بوو. کە گەیشتە ئەو بینایە مالى سۆنیای لى بوو، کچە لە دەرگەى سەرەکییەوه خۆی بە ژوردا کرد و پیاو کەش کە سەری سوور مابوو، بەدوایدا تا حەساری بیناکە چوو. سۆنیا بە دەستە پاستدا لای دا و لە پلێکانەکانی سووچی حەسارە کەوه سەرکەوت. غەوارە کە لە ژێر لێو هەو ورتاندی هەر ئەمەمان نەدیبوو! جا ئەویش پلێکانەکانی گرتتە بەر و بەدوای سۆنیادا سەر کەوت و لێرانەدا بوو کە سۆنیا پێی زانی. سۆنیا تا نەزمی سەن پانەوه سەتا و خۆی بە پێرەوه کەدا کرد و زەنگی ئە پارتمانی ژمارە نۆی لێدا کە لە سەر دەرگە کەى بە تەباشیر نووسرابوو کاپیرناتومافى بەرگەدوور. بێگانە کە لەم هەلکەوتە سەپروسە مەرەپەش سەرسامتر بوو و دووبارە وردتاندییەوه هەر ئەمەمان نەدیبوو! جا خۆی زەنگی ئە پارتمانی ژمارە نۆی تەنیشت ئەوی لێدا. دەرگە کان ئەوپەری هەر شەش هەنگاویک مەودایان لە نێواندا بوو.

پیاو کە تەماشای سۆنیای کرد و پێکەنى:

– ئێوهش لە بینای کاپیرناتوموفدا نیشتەجین؟ هێلەکیکم هەبوو دوینی پێم دا تا چاکی بکاتەوه. منیش لەم تەنیشتەوه، بینای خاتوو ریسلیخ، هەمان گیتروودا کارلونا. ئای لەو هەلکەوتە!

سۆنیا مت و وەر لێی دەروانی و بێگانە کە بە شادییەکی تاییبەتییهوه لەسەری رویشت:

– که واته دراوسیتین. من سسی پوژیکه هاتووم بۆ شارهکهی ئیوه.
جاری به یارمهتیتان، به هیوای دیدار، خاتوونی به پیزا!
سۆنیا وهلامی نه دایه وه؛ له م کاته دا ده رگه که یان کرده وه و کچه
خوی به ژوردا کرد. دیار نه بوو بۆچی تهریق ده بیته وه و تا
پادهیه کیش ترسی لئ نیشتبوو.

له ریگه دا به ره و مالی پورفیری، رازومیخین ههیه جانیککی بیپادهی
هه بوو و چه ندبارهی کرده وه:

– زۆر باشه، کاککی خۆم، هه ر زۆر باشه! به راستی خۆشحالم!
راسکولنیکۆف له به رخۆوه بیرى کرده وه: باشه تو بۆچی خۆشحالی
ئاخر؟

– هه رگیز به خه یالمدان ده ههات که تۆش بارمه ته یه کت لای ئه و
پیره ژنه هه یی!... جا ئیسته با بزانیین... مه سه له که کۆنه؟ یانی ماوه یه کی
زۆر له مه وه بهر چوو بووی بۆ ئه وئ؟

راسکولنیکۆف بیرى کرده وه: ئاخۆ خوایه تو له مه ده به ننگ و
ساویله که تهرت دروست کردوه!

جا بۆ ساتیک وه ستا تا بیرى بیته وه:

– که ی بوو؟ دووسسی پوژ بهر له مردنی بوو وا بزانی... وه لئ
ئیه ته نامه وئ ئه و ورده شتانه له بارمه ته ده ریتم!

جا وه ک ئه وه ی ترسی لئ نیشتییت و پیداکرانه له خه می
ورده شته کاندایه ت، بۆی زیاد کرد:

– لەبەر ئەوەى ھەمديسان تاپلووچ^۱ بوومەتەوہ و تەنيا يەك پۆبلى
زىو لە گىرفاندا ماوہ... لەسايەى ئەو وړيټنە نەفرەتییەى دویتىوہ!

راسكۆلنيكۆف زۆر بە قورسى وړيټنەى گۆ کرد:

پازوميخين خيزا ھاوړايى خۆى دەرېږى، جا ئەوہش لەلايەك كە بە
ھيچ شتوہ يەك ديار نەبوو لەبارەى چ شتيكەوہ ھاوړايە:

– ھا، بەلن، بەلن، بەلن! كەواتە مەسەلە ئەمە بوو كە لەو كاتەدا...
لەسەر خۆت نەبووى... دەزانى، كە تووشى وړيټنە بووبوى ھەر
باسى ئەنگوستيلە و زنجير و ئەمانەت دەکرد!... باشە، باش بوو...
پرون بووہوہ. ئىستە ئيتر ھەموو شتى پرون بووہوہ!

راسكۆلنيكۆف لەبەر خۆوہ بىرى كردهوہ: سەيرە! ئىستە تيگە يشتەم
ئەو گومانەى كە وتبووہ سەريانەوہ و دەم بە دەم لەنيويان گەرا، چيە!
ئائەم مروفەى كە ئامادەى لەبەر من لە خاچ بدرى، كە دەر كەوت
بەدەم وړيټنەوہ باسى ئەنگوستيلە و زنجيرم دەکرد، ئىستە ھەر دەلنى
دونيایان پى داوہ! ديارە كە يەك بە يەكيان خراب گيرۆدەى ئەم
مەسەلە يە بوونە!

بە دەنگى بەرز پرسىي:

– تۆ بلنى پۆرفيزى لە مالەوہ پى؟

پازوميخين بە پەلە گوتى:

– دەى بەلن لە مالەوہ يە! كە سىيى خۆشە، ئىستە خۆت دەبينى
كاكى خۆم! تۆزىكيش شەرمە، ھەلبەتە نەك ئەوہى كە كۆمەلايەتى
نەبى، نا، من لە لاىە نىيى دىكەوہ گوتم شەرمەن. كە سىيى زىرەكە،
زۆر زىرەكە، وەلن شىوازى بىر كۆرەنەوہى تايبەت بە خۆى ھەيە...

^۱ تاپلووچ: قەلوش؛ ماىە پوچ.

بیتمانه و بهگومان و بهدبینه... حەزی له یاریکردن به مروف و شیواندنییهتی، یان تەنانت واکا ئەوانی دی گەمژە بینە بەرچاو... لهو شیوازه ماتریالییه داریوانه... وهلی چاک شارەزای کارهکهیهتی، به تهواوی شارەزایه... پار دۆسیهیهکی کوشتن هه‌بوو که تیندا هه‌رچی سه‌ره‌داو و شوینین هه‌بوو سه‌رابووه‌وه، وهلی ئاخریه‌که‌ی چوه بنجوبناوانی هه‌موو شتن! ئیسته‌ش زور زور تامه‌زرۆی دیدار و ناسینی تویه!

– ئاخ‌ر بۆچی ده‌بین ئەوه‌نده تامه‌زرۆی بینینی من بی؟

– ئی، نه‌ک ئەوه‌ی بلین... ده‌زانی، له‌م دواییانه‌دا، یانی له‌و کاته‌وه‌ی که‌وتیه‌ جینگه، زور جار ناوتم بردووه... ده‌ی، پارفیزیش ده‌بیست... هه‌ر که بیستی خویندکاری به‌شی ماف بوویه و نه‌توانیوه خویندنه‌که‌ت ته‌واو بکه‌ی، ئاهی لی هه‌ستا که جه‌خارا! هه‌ر له‌به‌ر ئەوه بوو که گوتم تامه‌زرۆی دیدارته... هه‌لبه‌ته نه‌ک تهنیا له‌به‌ر ئەم قسه‌یه‌ی، زور شت هه‌بوون؛ دوینن زامیوتوف... ده‌زانی پۆدیا، دوینن که به‌پنیه‌ بووین به‌ره‌و مال به سه‌رخۆشی دونیایه‌ک قسه‌ی قۆرم بۆ کردی... ئیسته‌ کاکای خۆم، ده‌زانی، خه‌می ئەوه‌مه‌ نه‌کا به‌ خۆپایی گه‌وره‌ت کردین...

راسکولنیکوف به‌ زور بزیه‌کی کرد:

– ئەوه‌ چی ده‌لنی؟ ئەوه‌ی که هاوڕینان لایان وایه‌ دێوانه‌م! باشه، خۆ له‌وانه‌شه‌ ناهه‌قیان نه‌بن!

– به‌لی... به‌لی... مه‌به‌ستم ئەوه‌یه‌ که، ئەی خوا به‌ نه‌فره‌تت کا!... دویشه‌وه‌ هه‌رچیم گوت (ئاخ‌ر باسی شتگه‌لیکی تریش کرا و بزانی) هه‌لیتوپه‌لیت بوو و کۆمه‌لیک قسه‌ی کاتی سه‌رخۆشی...

راسکولنیکوف به‌ توورپه‌یه‌کی سه‌یره‌وه‌ هاواری کرد:

- ئىستە بۇچى پاساۋ دەھىنئىتەۋە؟ بەسە ئىتر، بەم قسانە تىك دەچم!

ھەلبەتە توۋرەھىيەكەشى تا رادەھەك درۋىيە بوو.

- دەزانم، دەزانم، تىدەگەم! خەمت نەبىن، من چاك لە حالت تىدەگەم!
ئاخ خۇ پىياۋ تەننات پوۋشى نائىن قسەى خۇى بكا...

- كە پروت نائىن كەۋاتە باسى مەكە!

ھەردووكيان وسكت بوون. پارزومىخىن نەيدەتوانى وروۋزانى خۇى
جلەو بكات و ھەر ئەمەش پاسكۆلنىكۆفى پەست دەكرد. لە لايەكەۋە
قسەكانى پارزومىخىن سەبارەت بە پۇرفىزى بىتاقەتيان كوردبوو. پەنگى
ۋەك گەچ سىچى ھەلگەرا و لەبەرخۆيەۋە بىرى كردهۋە: ئىستە دەبن
لەبەردەم ئەم كابرەيشەسا ھەمدىسان بگەمەۋە باسى مەسەلەى
تاپلوۋچىيەكەم، جا زۇررىش ئاساى! ۋەلى ئاساىتيرىن كار ئەۋەيە كە
ئەسلەن قسەى زۇر نەكەم! يانى بە باشى ھەست و ھوشم چەر
بگەمەۋە... نا، گەر بىرپار بىن ھەست و ھوشم چەر بگەمەۋە خۇ ئاساى
دەرناكەۋى... دەى، با بزانىن چىي بەسەر دى... با بزانىن چى دەبن
جارى... ئەۋەندەى نەماۋە... ئەسلەن ئەۋە راستە كە من وا دەپۇم؟
دەلىى مەسەلەى پەپوۋلە و مۇمە! دلم تەپەتەپىتەى... ھەر ئەۋەم كەم
بوو!

پارزومىخىن گوتى:

- گەبىشتىن، ئەم بىنايە خۇلەمىشىيەيە...

پاسكۆلنىكۆف ھەر وا لەبەرخۆيەۋە بىرى دەكردەۋە: ئىستە خالە
سەرەككىيەكە ئەۋەيە كە پۇرفىزى ئاگادارە من دوئىن لە مالى ئەو
قرچۇلە بوومە يان نا... يانى دەزانن من چوومەتە ئەۋى و باسى
خوئىم كرددوۋە؟ دەبن ھەر كە چوومە ژوور، دەركى بىن بگەم كە شتىن

دهزانی یان نا، دهیی له پروخساریدا بیخوئیمهوه، گه رنا... گه ر
کیانیشم دانایی دهیی سهر له وه دهر بیتیم که شتی دهزانی یان نا!

کتوپر بزهیه کی فیلبازانه ی کرد و به رازومیخینی گوت:

- کاکای خۆم، ههر به یانی شه نوکه وم کردی، جئ به خۆت ناگری
ئه مرۆ! خۆ هه له تینه گه یشتوم!

رازومیخین خۆی کۆ کرده وه:

- جئ به خۆم ناگرم؟ نا، وه ها شتی له ئارادا نییه. به هیچ شیوهیه ک
وا نییه!

- بۆچی کاکای خۆم، به ته واوی روونه! ئه وه باسی دانیشنت ههر
مه که، به جۆری له سهر لیواری کورسییه که دانیشتبوی که تا ئیسته
شتی وام نه دیبوو. ههر جموجولت بوو و پیچت ده دایه خۆت! له سهر
چینگه که ت نه ده سه ره وتی، له خۆرا هه له به زودابه زت بوو! یان ته واو
توو په بوویت یان پروخسارت ده بووه هه نگوین! ته نانه ت پروخسارت
داگیرسا... به تاییه ت که بۆ شیو داوه تیان کردی، به چه شنیک سوور
هه لگه پای که شتی وا نه بوو!

- هه مووی هه لیتوپه لیته، به هیچ شیوهیه ک وا نه بوو!... مه به ستت
چییه؟

- سه ییری که توو خوا، خه ریکه وه ک منالی قوتابخانه نکۆلیی لئ
ده کا! ئه ک شه ییتان به نه فره ت بی... خۆ دیسان پروخسارت
داگیرسایه وه!

- زۆر ناپیاوی!

- ئی بۆچی خۆت قه لس ده که ی؟ گوئ بگره، رۆمیۆ! ئانه مرۆ باسی
ئه و خاله ت بۆ که سی ده که م! جا چاوه ری به و بیینه، هاهاها! ده توانم
دایه گیان بخره مه سهر قاقای پیکه نین و ئه ویش...

رازومیخین له ترسان وشک بووبوو و دیار نه بوو چی دهلی:

– گوئ بکره، گوئ بکره، گوئ بکره بزانه چی دهلیم، ثم مهسه له په کالته هه لئاگرئ ها... سه بکره، شهیتان به نه فرته بن، قسه هه لنه به سستی... ناخر ده ته وئ چییان پئ بلئی؟ من، کاکی خوم، ناخ کابرایه کی چهنده ناپیاوی تو!

– بوو یته سووره گولی دهمو به هاران! حه یفه که خوت نایینی چهنده لیت دئ؛ رومیق دمیتریهک به شهش و نیو پئ بالاوه! چاک خوشت رازاندوو ته وه ئه مرق، دیاره، یانی تنانته رومیق نینوکه کانیشی کردون، ئه رئ؟ هر ئه مه مان نه دیبوو! که ی بوو دواهمین جاریک که په رزایته سه ده ست و نینوکت؟ خوابه، ته ماشای که، خو رونیسی له قژی داوه! دانه وئ بزانه!

– ته ماشا، زور ناپیاوی!

وا دیار بوو راسکولنیکوف ناتوانیت بهر به پیکه نینی خوی بگریت، هر پنده که نی و پنده که نی. هر وا به دم حیلکه حیلکه وه چونه ناو ئه پارتمان که ی پورفیزی پیتروفیچه وه. راسکولنیکوفیش هر ئه وه ی ده ویست که ئه وانی دیکه له ناوه وه بزانه که ئه وان وا خه ریکه به دم کالته وگه پ و پیکه نینه وه دینه ژور و فیله فیل و قاقایان پاره وه که ی ته نیوه ته وه.

رازومیخین چنگی به شانی راسکولنیکوفدا کرد و زور تووړه ورتاندی:

– سه بکره، یهک وشه، لیره گه ر ته نیا یهک وشه ته له دم بیته ده ر... ده تپلیشیتمه وه!

پینج

پاسکولنیکوف به دم هم به زمهوه گیشتبوه ژووری دانیشتن. سه روسیمای هاواری ده کرد که به زور خوی گرتوه تا هم دیسان له تریقه‌ی پیکه‌نین نه داته‌وه. پازومیخین، پازومیخینیش قه‌لور و گرژ، به شپزه‌یی و شه‌قاوی دریژه‌وه هاته ژووری و له‌پشتیه‌وه ده‌هات، ته‌او په‌ست بوو و ناوچاوی دابوو به یه‌کدا و هه‌لبه‌ته له شه‌ماند وهک گوله‌پیونی^۱ سوور هه‌لکه‌پابوو؛ ساتی هاتنه‌ژور سه روسیمای هینده کالته‌چارانه بوو که به ته‌واوی پاکانه‌ی بز پیکه‌نینه‌که‌ی پاسکولنیکوف کرد. هینشتا کهس به کهس نه‌ناس‌رابوو، به لام پاسکولنیکوف چاوه‌پروانی نه‌کرد و پوو له خاته‌خوینکه‌یان، که له ناوه‌پراستی سالژنه‌که‌یاندا پاره‌ستابوو و پرس‌سیارکه‌رانه له‌وانی ده‌پروانی، سه‌ری دانه‌واند، ده‌ستی به‌ره‌و نه‌و پاکیشا و ته‌وقه‌یان کرد. وا دیار بوو بی‌ه‌ووده ده‌کوشیت تا پیکه‌نینه‌که‌ی کپ بکاته‌وه و لانیکه‌م بز خوناساندنه‌که‌ی چند وشه‌یه‌ک پیکه‌وه بنی، وه‌لی هیشتا نه‌یتوانیبوو سیمایه‌کی جددی بداته‌خوی و له‌ژیر لیوه‌وه شتیک بلن که هه‌مدیسان سه‌ک نه‌وه‌ی به هه‌لکه‌وت بیت-چاوی به پازومیخین که‌وت و ئیدی کار له کار ترازا. نه‌و پیکه‌نینه‌ی که به دریژایی نه‌و ماوه‌یه به‌و ته‌قه‌لایه‌وه به‌ندی کردبوو، ته‌قیه‌وه و ئیدی هیچ شتیک به‌ری بین نه‌ده‌گرت. په‌ستیوونی پازومیخین له‌م پیکه‌نینه‌ی که له ده‌وه ده‌هات، وای کرد نه‌و دیمه‌نه و شادیه‌که‌ی، بی‌پراده سرووشتی

۱. Peony: به فارسی گولی سه‌دمه‌نی، به عره‌یی «عود الصلیب».

و خۆپسك بېتە بەرچاۋ. رازومىخىنىش ۋەك بلېتت بە دەسئەنقەست
و رېك لە كاتى خۇيدا يارمەتى سىرووشىتىر كىردنى دۆخەكەى دا:

– ئەى شەيتان بە نەفرەت بى!

نەراندى و بە جۆرىك دەستى راۋەشاندا كە توند بەر ئەو مېزە خېر
و بچووكە كەوت كە پيالەچايەكى خالىشى بەسەرەۋە بوو. ئىدى بەم
جۆرە ھەموو شىتىك ھەلبەزىيەۋە و بە زەۋىيەكەدا پەرش بوو.

پۇرفىرى پىترۇفىچ بە شادىيەۋە ھاۋارى كىرد:

– باشە ئىستە بۇچى كافىكە تىك دەدەن، بەرپىزان؟ دەزانن بەمە
زىان لە دەۋلەت دەدەن!

ئىستە دىمەنەكە بەم جۆرە بوو: راسكۆلنىكۆف ھىشتا دەست لەناو
دەستى پۇرفىرى پىترۇفىچدا پىندەكەنى، ۋەلى دەترسا كە نەكا
زىادەپۇيى كىردىت و چاۋەپنى ساتىك بوو تا بتوانىت زۆر بە ئاسايى
سەر لە ھەموو شىتىكى مەسەلەكە دەربكا. شىۋاندى مېزەكە و
وردوخاشكردنى پيالەكە، بە تەۋاۋى رازومىخىنى شەرمەزار كىرد.
تەماشاي پارچەكانى پيالەكەى كىرد، پرتەپرت دەستى كىردە جىنودان و
توند بەرەۋ پەنجەرەكە ۋەرچەرخا. لەۋى لە بەرپەنجەرەكەدا راۋەستا
و پشت لە ئامادەبوۋان خۇى بە سەيركردنى دەرەۋەۋە سەرقال كىرد؛
چىرچ كەۋتتوۋە ناۋچاۋىيەۋە و پىندەچوۋ چاۋىشى ھىچ شىتىك نەبىنى.
پۇرفىرى پىترۇفىچ پىكەنى و دلېشى پىۋە بوو لە قاقا بدات، ۋەلى ديار
بوو كە چاۋەپنىشە لەم بارەيەۋە روونكردنەۋەيەك بېسىتت.
زامىۋتۆف سەرەتا لەسەر كورسىيەكى سوۋچىكى سالىۋنەكەدا
دانىشتىبوو، ۋەلى لەگەل ھاتنەژوۋرى مېۋانەكاندا نىۋخىز بوو و
ئىستەش بىزە لەسەرلىۋ چاۋەپنى مابوو و ئەۋەش لەلايەك كە
سەرسام و باۋەرنەكردە لەم دىمەنەى دەپۋانى و راسكۆلنىكۆفىش
تەننات بە نىگەرانىيەكى زۆرەۋە سەيرى دەكرد. راسكۆلنىكۆف بە

ئامادەبوونی كۆتوپرانی زامیۆتۆف راچەنى و بە زەینیدا رابرد: باشە
ئەمە بە ناخىرى گىانى چى دەكا لىرە؟

بە شەرمە زارىيەكى زۆرى دەستكردەوہ سەرى قسەى كردهوہ:

– تەكا دەكەم، بىمبورن... مەن راسكۆلنىكۆفم...

– رىزتەن ھەيە، وا مەفەرموون قوربان، بە بىنىتەن زۆر زۆر
خۆشەالم... ھەر ھە زۆر خۆشەالتريشم كە ئاوا كەيفساز ھاتنە
ژور...

پۇرفىرى پىترۆفيچ بە سەر ئامازەى بۇ رازومىخىن كەرد:

– ئەى ھاوار، نايەوى بەيانىياشيكىش بكا ئەم پايەبەرزە؟

– بە شەرف ھەر نازانم بۇچى ئاوا لىم پەست بوو! بە دەم رىوہ
تەنيا پىم كوت لە رۇمىق دەچى... جا قسەكەشم سەلماند؛ خوا شاھىدە
ھەر ئەوئەندە بوو!

رازومىخىن بى ئەوہى روو لە پەنجەرەكە وەرگىرئ، كوتى:

– ئەى نارەسەن!

پۇرفىرى پىكەنى:

– ھەلبەتە ھۆكارى خۇى ھەيە كە ئاوا لەم قسەيەت پەست بوو.

– ئاى لە دەستى تۆ! جەنابى لىكۆلەر!... دەك پىكرا ھەمووتان بە

تووندا بچن!

رازومىخىن بە قىنەوہ ئەمەى كوت، بە لام دواتر وەك ئەوہى كە ھەر
ھىچ نەبوويت، خۇيشى كەوتە پىكەنىن و بە روو خسارىكى شادەوہ
چووہ لای پۇرفىرى:

- باشه دهی، بهسه! هه موو کومه لیک ده به نگین! با خه ریکی نیشه که مان بین: نه مان هاوری منن، رودیون رامانوفیچ راسکولنیکوف، یان هه مان رودیاکه ی خومان. سه ره تا باسی چاکه ی توی زور بیستوهه و دهیه وی پیت ناشنا بن؛ جا دواتر کاریکی بچووکیشی پیت هه یه. ئوو! زامیوتوف خان، تو له کوئی و ئیره له کوئی؟ یانی ئیوه به کتری ده ناسن؟ نه مه له که یه وه به خیز؟

راسکولنیکوف که وته دله راوکن و له به رخویه وه گوتی: مه سه له چیه؟

زامیوتوف ده تگوت تا راده یه ک به مه چه په ساوه، چونکه خه مسارد و هینن وه لامی دایه وه:

- له ماله نوئیکه ی ئیوه دا یه کترمان ناسی، هه ر دوینی!

- باشه، که واته سه رنیشه ی من که متر بووه وه. پورفیزی، نه م جه نابی زامیوتوفه به دریزایی هه ر حهوت روزه که ی حهفته له کولم نه بووه وه و هه ر تکای کرد که به توی بناسینم! که چی ئیسته ده بینم هه ر دووک یه کتریتان دوزیوه ته وه... ئه ریج به راست، تو تووتنت هه بوو، نه ی کوا؟

پورفیزی پیتروفیچ جلی ماله وهی له به ردا بوو و به ژیرکراسینکی ته و او پاکوخواینه وه و، جووتیک پاپوچی پاژنه به رزیشی له پیندا بوو. ته مهنی سیوپینج سال بوو. بالا کورت بوو به پوو خساریکی پاکتاشراو (که تاله مویکیشت له دهموچاویدا به دی نه ده کرد) و قه لافه تیکی قه له و و ورگی ده رپه ریوه وه. قژه کانینی کورت کورت ده کردنه وه و سه ریکی خپ و گه وره ی هه بوو و به تاییهت پشته سه ری فره خپ بوو. پوو خساری هه لماسیو و خپی به و لووته کورت و قنجه وه، زه ردیه کی نه خوشانه ی هه بوو که ژووژله و بگره گالته چارانه ش ده هاته به رچاو. ته نانهت ده کرا به پاکسرووشتیس له قه له می بدهیت

ئەگەر ئەو نیگا تایبەتەى نەبا كە بریقەيەكى تەر و ناپروونی هەبوو لەگەل ئەو برژانگە كەم تا زۆر سپیانەى كە هەمیشە ترووسكەيان بوو. نیگای بە هیچ شتوێهەك لەگەل سیمای ژنانەیدا يەكى نەدەگرتووە و بە جۆریكى هەتەر نیشانی دەدا كە بە يەكەمین سەرنج نەدەكرا سۆسەى بكەیت.

پۆرفیری پیتروفيچ هەر كە بیستی میوانەكەى كاریكى بچوكى هەیه، فەرمووى لى كرد تا لەسەر قەنەفەكە دابنیشیت و خۆشى تامەرزۆیانە لە سووچى ئەوسەرى قەنەفەكەوێه دانیشت و واقى بە میوانەكەدا وپ ما تا بزانی چى دەوئ؛ وەلى ئەم جۆرە سەرنجدان و جدییەتە زیاد لە رادەیه، هەم ئازاردەر بوو و هەم سەرلێشتۆین، بەتایبەت گەر بەرابەرەكە غەوارە بێت و لە دیدى خۆشییەو كێشەكەى ئەوێه نەهینى كە ئەم تامەرزۆیى و سەرنجە باوهرپێنەكراوێه پى بدريت. بەلام پاسكۆلنيكوف كورت و پوخت و بەپێز قسەى خۆى كرد و هیندەش بە شینوازی كارامەییەكەى خۆى دلخۆش بوو كە تەنانت نەیتوانى بە باشى پۆرفیری هەلبسەنگینیت. پۆرفیری پیتروفيچیش لە يەكەم ساتەوێه چاوى لە پاسكۆلنيكوف كلا نەكردبوو. پارزومىخین كە پووبەرووى ئەوان و لەپشت هەمان میزەوێه دانیشتبوو، بەدەم گوینگرتن لە پوونكردەنەوێهكانى پاسكۆلنيكوفەوێه چى بە جۆى نەدەگرت و، نیگاشى هەر ساتەو لەسەر يەكینیانەوێه فرکەى دەكرده سەر ئەوى دیکەيان، بە جۆریك كە وا دەردهكەوت ئەویش زیاد لە رادە جدییە.

پاسكۆلنيكوف خەرىك بوو لەبەرخۆیەوێه جنیوى بەو دەدا: ئای دەبەنگ!

وەلى شینوازی قسەكردنى پۆرفیری زیاد لە رادە پیشەبیانە بوو:

- ئیوه ده بن به به ریوه به رایه تیی پؤلیس رابگه یه نن که هه والی رووداوه که تان بیستوووه... مه به ستم هه مان ئه م هه والی کوشته یه... ئینجا داوا ده که ن به رپرسی دؤسییه که ی ناگادار بکه نه وه که فلان و فیساره شت هی ئیوه یه و ده تانه وی و هه ریگر نه وه... یان شتیکی له م جۆره... وه لی هه رچۆنیک بووه ئه وان وه لامتان ده ده نه وه.

راسکۆلنیکۆف هه موو توانای خۆی کۆ کرده وه تا شه ره مزار و په شوکاو ده رنه که ویت:

- کیشی منیش ئه وه یه که ئیسته گیرفانم خالییه و... ته نانه ت ئه م چه ند په نابایه ش بۆ من پاره یه کی زۆره... ته ماشا، ته نیا ده مه وی رابگه یه نم که خاوه نی ئه و دوو شته منم و هه ر کات شتیکم هاته ده ست، پاره که ی...

- هه چ جیاوازییه کی نییه...

باسی نه هه مه تیه کانی راسکۆلنیکۆف و به سه ره اتی قه لۆشییه که ی هه چ کاریگه رییه کی نه خسته بووه سه ر پۆرفیتری:

- وه لی گه ر چه زیشتان کرد، ئه وا راسته وخۆ نامه که بۆ من بنیزن. به پیتی هه مان ئه و ریوشوینته ی که باس م کرد، بنووسن هه والی رووداوه که تان پئ گه یشتوووه و فلانه شت هی ئیوه یه و داواکارن که... راسکۆلنیکۆف ده رفه تی نه دا و په رییه نیو قسه کانی پۆرفیتری، ده یویست هه مدیسان نیشانی بداته وه که چه نده له لایه نه مادیه که وه کۆله واره.

- ده کړی له سه ر کاغه زیکی ئاساییش بینووسم؟

- به لی، قوربان، له سه ر ساده ترین کاغه ز.

پورفیری پیتروفيچ کتوپر نيگايه کی پر له تانهی پرونی گرتہ
راسکولنيکوف و به جورنيک چاوه کاني زيت کردنه وه که ده تگوت چاو
داده گري. هه لبه ته راسکولنيکوف تووشی خه يالات بووبوو، چونکه
ئه مه هه مووی يهک ساتيشی نه خاياند. هه رچونیک بووه شتيکی
گومانای له نارادا بوو. راسکولنيکوف تاماده بوو سویند بخوات که
پورفیری چاوی لي داگرتوه. هه ر به تهنيا خوش دهيزانی بوچی،
به لام برووسکه ناسا بيريکی به زهيندا هات: کابرا گومانی کردوه!

ده تگوت گريمانه کانی راست دهرنه چوونه. ئينجا به دهنگيکی به رز و
که ميک پهريشانه وه دريژه ی پي دا:

- بيورن که له بهر ئەم بابته ها که زاييه ئنوم ئەزيهت دا؛ ئەو
دوو شته ئەوپه په که ی پينچ پوبلينک ده که ن بهس بۆ من زۆر زۆر
خۆشه ويست و به به مان، ئەو که سانه م بير دهيننه وه که پيشکه شيان
کردووم. دانی پيدا دهنيم له ترسان خه ريك بوو ببووريمه وه کاتي
بيستم...

رازومixin به جورنيک په ريبه نيو قسه کانی که ديار بوو
مه به ستيکی هه يه:

- هه ر له بهر ئەوه بوو کاتي گوتم زؤسيميؤف خه ريکه به دواي
خاوه نی بارمه کاندا ده گه پري، تو ئاوها راجه نييت و تیک چووی!

راسکولنيکوف ئیدی به رگه ی ئەم قسه يه ی دواي نه ده گرت، خۆي
نه گرت و تيري نيگای ژه هراویی چاوه ره شه کاني گرته رازومixin،
به لام ده موده ست خۆي کۆ کرده وه و ليزانانه سيمايه کی به دخوانه ی
به خشييه خۆي:

- توش خه ريکی گالته پيگردنماني، کاکه؟ تیده گه م، ئەم دوو شته
ورده له يه له وانه يه به لای تووه هيج نه بن و شياوی ئەم هه موو
بيته وه برده يه نه بن، بهس نابي وا بزانی من خۆپه رستم، يان چاوم

بەدوای مالی دنیاوێهه؛ لهوانهیه ئهم وردهوالانه به لای منهوه هیندهش
بینهها نه بن و زۆرم بۆ گرنگ بن! هەر ئیسته خه ریک بووم بۆم باس
ده کردی که ئه و کاتژمیره یه ک په نابایش ناکا، وه لێ ئه وه تاکه
یادگاری باوکمانه! چه ز ده که ی تا به یانی پێیکه نه، به س دایکم لیره یه
و...

راسکۆلنیکۆف کتوپر به ره و لای پۆرفیزی وه رچه رها:

- ... جا خوانه خواسته گه ر گومان بکا...

هه مدیسان خیرا پرووی له رازومیخین کرده وه و هه ولی دا تا
ده کړی له رزینیک بخته دهنگییه وه:

- که کاتژمیره که ی باوکم ون بووه، پنی بیتاقه ت ده بن! خۆت ژن و
شت ده ناسی!

رازومیخین زویر بوو و هاواری کرد:

- نا، به هه یج شتیه یه ک! خۆ مه به ستم ئه وه نه بوو، به گشتی
قه سه که ی من شتیکی تر بوو کاکه گیان!

راسکۆلنیکۆف په ریشان و له رزۆک به خۆیی گوت: کاره که م باش
بوو؟ ئاسایی ده رکه وت؟ زیاده رۆیی تێدانه بوو؟ ئاخه ر بۆچی گوتم
خۆت ژن و شت ده ناسی؟

پۆرفیزی پیترو فیچ دیار نه بوو بۆچی له م بینه وه به رده یه دا پرسیی:

- ئۆو، دایکتان هاتووه بۆ لاتان؟

- به لێ.

- که ی هاتوون؟

- دوینی عه سه ر.

پۇرفىرى ۋەك ئەۋەى لە زەينىدا خەرىكى سەنگوسووككرىنى
پرسىيارىك بىت، ئىستىكى كرى و پاشان زۇر سارد و هىمن درىژهى
پىندا:

– ھەرچۇنىك بوۋە شتەكانى ئىۋە پارىزراۋ دەبن، من دەمىك بوۋ
لىزە چاۋەپىتان بوۋم.

ئەمەى گوت و بە پروالەت ۋا دەرنەدەكەوت كە ئامازەى بە خالىكى
گرىك كرىبن، چۇنگە ھەر نەتدەگوت قسەىەكى تايىبەتى كرىدوۋە،
تەپلەكىكى بۇ رازومىخىن خزاندى، كە بىبەزەبىيانە و بىبىاك سووتوۋەكەى
دادەتەكاندە سەر فەرشەكە. راسكۇلنىكۇف راجەنى، ۋەلى پۇرفىرى
ھىشتا سەرقالى تەپلەكەكەى رازومىخىن بوۋ و بەۋ جۇرەى كە
دەردەكەوت، ئاگادارى ھىچ شتىك نەبوۋ.

رازومىخىن ھاۋارى كرى:

– چىت گوت؟ چاۋەپى بوۋى تو؟ بۇچى؟ بۇ دەتزانى كە ئەۋىش
لاى پىرىژنەكە بارمتەى ھەىە؟

پۇرفىرى پىترۇقىچ پوۋى دەمى كرىدە راسكۇلنىكۇف:

– بارمتەكانى ئىۋە، ھەمان ئەلفە و كاتژمىرەكە، پىكەۋە كاغەزىكىيان
لىۋە پىچابوۋن و لەسەر كاغەزەكەش بە دەستخەتىكى زۇر ناخۇش
ناۋاتانىان نووسىبوۋ، پىككەوتى ئەۋ رۇژەشى لەسەر بوۋ كە
بارمتەكەتان دانابوۋ...

– چۇنە ئاۋھا ورىدن؟

راسكۇلنىكۇف بزەپەكى لاروۋىرى ھاتى و خۇى ناچار كرى چاۋ
بىرىتە پوۋخسارى پۇرفىرى، بەلام نەىتۋانى و كتوپر بۇى زىاد كرى:

– نەيىتە روودارى! ئەمەم بۆيە گوت، لام وايە بارمتهكان يەك دانە
و دوو دانە نەبوونە خۆ... ئاسان نىيە ھەموويانت بىر بىمىتن... وەلن
ئۆۋە زۆر باش ھەمووتان بىر ماون و... جا...

لەبەرخۆيەۋە بىرى كىردەۋە: گەمژانە بوو! جىنى داخ بوو! باشە من
بۆ ئەمەم رىيسا؟

– ئاخىر ئەوانەي كە بارمتهيان ھەبوو، ھاتن و ئىستە دەيانناسىن،
بى لە ئۆۋە. ئۆۋە تەنيا كەسن كە نەھاتنە پىش.

پۇرفىرى بە دەنگىك ۋەلامى دايەۋە كە نەدەكرا بلىت تانەنامىز بوو.
– تۈزىك نەخۆش بووم.

– بەلن، ئاگادارم. تەنانت بىستىشم كە زۆر زۆر نىگەرانى شتىك
بوون. ئۆۋە ئىستەش رەنگوبۆيەكى واتان پىۋە نىيە!

راسكۆلنىكوف، لە ۋەلامدا، بىپىزىز و بەدخوانە پىيدا ھەلشاخا و
تەنانت بە تەۋاۋى ئاۋازى دەنگىشى گۇرابوو:

– رەنگوبۆم ۋەك خۆيەتى... ئەسلەن بە پىچەۋانەۋە، زۇرىش باشم!

سات دۋاى سات زياتر بە قىندا دەچو و نەيدەتۋانى پىش بە
ھەلچۈنى خۆى بگرىت. ھەمدىسان برووسكەئاسا بىرىك ھاتە
سەروەختى: گەر توورە بىم، ئاخىرىيەكەى شتىكم لە دەم دەردەچى و
خۆم تووش دەكەم. بۆچى ئازارم دەدەن ئەمانە؟

ئەم جارەيان رازومىخىن خۆى ھەلقورتاند:

– گوتى ھەر زۆر باشم؟ ھەر ئەمەمان نەبىستىبوو! دۋىتنى ھەر لە
بەيانىيەۋە تا درەنگانى شەۋ بىھۆش بوو و وپىنە دەكرد. پۇرفىرى،
باۋەر دەكەى ھەر كە من و زۆسىمۆف چاومان لى لادا، سەرەپاى
ئەۋەى كە بە زۇرىش دەيتۋانى جل لە بەر بكا و بە پىۋە بوەستى،

بۇي دەرچوو و ھەموومانى نارد؟ كاكم تا نيوەشەو خەرىكى ويىگەپى و پابواردن بوو... بە دريژايى ماوەكەش وپىنەكردىنكى پىسى لەگەل بوو! دەتوانى وپىناى بكەى! خۇ من تا ئىستە شتى وام نەديوە!

پۇرفىرى بە شىوہەيەكى ژنانە سەرى لەقاند:

– سەيرە! وپىنەكردىنكى پىس؟ باسى بكن، با بزانيں!

راسكۇلنىكوف توورە بوو و جلەوى زمانىى لەدەست دەرچوو بوو:

– ئەى ھاوار، قسەى بەلاش دەكا! باوەر بە ھەلىتوپەلىتەى نەكەن! كەرچى ئىوہ بى ئەوہى منىش بىلىم، باوەر بە وھا شتى ناكەن!

بەلام پۇرفىرى پىترۇفچ دەتگوت ئەم چەند وشە نااسايىيەى ھەر نەبىستەن.

پازومىخىن گەرم بوو:

– دەى ئەگەر جەنابى پاىەبەرزت وپىنەت نەبوو، چۇن بوو بۇي دەرچوو؟ ئەى لە دەرەوہ ئىشت چى بوو؟ بەدواى چىبەوہ بووى؟... بۇچى بە دزىبەوہ پۇيشتى؟ ئەسلەن ئەو كاتەى كە خەرىك بووى دەچووہە دەرى، ھۇشت لەسەر خۇت بوو؟ ئىستە ئىتر مەترسىبەكە تىپەپىوہ و وا راستگۇيانە قسەى لەسەر دەكەم!

راسكۇلنىكوف كتوپر بە بزەيەكى ژەھراوىى بىشەرمانەوہ پروى كرده پۇرفىرى:

– دوپىنى ئىتر خەرىك بوو بەدەست ئەمانەوہ تىك دەچووم! وىستم بىانخەلەتىنم و بچمە شوپىنك كە دەستى كەسم پىن پانەگا و ھەرچى پارەش ھەبوو لەگەل خۇمدا بردم! ئەم بەرىز زامىوتوفە پارەكانى بىنىن. خراپ نىبە ئىوہ باسى بكن، جەنابى زامىوتوف، من دوپىنى وپىنەم دەكرد يان ھۇشم لەسەر خۇى بوو؟ ئەم كىشەيە يەكلایى بكەرەوہ دەى!

راسكولنيكوف دەيتوانى دەستبەجى زامپۇتۇف بىخىكىتى، چۈنكى
لەئاست نىگاي زەق و بىدەنگىي پياوھ گەنجەكەدا خۇي پىن رانەدەگىرا.
زامپۇتۇف وشك و بە زۆر وەلامى دايەوھ:

- بە بۇچوونى من قسەكردنى ئىوھ زۆر ئاقلانە بوو و تەنانەت
دەتوانم بلىم لىتھاتوانە... ھەر ئەوئەندە ھەبوو كە زياد لە رادە توورە
بوون.

پۇرفىرى پىترۇفېچ ھاتە ئىو. باسەكەوھ:

- نىكودىم فۇمىچىش ئەمىرۇ پىنى گوتم كە درەنگانى دوئىشەو ئىوھى
لە مالى ئەو پياوھدا دىوھ كە گالىسكە كەردبووى بە ژىرەوھ... يارۇ
فەرمانبەرەكە...

رازومىخىن گوتى:

- دە فەرموو، ھەمدىسان باسى فەرمانبەرەكەيە! دەي، كارەكەت
شىتتانه بووھ ئىتر، بۇ مرۇفى ئاقل وەھا كارى دەكا؟ ھەموو پارەكەي
خۇتت دايە ژنەكەي بۇ رېئورەسمى بەخاكسپاردن. دەتوئىست خىزى
بەكەي؟ دەي پارزە يان تەنانەت بىست رۇبلىت پىن بدابا و لانىكەم سى
رۇبلىت بۇ خۇت گل بداباوھ... بەس جەنابى پاىەبەرزت دەبوو ھەر
ھەمووى بەدەيتى بۇ ئەوھى دلت ئاو بخواتەوھ!

- كى نالى من گەنجىنەيەكم نەدۇزىوھتەوھ و تو لىي
بىتتاگاي! ھۇكارى دەستودلكراوھىيەكەي دوئىنىشم ھەر ئەوھ
بووھ!... جەنابى زامپۇتۇف كە لەوئى دانىشتووھ، چاك دەزانى
من گەنجىنەم دۇزىوھتەوھ!...

راسكولنيكوف بە لىئوى لەرزۇكەوھ پووى كەردە پۇرفىرى و
دريژەي پىن دا:

– توو خوا بمانبوورن که وا نیوکاتژمیره خه ریکین بهم قسانه
پروپو وچانه کاتان ده کوژین. بیزارمان کردن، وایه؟

– نا، ریزتان هه به... به پیچه وانه وه، ته و او به پیچه وانه وه! خوزگه
خوتان ده تانزانی که به لای منه وه چنده جینی سه رنجن! سه یرکردنی
ئیوه و بیستنی قسه کاتان گه لیک سه رنجرا کیشه... دوا جاریش ده بین
بلیم که زور دلخوشم واتان به باش زانی ناقیبهت سه ریکیش له من
بدن.

رازومیخین هاواری کرد:

– خو ئیسته ده توانی پیاله یه ک چایمان بدهیتی! گه روومان وشک
بوو، کاکی خوم!

– ئای له و پیشنیاره باشه! کن نالی ئیمهش له گه لتان چای
ناخوینه وه. بهس حه ز ناگن بۆ نمونه شتیکی... خوشتر بهر له چای
هه لبده ین؟

– عه ره بانه کت راکیشه کاکه!

پورفیری پیترو فیچ چوو فرمان بدات تا چای بیتن.

له زهینی پاسکولنیکزفدا بیرگه لی ئالوز لیک ده ئالان و توورپی
سنووری تته پانده بوو: له هه مووی خراپتر نه وه به که ته نانهت نه رک
ناکیشن و شتیک بشارنه وه؛ هه ر نازانن ریز و حورمهت چیه! باشه
هه می خویره، من و تو به ک که تا ئیسته چاومان به به کتری
نه که وتوو، ئاخو چون کتوپر له گه ل نیکودیم قومیچ باسی من
ده هینیه ناوه وه؟ که واته ته نانهت بوشیان گرنک نیه پرده پوشیه ک
بگن، وه ک ره وه سه گیکی هار که وتوو نه ته شوینم. خه ریکن به ره ژوی
ره شن تف ده که نه نیوچاوم!

لە رقان سەر تاپتى ھەلدە لەرزى: بىسرە وىننە بناگويم، تەنيا يارىي
مشك و پشايەم لە گەل مەكەن. لە ئىوھ ناوھ شىتەوھ، پورفىرى
پىتروفىچ... ئەم ھەلسووكوتە باش نىيە، رىك ناپايويە! وەلى ھاكا
منىش لىتان ھاتمە دەنگ، جەنابى پاىبەرز. كە ھەستامەوھ و ھەقىقەتم
تف كرده دەموچاوى ناشىرىنتان، ئەوسا تىدەگەن كە چەندە بىز لە
چروچاوى يەك بە يەكتان دەكەمەوھ!

ھەناسەى بۆ نەدەدرا.

بەس كى نالى تووشى خەيالەت نەبوومە؟ رەنگە ھەموو شتى تەنيا
خەيالەتلىكى پوچ بىن و من تووشى ھەلە يەكى گەورە بووبم؟ ئاخىر خۆ
ئەزمونىشم نىيە، ئەى ئەگەر لە گەرمەى بابەتە كەدا پەست بىم و
نەتوانم لە يارىيەكى ھىندە چەپەلانەدا رۆلى خۆم بگىرم؟ لەوانە شە
ھىچ شتىك دەستەنقەست نەبووبىن. نالىم شتىكى تايبەتتايان گوت، ھەر
قسەى ئاسايى بوو، وەلى ھەر لەم قسە ئاسايى و رەواژنەبىيانە ياندا
شتى ھەيە كە... باشە من بۆچى ئاوا رىكوراست گوتم لای ئەو
خاتونە؟ ئەى زامىوتوف؟ بۆچى كە راپەوھ بۆ ئەو كاتە و فلتاندى كە
ئىوھ زۆر ئاقلانە قسەتان دەكرد و تەنانەت دەشتوانم بلىم لىھاتوانە؟
باشە شىوازی قسەكردنى ئەمانە بۆ دەبى ئاوا بىن؟ ئەرى، شىوازی...
جا رازومىخىنىش لىرە بىخەم بۆى دانىشتووھ، ئەى بۆچى ھەست ناكا
شتى لە ئارادايە؟ ئەو دەبەنگە پاكە ھىچ كاتى گومان نابا كە شتى
لە ئارادايە!... ئەى ھاوار، خۆ ئەم تايەش بووھە ملۆزم، ھەمدىسان
گەراوھتەوھ! باشە ئىستە پورفىرى چاوى لى داگرتم يان دای نەگرت؟
قسەى بەلاشە، ئاخىر بۆ دەبى چاوا دابگرى، قلىرى ئاوا! دەيانەوى
پەستم بگەن؟ يان خەرىكن پىم رادەبويزن؟ لەو ھالەتە بەدەر نىيە، يان
خەيالەتى پوچە يان مەسەلەكە دەزانن!... تەنانەت زامىوتوفىش لىمان
رەودار بووھ... باشە ئەم پياوھ رەودار نەبووھ؟ كابرا، لە شەوئىكدا
بۆچوونى گۆرا. دەمزانى ژىروژوور دەبىتەوھ! كابرا يەكەم جارىەتى

بیته مالی پورفیری، که چی هر دهلنی مالی باوکیه تی! جا پوررفیتریش
حسیتی میوانی بوناکا، دیاره خورمانه یه و به ئاسانی پشتی تی دهکا و
داده نیشی! زور به جوانی روونه که پیکه وه یه کیان گرتووه له دژی
منی نه گهت! بهر له هاتنی نیمه ش خه ریک بوون باسی منیان ده کرد!...
یانی مه سه له ی نه پارتمانه که ده زانن؟ خوا بکا زوو بیبرنه وه!... که
گوتم دویتنی بوی دهرچومه و ویستومه بیانخه له تینم و بچمه
شویتنی که دهستی هیچ کامیانم بِن نهگا، پوررفیتری نه سلن میشن
نه بووه میوانی. باش بوو باسیم هیتایه ناوه وه، له وانیه دواپی به که لکم
بی... ورینه کردن... دهلین ورینه م کردوه!... هاهاما! باش ده زانی
دویتنی ئیواره چی بووه و چون تیپه ریوه، بهس نه یه ده زانی دایکم
هاتووه!... جا تو سه بیری نه و پیریژنه که به پینووس ریکه وته کی
له سهر پاکه ته کان نووسیوه!... خه یالتان خاوه، ناتوانن پیوهم که ن! هیچ
به لگه یه ک له نارادا نییه، تنیا و تنیا کریمانیه! کهر به لگه تان هه یه
بیخه نه روو بزائم! مه سه له ی نه پارتمانه که ش نایته سه ره داو و تنیا
ورینه یه! باش ده زانم چیمان بِن بلیم! یانی به سه ره اتی نه پارتمانه که
ده زانن؟ تا تینه گم بِن نانیمه دهری! باشه بوچی هه ستام و هاتمه
ئیره؟ وه لن هر نه وه ی که ئیسته توورهم بو خوی به لگه یه کی
سه لمینه ره! ناخ چنده تووره و به دخوو بوومه من! له وانه شه خراب
نه بِن وه لن... ده بِن وای بنوینم که نه خوشم... نه و خه ریکه په ستم دهکا.
ده یه وی پیوهم بکا. باشه نه مه چ کاری بوو هه ستام و هاتمه ئیره؟

برووسکه ئاسا هه موو نه م بیرانه ی به زه یندا تیپه رین.

پوررفیتری پیتروفیچ که رایه وه و ئیسته ده تگوت ته نانه ت وا دیار بوو
زیاتر له پیش رووخوش و شاده:

— کاکه گیان، میوانیه که ی دوینیت چاک تیکی داین... نه وه ی راستی
بی، وه خته سه رم به تقی!

پرووی کردبوو و پازومیخین و پێدەکنی و شیوازی قسەکردنەکەشی
زۆر لە هی پێشتر جیاواز بوو.

– کەواتە خۆش پاتان بواردوو! باسەکەتان زۆر سەرنجراکێش
بوو هەلبەتە. من پێک لە بەشە سەرنجراکێشەکەیدا جێم هێشتن و
رۆیشتم. کێ براوێ بوو ناخری؟

– ئەی هاوار، براوێ چێیە! باسەکەمان گەیشتە سەر پرسى نەمرى
و تا کەشکەلانی فەلەک رۆیشت!

– باوەر دەکەى پۆدیا، کە ئەم گەیشتن بە کەشکەلانی فەلەکەیان لە
کوێو دەستی پێ کرد؟ باسەکەیان لەسەر ئەو بوو کە دەیانگوت
بزانین لە بنەپەتەو تەوان بوونی هەبە یان نا. پێم گوتی کە خەریک
بوو میتشکی بەکتریمان دەخست!

پاسکۆلنیکوف خەمسارد وەلامی دایەو:

– ئەمە کەى جێى سەرسامییە؟ خۆ ئەمە بوو تە کەلکەلەى پۆزانەى
کۆمەلگەى ئێمە!

پۆرفیری پوونکردنەوێ دا:

– هەلبەتە بە جۆریکی تر خرایە بەر باس!

پازومیخین وەک هەمیشە خروشاو و بە گوروتینەوێ هاوڕایی
خۆى دەربێرى:

– راست دەکەى، بەم جۆرە نەبوو کە گوتمان! پۆدیا، تۆش ئێستە
چاک گوی بگرە و بۆچوونی خۆت بلێ، دەمەوێ بۆچوونی تۆش
بزانم. دوینی خەریک بووم کەلەپەقانە بەرگرم لە قسەى خۆم دەکرد
و بە درێزایی ئەو ماوەیەش چاوەڕێ بووم تۆ ببیت و یارمەتیم بدەى؛
تەنانەت پێشم گوتن بپیارە بێ... مەسەلەکە لە مشتومپرکردن لەسەر

بۆچوونی سۆسیالیستەکانەو دەستی پێ کرد و ئەمەش جینی سەرسامی نییە! دەزانی کە سۆسیالیستەکان دەلێن تاوان کاردانەو هەبە کە لە بەرانبەر ناپتیکییە کۆمەڵایەتیەکان و شتی ترا! نامادە نین پەسەندی بکەن کە دەکرێ هۆکاری تریشی هەبێ! بە بۆچوونی ئەوان هەر بە تەنیا ئەم هۆکارە ی هەیه!...

پۆرفیتری پیتروڤیچ هاواری لێ هەستا:

- قسە ی هەلە قۆمە لەق دەکە ی، کاکە گیان!

خانەخوێ تا دەهات زیاتر دەخروشا و هەر کە نیگای دەچوو هە سەر رازومیخین، پیکەنین دەیگرت، بەلام پیکەنینەکە ی زیاتر رازومیخینی گەرم دەکرد. رازومیخین بەو پەری گەرموگۆپییه وە قسە ی بە پۆرفیتری بپێ:

- نامادە نین پەسەندی بکەن تاوان هۆکاری تریشی هەیه! قسە ی هەلە قۆمە لەق ناکەم، بە هەلە شدا ناچم! پە یام و نامیلکە کانیانتان نیشان دەدەم! گرتوو یانە بەم دەبرینەو ه: کاریگەریی ژینگە و کۆمەڵگە! خۆ یانی لەسەر بە کوشت دەدەن! ئێ، کۆتاییەکە ی بە چ ئەنجامیک دەگەن؟ بەو ئەنجامە ی کە ئەگەر پیکخستنی کۆمەڵگە دروست و بە پتوهر بێ، ئیتر تاوانتیک لەئارادا نییە، چونکە ئیتر هیچ کێشە یە ک نە ماو هتەو ه تا کە سنی بیهوی لەدژی بو ه سستیتەو ه و بە نییادەم لە چاو ترووسکاندنیکدا دەبیته نمونە ی دروستکاری و هیژایی! بە هیچ شیو ه یە ک سروسستی مرقوف لە بەرچاو ناگرن، سروسشت وە لا دەنن... ئەسلەن بەلای ئەوانەو ه شتی نییە بە ناوی سروسشتی مرقوفەو ه! ئەقلیان بەو ه ناشکی کە رەچە لەکی مرقوف، خەریکە رەوتی پەرسەندنیک ی میژووی دەبپێ و دوا جار خۆ ی دەگات بە کۆمەڵگە یەکی ئاسایی؛ بە پێچەوانەو ه، باوهریان وایە سیستیمیک ی کۆمەڵایەتی کە لە ئەقلینکی حسیبکارەو ه دەدەلێ، بپیارە بێ بە هانای

سەرانسەرى مەرقاھەتتەيەۋە ۋە ھەموۋان چاڭ ۋە بەۋىژدان بكا، جا ھەموۋ تاۋانەكان بىشۋاتەۋە ۋە بېيارىشە لە ھەر پەرەسەندىكى مېژۋىي باشتر كار بكا! ئىتر كارىان بە رەۋتى پەرەسەندەۋە چىيە؟ ھەر لە بەر ئەۋەشە كە دژمنى خوينى مېژۋون ۋە دەلېن سەر تا سەرى ئاژاۋەيە ۋە چەپەلى ۋە گەمژەي! پوۋنكردەۋەكەشيان ھەر بە تەنيا ئەۋ بەك ۋە شەي گەمژەيە! ئىستە دەزانى بۆچى رقيان لە رەۋتى ژيانە؟ چونكە رقيان لە زىندوۋەكانە! مەرقاھى زىندوۋ ژيانى دەۋى ۋە ناچىتە ژىر بارى ياسا مىكانىكىيەكانەۋە! مەرقاھى زىندوۋ گومان دەكا، ئاخىر مەرقاھى زىندوۋ لا لە سىروۋشتى خۇشى دەكاتەۋە! ۋەلى ئەۋ بوۋنەۋەرەي كە ئەۋان بۆي دەگەپىن، بۆنى تەرمى لىۋە دى ۋە دەكرى بە مۇم دروستى بكا، تەنانە زىندوۋش نىيە، ۋىستى نىيە، ملكەچ ۋە خزمەتكارە ۋە گەر بىشمى سەپىچى لە كارىدا نىيە! ئەۋپەرى دەگاتە ئەۋەي كە ھىندە ھەموۋ شتى دابىەزىن تا بگاتە ئاستى خىشت نانەسەرخىشت بۆ ژوورگەل ۋە پارەۋى بىناي ھاۋبەشى سۇسپالىستەكان! دەي، فەرمو، گرىمان بىناي ھاۋبەشيش نامادەيە! ۋەلى قسەكە ئەۋەيە كە سىروۋشتى مەرقاھ نامادە نىيە بخزىتە نىۋ بىناي ھاۋبەشى سۇسپالىستەكانەۋە. مەرقاھ ھىشتا ژيانى دەۋى ۋە ھىشتا رەۋتى ئاسايى پەرەسەندى نەبېۋە! جارى زوۋە بۆ ئەۋەي بچى لە ناۋجەرگەي گۆپستاندا بخەۋى! ئاكرى بە لۆژىك سىروۋشتى مەرقاھ بخەلەتتى، ئاكرى، كاكە گيان! لۆژىك تەنيا دوۋ سى گرىمانە لە بەرچاۋ دەگرى، بەس ملىۋنان ئەگەرى دىكەش ھەيە! كەۋاتە چى بگەين ئىستە؟ نەكا پىۋىست بكا ملىۋنان گرىمانە بخەينە لاۋە ۋە تەنيا خۇمان بۆ پىرسى خۇشگوزەرانى مەرقاھ يەكلابى بگەينەۋە؟ بەلى، بە پوۋالەت زۆر سادە ۋە شىۋاۋى تىگەيشتە! سادەيەكەي ھىندە ۋە سۋەسەكەرە كە مەرقاھ شۋىن خۇي دەخا! خۇ بىركردەۋەي ناۋى ئىتر! مەسەلە سەرەككىيەكە ھەر ئەمەيە، تەنانەت پىۋىست ناكە بىرت

بخه یته کار! فهلسهفه ی گشتی و رهمز و پازی ژیان چووہ نیو دوو
په په کاغه زه وه و ته واو!

پورفیری پیکه نی:

– کاکه که سیک ئەمه راگری، ههوساری پچراندووه! دهست و پتی
ئەمه بیهستنه وه!

جا پرووی کرده راسکولنیکوف:

– دویتشه ویش هەر ئەم بەزمه بوو له گه ل شەش که سدا که
ترنجابوونە ژووریکه وه و جا هاوکات پر به گهرووشیان دهیانقیراندا!
ههلبه ته دوا ی ئه وه ی که به خورادنه وه یه کی باش شهرمه زاری کردین...
باوه ر ده که ن؟ نا، براله، به هه له دا ده چی. ده ور به ریش کاریگه ری
به سه ر ریژه ی تاوانه وه هه یه؛ من پالپشتی له وه ده که م!

– منیش ده زانم کاریگه ری هه یه، وه لی بۆ ئەمه یان وه لامیکم
بده ره وه: پیاویکی چل ساله ده ستردیژی سیکسی ده کاته سه ر
کچۆله یه کی ده ساله؛ ده ته وی بلی ده ور به ر ناچاری کردووه؟

پورفیری یه کسه ر جددی و شکۆدار گوتی:

– ئەگه ر بمانه وی ریک و ورد وه لام بده یه وه، ده بین بلین به لی،
زۆر به ئاسانی ده توانین ئەمه ش بده یه پال ده ور به ر، هەر زۆر
ئاسانیش.

رازومیخین که چاوی په ریوووه ته وقی سه ری، نه پاندى:

– باشه! که واته لیکه ری منیش بیسه لمینم برژانگه کانی تو سپین و
ته نیا به و به لگه یه ش سپین که به رزی تاوه ری زهنگی کلێسه ی ئیقانی
که وه ره هفتا مه تره! جا پروون و ریک و به شتیوازیکی مؤدیرن
ده یسه لمینم و ته نانه ت به جۆریک له جۆره کانی ش لیبرالانه! من
ئاماده م و تا کوتاییش له سه ری ده پۆم! گره و ده که ی؟

– قەبولمە، گرەو دەكەم! تامەز رۆم بزەنم دەتەوئ چۆن بيسەلمىنى؟
رازومىخىن لە جىگەكەى ھەستايەو ھە دەست پارفېرىي دور
خستەو:

– ئەى خوا بە نەفرەتت كا، ھەر خەرىكى گالتهوگەپ و پاباردنى!
ئاخر قەسەكردن لەگەل تو چ سوودىكى ھەيە؟ ھىچ كارىكى بيمەبەست
نېيە، تو ھىشتا نەتناسىو، پۇدىا خان! دوينى زۆرى بۇ ھىتابووين،
تەنيا بۇ ئەوئى بە يەك بە يەكمان پابويزى و بماننيزى! خوا دەزانى
چىي بە دەمدا ھات! ئەو گەمزانەش پنى شاگەشكە دەبوون!... ئەم
كابرايە دەتوانى تا دوو ھەفتە لەسەر گالته جارپىيەكەى بېوا! پار
ھەمووانى كۆ كوردنەو ھە دەمەوئ لەبەر ئەم ھۆكارە و ئەو ھۆكارە
بچم بۇ پەرسىتگە و بيمە راھىب و دوو مانكى پەبەق گرتى بەم
يارپىيەو! لەم دوایانەشدا لە كەللەى دا كە نيازى ژنھىنانى ھەيە و
ئامادەكارىي سەرەتايى كردو ھەر ئەوئەندەى ماو ھەخۆى ھەلداتە
سەر تەختەخەوئى زاوايەكە! جلى زاوايەكەى بە كوردن دا و ھەموومان
دەستمان كوردە پىرۆزبايىكردن و ئەم شتانە، كەچى نە ھەوالىك لە
بووكى ھەبوو و نە ھىچ شتىكى تر! ھەمووى خەيالەت بوو!

– خۆ بىنى كە درۆ دەكەى! پىشتەر پامسپاردبوو جەكە بدوورن.
پاشان كە تەماشام كرد قاتبۆينباخەكە تازەيە، ئەو ھەم بە خەيالدا ھات
كە ئىو ھەبىرم!

راسكۆلنىكۆف خەمساردانە پرسىي:

– يانى ھەمىشە بەم لىھاتووييەت ئەوانى تر دەنيزى؟

– ھەرگىز بە خەيال تاندا نەدە ھات مرقۇئىكى ئاوا ھەم، ئەرى؟ گەر
مۆلەت بەن، ئىو ھەم دەنيزم! ھاھا! نا، بەرپىز، من تەنيا پاستىيەكە بە
ئىو ھەلیم! ئەم ھەموو قەسە و مشتومرە لەبارەى تاوان و دەوروبەر

و کچوله کانه وه ئه و گوتاره ی جه نابی بهرزوبه پیزتانی بیر هینامه وه که زوریش به لامه وه سه رنجراکیش بوو؛ له باره ی تاوان یان وه ها شتیکه وه... ئیسته کتومت ناو نیشانه که یم بیر نییه. دوو مانگ له مه و بهر بوو که له رۆژنامه ی گوته دا به تامه زورییه وه خویندمه وه.

راسکولنیکوف سه رسامانه پرسیی:

- گوتاری من؟ له رۆژنامه ی گوته دا؟ به لئی، شهش مانگ له مه و بهر که وازم له زانکو هینا، وهک ره خنه یهک ئه و گوتاره م له سه ر کتیییک نووسی، وه لئی ناردم بۆ حهفته نامه ی گوته نهک رۆژنامه ی گوته!

- بهس دواچار رۆژنامه ی گوته چاپی کرد.

- حهفته نامه ی گوته هه ر ئه و رۆژه داخرا و له بهر ئه وه چاپیان نه کرد.

- به لئی، فه رمایشته که تان راسته! وه لئی حهفته نامه ی گوته له گه ل رۆژنامه ی گوته بوونه یهک و له راستیدا گوتاره که ی ئیوهش دوو مانگ له مه و بهر بلاو بووه وه. ناگاداری نه بوون؟

راسکولنیکوف هه ر به راستی ناگادار نه بوو بوو.

- سهیره! له وانه شه بپه پاره یه کیشیان له سه ر گوتاره که خواردیی! ئیوه هه ر به راستی مره فئیکی سه یرن! دووره پهریزیتان گه یشتووته ئاستیک که ته نانه ت له بابه تگه لی په یوه سه ست به خوشتان بیئاگان. مه سه له ی گوتاره که راسته، دلنیا بن.

رازومیخین هاواری کرد:

- ئای ده سه خووش، رۆدیا! منیش له گوتاره که بیئاگا بووم! هه ر ئه مرۆ ده چه م کتییخانه و ژماره ی ئه و بلاو کراوه یه ده کرم... هی دوو مانگ له مه و بهر بووه؟ ریککه تی چه ند؟ ئه سه لهن ریککه وته که ی گرنگ نییه، ده یدوزمه وه! مه سه له یه کی سه یره! ئه ی بۆچی به ئیمه ت نه گوت؟

- باشە چۆن تىنگە يىشتن كە گوتارە كە ھى منە؟ ئاخىر تەنيا پىتەكانى سەرەتاي ناوھەكەم نووسىيىو!

- بە ھەلكەوت بوو... چەند پۇژى پىش ئىستە. سەرنووسەرەكە ناسياو، لەپى ئەوانەو تىنگە يىشتم... زۆر سەرنجراكىش بوو بۇ من.

- لەو گوتارەدا بارى دەروونى تاوانكارم پىش تاوان تا دواترى شى كىردبووھە.

- بەلى، كىتومت، ھەرەھا بە بۇچوونى ئىو ھەمىشە تووشىبوونى تاوان نەخۇشى لەگەلە. زۆر زۆر داھىنەرانە ئەم پرسەى ئىو، وەلى... وەلى بەشىكى تىرى گوتارەكە تان زۆر زىاتر سەرنجى منى پاكىشا، بەشى كوتاي... يانى ئەو تىۋرىيەى كە لە كوتايى گوتارەكەدا دەيخەنە بەرباس. بەس حەيف كە تەنيا ئامازەيەكتان پىن كىردوۋە و تىروتەسەل نەتانكىردوۋەتەو. بە كورتىيەكەى گەر بىرتان بى، لە كوتايى گوتارەكەدا كورتە ئامازەيەك بە مرقۇفانىكى تايىت دەكەن كە دەتوانن... يانى دەتوانن و ئاسانە، بە جۆرى لە جۆرەكان لەوھەدا سەرىشكن كە دەست بەدەنە ھەر كىردەوھەكى نااكارى و تەنانەت تاوان و جا كوتىووتان ئەم كەسانە لە سەرووى ياساۋەن.

پاسكولنىكۆف بەو بەزەيەكى گرت كە پۇرفىرى دەسئەنقەست بىرۆكەكەى ئەوى بە لاپىدا بىردوۋە و خەرىكە زىادەپۇيانە شى دەكاتەو.

پازومىخىن كە دەنگوت ترسى لى نىشتوۋە، پرسى:

- چى بوو؟ تىنەگە يىشتم! دووبارەى بەرەو بەزانم! مۇلە تىپىدراون بۇ كىردنى ھەر تاوانىكە؟ نەكا دەرووبەر لەم نىوھەندەدا ھاندەر بى، ھا؟

پۇرفىرى ۋەلامى داىوھە:

– نا، نا، ناکرئ بلتین له‌بەر دەوروبەرە. گەر گوتاری ھاوپنکەمان بخوینیتەو، دەبینی مرۆفەکانیان بەسەر دوو دەستەدا پۆلین کردوون: مرۆفە ئاسایی و مرۆفە ریزپەرەکان^۱. مرۆفە ئاساییەکان دەبێ بەرفەرمان بن و مافی بەزاندنی سنوورەکانی یاسایان نییە، چونکە ھەر چۆنیک بێ دواچار ئاسایین ئیترا! بەس مرۆفە ریزپەرەکان رێپێدراون ھەر تاوانیک بکەن و ھەر چۆنی پێیان خۆشە یاسا بشکێنن، تەنیا و تەنیا لەبەر ئەوەی کە ریزپەرەن. گەر بە ھەلەدا نەچم، چەقی باسەکەتان ئەمە بوو، وایە؟

رازومیخین واق و وەر لەژێر لێوێوە بۆلاندى:

– ئەوێ منگەمنگی چیتە؟ مەگەر وەھا شتێ رێی تیدەچن؟

راسکۆلنیکۆف ئەم جارەش بزە گرتی. پێی زانیوون و باش دەیزانی چ نەخشە یەکیان بۆ کیشاوە و دەیانەوی بەرەو کوینی پەلکێش بکەن. دواچار بریاری دا ئەو مەملانییە پەسەند بکات و خاکەرا و زۆر سادە ھاتە گز:

– قەسەى من لەو گوتارەدا لە بنەرەتەو شتێکی تر بوو، وەلى دانى پێدا دەنیم ئێوێ تا رادەیک بە باشی مەبەستەکەتان گەیاندى و تەنانەت دەکرئ بلتین زۆریش باش...

راسکۆلنیکۆف دەتگوت بەم دانپێدانانە رەزامەندییەکی تاییبەتی تیگەر:

– وەلى ناکۆکیی نێوان من و ئێوێ لێرەدایە: من لەسەر ئەوێ سوور نەبووم کە پێویستە ھەمیشە مرۆفە ریزپەرەکان یاسا پاشیل بکەن، خۆ ئەگەر مەبەستەکەم ئەوێ با گوتارەکەیان چاپ نەدەکرد. من تەنیا کورتەنامازەیکم بەوێ کرد کە مرۆفی ریزپەر ئەو مافەى ھەبە، جا

۱. ریزپەر: تاییبەتی، ھەلاوێردراو، ناوازە، شاز.

مافینکی دەروونیش نەک یاسایی، کە ویژدانی خۆی بکاتە بنەما و هەندێ بەر بەستی تاییەت رابمائی، هەلبەتە تەنیا و تەنیا ئەگەر بۆ بەکرده بیکردنی ئەندیشه کانی یارمەتییه کی بدەن (چونکە لەوانە یە ئەندیشه کانی ئەو مرقایەتی رزگار بکەن). گوتتان من بە تێرۆتە سەلی بابەتە کەم نەکردوو هەتەو، باشە، من ئامادەم بۆتانی روون بکەمەو! لام وایە بە لاپیدا نەچومە و ئێو هەش خۆتان دەتانهوئج باسە کەمتان بۆ روون بکەمەو. زۆر باشە، قوربان! بە بۆچوونی من ئەگەر لەبەر فلان و فیسارە هۆکار، بریار بووبا داھیتانە کانی کتێلەر^۱ و نیوتن بە نەناسراوی بمیننەو، تەنیا مەگەر بەو مەرجی کە سیک یان دە یان سەد کەس یاخود تەنانەت زیاتریش ببینە قوربانی، نیوتن ئەو مافە ی هەبوو، یانی نەک هەر ماف، بەرئەرک بوو ئەو دە یان سەد کەسە لەسەر رینگە کە ی رامائی تا مرقایەتی لە داھیتانە کە ی ئەو سوودمەند بێ. لەگەڵ ئەو هەشدا، نابێ وا لیک بدریتەو کە نیوتن بۆی هەبوو بە کە یفی خۆی بەناو کەوئ و راست و چەپ مرقف بکوژئ یان رۆژانە لە بازاردا شت بدزئ. پاشانیش هیندە ی بیرم بێ لە گوتارە کە دا ئەو م شێ کردوو هەتەو و گوتوو مە کە هەموو یاسادانەر و رابەرە کان... بۆ

۱. Johannes Kepler: یۆهانس کتێلەر زانای بیرکاری، گەردوونناس و ئەستێرەناسیکی ئەلمانیی بەناوبانگ بوو. لە سالی ۱۵۷۱دا لە دایک بوو و لە سالی ۱۶۳۰ گیانی سەپاردوو. کتێلەر رۆلیکی گرتگی لە شۆرشی زانستی سەدە ی حەفدە یەمدا هەبوو، ناوبانگی دەگەریتەو بۆ بابەت و کتیبە جیا جیا کانی سەبارەت بە جوولە ی هەسارە کان. «و. ک»

نمونه لۆکورگس^۱، سۆلۆن^۲، ناپلیۆن، موحه ممه د... یهک به یهکیان تاوانکار بوونه! بۆچی؟ هەر به تنیا ئه و به لگه یه به سه که له بهر ئه وه ی یاسایه کی تازه یان هینابوو، یاسا کۆنه که یان پاشیل کرد گه رچی بۆ پینشینانیا ن پیرۆزیش بوو و جا له هەر کوی که خوینێریژی له بهرژه و هندیاندا بووبا، ده ستیان له رشتنی خوینی ئه و خه لکه بیتاوانه نه ده پاراست که هه ولی پاراستنی یاسا کۆنه که ی ده دا. شیاری باسه که زۆریه ی ئه م ئاغا و رابه رانه ی کۆمه لگه ی مرۆفایه تی خوینێریژ بوونه. به کورتی و پوختی: قسه ی من ئه مه یه که زۆریه ی مرۆفه گه وره کان و تنانه ت ئه وانه ش که تۆزی له سه رووی خه لکه ئاساییه که وه ن و لانیکه م قسه یه کیان بۆ گوته هه یه، تاوانکاری له سرووشتیاندا یه، هه لبه ته که م و زۆر. گه ر وا نه بن ئه ی چۆن ده یانه وی به پینچه وانه ی ئاراسته ی ئاوه وه مه له بکه ن؟ هەر سرووشتیان به رگه ی ئه وه ناگرئ ئه و ریگه یه بگرنه بهر که ئه وای تر ده ییپن! گه ر له من بپرسی ده لیم ئه رکه که یان وا ده خوازی به پینچه وانه ی ئاراسته وه ری بکه ن. ده ی، خۆ ده یبین تا ئیره شتیکی سه یر و نویم نه گوت! پینشتر ئه م جۆره قسه انه بلاو کراونه ته وه و هه زار جار هاوشیوه یانمان خویندوه ته وه! ئه وه ش که من مرۆفه کانم کردوون به دوو ده سته وه و ده لیم یان ئاسایین یان ریزه په ر... باشه... قه بوومه، ئه مه سه لیه یه که

۱. Lycurgus: لۆکورگس یاسادانه ریکی سه پارتایی بووه (۷۳۰-۸۲۰ پیش میلاد). به پهی دابونه ریته باوه کانی په رستگه ی ئه پۆلوی شاری دیلفی، کومه لگه ی سه پارتای کرده کومه لگه یه کی سه ربازی. چاکسازییه کانی سی بنه ما له خۆ ده گرن: یه کسان، توانای سه ربازی، سووربوون. زۆر نووسه ر و فه یله سووفی به تاوبانگ ناوی ئه م که سه یه تییه یان هیناوه، وه ک هیرۆدۆت، ئه فلاتوون، پۆلیبیوس، به لام تا ئیسته ش پشتراست نه کراوه ته وه که که سیک به م ئاوه وه بوونی هه بوویت. «و. ک»

۲. Solon: سۆلۆن (۶۴۰-۵۶۰ پ. م) شاعیر و یاسادانه ریکی ئه سینیه. کۆمه لیک یاسای به مه به ستی چاکسازی دانان که دژ به حکومرانیی ده سه لاتی ئه و سه رده مه بوون، وێرای ئه وه ی سۆلۆن له هه وله کانیدا بۆ چاکسازی شکستی هینا، به لام به دانه ری چه مکی دیموکراسی دیته ئه ژمار. «و. ک»

بوو، وهلی له بهرانبه ردا، له سهه نه وه سوور نیم که پیوه و پیره یه کی دیاریکراوی بق دابنیم. من ته نیا و ته نیا له سهه نه ندیشه ی سهه کی کوتاره که مم، که یاسای سرووشت، به گشتی مروفه کانی کردوون به دوو دهسته وه، عه وام که وهک ده لیزن چیه تیه کی ماددی و میوه بیان هه یه و تاکه نه رکیشیان خسته وهی وه چه یه، دهسته ی دووه میه شیان مروفه راسته قینه کان که توانا و لته اتوو یه کیان هه یه و قسه یه کی تازه یان پینه بق گوتن. له نپو نه م دوو دهسته ی وه ده کریت هه زاران دهسته ی بچوک جیا بکه یه وه، وهلی جیاوازیه سهه کیه کانی نه و دوو دهسته یه زور پوونن. گهر به گشتی سهیری بکه ین، دهسته ی یه که م نه وانن که پاریزکارن و پابه ندی یاسا، به دریزایی تمه نیان به رفه رمانن و چیژ له م به رفه رمانیه ده بن. به پای من نه وان ناچاری نه م ژیره رفه رمانیه ین، چونکه وهک نه وه وایه که هۆکاری بوونیشیان هه نه م بی و به هیچ شیوه یه کیش له پیگه یان که م ناکاته وه. وهلی دهسته ی دووه م نه وانن که به ئاسانی یاسا ژیره ین ده نین، یان ویرانکهرن یان ئاره زووی ویرانکردنیان هه یه، جا نه وه په یوه ندی به توانا و لته اتوو یه یان وه هه یه. نه و تاوانانه ی که تووشیان ده بن پیره یی و هه مه جوون و زیاتریش به پیگه گه لی جیاواز خوازیری له ناو بردنی ئیسته ن له پینا و داها توویکی باشتردا. وهلی نه گهر ناچار بن له بهر خاتری بیرو بپروا که یان به سهه ترمی که سیکدا هه ناگوو بنین یان ته نانه ت لافاوی خوین هه ستینن، باکیان نیه و چاکیش نه م کاره یان له ده سه ت دئ، یانی له ناخیانه وه و له قوولایی بوونیا نندا مؤله تی پامالینی به ره سه ته کانی سهه پیگه یان، به خو یان ده دن. هه لبه ته نه وه شتان له بیر بی که په یوه ندی به نه ندیشه که و په هه ند و گرنگیه که یه وه هه یه. منیش ته نیا له م پوه وه بووه که له کوتاره که مدا گو توومه مافی تاوانکردنیان هه یه، چونکه بیرتانه که باسه که له لایه نی یاساییه وه دهستی پی کرد. به هه ر حال، نه مه نیگه رانی ناوی، چینو توویژ به وه پازی نابن که مروفه ریزه په رکان وه ها مافیکیان هه یی و سزایان

دهدا یان له داریان دهدا (کهم تا زور هر وا دهبی) جا بهم کارانهش په یامی وجودی پاریزکارانهی خوی دهگه یه نی. وهلی نه وهی دواتر، وهک ریزلینان په یکه ری ئم تاوانبارانه قوت دهکاته وه و دهیپه رستی. دهستهی یه کهم، مرؤقه کانی کاتی ئیسته ن، دهستهی دووه میس کهسانی داهاتوو. دهستهی یه کهم به دل و به گیان پاریزکاری له دنیا دهکن و هه میسه قه له بالقی دهکن، دووه مینیش دنیا ده بزوتن و ده یکه یه ننه ئامانجیک. هه ردوک دهسته که مافی ژیانیکی یه کسانیان هه یه. به کورتیه که ی من مافیکی یه کسان ده به خشمه هه ردوک لا! که واته هه ر بژی ئم مملانی نهمره، هه له به ته تا هه ستانه وهی مه سیح و ئاوه دانبوونه وهی ئورشه لیمی نوی!

— که واته ئیوه باوه پرتان به ئورشه لیمی نوی هه یه، وایه؟

— به لی، ئه ی چون!

راسکولنیکوف زور به ئرخه یانی وهلامی پارفیری دایه وه، به دریژی ئه و ماوه یه ش — چ له کاتی قسه کردن له سه ر هه ستانه وه و ئورشه لیمی نوی و چ به دریژی گوته ئاگرینه کانی — چاوی له خالیکی فورشه که بریبوو و ته ماشای هیچ لایه کی دیکه ی نه ده کرد.

— ئمممم... باوه پرتان به خواش هه یه؟ هه له به ته له م کونجکولیه م

ببورن!

راسکولنیکوف دوباره ی کرده وه:

— باوه رم پیته تی!

ئم جاره یان سه ری هه له پتا و چاوی له پورفیری بری.

- ئمممم... ھەر وھا بە زیندوو بوونە وە لە لازارووسیش^۱؟ باوە پتان
بە وەش ھەیه؟

- باوە پم پیتەتی. کارت بە مانە چییە؟

- کەواتە بە تەواوی باوە پدارن؟

- بەلێ، بە تەواوی!

- ھەر زۆر باشە... تەنیا لە کونجکۆلیان بوو. بە گەرھەیی خۆتان
لیم ببووون. وەلێ با بگە پیتنە وە سەر بابە تە کە ی خۆمان، ئاخەر ئەم
تاوانبارانە ی کە باستان کردن، مەرج نییە ھەمیشە سزای خۆیان
وەر بگرن. ھەندیکیان ھەر بە پێچە وانە وە...

- دەتانە و ی بلین بە پێچە وانە وە تەنانت سەریش دە کە ون؟ ئۆو،
بەلێ، کە سانیکی پیزپەر ھەل دە کە ون کە لە ژیاناندا دە گە نە
ئامانجە کانیان و ئەوسا...

- جا ئەوسا دەست دە کە نە سزادانی ئەوانی تر؟

- ئەگەر پتویست بکا، بەلێ. راستییە کە شی ئە وە یە کە زۆر بە ی کات
ھەر وا دە بێ. ئامازە یە کە ی ژیرانە تان کرد...

- سوپاس بۆ مېھرە بانیتان، قوربان! بەس تکا دە کە م ئە مە شە م بۆ
پوون بکە نە وە: چۆن ئە وانە لە کە سانی ئاسایی جیا دە کە نە وە؟ یانی
لە گە ل لە دایکبوونیاندا نیشانە یە کە ی تاییە ت بە لە شیانە وە یە؟ بۆ یە
دە پەرسە م، چونکە لام وایە دە بێ پێ وە رێکی ورد ترمان ھە بێ، جۆرە
پێ وە ر و ناسینی وە یە ک بە چا و. ھە م دیسان لە نیگە رانییە کانی ئە م

^۱ لازارووس: لازارووسی بیسانی، برای مارسا و مریەمی پیرۆز بوو. لە بیسانیی
نزیک قودس ژیاو، کاتیک لاسارووس گیانی سپارد، دوا ی تپە پینی چوار پوژ
بە سەر مەرگیاد، لە لایە ن عیسا ی مەسیح وە زیندوو کرای وە. ئە م زیندوو کردنە وە یە ی
لازارووس، وای کرد بە شیک لە جوولە کە کان باوەر بە عیسا بەینن. «و. ک»

هاولاتییه پابه‌ند به یاسا و کرده‌گه‌رایه بیوورن! نیازم چاکه و نیگه‌رانیه‌که‌شم س‌رووشتی! بۆ نمونه ناکرئ جۆره جلیکی هاوشیوه‌یان بۆ بدوورین یان به جۆریک نیشانه‌یان بکه‌ین؟ ناخر، بیگومان په‌سه‌ندی ده‌کن که ئەگەر دۆخه‌که بشیوئ و یه‌کیک له که‌سانی سەر به‌مبەر وای به‌خه‌یالدا بئ که‌سەر به‌ئوبه‌ره و به‌پئی ئەو دهرپه‌ینه سهرنجراکیشه‌ی ئیوه ده‌ست به‌رامالینی به‌ربه‌سته‌کان بکا، ئەوسا...

– ئۆو، ئەمه‌ پۆژانه‌ روو ده‌دا. ئەم دووه‌مین خاله‌ی که‌ ئاماژه‌تان پئ کرد، له‌ یه‌که‌مینان ژیرانه‌تر بو...

– مه‌منوونم!

– پیزتان هه‌یه‌ پایه‌به‌رز! وه‌لی سهرنجتان له‌سەر ئەوه‌ بئ که‌ ئەم جۆره‌ وه‌همه‌ ته‌نیا ده‌کرئ له‌نیوان ده‌سته‌ی یه‌که‌مدا سەر هه‌لبدا، یانی مروفه‌ ئاساییه‌کان (قه‌بوولمه‌ که‌ ناویکی هه‌ینده‌ باشیشم لئ نه‌ئاون). ئەمانه‌ وێرایی حزیان بۆ به‌رفه‌رمانی، یانی زۆربه‌یان، به‌هۆی فریوئیکی س‌رووشتییه‌وه‌ که‌ ته‌نانه‌ت له‌ گایه‌کیشه‌دا هه‌یه، حز ده‌کن خۆیان به‌ مروفانیتیکی پیشکه‌وتوو بزائن و به‌ جۆری له‌ جۆره‌کان بخزینته‌ نیو بزوتنه‌وه‌ی نوئ و له‌ قسه‌ی تازه‌دا به‌شدار بن و جا به‌روایه‌کی ته‌واویشیان به‌م کاره‌یان هه‌یه. وه‌لی کیشه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌یج کات توانای ناسینه‌وه‌ی مروفه‌ پیزه‌په‌رکه‌کانیان نییه‌ و ته‌نانه‌ت له‌چاو ئەواندا خۆیان له‌ پیکه‌یه‌کی به‌رزتردا ده‌بیننه‌وه‌ و وه‌ک مروفانیتیک له‌وان دهروائن که‌ شیوازی بیرکردنه‌وه‌یان نزم و دواکه‌وتوانه‌یه. وه‌لی من تا ئێترانه، مه‌ترسییه‌کی ئەوتۆ نابینم و ئیوه‌ش نابئ خۆتان نیگه‌ران بکه‌ن، چونکه‌ هه‌ر هه‌نگاوئیک به‌ره‌و پێش بنین، له‌به‌رانه‌به‌ریدا دوو هه‌نگاو به‌ره‌و دوا ده‌کشینه‌وه‌! جاروبار ده‌کرئ له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ تووشی خه‌یالات بوونه‌ ته‌مبیین بکه‌ی و له‌ قالیبان بده‌یه‌ته‌وه، به‌س له‌مه‌ زیاتر نا! له‌ به‌رته‌تیشه‌وه‌ بۆ ئەم ته‌مبیکارییه‌ پێویست به‌ که‌سێ ناکا، چونکه‌ ئەوان

خۇيان كەسانىكى بەويژدانن و لەنيوان خۇياندا كەسانى ھەلدەكەون كە ئەو ئەركە بگرنە ئەستۆ، ئەو ھەش لەلايەك كە ھەندىكىيان ھەر بەتاييەت خۇيان خۇيان تەمبى دەكەن... جا جۆرە ھا تۆبە و كە فارەت بە بەرچاوى خەلكىيەو ھەم شىتىكى جوانە و ھەم پەندنامىز. بە كورتىيەكەى ئۆبە بە ھىچ شىئو ھەيك خەمتان نەبى... چونكە لىزە ياسايەكى لەو جۆرە فەرمانپەرەوايە.

- باشە، لانىكەم لەم پووەو ھە ئاسوودەتان كردم و قسەيەك نەمايەو، وەلى من خەمى شىتىكى تىرىشمە. بە پراى ئۆبە ژمارەى ئەو كەسانە زۆرە كە فەرمووتان مافى پەشەكوژكردنى ئەوانى تر بە خۇيان دەدەن؟ من ئامادەم لە بارەگەياندا سەرى كپنۆش دانەوئىم، وەلى ناتوانن نكوولى لەو ھەكەن كە ئەگەر ژمارەيان پوو لە زيادبوون بگا، ھەلومەرچەكە مەترسىدا دەبى، راستە؟

شىئواى قسەكردنى راسكۆلنىكۆف كۆپا:

- ئۆو، بەلى، خەمى ئەمەشيانتان نەبى! ئەو مرقۇفانەى كە ئەندىشەگەلى تازەيان ھەيە يان لانىكەم لە ناخياندا تواناى دەرپرېنى قسەيەكى تازە ھەيە، ھەر لە بنەپەتەو ھە پەنجەى دەست دەژمىردىزىن! تەنيا يەك شت پوونە: سەرووشت، ياسايەكى ھەيە كە بە وردى نمونەى دەرکەوتنى مرقۇفەكان و دەستە و لقەكانيان ديارى دەكات و بە ھىچ شىئو ھەيكىش پەوشى ئەم كارە تىك ناچىت. راستە ئەم ياسايە تا ئىستە بە نەناسراوى ماو ھەتەو، وەلى بوونى بۇ من وەك پوژ پوئشەنە و دواچارىش ھەر پوژىك دەناسرى. توئىزى مرقۇفایەتى ھىچ نىيە بن لە ماددەيەكى سەرەتايى كە بۇ ئەو ھاتووتە بوون تا لە كوتاييدا بە كوششىكى زۆر و پرېنى پىگەيەك كە ھىشتا نەناسراو، لە شوئىن و كاتىك و لەنيو دەستە و پەگەزەكاندا، بتوانى لەنيوان ھەزار كەسدا، مرقۇفكى رىزپەپ بەئىتە بوون كە وجودى ئەو كەسە پزىسكىك لە سەربەستى تىدا بىت. لەوانە ھە لەنيو دە ھەزار كەسدا،

ناخر من به نزیکه‌یی باسی ده‌کم! یان له‌وانه‌یه له‌نیو سه‌ده‌زار که‌سدا ته‌نیا دانه‌کیان خاوه‌نی سه‌ر به‌سستییه‌کی زیاتر بئ. ئه‌وه بلیمه‌ته له‌لایه‌ک، له‌وانه‌یه له‌نیو ملیونیکدا دانه‌یه‌ک هه‌لکه‌وئ و بلیمه‌ته که‌وره‌کان، که تاجی سه‌ری مرۆفایه‌تین و بریاره‌ ناویان له‌ میژوودا بمینیتته‌وه، له‌وانه‌یه له‌نیو هه‌زاران ملیوندا دانه‌یه‌کیش هه‌لنه‌که‌وئ. هه‌لبه‌ته، با کورتی بکه‌مه‌وه، من به‌تایبه‌ته نه‌پویشتوم سه‌ریک له‌وه‌زگایانه‌ بده‌م ئه‌م جۆره‌ پتسایانه‌یان تیندا په‌په‌وه ده‌کرین، وه‌لئ ده‌بئ یاسایه‌ک له‌ئارادا بئ و لام وایه‌ که‌ه‌یه. ئه‌م هه‌موو شته‌ پئی تیناچن به‌هه‌لکه‌وت بئ.

دواجار رازومیخین جامی سه‌بری پر بوو و هاواری کرد:

- باشه‌ ئه‌و دووانه‌تان چ گلاراوینکتانه؟ قه‌شمه‌ریاتان دئ؟ به‌یه‌کتری راده‌بوین؟ له‌به‌رده‌م یه‌کتریدا دانیشتونه و خه‌ریکی که‌پچارین ئه‌م که‌ندانه! پۆدیا، نه‌کا تو هه‌ر به‌جدی ئه‌م قسانه‌ بکه‌ی؟ راس‌کۆلنیکۆف له‌ بیده‌نگیدا سه‌ری هه‌لبپی و رووخساری ره‌نگه‌په‌ریویی که‌ خه‌مگینیش ده‌رده‌که‌وت، به‌ره‌و رازومیخین وه‌رسووړاند، به‌لام وه‌لامی نه‌دایه‌وه. له‌ولایشه‌وه، به‌بۆچوونی رازومیخین، تیزخه‌ندی تال و بیحورمه‌تانه‌ی پۆرفیتری که‌ته‌نانه‌ت نه‌یده‌شارده‌وه‌ش، که‌لیک نابه‌جئ و قیزه‌ون بوو.

- باشه، کاکي خۆم... ئه‌گه‌ر به‌جدیته‌ که‌واته... هه‌لبه‌ته‌ راستت کوت که‌ ئه‌مه‌ بابه‌تیکی نوئ نییه و وه‌ک ئه‌و بابه‌تانه‌ وایه‌ که‌ هه‌زار جار بیستومانن و خویندووماننه‌ته‌وه. وه‌لئ له‌نیو قسه‌کاندا خالیک هه‌بوو که‌ ته‌نیا تو بۆ یه‌که‌مین جار وا ده‌بخه‌یته‌ به‌ر باس و هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ که‌ خراپ منی ترساند. تو خه‌ریکیت به‌ ناوی ویژدان و پیوه‌ری تاکه‌که‌سییه‌وه، په‌ه‌ویه‌تی به‌ خوینپۆژی ده‌ده‌ی، زۆر داوای لیبورن ده‌کم، جا به‌ وه‌ها ده‌مارگیریه‌کیشه‌وه! من وای لیک

دەدەمەۋە كە دەبىن خالى سەرەكىي گوتارەكەي تۆش ھەر ئەۋە بىن!
ۋەلىن بە بۆچۈۋىنى مەن ئەۋەي كە لەرپىي ويژدانەۋە مافى ھەستاندنى
خويىنت ھەبىن، لە دەر كەردنى مۆلەتى فەرمىي پەشەكۆزى توقىنەرتەرە...
پۇرفىرى پىشكىرىي كەرد:

- تەۋاۋ پاستە، ھەر بە پاستى توقىنەرە!
- بەلىن، لام ۋايە بە جۆرئ لە جۆرەكان مەسەلەكە لەدەست
دەرچۈۋە! لە شوپىنكىدا، ھەلەيەك ھەيە. ئىستە خۇم دەيخوينمەۋە...
پىي تىناچىن تۆ ۋا بىرت كەردىبىتەۋە... دەبىن بىيخوينمەۋە.
پاسكۆلنىكۆف گوتى:

- ئەم قىسانە لە گوتارەكەدا نىن، لەۋى تەنيا بە كورتى ئامازەيەكم
پىن كەردبۈۋن.
- بە پاست! دە ۋا بلى...

پۇرفىرى لە جىگەكەيدا نەدەسەرەۋت:
- ئىتر پىچارەكەي ئىۋەم لەبارەي تاۋانەۋە بە تەۋاۋى بۆ پۈۋن
بۈۋەتەۋە بەس... لەم كەللەرقىيە بىمانايەم بىۋورن (دەزانم گرتۈمە
بەم بابەتەۋە ۋ ئازارتان دەدەم، مايەي شەرمەزارىيە!!)، بەس تەماشاشا
كەن، ئىۋە خەمى منتان لەبارەي تىكەلبۈۋنى دوو دەستكەۋە
پەۋاندەۋە، ۋەلىن چەندان ئەگەرى تر ھەن كە خراب مىشكىيان قال
كەردۈۋم! ۋاي دابىنن پىۋايىك يان كەنجىك خۇي لى بىيىتە لۆكۆرگەس
- لۆكۆرگەسىك لە داھاتۈۋدا- جا دەست بە پامالىنى بەر بەست ۋ
سەختىيەكانى سەر پىگەكەي بكا... مەملانئىيەكى گەۋرەي لە بەردەمدايە
ئەم مەۋقە ۋ پىۋىسىتىشى بە پارەيە... دەي، دۋاجار دەبىن پارەكە
دەست بخا... تىدەگەن خۆ؟

– ئەگەر ویزدانى ھەبىن ئەوا لەپاى ھەلەكەى تووشى ئەشكەنجە دەبىن و ئەمەش دەبیتە سزای کردەوھەكەى. ئەمە بۆ ئەو لە بێگارى خراپترە.

پازومىخىن دەموچاوى مۆن کرد و پرسى:

– ئەى ئەو بلىمەتە راستەقىنانەى كە وا ديارە مافى تاوانکردنيان ھەيە؟ ئەوان نابى لەبەر ئەو خوينەى كە پرشتوويانە سزا بدرىن؟

– باشە ئىستە بۆچى دەبى و نابى بىتە ناو بابەتەكەوھ؟ خۆ باسەكە رەوايەت يىپىندان و قەدەغەکردن نىيە. ئەو بلىمەتەش كەر خەمى قوربانىيەكەى لى بنىش، ئەوا تووشى ئەشكەنجە دەبى... فامى بلند و دللى گەرە ناتوانى لە ئىش و ئازار ھەلبن! لام واىە مرفقە گەرەكان لەسەر ئەم گۆيە خاكىيەدا تووشى خەفەتىكى زياتر دەبن.

پاسكۆلنىكوف دواھەمىن پرستەى بە شىوازىكى تىفكرانە كوت كە لەگەل باقىي گوتوبىژەكەدا يەكى نەدەكرتەوھ.

پاشان سەرى ھەلبرى و نىكاي تىفكرانەى لە يەك بە يەكيان برى، بزەى كرد و كلاوھەكەى ھەلگرت. لەچاوساتى ھاتنەوھژوورەوھيدا بەو دەنگ و ھەرايەوھ، زۆر ھىزور بووبوو و خۆيشى ئاگادارى ئەم جياوازيە زەقە بوو. ھەمووان ھەستانەوھ.

پۆرفىرى پىترۆفېچ سەرلەنوئى سەرەداوى قسەى كرتەوھ دەست:

– باشە، ئەگەر حەزتان كرد، جوئىش بەدەن، لىم توورە بن، بەس من ھىچ چارەيەك نىيە! پرسىارىكى ترم ھەيە (دەزانم بوومەتە مووى لووت!). شىتىكم بە زەيندا ھاتووه كە بىگومان دەمەوئى بىلىم، كەر ئىستەش نەيلىم دەترسم دواتر بىرم بچىتەوھ...

پاسكۆلنىكوف رەنگەپەريو و زۆر جەدى، لەبەردەم پارفىزىدا راوھەستا بوو:

- باشه، بلن با ئىمەش بزائىن ئەو شتە چىيە كە بە زەينتاندا
ھاتوۋە.

- ئى، دەزانن... راستىيەكەى نازانم چۈن بىلىم بۇ ئەۋەى ۋەك
خۇى بىگەيەنم! ھزرىكى دەرووناسانەى گەلىك پرودارانەى... لە كاتى
نووسىنى ئەو گوتارەدا، بەدوورى دەزانم بە زەينتاندا نەھاتىن، ھەھە،
كە لەسەر بنەماى ئەو پروونكردنەۋانەى خۇتان خستتاننە بەردەست،
خۇتان لىن بوويىتە مروقى رىزپەر و ويستىبىتتان قسەيەكى تازە بكن!
ۋا بوۋە يان نا... بە راي خۇتان؟

راسكولنىكوف بە بىزارى و قىزەۋە ۋەلامى دايەۋە:

- ئەگەرى زۆرە ۋەھا بىرکردنەۋەيەكىشم بە زەيندا ھاتىن!

پازومىخىن پاچەنى.

- بەم پىيە، يانى رېى تىدەچى ئەگەر لە ژيانى ئاسايىتاندا تووشى
كىشەيەك شىتىك بىن... يان تەنانەت گرىمان ئامانجەكەش-تان
خزمەتكردن بىن بە مروفايەتى، بېيارى رامالىنى بەربەستەكانى سەر
رېگەتان بدن و بۇ نمونە خۇتان دەست بدەنە دزى و كوشتار؟

پۇرفىرى ھەمدىسان چاۋى چەپى لە راسكولنىكوف داگرت و ۋەك
جارى پىشوو بىدەنگانە پىكەنى.

راسكولنىكوف، ياخى و لووتبەرزانە بە سووكايەتتەۋە ۋەلامى
دايەۋە:

- ئەگەرىش بەربەستىك، شىتىك لەسەر رېگەكەم رامالىيا، لانىكەم
دلنيا بىن بە ئىۋەم نەدەگوت.

- نا من مەبەستم ئەۋە نەبوو! بۇيە ئەۋە دەپرسم تا باشتر لە
گوتارەكەتان تىگەم، بەتايىبەتى لە دىدگەيەكى وىژەيىۋە...

راسکولنیکوف به پهستی بیری کرده‌وه: ناخ بیچا و پرووی
که یشتوره ته چ ناستیک!

جا فره وشک هاته وه لام:

- دهرهفته بدن رایبگه یه نم که من خۆم به ناپلیون یان هر
که سایه تیه کی تری سر بهم دهسته یه نازانم و، له بهر شهوش که
یه کیک له وانه نیم، ناتوانم به و جوره ی که حز ده کن بوتانی پروون
بکه مه وه که چیم ده کرد و چیم نه ده کرد!

پورفیری پیتروفیچ به باریکی خومانه ی ترسناکه وه وه لامی دایه وه:

- ئی هاوار، واز بین! ئم روژانه کن هیه له پرووسیای ئیمه دا
خوی لی نه بو بیته ناپلیون؟

ئم جاره یان ئیدی ته نانهت شتیک له شیوازی قسه کردن و ناوازی
دهنگیدا به رانه ره که یی پهست ده کرد.

زامیوتوف کتوپر له سووچینکی ژوره که وه خوی ههلقورتاند:

- کن نالی هر یه کیک له م ناپلیونانه ی داهاتوو نه بو وه که ههفته ی
را بردوو ئالیونا ئیفانوفنای تهخت کردوه؟

راسکولنیکوف هیچی نه گوت، به لام زهق و جددی چاوی له
پورفیری بری. رازومیخین پرووی تال کردبوو و ته نانهت بهر له وهش
باسه که بگاته ئیره، نه وه ی به میشکدا هاتبوو که دۆخه که گوماناوی
بووه و شتیک له ئارادایه و ئیستهش به توور په ییه وه ته ماشای
چوارده ورپی ده کرد. بۆ خوله کیک بیده نگیه کی قورس بالی به سر
ناماده بوواندا کیتشا و راسکولنیکوف پشتی تی کردن تا بروت.

- به ته مان برۆن؟

ئەم شىتوۋى قىسە كىردى دەۋى پۇرفىرى ھاۋىيەنە بوو و بە
پىزىكى زىادە پۇيانە ۋە دەستى بۇ پاسكولنىكوف درىژ كىرد:

- زۇر زۇر خۇشخالىم بە ناسىنتان! بۇ داخۋازىيە كە شىتان ھېچ
دوۋىيەكتان نەبى. ھەر بە ۋە جۇرەي كە گوتە نامە كە بنووسىن. يان
ئەگەر وىسىنتان، باشتر ۋايە لە دەرفەتتىكى پۇزانى داھاتوۋدا بىتە
بە پۇيە بە رايەتى بۇ لاي خۇم... خەز دەكەن سەبىنى ۋەرن. من نىزىكى
كاتزىمىر يازدە لە ۋىم. پاي دەپ پىننىن... دەمە تەقىيە كىش دەكەن...
لە ۋانە شە بتوانن يارمەتتەكى ئىمە بەن، ئاخىر ھەرچۇنىك بوۋە ئىۋە
يە كىك بوون لە ۋە داھەمىن كە سانەي كە لە ۋە مالە دا بوۋە.

پۇرفىرى داھەمىن رىستەي زۇر نەرمونىان و خۇشخۋانانە
دەربىرى.

پاسكولنىكوف قەلس بوو:

- يانى دەفەرموون دەتەنەۋى بە فەرمى لىكولنىۋەم لە گەل بەكەن؟
- بۇچى؟ جارى ئەمە پىۋىسىت نىيە. ئىۋە باش لە مەبەستى من
تىنەگە شىتن. مەسەلە ئەۋەيە كە من ھەر دەرفەتتىك دەقۇزمەۋە و...
لە گەل ھەموو ئەۋانەي كە بارمەتەيان لاي كوزراۋەكە ھەبوۋە، قىسەم
كىردوۋە... شىايەتتەم لە ھەندىكىيان ۋە رگرتوۋە و... ئىۋەش ۋەك
داھەمىن كەس... ئەھا، ئەرى بە راست...

پۇرفىرى ۋەك ئەۋەي كىتوپر شاگەشكە بوۋىن دەنگى ھەلبىرى:

- بە راست بىرىم ھاتەۋە... باشە بۇچى لە بىرىم كىردبوۋە؟

پۇۋى لە رازومىخىن كىردەۋە:

- بىرتە ئەۋ پۇۋە خەرىك بوو مېشىكت دەخسىتم و باسى ئەۋ
كۇرە، مىكۇلايت دەكرد؟ ھەلبەتە خۇشەم دەزانم... چاك دەزانم كە...

هەمديسان پووى لە پاسكۆلنيكۆف كردهوه:

- چاك دەزانم ئەو كۆرە بيتاوانە، وەلى چارەمان نەبوو. دەبوو
ميتريش پەلكيش بگەين... وەلى بابەتە سەرەكيبەكە ئەو يەكەم دەمهوئ
رايگە يەنم: لەو كاتەى كە بە پليكانەكاندا سەر دەكەوتن، لە حەوت لای
دابوو، وا يە؟

- بەلى.

پاسكۆلنيكۆف وەلامى دا يەو، بەلام هاوكات هەستىكى ناخۆشى تى
گەرا و پيئەچوو وا باشتر بيت هەر هيچ نەليت.

- يانى ئيوە ئەو كاتەى كە لەنيوان كاترميز حەوت و هەشتدا
سەردەكەوتن، ئەو دوو كرىكارە بۆيەچيبە يان لانىكەم يەكيتان لە
ئەپارتمانى نەۆمى دووهدا كە دەرگەكەى كراو بوو، نەبينى؟ خۆ
بیرتان ماو؟ ئەو دوو كەسە لە ناو وە خەرىكى بۆيەكردن بوون،
يانى لەوئ سەرنجتان نەدا؟ ئاخىر دەكرئ ئەمە بۆ ئەو چارەپەشانه
خالىكى چارەنوسساز بئ!

- بۆيەچى؟ نا، هيچ كەس ئىكەم نەديوە...

پاسكۆلنيكۆف بە ئەرخەيانى وەلامى دا يەو و پيئەچوو خەرىكى
تاوتويكردنى يادگەى بيت. وەلى سەراپاى كرژ بووبوو و دەتگوت
لەتاو پەستى خەرىكە جام بيت: چ داويكيان بۆ هەلخستبوو؟ نەكا
بەسەر شتىكدا تنيەرىچ و بگەوتتە داوەكە يانەو؟

- نا، نەمبين و لام وا يە هەر نەشمزانی دەرگەى ئەپارتمانى
نەۆمى دووهم كراو يە... وەلى نەۆمى چوارەم...

لە داوەكە نەجاتى بووبوو و ئىستە هەستى بە سەرکەوتن دەكرد:

- نهۆمی چوارهم... وا بیرم دیته وه که خاریک بوون ئەپارتمانەکه ی
به رانبەر ئالیونا ئیقاوتو ئیقاوتیان چۆل ده کرد... پێده چوو هی فه رمانبهریک
بئ... زۆر باش بیرم دیته وه و تهنانهت له بهرچاومدایه... چهند
حه مالیک خهریکی گواستنه وه ی ناوماله که بوون، وا بزانه قه نه فه بوو...
جا منیشیان به دیواره که وه که پس کرد! وه لن بۆیه چی... بیرم ناین
بۆیه چیم دبیین و واشسی بۆ ناچم ده رگه ی ئەپارتمانیک کراوه بووبن.
نا، شتی وا نه بووه.

- به داوی چیه وه ی تو، ها؟

رازومیخین کتوپر هاواری گه یشته ئاسمان، ده تگوت تازه
تیگه یشتوه مه سه له چیه.

- بۆیه چیه کان پۆزی کوشتنه که له وئ بوونه و پۆدیاش سی پۆز
پیشتر له وئ بووه! نه وه منگه منگی چیه تو؟

- ئاخ خۆ من هه موو شتیکم تیکه ل کردوه!

پۆرفیری توند به تهختی ته ویلییدا کیشا.

- نه فرهت له شه یتان! ئەم مه سه له یه به گشتی میشکی تیک داوم.

شیوازی قسه کردنه که ی وه ک داوای لیبوردنکردن وا بوو و پووی
ده میشی له راسکۆلنیکۆف.

- ئاخ زۆر بۆ ئیمه گرنگه بزانه ئه و شه وه که س ئەوانی له نیتوان
کاتژمیر حه وت بۆ هه شتدا دیوه یان نا، ئیتر له بهر نه وه بوو وام به
خه یالدا هات که له وانیه ئیوه بتوانن یارمه تیه کمان بدهن... به س
هه موو شتیکم تیکه ل کردوه!

رازومیخین پووگرژانه به گویندا دا:

- که واته ده بی وردتر بی!

ئەم چەند وشەيەى كۆتا لە راپەرەوه كەدا ئالوكۆر كران و پۆرفىرى
پىترۆفيچ بەوپەرى ڕووخۆشەيەوه تا بەردەرگە كە رايى كردن.
راسكۆلنيكوف و رازومىخين مۆن و پەست هەنگاويان نايە سەر
شەقام و لە بىدەنگيەكى تەواودا چەند هەنگاويەكيان بېرى.
راسكۆلنيكوف هەناسەيەكى قوولى هەلكيشا...

شهنش

پازومیخین که سهراسیمه بوو و به هموو توانای خویهوه ههولی
ره دکردنه وهی به لگاننده کانی راسکولنیکوفی ددها، هر دهیگوت:

- من باوه پ ناگه، ناتوانم باوه پ بگه!

ئیدی خه ریک بوون دهگه یشته بینای باکالییف که پولخیریا و دنیا
زور ده میک بوو له وی چاره روانیان بوون. پازومیخین هینده شیواو
و رووژاو بوو، له پیکه دا زوو راده وهستا، چونکه نه وه یه که مین
چار بوو بیته رده له باره ی نه م بایه ته وه قسه یان ده کرد.

راسکولنیکوف بزه یه کی بییاکانه و ساردی کرد:

- باشه تو بپروا مه که! جه نابی پایه به رزت وه که هه همیشه سه رنجت
له سه ر بایه ته سه ره کییه که نییه، وه لی من خه ریک بووم یه که به یه کی
و شه کانیانم سه نگوسووک ده کردن.

- دهی تو له باش و خراب به گومانی، هر له بهر نه وه شه که
به رده وام سه ر قالی سه نگوسووک کردنی!... نممم... بیگومان نه وه م
قه بوله که شیوازی قسه کردنی پور فیری سهیر بوو. له پاره فیریش
خراپتر زامیوتوفی ناپیاوا!... به هر حال راست ده کی، نه و کابرایه
گلارایکی هه بوو... بهس ناخر بو؟ له بهر چی؟

- له دوتشه وه وه کپراوه؟

- نا، مه سه له که به پیچه وانه وه یه، ته واو پیچه وانه! نه گهر وه ها
بوچوونیکه که مژانه یان له سه ردا با، هه رچونیک بووه له به رده م ئیمه دا

رايان نەدەگە ياند و دەستى خۇشيان ئاشكرا نەدەكرد، بۇ ئەوھى دواتر
بتوانن بەگىرت بېتن... وەلى ئىستە، ھەمورى وەك جۇرئى لە بېتشرمى
و پرودامالراوى وا بو!

– گەر ئەمانە بەلگە يەك شىتېكىيان بەدەستەوہ با، يانى بەلگە يەكى
پەسەندىكراو لەلايەن دادگەوہ يان لانىكەم ھۆكارىك بۇ گومانكردن لە
من، ئەوسا ھەوليان دەدا وەرەقەكەيان دانەكەن، بۇ ئەوھى
ئاتقى 'زىاتريان بېتە دەست (جا لەو بارەدا دەمىك لەوہوہەر بەدوايدا
وئىل دەبوون!)، بەس ئىستە ھىچيان بەدەستەوہ نىيە. تەنيا بىرىك وەھم
و قسەى دوویدیوہ، وەك ئەوھى ئاسمان دەمى كرديتتەوہ و ئەم بېرە
كەوتبېتە سەر زەوى. ھەر لەبەر ئەوہى كە دەيانەوى بەم يارىيە
قىزەونانەيان تووشى سەرەگىزەم بەكن. پەنگە لەبەر ئەوھى ھىچ
بەلگە يەكى بەدەستەوہ نىيە، پەست بووہ و لە پقاندا ئەم قسانەى
كردوون... لەوانەشە نەخشە يەك شىتېكى ھەبى... ئەو، بە بۆچوونى من،
كەسىكى زىرەكە... پىدەچى تەنيا ويستىتېتى دەستىك بوەشىنى و
بمترسىنى... لەم نىوہندەدا، جۆرە شەرىكى دەروونىيان ھىناوہتە ئارا،
كاكى خۇم. تەنانەت دلم بە پروونكردنەوہشى تىك ھەلدى. ھەر وازى
لى بېتە!

– بەس ئەمە سووكايەتییە، سووكايەتى! چاك لە حالت تىدەگەم!
وہلى... ئىستە كە خەرىكىن بىن پىچو پەنا باسى دەكەين (زۆر باشە كە
دوچار قسە ھاتە سەر ئەوہ، من ھەر زۆر خۇشخالم!)، منىش دانى
پىندا دەنىم كە زۆر لەمىز بوو نىشانەگەلى ئەم بۆچوونەم لەمانەدا
دېبوون، يانى لە ئاستى پزىسكىكدا بوو و تەنيا تانەيان دەوہشانەدا،
قسەكە ئەوہى، بۆچى دەبىن تەنانەت تانەش بوەشىن؟ چۆن دەوېرن؟
باشە ئەم بىر كىردنەوہى لە كوئوہ سەرچاوہ دەگرئ؟ ناخ ئەگەر

۱. ئاتقۇ: وەرەقى سەر كەوتوو لە يارىدا. «و. ك.»

دهترانی به دریزایی ئەم ماوهیه چ مەراقینکم خواردووہ! ناخر تو بیرى لى بکەرەوہ! بۆچی؟ لەبەر ئەوہى خویندکارىنكى تاپلووچى نەگبەت تیوہ گلاوہ کە بىپارەیی و ماخولیا زۆریان بۇ هیناوە و، بۆى هەیه لە ھەر ساتینکا ورتنە و نەخۆشییەکەى لى پىس بکەن (خز ھۆشت لامە!) کە پىندەچى دەمىک بن لەگەلى بن و بە پروالەت ئاسایی بن؟ گەنجى کە ھەمیشە بەگومان و لووتبەرز و پىداگرە لەسەر بەھاکانى خۆى و شەش مانگى دەبن تاقە بەشەرێک پىنى نەناوەتە کونەمشکەکە یەوہ. مرۆڤنى کە بەو دۆخە ویزان و پووتە بىپاژنانەوہ ناچار دەبن بە تەنیا لەبەردەم کۆمەلى پۆلیسى خوانەناسدا راوہستى و تانەش بىیستى و بەرگەى بىشەرەمىیەکانیان بگرى. جا لەم نۆیەندەشدا، چاوەپوان نەبووہ خاوەنقەرز و ئەو پىسولە یەى' چىبارۆف کتوپر یەخەى بگرن، سەربارى ئەمەش بۆنى ناخۆشى بۆیەى تازەى دەرگە و دیوارى بەرپۆیەبەرایەتیی پۆلیس و گەرما و ھەوای تاسینەر و یەک دونیا خەلک کە لەوئى بوونە و باسى کوشتنى کەسنى کە ئەم داماوہ ھەر دوینى لای بووہ... جا بىھینە بەرچاوت ھەموو ئەمانە بە سکی خالییەوہ! پىاوم دەوئى لەو دۆخەدا نەبووریتەوہ! جا وەرە ئیستەش ھەموو ئەمانە بىنە بنەما و زەمىنەى بەدگومانى ئەو بەرپۆزانە! خوا بە نەفرەتیان کا! دەزانم ئەمە ناخۆشە و پەستت دەکا، وەلى گەر من لەجىاتى تو بام پۆدیا گيان، قەشمەرىم بە ھەموویان دەکرد... یان بۆچی قەشمەرى؟ تەم دەکردە چرۆچاویان، جا چ تەفیکىش! پاشانىش دە بیست زللە یەکی چاکم تى دەسەرەواندن. ھەر ئەوہ باشە. حسیبى سەگىنکیان بۆ نەکەى! وەرەوہ سەر خۆت! مایەى شەرەمەزارین!

۱. پىسولە: لەبەرانبەر «سەفتە»ى فارسیدا دانراوہ، بە واتای: بەلگە یەکی واژۆکراو کە تىیدا ھاتووہ کەسسى واژۆکەر دانەوہى برە پارە یان قەرزىک لە وادە یەکی دیارىکراودا لە ئەستۆ دەگریت.

راسکولنیوف له بهرخویه وه بیری کرده وه: وه لئی هه رچییه ک بئ
چاک باسه که ی کرده وه!

جا زور به ناره حه تی گوئی:

- بجم تف بکه مه چروچاویان؟ نه ی چی له لیکولینه وه که ی سبه یئ
بکه م؟ یانی ناچارم هه موو شتیکیان بۆ روون بکه مه وه؟ هه ر نه وه ی
که دوینن خۆم تا ئاستی نه و زامیۆتۆفه شوومه دابه زاند و له
مه یخانه دا بوومه هارده می وه ک پنیویست پهستی کردووم...

- دهک ملی خویان و به زموره زم و نه ژداد و ئابادیان بشکن! خۆم
دهچمه سهروه ختی پورفیری و قسه ی لئ دهرده هینم، خۆ به ناخیری
گیانمان خزمین! هه رچی هه یه و نییه لئی دهرده هینم! نه و زامیۆتۆفه
شوومه ش...

راسکولنیوف له بهرخویه وه بیری کرده وه: ئاخیره که ی نه قلی بئ
شکا!

رازومیخین هه مديسان چنگی به شانید کرد و قیراندی:

- ئاده ی بوهسته، بوهسته! تو هه له ت کرد، زور چاک له هه موو
لایه که وه شه نوکه وم کرد و تیگه ی شتم تو به هه له دا ده چی! کامه داو و
کامه ته له؟ مه گه ر نالئی بۆیه پرسیا ری بۆیه چیی لئ کردی تا بتخاته
داوه وه؟ ئاخه گه ر نه وه کاری تو با، هه لده ستای و ده تگوت که لوپه لی
بۆیه کردنی نه پارتمانه که ت دیوه و... بۆیه چییه کانیش؟ به پنه وانه وه،
گه ر دیتبو و باشت ده هاتی و ده تگوت نه مدیوه؟ ئاخه کن هه یه خۆی
پنوه بکا؟

راسکولنیوف به ساردوسپی و بیزارییه کی ئاشکراوه وه لامی
دایه وه:

- گەر ئو مەسەلە یە کاری من با، بەین هیچ دوودیەک و دەستبەجی دەمگوت هم بۆیە چییە کانم دیون و هم ئە پارتمانە کەش!

- وەلنی ناخر بۆچی خۆت پیو بەکی؟

- چونکە ئو تەنیا لادینی و نەزانە کالقامە کانن لە کاتی لیکۆلینە وەدا نکۆلی لە هموو شتێ دەکەن. کەسێ گەر بەقەد سەر دەرزییەک ئەقل و ئەزمونی هەین، ئو بەلگە بەرچاو و دەرەکیانە ی کە نکۆلییان لێ ناکرێ، پەسەند دەکا، وەلنی بۆ روونکردنەوی هەمان ئو بەلگانە بەدوای هۆکاری تردا دەگەڕێ و بە جوړیکی تری تایبەت بە خۆی نزیک نیشانیان دەداتەو و پێچیک دەخاتە بابەتە کەو و بەم کارەشی دەین لە دیوکی ترەو لە هموو شتێ بڕوانرێ. پۆرفیزی دەین حسییی ئووی کردین کە من بەپێی ئەم سیاسەتە وەلامی دەدەمەو و دەلیم هموو شتیکم دیو تا سەروشکلێکی راستەقینە ببەخشەمە باسەکەم و پاشانیش تۆزیک روونکردنەو و شتی بۆ بدەم.

- وەلنی خۆی دەستبەجی دەمگوتت دەکا کە پێی تیناچن بۆیە چییە کان دوو پۆژ پیشتر لەوئ بووبن و یەکسەر بەو ئەنجامە دەگەیشت کە تۆ لە پۆژی کوشتنە کەدا لەنیوان کاتژمێر حەوت بۆ هەشت لەوئ بووی! جا چەندە بە ئاسانیش لەسەر ئەم خالە گەمزانە یە دەستی ئاشکرا دەکرد!

- بەلنی کتومت، پارفیزیش وای بۆ دەچوو کە نەتوانم دەستبەجی هۆشم کۆ بکەمەو و هەر بە تەنیا ئەوەندەم بوئ کە لەو شەپزەییەدا بە دانەوێ وەلامینکی قایلکەر رازی بم و بە گشتی بیرم بچن کە پێی تیناچن بۆیە چییە کان دوو پۆژ لەو و پێش لەوئ بووبن.

- ناخر چۆن دەچیتە ئەقلەو و پیاو مەسەلە ی بۆیە چییە کانی بیر بچن؟

- وهک ناو خوار دنه وه! نه سلن به پیچه وانه وه مروقه زیره که کان که دینه سهر نهو جوړه ورده کاریانه به ئاسانی تیده که ون. به رانبه ره که ت و ریاتر بن، که متر گریمانه ی نه وه دهکا به شتگه لی که مبابه ختر پیوه ببین. تو نه م پار فیزیته به که م زانیوه، نه وه ندهش که مژه نیبه که بیری لئ ده که یته وه...

- ده ی خو خویچی و ناپیاوه!

راسکولنیکوف بئ ویست پیکه نی، به لام هاوکات ههستی کرد زور پرو پاسست بووه و نهو چهند خوله که ی کوتا به گوروتین و تامه زرویی کی بیژاده وه قسه ی کرده وه، له باریکا که پیشتر، له بهر چهند هؤکاریکی تاییته به خوی و ناچاریی کی ته او، به پروگرزی و بیزارییه وه به ژداری له گفتوگودا ده کرد.

له به رخویه وه بیری کرده وه: خو له لایه کیشه وه چیژی لئ ده به م.

وله ی هیشتا به ته اووی نهو فکره ی به میتشکا رانه بردبوو که کتوتپ په شتیویه ک که وته گیانی، وهک نه وه وا بوو شتیکی هه راسانکر و چاوه روانینه کراو هاتیبته سهروه ختی. نیگه رانییه که ی، تا ده هات زیاد و زیادتر ده بوو. ئیدی که یشتبوونه به رده رگی سه ره کی بینای باکالیف.

راسکولنیکوف له پر گوتی:

- تو به ته نیا بچو! من زوو ده که ریته وه!

- بو کوی به خیر؟ خو هیشتا نه که یشتووین!

- نه وه ی راستی بئ کاریکی گرنگ هه به... هه ر نیوکاتژمیریکم بئ

ده چئ... پتیا بلی دیم!

- به دلی خوت! به س منیش له که لت دیم...

راسکولنیکوف قیراندی:

— کاکه ناخر یانی توش ده ته ویئ ئه شکه نجم بدهی؟

دهنگی توورهبیه کی هینده جزوودار و نیگایشی وه ها ناسوئریکی تیندا بوو که رازومیخین به کسه ر پاشه کشه ی کرد، چند ساتیک هر له ویئ له سهر پلیکانه سهره کییه که پاره سستا و خه مگینانه ته ماشای راسکولنیکوفی کرد که به خیرایی و شه قاوی دریزه وه به ره و ماله کی ده چوو. دواچار توند ددانه جیره یه کی کرد و مستی ره ق کرد و به لینی به خزی دا هر ئه و رۆژ به چه شنیک پورفیری بگوشیت که وه ک لیموی ئاوگیراو ته نیا تلفه که ی بمینیتته وه، جا چوو سه ریئ تا ئیدی کوتایی به دلپه روشیی پولخیریا بیئی که له بهر دواکه و تنیان نیوه گیان بوو بوو.

راسکولنیکوف که گه یشته وه مالی، قزی له ئاره قدا خووسابوو و به دژواری هه ناسه ی بۆ دهره. خیرا به پلیکانه کاندای فرکه ی کرده سه ریئ و راسته و راست به ره و ژوره که ی چوو و دهموده ست کلومه که ی کرده وه. پاشان زور توقیوانه پایکرده سووچی ژوره که و چوو سه روه ختی کونی پشت کاغه زه دیواریه که که ورده واله که ی تیندا شار دبووه وه؛ دهستی به کونه که دا کرد و چند خوله کینک به باشی پشکنیی. په نجه کانی به هه موو کونج و که له به ریکدا ده چوون و به کاغه زه که دا ده خشان. هیچی نه دوزییه وه، هه ستایه وه و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا. که له به رده م ده رگه ی بینای باکالیئیدا بوون، کتوپر توشی ئه و خه یالاته بوو بوو که نه کا بۆ نمونه زنجیریک یان قوچه ی سه رقولیک، شتیک یان ته نانه ت پارچه یه ک له و کاغه زه ی که له شته کانه وه پینچرابوو و ده ستختی پیریژنه که ی به سه ره وه بوو، له دهستی که وتبی و له درزیکدا جی مابیت و هر ئه مه ش له ناکاوئیکدا ئاشکرا ببیت و وه ک به لگه یه کی چاوه پوانینه کراو و سه لمینر له دژی خزی به کار به پیندریت.

هر وا به دهم بیر و خه یاله وه له ناوه پراستی ژووره که دا پراوه ستابوو و بزیه کی سهیر و سووکایه تیئامیز و تا راده یک ده به ننگانه به سهیر لژیویه سه مای ده کرد. دواچار کلاره که ی هه لگرت و ژووره که ی جن هیشته. هه موو شتیک له زهینیدا تیک نالابوو. کاتی ده رکه وتن له ده رگی سه ره کییه وه. هیشته فکر و خه یال بر دبوویه وه.

دهنگیکی بهرز هاواری کرد:

– فرموو، نه سلنه شهوه خویان هاتنا

پراسکولنیکوف سهیری هه لبری. قاپچی له بهرده رگی ژووره که پیدا پراوه ستابوو و شهوی نیشانی پیاویکی کهم تا زور بالا کورت ده دا که له کاسبکاران ده چوو، شتیک ی وه کراسی ماله وه و هیله کینکی له بهردا بوو و له دوور پرا زیاتر له ژن ده چوو تا پیاو. پشتی کوو و سهیری له ژیر کلاره چلکنه که یه وه شوو دهینواند. ده موچاوی چرچ ولوچاوی و داته پیوی نیشانی ده دا که ده میکه په نجا سالی تینه پاندوه. کابرا وه که شهوه ی دژمنداری له گه ل دونیادا هه بن، به و چاره ورد و پیلووه ناوساوانه یه وه گرژ و مؤن و نارازی له ده ورو بهری ده پوانی.

پراسکولنیکوف چوو له ای قاپچی:

– مه سه له چیه؟

کابرا لابه لا و له ژیر برۆ پره کانیه وه ته ماشایه کی پراسکولنیکوفی کرد، هر وا تاویک ناشکرا به سه رنجه وه لئی پاما، چاک چاکینک هه لیه ننگاند. پاشان به هیمنی وهر سوورا و به بین هیه قسه یه که له ده رگه سه ره کییه که تیه پری و هه نگاوی نایه سه ر شه قام.

پراسکولنیکوف هاواری کرد:

– مه سه له چیه؟

- هیچ کاکه، راست هاتووِه و دهپرسی فلانه خویندکار لیزه داده‌نیشی... ناوی ئیوهی هینا و خاوه‌نماله‌که‌تان. ئیسته‌ش هه‌ر که بینیم وا دین، ئیوه‌م نیشان دان، وه‌لی کابرا ملی نا و پویشت! ناخیرزه‌مانه به خوا!

قاچچیه‌که‌ش تۆزیک گیتۆ و سه‌راسیمه بووبوو، به‌س نه‌ک هینده‌ش جدی. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو که سووپیکی به‌و ده‌وروبه‌ده‌دا دا و که‌پایه‌وه ژوره‌که‌ی.

راسکۆلنیکۆف که‌وته شوین غه‌واره‌که و یه‌کسه‌ریش دیتی که ئه‌رخه‌یان و به‌هه‌مان هه‌نگاوی یه‌که‌هاوییه‌وه به‌جۆرێک له‌به‌ریکی دیکه‌ی شه‌قامه‌که‌وه چاوی بریوه‌ته زه‌وی و پێ ده‌کات وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیک له‌زه‌بنیدا سه‌نگوسووک بکات. زۆر زوو به‌غهریبه‌که‌پاگه‌یشته‌وه، به‌س هه‌ر چه‌ند هه‌نگاوێک له‌دوایه‌وه مایه‌وه و پینشی نه‌که‌وته‌وه. دواچار شان‌ه‌وشانی غه‌ریبه‌که‌بووه‌وه و ته‌ماشایه‌کی پوو‌خساری کرد. کابراش ده‌سته‌بجێ هه‌ستی به‌ئاماده‌گی کرد و سه‌نگین لێی پوانی، به‌لام هه‌مدیسان چاوی له‌زه‌وی بریبه‌وه. به‌م جۆره‌ بۆ ماوه‌ی خوله‌کیک شان به‌شان هه‌نگاویان نا و هیچ قسه‌یه‌کیشیان نه‌کرد.

ئه‌وه‌ پراسکۆلنیکۆف بوو که دواچار سه‌ری قسه‌ی کرده‌وه، به‌لام به‌ده‌نگیکی زۆر که‌وه:

- لای قاچچی... هه‌والی منتان پرسیبوو؟

غه‌واره‌که‌ وه‌لامی نه‌دایه‌وه و ته‌نانه‌ت لیشی نه‌پوانی. هه‌مدیسان بیده‌نگی بالی کیشایه‌وه.

- ئه‌ی بۆچی... دین... هه‌والی من ده‌پرسن و... پاشانیش نه‌تان لێوه‌ناین... ئه‌مه‌ یانی چی؟

دهنگی راسکولنیکوف له گه روویدا شکا و وا دیار بوو ناتوانی به
ریکی و پرونی وشهکان دهریپریت.

کابرای نه ناسراو هم جارهیان سهرنجی له زهوی کلا کرد و نیگای
نه حس و مؤنی له راسکولنیکوف بری. کتوپر به هیمنی، به لام پروون
و پهوان کوتی:

– نهی بکوژ!

راسکولنیکوف هر وا خهریک بوو شان به شانی کابرای غهواره
هنگاوی دهنه. لاقهکانی کتپر هیزیان لی برآ و چه مانه وه، پشتی
بهستی و لهرزه کهوته گیانییه وه. وهک نه وه و بوو دلی بؤ ماوهی
خوله کیک له کار کهوتین و، پاشان له پریکدا، وهک نه وهی له کوتیک
پزگاری بوو بیت، سه ره نوئی کهوته وه ترپه. به م دؤخوه سه د
هنگاویک به بیدهنگی و شانبه شانی یه ک پریان کرد.

غهواره که نیدی له راسکولنیکوفی نه پروانی.

راسکولنیکوف له ژیر لیو و به دهنگیکه وه که به ناسته م دهیستره،
ورتاندی:

– مه بهستان چییه... چیتان دهوی... بکوژ کینی؟

پیاوه نه ناسراوه که هم جارهیان پروونتر و پچپچر، به داننان به
برگه یه کی وشهکاندا وه لامی دایه وه:

– بکوژ توی!

نیوه بزیه کی پر له قیزی سهرکه وتوانه شی به سه لئیوه وه بوو و
هم جارهیان راسته وراست وای به ده موچاوی په نگه پریو و چاوانی
تاساوی راسکولنیکوفدا وپ ما. تازه گه یشتی بونه دووپیان. غهواره که
به ناراسته ی دهسته چه پدا لای دا و هر ناوپیشی نه دایه وه.

راسکولنیکوف له شوینی خویدا وشک بوو و پیندا وړ بوو. بینیی غواره که په نجا ههنگاو له پینشترییه وه لای کرده وه و له وی پوانی که هیشتا له شوینه که ی خویدا راوه ستا بوو. راسکولنیکوف نهیده توانی له و مه و دایه وه باش بینیی، وه لئ وای هاته به رچاو که پیره میزده که دیسان هه مان نیو بزه پر له قیز و سرکه و توانه که ی کرد و وه ته وه.

راسکولنیکوف، ته زیو تا سهر مؤخی ئیسک، به ههنگاوی خاو و نه ژنوی له رزوک وه، له تری دا و به پړی که وت تا دواچار که ی شسته کوره وه له که ی. کلاوه که ی له سهر داگرت، خستییه سهر میزده که و ده خوله کیک بی جووله لای میزده که وه راوه ستا. پاشان له تاو ماندوویه تی که وته سهر قه نه فنه که و به نازار و ناله یه کی خه فنه کراو و کزه وه به پشتدا راکشا و چاوه کانیشی نوقاندن. نیو کاتژ میتریک له م دڅخه دا راکشا.

بیری له بابه تیکی تایبته نه ده کرده وه. ده تگوت خه یالگه ل یان بیری نیوه چلی نامو و ویناگه لی سه یروسه مه ره و په رته وازه و، شتگه لیک له زهینیدا ناموشو یان بوو و پوو خساری که سانیک که به مندالی دیبوونی یان له شوینیکدا تووشیان بوو بوو، به لام پئی تینه ده چوو هر وا بیته وه بیری، تاوهری زهنگی کلیسای فازیسیکی، میزی بلیاردی فلانه ریستوران و نه فسه رانیک که یاریی بلیاردیان ده کرد، بونی جگه ری فلانه دوکانو که ی تووتنفروشی که له ژیرزه مینیکدا بوو و پلیکانیک ده چوو وه سهری، مه یخانه یه کی بچوک، پلیکانی پشته وه ی بینایه ک که له قیر ره شتر و قوراوی و پیس و داپوشراو به توینگه هیلکه و زایه له ی زهنگی یه کشه ممان له نادیاره وه... ویناکان یه ک له دوا ی یه ک و گیزاواناسا به زهینیدا رابردن. وینایان تیدا بوو که پئی دلخوش بوو و ده یویسست چنگیان لی گیر بکات و نه هیلیت دهرچن، وه لئ دواچار هرچییه ک بوو گشتی په وییه وه. به دریزایی ماوه که ش له دهروونی خویدا ههستی به گوشاریکی قورس ده کرد.

نەك ھەر گوشارە دەروونىيەكەيى سەركوت نەدەكرد، بەلكە ھەستىكى
خۇشىشى تىدا بينىيەوہ.

كە دەنگى ھەنگاوى بەگوژمى رازومىخىنى بىست، چاوى لىك نا و
واى نوواند كە خەوتووہ. رازومىخىن دەرگەي كردهوہ و وەك ئەوہى
دردۇنگ بىت كە ئايا بچىتە ژوور يان نا تا ماوہيەك لە ئاستانەكەدا
راوہستا، پاشان ھەنگاوى نايە ژوور و بەكاوہخۇ بەرەو قەنەفەكە
چوو.

راسكۆلنىكۆف چەپەچى ناستاسىيائى بىست:

- وازى لى بىتە، لىگەپى با بخەوى، دوايىش بى ھەر فراوینتەكەي
دەخوا.

جا رازومىخىن وەلامى دايەوہ:

- ئەرى، بخەوى چاكتەرە!

ھەردووك بەپارىز و لەسەرخۇ چوونە دەرى و دەرگەكەيان پىتوہدا.
نيو كاتژمىرى دىكەش تىپەپى. راسكۆلنىكۆف چاوى كردهوہ،
دەستەكانىي لە پشت سەرىيەوہ لىك گرى دان و ھەمدىسان لەسەر
گازى پشت بۆي خەوتەوہ...

ئەم كابرەيە كى بوو؟ باشە ئەم كابرەيە كى بوو كە لەپرىكدا دەتگوت
لەژىر زەوييەوہ ھەلتوقىوہ؟ تو بلنى لە كوى بووبى و چى دىبى؟
ھەموو شتىكى دىوہ، وەك رۆژ رۆشنە! ئاخىر لە كوى خوى بۆ مات
داوہ و چاودىرىي خستووتمە سەر؟ ئەي بۆچى ئىستە قوت
دەبىتەوہ؟ باشە چۆن پى تىدەچى ئىستە دىبىتى؟ يانى وەھا شتى
ئەقل دەبىرپى؟ ... ئمممم...

راسكۆلنىكۆف كتوپر بەستى و لەرزى لى نىشت، وەلى
لەبەرخۆيەوہ درىژەي پى دا: ئەي ئەو سىندووچەيەي كە مىكۆلاي

له پشت دەرگه که وه دوزیویه تییه وه... ئەسلەن شتی وا دەچیتە ئەقله وه؟
دەشن بکرتە بەلگه؟ گەر هەزار سەرەداویش بسریتە وه، هەزار
یەک دانەت هەر لە دەست دەر دەچن و ئیستەش فرموو؛ کتیونک
بەلگه ی بە بەرزایی هەر مه کانی میسر لئ دروست دەرکری! بەو ناوه دا
میشیک بە ههواوه بووه و هه موو شتیکی دیوه! باشه ئەمه ئەقل
دەبیرێ؟

کتوپر، له وپه پێ بیزاریدا ههستی کرد فره فره لاواز بووه، به تایبەت
له لایه نی جهسته ییه وه.

ژارخه ندیکی کرد و فکر و خه یال بر دییه وه: ده بوو سۆسه ی بگه م.
باشه من چۆن زاتی وه ها کاریکم کرد؟ به ناخیری گیانم خۆ خۆم
دەناسی، سەرباری ئەوهش دلم هه والی دا بوو که بریاره چیم به سه ر
بئ! جا هه ستام چیم کرد؟ ده ستم دایه ته ورێک و ناگایانه سه ر و پێی
خۆم له خۆن گه وزاندا! ده بوو پیشوه خته بمزانیا!...

به بیهیوایی ورتاندى: ناخ! به س خۆ من پیشوه خته ده مزانی!

جارو بار ئیستیکی ده کرد، وهک ئەوه ی بیر کردنه وه یه کی تایبەت
بزمار کۆتی کرد بیت.

نا کاکه، وا دیاره ئەوان له توخمیکی ترن! به هه موو مانایه ک ناغا،
که بئ کۆت و به ند مافی کردنی هەر کاریکیان هه یه، تولون^۱ تالان
ده کا، له پاريسدا ده یکاته کوشتوبه ر، سوپاکه ی له میسر دا جئ ده یلئ،
که له شکرکیشی ده کاته سه ر مۆسکو، گیانی نیو ملیۆن خه لک ده کیشن

۱. Toulon: شاریکی فرهنسییه، ده که ویتە باشووری فرهنسا، له که نار زه ریای
سه یی ناوه راسه ت. به شوینیکی زۆر ستراتیژی داده نریت، چونکه زۆرترین و
گه وره ترین سه ربازگه ی له خۆی گرتوه. هاوکات تییدا که لوپه لی فرۆکه و به له م
دروست ده کريت و، بپیکي زۆری ترنی ولاتیش هەر له وێ به ره م ده مینریت. «و.
ک»

و ناخبریه که شسی له وینلۆ هه موو شتنی به دەم پیکه نینه وه رایسی دهکا و جا دواى مردنیشسی به یادی نه وه وه چه ندان به یکه ر قوت ده که نه وه! که واته هیچ نکولیکردنیکى تیدا نییه که هه موو شتنی بۆ نه وان رپیئیدراوه! نا، هه ر ده لئی نه م مروفانه له گوشت و خوین نین، نه وان له برۆنز دروست کراون!

له م بینه و به رده یه دا کتوپر فکریکی ناپه یوه سستی به زه یندا هات و خاریک بوو بکه ویته پیکه نین: له لایه ک ناپلین و هه ره مه کانی میسر و واته رلۆ... له لایه کی تریشه وه پیریژنیکى سیسه له ی مردوخ که ژنی بابایه کی چاره ره شسی سه ره قه له م بووه و خویشی سوو خوئریکی چه پهل و قیزه ون به و جانتا سووره ی ژیر ته خته خه وه که یه وه! چون که سانی وه ک پارفیزی پیتروشیچ نه قلیان به م شتانه ده شکئ!... بۆ مه گه ر نه م بابه تانه به وان هه زم ده کړین!... نه م دیمه نه تا دل چه زکا به ریه له جوانیناسی: ناپلینیک خوی گیف کردووه ته وه و که چی ده خزیته ژیر ته خته خه وی پیره ژنیکه وه! ئا///خ، بۆ شتنی هه یه له م دیمه نه پرپووچتر بین!...

جار جار هه سستی به و پینه ده کرد و ده که وته دۆخیکى شتیواو و تاداره وه که ده هاته سه روه ختی و هه ندیک جاریش بیناک و هه لچوو بیری ده کرده وه: پیره ژنیکى هه چوو پووچه! له وانیه هه له سه ره کییه که ی من پیریژنه که بین، وه لئ مه سه له که له بنه رته دا له سه ر نه و نییه! نه و پیریژنه ته نیا میکرو بیک بووه و هه چی ترا... من هه لپه م بوو تا له هه یله که تیه پرم... نه وه ی که من گوشتم مروف نه بوو، من ریسایه کم له ناو برد! نه ری، له وانیه بنه مایه ک و ریسایه کم گوشتتبی، که چی نه چوو مه نه و دیو هه یله که و هه ر له مدیو مامه وه!... ته نیا توانیم که سیک بکوژم. به س وا بزانه چاک ده ره قه تی نه وه ش نه هاتم... بنه ما و ریسایه؟ بۆچی رازو میخینی ده به نگ خاریکی سه ره کۆنه کردنی نه و سۆسیالیستانه بوو؟ نه م سۆسیالیستانه که سانیکى زه حمه تکیش و

کاسین و خمی به خته وهری گشتیانه. نا کاکه گیان، بق مهگر بریار وایه ئیمه زیاد له جاریک بژیین؟ خو مه مدیسان ژیانیک ناخه نه وه مشتمان! که واته من نامه وی به دیار به خته وهری گشتیه وه لئی دانیشم! دهمه وی خوم بژیم، دهنه به دهر له وه همر نامه وی! ته نیا نه مویست بیباکانه به لای دایکی برسیدا تیه پریم و رۆبله که شم له گیرفاندا بشارمه وه و چاره روانی به خته وهری گشتی بم! جا به وه لئی خوم بدهمه وه که، له رتی به خته وهری گشتیدا بهش به حالی خوم هه ولیکم داوه. هاها! بچی چاوتان له ناست مندا داخست؟ بریاره من ته نیا جاریک بژیم و دهمه وی... ناخر خو من له ئه سپنیه کی جوانیناس به ولاره هیچی تر نیم!

کتوپر وهک شیت دایه پیکه نین و له بهر خو یه وه له سهاری رۆشیت: به لئی، من هه به راستی ئه سپنیه کم!

گرتی بهم بیر کردنه وه وه و وازی لئ نه هینا، چیژنکی نه گریسانه ی له وه دهبرد که هه را کاویژی بکاته وه و بق سه رقالی له زه پیندا یاری پی بکات: که ره هیچ به لگه یه کی تریش نه بئ، ئه وا ئه م چه ند دانه یه هه ن: یه که م ئه وه ی که ئه سپنیم، چونکه وا هه ر ئیسته ش بیر له وه ده که مه وه که ئه سپنیه کم. دوو، ئه وه ی که یه ک مانگی ره به ق دهسته و داوینی خوی میهره بان بووم و ئه وم کرده شاهید که له بهر چه ز و ئاره زوی خوم ئه م ریگه یه م نه گرتوه ته بهر و ئامانجیکی بلند و بیوتنه م هه یه، هاها! سن، ئه وه ی که من دهمویست به هیچ شتیه یه ک سنووری دادپهروهری و ویژدان نه به زینم و هه ر هه نکاویک که ده نینم ویژداندارانه بئ، هه ر له بهر ئه وه ش بوو که به درژیایی ئه و ماوه یه هه ر خاریکی سه نگوسوو ککردن و هه لسه نگاندن بووم و له نئیه هه موو ئه سپنیکانی جیهانیشدا بیکه لکترینیانم هه لیژارد و وه ختیکیش کوشتم هه ر به ته نیا دهمویست ئه وه نده ی لئ هه لگرم که له ده ستپنیک

کاره که دا پیویستم بوو، نه زیاتر و نه که متر (ماباقیی پاره که ی خانمخاسیش به پنی وهسیه ته که ی دهرتیه په رستگه ... هاها!)....

داندانه جیره یه کی کرد و له سه ری پزیشت: من بوومه ته نه سپینه کی ته اوو، چونکه ... چونکه پنده چی خوم له و نه سپینه که متر و چه په لتر بم که له ژیر پندا پلیشاندمه وه، جا هر نه و کاته ش دلم هه والی دابوو که دوی کوشتنی، برپاره نه م قسانه بکه م! ناخر چ ترسنگ هه یه له مه که وره تر بن؟ ناخ له و بووده له ییه، له و سووکیه! ... ناخ چه نده باش له و په یامبهره تیده گم که شمشیر به دست به سه ر پشتی نه سپه که یه وه ده یگوت: «فرمان، فرمانی نه لایه، که واته ملکه چ به ئی به نده ی له رزوک!» کاری په یامبهر دروست بوو، کاریکی باشی کرد که گری به ردایه شه قامه کان و گوناحبار و بیگوناخی پیکه وه سووتاند و به روونکردنه وه و پاساودانیش له ئاستی خوی دانه به زاندا! تو، ئی به نده ی له رزوک، ده بن ملکه چی فرمانی خواونده که ت بی و داواکاریه کیشت نه بن، له بهر نه وه ی ویستن کاری تو نییه! ... ناخ خو من هرگیز، هرگیز له و پیریژنه نه فره تیه خوش نایم!

قزه کانی له ناره قدا خووسابوون و لئوه له رزوکه کاندیشی وشک و نیگایشی رسیبووه بنمیچه که.

دایکم و خوشکم ... منیک که نه ونده خوشم ده ویستن، بوچی ئیسته پیان په ستم؟ نه ری، رقم لئیانه، به جورئ له جوره کان رقم له ناماده بیانه و بهرگی نزدیکیان ناگرم! ... چوومه لای دایکم و ماچم کرد ... نه وه له بیره ... باوه شم پندا کرد و بیرم له وه ده کرده وه که نه گه ر تینگا چی ... یانی به ته مام پنی بلیم؟ جا خو شتی واشم لئ ده وه شیته وه! نمممم! نه ویش هر ده بن وه ک خوم بن ...

گوشاری ده خسته سه ر خوی تا بتوانیت بیر بکاته وه، ده تگوت خهریکه له گه ل ورینه دا ده سته ویه خه ده بیت: ناخ من ئیسته ش چه نده

بیزارم له م پیرنژنه نه فره تیهه! لام وایه گهر همدیسان زیندوو بیته وه، جاریکی تریش لنی ددهم و دهیکوژمه وه! تو سهیری لیزاښتای داماو، ناخر بډچی له کتوپرینکا خوی به ژووردا کرد؟... وهلی زور سهیره که نازانم بډچی لیزاښتاشم هر به خه یالدا نای؟ هر نالنی نه ویشم کوشتووه!... لیزاښتای! سونیا! نهو مناله پاک و ژیکه لانه، به و چاوه جوانانه یانه وه... نه مانه چنده نهرمونیا ن! نهی بډچی ناگرین؟ بډچی نه و ناله یان بهرز نایته وه؟ هه موو شتیکیان له دهست داوه... چنده هیمن و بیگه رانه ته ماشا ده که ن... سونیا، سونیا، سونیا! سونیا ی هیمن!...

نه م جاره یان له بیرچوونه وه هاته سهروهختی. به لای خوشییه وه سهیر بوو که نهیده توانی بیر خوی بهینتیه وه که چون گه یشتووه ته سهه شه قام. تاریکانی دهمه و نیواران بوو و مانگی چوارده شه وه دره و شاهه تر له هر ساتیک دهتریفایه وه، به لام پیده چوو هه و له پیتشوو زیاتر تاسینر بیت. شه قامه کان جمه یان ده هات له خه لک، پیشه گهر و کریکار و فرمانبه ره کان په له پهل به ره و ماله کانیا ن ده چوونه وه و نه وانی دیکه ش که سانیک بوون که هاتبوون تا پیاسه یه یک بکن. بونی مهلات^۱ و توز و خول و گه نداو ده هات. راسکولنیکوف خه مگین و زهینپه رت شه قامه که ی ته ی ده کرد؛ باش دهیزانی که به مه به سستیک له ماله که ی هاتووه ته دهر و کاریکی پیویستی هه بووه که ده بیت هرچی زوه بیکات، به لام بییری نه ده هاتوه کتومت چی بووه. کتوپر له جیوه وشک بوو. چاوی به پیاویک کهوت که له و به ری شه قامه که وه و له پیاوه ریکه دا راوه ستاوه و نامازه ی بډ ده کات. راسکولنیکوف به شه قامه که دا په پرییه وه تا بچیته لای پیاوه که، وهلی پیاوه که دهموده ست به سه ریکی شوپره وه، وه که نه وه ی که هر دهستی بډ که سیک رانه وه شانده بیت، وهرچه رخا و ته ناته ت او پیتی له دواوه نه دایه وه.

۱. مهلات: هه وییری له قور، ساروج، چیمه نتو و... بډ پیکه و لهکانندی خشت و به رد.

راسکولنیکوف له فکردا پوچوو: بوهسته بزانه! کی دهلی نهسلن
کابرا دهستی بو راهشان دووم؟

له گهل نه مه شدا هه ولی دا به پیاوه که رابگاته وه. که مه و دای نیوانیان
بووه وه ده هه نگاو یک، کتوپر نه وی ناسییه وه و تاسا، یارو پیاوه
کووپره که بوو به هه مان جلو به رگه وه. راسکولنیکوف مه و داکه ی نیوان
خوی و نه وی پاراست؛ دلی خوی به سنگیدا ده کوتی. خویان به
شه قامیکی دیکه دا کرد، به لام پیاوه که هه ر وا ری نه ده کرد و ناوری
نه ده دایه وه.

پیاوه که له ده رگه ی سه ره کیی بینایه که وه چوو ژووری.
راسکولنیکوفیش فرکه ی کرده به رده م ده رگه که و ملیکی دریز کرد تا
بزانی ناخو پیاوه که لا ده کاته وه نا ماژیه کی بو بکات یان نا. له
حه ساری بینا که دا وه رسوورا و نا ماژیه کی بو راسکولنیکوف کرد،
نه ویش ده موده ست به دوی غه واره که دا خوی به حه ساره که دا کرد،
به س پیاوه که دیار نه مابوو. پیده چوو هه ر له یه که مین پلیکانه ریوه
چوو بیته سه ری. راسکولنیکوفیش به پلیکانه کاندای فرکه ی کرده سه ر.
وا دیار بوو سه سه که ی له جینی خوی ته تی، ناخر له دوو نهومی
سه رترییه وه دهنگی هه نگاو که لینی شینه یی و له سه رخوی بیست.
شنتیکی دیکه ش هه بوو: زور به پلیکانه که نا شنا بوو! گه یشته لای
په نجه ره ی نهومی یه که م. تریفه ی مانگ، خه مگین و ته لیس ماوی له
شیشه وه ده هاته ژوور. پاشانیش نهومی دووم. ئووا! نه وه ش هه مان
ئو نه پارتمان ه ی که بویه چیه کان ئیشیان تیتا ده کرد... وه لئ بوچی
ده سته بجی بینا که ی نه ناسییه وه وه؟ دهنگی هه نگاو ی پیاوه که به بان
سه رییه وه که م و که متر بووه وه تا دوا جار به یه کجاری نه ما. کابرا
وه ستاوه یان کونیکو دوزیوه ته وه و خوی تیتا وه! گه یشته نهومی
سییه م. دوودل بوو که ناخو به ره و پیش بچیت یان نه چیت.
پیده نکیه کی زراو بهر بالی کیشابوو... به لام راسکولنیکوف دریزه ی به

ریگه‌کە‌ی دا. تە‌نانت دە‌نگی هە‌نگاوه‌کانی خۆ‌یشی دە‌پترساند و شە‌پزە‌ی دە‌کرد. خوا‌یا، ئاخ لە‌دە‌ست تاریکی! بە‌ دلناییه‌وه‌ خۆ‌ی لە‌ کونج و کە‌له‌بە‌ریکی ئە‌و ناوه‌ نابوو. ئاە! دە‌رگە‌ی ئە‌پارتمانە‌کە‌ لە‌سەر گازی پش‌ت بوو و چۆ‌لی چۆ‌ل، پێ‌دچوو هە‌رچی لێ‌ بیت بە‌ردی‌تیانە‌ دە‌ری. بە‌ شینە‌یی تا ژووری دان‌یشتنە‌کە‌ چوو کە‌ بە‌ تریفە‌ی مانگە‌شە‌و پۆ‌شن بووبوو‌وه. بە‌س ئە‌وئ هە‌موو ش‌تن هە‌ر وە‌ک جاران بوو: کورسیه‌کان، ئاوی‌نه، قە‌نە‌فە‌ پە‌نگزە‌ردە‌کە‌ و وینە‌گە‌لی چوارچێ‌وه‌داری سەر دیواره‌کان. مانگی چوارده‌ی مس‌ین و مە‌یلە‌و سوور لە‌ پە‌نجەرە‌کە‌وه‌ بە‌ ژوورە‌کە‌دا و‌ر ما‌بوو. پاسکۆ‌لنیکۆ‌ف بیری کردە‌وه: ئە‌م کشوماتییه‌ لە‌بەر مانگە‌شە‌وه‌، بیکومان بێ‌دە‌نگ خۆ‌ی مات دا‌وه‌ تا مە‌تە‌لن مە‌لیتێ‌ن. لە‌ هە‌مان شوێ‌ن را‌وه‌ستا و چا‌وه‌ڕێ‌ ما. ما‌وه‌یه‌کی زۆ‌ر چا‌وه‌ڕێ‌ ما و تا مانگ هە‌ر وا زیاتر لە‌ س‌نگی ئاسماندا بێ‌دە‌نگ دە‌مایه‌وه، دلی ئە‌ویش توند و توندتر دە‌خورپا تا دوا‌جار ئازاریک بە‌ س‌نگیدا هات. وە‌لێ‌ هێ‌شتا هە‌ر ئە‌و بێ‌دە‌نگییه‌ سامناکە‌ فەرمان‌پەر‌وا بوو تا لە‌پ‌ر ترقە‌ترقیکی کز و کورتی بی‌ست. وە‌ک ئە‌وه‌ی پارچە‌ داریکی بچکۆ‌له‌، تە‌له‌زمیک ش‌تیک لە‌ژێ‌ر پێ‌یدا بیت، بە‌س هە‌مدی‌سان بێ‌دە‌نگی بالی کێ‌شایه‌وه‌. مێ‌ش‌یک کە‌ لە‌ خە‌و ڕاچ‌له‌کیبوو، کتۆ‌پ‌ر توند دای بە‌ پە‌نجەرە‌کە‌دا و ویزه‌ویزی ئازارپێ‌گە‌یش‌توانە‌ی بە‌رز بووه‌وه. لە‌ هە‌مان ئە‌و ساتە‌دا بوو کە‌ پاسکۆ‌لنیکۆ‌ف زانیی لە‌ لایه‌کی ژوورە‌کە‌وه‌، لە‌نیوان پە‌نجە‌ و دۆ‌لابە‌ بچووکە‌کە‌دا، ج‌لی‌نیک بە‌ دیواره‌کە‌وه‌ هە‌لواس‌راوه‌. لە‌بەر‌خۆ‌وه‌ بیری کردە‌وه: ئە‌و ج‌له‌ لە‌وتیدا چی دە‌کا؟ پێ‌ش‌تر لە‌و‌ج نە‌بوو... بە‌ پادزه‌ چووه‌ پێ‌ش‌ه‌وه‌، هە‌ستیک پێ‌ی دە‌گوت کە‌س‌یک لە‌پش‌ت ج‌له‌کە‌وه‌ خۆ‌ی شار‌دووه‌تە‌وه‌. بە‌ پاریزه‌وه‌ ج‌له‌کە‌ی لادا و بینی لە‌و سووچە‌دا پیر‌یژ‌نیک لە‌سەر کورسی دان‌یشتوو‌ه و بە‌ جۆ‌ری‌کێ‌ش چە‌میوه‌تە‌وه‌ کە‌ ڕووخساری دیار نییه‌، بە‌لام ئە‌وه‌ هە‌ر خۆ‌ی بوو. پاسکۆ‌لنیکۆ‌ف بە‌ ژوور سە‌ری پیر‌یژ‌نە‌کە‌وه‌ را‌وه‌ستا و بیری کردە‌وه: ترسا‌وه‌! لە‌سەر‌خۆ‌ تە‌وره‌کە‌ی دە‌ره‌یتا و دانە‌یه‌کی بە‌

ته پله سهری پیریژنه که دا کیتشا، پاشانیش لیدانی دوهم. وهلی دؤخه که
ئاسایی نه بوو: پیریژن ته نانه ت به و لیدانانهش جو له ی لئوه نه ده هات،
هر ده تگوت له ته خته به. پاسکولنیکوف تاساوانه دانه وی و هه ولی دا
ته ماشای پوو خساری پیریژنه که بکات، وهلی ئه ویش زیاتر له جاری
پیشوو سهری دانه واند هوه. پاسکولنیکوف تا سهر زه و بیه که خوی
دانه واند و له پوو خساری پیریژنه که ی پوانی، له خوار پرا چاوی به
دهم و چاوی که وت و له ترسان دلی وه ستا. پیریژن دانیش تبوو و
پیده که نی، له تاو پیکه نین وهخت بوو ده پسا، پیکه نینکی نرم و بیده نگ
که ئازای ئه ندایی ده له رانده وه! دیار بوو که پیریژنه که ئه و په پری
هه ولی خوی خستوو ته که تا پاسکولنیکوف دهنگی پیکه نینه که ی
نه بیستیت. پاسکولنیکوف کتوپر وای هاته به رچاو ده رگه که لاتره ک
بووه و له وئوه دهنگی پیکه نین و چپه چپ دئ. توور په بیه کی شی تانه
سه راپای ته نییه وه و به هه موو هیزییه وه که وته ته ورکاری سهری
پیریژنه که، وهلی له که ل هه ر گورزیکی ته وره که دا، پیکه نین و چپه چپی
ناو ژووری خه وتنه که زیاتر ته شه نای ده سهند و خودی پیریژنه که ش
ده تگوت که یلی شادییه! پاسکولنیکوف ده یوست پابکات، به لام
پاره وه که زور قه له بالقی بوو، ده رگه ی ئه پارتمان ه کانیش کراوه و باداک
و پلیکان و سهر و خواره وه جمه یان ده هات. ریز به ریز که لله ی
ده بینی که لئی پامون، وهلی تیکترنجاو، له بیده نگی و چاوه روانیدا.
شستیک چنگی به دلیدا ده کرد... پتی به زه و بیه که وه دوور ابوو و
نه دیده توانی له شویتنی خوی جمه بکات. به ته ما بوو بقیریتیت که له
خه و پاچله کی.

هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا. نه ده چوره ئه قله وه، وهلی ئه و
مؤته که یه ی که دیتبووی، ده تگوت هیشتا ته و او نه بووه: ده رگه ی
ژووره که کردبووه وه و غه واره یه ک که تا ئه و کاته نه بیینیوو، له
ئاستانه ی ده رگه که دا به سه رنجه وه لئی ده پوانی.

راسکولنیکوف به زور تا نیوه چاوی کردبووه و جا له و کاتهدا
دهستهبجن چاوی نوقاندهوه و بین ئهوهی وهرسووپئ، ههر وا لهسه
گازی پشت مایهوه. دروست نهیدهزانی خهوتووه یان بهئاگا: یانی
هیشتا ههر وا له و خهوهدام؟

همدیسان له درزی پیلووهکانییهوه تهماشای کرد، غهوارهکه هیشتا
لهوئ پارهستابوو و ههر وا لئی ورد دهبووهوه. پیارهکه به پاریزهوه
ههنگاوی نایه ناو ژوورهکه و سووکسووکیک دههگهکهی بهدوای
خزیدا پتوهدا. چووه لای میزهکه، خنهخنیکی کرد و هیشتا ههر وا
چاوی له راسکولنیکوف بریبوو. دواجا بیدهنگ لهسه کورسی لای
قهنهفهکه دانیشت. لهسه زهوییهکه و لهتهک پتیهوه کللاهکهی دانا،
دهستهکانی خسته سهه گوجانهکهی و چهناگهشی نایه سهه
دهستهکانی. پتیهچوو ناماده بیت ههتا قیامت بهدم چاوه پوانییهوه
دابیشیت. هیندهی راسکولنیکوف به دزی و لهنیوان پیلووهکانییهوه
دهیتوانی ببینیت، غهریبهکه چوارشانه بوو، تهمنی لایی تپه پاندبوو
و توپه له ریشیکی کالی ههبوو که سپی دهچووهوه.

خولهکیک تپه پئی. دنیا هیشتا روشن بوو، بهلام بهره بهره خهریک
بوو تاریکانی دهه و ئیواره دادههات. له ژوورهکه دا بیدهنگییهکی رهها
فهرمانهوا بوو. تهناهت له پلیکانهکانیسهوه دهنگیک نهدههات، بین له
دهنگی ویزهویزی خههنگهزیک که بهدم فرینهوه تهق تهق بهر
په نههههکه دههکوت. دواچار وای لئ هات ئیدی ئه و دuxe هی
بههگهگرتن نهبوو و کتوپر راسکولنیکوف ههستایهوه و لهسهه
قهنهفهکه دانیشت.

— دهی، فهرموون بزائم چیتان دهوئ؟

وهلامی غهوارهکه سههیر بوو و پیکه نینه کهشی هینمن:

بەركى بەكەم / بەشى سىنەم

– دەمزانى نەخەوتوون و تەنيا خۆتان لە گىلى داوھ!... مۆلت بەن
خۆم بە جەنابى موبارەكتان بناسىنم: ئاركادى ئىشانوۋىچ
سقىدىرىكالىۋف...

بەشى چوارەم

بەك

راسكۆلنىكوف جارىكى دىكەش لە خۆى پرسى: يانى من ھىشتا
ھەر وا خەو دەبىنم؟ پاشان بەدگومانانە بە سەرنجەوہ لە ميوانە
ناوہختەكە ورد بووہوہ، دواچارىش سەرى لى شىوا و گوتى:

– كابرە دەلى من سفىدرىگايلۇقم! لەو قسە قۇرە! پىتى تىناچى!

ميوانەكە بەوہش سەرسام نەبوو كە خانەخويكەى سەرسوورمانى
خۆى دەربرى و خەمساردانە درىژەى پىتا:

– من لەبەر دوو ھۆكار ھاتمە خزمەتتان. يەكەم لەبەر ئەوہى
دەمويست لە نزيكەوہ بتاناسم. زۆر باسى ئىوہيان بۆ كر دووم;
ماوہيەك دەبى، لە سەرچاوہيەكى متمانەپىكراو و زۆر بەسوودەوہ،
بەتايىبەت بۆ ئىوہ. ھۆكارى دووہمىش ئەوہيە كە، ھيوادارم ئىوہ
يارمەتىم بەدەن و دەست بە پوومەوہ نەننن، جا ئەمەش لە دۇخىكدا
كە مەسەلەكە لە بەرژەوہندىي خوشكى نازىزتان خاتوو دونىاي
بەرىزدا دەشكىتەوہ! گەر ئىوہم لەپشت نەبن، پەنگە ھەر نەھىلى لىشى
نزيك بكەومەوہ... ئاخىر پرووى لە من وەرگىراوہ، ھەلبەتە ھەمووشى
دەمارگىرىيەكى بىمانايە! وەلى ھيوادارم بە يارمەتىي ئىوہ، مەسەلەكە
پىچەوانە بىتەوہ...

راسكۆلنىكوف قسەى پىن بېرى:

– بىتھوودە ھيوادارن.

- به یارمه تیتان دهکری شتی بپرسم: دوینی گیشتونته ئیره،
وايه؟

راسکولنیکوف وهلامی نه دایه وه.

- دوینی گیشتون و خوشم ناگادارم. منیش پیزی هاتووم.
بهمرزه سنی پوزیک دهبن لیرهم. باشه، جهنابی راسکولنیکوفی نازین،
لنی گهرین با لهوباره یوه پیتانی رابگه یه نم که به پیویستی نازانم
له سهری برۆم، وهلی ئه و چاکه یه بکن و بفرمون که له کوپی ئه م
مه سه له یه دا من هه له یه کم لن وه شاوه ته وه، تاوانیک، گوناخیک، شتیکم
کردوه؟ هه له به ته گهر بق و کینه ی رابردوو وه لا بنیین و ئه قلیکی
راسته قینه بخینه گهر!

راسکولنیکوف ههر وا له بیده نگیدا له و رامابوو.

- نهکا تاوانه که م ئه وه بی که له مالی خۆمدا به بیزارکردن و
پیتشنیاری بیتشهرمانه و ئاژه لانه کچیکی بییه نام نازار دابین... ههر
ئه وه یه دهی، وایه؟ (زور رویشتم). وهلی گهر بق خوله کیکیش بووه
وای دابنیین... چیی پین ده لین *ut nihil humanum*... منیش مروقم!
پوخته ی قسه که ئه وه یه که وای دابنیین منیش وهک مروقه کانی تر دلم
هیه و ده توانم عاشق بيم (ئه مه یان به ده ست من نییه، ویست و بریار
و شتی واشی تیدا نییه) ئیتر شته کانی تر زور سررووشتی
دهرده که ون! بابه ته سه ره کییه که ئه وه یه که بتانه وی وهک دیویک له
من بروانن یان وهک قوربانیه ک بییه بهرچاوتان. باشه ئه ی نه گهر
له م نیوه ندا من خۆم قوربانی بيم؟ راسته، من وا خهریکم پیتشنیار بق
خۆشه ویستی ژیانم ده که م که پیکه وه راکه ین بق ئه مریکا یان سویسرا،
بهس خۆ له وانیه ریژیکی زوریشم بۆی هه بی و له لای خۆمه وه وام
زانیبی که به خته وه ری ههردوو کمان دابین ده که م! مه گهر هه میشه

ژیری، بهندهی نهلقه لهگونی عه شق و خوشه ویستی نییه؟ خو له م
نیوهندهدا وا بزانه من زیاتر خراپه م بهرانبهر به خۆم کرد!

راسکولنیکوف به بیزارییه وه قسه ی پین بری:

- جا خو کیشه که ئه وه نییه! ئیوه هر له بهرته وه مرۆفیکی
ناحهز و بیزاون، جا چ قسه ی ماقولیش بکن یان ناماقول! هر
له بهر ئه وه یه که هیچ که سه ی چهز به چاره تان ناکا و به سه ره نه ژنو
ده تانکاته ده ری و... ئیسته ش فرموون، به سه لامه ت!

سفیدریگایلوف به کسه ر دایه قاقای پیکه نین:

- هیوادار بووم بتوانم فرویوتان بدهم، وه لئ ئیوه ده سته جی چاک
په نه تان خسته سه ر باسه سه ره کییه! هاهاها!

- گهر په نه شم خستیتیه سه ر باسه سه ره کییه که جه نابی
پایه بهر زتان ئیسته ش هر وا خه ریکی کاری خۆتانن و ده تانه وی
فریوم بدهن!

سفیدریگایلوف که ته نانه ت هه ولیشی نه ده دا بهر به پیکه نینه که ی
بگری، دووباره ی کرده وه:

- باشه بۆچی؟ بۆچی؟ هاهاها! فه ره نسبییه کان پنی ده لئین *bonne*
guerre، یانی زۆر ویژداندارانه، وا نییه؟ جا ئامانجیش پاکانه بۆ
هۆکار ده کا!... به بهر حال قسه که تان شه هید کردم پایه بهرز! دووباره
پایده گه یه نمه وه: بریار نه بوو هیچ گێره و کیشه یه ک بیته پیش و
نه ده هاته پیشیش گهر مه سه له ی ناو باخه که نه با. مارفا پیتروفتنا...

راسکولنیکوف هه مدیسان به بپرتیزییه وه په رپیه نیو قسه کانی:

- ده لئین مارفا پیتروفتناشت یه کجاری کرده وه!

- ئۆ، کهواته ئەمەشتان بیستوو؟ هەلبەتە نەشەدەکرا نەتانیستی... راستییەکی ئەوەیە که نازانم چیتان پین بلیم، گەرچی ویژدانم تەواو ئاسوودەیه. یانی تەنانت نەهیلن ئەو بیرکردنەوێه بە کهللەیی موبارەکتاندا پین که من لەم بارەوێه خەم و ترسیکم هەیه. هەموو شتێ لەو پەری پێکوپێکی و یاساییبووندا ئەنجام دراوه. لە پشکنینی دکتۆرەکاندا دەرکەوتووێه که جەلەیه، چونکه خوالیخۆشبوو دەمودەست دواي ئەو ژەمە قورسە و هەلقوراندنی بتلیک شەراب، چووێه گەرماو، و، ئیتر شتێ لەئارادا نەبوو تا پشکنینی پزیشکی نیشانی بدات... نا، جەنابی پایەبەرز، وەلێ پیتان دەلیم من مەراقی چیم بوو ئەم ماوێه، بەتایبەت ئەو کاتێ که بە شەمەندەفەر بەرەو ئێرە دەهاتم. بیرم دەکردوێه نەکا... بەرکەوتنی، هەلسوکهوتن، کارنیم کردبێ که لەم پینشەهاتدا کاریگەرییەکی هەبووبین! مەبەستم لایەنی ئاکارییە، بۆ نمونە تووڕەم کردبێ و ئەمانە... بەس دواچار بیرکردنەوێه کانم گەیشتنە ئەوێ تەنانت ئەگەری وەها شتیکیش لەئارادا نەبوو.

راسکۆلنیکۆف پێکەنی:

- بە راستی مەراقی قورس بوو!

- ئەمە کوێی پێکەنیناوی بوو؟ ئەی بۆ ئەمەیان چی دەلین: من بە گشتی بە دوو توول^۱ لە مارفا پیتروفتام داوه، بە جۆری که تەنانت شوینەکی بە لەشییەوه جێ نەمیتن!... ئیوه و خوا وا نەزانن من کەسیکی سەگخووم... خۆم باش دەزانم کاریکی خراپم کرد، بەلێ، ناپاواي بوو، وەلێ لە لایەکیشەوه باش دەزانم که بە ئەگەریکی زۆر مارفا پیتروفتا بە هیچ شتیوێهک ئەم توندوتیژییە منی پین ناخۆش نەبوو. ئەو بەسەرھاتەیی خوشکەکی ئیوه هەرچەند بتگوشییا، ئیتر

۱. توول: داری تەر و باریک و دریز؛ ئەستورتر لە شورول و باریکتر لە لق؛ که هەندیک جار بۆ لیدان بەکار دیت و ئیشیکی زۆر کزینەری هەیه.

یهک دلۆپه ئاوی لئ نه ده تکا؛ ده رنه نجام سنی پۆژی په بهق بوو که مارفا پیتروڤنا به ناچاری له سووچینکی ماله وهدا دانیشستبوو. ئیتر شتیکی پین نه بوو تا به بیانوو یه وه له شاردا خۆی ده ربخا و ئه وهش له لایهک که خه لکی به و نامه یه بیزار کردبوو. خۆ به دلنیا یه وه به سه رهاتی سوورپانه وه و نامه خویندنه وه که یتان بیستووه. پاشانیش کتوپر ئاسمان ده می کرده وه و ئه و دوو تووله که و تته به رده ستنی من! خانمیش ده موده ست فرمانیان کرد گالیسکه که ئاماده بکه ن!... ئه م قسانه هی گوتن نین، وه لئ ژنان به و پووالته لووتبه رزانه یانه وه که ده یبه خشنه خویان، هه ندی جار زور زور حزیان له سووکایه تیپیکران و ئه م شتانه یه و به هیچ شتیوه یهک له به ردلیان گران نییه. هه لبه ته ئه مه ده کړی بۆ هه ر که سیک بیته پیش. به نیئاده م دلی ته په ته پیه تی بۆ سووکایه تی و پسوایی. تا ئیسته سه رنجتان دابوو؟ وه لئ به تایبه ت ژنان ئاوهان. ته نانه ت ده کړی بلین تاکه مایه ی سه ره گرمیان هه ر ئه مه یه.

له کاتی گوتویژه که دا، راسکۆلنیکۆف که و ته سه رییه وه که هه ستیت و له ژووره که به چته ده ر تا باسه که خۆبه خۆ ته واو بییت، وه لئ کونجکۆلییه کی تایبه ت و ته نانه ت جۆریک له دووربینی وای کرد بۆ ساتیک دان به خۆیدا بگریت.

که مته ر خه مانه پرسیی:

– ئیوه که سیک شه رانین، وایه؟

سفیدریگایلوڤ له سه رخۆ وه لامی دایه وه:

– نا، شه رانی نیم به و مانایه. زور به ده گمه ن پیش ده هات من و مارفا پیتروڤنا به شه ر پیتن یان بیکه یه ده مه قاله. به ته واوی کوک بووین و دایمه له من پازی بوو. هه وت سال له گه ل یهک ژیا یین و له و ماوه یه دا من ته نیا دوو جار ده ستم بۆ توول برد. هه لبه ته که ر جاری

سىيەم حسيب نەكەين، كە دەبىت نامازە بەويش بكرىت و توزىكىش جىگومان بوو. يەكەمىن چار دوو مانگ دواى زەماوەندكرىمان بوو، رىك ئەو كاتەى كە گەيشتىنە گوند، ئەوەى دواھەمىن چارىش ئىستە باس كرا. نەكا لەبەرخۆتانەو و اتان زانىبىن من دىويكى بىقۆچ و گويم و يان لەو ئاغا كۆنەپەرستە قامچىبەدەستانە؟ ھا؟ ھاھا... ھەر بە پاست بابەتتىكى ترىش ھەيە... بىرتانە، جەنابى پراسكۆلنىكوف، كە چەند سالى لەمەوبەر، لە سەردەمى ئەو كەشە كراوھ گشتىيەدا، حورمەتى بەپىزىكى خانەدانىان كە ناوھ بنەمالەبىيەكەيشىم بىر چووەتەو، لە ھەموو شوين و ھەموو پۇژنامەكاندا شكاندە؟ جا ئەوھش لەپىناو چىدا؟ ھەر لەبەر ئەوەى كە لە قەمارەى شەمەندەفەردا چاك زەعيفەيەكى ئەلمانىي تەمبى كرىدبوو! بىرتان ھاتەو؟ ھەر لەو پۇژگارەدا بوو، يانى لە ھەمان ئەو سالەدا كە لام وايە رسوايى سەدە رووى دا (باسى شەوانى مىسرى^۱ دەكەم؛ گوتنە گشتىيەكەى، بىرتانە؟ ئەو چاوە رەشانە! ئاھ، بۆ كرى چوو پۇژگارى گەنجى ئىمە!) ئى، كاكە گيان، بۆچوونى من ئەمەيە: توزقالى ھەستى ھاوخەمىم بۆ ئەو خانەدانە نىيە كە لەو چەتوھ ئەلمانىيەى دابوو، چونكە ھىچ ھۆكارى نىيە بۆ ئەوەى من ھاوخەمى بىم... ئەمە سوودى چىيە! وەلى دەبن رايگەيەنم كە ئەم چەتوھ ئەلمانىيەى چاروبار لەسەر پىت قوت دەبنەو، سەير دەكەى لەو جۆرە ئەلمانىيە خراپانەن كە ھىچ چارەيەكت بۆ ناھيلنەو و ئەوھ لە مرقۇئى ئاسايى گەپى، تەنانەت كە ھەر پۇشنىرىكىش بىنى، بەدوورى دەزانم بتوانى جەوى خوى بكا و پىي تىك نەچن. ئەو كات ھىچ كەس لەم لايەنەوھ لە مەسەلەكەى نەپوانى، لىمى وەرگرن، لە دىدگەيەكى مرقۇئانەوھ رىك بەم جۆرەيە. جەنابى پايەبەرز!

۱. Egyptian Nights: ناوئىشانى كىتئىكى نووسەر و شاعىرى بەناوبانگى پروس ئەلىكساندەر پرىشكىن ۴ كە لە سالى ۱۸۳۷دا بلاو كراوھتەوھ. «و. ك.»

سفیدریگایلوف همديسان كه وتوه پيكنه نين. بو راسكولنيكوف
ئوه وهك پوژ پوژن بوو كه سهروكارى له گهل كابرايه كدا ههيه كه
به مه بهستيكي تايبه توه هاتوو و چاكيش ده توانيت مه بهسته كه ي
بشاريته وه. پرسى:

- لام وايه چهند پوژيك دهين كه قسه تان له گهل كهس نه كردوو؟
- بهلئى، كه م تا زور! دهلئى چاوه رى نه بوون مروفئيكى هينده ساده
و كراوه بم، ها؟

- نا، له وهدا تيا ماوم كه ئه م هه موو كراوه ييه چى له پشته وهيه!
- مه بهستان ئه وهيه كه بؤچى دلگران نه بووم له و پرسيار و وهلام
و بپريزيه تان؟ دهى هه ر ئه وهيه مه بهستان؟ وهلئى چى بووه تا بپيار
بين كه سيك پئى دلگران بين؟... ئيوه پرسيتان و منيش وهلام دانه وه.
له وپه رى سه رساميدا، وهلامه كه ي سفيدريگایلوف راستگويانه و له
ناخى دله وه بوو. تيفكرانه بؤى زياد كرد:

- سه ير كه ن، گه ر راستيه كه يتان دهوى، ئيتر هيج شتى نيه بتوانى
سه رنجم پراكتيشى يان به لامه وه گرنگ بين... به تايبه ت ئيستته، كه
كارىكى ديارى كراو يشم نيه بيكه م... هه له به ته ئيوه ته وا وه قى خوتانه
كه وا بزائن من بو گه يشتن به مه بهستيكي چه پهل نازتان هه لده گرم،
جا به تايبه ت له ئيستته شدا كه هه ر خوم گوتم قسه يه كه مه به بؤ
خوشكه نازه نينه كه تان. وهلئى با راشكاوانه بيليم، خراپ بيتاقه تم! بؤ
ئه م سى پوژهى دو اييش هه ر باسى مه كه و مه پرسه! هه ر له به ر
ئوه شه كه زور زور به بينينى ئيوه دلخوشم... له دلى مه گرن، جه نابى
راسكولنيكوف، وهلئى هه رچى سه ير ده كه م ئيوه ش دوخىكى
سه يروسه مه ره تان هه يه! په نگه باوه ر نه كه ن، به س هه ر به راستى
دياره كه كيشه يه ك، شتيكتان هه يه... ناليم هه ر ئيستته وهلئى به گشتى...

باشه، باشه، ئه وه لئی گه رام، بهم جوره ناوچا و مه دهن به يه كدا! كاكه
كيان، من ئه و ورچهش نيم كه ئيوه ويناى دهكهن!

راسكولنيكوف گرژ و مون سهيريكي ئه وي كرد:

– خوم دهزانم، هه رچيبهك بن ورچ نين! به پاي من ئيوه له كه سه
ماقوله كانن، يان لانيكه م باش دهزانن وهك كه سه په سه نه كان
هه لسوكه وت بكن.

سفيدريگايلوف وشك و ته نانهت به سووكه خو په رستيبهك له
دهنگيدا گوتى:

– ئه وه ي كه ئه وانى تر چون ده روانن يان ناروانن بو من گرنگيبهكي
تايبه تيبى نيبه و هيج كاتيش نه يبووه. كه واته بوچى مروف جاروبار
نه كه ويته گه له كه سه نزم و چه په له كان؟ بو له م سه رده مه دا بو ئيمه
پوشاكيكي له وه باشتر ده ست ده كه وي... جا ئه گه ر سرويشتى
مروفيش زياتر مه يلى به ولادا بشكيتته وه ئه وه هه ر قسه ي تيدا نيبه!
كه دوا هه مين رسته ي گوت، هه مديسان پيكه نى.

– وه لى بيستومه كه ليزه چهن دان هاوړئ و ناسياوتان هه يه و،
وهك ده لين، تيكه لى سه رزه كان دهكهن. كه واته گه ر به دواى شتيكى
تايبه ته وه نين، چ كار يكتان بى كه سيني وهك من په كى كه وتووه؟

سفيدريگايلوف به پروى خويدا نه هيتا كه راسكولنيكوف چي
پرسیوه:

– به لى، من ليزه ش هاوړئ و ناشنام كه م نين، هه نديكي شيانم ديون.
ئهم چهن روزه ش بيكار سوورامه وه ئيتر، چاوم به دیدارى هه نديكيان
روشن بو و وا بزانه چهن دانه يه كيشيان منيان ناسيبه وه. هه لبه ته
ئهمه جتي سه رسامى نيبه: بارودوخم باشه و خه لكيش دهزانن
تيكه يهك هه يه بيخوم. به زمى هه لوه شانده وه ي ياساى خودان و

رەھبەت بۇ من كېتىشەيەكى ۋاي دروست نەكردوۋە، چونكە ھەرچى زەۋىم ھەيە زىاتر لىترەۋار و لەۋەپگەيە، ھەر لەبەر ئەۋەيە كە داھاتەكەم ھېچ كەمى نەكردوۋە. ۋەلىن... تاقتى سەردانكردىيانم نىيە، دەمىكە بەرچاۋم كەۋتوون و بەرەلام كرددوون. ئىستەش ۋا سى پۇژە لىزەم و ھىشتا سەرم لە ھېچ كەسى نەداۋەتەۋە... ئەم شارە توۋشى نەگبەتتەك بوۋە! ئىۋە بفرموون و من تىبەگەيەنن، بلىن ئىمە ۋمانان چۈن توانىمان ۋەھا شارى بنىاد بنىين؟ شارى كۆمەلىك فەرمانبەر و شت، لووسەخوئىندكارى زانكۆ، جا بەم بەرفراۋانىيەش! بەلىن، قەبوولمە ھەشت سال لەمەۋبەر كە لىترە بۇ خۇم خەرىكى پابواردن بووم، سەرنجى ھەندى شتم نەدا... ۋەلىن ئىستە ھەموو ھىۋايەك بوۋەتە زانستى توئىكارى، ئەرى بە خوا!

– كامە زانستى توئىكارى؟

سەفدىرىگايلۇف ئەم جارەشيان گوئى لەئاست پرسىيارەكەي راسكۆلنىكۆفدا خەۋاند و درىژەي بە قسەكانى خۇي دا:

– ئەم يانە و شوئىنە خۇشانەشتان... ئەم دوسو و پوۋانته^۱ و شتانە... باشە يانى نىشانەي پىشكەۋتنن؛ ئەۋە من ھەر نەموستىن، با پىشكەشى ئەۋانى دىكە بن! ئەسلەن كى گوتى بچۇ بۇ قومار و كرىكارى!

– يانى بە خىر كرىكارىش بوۋنە؟

– بەلى بىنگومان بوۋمە، بۇچى؟ ئىمە پىزىك بوۋىن بۇ خۇمان، ھەموۋىشى بەرپىز... ھەشت سال لەمەۋبەر بوۋ. خراپىش نەبوۋ، ھەيفى، خۇزگە بە چاۋى خۇتان ھەلسوكەۋت و نەرىتمانناتان دەبىنى،

۱. دوسو رىستوراننىكى خانەدانى و راقتى بوۋ لە نىزىك رىژاۋى مورىكا و مەبەستى سەفدىرىگايلۇفىش لە پوۋانته، بە ئەگەرىكى زۇر شوئىنكى گەشتىيارىيە لە خۇرئاۋاي بەشى ئەۋسەرى دوورگەي ئەيلاگىنەۋە لە زاركى روۋبارى نىقادا. «و. ف»

یهک له یهکمان پهسهنتر، پیرهکه مان هم شاعیری تیدا بوو و هم سهرمایه دار. به گشتی یاسای کومه لگه ی پووسیای ئیمه نه وه یه که نه گهر چاوه پنی هه لسوکه وتیکی باش بی، نهوا دهبن بچی بۆ لای نهوانه ی که مایه پووچن. ئیوه تا ئیسته سهرنجی ئهم خاله تان دابوو؟ منیک که ئیسته دهیبینن، له گونددا تووشی ئهم دۆخه شپه بووم. له و پرژانه دا یونانییه کی خه لکی نیژینسک خهریک بوو له بهر قهرز منی دهخسته زیندانه وه و له و بینه به ریه دا کتوپر مارفا پیتروفنا دهرکه وت، دونیایهک چه نه ی دا و دواچار له پیتا و مندا سی هه زار سکه ی زیوی دایئ (به گشتی هه فتا هه زار قهرزار بووم). ئه ویش کاتی به فیرو نه دا و وهک نه وه ی به سهر گه نجینه یهک شتیکدا چووی، به سهر دهستانه وه منی برد بۆ گوند. بیکومان ده زانن که نه و پینچ سالیک له من گه وره تر بوو. عاشقم بوو. تا هه وت سال له گوند نه هاتمه دهرئ. جا نه وه شتان له بیر بن که به دریزایی ژیا نی هاوبه شمان له بهر به لگه نامه ی نه و قهرزه کلکی منی له مشتدا بوو! به لگه نامه ی نه و سی هه زار پۆبلی که واژوی شاهیدی سینه میشی له سهر بوو! بۆچی؟ بۆ نه وه ی هه ر که ده م کرده وه، ده سته بجه ن له زیندانم بنی! چاک ئهم کاره شسی لن ده وه شایه وه! ژن و شت له بنه پته وه سل له م جۆره کارانه ناکه نه وه.

– یانی گهر به لگه نامه له ئارادا نه با، ده ستت لن به رده دا؟

– نازانم چون پیتانی بلیم! به لگه نامه که به و مانایه نه بوو بووه رینگر. نه مده ویست بچه جیه کی تر. مارفا پیتروفنا که زانیبوی وه رز بوومه، دوو جارئ بردمی بۆ هه نده ران. وه لی سوودی چیه! پینستر خۆم چوو بووم بۆ هه نده ران و نه وئ ته نیا بیتاقه تیی تیدا بوو بۆ من! باشه ها، وه لی که سه یری هه له اتنی خۆر و به نده ری ناهل و ده ریا ده که ی، دلته تنگ ده بچ. نه و شته ی که هه ر به راستی زیاتر مروف بیتاقه ت ده کا غه ربییه! نا، هیچ شوینی وهک زیدگه ی مروف نییه: لیزه ده توانی له سهر هه ر شتیکی ئاسایی و نا ئاسایی نه وانی تر سه رکۆنه

بەكەي و ھېچ نەخەيتە ئەستۆي خۆت. لام واپە گەر بىكراپا، گەشتەم بۇ
جەمسەرى باكورور^۱ دەكرد، چونكە ئەوھى پاستى بىن jai le vin
mawvai، دەزانن ئىتر، كاتى سەرخۆشى لەسەر خۆم نىم و لەگەل
ئەوھشدا پەم لە خواردەنەوھىيە. ئەوھش لە لاپەك كە بىن لە شەراب ھېچ
شەتتىكى ترم بۇ نەماوھتەوھ. تاقىم كەردوھتەوھ. دەلئىن ئەو كەابراپە،
بىرگە،^۲ بېرپارە ئەم يەكشەممەيە بە بالۆن بەسەر باخى يۇسۇپافدا
بەفرى و گوتوويەتى ھەر كەسنى پارە بەدا دەتوانى لەگەلى سوار بىن،
ھەوالەكە واپە؟

– چۆن، بەتەمان بېرۆن؟

سەفیدرىگایلوڤ كە دەنگوت ھەر بە پاستى لە فەكر و خەيالدا پۇ
چووبوو، ورتاندی:

– مەن... نا كاكە... ھەر وا...

راسكۆلنىكوف لە بەرخۆوھ بىرى كەردەوھ: مەبەستى چى بوو؟ بە
پاستى بوو يان خەرىكى رابواردەنە؟

سەفیدرىگایلوڤ تىفكرانە درىژەي پىدا:

– نا، بەلگەنامەكە بەرى پەن نەگرتبوم. ئەوھ بېرپارى خۆم بوو كە
لە گوندەكە دەرنەچم. پار بوو كە مارقا پىترۆفنا لە سەلرۆژى
ناولئىنانمدا بەلگەنامەكەي داپە خۆم، سەربارى ئەوھش پارەيەكى

۱. لە سالى ۱۸۶۵دا بلاوكەرەوھكانى پىتەربورگ چەندان جار لە دانىشتەكانى
لېژنەي پادشايى جوگرافىدا لە لەندن، راپۆرتيان دەدا كە ئەندامەكانيان بەتەمان بە
مەبەستى دۆزىنەوھ نامادەكارى بۇ گەشتىك بەرەو جەمسەرى باكورور بگەن. «و.
ف»

۱. ويلھالم بىرگ، بەرنامە رېژى بەناوبانگ، بۇ گەشت و بەسەربردنى كاتى خۆش،
فرىنى پەر لە مەترسى و سەرنجراكىشى بە بالۆن بەسەر باخى يۇسۇپافدا رېك
دەخست. «و. ف»

زوهندهى به ديارى دامى. پاره و سهرمایه‌یكى باشى هه‌بوو مارفا پیتروڤشنا. جا پووى تى کردم و گوتى: ده‌بینن که چهنده متمانه‌م به ئیوه هه‌یه، ئارکادى ئیفانوفیچ؟ رینک وای گوت. ده‌لئی بپروا ناکهن! وه‌لئ هه‌ر بۆ زانیاری پایدیه‌گه‌یه‌نم، چاک فیز بووم که ده‌بین چۆن مولکه‌کان به‌پۆه به‌رم. له‌و ده‌وروبه‌ره هه‌مووان من ده‌ناسن. زۆربه‌ی کاتیش پامده‌سپارد کتیبم بۆ به‌ینن. مارفا پیتروڤشناش سه‌ره‌تا هانی ده‌دام، به‌س دواتر به‌ره‌به‌ره خه‌مى ئه‌وه‌ی لئ نیشته که نه‌کا لاپرئ بېم.

- ده‌لئی خراپ دلته‌نگی مارفا پیتروڤشنا!

- دلته‌نگ؟ له‌وانه‌یه. به‌راسته‌م، له‌وانه‌شه دلته‌نگی بووبم! ئه‌رئ به‌

راست، ئیوه بپرواتان به‌بوونی پۆح هه‌یه؟

- چ جزوه پۆحیک؟

- ده‌ی هه‌ر ئه‌م پۆحه ئاساییانه!

- ئه‌ی ئیوه، باوه‌پتان هه‌یه؟

- لام وایه نا... pour vous plaire, یانی هه‌رچی که ئیوه هه‌ز به‌

بیستنی بکه‌ن... وه‌لئ ده‌ی، نه‌ک ئه‌وه‌ش که بپروام پئی نه‌بین...

- یانی ئیوه پۆح ده‌بینن؟

- سفیدریگایلوف به‌نامۆیی ته‌ماشایه‌کی ئه‌وی کرد و بزه‌یه‌کی

نااساییش لئوه‌کانی دره‌وشانده‌وه. گوتی:

- مارفا پیتروڤشنا هه‌ز ده‌کا جاروبار سه‌رینکم لئ بدا.

- یانی چی هه‌ز ده‌کا سه‌رینکتان لئ بدا؟

- تا ئیسته‌ سئ جار هاتووه بۆ لام. یه‌که‌م جار پۆژی

به‌خاکسپاردن بینیم، رینک یه‌ک کاتژمێر دواى به‌خاکسپاردنه‌که بینیم...

یانی رۆژنیک بەر لەوەی خۆم بپیچمەو و بێم بۆ ئێره. دووهمین
جاریش پێرزی بوو که بەرپۆه بووم و تازه خۆر که وتبوو... ویستگەیی
مالایا ویشیرا. سێهەمین جاریش چەند کاتژمێرێ بەر لە ئێستە، لەو
ژوورەدا که لێره گرتوومە. بە تەنیا بووم.

– بە بێداری؟

– بێداری بێدار. هەر سێ جارە کهش بێدار بووم. دێ بۆ لام،
نزیکی خولەکی قسە دەکهین و پاشان لە دەرگە کهوه دەچیتە دەرێ،
دایمەش لە دەرگە کهوه دەچیتە دەر! تەنانەت دەنگیکیش دێ.

راسکولنیکۆف کتوپر گوتی:

– چی بوو وا کتوپر ئەوهم بە زەیندا هات که دەبێ شستێکی لەم
بابەتە بۆ ئێوه پیش هاتبێ؟

که ئەمەیی گوت، خۆیشی سەری سوور ما که چۆن وەها قسەیهکی
لە دەم دەرچوو. بێراده شلەژا بوو.

سفیدریگایلۆف سەرسامانە گوتی:

– دە وا بلێن... یانی هەر بە راستی وای بۆچوون؟ بە راستتانه؟
نەمگوت من و ئێوه بە جۆرێ لە جۆرهکان لە یەک دەچین؟

راسکولنیکۆف هەلچوو و توندوتیژ وەلامی دایهوه:

– کەئێوه قسەیی واتان کردووه!

– نەمکردووه؟

– نا!

— بهس و ابزانم کردوومه! نیسته له گهل هاتنه ژووردا، هه ر که بینیم
ئیه چاوتان نووقاندوو و وای دهنوینن که خهوتوون، له بهرخومه
گوتم خویه تی!

راسکولنیکوف هاواری کرد:

— یانی چی که خویه تی؟ مه بهستان چییه؟

سفیدریگایلوف که دهتگوت خویشی به تهواری شله ژاوه، ریک و
راست له وه لامدا ورتاندی:

— مه بهستم چییه؟ نه وهی راستی بین خوشم نازانم...

بۆ خوله کیک بیدهنگ و واقورماو مانه وه.

راسکولنیکوف دهیری بوو و به پهستی هاواری کرد:

— نه مه هه مووی قسه ی قوره! باشه نه ی چی دهلی که دیته لاتان؟

— مارفا پیتروشنا؟ بروا ناکهن، قسه ی پرپوچ و ده بهنگانه و
بیسه روبه ر... هه ر له بهر نه وه شه که من خراپ پنی تووره ده بم. جاری
یه که م (ده زانن، من ماندوو بووم: به خاکسپاردن، پارونیا و داوای
لینخوشبون بۆ رۆحی کوچکردووان، پاشانیش پیوره سمی فراوین تا
نه وهی که دواچار ده ستیان لئ هه لگرتم و له ژووری کارکردنه که ی
خومدا ده رفعت ره خسا جگه ره یه ک ناگر بدهم و توژی بیر بکه مه وه،
له ده رگه که وه هاته ژووری و گو تی: نه مرز زور سه رتان قال بووه
ها، ئارکادی ئیفانوفیچ... له م بینه و به ره یه دا بیرتان چوو کاتژمیری
دیواری ژووری نانخواردنه که کوک بکن. ناخر به دریزی حوت
سالی ره به ق من هه موو پۆژی نه و کاتژمیره کوک ده که م و گه ر بیرم
بچووبا، مارفا پیتروشنا خیرا بیرى ده هینامه وه. به یانییه که ی به ره و
ئیره که وتمه پئ. که شه به قی دا، گه ی شتمه و یستگه که. دابه زیم. تیریش
نه خه و تبووم، و یران بووم و چاوم به زور هه لده هات. به کورتیه که ی،

داوای قاووم کرد و... فەرموون! خانمخاس مارفا پیتروڤنا لەوێ
لەبەردەمدا بۆی دانیشتیوو و سەفته وەرەقینکشی بە دەستەوه بوو:
فالتان بۆ بگرمەوه، ئارکادی ئیفانوڤیچ؟ فالی سەفەرەکه تان... زۆر باش
فالی دەگرتەوه مارفا پیتروڤنا. دەبوو پیشنیاره کهی پەسەند بکەم، تا
ماوم لە خۆم خوش نابم! لە حەیبەتان بۆی دەرچووم، هەلبەتە هەر
لەو کاتەشدا زەنگی شەمەندەفەرەکه یان لێ دا. با بیینه سەر ئەمپۆ!
ئەمپۆ نانیکى بیکە لکم خوارد. دەستاوی یەکن لەم چیشتلینەرە پاتالانە.
تا بلینی قورس بووبوووم. دانیشتیبووم و جگەرەم دەکیشا کاتی
هەمدیسان کتوپر سەروشکلی مارفا پیتروڤنا دەرکەوتەوه. چاکیش
خۆی پازاندبووهوه. بە جلینکی ئاوریشمی سەوزی تازەى چاکداری
زۆر درێژەوه. پڕۆژتان باش، ئارکادی ئیفانوڤیچ! پۆشاکە تازەکه متان
بە جوانە؟ ئانیسکا ناتوانی وەها پۆشاکێ بدووری ها! (ئەم
ئانیسکایەى که باسی دەکا، بەرگدووری ئیمەیه لە گوندەکه مان، لە
رەعیەتەکانی خۆمانە و چوووه مۆسکۆ تا فیزی ئەو کارە بیی.
خاتوونیکى شوخوشەنگە ئەویش) جا بە دەوری مندا بەو جلە
تازانەیهوه دەستی کردە خۆبادان. چاک لە پۆشاکەکهیم پوانی و
پاشان لە خۆشی ورد بوومهوه و لە دەموچاوی پامام: ئاخەر ئەمە
کهی شتە تا کاتی خۆتانى بۆ بەفیرۆ بدن و بەو بۆنەیهوه هەستن و
بیته ئیره، مارفا پیتروڤنا؟ گوتی: وای خوایه! جەنابی پایەبەرز، یانی
ئیتیر ناکرێ دوو قسەشتان لەگەل بکەین! جا بۆ ئەوهی سەرودلی
بگرم، گوتم: ئەری بە راست، دەمەوێ ژن بینم. مارفا پیتروڤنا، گوتی:
لێتان دەوهشیتەوه، ئارکادی ئیفانوڤیچ. بەس خۆ حەیاتان دەچن،
هیشتا ژنەکه تانتان نەناشتوووه و داوی تازەبووک کهوتوون! لانیکه م
خۆزگە هەلبێاردنە کانتان چاک دەبوون! بەس وەک هەمیشە تیک
دەچن و نە ئیوه بەختەوهر دەبن و نە ئەو ژنە... تەنیا خۆتان دەکەنە

۱. چاک: بەشی دواوهی پۆشاک، که درێژ و شۆرە.

کالته جاری خه لکی و بهس. جا پویشته ده ری، خسه خسی چاکی
کراسه که یشیم بیست... باشه به رای ئیوه ئه مه قسه ی قور نییه؟
راسکولنیکوف گوتی:

– له وانه شه ئه مه هه مووی قسه ی گیرفانتان بی!

سفیدریگایلوف تیفرانه وه لامی دایه وه:

– من زور به ده گه من درو ده کم.

پیده چوو له مه بهستی پرسیاره بیتریزانه که ی راسکولنیکوف
تینه گه یشیتیت.

– ئه ی پیشتر، روختان بینییوو؟

– نا... ئی، بۆچی، پیشتریش پوحم دیوه بهس ته نیا یه ک جار که
شهش سال له مه و بهر بوو. په عیه تیکمان هه بوو به ناوی فیلیپه وه. تازه
به خاکمان سپاردبوو که کتوپر بیرم چوو مردووه و بانگم کرد:
فیلیپ، ئه و سه بیلهم بتر بینه! فیلیپیش هات و چوو بۆ لای ئه و دۆلابه ی
که سه بیله کانی تیدا بوون. منیش له و ئی دانیشتیبووم و وام ده زانی
دیت و توله ی خۆی ده سینیتته وه، ئاخیر بهر له مردنی شه پکی پیسمان
کردبوو. گوتم: چۆن پرووت ئی به سه رته نیشکی دراهوه به بینه لام؟
ئاده ی ون به، هه چوپوچ! ئه ویش پرووی وه رگنپرا، چوه ده ری و ئیتر
ده رنه که وته وه. ئه و کاته هه چم به مارفا پیتر و فنا نه گوت. خه ریک بوو
دلَم نهرم بیی و راسپیرم نزای بۆ بکن، بهس ئیتر له پروم نه هات.

– ئیوه پتویستان به دکتوره!

– گه ر ئیوه شه نه تانگوتبا، هه ر ده مزانی حاله باش نییه، بهس
ئه وه ی راستی بی خوشم نازانم چ گلاراویکمه! خۆ زور له ئیوه
ته ندروستترم. هه ر به راست خۆ من نه مپرسی که ئیوه برواتان به وه

هەبە خەلکی ڤۆج دەبیین یان نا، پەرسیم بېرواتان بە بوونی ڤۆج هەبە
یان نا؟

راسکۆلنیکۆف زۆر بە پەستی و زبیری وەلامی دایەو:

- نا، بېروام پێی نیبە و هەر بەلگەبەکیش بێتەو هەر بېروا ناکەم!

- باشە، خەلکی لەم دۆخانەدا چی دەلێن؟

سفیدریگایۆف دەتگوت لەبەرڤۆو قسان دەکات، تۆزیک سەری
دانەواند و تەماشای ئەولای ژوورەکەى کرد:

- خەلکی دەلێن: ئێو نەخۆشەن کاکە گیان، جا ئەو شتەنەش کە
دەیانبیین تەنیا کۆمەلەى خەيالەت و وەرێنەن! وەلى قەسەکەشیان هێتە
لۆژیکى نیبە. ئەوهم قەبوولە کە ڤۆج و ئەوان تەنیا دەچنە سەر وەختى
نەخۆشەکان، وەلى ئەمە تەنیا دەیسەلمێنى کە ناتوانن بە بەرچاوى
ئەوانى ترەو دەرکەون، نەک ئەوەى کە بوونیان نیبە!

راسکۆلنیکۆف بە توورەبى پێداگرى کرد:

- شتى وا بوونی نیبە!

- کەواتە قەبوولتان نیبە، وایە؟ هەر بە راستى وا بېر دەکەنەو؟

سفیدریگایۆف هێمن هێمنیک ڤووى نىگای کردە ئەو:

- ئەى ئەم بەلگەبە چۆنە (ئێو یارمەتیم بەدەن) کە بلێن: ڤۆج
تۆزیک و بەشیکە لە دونیایەکى تر و دەستپیکى ئەو جیهانەبە. مەرفى
تەندروست بېریار نیبە بتوانى ڤۆج ببینى، هەرچیبەک بى سەر بەم
دونیایەبە و هەردووک پێشى لەسەر ئەم گۆبە خاکیبەبە، دەبى تەنیا
لێرە بڑى و بۆ هاوئاھەنگى و پەرەسەندنى ئەم سەرووشتە سەرقالى
ئەم ژيانە بى. بەس ئەى ئەگەر خوانەخواستە مەرفى نەخۆش بکەوى!
کە بەکەمین نیشانەى نەخۆشى دەرکەوت و هاوئاھەنگى زەمىنى و

ناسایی زینده‌وهرانی شیواند، دهموده‌ست گریمانه‌ی هه‌بوونی
دونیایه‌کی تر ده‌کا. تا نه‌خوشییه‌که‌شی جدیدتر بئ، په‌پوهندی له‌گه‌ل
دونیایه‌کی تر دا پته‌وتر ده‌بئ. ته‌نانه‌ت ده‌گاته‌ئوه‌ش کابرا هه‌ر که
مرد، په‌کسه‌ر هه‌نگاو ده‌نیته‌ ناو‌ئو دونیایه‌ی تره‌وه. ماوه‌یه‌کی زور
له‌مه‌وبه‌ر ئه‌مه‌م بۆ خۆم به‌ل‌گاند. گه‌ر بپرواتان به‌ژیانی دوا‌ی مردن
نه‌بئ، خۆ ده‌توانن بپروا به‌مه‌یان بکه‌ن.

راسکولنیکوف گوتی:

– باوه‌رم به‌ژیانی دوا‌ی مردنیش نییه!

سفیدریکا یلژف که به‌ده‌م تیفکرین و خه‌یا لکردنیک‌ی قووله‌وه بیده‌نگ
دانیشتبوو، کتوپر گوتی:

– ئه‌ی ئه‌گه‌ر له‌وئ تهنیا جالجالۆکه و ئه‌م جۆره‌ شتانه‌ی لی بن؟

راسکولنیکوف بی‌ری کرده‌وه: ئه‌م کابرایه‌ شیته!

– ژیا‌نی تاهه‌تایی بۆ ئیمه‌ هه‌میشه‌ شتی بووه‌ له‌ودوو
تیگه‌یشتنه‌وه، شتیکی به‌رین و ناکوتا. به‌س بۆچی ده‌بئ ناکوتا بئ؟
بیهیننه‌ به‌رچاوتان، ئه‌ی ئه‌گه‌ر له‌بری ناکوتایی تهنیا به‌ک ژووری
بچووک له‌ئارادا بئ؟ وه‌ک گه‌رماوه‌ دووکه‌لاوی و تاریکه‌کانی لادی که
هه‌ر سووچیکیشی به‌تو‌نی جالجالۆکه‌ ته‌نراوه‌! ده‌ی، ئه‌وه‌ش نه‌مری!
من جاروبار ئه‌م بی‌ر و خه‌یا لانه‌م به‌سه‌ردا دین.

راسکولنیکوف که حالی ته‌واو خراب بووبوو، به‌بیزارییه‌وه گوتی:

– بۆ خاتری خوا یانی ناتوانن بی‌ریکی ناسووده‌ییه‌خشتر یان
لانیکه‌م ویزداندارانه‌تر بکه‌نه‌وه؟

– ویزداندارانه‌تر؟ به‌س کئ چووزانی، په‌نگه‌ زوریش ویزداندارانه
بئ. گه‌ر من بام کتومت هه‌موو شتیکم وا پیک ده‌خست!

سفیدریگایلوف بزه‌یه‌کی ماناداری کرد.

ئەم وه‌لامه ترسناک و هه‌ژینه‌ره، پشتی راسکولنیکوفی له‌رزاند. سفیدریگایلوف سه‌ری هه‌لپری، ته‌ماشایه‌کی ئه‌وی کرد و کتوپه‌ر دایه قاقای پینکه‌نین و هاواری کرد:

– تو سه‌یری ئیمه‌ش! نیو کاتژمیریکی له‌مه‌وبه‌ر یه‌کترمان نه‌ده‌ناسی، ئیسته‌ش ده‌لئی دژمنی خوینینی یه‌کتریین، چونکه له‌به‌ینی ئیمه‌دا مه‌سه‌له‌یه‌کی چاره‌نه‌کراو هه‌یه! که‌چی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌مان وه‌لا ناوه و خه‌ریکی فه‌لسه‌فیلیدانین! باشه، باشه، خۆتان بلین، خراپم گوت که من و ئیوه له‌یه‌ک توخمین؟

راسکولنیکوف به‌تووه‌یه‌ی و مکووپی قسه‌ی هیتایه‌وه سه‌ر باسه سه‌ره‌کییه‌که:

– پیاوه‌تی بکه‌ن و زیاتر درێژه‌ی مه‌ده‌نی و بلین بۆچی شانازیی دیداری ئیوه به‌من براره‌؟... من... من زۆر په‌له‌مه و کاتیکی واشم به‌ده‌سته‌وه نییه تا به‌م جووره به‌فیرۆی بده‌م. ده‌بی بچه‌ ده‌ره‌وه...

– هه‌لبه‌ته، به‌دنیاییه‌وه! خوشکی به‌ریزی ئیوه! دنیا خاتون، برپاره له‌که‌ل کاکه‌ لوژن، یانی هه‌مان جه‌نابی پیۆته‌ر پیتروفيچ لوژندا، زهماوه‌ند بکه‌ن؟

– پیاوه‌تی بکه‌ن و هیچ شتی له‌باره‌ی خوشکی منه‌وه مه‌پرسن و ناویشی نه‌هینن. تیناکه‌م چون زاتتان هه‌یه به‌م پهودارییه‌وه ناوی دنیا له‌به‌رده‌م مندا به‌ینن، جا ئه‌گه‌ر هه‌مان ئه‌و که‌سه‌ بن که بانگه‌شه‌ی ده‌که‌ن! یان له‌وانه‌شه سفیدریگایلوف نه‌بن!

– من هاتومه‌ته ئیره تا باسی ئه‌وان بکه‌م، چون ده‌کرێ ناویان نه‌هینم؟

– باشه، قسه‌که‌تان بکه‌ن و زووتر بیپه‌نه‌وه!

- له وه دلنیم که ئیوه هر له م سهره تایه وه بچوونیکي تایه تتان له باره ی به پیز لوژنه وه هیه. ئه وان خزمیکي دووری منن، له بنه ماله ی هاوسهره که مه وه. ده زانم هر ئه وه نده به سه که ماوه یه کی که م ئه وتان دیبی یان ته نانه ت شتوکه یه کتان له باره یه وه بیستبن تا ئه و بناسن. لوژن بچو خاتوو دونیا ناشی. هینده ی من تیگه یشتیم، ئه وان خه ریکن وه ک که وره یه کی به رپرسیار و هه لبه ته له وپه پری کورتبینیدا خویان ده که نه قوربانی، جا ئه مه ش له پیتاوه... له پیتاوه خیزانه که یاندا. به له به رچاوگرتنی ئه و شتانه ی که له باره ی ئیوه وه بیستبوومن، سۆسه م ده کرد که لیک به وه دلخۆش بن که ئه م هاوسهره گیرییه سهر نه گری، بی ئه وه ی هیچ زیانیکي لئ بکه ویته وه. ئیسه ته ش که ئیوه م بیبی، سۆسه که م گورا بچو دلنیاپی.

راسکولنیکوف گوته:

- وه ها قسه یه ک له ده می ئیوه وه ئه وپه پری ساویلکه ییه و هه لبه ته ده بوو بلیم ئه وپه پری بینه رمی!

- یانی خه ریکن ناراسته وخو ده لین من به دوا ی ئامانجه نه گریسه کانی خۆمه وه م، ها؟ خه متان نه بی، جه نابی راسکولنیکوفی نازیز! گه ر وا با نه ده هاتمه به رده متان و پروبه پروو قسه تان له که ل بکه م، ئه وه نده ش گه مژه نیم! له م نیوه نده دا خالیکی ده روونی سه رنچراکیشیش هه یه که گوته ی له به رژه وه ندیایه! چه ند ساتن له مه و به ر که خه ریکبووم پاساوم بچو خۆشه ویستی خۆم بچو دونیا خاتوون ده هینایه وه، گوتم خۆشم قوربانیم. باشه، چاکتر وایه ناگادار بن که ئیسه ته هیچ عه شقیک له دلی مندا نه ماوه، ئاسه واری سراوه ته وه و خۆشم سهر م له مه سوور ماوه! ئه وکات هر به راستی هه ستیکم هه بوو...

راسکولنیکوف قسه ی بی بری:

– ٹویش ہؤکارہ کہی بہرہ لایی و ہرزہیی بووہ!

– با وا بن، من، بہرہ لا و ہرزہم، وہلن خوشکہ کہی ٹیوہ چند لایہ نیکی ہیندہ باشیان ہہیہ کہ تہانہت منی ہرزہش نہمدہ توانی نہکہومہ ژیر کاریگہ ریبانہوہ، گہرچی ٹمانہ ٹیتر قسہی بہلاشن و خوشم تیگہ یشتووم.

– ریک کہی تیگہ یشتن؟

– ماوہیک دہبن تیگہ یشتووم، وہلن ٹلہم چند پڑوہدا بوو کہ بہ تہواوی بروام ہینا، کہم تا زور ٹو کاتہی کہ پیتم نایہ پیترہ بورگہوہ، کہ لہ مؤسکوز بووم ہہر پیتم و ابوو بویہ دہمہوئی بیمہ ٹیرانہ تا دہستی دونیا خاتوون بگرم و مارہی بپریم و ٹو جہنابی بہرپیز لوژنہش لہ مہیدانہ کہ تارنیم!

– بیوورن کہ قسہ تان بین دہبریم، وہلن پیاوہتی بکن و کورتی بکنہوہ و زووتر بچنہ سہر مہبہستی راستہ قینہی ہاتنتان بؤ ٹیرہ! پہلہمہ، دہبن بچمہ دہری...

– بہوپہری خوشحالیہوہ، کہ گہ یشتہ ٹیرہ و بریارم دا بچم... بچم بؤ شوینن تا ہہواہیک بگوریم، وام بہ زہیندا ہات کہ نامادہ کاری بؤ ہندئ ٹیشی پیویست بکہم، مندالہ کانم لای پووریان جی ہیشتون، پارہیان ہہیہ و ہیچ پیویستیہ کیان بہ من نیبہ، ٹاخر من وہک باوکیک دہتوانم چیان بؤ بکہم! بؤ خوشم ہیچم ہلنہگرت بین لہوہی کہ پار مارفا پیترؤشنا پنی دام و ہلہبہتہ ٹوہ سہروزیدہ بؤم، بیوورن، وا دہگہمہ سہر مہبہستہ سہرہکیبہ کہ، بہر لہ سہفہر دہمویست حسیتی خؤم لہگہل ٹم لوژنہدا پاک بکہمہوہ، واش نہبن بلنی زور رقم لئی بن، وہلن لہبہر ٹو بوو کہ لہگہل مارفا پیترؤشنا بووہ شہرمان، ٹو کاتہی کہ تیگہ یشتم ٹم پہیوہندیہ پیروزہ لہ لایہن خاتوونہوہ ریک خراوہ، ٹیستہ من دہمہوئی لہری ٹیوہوہ خاتوونہوہ

پینج هفته له مه و بهر، بریکی زیاتریشم بۆ پیشنیار کردبوون. با ئه وهش بلیتم که من بریاره بهم نزیکانه له گهل خاتوونیکی گنج و جواندا زه ماوه نهد بکم و ئه مهش ده بئ ئیوه بیتخم بکا له باره ی کریمانانه کردنی هه ر نه خشه یه که وه که بۆ دونیا خاتوون له سه رمدا بئ. کۆتایی به قسه کانم ده هینتم، ته نیا مۆله ت بده ن راییکه یه نم که دونیا خاتوون به زه ماوه نهد کردن له گهل لوژنیشدا هه ر بریکی وای ده ست ده که وئ، ته نیا به جۆریکی تر... باشه ئیسته، هه لمه چن، جه نایی راسکۆلنیکۆف! ته نیا پشوودریژ و هینم بیروی لی بکه نه وه.

سفیدریگا یلۆف که ئه مه ی گوت، خۆینشی بیزاده پشوودریژ و هینم بوو.

راسکۆلنیکۆف گوتی:

- تکا ده کم کۆتایی بئ بئین، گه ر هیچیش نه بووبئ، ئه م بیزیزیکردنه تان شیایوی به خشین نییه!

- به هیچ شیوه یه ک مه به سستی بیزیزیکردنم نییه! گه ر وا بئ له م دونیا یه دا مروف ناتوانی بئ له خراپه هیچی تر له ئاست دراوسیکه یدا بکا و ناتوانی بچووکتترین هه نگا ویش له پئی چاکه دا بئ، چونکه دابونه ریته پووچه کان ده ست و پئی ده به ستنه وه! گه مژانه یه! باشه، کریمان من که وتم و مردم، ده فهرموون له م باره شدا هه ر په دی ده که نه وه؟

- به ئه گه ریکی زۆر په دی ده کاته وه!

- نا ده ی، پیم وا نییه! باشه، به ئاره زووی خۆتان، وه لی ده هه زار له م دوخه دا بریکی باشه. به هه ر حال تکا ده کم په یامه که ی من بگه یه نته خوشکتن.

- نه خیر، هیچی بئ نالیم!

— که واته هیچ ریچاره یه کم بۆ نه ماوه ته وه، جه نابی راسکولنیکوف،
بئ له وهی که هه ول بدهم خویان بیینم و کاتیان بگرم.

— گهر پئی بلیم، ئیتر ناچنه سه ره وه ختی؟

— ئممم، نازانم چون پیتان بلیم، زور تامه زروم لانیکه م یه ک جاری
تریش بیانبینم.

— هیوادار مه بن!

— داخیکی گهره یه! وه لی ئیوه هیشتا منتان نه ناسیوه. کن نالی
نابینه دوو هاو پئی گیانی به گیانی.

— لاتان وایه ئیمه بیینه دوو هاو پئی گیانی به گیانی؟

سفیدریگایلوف به دهم زهرده خه نه وه گوتی:

— ئی، بۆ نا؟

هه ستایه وه و کلاوه که ی له سه ر زه وی هه لگرته وه.

— ئه وهی راستی بئ من نه مده ویست کاتان بگرم و که به ریوه ش
بووم به ره و ئیره، چاره یی نه بووم له م دیداردا شتیکی وام ده ست
که وی، گهرچی ئه م به یانیه پیس به باری پروخسارتان پاچه نیم.

راسکولنیکوف به نیگه رانییه وه پرسیی:

— به یانی له کوئی منتان بیینی؟

— زور به هه لکه وت... به ده ست خۆم نییه، وه لی وا ده زانم من و
ئیوه به جورئ له جۆره کان تاکی یه کترین... جا زیره مه کن. من
له وانه نیم که بیمه مووی لووتی که سیک. تا ئیسته ش به رکه وتنیکی
چاکم له گه ل قوما رچییه کانداهه بووه و به هیچ شتیوه یه کیش شازاده
سفیری بییم، که پیاویکی گهره یه و یه کیکه له خزمه دووره کانم، بیزار
نه کردووه و خۆم له به رچاوی نه خستروه! ته نانه ت له باره ی مدونای

رافائیل یشه وه له ئهلبوومی خاتوو پريلۆکاودا شتۆکه يه کم نووسيوه!
حهوت سالی ره به قيش له بهردهم مارفا پيتروفتادا جووله نه کرد!
سهردهمانی زووش شهوانه له بينای ويازيمسکی^۱ بازاری سينتایا،
دهخوتم و، ئیستهش، کئ چووزانی، لهوانه به له گه له ئه جهنابی
بیرگه دا سواری بالۆن بيم و خۆم به ناخی ئاسماندا بکم!

- زۆر باشه، بهرپیز. دهکری بپرسم که ی به نیازی ئه م گه شته ن؟

- کامه گه شت؟

- ئی هوار، ئانه م گه شته ی که گوتتان دهی... جهوگورپین و ئه م
جۆره شتانه.

- من گوتم گه شت؟ ئوو، به لی!... ئیوه راست ده که ن، باسی
به نامه ی گه شته که م بۆتان کرد... جا هه لبه ته به م ئاسانییه ش نییه.
وای ئه گه ر ده تانزانی خه ریکن باسی چیم له گه لدا ده که ن!

کتوپر بزه یه کی هاتن، به س هینده ی نه خایاند و بۆی زیاد کرد:

- له وانه شه له بری گه شت، ژنیکم به نسیب بیه! وا خه ریکن ژم بۆ
ده دۆزنه وه.

- لیره خه ریکن ژنت بۆ ده دۆزنه وه؟

- به لی.

- چه نده به ده ستوبردن!

۱. بینایه کی بیزاده گه وه ی فولکه ی سینتایا، که فسی والود کریستوفسکی له رۆمانه
به ناوبانگه که یدا، که لاوه کانی پیته ربورگ، نه و به سی مالی نیو یه ک مال ناو ده بات و
ده لیت ئه م بینایه لانه ی سه ره پینچیکه ر و دز و به ره لا و گه شتیارانی نایاسایی
پیته ربورگه و مایه ی شه ره زارییه بۆ هه ر کۆمه لگه یه کی یاسامه ند. «و. ف»

- بەس زۆر تامەزۆری دیداری دنیا خاتون بووم. دەستەوداوی
تکاتان لێ دەکەم پێکی بخەن. دەی، خوا ئاگادارتان بێ! ئوو، خەریک
بوو شتیکم بێر بچن! بە خوشکتان بلین مارفا پترۆفنا ئەوانیان لە بێر
بوو و لە وەسیەتنامەکه یاندا ناوی ئەوانیان هێناوە و سێ هەزار
رۆبلیان بۆ داناون. ئەمە راستە و هیچ فرۆفیلێکیش لە ئارادا نییە. مارفا
پیتروفا هەفتەیەک بەر لە مردنیان ئەمەیان کرد و لە بەردەم خۆشەمدا
ئەنجام درا. دنیا خاتوو تا دوو یان سێ هەفتەی تر دەتوانی پارهەکی
وەربگرێ.

- جا بە راستتانه؟

- بەلێ. پێتان بلین، دەی، جەنابی پایەبەرز، من لە خزمەتتاندەم.
هەر لەم نزیکانەدا ژووریکم گرتوو.

سفیدریگایلۆف خەریک بوو دەچوووە دەری که تووشی رازومیخین
بوو.

دوو

بهره بهره ده بووه کاتزمیر ههشت و پاسکۆلنیکوف و رازومیخین
په له یان بوو بهر له لوژن بگه نه بیناکه ی باکالییف.

رازومیخین هه ر که ههنگاوی نایه سه ر شه قام، پرسیی:

– باشه ئه و کابرایه کئ بوو؟

– سفیدریگایلوف بوو، هه مان ئه و مولکداریه ی که خوشکه که م له
ماله که یاندا مامۆستای مناله کانی بوو و هه ر له ویش سووکایه تییان پین
کرد. خویرپیه هینده به ده وروخولیدا هات، تا کهچی داماو وازی هینا
و جیی هیشته، یانی ژنه که ی سفیدریگایلوف، مارفا پیترۆفنا، ئه وی
وه ده ر نا. ئه م خاتوو مارفا پیترۆفنا یه دواتر داوای لیئوردن و
که ردننازادی له دنیا کرد، جا به م دوا ییانه ش له کتوپریکیشدا بیتهۆش
که وت و مرد. کاکه خۆ ئه م به یانییه باسی ئه و بوو. نازانم بۆ ئه وهنده
له و خویرپیه ده ترسم. ده سته جی دوا ی ناشتنی ژنه که ی هه ستاوه و
هاتوو بۆ ئیره. مرقۆنکی سه یروسه مه ریه و بیگومان له هاتنه که یدا
مه به ستنکی هه یه... ده بئ چاومان له دنیا بئ و نه هیلین ئه و خویرپیه
لئی نزیک بیته وه، به کورتیه که ی ده بئ وریای بئین... بۆیه ئه م شتانه م
بۆ باس کردی تا له مه تئبگه ی، بیستت یان نا؟

– چاومان لئی بئ و وریای بئین؟ ده توانن چ زیانی به دنیا
خاتوون بگه یه نن؟ به س سوپاست ده که م رۆدیا، که ئاوها گریی دلته
له لا کردمه وه... ناگاداریم، ترسی ناوئ!... ئه ی ئه م کابرایه له کوی
داده نیشی؟

- ناگادار نیم.

- ئەى ھاوار، بۆچى نەتېرسى؟ حەيفى! بەس خۆم بەدوايدا دەچم.

راسكۆلنيكۆف ئىستىكى كرد و گوتى:

- بينيت؟

- بەلى، چاك بينيم.

راسكۆلنيكۆف لەسەرى پۈيشت:

- سەروسيماى لە زەينتدا ماوه؟ بە جوانى بينيت؟

- بەلى كاكە گيان، بە جۆرى سەروسيمايم لە بەرچاوه كە لەنىو

هەزار كە سيشدا دەيناسمەوه! دايمە چاك سەروسيماكانم بىر دەمىتن.

دووباره بىتدەنگ بوون.

راسكۆلنيكۆف لەژىر لىتووه گوتى:

- ئمممم!... دەبى سوپاسگوزار بىم... ناخر دەزانى، وام بە خەيالدا

هات نەكا... يانى هيشتا زەينم بەووه قاله كە نەكا ئەو هەمووى

خەيالات بووبى.

- مەبەست؟ هەر نازانم باسى چيش دەكەى؟

راسكۆلنيكۆف بە بزەيەك دەمى خوار كرد:

- ناخر، ئيوه هەمووتان دەلئىن من شىت بوومه. ئىستەش وام بە

بىردا هات كە پەنگە هەر بە راستى تىك چووبم و ئەوهى كە بينيومە

تارمايى بووه نەك مرقوف.

- ئەوه تۆ منگە منكى چىتە؟

- كىن چووزانى! پەنگە هەر بە راستى شىت بىم و ئەوش كە لەم

پوژانەدا پرووى داوه تەنيا لە خەيالدا بووبى...

– ناخ، پۇدىيا! ھەمدىسان سەرودلىيان گرتىيەو! باشە چىي دەگوت
و بەدواي چىيەوہ بوو كە ئاواھا ھاتووہ بۇ لات؟
راسكۆلنىكۆف وەلامى نەدايەوہ. رازومىخىن بۇ خولەكىك تىفكرى و
پاشان بەم جۆرہ سەرى قسەى كردهوہ:

– كەواتە با راپۇرتىكت بخەمە بەردەست. ھاتم بەدواتدا، جەنابت
خەوتبوى. فراوئىنمان خوارد و پاشانىش من چومە مالى پۇررىزى.
زامىۇتوفىش ھىشتا لەوى بوو. وىستم باسەكە بىكەمەوہ، كەچى
سوودىكى نەبوو، يانى نەمتوانى بە باشى بىكەمەوہ. ئەوانىش يان
تىناگەن، يان خۇيان لە گىلى داوہ، ھەرچۇنى بووہ شەرميان بە خۇيان
نىيە. پارفىزىم پراكىشايە بەرپەنجەرہ، بەس ھەر نەكرا و نەكرا، ئەو
شىتىكى دەگوت و منىش شىتىك. ئاخىرىكەى مستم لە بەردەم
دەموچاويدا راگرت و پىم گوت سەربارى ئەو خزمایەتییەش وردى
دەكەم. واقورپ سەيرمى كرد، منىش تفىكم رۇكرد و جىم ھىشت:
تەواو. مەسەلەكە زۇر گەمژانە بوو. حسىيىش بۇ زامىۇتوف ھەر
نەكرد. بە خۇم گوت ھەموو شىتىكم تىك داوہ، وەلى كاتى بە
پلىكانەكاندا دەھاتمە خوارى، بىرم كردهوہ: باشە بۇچى ئەو دووانەمان
دەبى ئەوئەندە سەرى خۇمان بئىشىئىن؟ ئەگەر ھەرەشەيەك،
مەترسىيەك، شىتىك لەسەر بوو، ئەوئەيان لەلایەك، بەس بۇچى ئىستە
دەبى گوى بەم قسانە بەدى؟ لەم نىوئەندەدا چ پەيوئەندىيەكى بە تۆوہ
ھەيە، كەواتە لىيان گەرى و ملیان بشكى! دواتر كاتمان زۆرہ بۇ
تەشقەلەپىكردىيان. گەر من لەجىتى تۇ بام بە دلى خۇم پىم پادەبواردن.
ھەر شەرمەزارىيان بۇ دەمىئىتتەوہ! دابىن بۇ دواتر، داركارىيەكى چاك
قەرزان! بەس جارى تەنیا دەبى پىبىكەنى!

راسكۆلنىكۆف گوتى:

– بەلى، راستە!

جا له بهرخووه بیرى کردهوه: باشه تو، گهر سبهى بیزانى چى دهلتى؟

سهير بوو که تا نهو ساته بیرى له وه نه کردبووه وه که نه گهر
پازومیخین پنى بزانی چ کاردانه وه یه کی ده بیت. پاسکولنیکوف به دم
نه م بیر و خه یالانه وه، واقور ته ماشای پازومیخینی کرد. پروداوی
دیداره کی نهو له گهل پارفیریدا هیچ سه رنجیکی نهوی پانه کیتشا: بؤ
مه گهر خو، ههر لهو ماوه یه دا، که م تووشی به زمی دیکه ش بووبو!

له پیره وه که دا تووشی لوژن بوون که پیک کاتژمیر هه شت
گه یشتبوو و به داوی ژوروی خاتوونه کانداه گه را. له بهر نه وه بوو که
ههر سیکیان پیکه وه، وه لى بى نه وه ی چاکوچونی بکن یان ته نانه ت
به تیلای چاویش له یه کدی بروانن، چوونه ژوروی، هه لبه ته پیاوه
گه نجه کان پیتش که وتن و لوژن له بهر ره چاوکردنی دابونه ریتیش بى،
که مى راوه سستا و ههر له دهر وه کۆته که ی له بهر کرده وه. پولخیزیا
خوی گه یانده بهر دهر گه تا پیتشوازی لى بکا و دونیاش خه ریک بوو
به خیره اتنى براکه ی ده کرد.

دوچار لوژنیش هاته ژوروی و پروبه پرووی خاتوونه کان
نیوه کپنوشیکی برد که وهک پیویست خوشه ویستی تیدا بوو، به لام،
له بهر انبه ردا، ده تگوت وشکی هه لسوکه وته که ی دووهینده بووبوو. له
لایه کی دیکه وه وا ده هاته بهر چاو که بریک شپرزه بووه و هیتشتا
نه یه توانیوه خوی کۆ بکاته وه. پولخیزیاش توزیک ناره حه ت بوو و به
په له پرووزی هه مووانی له ده وری میزیکدا دانیشانندن که سه ماوه ریک
به سه ریه وه قولی ده دا. دنیا و لوژن پروبه پرووی یه کدی دانیشنن،
پاسکولنیکوف له ته نیشته خوشکه که ی و پازومیخینیش له لای لوژنه وه.

چه ند ساتیک بیده نگى بالی به سه ردا کیشان. لوژن له سه رخو و
دلنیا ده سه ریکی ناسکی دهره یتا که بۆنیکى خوشی لى ده هات، جا به

باری پیاویکی قورسوقوله وه که ههست دهکات حورمه تیان پاشیل کردوه و نیستهش مکورپانه پرونکردنه وهی دهویت، مشیکی کرد. له راپه وه که دا که وتبووه سه ریبه وه که نه سلن کوته که ی دانه که نیت و بهوات، بۆ نه وهی وانه یه کی چاکی نه و ژنانه دابدات و چاک و توند له قالبیان بداته وه تا دهرک به ناله باری دۆخه که و جددیبه تی نه و بکن. بهس نه یوانی خزی قایل بکات و بیته ژیر باری رویشتن. نه وهش له لایه ک که مرؤفیک بوو له بنه رته وه بهرگه ی دووللی و گومانی نه دهگرت و نیستهش پرونکردنه وهی دهویست: مادام بهم راشکاوویه سه ره پچییان له فرمانه که ی کردوه، مانای وایه ماسته که موویکی تیدایه، که واته باشتر وایه بمینیته وه و بهر له هه موو شتیک تینگات چی به چیه. چونکه دواتر کاتی بۆ ته مینکردنی هه موویان ده بیته.

وشک و فهرمی له پولخیریای پرسی:

– هیوادارم به ئاسووده یی گه یشتبن، خاتوونی ریزدار؟

– ئوو، زۆر باش بوو، پیۆته ر پیترو فیچ.

– خۆشحالم که نه مه ده بیستم، خاتوونی ریزدار. هیوادارم دنیا خاتوونیش زیاد له راده ماندوو و شهکات نه بووبن؟

دنیا وه لامی دایه وه:

– من هه رچییه ک بئ گنج و به هیزم، بهم ئاسانیه ماندوو نابم، وهلی دایکم زۆر وه ره ز بوو.

– ئیتر چاره یه ک نییه، ریگه ی ئاسنی نیشتمانی ئیمه دووردریژه!
وهک ده لین، نیشتمانی دایک سه رزه ویه کی ئیچگار به رفراوانه...
نه وهی پاستی بن حزم ده کرد دوینن بگه مه خزمه تتان و بتانینم، بهس نه متوانی. هه رچۆنیک بووه هیوادارم کاره کان به بن کیشیه کی نه وتو رای بووبن؟

پولخیریا به هلی زانی و پیک و پاست و به شتیوازیکی تایبەت
گوتی:

- ئوو، نا پیۆتەر پیتروڤیچ، دوینی دۆخەکه زۆر نالەبار بوو. به
تەواوی سەرمان لی شتیواوو و گەر خوا دیمیتری پراکوفیچی بۆ
نەناردباين، نازانم چیمان بەسەر دەهات! خۆشیان وا لێره نامادەن...

جا رازومیخینی بە لوژن ناساند:

- دیمیتری پراکوفیچ رازومیخین!

لوژن لەژیر چاوهوه نەیارانە تەماشایەکی رازومیخینی کرد و
لەسەرخ گوتی:

- شانازیی ناسینی ئەوانم پێ براوه... دوینی.

پاشانیش ناوچاوی بە یەکدا دا و بێدەنگ بوو.

لوژن بە گشتی سەر بەو دەستە مرۆفانە بوو که لە کۆرەکاندا،
بەماکانی ئەتەکیەت و نەریت و حورمەت بۆ ئەوان لە سەرروی
هەموو شتیگەوهیە، بەس وای لەو کاتەي که کەسیک لە پرویاندا
بوهستیتەوه و بە پێچەوانەي ئارەزووی ئەوانەوه بجوولیتەوه! ئەوسا
ئیدی پووەکی دیکەیان دەرەکەویت و دەکەونه سەر باری دەبەنگی.
ئیدی هیچ ئاسەواریک لەو مرۆفە کۆمەلایەتی و کۆرپازینەي جاران لە
دەروونیاندا نامیتتەوه. هەمووان بێدەنگ دانیشتبوون؛ پاسکولنیکوف
لە لاسارییان نامادە نەبوو هیچ بلیت و دونیا نەیدەویست بەم زوانە
سەری قسە بکاتەوه و رازومیخینیش قسەیهکی نەبوو تا بیکات. لە
ئەنجامدا، پولخیریا کەوتە کردوکۆش تا بێدەنگیەکه بشکینیت و ئەم
چارەش بەو باسەوهی گرتەوه که بووبوو قسەي سەر و بنی زمانی:
- بێگومان بیستوتانە که مارفا پیتروڤنا بە رەحمەتی خوا چوو؟

- بەلن، بېگومان بیستومە. دەستبەجی هەواله‌که‌یان پین‌گه‌یاندم و منیش له‌بنه‌په‌ته‌وه‌ بۆ‌ئوه‌ هاتوم‌ته‌ ئێره‌ تا‌ئاگادارتان بکه‌مه‌وه‌ سفیدریگایلف‌یه‌ک‌سه‌ر‌ دوای‌ پێوره‌سه‌می‌ به‌خاک‌سپارنی‌ هاوسه‌ره‌ خوالیخۆش‌بووه‌که‌ی، به‌ په‌له‌ هاتوو‌ه‌ بۆ‌ پێته‌ربورگ. لانیکه‌م‌ به‌ پیتی‌ ئه‌و‌ زانیارییه‌ بر‌واپت‌کراوانه‌ی‌ که‌ به‌ من‌ گه‌یشتون.

- هاتوو‌ه‌ بۆ‌ پێته‌ربورگ؟ ئێره‌؟

دو‌نیا‌ تۆقیوانه‌ ئه‌مه‌ی‌ پرس‌ی‌ و‌ سه‌یری‌ دایکی‌ کرد.

- به‌لن، پاس‌ته‌ خاتو‌نی‌ پێزدار. هه‌لبه‌ته‌ به‌ سه‌رنجدان‌ له‌و‌ هه‌له‌په‌یه‌ی‌ بۆ‌ هاتنه‌ ئێره‌ و‌ له‌ سه‌رووی‌ ئه‌وه‌ شه‌وه‌ به‌زم‌وره‌زمه‌که‌ی‌ رابردووش، بېگومان‌ نه‌خشه‌ و‌ به‌رنامه‌یه‌کی‌ له‌ سه‌ردایه‌.

پولخیریا‌ هاواری‌ کرد:

- خوايه‌! لێره‌ش‌ به‌ته‌ما‌ نیه‌ واز‌ له‌ دو‌نیاکه‌ی‌ من‌ بێن!

- من‌ هۆکاریک‌ بۆ‌ نیکه‌ران‌بوونی‌ ئێوه‌ یان‌ دو‌نیا‌ خاتو‌ن‌ نابینم، هه‌لبه‌ته‌ به‌ پشت‌به‌سه‌ستن‌ به‌و‌ گریمان‌ه‌یه‌ی‌ که‌ ئێوه‌ش‌ هه‌یج‌ چه‌زیکتان‌ بۆ‌ به‌سه‌تنی‌ په‌یوه‌ندی‌ له‌گه‌ل‌ ئه‌واندا‌ نیه‌! منیش‌ له‌لایه‌ن‌ خۆمه‌وه‌ چاو‌م‌ له‌سه‌ر‌ هه‌موو‌ شتی‌ک‌ هه‌یه‌ و‌ هه‌ول‌ ده‌ده‌م‌ بزانه‌ شوینی‌ نیشه‌جی‌بوونی‌ له‌ کوینه‌...

پولخیریا‌ شوین‌ قسه‌که‌ی‌ که‌وت:

- ئوو، پێته‌ر‌ پیترو‌فیچ! خۆش‌تان‌ نازانه‌ چو‌نتان‌ تۆقاند‌م! تا‌ ئیسته‌ ته‌نیا‌ دوو‌ جار‌ ئه‌م‌ پیاوهم‌ دیوه‌، وه‌لن‌ به‌ پیاویکی‌ تر‌سه‌ناک‌ دیته‌ به‌رچاو‌م! گومان‌ نیه‌ که‌ هه‌ر‌ خۆی‌ بووه‌ته‌ هۆکاری‌ مردنی‌ مارفا‌ پیترو‌فنا.

– ئەوەی راستی بى ناکرئ لەمەیان دلتیا بىن. من کتومت ئاگادارى
بروداوهکم. ئەوه راستە، لەوانەى بە شەر و دەمەقالە یان وەک دەلین
بە نازار و ئەشکەنجە لە دیوه ئاکارییهکەىو بە بووبیتە ھۆکارى
پیشکەوتنى مەرگى ژنەکەى، وەلى سەبارەت بە ھەلسوکەوت و
بەرکەوتنە تاییەتى و خاسیەتە ئاکارییهکانى، ھاوپاتانم. ئیستە نازانم
ئاخۆ خۆى مالومولکینكى ھەىە یان نا و ئەوەى کە مارفا پیتروڤنا
کتومت چىى بۇ جىن ھیشتووه، ھەلبەتە بەم زووانە ئاگادار دەبمەوہ.
وہلى ئیستە ھاتووہتە پیتەربورگ، گەر برىكى زۇریش پارەى بى بىن،
دەکەویتە شوین ھەمان خووه دىرینەکانى. لەنیو ئەو مرقانەى کە
ھاوتوخمى خۆیین، لەو ھەرزەتر نادۆزیتەوہ! من بەپنى ھەندىک
بەلگەى ئىجگار باش بروام وایە کە مارفا پیتروڤنا – کە بۇ بەدبەختى
ھەشت سال لەمەوبەر عاشقى ئەم پیاوہ بوو و بە تەواویش
قەرزەکانى بۇ دایەوہ – بە جۆرىكى تریش خزمەتى ئەوى کردووه و
تەنیا و تەنیا لە سايەى کوشش و قوربانىیەکانى ئەوہوہ توانىی لە
کەیسىتىکى تاوانکارى رزگار بىن، کە لە کوشستىکى تەواو ئەقلنەبەر و
دلرەقانەدا تىوہگلابوو و دەکرا بەھۆیەوہ راست پەوانەى سىبىريا
بکرى. جا گەر دەتانەوى بىناسن، ئەوہ دەبى بلیم لەم جۆرە مرقانەى
ئەو پایەبەرزە!

ھاوارى پولىخىريا بەرز بووہوہ:

– ھانا بۇ تۆ خوايە!

راسکولنىکوفىش بە سەرنجەوہ گوینى لە قسەکان دەگرت. دونیاش
بە شىوازیكى تاییەت کە ھىچ شوینىکى بۇ چەندوچون نەدەھىشتەوہ،
پرسىی:

– یانى ھەر بە راستى لەبارەى ئەم بروداوهوہ زانیارییهکانتان
وردن؟

- من لێره تەنیا خەریکم ئەو شتانه دەلیمەوه که خوالێخۆشبوو مارفای پیتروڤنا مەحرەمانە پیتان کوتووم. هەر وەها دەبێ ئەوەش بگوترێ سەرباری ئەوەی ئەم دۆسییەیه لە پرووی یاساییەوه دانەخراوه، هەموو شتێکیشی ناروون و گومانایییە! ئەو کات لێره خاتوو پیتسلیخ ناویک ژیاوه، که لام وایە هیشتا لێرهیه. لەو بیانیانە ی که وردهپارە ی بە سوو داوه و لە چەند لایەکی تریشەوه بە مامەل و کاری تری سوو خۆرانه هەستاه! جەنابی سقیدریگایلوفیش تا ماوهیهکی زۆر پەیوەندییەکی نزیک و ئالۆزی لەگەل ئەم خاتونەدا هەبووه. خاتوو پیتسلیخ لەگەل یەکیک لە خزمەکانیدا ژیاوه، وا بزانی خوشکەزای بووه، کچیکی پازده سالە ی کەر و لال که لەوانە ی چوارده سالیش نەبووین. پیتسلیخ زۆر رقی لەم کچە بووه و هەر تیکە نانیکی کردووه تە قورزەلقورتي و خراپیش لینی داوه. بە کورتییەکی پوژیکیان کچە که بە خنکاوی لە سەربان دەدۆزنەوه. لە دانیشتنی دادگەدا هۆکاری مردنەکی بە خۆکوژی لەقەلم دەدری. دۆسییەکی قوناغە ئاساییەکانی خۆی تیدەپەپیننی و بە پروالەت دادەخری، وەلنی دواتر راپۆرتیک دەدری که راپدەگەیننی سقیدریگایلوف بێتەزەبیانە دەستدریژی کردووه تە سەری. هەموو شتێکی گومانای بووه و ژنیکی ئەلمانی تر ئەو راپۆرتە ی دابوو که ئەویش بەرەلایەک بووه و نەدەکرا متمانە بە قسەکانی بکری. بە کورتییەکی، لەسایە ی پارە و هەولەکانی مارفای پیتروڤناوه ژنە تەنانت لای پۆلیس قسەکانی تۆمار نەکردن و هەموو شتێک وەک دەنگۆیهک مایهوه. لەگەل ئەمەشدا، مروف هەر بیر لەوه دەکاتەوه ئاخۆ مەسەلە که چۆن بووه. دنیا خاتوون، خۆ ئیوه تەنانت ئەو کاتە ی که لای ئەوان کارتان دەکرد، پروداویکی تریشتان بیستوه؛ بەسەرھاتی فیلیپی خزمەتکاریان که شەش سال لەمەوبەر، بەر لە هەلۆهشاندنەوه ی یاسای رەعیەتداری، لەژێر ئەشکەنجەدا مرد.

– من به جۆریکی تر بیستم، بیستم که فیلیپ خۆی له دار دابوو.

– به لئ، به لئ، خاتوونی پیزدار! وه لئ ئه وه ههلسوکه وتی سهختگرانه و به ئازار و ته میکردنی بهردهوامی به پیز سفیدریگایلۆف بووه که فیلیپی ناچار به خۆکوژی کردوو.

دوینا سارد و وشک وهلامی دابهوه:

– ئاگاداری ئه وه یان نیم. من ته نیا به سه رهاتیکی سه یرم بیست له باره ی بارودۆخی ماخولیانیی فیلیپه وه، که وهک ئه وه ی نیوه فه یله سورفیکی ئه و ماله بووبی بۆ خۆی. ده یانگوت ئه وه نده کتییی خویندوو ته وه تا ئه قلی له ده ست داوه! ئه وهش که خۆی له دار داوه له وانیه تا راده یهک له بهر گالته پیکردنی خه لکی بووبی، نهک لیدان و ئه شکه نجه ی به پیز سفیدریگایلۆف! به و جۆره ی که من له و ماوه یه دا شایهت بووم، ئه وان ههلسوکه وتیکی باشیان له گه ل هه موواندا هه بوو و ته نانهت خۆشیشیان ده ویست، گه رچی بۆ مردنی فیلیپ ئه ویان به تاوانبار ده زانی.

– باشه، دوینا خاتوون، ده بینم ئیوه دلتان پیوه یه پشتگیریان بکه ن...

لوژن به بزه یه کی ئالۆزه وه ده میی خوار کرد.

– هه لبه ته ئه وان مرقئیکی خراپه کارن و له کاتی ههلسوکه وتکردن له گه ل خاتووناندا زیره کی و سه رنجراکتیشیه کی تایبه تیان هه یه. هه ر مردنی سه یروسه مه ره ی مارفا پیترۆفنا نمونه یه کی جیداخه! من ته نیا ده مویسست پیتان رابگه یه نم به له بهر چا وگرتنی جووله و هه وله کانی دواتر، که به دلنیا ییه وه له وه ها مرقئیک چاوه پروانی ده کرىن، ئاگاداری و په ندیک بده مه ئیوه و دایکی پیزدارتان. من دلنیا م هه مدیسان ده بن به ژیر قه رزی خه لکیه وه و سه ر له زیندان ده رده یینی. مارفا پیترۆفنا هه رگیز نه یده ویست شتیکی ئه وتوی به میرات بۆ جی به یلی و به ر له

هر شتیک بهرزه وهندی مناله کانی له بهرچاو بوو؛ نه گهریش
شتوکه یه کی بۆ جن هیشتبێ، له وانیه بهرکی زۆر که م بێ، یانی ته نیا
چهند په نابایه ک بێ بۆ دابینکردنی پیداویستییه ماوه کورته کان، که
به دهست مرفیقی هه لگری ئەم خووانه وه، یه ک سالیس دریزه
ناکیشی.

دو نیا گوتی:

– پیۆتەر پیترو فیچ، تکا ده که م ئیتر باسی به ریز سفیدریگایلوف
مه که ن؛ پنی تیک ده چم!

راسکولنیکوف بێ پیتشه کی گوتی:

– سفیدریگایلوف هه ئیسته لای من بوو.

له وساو هی که هاتبوون، ئەوه یه که مین جار بوو که بیدهنگی خۆی
ده شکاند.

دهنگی سه رسوورمان بهرز بووه وه، هه مووان پرویان کرده ئەو و
ته نانه ت لوژنیش دۆش دامابوو.

– خه وتبووم که هات، کاتژمێر و نیویک له مه وه بهر. هایێ کردمه وه
و خۆی ناساند. که یفساز و ئاسایی بوو و زۆریش گه شبین به وه ی
که، ئیمه ده توانین زۆر باش ببینه هاو پنی یه کتری. به راست دو نیا،
ئەو زۆر تامه زرو ی دیدار و قسه کردن له گه ل تو بوو و داوای لێ
کردم بیه نیوانه وه تا چاوتان به یه کتری بکه وێ. پیتشنیاریکی بۆتان
هیه و به منیشی گوت که پیتشنیاره که ی چیه. ئەوه شی گوت که
مارفا پیترو فنا حه فته یه ک بهر له مردنی له وه سیه تنامه که یدا نامازه ی
به وه کردوه که سنی هه زار رۆبل بده نه دو نیا و به م زووانه ش ئەو
پاره یه ت دیته ده ست.

پولخیریا هاواری کرد:

- خوايه گيان، سوپاس بؤ تو!

جا خاچى كيشا:

- دوعا بؤ شادبوونى پؤحى بكة، دونيا!

لوژن له دهى دهرچوو:

- بهلئ، وايه!

دونيا شوين قسهكانى راسكؤلنيكؤف كهوت:

- دهى زوو بيلئ، چى ترى گوت؟

- گوتى پاره و سامانئكى واى نيه و زؤر بهى مولكه كه به منالهكانى براوه و ئهوانئش لاي پوره خاتونيانن. جا گوتى خؤيشى له شؤينئكى ئه دهوروبه رانهى مندا نئشته جئيه، بهس نازانم كتومت له كوئ، ئه وهى راستى بئ ئيتر نه مپرسى...

پولخئريا كه خهريك بوو له حهيبه تان گياني دهرده چوو، هاوارى لئ ههستا:

- وهلى ئاخىر به ته مايه چ پئشنيارى بؤ دونيا بكا؟ هيچى به تو نه گوت؟

- بهلئ، گوتى.

- دهى، چى بوو؟

- دواتر پئتان دهليم.

راسكؤلنيكؤف بيتهنگ بوو و هه موو سه رنجى له سه ر پيالاه چايه كهى چر كرده وه.

لوژن كاتؤمئره كهى دهرهئنا و سه يرئكى كرد:

– ئەوھى پاستى بىن، من كارتىكى گىرنگم ھەيە و لەوھ زياتر كاتتان ناگرم.

تا رادەھەك قەلس دەھاتە بەرچاۋ و نيوخىز بوو تا بېروت.
دۇنيا گوتى:

– بۇ كۆي، پېۋتەر پېتروفيچ؟ ئىۋە خۇتان دەتانويسىت ئەمپۇر
بەيەكەۋە بىن، كەۋاتە بىمىننەۋە. ھەروھە، خۇتان نووسىبوتان كە
دەتانەۋى بابەتى بە داكىم بلىن.

– پىك وايە، دۇنيا خاتون.

لوژن شىۋازى دوۋانەكەي بىكوت بووبو، ھەمدىسان دانىشتەۋە،
بەلام كىلاۋەكەي ھەر وا بە دەستىيەۋە بوو:

– ھەلبەتە چەند خالىك ھەن كە من دەمويست لەگەل ئىۋە و داكى
بەرزوبەرىزتانا بىنخەمە بەرباس و لەنىۋىشىاندا بابەتى گىرنگ ھەيە.
بەس مادام برا بەرىزەكەي ئىۋە ناتوانن لەبەردەم مندا باسى
پىشنىارەكەي سفىدىرىگايۇف بىكەن، منىش ھەزىكى وام نىيە و ناتوانم
بە ئاسوۋدەيى... باسى بابەتكەلىكى جىددى لەبەردەم ئەم و ئەۋدا بىكەم.
جا ئەۋەش لە لايەك كە داۋا بىنەپەتى و جەختلەسەركراۋەكەي من لە
بەرچاۋ نەگىراۋە...

لوژن پوۋالەتىكى رەنجاۋى بەخشىيە خۇي و لە بىندەنگىيەكى
بەشكۇدا پۇ چوۋ.

دۇنيا گوتى:

– داۋاكەي ئىۋە، كە براكەم لە دىدارەكەي ئەمپۇرى ئىمەدا ئامادە
نەبىن، بە پىداگىرىي من لە بەرچاۋ نەگىرا. نووسىبوتان براكەم
سوۋكايەتتى بە ئىۋە كىردوۋە و لام وايە ئەم مەسەلەيە ھەر لىزە و

ئىستە پوون بکرىتەوہ و ئاشت بېنەوہ. ئەگەر پۇدیا ھەر بە راستى سۈوکايەتتى بە ئىوہ کردىن، ئەوا پىويستە داواى لىبوردين بکا و بىگومانىش دەيکا.

لوژن کہ وەک ئەوہ وابوو ويستىتتى ئانەمە بىيستىت، خۇى کو کردەوہ و ئەم جارەيان تۆکمەتر ھاتە قسە:

- ھەندىک سووکايەتتى ھەن، خاتوو دونيا، ھەرچەندە ويستىشت لەسەر بى و دلپاکانە بتەوئ، کہچى ھەر لە بىر ناکرىن. ھەمىشە سنورىک ھەيە ناپى بەزىندى و مەترسىدارە! کاتىكىش بەزاندت، ئىتر رىگەى گەرانەوہ نىيە.

دونيا تۆزىک پشووکورتانە قسەى بىن بىرى:

- پىۆتەر پىترۆفچا قسەى من شتىكى تر بوو. تکايە دەرک بەوہ بکەن کہ داھاتووى ئىمە پىک بەوہوہ بەستراوہتەوہ کہ ئەم مەسەلەيە بە تەواوى پوون بىتتەوہ و چارە بکرى. وا لە سەرەتاوہ پىتان دەلیم کہ من ناتوانم بە جۆرىكى تر بپوانم ئەم بابەتە و ئىوہش ئەگەر کہ مترین بايەخم بۇ دادەننن، دەبىن ھەر ئەمرۆ بىبىرنەوہ، جا ھەرچەندەش دژوار بىن! دووبارەى دەکەمەوہ، ئەگەر ھەلسوکەوتى براکەم شياوى سەرکونەکردن بىن، خۇى داواى لىبوردينان لى دەکا.

- سەرم لەوہ سووپ ماوہ کہ ئىوہ بۆچى و چۆن بەم جۆرە لە بابەتەکە دەدوین...

لوژن تا دەھات زياتر توورە دەبوو:

- راستە کہ ئىوہ زۆر بە لای منەوہ بەبايەخن و تەنانەت دەشتان پەرستم، وەلى ھاوکات ئاسايىيە کہ فلانە ئەندامى خىزانەکەى ئىوہم بەدل نەبىن! بەلى، بەلى، بىژادە پەرۆشم شانازىى زەماوہندکردنم

له گهل ئیوه دا پین بیری، بهس له لایه کیشوه ناتوانم بچمه ژیر باری هندیك ئهركه وه که له گهل ریتسا و بنه ماکانی مندا یهک ناگرنه وه...

دوینا خرۆشاوانه قسه ی پین بیری:

- پیۆتهر پیتروقیچ، دهی ئه وهنده پشووکورت مه بن و تکایه همدیسان بینه وه به هه مان ئه و پیاوه تیگه یشتوو و دلگه وره یه ی که هه میسه من وینام کردوو و له ئیسته به داوه شه حه زه ده کم ئه وه بن! من به لینیکی گه وره م به ئیوه داوه و لای خۆیه وه به ته مام بیمه هاوسه رتان! که واته له م بابه ته تایبه تییه دا متمانه م پین بکه ن و دلنیا بن ده توانم بیلایه نانه داوه ری بکه م! براکه شم ئاگای له وه نه بوو که ده مه وی خۆم قسه ی هه ردوو لا ببیستم و داوه ری بکه م. ئه مرۆ دوی به ده سته گه یشتنی نامه که ی ئیوه، زۆرم لی کرد که هه ر پیویسته ئاماده بن، به هیچ شیوه یه ک ده رم نه خسته که ده مه وی چ بریارێ بده م. تکا ده کم تیم بکه ن که ئه گه ر ئاشته نه بنه وه من ناچار ده بم له نیوان ئیوه دا دانیه کتان هه لبژیرم، یان ئیوه یان براکه م! که واته هه م ئیوه و هه م ئه و ده بن له م لایه نه وه برواننه بابه ته که. به هیچ شیوه یه ک نامه وی و نابن له هه لبژاردنه که مندا هه له بکه م؛ ده بی له بهر ئیوه چاو له براکه م بیۆشم و له بهر براکه شم له ئیوه. ئه مه تاکه هه له بۆم ره خساوه تا له دوو شه ت دلنیا بیمه وه: پۆدیا هه ر به راستی ده یه وی برابه تی خۆی بسه لمینی؟ جا ئیسته ئیوه، به لاتانه وه گرنگم و بایه خیکم هه یه؟ ده توانن بینه هاوسه ریکی راسته قینه؟

لوژن چاوه رپیی وه ها بهرکه وتنیک نه بوو و به قه لسییه وه گوئی:

- دوینا خاتوون، قسه کانتان زۆر مانادارن و ئه گه ر ئه و په یوه ندی و خزمایه تییه له بهر چاو بگرن، که بریاره وه ک شانا نازییه ک به من بیری، ئه وسه ده بی بلیم ته نانه ت قسه کانتان ره قیشن! جا ئه وه شه له لایه ک که نازانم به پیتی چ پیۆه ریکی ناماقوول منتان له گهل ئه و

کهنجۆکه دهمهراشانهدا خستووته یهک ئاست! چ ئاسان پوو وهردهگهپن و دهلین لهوانیه ئه و بهلینه پاشیل بکهن که لهنیوانماندایه! وا گوتتان یان ئیوه یان براکهه که وهک دیاره من هیچ سهنگ و ریزیکم بۆ ئیوه نییه... به له بهرچا و گرتتی په یوه هندییه که مان و... ئه و بهرپرسیارییه تیانهی که له نیوانماندا هه، ناتوانم چاو له مهیان بپوشم.

دونیا کتوپر ته قییه وه:

— چی؟ من وا ئیوه و بهرژه وهندییه کانتان دهخمه به رانه بر شتانی که تا ئیسته به بایه خترین شتگه لی ژیانم بوونه، شتگه لی که ئه سه له ن ته وای ژیان من بوونه! که چی جه نابی پایه به رزتان پتی ده پره نجین که گوايه به هه ندم وهر نه گرتوون و ریز و سهنگان له لام نییه!

راسکۆلنیکۆف هیچی نه گوت، وه لی بزیه کی ماناداری کرد و رازومیخینیش سهروه تی له برابوو و هه ر جموجوولی بوو. به لام لوژن گویی به تانه که ی دونیا نه دا و، به پینچه وانوه، له گه ل هه ر وشسه یه کدا تووره تر و بیانووگرتیش ده بوو. به گشتی پینده چوو که یفی به و دۆخه هاتین و به ره به ره چیژیسی ده برد. به شیوازیکی نامۆزگاریکه رانه وه کوتی:

— خۆشه ویستی بۆ ژیان داهاتوتان، یانی خۆشه ویستی بۆ میزد، ده بین له سهرووی خۆشه ویستی خوشک و برا و، هه رچۆنیک بووه، ناکرئ من له گه ل... من خۆم پینداگر بووم و گوتم که نامه وی لای براکه تان هه ندئ بابه ت بکه مه وه، وه لی ئیسته بریارم وایه له باره ی خالیکی زۆر گرنگه وه داوای پوونکردنه وه له دایکی به ریزتان بکه م، خالیک که پینگه و سهنگ و ریزی من دهخاته ژیر په رسیاره وه!

لوژن پووی کرده پولخیریا و دریزه ی پین دا:

– پایەبەرزەكەتان دوینى لەبەردەم بەپیز پاسۆدكیندا^۱ (بە پیزهوه
پرووی كرده پازومیخین و سەرى دانەواند و گوتى: نارى شەرىفتان
ئەمەیه؟ بیورن كە ناوی بنەمالەیی شەرىفى ئیوهی پایەبەرزەم بىر
چوو) سووكایەتییان بە من كرد و ئەو قسەیهی كە من لە كاتى
گفتوگۆ تاییبەتییەكەم لەگەل ئیوهدا، ئەو كاتەى قاوه مان دەخواردەوه،
كردبووم، هەلگەپاندهوه و خراپ لىكیان دایهوه، ئەوهی كە
زەماوه نەكردن لەگەل كچىكى دەستكورتدا كە سارد و گەرمى
پوژگارىی چەشتوو، بە بۆچوونى من باشترە تا لەگەل كچىكى
نازپەرورەدەدا، چونكە لە لایەنى ژيانى ژن و میزدایەتى و ئەخلاقییهوه
هەلبەتە وا باشترە! وەلى پایەبەرزەكەى ئیوه دەسنەنقەست بە جۆرىك
خراپ مەبەستى قسەكەى منى مانا كرد كە ئەسلەن بووه شىتىكى
كالتەچارانە و تۆمەتباریان كردم بە هەبوونى بىر و ویستی چەپەل! تا
ئەو شۆینەش كە من تیگەیشتم، لەژیر كاریگەرىی هەمان ئەو نامەیهدا
بوو. پوختیریا خاتوون، زۆر زۆر دلخۆش دەم گەر بکری بۆم
بەسەلمێن كە من هەلەم و، بە كورتییەكەى، ئەرك بکیشن و ئاسوودەم
بکەن. ئەو چاكەیه بکەن و بلێن كە كتومت قسەكانى منتان لە نامەكەدا
بۆ ئەوان گێراونەتەوه؟

پوختیریا كەوتە تەتەلەكردن:

– بە خوا بىرم ناییتەوه، هەر بەو جۆرهی كە خۆم تیگەیشتووم بۆ
پۆدیام دووبارە كردنەوه. نازانم پۆدیا چى و چۆنى گوتوو و ئیوه...
لەوانەشە شتەكەى گەرە كردبى!

– گەر ئیوه پیتان بۆ خۆش نەكردبا، نەیدەتوانى گەرەى بكات!

پوختیریا بە قورسو قولىیهكى تاییبەتییەوه رایگەیاندا:

۱. پاسۆدكین، لە ڕهكى وشەیهكى پووسىیهوه وهركیراه كە بە مانای ئەقل و
لوژىك دیت و لەگەل رازومىخیندا نزیكییهكى مانایی هەیه. «و. ف.»

- پیوٽر پيٽروفیچ! هر ٺوهی که من و دنیا ئیسته لیزهین مانای
وایه خراب قسهکانی ئیوهمان لیک نه داونه ته وه.

دنیا وهک پالپشتیهک بۆ قسهکانی دایکی گوتی:

- چاکت گوت، دایه گیان.

لوژن زویرانه گوتی:

- که واته ئه م خه تابه ش که و ته ئه ستوی من!

پولخیریا توکمه تر له جاری پیشوو دریزه ی بی دا:

- دهی، پیوٽر پيٽروفیچ، ئیوه هر وا رۆدیا خه تابار ده که ن، که چی
دوینی خۆتان شتیکنان له باره ی ئه وه وه نووسی که ئه سلی نییه...

- بیرم نییه شتیکی پیچه وانه ی راستیم نووسیبت، خانمخاس!

راسکولنیکوف رووی کرده لوژن، به لام توندوتیژانه وه لامی دایه وه:

- نووسیووتان من دوینی پارهم داوه ته که چی ئه و پیاوه ی که کرا
به ژیره وه، جا ئه وه ش هیچ که من تا دوینیش ئه و خاتونه م نه بینیبوو.
که چی ئه وه ش راست نییه و من پاره که م دایه ژنی ئه و خوالیخۆشبووه.
ئامانجیشتان ئه وه بوو که مه و دایه ک بخه نه نیوان من و خیزانه که مه وه
و ته نیا و ته نیا بۆ جیبه جیکردنی نه خشته که تان ئامازه یه کی چه پهل و
ماناداریشتان بۆ هه لسه و که وتی که چی کردبوو که نه تانده ناسی؛
هه مووی کۆمه لیک قسه ی پووچ و فاتوفیتکه رانه بوو!

لوژن له رقان هه لده له رزی:

- بیورن، جه نابی پایه به رز! من ته نیا له بهر ئه وه ی که دایک و
خوشکتنان داوایان لئ کردبووم، باسی هه لسه و که وت و شوینی
نیشته جیبووتانم بۆ کردن و رووم کرده وه؛ خاتونه کان ده یانویدست
بزانن له چ هه لومه رچیکدا بینوومن و چون له ئیوه و بارودوختان

تىگە يىشتوم. لەبارەى ئەو بەشە تايپەتەى نامەكەى منىشەوہ كە باسى كرا، ئەرك بكتىشەن و تەنيا يەك وشەم بە نموونە بۆ بەيتنەوہ كە راست نەبووبى و بە مەبەستىكى خراپەوہ نووسراين. يانى دەفەرموون پارەكەتانتان بە ئاودا نەدا و لەنتو ئەندامانى ئەو خىزانەشدا، با لەوہ كەپتەين كە چەندە چارەپەش و داماون، ھىچ كەسىكى بەدكارى تىدا نىيە؟

- بە بۆچوونى من چەنابى بەرزو بەپىزتان، بەو ھەموو كەشوفشەتەنەوہ، پەنجەتووتەى ئەو كچە بەدبەختە ناھيتن كە ئىستە وا بەردى تىدەگرن!

- كەواتە گەر وا بىن نامادەن ئەو بخەنە پىزى داىك و خوشكتانەوہ، ھا؟

- گەر ھەر بە راستى حەز دەكەن بزەنن، بەلنى بە دۇنيابىوہ نامادەم. ھەر ئەم بەيانىيە لەتەنىشت داىكم و دۇنياوہ دامنىشانەد.

پولخىريا ھاوارى كرد:

- واى، پۇدىا!

دۇنيا سوور ھەلگەرا و پازومىخىن بروى تىك نا. لوژن گورمىزكى^۱ زۆر بەرزەدەمارانەى ھاتى:

- دۇنيا خاتوون، فەرموون، ئىستە خۇتان داوھرى بكن و بزەنن ھەر لە بنەپەتەوہ ھىچ ھىوايەك بۆ لىكتىگەيشتن ھەيە يان نا. ھىوادارم ئەم مەسەلەيە ھەر لىزە و بە يەكجارى بۆ تاھەتا پوون بووبىتەوہ. بە يارمەتتەن من ئىتر كاتتان ناگرم، تا لە چىژى كۆبوونەوہى خىزانى و قسە تايپەتەيەكەتەن نەكەم.

۱. گورمز: زەرەدەخەنەيەك بە مەبەستى سووكايەتى يان كالتەھاتن بە كەسى بەرانبەر.

ههستایه وه و کلاوه کهشی هه لگرت:

- وهلی ئیسته که به ته مای پزیشتم، داواکارم له داهاتوودا چاوپۆشی له ئاماده بوونی من له م جۆره دیدار و باشتر بلیم سازاناندا بکن. له ئیوهش، خانمخاس پولخیریا، خاتوونی پیزدار، زیاتر له وانی تر و زویرانه ئهم داوایم ههیه، چونکه پرووی دهمی نامه که له ئیوه بوو نهک کهسی تر.

پولخیریا ئالیکساندرۆفنا که میک له بهردلی گران بوو:

- پیۆتهر پیترۆفیچ، دهلنی هه ر به راستی بروتان وایه دهبی ئیمه کوپله مستی ئیوه بین! دونیا بۆی پروون کردنه وه بۆچی داواکهی ئیوهی جیبه جی نه کردوه و نیازی باش بووه و نازانم چی و چی! ئیوهش به جۆری دهنووسن هه ر دهلنی یاسا بۆ من دهرده کهن! یانی ئیسته دهبی ئیوه هه رچیتان ویست، ئیمه وهک یاسایهک لنی بروتانین؟ دهرهت بدن تیتان بگهینم، ئیسته که ئیمه دهستمان له هه موو شتی بهردا و به پشتبستهستن به ئیوه ههستاین و هاتینه ئیره، ئیوه دهبی زیاتر له جارن دلان راگرن و ههسته کانمان له بهرچاو بگرن، چونکه دواجار هه رچۆنیک له مه سه له که بروتانین، ئیمه خۆمان داوه ته دهستی ئیوه!

- یه کجار واش نییه، پولخیریا خاتوون، به تایبته ئیسته که هه والی سنی هه زار رۆبل میراتی مارفا پیترۆفنا له ئارادایه و جا ئه وهش به تایبته له کاتی خۆیدا! به م شیوازی قسه کردنه تان له گه ل مندا دیاره...

لوژن دواهه مین پرسته ی به تانه وه دهر ببری.

دونیا به توور هیه وه به گژیدا چوو:

- هر ئه قسه‌یه تان ئه وه ده‌گه‌یه نئی که ئیمه‌ش ده‌بین گریمانه‌ی
ئه وه بکه‌ین جه‌نابتان پشتتان به داماو‌ی و ده‌ستکورتیی ئیمه
به‌ستیوو!

- به چی ده‌چن؟ خو تازه ناتوانم پشت به‌وه به‌ستم! له‌مه‌ش زیاتر
نامه‌وئ کانتان بگرم و خوانه‌خواسته نه‌هیلیم به ئاسووده‌یی له‌باره‌ی
پیشنیاره مه‌حره‌مانه‌کانی سفیدریگایلۆفه‌وه، که له‌گه‌ل برا هیزاکه‌تاندا
خستوونیه به‌ر باس، گفتوگۆ بکه‌ن. لام وایه‌ پیشنیاره‌کانی بۆ خودی
ئێوه‌ش زۆر گرنگ و جێسه‌رنجن!

پولخیزیا هاواری کرد:

- خوايه گیان، بئ به هانامانه‌وه!

رازومیخین ئیدی له جینگه‌که‌یدا سره‌وتی لئ برا بوو.

پاسکۆلنیکوف پرسیی:

- هیشتا هر ته‌ریق نابیته‌وه به‌م دۆخه، خوشکن؟

دونیا گوتی:

- بۆچی، زۆردیا. زۆریش شه‌رمه‌زارم.

جا له باریکدا که له رقان په‌نگی به پوه‌وه نه‌ما‌بوو، پووی کرده

لوژن:

- پیۆته‌ر پیترۆفیچ، بچنه‌ ده‌رئ!

لوژن به هیچ شینوه‌یه‌ک چاوه‌په‌ئ نه‌بوو دۆخه‌که وا بشکیته‌وه. زیاد
له پاده‌ به‌روای به خۆی هه‌بوو و بیته‌ندازه‌ش پشتی به به‌هیزی خۆی
و بیده‌سه‌لاتیی قوربانیه‌کانی به‌ستبوو و ته‌نانه‌ت له‌و ساته‌شدا
باوه‌پێ نه‌ده‌کرد که دۆخه‌که پیچه‌وانه بووه‌ته‌وه. په‌نگی په‌پی و لئوی
که‌وته له‌رزین:

- دونیا خاتون، گەر ئیستە لەم دەرگە یە چوومە دەر، بەم جۆرە ی
کە ئیوێ خەریکن وەدەرم دەنن، وریا بن کە هەرگیز ناگەریمەوێ.
چاک بیری لێ بکەنەوێ، چونکە قسە ی خۆم دەبەمە سەر و
گەرانهوێەک لەنارادا نییە!

- ئای لەو بیتشەرمی و پرودامالراوییە! کێ داوای لێ کردوون
بگەریتەوێ؟

لوژن هاواری لێ هەستا:

- بە راست! یانی نیتوانی ئیمە گەیشتووەتە ئێو!

تەنانت تا دواھەمین ساتیش نەیدەتوانی بپروا بە خۆی بەینیت کە
ئیدی هیچیان تێدا نەهینشتووەتەوێ و لە ئەنجامدا بە تەواوی چلەوی
کارەکە لە دەست دەرچووێ.

- وەلێ دەتانزانێ، دونیا خاتون، کە من دەتوانم سکالاتان لەسەر
تۆمار بکەم؟

پولخیزی هەلچووێ هاتە نێو مشتومرە کەوێ:

- چۆن ئێو مافەتان هەبە بەم جۆرە قسە لەگەڵ دونیا بکەن؟ بچن
سکالا لە چی بکەن بۆ نمونە؟ بۆ مەگەر مافیکتان بەسەر ئیمەوێ
هەبە؟ واتان زانیوێ دوا ی ئەم قسانە هەلەدەستم و سووک و ئاسان
دونیا گیانم دەدەمە دەست کەسێکی وەک ئیوێ؟ فەرموون بەپێز،
فەرموون و هەر ئاوپیش مەدەنەوێ! ئەسڵەن خەتای خۆمانە کە ئاوا
هاتینە ژێر بار! زیاتر لە هەمووانیش من خەتابارم!

لوژن شیتناسا نەپاندی:

- وەلێ ئیوێ بە بەلێنی هاوسەرگیری منتان دەسخەرۆ کرد،
پولخیزی خاتون، جا ئیستەش زۆر بە ئاسانی وا هەلیدەوێ شیتنەوێ!
جا لەگەڵ ئەوێ شەدا... لەم نیتوێندەدا من هەندیک خەرجیم هاتتە کۆل!

ئەم سـکالا و کـرۆزانەوێیە دواڵی هێندە لوژنانە بوو کە راسکۆلنیکۆف وێرایی ئەوێی لەتاو کردو کۆشیکێ زۆر بۆ جەلەوکردنی توورپەیی خۆی سـپـی هەلگەرابوو، نەیتوانی بەر بە پێکەنینی بکری و کتوپر لە قاقای دا. بەس پوختریا خراپ بەگژیدا چوو:

– خەرچی؟ چ خەرچییەکتان هاتوو تە کۆل؟ نەکا باسی کۆل و بارە کەمان بکەن؟ خۆ داتانە دەست پاسەوانی شەمەندەفەرەکە و بە خۆرایی ئاخنینییە ناو بارەکان و هیچی لێ وەر نەگرتن. خواپە هاوار، ئیمە دەست و پێی ئەوانمان بەستوو! باشە ئێو چۆن تیکە یشتون، پیۆتەر پیتروڤیچ؟ ئەو ئێو بوون کە ئیمەتان دەسخەرو کرد و گیرۆدەتان کردین، نەک ئیمە!

دوینا تکای لە دایکی کرد:

– دایە گیان، بەسە! ئیتر دەمە دەمە لە گەل مەکەن! پیۆتەر پیتروڤیچ، چاکە یەک بکەن و ئیترە جێ بهێلن!

– وا دەروم! وەلێ تەنیا قسە یەک ماوہ و کۆتایی...

لوژن ئیدی هیچ دەسەلاتیکێ بەسەر خۆیدا نە دەشکا:

– دایە گیان دەلێ ئێو هەر بە یە کجاری بیرتان چووہ من لە کاتینکا بڕیارم دا پە یوہندی خزمایەتی لە گەل ئێوہ دا ببەستم کە لە سەرانسەری شاردا باس هەر باسی ئێوہ بوو. تەنانەت گەر لە بەر ئەوہش بێ کە تەنیا لە بەر خاتری ئێوہ و گێرانیەوہی ئاورپوتان گویم بە قسە و قسە لۆکی خەلکی نە دا، لە بەر ئەوہ مافی خۆمە چاوہ پوانیی قەرەبوو کردنەوہ و پیزانینم هە بێ... بەس ئیستە وا بە چاوی کراوہوہ هەموو شتێ دەبینم! لام وایە کالقامی بوو کە کویرانە گویم لە نامۆزگاریی ئەو هەموو خەلکە نە گرت...

رازو میخین لە جینگە کە ی دەرپە پێ و هاواری کرد:

- دهلنی سه ری خوی لن زیادهیه!

دونیا هاواری کرد:

- نیوه مرؤفتیکی چنده نارهسهن و چهپهل دهرچوون!

راسکؤلنیکوف رازومیخینی راکیشایه دواوه:

- هیچ مه لن! له جینی خویشت نه جوولینی!

جا خوی به گز لوژندا چوو:

- تکایه هر نیسته بچنه دهرئ!

له سه رخق و برکه برکه دریزهی پین دا:

- یهک وشهی دیکهش نه بیستم ئیتر...

لوژن ئیدی رهنگی به پرووهوه نه مابوو و له رقاندا پرووخساری کرژ بووبوو، چهند ساتیک لئی راما و پاشان وهرسوورا و له ژووره که چووه دهر؛ هه موو دونیا بگه رابای دلکت نه ده دؤزییه وه وهک هی لوژن پهر له بق و مهراق بیت. کینه یه کی مه رگباری به رانبه ر راسکؤلنیکوف له دل گرتبوو و تنیا و تهنیاش ئهوی به بهرپرسی هه موو پرووداوه کان ده زانی. جا ئه وه خوش بوو که لوژن له کاتی داگه پان به پلیکانه کاندا، وای ده زانی هیشتا به ته وای یارییه که ی نه دؤراندوو و مادام به شیک له مه سه له که له ده ست ژنه کاندایه، که واته ده کرئ هه موو شتن به خیر و خوشی بپریتته وه.

سەئ

راستییه‌که‌ی ئه‌وه بوو که پیژته‌ر پیترۆفیچ لوژن تا دواهه‌مین ساتیش چاوه‌ڕینی وه‌ها ئه‌نجامیک نه‌بوو. به‌ جۆریک به‌خۆناز و دانیایا بوو که ته‌نانه‌ت به‌ خه‌یالی‌شیدا نه‌ده‌هات ئه‌و ژنه‌ بینه‌نایانه‌ بتوانن له‌ چنگی ده‌ر‌ب‌چ‌ن. خۆپه‌رس‌تیش یه‌کیک بوو له‌ هۆکاره‌کان و ته‌نانه‌ت تا سه‌ر ئاستی خۆشه‌یدایی و ده‌به‌نگی له‌ خۆی گۆرا‌بو‌و. لوژن تازه‌چاوپینکه‌وتوو بوو و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش تووشی نه‌خۆش‌ییه‌ک بووبوو که به‌ چاویکی ستایشکارانه‌وه‌ ب‌روانیته‌ خۆی و زۆریش به‌ ژیری و دانایی خۆیه‌وه‌ ده‌نازی و ته‌نانه‌ت ده‌گه‌یشته‌ ئه‌و پاده‌یه‌ش که له‌به‌رده‌م ئاوینه‌دا رابوه‌ستیت و چیژ له‌ بینینی سه‌روسیمای خۆی وه‌ریگریت و عاشقانه‌ تاریفی خۆی بدات. به‌لام له‌ سه‌روو هه‌موو شتی‌که‌وه‌، عاشقی پاره‌کانی بوو و به‌ هه‌موو دونیا و هیچ که‌سه‌نیکی نه‌ده‌گۆرپینه‌وه‌، پاره‌یه‌ک که به‌ ئاره‌قه‌ی ناوچاوان و به‌ هه‌ر پینگه‌ و فرۆفیلێک که‌ بیری له‌ بکه‌یته‌وه‌، کۆی کردبووه‌وه‌، پاره‌یه‌ک که‌ ئه‌وی ده‌کرده‌ هاوشانی که‌سانی ده‌ستپۆیشتوو.

که‌ چه‌ند ساتیک له‌وه‌به‌ر توندوتیژانه‌ به‌ ڕووی دونیای دادابوو‌وه‌ که‌ وێرایی ئه‌و هه‌موو قسه‌وقسه‌‌لۆک و به‌دگۆییانه‌ ئه‌و ده‌ستی بۆ راکێشاوه‌، هه‌ر به‌ راستی ئه‌و قسه‌یه‌ له‌ دلییه‌وه‌ هاتبوو و راستگۆیانه‌ هه‌ستی ده‌کرد که‌ نه‌ده‌بوو له‌به‌رانبه‌ریدا به‌و شیوه‌ چه‌په‌لانه‌یه‌ سه‌پله‌ بن و به‌ راستی حورمه‌تی پتی ڕووشا بوو؛ هاوکات که‌ پیشنیاری زه‌ماوه‌ندی بۆ دونیا ده‌کرد، چاک ده‌یزانی ئه‌و بوختانانه‌ ئه‌س‌سل و ئه‌ساسیان نییه‌. مارفا پیترۆفنا له‌ هه‌ر کۆتیه‌ک دانیشتیبوو، به‌

راشکاوای گوتبووی که نهو بابه‌ته راست نییه و خه‌لکی شارستانیش ئیدی تنگ‌یش‌تیبون مه‌سه‌له‌که شتیکی دیکه بووه و هه‌مووان دلگه‌رمانه پشتی دونیایان ده‌گرت. لوژنیش نکۆلی نه‌ده‌کرد که له کاتی چوونه‌داوای دونیادا هه‌موو نه‌م شتانه‌ی زانیون، به‌لام هه‌ر بپوای به‌وه هه‌بوو که بپیاره‌که‌ی بۆ هه‌لکشاندنی دونیا بۆ ناستی خۆی، به‌رز و پهبه‌ها بووه و ته‌نانه‌ت به‌ کرده‌وه‌یه‌کی پاله‌وانانه‌شی ده‌زانی. له‌بنه‌په‌تدا، به‌خسسته‌به‌رباسی نه‌م خاله‌له‌لای دونیا، هه‌ستیکی شاراه‌ی ئاشکرا کردبوو که به‌لای خۆیه‌وه ده‌گه‌من و شایه‌نی ستایش بوو، به‌س نه‌یده‌زانی ئاخۆ بۆچی نه‌وان ناتوان ده‌رکی بکه‌ن. که‌سه‌ریشی له‌راسکۆلنیکۆف دابوو، هه‌ستی خودانیک‌ی قه‌ده‌مخیری هه‌بوو که بپیار وایه‌میوه‌ی کرده‌وه چاکه‌کانی خۆی بچنیته‌وه و دونیایه‌ک تاریف و پیا‌ه‌لدانی دلخۆش‌که‌ر و گوێلاوین بیستیت، وه‌لئ ئیسته‌که‌خه‌ریک بوو به‌پلیکانه‌کاندا داده‌گه‌را، هه‌ستی ده‌کرد بئ نه‌وه‌ی شایه‌نی وه‌ها شتیک بیت، سووکایه‌تی بئ کراوه و چاکه‌کاریه‌که‌شی له‌به‌رچاوه‌نه‌گیراوه.

هه‌بوونی دونیا هه‌ر به‌راستی له‌ژیانی نه‌ودا پنیوسیتییه‌کی سه‌ره‌کی بوو و نه‌یده‌توانی ته‌نانه‌ت بپه‌ر له‌ده‌ستدانی‌شی بکاته‌وه. سه‌له‌های سه‌ال بوو له‌که‌له‌یدا خه‌ونی شه‌هوه‌تنامیزی به‌هاوسه‌رگیریه‌وه ده‌بینی و په‌روه‌رده‌ی ده‌کرد، به‌س تا نه‌و کاته‌ته‌نیا پاره‌ی کۆ کردبووه‌وه و ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست دانیشتیبوو. له‌خه‌لوه‌ت و ته‌نانه‌ت له‌تایبه‌ترین کاته‌کانیشدا که‌وینای سه‌روسیمای وه‌ها کچیکی گه‌نجی ده‌کرد، خۆشی و شادییه‌کی قوول ده‌یته‌نییه‌وه، کچیکی ئاکاره‌رز، هه‌ژار (هه‌ژاری مه‌رجی سه‌ره‌کیی کاره‌که‌بوو)، فره‌گه‌نج و ئیجگاریش ده‌لال، په‌روه‌رده‌کراو و خاوه‌نی بپروانامه، حورمه‌تدار و شه‌رمن؛ کچیک که‌سه‌رما و گه‌رمای پۆزگاری چه‌شتبیت و له‌به‌رانه‌ر نه‌ودا ملکه‌چ و گوێزپایه‌ل، تا کۆتایی ته‌مه‌نیش وه‌ک

پرزگار که ریک له و پروانیت و بیپه رستی و تاریفی بدات، جا بی له
ئویش هیچ که سسی دیکه نه بینیت. هر خوا ده زانیت له و کاتانه کی که
دهستی به تال ده بوو چه ند دیمه ن و برگی عاشقانه ی سه رمه سنکه ر
و وه سه وه سه که ری له و جوړه ی له زهینیدا ده نافراندا! وا ئیسته ش
خه یالی چه ند سه الهی به راست ده که را، جوانی و که مالاتی دنیا
هه ژانده بووی و ئو دامووی و گنچه له ش که تنی که وتبوو بپراده
خړو شاند بووی؛ له دنیا دا شتیکی ده دوزییه وه که له سه رووی
خه ونه کانیه وه بوو: کچیکی لووتبه رز و به که سایه تی و به رزه ناکار،
که له پرووی خوینده واری و په سه نایه تییه وه ته نانه ت له سه رووی
ئویش وه بوو (لوژن ههستی ده کرد ده بیت و بیت). وه ها کچیک تا
کو تایی ته مهنی کو یلانه کرده وه قاره مانئاسا که ی ئوی له به رچاو
ده بوو و خوی ده کرده خاکی به ریپی و ئویش بی هیچ کیشه و
به به سستیک ده بووه بریار به دست و سه روه ر و جله ویی ده که وته
ده ست! له کو تاییدا، هه لبه ته دوا ی سه نگو سو و ککردنی هه موو شتیک و
دو نیایه ک خنه خنکردن، بریار یکی یه کلاکه ره وه ی دابوو که کاره که ی
بگو ریت و ئیسته خه ریک بوو هه نگاهوی ده نایه بواریکی به رفراوانتری
کارو کاسبیه وه تا ئاوانه دیرینه که ی بهینیته دی و هه تا ئاستی چینیکی
به رزتری کومه لکه هه لیکشیت. ده میک بوو به چیژیکی زوره وه له
سه ریدا خه ریکی په روه رده کردنی ئه م خه یاله بوو. به کور تییه که ی
هاته سه ر ئو به روایه ی که له پیته ربورگدا به ختی خوی تاقی بکاته وه.
چاک ده یزانی که ژنان زور کاریان له ده سست دیت و ده کریت به
یارم ته یی ئه وان بگاته زور شوین. سه رنجرا کیشی ژنیکی دلرفین و
داوینپاک به به روانامه یه کی به رزه وه ده ی توانی ریگه که ی ته خت بکات و
به شیوه یه کی په رجووئاسا خه لکی به ره و لای رابکیشیت و ته نانه ت
خه رمانه یه کیش به ده وریدا بنافرینیت... به س ئیسته ئیدی خه ریک بوو
کار له کار ده ترازا! ئه م پچرانه کتوپره ی په یوه ندی وه ک برووسکه
دایدا بووه سه ر پوخی و له گالته یه کی بیتام و قه شمه رجا پی ده چوو!

ته نیا چند قسه یه کی هلیتوپه لیتی فری دابوون و وهک پیویست
درفتی کردنی هه موو قسه کاننی بۆ نه لوابوو. بۆ نمونه ویستبووی
گالته یهک بکات، بهس له دهستی ده رچووبوو و ئیدی خراپ به سه ریدا
شکابووه وه. هه لبه ته لوژن به شیوازی خوی عاشقی دنیا بووبوو و
جاری هیچ نه بووبوو که له خه یاله کانیدا بووبوووه خاوه نی و که چی
له پر!... نا! سه بی، هر سه بی، ده بیته هه موو شتیک وهک خوی لن
بیته وه، دۆخه که بیته وه سه ر پیچکه ی جارن و هه له کانیش قه ره بوو
بکریته وه. له هه موو ئه مانه گرنکتر، ده بیته وانیه کی چاکی ئه و
کورپژگه به خونازه - هۆکاری سه ره به ری نه گبه تییه کانی - دابدات!
به ده ست خوی نه بوو و به هه ستیکی نه خوشانه وه، رازومیخینیشی
ده هینایه به رچاوی... وه لن هر زوو له باره ی ئه وه وه خوی ئاسوده
کرد: نه باب، هر ئه وه مان که م بوو ئه و کابرایه ش بیته ریزی مز!
بهس هر به راستی له سفیدریگایلوف ده ترسا و... به کورتیه کی
دونیایه ک سه ر ئیشه ی له به رده مدا بوو.

*

- نا، نا، تاوانباری سه ره کی منم!

دونیا دایکی گرته باوهش و ماچی کرد و دریژه ی پندا:

- پاره کی له خسته ی بردم، بهس سویند به شه ره فم، برا گیان،
نه مده زانی ئه وه نده که موکورته! گهر زوتر بزمانیا سه روکاریم له گهل
چ جوره مرقیقدایه، فریوم نه ده خواردا! ئاه، ته نیا تو سه رکۆنه م مه که،
براکه م!

پولخیریا ورتاندی:

- خوا فریامان که وت! خوا خوی به زه یی پیماندا هاته وه!

بەس وەك ئەو و ابوو نیووەهۆشیار بیت و رێك نەتوانیت تێبگات
چی قەوماوە.

هەمووان كەشێکی خۆشیان هەبوو و تەنانهت پێنج خولەك دواتر
كەوتتە پێكەنین. تەنیا جاروبار دونیا بیری دەهاتەوێ كە چی قەوماوە
و ناوچاوی كرز دەكرد و رەنگی پێوێ نەدەما. پوڵخێریا سەری لەوێ
سوورمابوو كە چۆن خۆیشی لەم دۆخەدا دلخۆشە، چونكە هەر ئەو
بەیانێیە وای لێك دابوو وە كە پەيوەندی پێچراندن لەگەل لوژندا وەك
كارەساتێکی تۆقێتەر بەسەریاندا دەشكێتەوێ! رازومێخینیش لە شادیان
پێی زەویی نەدەگرت. هەلبەتە هێشتا زاتی نەبوو بە تەواوی كەیف و
شادییەكە ی دەربیریت، بەلام بە چەشێك سەرتاپێی كەوتبوو لەرزین
كە دەتگوت تاي لێ هاتوو و وەك ئەو و ابوو بارێکی قورسیان
بەسەر دایەوێ داگرتیت. ئێستە دەیتوانی و ئەوێ دەهینا كە ژیا
خۆی بخاتە بەردەستیان و خزمەتیان بكات... ئێستە ئیدی هەموو
شێك كردهی بوو! وەلێ زیاتر لە جارێ پارێزی لەسەر بوو تا بیری
لە ئەگەرەكانی دیکە بكاتەوێ و لە خەیاڵلای خۆی دەترسا. بەلام
راسكۆلنیکۆف لە جێی خۆی جمە ی لێوێ نەهاتبوو و بە جۆرێك لە
جۆرهكان مەرومۆن دانیشتیوو و تەنانهت پێدەچوو هەست و هۆشی لە
شوێنێکی دیکە بیت. ئەو بوو كە زیاتر لە هەمووان لەسەر ئەوێ مكوو
بوو كە لوژن لە كۆلی خۆیان بكەنەوێ، كە چی ئێستە وا دەردەكەوت
پرووداوەكانی ئەم دوايە گرنگیەکی ئەوتویان بۆ ئەو نەبیت. دونیا
هێشتا نەیدەتوانی ئەو بیریكردنەوێیە لە سەری خۆی دەربكات كە
براكە ی زۆر زۆر لێی دلخورتە و پوڵخێریاش لە ژێر چاوەوێ و
شەرمناوە لە كۆپەكەیی دەپوانی.

دونیا چووێ لای براكە ی:

— باشە سفیدریگایلوۆف چیی دەگوت؟

پولخیریا هاواری کرد:

- به لن، چبی دهگوت؟

راسکولنیکوف سہری ہلبری:

- بہ تہ مایہ دہ ہزار رقبلت بہ دیاری بداتن و زوریش تامہ زرویہ
بؤ جارنیکیش بن بہ نامادہ بوونی من چاوی پیت بکوی.

- چاوی بہ دنیا بکوی؟ ہر باسیشی مہ کہ!

پولخیریا بو کہ هاواری بہرز بو بووہوہ:

- ئەسلەن چۆن ویراویەتی پیشنیاری ئەو پارە پیسەیی بۆ دنیا
بکا!

پاشان راسکولنیکوف بہ باریکەوہ کہ بہ گشتی وشک و سارد بو،
گفتوگۆکەیی نینوان خۆی و سقیدریگایلوفی بؤ باس کردن، بہ لام
دەسنەنقست بەشی پەیوہست بہ سەردانەکانی رۆحی مارفا پیتروفنای
بری تا لە بابەتەکە دوور نەکەوێتەوہ و پێویست نەکات یەک قسەیی
زیادە بکەن.

دنیا پرسیی:

- باشە، تۆ چیت گوت؟

- سەرەتا پیم گوت من هیچ پەیام و وەلامیک ناگەبەنم. ئەویش لای
کردوہ و گوتی تەنانەت بن یارمەتی منیش ھەموو ھەولیک دەدا تا
چاوی بہ تۆ بکوی و قسەیی خۆیت بؤ بکا. ویستی دلنایام بکاتوہ کہ
خۆشەویستی و ھۆگر بوونەکەیی بؤ تۆ کاتی بووہ و ئیستە هیچ
ھەستیکی نییہ. ھەر ئەوہندە ھەبە نایەوئ شوو بہ لوژن بکەیی... بہ
گشتی، سەر و بنی قسەکانی ئەوہندە ھوون نەبوو و ھیکوپیگ قسەیی
نەدەکرد.

– چۈن ھاتە بەرچاوت، پۇدىيا؟ رات چىيە لەسەرى؟

– ئەوھى راستى بىن ھىندە سەر لە بارودۇخى دەر ناكەم. دەيەوى دە ھەزار بە خۇپايى بداتە تۆ و لەولاشەوھ دەلى دۇخم شەرە. دەلىنى لەسەر سەفەرە و دە خولەك دواترىش بىرى دەچىتەوھ چىي گوتوۋە! دواترىش كتوپر قسە فرى دەدا كە نىيازىتە دۇوبارە زەماۋەند بكاتەوھ و بووكىش دەستىشان كراۋە... ئەوھى كە ئامانچ و پالئەرىكى جددىي ھەيە و لەوانەشە نىيازىكى باشى نەبىن، گومانى تىدا نىيە. بەس ئەوھش جىنى سەرسامىيە كە ئەگەر خەيالاتىكى لەبارەي تۆۋە لە سەردا بىن، بۇچى ئاۋھا كەمزانە لەم دەرگە و لەو دەرگە دەدا... ھەلبەتە من لەلايەن تۆۋە دىيارىيەكەم پەد كردهوھ و ئەو مەسەلەيە بپرايەوھ. بە كشتى ۋەك مرفۇتىكى ئىچكار سەيروسەمەرە ھاتە بەرچاوم و تەنانت... دەتگوت شىتە. لەوانەشە بە ھەلەدا چوۋىم. لەوانەشە ئەو كابرەيە خەرىكى نواندن بىن و ئەو ھەلسوكەۋتەش بەشىك بىن لە نواندەنەكەي. دەلىنى مردنى مارفا پىترۇفناش كارىكەرىيەكى خراپى خستوۋەتە سەرى.

پولخىريا كەرموگور گوتى:

– خوا لىنى خۇش بىن! تا مردن ھەر دوعاى خىزى بۇ دەكەم ئەو ژنە! دونيا، دەزانى لەم دۇخەدا چىمان بەسەر دەھات كەر ئەو سى ھەزار پۇبلەي مارفا پىترۇفنا نەبا؟ خوايە، لە ئاسمانەوھ بۇمان ھاتوۋە! ناخ پۇدىيا! ئەگەر بزانى! ئەم بەيانىيە من و دونيا تەنيا سى پۇلمان لە گىرفاندا بوو و تاكە پىئەك كە بە زەينماندا ھات، ئەوھ بوو كە بچىن كاتزىمىرەكەي دونيا بخەينە پەھنەوھ، تا ناچار نەبىن بەر لەوھى ئەو خويپىيە خۇي دەستىكمان بۇ درىژ كا، داۋاى شتىكى لىن بکەين.

پېشنياره كەي سقىدىرىگايلۇف دونىاي تاساندىبوو. هېشتا ھەر وا لە شويىنى خۇيدا بزمار كوت راوہ سستا بوو و بېر و خەيال بردبوو يەو، پاشان، وەك ئەوہى لەكەل خۇيدا بدوئ، ھىمن گوتى:

– بىگومان نەخشە يەكى لە سەردايە!

تەنانت لەرزىشى لى ھاتبوو. راسكۆلنىكۆف بە ترسى بېرادەي ئەوى زانى و پېتى گوت:

– كەواتە لام وايە ھەر بە تەنيا ئەم يەك جارە نىيە و ديسان ناچار دەبم ئەو دەموچاوە زەرىفەي بىينم!

رازومىخين يەك بە خۇي ھاوارى كرد:

– چارى لەسەر ھەلناگرم! دەكەومە شوينى و وەك سىتېر بەدوايدا دەپۆم! ناھىلم لە بەرچاوم دور بکە و پتەوہ! پۆديا مۆلەتى پىن داوم، خۇي ئىستە پېتى گوتم ئاگادارى خوشکم بە. خۇ ئىوہش مۆلەتم پىن دەدەن، دونيا خاتوون؟

دونيا زەردەخەنە يەكى ھاتى و دەستى بەرەو لای ئەو درىژ كرد، بەس دلەراوكن ھەروا لە رووخساريدا شەپۆلانى بوو. پولخىرياش لەژىر چاوەوہ نىگاگەلى سىرگى دەگرتە كچەكەي، بەس ديار بوو كە سى ھەزار پۆبل تا رادەيەك ئوخزنىكى پىن بەخشيوہ.

نيوكاتزىمىز دواتر ھەمووان سەرقالى گوتوبىژنىكى گەرموگور بوون. تەنانت راسكۆلنىكۆفیش كە ھىچى نەدەگوت، تا رادەيەك بە سەرنجەوہ كويى لە قسەكان گرت. رازومىخين بووبووہ گوتەبىژى كۆرەكە و لافاوى قسە بە جۆشوخووشەوہ لە دەمى دەپژا:

– ئاخىر بۇ دەبىن بېرۇن؟ بۇ؟ لەو دەفەرە چكۆلەيەدا چىتان بۇ بەكرى؟ باشىيەكەي ئىرە ئەوہ يە كە ھەموتان پىكەوہن. ئىوہ ھەرسىكتان پىويستىتان بە يەكە و مەكە ھەر خواش بزانى چەندە

پنویستیستان به یه کتره! گوی له من بگرن کاکه گیان، لانیکه تا ماوهیهک... وهرن وهک هاوپی و کهسی خوتان من پهسهند بکن؛ ئاسووده بن، بۆ خزمان دهست دهدهینه کاروکاسیبیهکی چاک! گوی بگرن! بهوپهپی ورده کارییهوه هه موو شتیکتان بۆ باس دهکهه! ههر ئهه به یانییه وهک برووسکه بیروکه که ی بهه که لله یه مدها هات، له و کاته شدا که هیتشتا هیچ رووی نه دابوو... بابه ته که ئه مه یه: من خالیکم هه یه که ده بن پیتانی بناسیتم؛ پیره میردیکی زۆر به ریز و کراوه و ده سته خیره! خاله گیانی ئیمه هه زار پۆبل سه رمایه ی هه یه، بهس خوی به مووچه ی برانه که ی ده یگوزهرینئ و هیچ پنویستییه کیشی به و پاره یه نییه. دوو سالیکی شه بوو ته مووی لووتی من و ده یه وئ ئه و هه زار پۆبله ی لئ وه ربگرم و له سه دا شهش قازانجی بده من. ده ی منیش خۆ کهر نیم و ده زانم ده یه وئ هه رچۆن بوو ده ستم بگرن. پار ئهه پاره یه به که لکم نه ده هات، بهس ئهه سال خوله کم ده ژمارد تا خالم بئ، ئاخه بریارم دابوو هه ر که هات پاره که ی لئ وه ربگرم. ئیوهش له سئ هه زار پۆبله که تان هه زاری به قه رز ده دهنه من که بۆ ده سته پیکردنی کاره که به سه. ده ی، که واته ده بیته هاو بهش. بهس بیگومان ده پرسن. بریاره چی بکه ین؟

پازومیخین دهستی کرده باسکردنی بهرنامه کانی و به تیروته سه لی پوونی کرده وه که په خشانگه و کتیبفرۆشییه کان کهم تا زۆر فریان به سه ر هه چه وه نییه و نازانن چی چاپ ده کن و چی ده فرۆشن و، ریک له بهر ئهه هۆکارهش، ئیدی چه ند په خشانگه یه کی خراپیان لئ ده رده چی؛ هه روها ئه وهش که کتیبی چاک خۆی خه رجیی چاپه که ی ده رده هینیته وه و ته نانهت قازانجیشی لئ ده کړئ، ئه وهش ده رکه وتوو ه که قازانجه که شی زۆر باش بیت. کارکردن له بواری چاپ و په خشدا ئاواتی دیرینه ی پازومیخین بوو. له ماوه ی دوو سالی رابردوودا له نووسینگه ی په خشانگه که لی جیاوازا ئیشی کردبوو و به باشیش سی

زمانی ئه‌ورویی ده‌زانی. مه‌سه‌له‌ی ئه‌وه‌ش که شه‌ش پوژ له‌وه‌وبه‌ر به‌راسکولنیکۆفی گوتبوو ئه‌لمانیه‌که‌ی شه‌قوشه‌ره، ئه‌وه‌بوو که به‌هرگیترانی نیوه‌ی کاره‌که‌ قایل بێن و له‌به‌رانه‌ردا سێ پوژیل وهربگریته. ده‌نا درۆی کردبوو و راسکولنیکۆفیش ئه‌مه‌ی ده‌زانی.

رازومیخین گهرم و پرخروش له‌سه‌ری رویشته:

- هه‌ر به‌راست بۆچی، ئاخ‌ر بۆچی ده‌بن ده‌سه‌نه‌نقه‌سه‌ت و هه‌ها هه‌لیک له‌ده‌سه‌ت بده‌ین؟ جا به‌تایبه‌ت له‌ ئیسته‌شه‌دا که گرنگترین هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتن ده‌سه‌ته‌به‌رن: سه‌رمایه‌ی تایبه‌تی خۆمان! هه‌له‌به‌ته‌ کاریکی زۆرمان ده‌بن، به‌س به‌ دلناییه‌وه‌ هه‌موومان شانی ده‌ده‌ینه‌ به‌ر، ئیوه‌ دونیا خاتوون، من و پوژدیا... جا له‌م پوژانه‌دا چ پاره‌یه‌کیان تێدایه‌ هه‌ندێ کتیب! قازانجیکی زه‌وه‌نده‌ی تێدایه‌! بنه‌مای کاره‌که‌شمان ئه‌وه‌یه‌ که ئیمه‌ خۆمان چاک ده‌زانین ده‌بی چی وهربگریین. وهرده‌گریین و چاپ ده‌که‌ین و له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا شاره‌زاش ده‌بین! ئه‌م ئه‌زموونه‌ی من لێرانه‌دا به‌که‌لکمان دێ. دوو سالیک ده‌بن له‌نیو په‌خشانگه‌کاندا فرکه‌فرکه‌ و له‌م کاره‌دا شتی نییه‌ سه‌رم لێ ده‌رنه‌کردبێ! چاک ده‌زانم ئه‌مانه‌ چۆن کار ده‌که‌ن، خۆ قابیله‌ په‌رجوو نییه‌! جا ئه‌سه‌ی دیاریش دانی ناژمێردرێ، کاکه‌ گیان! هه‌ر ئیسته‌ دووسێ کتیبی باشم دیاری کردوون که ته‌نانه‌ت گه‌ر بیریش له‌ وهرگیتران و چاپکردنیان بکه‌یته‌وه‌، بۆ هه‌ر یه‌که‌یان سه‌د پوژبلیت ده‌ده‌ن! هه‌له‌به‌ته‌ گه‌ر پیتجسه‌د پوژبلیشم بده‌نی ئاماده‌ نیم ئاشکرایان بکه‌م! واتان زانیوه‌ دۆخی ئێزه‌ چۆنچۆنییه‌؟ گریمان چووم و به‌ خاوه‌نی په‌خشانگه‌یه‌کیشم گوت، گوومانم نییه‌ ده‌سه‌ت ده‌کاته‌ منگه‌منگ، ئانه‌مانه‌ هینده‌ ده‌به‌نگن! له‌باره‌ی به‌شی کرده‌یی کاره‌که‌ و چاپ و کاغه‌ز و فروشتن و ئه‌مانه‌شه‌وه‌ بیخه‌م بن، بیسه‌پێرنه‌ خۆم! چاک شاره‌زای هه‌موو شتیکیه‌م! به‌ که‌م ده‌سه‌ت پێده‌که‌ین و په‌له‌گه‌شه‌

دەكەین. نانی خۆمان پەیدا دەكەین و ئەو پارەیهش دەر دەهێنینهوه كه خستوومانەتە كارەكەوه.

چاوهكانی دونیا بریقهیان دەهات. روو له پازومیخین گوتی:

- من زۆر زۆر كه یفم بهو شتانه هات كه باستان كردن، دیمیتری پراکوفیچ!

پولخیزیاش هاته ناو باسهكهوه:

- ئەوهی راستی بی من هیچ سەر له م شتانه دەرناکەم، لهوانەشە بیروکهیهکی باش بی، وهلی هەر به تەنیا خوا دەزانن! هەر چۆنی بووه کاریکی نوێیه و ئەوهی كه سەد له سەد بیگرئ، به باشی دیار نییه. هەلبەتە ئیمە دەبی لانیكەم... بۆ ماوهیهك لێره بمیینهوه.

که دواهمین پرستی گوت، له راسکولنیکوفی پروانی.

دونیا گوتی:

- کاکه، تۆش رای خۆت دەربره، چۆن لینی دەرپروانی؟

راسکولنیکوف وهلامی دایهوه:

- به بۆچوونی من بیروکهکهی ئیجگار باشه، هەلبەتە ئیسته زۆر زووه مرووف خەون به پەخشانگهیهکی گهورهوه ببینی، وهلی دهتوانین پینج شهش کتیب دهر بکهین و له وهش دلنیا بین که سهردهگرئ. منیش کتیبیکم بی شک دئ که فرۆشیکی بیوتینهی هیه... تەنیا به پێوه بردنی کارهکه و ئەوه دەمیتینهوه که ناخۆ پازومیخین دەر ههت دئ یان نا، که له وهشدا گومانیک نییه و چاکیش دەر ههت دئ. شارهزای بیتهوبه رهی کارهکهیه... بهس جاری کات زۆره بۆ ئەوهی هه موو قسه کانمان بکهین...

پازومیخین هاواری کرد:

— هور!!! باشه، ئیسته شتیکی تر. ئەلەم بینایەدا ئەپارتمانیک هەیه و هەر هی ئەم خاوەنمالەیه، سەر بەخۆ دروست کراوه و هیچ پەيوەندییەکی بە ژوورەکانی ئەمبەر و ئەوبەرەوه نییه. ناومالی تێدایە و سنی ژووری هەیه و کریکەشی زۆر نییه. بۆ سەرەتا، وا چاکە لەوی بمینتەوه. بەیانی کاتژمێرەکان دەخەمە پەهەنەوه و پارەکەیتان دەگەیهنمە دەست و ئیتر کارەکانی تریش پایی دەکرین. دەتوانن پیکەوه بژین و پۆدیاش لەلاتان بمینتەوه... ئەوه خێره، پۆدیا؟

پولخیریا واقعی ورمابوو:

— وا زوو دەتەوی بپۆی، پۆدیا گیانم؟

رازومیخین هاواری لی هەستا:

— ئاخر هەر دەبی ئەئیسته بپۆی؟

دونیا دۆش داما و ناباوهر تەماشای براكهیی دەکرد. راسکۆلنیکوف کلاوهکەئی نابوو دەستی و خەریک بوو دەپۆیشت و بە شیواز و باریکی ناٹاساییهوه گوتی:

— ئیسته یەکن نەزانی وا تێدەگا بەتەمان بمینژن یان بۆ تاهەتا مائاواوایم لی بکن!

پێدەچوو بیهوی زەرەدەخەنەیهکیش بکات، بەلام ئەنجامەکەئی هەر شتیکی بوو بێ لە زەرەدەخەنە. بە هەلکەوتیش لە دەمی دەرچوو:

— بەس کن چووزانی، خۆ لەوانەشە دواهەمین جار بێ کە یەکتیری دەبینن...

فکریکی بوو کە بە سەریدا رابردبوو و نەیدەویست دەریبیریت، کەچی ناٹاگایانە بە دەنگی بەرز بە دەمیدا هات.

دایکی هاواری کرد:

- ئاخىر چى قەوما لەناكاو؟

شىۋازى قسەكردنەكەى دونياش بە جورىك لە جورەكان سەير

بوو:

- بەتەماى كوئى، پۇديا؟

بە ناپرونى وەلامى خوشكى دايەو، دەتگوت لەو دەودلە كە چى
بليت. بەلام پووخسارى رەنگەپريوى نيشاندەرى ويستىكى بەهيز
بوو.

- دەمويست بليم... كاتى هاتن بەرەو ئيرە نيازىم بوو پيتان بليم...
دونيا، دەمويست بە تز و دايكم بليم وا باشترە بۇمان تا ماوہيەك لىك
جيا بين. من لەسەر خۆم نىم، سرەوتم لى براوہ... دواتر دىم... دىم بۇ
لاتان... ھەر كات توانىم، خۆم دىم. بىرم لاتانە و خوشم دەوین... ھەر
ئەوندە ھەيە كە دەموئى لىگەپزىن تەنيا بىم، وازم لى بيتن! بەر لەم
قسانە بريارى خۆم دابوو... لەسەر قسەى خوشم. گەر بريار بىن
ھەرچىشم بەسەر بىن، لەنىو بچم، يان رزگار بىم... ھەرچىيەك بىن،
دەموئى تەنيا بىم. توو خوا ھەر لە بىرم كەن، بۇ ھەمووتان باشترە...
بەدواشدا مەگەپزىن. ھەر كات توانىم خۆم دىم بۇ لاتان يان... دەنيزمە
دواتان. لەوانەيە ھەموو شتى وەك ئەوہل پۇژى لى بيتەوہ!... بەس
ئىستە ئەگەر خوشتان دەویم، وازم لى بيتن... دەنا بەرەبەرە لىتان
ھەراسان دەبم، ھەست دەكەم وای لى دى!... خوا ئاگادارتان!

پولخيزيا ھاوارى كرد:

- خوايە، فريامان كەوہ!

دايك و خوشكى پاسكولنيكوف تووشى دلەپاوكنيەكى قورس
بووبوون و پازوميخينيش ھەر وا.

دايكەى كلۆل ھاوارى كرد:

- پږدیا، پږدیای دایه! له گلمان ناشت به ره وه، بگه پیره وه لمان!
با هر وهک جاران بین!

راسکولنیکوف به هیمنی پووی کرده ده رگه که و چووه ده ری. دونه خزی گه یانده نهو، ناگری توورپه یی له چاوانیدا بلیسه ی دها. له ژیر لیوه وه ورتاندی:

- کاکه، به ته مای چی بکی؟

راسکولنیکوف نیگایه کی قورسی گرته خوشکه کی.

- هیچ نییه. دیم و سهرتان لن دده مه وه.

ده تکوت دهنکی له بنی چالیکه وه دیت و وا دیار بوو هوشیار نییه و ریک نازانیت چی ده لیت. له ژوره که چووه ده ری.

دونه هاواری کرد:

- نهی خوپه رست، نهی ناپیاو، بیهه ست!

پازومیخین توند ده سستی دونه یای گوشی و به کورپوتینه وه له بنگونیدا کوتی:

- شپته نه م کابرایه، بهس بیهه ست نییه. تیک چووه، پنی نازانن؟
گر ده رگ به مه نه کن، نه وه نیوه ن که بیهه ستن!

جا بهر له وهی خویشی له ژوره که بچپته ده ر، پوو له دایکه توقیوه که هاواری کرد:

- من هر نیسته ده گه ریمه وه!

راسکولنیکوف له خواره وهی پیره وه که دا راوه ستابوو.

- دهمزانی دهکه ویتته شوینم! بگه ریوه لای ئه وان، له لایان
بمینه ره وه... به یانیش له لایان به... بۆ هه میشه له لایان به. من... منیش
له وانیه سه ر بده مه وه... گهر بتوانم دیمه وه. مائناوا!

ته نانه ت بن ئه وه ی ته وقه ش بکات، ملی نا و پویشته.

پازومیخین ته واو تاساو و سه رلینشیواو، له ژیر لئوه وه گوتی:

- بهس بۆ کوئ ده چی ئاخرا؟ تۆ چیت به سه ر هاتوه؟ چ
گلاراویکته ئاخرا؟ چۆن ده توانی گوئ نه ده یتی و بپوئ؟

پاسکولنیگۆف هه مدیسان وه ستایه وه.

- ئه مه دواهه مین قسه مه: ئیتر هه یج له من مه پرسه، هه یج! له بهر
ئه وه ی وه لامیکم نییه بۆت... ئیتر سه ردانیشم مه که. له وانیه خۆم
سه ر بده م و بیته ئیره... ده ست له من بشۆوه، وه لئ ده ست... له وان
به رمه ده! پیک تیگه یشتی چیم گوت؟

پاره وه که، تاریک بوو و ئه وان له نزیک چراکه وه پاره ستابوون. بۆ
ماوه ی خوله کیک به بیده نگه له یه کدی پامان. پازومیخین تا کوتایی
ته مه نی ئه و یه ک خوله که ی له بیر نه کرد. نیگای سووتینه ر و پامای
پاسکولنیگۆف، سات به سات به هه یز و به هه یزتر ده بوو و پۆح و
زه یینی ده پووشاند و دزه ی ده کرده ناویانه وه. پازومیخین کتوپر
له رزی لئ نیشته. ده تگوت شتیکی نامۆ له نیوانیان پووی دا؛ وه ک
ئه وه ی فکریک یان ئاماژه یه ک بووبیت که به بی ویست ئاشکرا بووبوو،
خالیکی ترسناک و زراوبه ر که ده تگوت له ناکاویکدا بۆ هه ردووک لا
پوون بووبوه وه... پازومیخین وه ک گه چ سه ی هه لگه را.

- ده ی، ئیسته تیگه یشتی؟

ده موچاوی پاسکولنیگۆف له توپه بیان کرژ بووبوو. کتوپر بۆی
زیاد کرد:

– دهی برؤ که واته، بگه پئیوه لایان.

خویشی پشتی تی کرد و له بیناکه چووہ دهری.

ئه سلن پئیوست به باس ناکات که ئه و ئیواره یه له ژووره که ی
پولخیریادا چی رووی دا؛ رازومیخین گه پایه وه لای خاتوونه کان و
دایمرکاندنه وه و سویندی خوارد پاسکولنیکوف نه خوش که وتووہ ته وه
و پئیوستی به پشوو و خه لوته هه یه، بهس بیگومان سه ر ده داته وه
و هه موو پوژیکیش سه ر ده داته وه و زور زور شیواوه و نابیت
تووړه بگریت. هه روه ها ئه و، رازومیخین، ئاگای له پوڈیا ده بیت،
پزیشک ده باته ژوور سه ری، باشترین دکتوری بؤ ده دوزیته وه و
راویژ ده که ن... به کورتیه که ی رازومیخین له و شه وه وه ئیدی پوولی
کوړ و برای بؤ دایک و که چه که گتړا.

چوار

پاسکۆلنیکۆف پاستە و پاست بەرەو ئەو بینایە چوو کە دەکەوتە قەراخ کەنداو و کەو و سۆنیای لێ دەژیا؛ بینایەکی سێنەزمیی دیزین بە پەنگی سەوزەو. دواچار توانیی قاپچی بدۆزیتەو و ئەویش زۆر بە ناروونی ناوێشانێ ئەپارتمانی کاپیرنا ئۆمافی بەرگدووری نیشان دا. پاسکۆلنیکۆف لە لایەکی حەسارە کەو و پلێکانیکی تاریک و تەسکی دۆزییەو و سەرکەوت. لە نەۆمی دوو مەدا گەیشتە پێرەوێک کە بە ئەپارتمانەکانی ئەو نەۆمەدا پادەبرد کە روویان لە حەوشە بوو. بە پارەوێ تاریکدا وێڵ دەسـووراپایەو و نەیدەزانی ئەپارتمانی کاپیرنا ئۆمۆف کامەیه کە کتۆپر سێ هەنگاوێک لە پیشترییەو دەرگەیهک کرایەو و نا ئاگایانە دەسکە کەیی گرت.

دەنگی ژنیک هات کە بە نیکە رانییەو پرسیی:

— کئیە؟

— منم... هاتووم چاوم پیتان بکەوێ.

پاسکۆلنیکۆف وەلامی دایەو و هەنگاوی نایە دەرگەیی بچووکی ئەپارتمانە کەو. لە بەردەرگە کەدا مۆمیک بە مۆمدا نیککی مسیی بیکە لکەو بە سەر کورسییەکی شکاوهو بوو.

سۆنیا هاواریکی کزی کرد:

— خوایە! ئەو ئیوێن؟

دەتگوت لە جیکە کەیدا وشک بوو و جمەیی لێو نە دەهات.

– ژووره که تان کامه یه؟ لیره وه برۆم؟

راسکۆلنیکۆف ههولی دا نیگای نهگیریته ئه و په له پهل چوو ه ژوور. خوله کیک دواتر سۆنیاش به مۆمیکه وه هات. که مۆمدانه که ی دانا، په شۆکاو و دهسه پاچه له بهردهم راسکۆلنیکۆفدا راوهستا. له شسپرزهبیایان زمان شکابوو ه ده می و وا دیار بوو ئه م دیداره چاوه پروانینه کراوه خراب ترساندوو یه تی. کتوپر پروخساری په نگه پوی سورا یه کی توخی تن گه را و فرمیسک له چاوه کانیدا ئه لقه ی بهست... دوخی شپ بوو و هاوکات ههستی به شرم و شادی ده کرد... راسکۆلنیکۆف توند پرووی وه رگیزا، له سه ر کورسیی پشت میزه که یه وه دانیشته و به خیرایش چاویکی به ژووره که دا خشانده.

ژوورینکی گه وه بوو به بنمیچتیکی زۆر نزمه وه، تاکه ژووریک بوو که کاپیرنا ئومۆفه کان به کرینیان دابوو و ده رگه یه کیش له لای دهسته چه په وه به پرووی ژووره که یاندا ده کرایه وه که ئیسته قوفل بوو. له ولاشه وه و پروبه پرووی ده رگه ی یه که م، ده رگه یه کی دیکه هه بوو که دایمه به قوفلکراوی ده یانه ئیشته وه و ده چوو وه سه ر ئه پارتمانی دراوسینگی که به سه ر به خۆ ده هاته ئه ژمار و ژماره که شی شتیکی دیکه بوو. ژووره که ی سۆنیا زیاتر له عه مبار ده چوو... چوار سووچه که ی ناریک بوو و هه ر ئه مهش پرواله تیکی ترسناک و نا ئاسایی بین ده به خشی. ئه و دیواره ی که سنی په نجه ره ی هه بوو و به سه ر پیزا وه که دا ده یان پروانی، به جۆریک خوار بوو که له سووچه که دا، گۆشه یه کی تیژی دروست ده کرد و نه ده کرا به پرووناکییه کی کز له وسه ریدا شتیک ببینیت. بهس گۆشه که ی دیکه ی به هه مان راده کراوه بوو. ئه و ژووره گه وه یه ناومالینکی ئه وتۆی تیدا نه بوو و ده کرا بلینت خالییه. له دهسته راسته وه ته خته خه ویان دانا بوو و، له ته کیشیه وه، یانی ریک له نزیک ده رگه که وه، کورسییه ک. میزیک له ته خته یه کی ساده به سه ر میزینکی شینه وه به دریزیی ته خته خه وه که

و لە نزىك دەرگەى ھاوبەشى نىوان ئەو و ئەپارتمانى دراوسىگەو
بوو و دوو كورسىى ھەسىرىشى لە دەور بوون. دۆلابىكى
چەكمەجەدارى بھووك و سادەيان لەنزىك گۆشەى تەسكى
ژوورەكەو بە دىوارى بەرانبەرەو لكاندبوو كە پىدەچوو لەو قاقەرەدا
ھەر وا وىل كرابىت، ھەمووى ھەر ئەوئەندە بوو. كاغەزدىوارىيەكى
زەرد و خەتخەتى پواو لە قەراخەكانەو ھەش داگەرابوو كە
دەرىدەخست كەشى ژوورەكە لە زستاناندا شىدار و دووكەلاوىيە.
نەدارى و كوێرەوهرى لە دار و دىوارى دەبارى و تەنانت
تەختەخەوگەى پەردەشى نەبوو.

سۆنيا بە بىدەنگى لە ميوانەكەى پوانى كە خەرىك بوو بەوپەرى
سەرنج و پوودارىيەو چاوى بە ژوورەكەى ئەودا دەگىرا. دواچار
وەك ئەوئەى لەبەردەم داوهرى كەدەوكانىدا راوەستابىت و لۆمەكەرنى
لەدەستى ئەودا بىت، لە ترسان كەوتە ھەللەرزىن.

راسكولنىكۆف بى ئەوئەى چاوى سۆنيا بىرپىت، پرسى:

– دەرنگ ھاتم، دەزانم خۆم... بووئە يازدە؟

سۆنيا لەژىر لىئوھو گوتى:

– بەلى.

جا دواچار وەك ئەوئەى پى ھەلھاتنى دۆزىبىتەو بە پە لە بۆى
زىاد كرد:

– ئوو، بەلى، لە يازدە تىپەپىوھ! كاتزمىرى دراوسىگەم ھەر ئىستە
زەنگى لى دا... خۆم بىستم...

راسكولنىكۆف خەمگىنانە قسەكەى بۆ سەندەوھ و وەك ئەوئەى كە
بەكەمىن جارى نەبىت چووبىتە ئوئ، گوتى:

- دواھەمىن جاره دىمە لاتان، لەوانە يە ئىتر چاومان بە يەكترى
نەكە و پتەوہ...

- ئىوہ بە تەمان... بچنە شوينى؟

- نازانم... سبەى ھەموو شتى...

دەنگى سۇنيا لەرزى:

- يانى بە يانى ناين بۇ مالى كاترينا ئىفانوفنا؟

- نازانم. بە يانى ھەموو شتى... واز لەم شتاتانە بىين. ھاتووم
قسە يەك بکەم...

راسكولنيكوف دواچار سەرى ھەلبىرى و نىكاي مەلوولى بىيە ئەو
و كتوپر تىگەيشت كە بە درىژايى ئەم ماوہ يەى كە خۇى دانىشتوہ،
كچە لە بەردەمىدا بە پىئوہ راوہ ستاوہ.

- بۇچى بە پىئوہ؟ دانىشن دەى!

دەنگى گۇراپو و نەرم و ھاوپىيانە بوو.

سۇنيا دانىشت. راسكولنيكوف بۇ ماوہى خولەككە بە نەرمونيانى
و تەننەت دلسۇزىشەو ھەر لىى دەپوانى:

- ئاخ چەندە لاوازن؛ پىستىك و چوار چل ئىسقان! تە ماشاى ئەو
دەست و پەنجانە! خۇ ئەو بەريان ديارە؛ ھەر دەلى پەنجەى مردوون...

دەستى كچەى گرت. سۇنيا بزە يەكى بىرەنگى ھاتى و گوتى:

- خۇ من دايمەى خوا ھەر وا بوومە.

- تەننەت ئەو كاتانەش كە لە مالى خۇتاندا بوون؟

- بەلى.

- باشە، بەلى دەى! ھەر وا بوونە لە سەرەتاوہ!

دواھەمىن پىستەي پوودارانە دەرپى و بارى پووخسارى و
ئاوازي دەنگىشى لەناكاو وەك پىشى لى ھاتەوہ.

ھەمدىسان چاويكى بە ژوورەكەدا خشاندەوہ.

– ژوورەكەتان لە كاپىرناومۆف بە كرى گرتوہ؟

– بەلى، بەرپىز...

– خويان لەو ژوورەدا دادەنىشن؟ ئەو دەرگەيە...

– بەلى... ژوورى خويانيان ھەيە كە ھەر وەك ئەمە وايە.

– ھەموويان لەو تاقە ژوورەدا؟

– بەلى، ھەموويان.

راسكولنيكوف بە خەمۆكى پاي خۆي دەرپى:

– گەر من شەوانە لەم ژوورەي ئىوہدا بىم وەھم سەرم تى دەنى!

سۆنيا وەلامى داىەوہ:

– كەسانىكى زۆر باشن، زۆر نەرمونيان...

دەتگوت ھىشتا گىژە و خۆي كۆنترۆل نەكردوہ و ناتوانيت رىك

بىر بكاوہ:

– كەرەستە و ناومالەكەش ھەمووى ھى ئەوانە، ھەموو شىتى...

ھەموو شىتى ھى ئەوانە. زۆر نەرمونيانن و منالەكانىشيان زۆر دىنە

لاي من.

– وابزانم ھەمووشيان زمانيان دەيگرى؟

– بەلى، بەرپىز... خاوەنمالەكەم تەتەلە دەكا و شەليشە. ژنەكەشى

تەتەلە دەكا... يانى ناكرى بلين تەتەلە، با بلين ھەر ئەوہندە ھەيە كە

ناتوانی وشه‌کان دهرېږی. ژنیکې زور باش و نهرمونیاڼه.
خاوه‌نماله‌که‌م پیشتر خزمه‌تکار بووه. حهوت سهر خیزانیشیان هه‌یه
و... یه‌که‌مین منالیان تره، ئەوانی دیکه‌یان زمانیان ناگیرئ، ته‌نیا
ئوه‌یه نه‌خوشن. وه‌لی بزانه...

سۆنیا که ئەمانه‌ی گوت، دۆشداماو بۆی زیاد کرد:

- ئیوه چۆن ده‌یانناسن؟

- باوکتان باسی کرد. زور باسی ئیوه‌شی کرد و هه‌موو شتیکی
بۆ گێرنامه‌وه. گوتی که کاتژمیر حهوت چوونه دهر و نو‌که‌پانه‌وه و
کاترینا ئیفانوفناش له‌لای ته‌خته‌که‌تاندا که‌وته سهر ئەژنو...

سۆنیا شه‌رمه‌زار و دردو‌نگ ورتاندی:

- ئەم‌رق بېنیم!

- کێتان بېنی؟

- باو‌کم. له دهره‌وه پیم ده‌کرد، له‌نیوان نو و ده‌دا بوو که وام هاته
به‌رچاو ههر له‌ویج له سه‌ری شه‌قامه‌که‌دا بېنیم. له پیش منه‌وه پنی
ده‌کرد. ههر ده‌تگوت ئه‌وه و پیک خۆیه‌تی. خه‌ریک بوو بچم به کاترینا
ئیفانوفناش بلیم...

- به شه‌قامدا ده‌که‌پان؟

- به‌لی!

سۆنیا خیزا وه‌لامی دایه‌وه و دووباره شه‌رم دایگرت و چاوی له
زه‌وی ږی.

- که له مالی باوکتاندا بوون، کاترینا ئیفانوفنا هه‌میشه ده‌ستی لڼ
به‌رز ده‌کردنه‌وه، وایه؟

- ئوو، نا! ئه‌وه چی ده‌لین؟ شتی وا نییه!

سۇنيا بە ھەراسانىيەوہ تەماشايەكى پاسبۇلنىكۇفى كىرد.

– يانى كاترىنا ئىفانۇفنانان خۇش دەوئى؟

– خۇشم دەوئى؟ دەى بەلنى بە دىنبايىەوہ خۇشم دەوئى!

دەنگى سۇنيا بەسۇز بوو و زىاتىر لە نالە دەچوو. كىتوپىر لە شىپىزەبىيان دەستەكانى لىك ئالاندىن:

– ئاخ! ئاخىر خۇ ئىوہ نازانن... خۇزگە دەتانزانى! تەماشىا، كاترىنا ئىفانۇفنا پىك وەك مىنال واپە... كەم تا زۇر ئەقلى لە دەست داوہ... ھىندەى كۆپىرەوہرىى چەشتوہ. ئاخ چەندە ژىر و لىوہشاوہ بوو ئەم ژنە... دەست و دىلگراوہ و... چەندە نەرمونىانىش! ئىوہ دەركى پىن ناكەن... ناتوانن دەركى پىن بەكن... ئاە!

سۇنيا پەشىو بەو دەستە لىنگىرىدراوانەيەوہ، ئاومىدانە بە ئازارەوہ قسەى دەكرد و كۆلمە پەنگەپىوہكانى ئىستە داگىرسابوون و نىگای پىراوپىر بوو لە ئىش. بە ئاسانى دەكرا بىنىت كە سەراپاى كەوتوہتە لەرزە و ئىدى خۇى پىن پاناگىرىت و دەيەوئى شتىك بلىت، قسەيەك بىكات و پوونكردنەوہيەك بىدات. كىتوپىر ھەستىك لە يەك بە يەكى ئەندامەكانى پووخسارىدا پەنگى داپەوہ كە لەوانەيە بىكرى بلىت جۇرىك لە سۇزىكى بىكوتايى بوو.

– دەستى لە من بەرز كىرىتتەوہ؟ كاترىنا ئىفانۇفنا؟ چۇن دەتوانن تەنانەت بىرىشى لى بەكەنەوہ؟ خوايە! دەى، گرىمان لىشى دابم، قەيدى چىيە؟ بۇ مەگەر چى بووہ؟ ئىوہ ئاگانارى ھىچ شتى نىن، ھىچ شتى!... ئەم ژنە تا بلىنى مەينەتى و بەدبەختە... زۇر بەدبەخت! نەخۇشيشە... ئەو تەنيا بەدوای دادپەروەرى و وىژدانەوہيە، خۇى ئەوہندە پىك و پاسبۇگويە! پىرواى واپە دەبىن لە ھەموو شوىنى دادپەروەرى بىتە ئارا. خۇيشى تەنيا خوازىارى دادپەروەرىيە، پىر بە دل... ئەشكەنجەشى

ئەمانەى لە بارىكى خروشاو و شپرزە و بە جەختلەسەركردنەووە
لە راسكولنيكوف پرسين.

– ئاخ ئەگەر بزائن ئەمەرى چۆن دەگريا، ريك وەك هەور! ئەقلى
لە دەست داو، خۆتان سەرنجتان نەدا؟ تاوئ وەك منال خەمى سەبى
دەخوا كە هەموو شتى بە باشى بەرپۆه بچى، فراوئ و ئەمانە... جا
تاوئىكى تر دەستەكانى رادەووەشىنى و بە دەم كۆكەو خوين
دەهينتەووە و فرميسك دەريژئ و كتوپر لە تاو كلۆلى و بيهيوئى
سەرى بە ديواردا دەكوتئ. پاشان هەمديسان دەسروەيتەووە. ئىستەش
هيوئى بە ئيوەيه. دەلى دەستى دەگرن و خۆيشى بريك لەملا و لەولا
قەرز دەكا و منيش دەخاتە دواى خۆى و پيكرە دەچين بۆ زىدگەكەى.
بەريارە خويندنگەيهكى شەوانەروژى بۆ كچە خانەدانان بكەينهووە و
منيش بيمە بەرپۆه بەرى و دەست بە ژيانكى تازە و بيوتنە بكەين.
دەمگريته باوہش و ماچم دەكا و دلم دەداتەو! ئاخ ئەگەر بزائن چ
بەروايهكى بە خەونەكانى هەيه! بە جۆرى بەروئى پيئان هيناوە كە هيج
قسەيك وەرناگرئ. لە سەرلەبەيانيشەووە خەرىكى شۆردن و سەرين
و گسكدان و پينەكردنە. هەرچۆئى بوو ئەو تەشتەى كيش كردووەتە
ژووورەكەووە –خۆ دەستەكانى هەر گيانيان تيدا نيە!– جا پاشان بە دەم
هەناكەهەناكەووە كەوتە سەر تەختەكە و هەناسەى بۆ نەدەدرا. ئەم
بەيانىيە چووئە بازار تا پيلاو بۆ پۆلينكا و ليدا بگريئ، پيلاوكانيان
كەلكيان نەماو. بەس ئەو پارەيهى كە مەزەندەمان كردبوو بەشى
نەكرد... بەشەكردنى چى، ئەسلەن پارەكەى ئيمە لە كوئ و نرخی
پيلاوكان لە كوئ! كاترينا ئيفانوئناش پووتىكى زور جوان و راقى
هەلگرتبوو. نازانن سەلىقەيهكى چەندە جوانى هەيه! هەر لەوئى لەناو
دوكانەكە و لەبەردەم فرۆشيارەكاندا كەوتە شيوەنكردن كە بۆچى
وەك پيوست پارەى نيە... خوايه، بينينى لەو دۆخدا چەندە جەرگبەر
بوو...

راسکولنیکوف ژارخەندیکی تالی ھاتە سەر لێو:

- ئی، من وا ئیستە تێدەگەم کە... بۆچی بەم جۆرە دەژین.

- یانی گەر ئیوہ بان دلتان پێی نەدەسووتا؟ خەمی لێ ناخۆن؟

سۆنیا ھەمدیسان بە توورپەییوہ لێی پرسى:

- خۆ خۆشتان ھەموو پارەکەتان دایە ئەو، جا ھیشتا ئەمەشتان نەدەزانی و ھەموو شتتیکتان نەدیوو... ناخ ئەگەر بە چاوی خۆتان بتانیدییا چی... خواہ! بۆ مەگەر من خۆم کەم ئازارم داوہ؟ چەندان جار خۆم فرمیتسکم بە چاویدا ھیناوہتە خوار. دواھەمین جار ئەم ھەفتەییە پابردبوو بوو. نەفرەت لە من کە شەرم نەکرد! پریک ھەفتەیک بەر لە مردنی باوکم بوو... ئەوہی کردم ئەوپەری دلرەقی بوو. جار و دوو جاریش نەبووہ، چەندان و چەندان جار! لە بەیانییوہ ئەو بیرکردنەوہیە ھەراسانی کردووم!

بیرھینانەوہی ئەو یادگاریانە ھیندە بەئازار بوو کە سۆنیا ھەمدیسان دەستەکانی لیک ئالاندنەوہ.

- ئیوہ دلرەق بن؟

- بەلێ، من، ئەمەى بەردەمتان! چووبووہ دیدەنییان...

سۆنیا بەدەم فرمیتسکړشتنەوہ درێژەى پێدا:

- باوکە گوتی، سۆنیا، شتتیکم بۆ بخوینەوہ! من سەرم ژان دەکا. تو بۆم بخوینەوہ... ئەوہش کتیب. کتیبەکەى لەلای ئاندرینی سیمیۆنۆفیچ لیبزیاتنیکوف ھینابوو، ئەویش لەوئ دادەنیشن و دايمەى خواش چەند کتیبیکى خۆشى لایە. جا من چیم وەلام داویتەوہ؟ گوتم ناتوانم ھیندە بمینمەوہ، ناخر نەمدەویست ھیچی بۆ بخوینمەوہ و لە راستیشدا بۆ ئەوہ چووبوویم تا چەند مۆدیلێک یەخە نیشانی کاترینا ئیفانۆفنا بەدەم. لیزافیتای دەستگێر چەند دانە یەخە و سەرقۆلى

هەرزان و جوانى ھىتابوون، تازە و گۆلدوورپىكراو بوون. بە كورتىيەكەى كاترىنا ئىفانوفنا زۆر دلى چوۋە سەريان، خستىيە سەر جەكەى بەرى و چوۋە بەر ئاۋىنەكە تا تەماشايان بكا... زۆرى بە لاۋە جوان بوون. گوتى: سۈنيا، ئەمانەم بە دىارى دەدەيتى؟ تكا دەكەم! بەس ئاخىر ئەو چىي ھەبوو تا پىۋەيان بلكىنى؟ ئەو تەنيا كەنجى و پۇژانى خۇشى پابردووى بىر دەھىنايەۋە و ھىچى ترا! لە ئاۋىنەدا تەماشاي خۇى دەكرد و زۆر لە خۇى پازى بوو. ئاخىر خۇ جلوبەركىكى واى نىيە كاترىنا ئىفانوفنا! ھىچى نىيە، بە درىژايى ئەم سالانەش ھىچى نەبوۋە! ئەو خوۋەشى نەبوو كە شت لە دەستى ھىچ كەسى ۋەرگىرى، ھىندە لووتبەرزە ئەم ژنە! لەو كەسانەيە كە درەنگ يان زوو ھەموو دار و نەدارى خۇيان لەدەست دەدەن. ۋەلى ھەر ئەم مرقۇئە تكاى كرد يەخە و سەرقۇلەكانى بدەمى، ئەۋەندە دلى چوۋبوۋە سەريان. من دلم نەدەھات بىاندۇرېنم و پووم تى كرد و گوتم: ئىۋە ئەمانەتان بۇچىيە ئاخىر، كاترىنا ئىفانوفنا؟ ھەر بەم شىۋەيەش پىم گوت بۇچىتانز؟ نەدەبوو ئەۋە بەكەم، نەدەبوو! ۋەھا لىمى پوانى و بە چەشنىك دلى لەۋە شكا كە دەستم بە پوۋيەۋە ناۋە، كە لىتت دەپوانى دلت ئاگرى دەگرت... خەفەتى بۇ يەخەكان نەدەخوارد، مەراقى ئەۋەى ھەبوو كە من تكاكەيم پەد كردبوۋەۋە، چاك تىگەيشتم! ئاخ، چى دەبوو ئەگەر بمتوانىيا ھەموو شتى بگەپىنمەۋە دوا، دۇخەكە بگورم... لە قسەكەم پاشكەز بىمەۋە... نەفرەت لە من! ئاخ ئەگەر دەكرا... بەس خۇ بە لاي ئىۋەۋە ھىچ جىاۋازىيەكى نىيە!

– ئىۋە لىزافىتاي دەستگىرتان دەناسى؟

– بەلى... بۇ ئىۋەش دەتانناسى؟

سۈنيا تۈزىك سەرسام بوۋبوو.

پاسکولنیکوف گوتی به پرسپاره‌کە‌ی نه‌دا و ئیتستیک‌ی کرد و پاشان گوتی:

- کاترینا ئیفانوفنا سیلی هه‌یه و نه‌خۆشییه‌که‌شی خراپ لئی پیس کردوو. هەر ئەم سیله به‌م نزیکانه ده‌یکوژئ.
- ئوو، نا، نا!

سۆنیا به‌ چه‌ش‌نیک هه‌لچوو و بیهۆشانه ده‌سته‌کانی پاسکولنیکوفی گرتن که ده‌تگوت لئی ده‌پارپته‌وه تا وه‌ها پروداویک نه‌قه‌ومن.
- وه‌لئ بمرئ زۆر باشته‌ره.

سۆنیا که تۆقیوو، نا‌ئاگایانه دووباره‌ی کرده‌وه:
- نا، باشته‌ر نییه، به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک باشته‌ر نییه!
- ئە‌ی مناله‌کان چی بکه‌ن؟ چاره‌یه‌کی ترتان هه‌یه بئ له‌وه‌ی بیانیه‌ننه‌ لای خۆتان؟
سۆنیا گه‌یشته‌بووه سنووری بیهیوایی.

- ئاخ، نازانم!
توند به‌ هه‌ردووک ده‌ست سه‌ریی گرت؛ دیار بوو که خۆیشی پیشتر چه‌ندان جار ئەم بیرکردنه‌وه‌یی به‌ زه‌یندا هاتبوو و ته‌نیا ئە‌وه‌بوو پاسکولنیکوف هه‌مدیسان خستبوویه‌وه به‌ر باس.
پاسکولنیکوف بیه‌زه‌بیانه جه‌ختی له‌سه‌ر کرده‌وه:

- باشه، گریمان هەر له‌م ماوه‌یه‌دا که کاترینا ئیفانوفنا زیندوو، ئیوه خۆتان تووشی نه‌خۆشی بوون و که‌وتنه‌ نه‌خۆشخانه‌وه. ئە‌وسا چی ده‌بین؟

- ئە‌وه چی ده‌لین؟ خۆ شتی وا نابن! نابن شتی وا بین!

سۇنيا بە چەشنىك تۇقىيوو كە رووخسارى كرز بوو.

راسكولنيكوف بزه يەكى شەپهنگىزانەى كرد:

– يانى نابى، ها؟ خۇ ئىوۋە گرەنتى ناكرىن. دەى، چىيان بەسەر دى ئەوسا؟ ئاوارەى سەر شەقامەكان دەبن! كاترىنا ئىفانۇفناش دەكۆكى و دەروژە دەكا و پىك ھەر وەك ئەمپۇ سەرى بە دىواردا دەكوتى و منالەكانى دەيكەنە شىوۋەن... پاشانىش كاترىنا ئىفانۇفنا تەختى زەوى دەبن و دەببەنە بنكەى پۇلىس و نەخۇشخانە. ھەر لەوئىش گىيانى دەردەچى و منالەكان...

– ئو، نا!... خوا خۇى ناھىلى شتى وا ببى.

سۇنيا ھەر ئەمەى پىن كوترا، لە سىنگى گىراو و پىرخەفتىدا ھىچى دىكە دەرنەدەھات. تەنبا بە ھەموو سەرنجىبەوۋە گوئى دەگرت. تىكاكارانە لە راسكولنيكوفى دەروانى و لە كرووزانەوۋەيەكى بىدەنگدا بە چەشنىك دەستى بە سىنگىبەوۋە دەكوشى وەك ئەوۋەى ئاكامى ھەموو شتىك وابەستەى ئەو بىت.

راسكولنيكوف ھەستايەوۋە دەستى كرده پىوانى ژوورەكە. خولەكىك تىپەپرى. سۇنيا بە ملنىكى چەماوۋە و سەر و دەستى شۇرەوۋە لەوئى كۆستكەوتروانە راوۋەستابوو.

راسكولنيكوف كتوپر بەسەر سەرى كچەكەدا چەمىبەوۋە و پرسى:

– پىم بلى، ناتوانن پاشەكەوتى بكن؟ بۇ نمونە بىرىك وەلا بنىن بۇ رۇژى تەنگانە و ئەمانە...

سۇنيا ورتاندى:

– نا كاكە.

– بەلى دەى، پاشەكەوت ناكرى.

راسكۆلنىكۆف لە درىژەدا بە تەشەرەوہ پرسى:

- وەلى تا ئىستە ھەولتان داوہ توزى پاشەكەوت بكن؟

- بەلى.

- نەشكراوہ! بىگومان واہ، ھىچى لى نەمابووہوہ! ئەوہ پرسىنى
نەدەويست!

ھەمدىسان چوارلاى ژوورەكەى پىوايەوہ. خولەكىكى دىكەش بەم
جۆرە تىپەرى.

- لام واہ ھەموو پۆژى پارەتان دەست ناكەوى، ھا؟

سۆنيا لەرادەبەدەر نارەحەت بوو و دووبارە خون پەرىيەوہ
پرووخسارى.

بە ھەولنىكى ھەناسەپرەوہ ورتاندى:

- نا.

راسكۆلنىكۆف بى پىشەكى قسەى فرىدا:

- ئى، داھاتووى پۆلىنكاش ھەر ئەمە دەبى دەى.

- نا! نا! پى تىناچى!

سۆنيا بە چەشنىك بىھىوايانە ھاوارى دەكرد كە دەنگوت چەقوى
لى دەدرى.

- پى تىناچى خوا پازى بىي وەھا بەلايەكى توقىتەرى بەسسەردا
بى!

- ھەرچۆن بى خۆ پازى بووہ ئەو بەلايە بەسسەر ئەوانى تردا بى!

سۆنيا جلەوى خوى لەدەست دابوو و ھەيتاھەيتا پاتەى دەكردەوہ:

- نا، نا! خواوەند ئاگاداریهتی، خوا خۆی چاوی لێیهتی!
راسکولنیکوف به چه زینکی به دخوازانوه وهلامی دایهوه:
- بهس له وانیه خوایهک له ئارادا نهی!
جا پێکهنی و تهماشایهکی کچهی کرد.

باری پروخساری سۆنیا کتوپر گۆرا و کرژ بوو. به بیزارییهکی
وه سفهله گهروه چاوی له راسکولنیکوف بریبوو. ویستی شتیک بلی،
بهس نهیتوانی دهم بکاتهوه. ههنسکی گریانیکی تال دایگرت و به
دهستهکانی پروخساریی شاردهوه.

راسکولنیکوف ماوهیهکی کورت بیدهنگ بوو و پاشان له سهری
رۆیشت:

- دهلین کاترینا ئیفانتوفنا ئه قلی له دهست داوه، کهچی خۆتان له
خراپترن!

پینچ خوله کینک تێپهری. راسکولنیکوف هیش تا له بیدهنگیهکی
تهواودا به دریزی و پانیی ژووره که دا ئامۆشوی بوو. دوا جار چووه
لای سۆنیا؛ چاوهکانی بریقهیهکی خراپیان لێ دههات. دهستی خسته
سهر شانی کچه و راستهوخۆ له پروخساره به فرمیتسک
خووساوه کهی پاما. نیگا به هیزه کهی وشک و ناگرین بوو و لێوی
توند دهله رزی... کتوپر دانهوی و خۆی خسته سهر زهوی و پنی
سۆنیای ماچ کرد. سۆنیا به جۆریک سهلهمییه دواوه وهک ئهوهی
شیتیک لێی هاتبیته پیشهوه.

سۆنیا وهک کهچ سهی هه لگهرا و کتوپر دلی له تاو ئازار کزهی لێوه
هات. له ژیر لێوه وه گوتی:

- تکا ده کم ده ست هه لگرن! ئه سلهن ده زانن خه ریکی چین؟
له بهرده مندا!...

راسکولنیکوف ده موده ست هه ستایه وه.

- من له بهردهم ئیوه دا نه که وتمه سهه ئه ژنو، ئه وه له بهرینی
نازاری مرؤقایه تیدا بوو که که که وتمه سهه ئه ژنو!

توند و ته نانهت کتویانه وه لامی دایه وه و چوه بهر په نجه ره. دوی
تیپه پینی خوله کیک پرووی کرده کچه و گوتی:

- گوئ بگرن، هه ئیسته به که سینکی چه په لم گوت په نجه تووته ی
ئیوه ناهینی!... هه روه ها پیشم گوت له راستیدا ئه وه شانازییه بۆ
خوشکم که به یانی له لای تووه دامنی شانند.

- وای خواجه، شتی واتان پین گوت؟ خوشکیشان له وی بوو؟

سۆنیا به هه راسانی هاواری کرد:

- گوتتان شانازی بووه بۆ خوشکتان که له لای من دانیش تووه!
شانازی؟ له لای منیک که... هیچ حورمه تیکم بۆ نه ماوه ته وه؟... منیک
که گوناحبارم، گوناحباریکی گوره! ناخ، بۆچی واتان گوت؟ بۆچی؟

- له بهر بیحورمه تی و گوناحه کانت نه بوو، له بهر ئه و کویزه وه رییه
وام گوت که تو ده یکیشی. ئه وه ی که تو گوناحباریت راسته و هیچ
گومانیکی تیدا نییه.

راسکولنیکوف خرؤشاوانه درێژه ی پيدا:

- که و ره ترین گوناحیشت ئه وه یه که له بهر هیچ خۆت فرۆشت و
له ناو برد، له بهر هیچ! له مه ترسناکتر هیچ هه یه؟ وا له ناو پیسی و
چه په لیه کدا ده که وزتی که پر به دل بیتز لئی دیته وه و خۆشت باش
ده زانی ته نیا ده بی چاوه کانت بکه یته وه و ببینی که ئه م کارانه ت برینی

ھىچ كەسىپكەن سارپىژ نەكردووھە و ھىچ كەسىپكەن پزگار ناكەن!
خۆت بلى...

راسكۆلنىكۆف كە خەرىك بوو دەگەيشتە ئاستى شىتېبون، ھىشتا
ھەر قسەى ھەبوو:

– ئاخىر چۆن دەكرى لەلايەكەوھە ئەو ھەستە پىرۆزانەت ھەبن و لە
لايەكى ترەوھە ئەم سەرشۆپى و شوورەيى و نەگبەتتەيە؟ كارى باش
و راست ئەوھەيە كە... يانى ھەزار جار ژىرانەتر و باشترە كە
سەراوسەرى خۆت ھەلدەيتە ناو ئار و ئىتر بۆ تاھەتا كۆتايى پىن
بەينى!

سۆنيا بە دەنگىكى كۆز پرسیى:

– ئەى ئەوان چىيان بەسەر دى؟

جا بە چارى تەزى لە تۆقىن و دلەپاوكىتوھە لەو رامما. ھاوكات
پىنەدەچو ھىندەش بە پىشنىارەكەى راسكۆلنىكۆف سەرسام بوويت.
راسكۆلنىكۆف نىگايەكى سەيرى گرتە ئەو. دەيتوانى ھەموو شتىك
لە پروخسار و نىگاي ئەودا بخوئىتتەوھە و ديار بوو كە دونيا خۆيشى
ئەو بىرۆكەيەى بە زەيندا ھاتووھە، جا نەك ھەر بە تەنيا يەك جار،
بەلكە چەندان و چەندان جار. وا دياربوو زۆر جار فرە جدى و لە
ترۆپكى بىنھويايدا لەگەل خۆى كىشمەكىشى بووھە كە چۆن كۆتايى پىن
بىنئىت و مەسەلەكەشى گەلىك بە ھەند وەرگرتووھە، ھەر لەبەر ئەوھش
بوو كە ئىستە بە بىستنى پىشنىارەكەى راسكۆلنىكۆف ھىچ
سەرسامىيەكى دەرئەبى. تەننات دلرەقى و زبرىي قسەكانى ئەو
ھىچ سەرنجىكى پانەكىشابوو؛ ديار بوو كە لە ماناي شاراوھى
سەرزەنشتكردن و پوانىنە تايبەتتەيەكەى ئەو بۆ بىنھورمەتى
تەنەگەيشتووھە. راسكۆلنىكۆف چاك لەمە تىگەيشت، بەلام لە لايەكى

دیکه وه دهیدیت بیرکردنوه له بیحورمەتی و ئەو دۆخە پساوییهی، ئەشکەنجەیی دەدات و ئەم ئەشکەنجەیهش دەمیگە هەر وا بەردەوامە. لەبەرخۆیەوه بیرى کردەوه: *کەواتە تا ئیستە چی بەری پین گرتووه تا کوتایى پین نەهینى؟ تو بلتى چی بیت؟* لەو ساتەدا بوو دواچار بۆی دەرکەوت کە ئەو منداڵە بچووکە هەتیوانە و ئەو کاترینا ئیفانۆفنا نیوہ شیتە بیتاز و کلۆلە کە بەو سیلە تەشەناکردوویەوه تاهەتا سەر بە دیواردا دەکوتیت، بۆ سۆنیا چ بایەختیکیان هەیه.

بەلام لەگەڵ ئەمەشدا وەک پوژ بۆی پۆشن بوو کە سۆنیا بەو کەسایەتییه تایبەتی و ئەو برە زانیارییهیەوه ناتوانیت لەو دۆخەدا بمینیتەوه. لە لایەکەوه هیشتا زەینى گیرۆدەى ئەوه بوو کە کچیک توانای خۆهەلدانە ناو ئاوی نییه، چۆن تا ئیستە بەرگەى ئەو دۆخەى گرتووه و شیت نەبووه! هەلبەتە دەیزانى کە دۆخی سۆنیا، لە راستیدا، لە دیاردە بە هەلکەوتەکانى کۆمەلگەکەیانە، گەرچی بەدەختانە سۆنیا بە تەنیا نەبوو و کەسانی دیکەى وەک ئەو هەبوون و هەلکەوتەى وا زۆر بوون. بەلام مەرۆف وای بۆ دەچوو کە هەر ئەم دۆخە مۆتەکاوی و وردەزانیارییهى سۆنیا و ژيانى پابردووی، لە هەمان هەنگاوه یەکەمینەکانى ئەم ڕینگە نەحسەدا لەپێى بخەن. کەواتە ئەوه چی بوو کە ئەوى بە پتووه هیشتیبوووه؟ خۆ هەرزەیی نەبوو؟ نا، نەدەچوو ئەقلەوه ئەوه بیت! گومانیک لەئارادا نەبوو کە داوینپیسى تەنیا بە پروالەت دزەى کردبووه ناویەوه و تەنانەت بەقەد سەرەدەرزىبەکیش داوینپیسى لە دلیدا نادۆزىتەوه. راسکۆلنیکۆف لەوه دلنیا بوو. وا بە دیدەى خۆى دەیبینی و کچەکەش لە بەرچاویدا پاوهستابوو... لەبەرخۆیەوه بیرى کردەوه: *ئەم کچە سى ڕینگەى لەبەردەمدایە: خۆى هەلداتە ناو ئاوهوه، بچیتە شىتخانە یان... لانیکەم لە داوینپیسیدا بگەوزى، ئەو پادەیهى داوینپیسى مەرۆف و ڕ و کوئیر دەکا و دلپیشى دەکاتە بەرد.*

سئیه‌مین ریگه له هه‌مووی قیزه‌ونتز بوو، وه‌لئ پاسکۆلنیکۆف گه‌نجیکی به‌دیین و دووره‌په‌ریز بوو، له‌ئه‌نجامیشدا، بینه‌زه‌یی. هه‌ر ئه‌مه‌ش بوو وای ده‌کرد به‌روای وا بیت سئیه‌مین به‌ی زیاتر له‌وانی دی ریتینچووتر بیت.

له‌ دلی خۆیدا هاواری کرد: به‌س ده‌کری ئه‌ویش بگاته ئه‌و ئاسته؟ ده‌کری بوونه‌وه‌ریک که پاکیی به‌وحی جوانی پاراستووه، دواچار ده‌ست له‌ خۆی به‌ر بدا و له‌ لیتاوی پیسی و چه‌په‌لیدا به‌وچین؟ نه‌کا به‌پرسی به‌ی به‌وونه‌که‌ی ده‌ستی به‌ن کردین؟ ئه‌سله‌ن نه‌کا تا ئیسته هه‌ستیاریی له‌باره‌ی گوناخ و سووکیه‌وه که‌متر بووبه‌یته‌وه و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش به‌ن که به‌رگه‌ی گرتووه؟ نا، نا! وه‌ها شتی به‌نی تیناچن!

پاشان وه‌ک سۆنیا که چه‌ند ساتیک له‌وه‌به‌ر ئاستی تۆقینی خۆی ده‌رده‌به‌ری، ئه‌ویش هه‌راسان بوو: نا! ئه‌وه‌ی که ناهیلین خۆی هه‌لبداته ناو ئاره‌وه مه‌سه‌له‌ی گوناخی خۆکوژی و بوونی مناله‌کانه... ئه‌گه‌ریش تا ئیسته شتیت نه‌بووه، له‌به‌ر ئه‌وه... به‌س کن ده‌لئ تا ئیسته تیک نه‌چووه؟ یانی هه‌ر به‌ راستی ئه‌قلی له‌ شوینی خۆیدا به‌ی؟ ئه‌وه‌ش قسه‌کردنی بوو و به‌لگه و پاساوه‌یتانه‌وه‌ی! چون ده‌توانی به‌ لیتواری هه‌لدتیریکه‌وه دانیشی که بوونی پیسی و چه‌په‌لیی لئ دئ و وا خه‌ریکه به‌ره‌و خۆی کیشی ده‌کا، وه‌لئ ئه‌و هه‌ر وا ده‌ست رابوه‌شینئ و هه‌رچه‌نده له‌باره‌ی مه‌ترسییه‌که‌وه ئاگاداری بکه‌نه‌وه، که چی گوئی لئ بخه‌وینئ؟ نه‌کا هه‌ر به‌ راستی چاوه‌به‌نی به‌رجوویه‌ک، شتیک به‌ن؟ به‌لئ ده‌ی! به‌ دلنیا به‌وه چاوه‌به‌نی به‌رجوویه‌که! ده‌ی، مه‌گه‌ر ئه‌مانه نیشانه‌ی شیتی به‌ن?

که‌لله‌ره‌قانه پپی له‌سه‌ر به‌یرکردنه‌وه‌که‌ی دواپی داگرت و ئه‌وی زیاتر له‌ پاساوه‌کانی دیکه په‌سه‌ند ده‌کرد. به‌ سه‌رنجیکی زیاتره‌وه به‌ که‌چه‌که‌دا و به‌ بوو و به‌رسی:

- تو زور دوعا دهکە، سۆنیا؟

سۆنیا هیچی نهگوت. پاسکۆلنیکۆف بهدم چاوهپروانی وهلامهوه لهتهکیدا پارهستابوو.

کچه زور توند و به زور ورتاندی:

- بهبی خوا من چیم لێ دەمینیتهوه؟

چاوانی کتوپر بریقهیهکی ئاگرینیان لێوه هات، تماشایهکی پاسکۆلنیکۆفی کرد و دهستی ئهوی گرت.

پاسکۆلنیکۆف بیرى کردهوه: ئهها! دهركهوت مهسهله چیه. جا زیاتر گوشاری لێ کرد تا بیته قسه:

- جا ئهوسا خوا کتومت چیت بۆ دهکا؟

سۆنیا تا ماوهیهکی زور بیدهنگ بوو، وهک ئهوهی نهتوانیت دهم بکاتهوه و وهلام بداتهوه. سنگی ناسکی لهتاوهست و ههیهجان خیراخیرا سهروخواری دهکرد و کتوپر هاواری لێ بهرز بووهوه:

- وس بن! هیچ مهپرسن! ئێوه شیاوی نین!...

جا تماشایهکی تووپه و لینهبردوانهی تیگرت.

پاسکۆلنیکۆف لهبهرخۆیهوه ورتاندی: تهواوه! باشی بۆ چووم!

سۆنیا پهلهپهل لهژیر لێوه وهگوتی:

- ههموو شتیگمان لهدهستی خوادایه!

جا ههمدیسان چاوی له پاسکۆلنیکۆف بریبهوه.

پاسکۆلنیکۆف لای خۆیهوه بریاری دا: کهواته وهلامی مهتهلهکه ئهمه بوو. روونکردنهوهی بهسهرهاتهکه ئهمهیه.

جا چلېسانە و بە كونجكۆلىيەكى پېر لە تامەزرۆيىيەو ئەوى خستە
ژىر چاودىزى.

هەستىكى تازە و سەيرى ھەبوو كە بارىكى نەخۇشانەشى لەگەلدا
بوو. تەماشاي ئەو پرووخسارە بچووكە رەنگەپەيو و ئىسكەنە، ئەو
پرووخسارە ناپىك و سووچدارەى كرد و ئەو چاوە ھىمەن و شىنەنى
كە دەيانتوانى تەژى بىن لە بلىسەى تووپەيى، تووپەيەكى راجلەكىنەر
و تووش. جەستەى وردى كچە ھىشتا لەتاو تووپەيى ھەلدەلەرزى و
ھەموو ئەمانە لە بەرچاوى راسكۆلنىكۆفدا سەيروسەمەرە دەيانتواند،
تەنانەت تا ئاستى ئەقلنەبېرى. لەبەرخۆيەو دەوبارەى كردهوہ:
شېتىكى مالتوئىرانە!

كتىبىك بەسەر دۆلابەكەوہ بوو كە راسكۆلنىكۆف ھەر جار بە
ژوورەكەدا دەگەرا چاوى پىي دەكەوت. جا ئىستە ھەليگرت و چاويكى
پىدا خشاند. ھەرگىزى رابووسى پەيمانى نەوى بوو، كتىبىكى كۆنە و
چەندان جار لاپەرەھەلدراوہ، بە بەركىكى چەرمىيەوہ.

ھەر لەوبەرى ژوورەكەوہ بەرز و پرو لە سۆنيا گوتى:

– ئەمەت لە كوئى ھىناوہ؟

سۆنيا ھىشتا لە شوئىنەكەى پىشوويدا راوہستابوو، سى ھەنگاويك
دوور لە مېزەكەوہ.

– بۆيان ھىنام.

وھلامى داپەوہ، بەلام ھەك بلىت بە جۆرىك لە بىزارىيەوہ و
تەنانەت سەيرى راسكۆلنىكۆفەيشى نەكرد.

– كى بۆى ھىناوى؟

– لىزاقىتا. خۆم داوام لىنى كرد.

راسکولنیکوف بیرى کرده‌وه: *لیزاڤیتا!* زور سهیره!

له‌گه‌ل تپه‌پرینی هه‌ر خوله‌کینکدا، نه‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی به سونیاوه
هه‌بوو، سه‌یر و سه‌رسوپه‌ینه‌رت‌ر ده‌هاته به‌رچاوی راسکولنیکوف.
کتیبه‌که‌ی برده‌ نزیک مژه‌که‌وه و ده‌ستی کرده هه‌لدانه‌وه‌ی په‌ره‌کانی.

بی پیشه‌کی پرسیی:

- چیرۆکی عازر له کوینه؟

سونیا که‌له‌ره‌قانه چاوی له زهوی کلا نه‌کرد و وه‌لامیشی نه‌دایه‌وه.
به‌ته‌واوی پرووی له زهوی نه‌بوو و لاونیو راوه‌ستابوو.

- ئە‌ی کوا چیرۆکی عازر؟ وه‌ره، بۆمی بدۆزه‌وه، سونیا...

سونیا له‌ژیر چاوه‌وه سه‌یرئیکی نه‌وی کرد.

- خۆ له‌وئ نییه، سه‌یری ئینجیلی چواره‌م بکه‌ن.

هیشتا به‌دخوو و مۆن بوو و ئاماده‌ نه‌بوو سه‌یری راسکولنیکوف
بکات.

- خۆت بیدۆزه‌ره‌وه و بۆمی بخوینه‌وه.

راسکولنیکوف دانیشت و نه‌نیشکه‌کانیی خسته‌سه‌ر میزه‌که،
سه‌ری نایه سه‌ر ده‌سته‌کانی و به‌ پروگرژی له‌وبه‌ری ژووره‌که‌ی
پروانی و ئاماده‌ی بیستنی چیرۆکه‌که‌ بوو. به‌ خۆی گوت: *سێ حه‌فته‌ی*
تر نابا خۆی له شیتخانه‌کاندا ده‌بینیته‌وه، به‌وپه‌ری خوشحالیشه‌وه
وه‌ریده‌گرن. فەرموون، زور به‌خیر هاتن! منیش گه‌ر به‌خت یارم بێ و
خۆم له شوینتیکى تردا نه‌بینمه‌وه، ئاقیبه‌تم هه‌ر نه‌وییه!

سونیا به‌خه‌مساردییه‌کی ته‌واوه‌وه گویی له قسه‌که‌ی
راسکولنیکوف گرت و دپدۆنگانه به‌ره‌و لای میزه‌که‌ چوو، به‌لام
هه‌رچۆنیک بوو کتیبه‌که‌ی هه‌لگرت.

لەوسەری میزەگەووە لەژێر چاوەووە تەماشایەکی راسکۆلنیکۆفی
کرد و پرسیی:

- یانی تا ئێستە چیرۆکی عازرتان نەخویندوووە تەووە؟

ئاوازی دەنگی وشک و ڕەقتیش بووبوو.

- زۆر دەمیکە... سەر دەمی قوتابخانە خویندوووە تەووە و ابزانم.
بیخوینەووە دەی!

- ئەی چۆن لە کلیسادا ئەم چیرۆکەتان نەبیستوووە؟

- کلیسا... ناچمە کلیسا. تو زۆر دەپۆی؟

سۆنیا لەژێر لێووە گوتی:

- نا... نا، ناچم.

راسکۆلنیکۆف دەمی دادپێی:

- تێدەگەم... یانی بەیانی بۆ بەخاکسپاردنی باوکیشت هەر ناچی؟

- با، دەچم. حەفتەی ڕابردووش لە کلیسا بووم... ڕیۆرەسمی
دوواکردن بوو.

- ڕیۆرەسم بۆ کێ؟

- لیزافیتا. بە تەور کوشتیان.

میتشکی راسکۆلنیکۆف کەوتبوووە ژێر گوشاریکی سامناکەووە و
بەرەبەرە خەریک بوو تووشی سەرسووڕانیش دەبوو.

- بۆ لیزافیتا هاوڕیت بوو؟

- بەلێ... ژنیکی باش بوو... جاروبار سەریکمان لە یەکتەری دەدا...

بەردەوامیش نا، کاتی نەبوو... پێکەووە دادەنیشتین و دەمانخویندوووە

و... دەمەتەقتىكەمان دەکرد. بىگومان ئىستە بە دیدارى خوا شاد دەبن
بەسەر عەرشەكەپەوہ^۱.

دواھەمین رىستەى سۆنیا بەو زاپەلە فەرمى و كىتیبىيەپەوہ سەير
ھاتە گوتى راسكۆلنىكۆف. دە فەرموو، نەگبەتى ھەر نابرىتەوہ! ئەوہش
دیدارە سەيرو سەمەرەكانى لىزافىتا و سۆنیا خاتون، جووتىك شىتى
پەتېر! بە خۆى گوت: ھەر كەسى پەن بىتتە ئىرە، شىت دەبن!
نەخوشىيەكەيان گوازراوہ يە ئەمانە!

كتوپر دەنگى ھەلپرى و مكوپ و تووپرە گوتى:

– دەى بىخوینتەوہ!

سۆنیا ھىشتا دېرۇنگ راوہ سىتابوو. دلى ترپەترپ بە سىنگىدا
دەكوتى و تەنانەت زاتى نەبوو بۆشى بىخوینتەوہ. راسكۆلنىكۆف بە
ھەستى ئەشكەنجەپەكى بەسۆيوہ تەماشای ئەو شىتە چارەپەشەى
کرد.

سۆنیا ھىمن و تەنانەت بە ھەناسەى پچراوہوہ ورتاندى:

– ئاخىر بۆچى دەتانەوئى بىخوینتەوہ؟ خۇ ئىوہ بېراتان پى نىيە...

راسكۆلنىكۆف لەسەر قسەى خۆى سوور بوو:

– بىخوینتەوہ! مەن دەمەوئى بۆم بىخوینتەوہ. خۇ بۇ لىزافىتات

خویندووہتەوہ!

سۆنیا كىتیبەكەى كىردەوہ و خىستىيە سەر لاپەرەى مەبەست. دەستى
كەوتبووہ لەرزىن و دەنگى نەيدەکرد. دوو چار ھەولى دا دەست پەن
بكات، بەلام تەنانەت نەيتوانى يەكەمىن دەنگىش دەربېرىت.

۱. ئامازەپە بە ئىچىلى مەتا: خەنى لە خۇيان دلپاكەكان، چوون ئەوان بە دیدارى
خاومند دەكەن. «و. ف.»

دواجار بە تەقەللایەکی سەر سوپهینهوه خۆی ناچار کرد
بیخوینیتەوه:

- پیاویک بە ناوی عازرەوه نەخۆش بوو؛ عازر خەلکی بەیت
عەنیا...

وەلی که گەیشته سەر سێنەمین پرستە دەنگ لە گەر وویدا پچرا،
وەک ئەوێ ژێیکە بیت و زیاد لە راده پرایانکیشاییت. هەناسە
دەر نە دەهات و سنگی کرژ بوو بوو.

راسکۆلنیکۆف تا رادهیک دەیزانی که سۆنیا بۆچی ناتوانیت خۆی
ناچار بکات شتیکی بۆ بخوینیتەوه. تا زیاتریش لەوه دلتیا دەبوو،
بە پرودارییەکی شەرەنگیزانە و توو پرەییەکی فرەترەوه زۆری لە کچه
دەکرد تا بخوینیتەوه. هیچ کەسێک نەیدەتوانی وەک ئەو ئاوا بە
باشی دەرک بەوه بکات که چەندە بە ئازارە بۆ کچه که ئەو هەستە
دەر بریت و لە بەردەم ئەوانی دیکەدا نمایشی بکات که بە هی خۆی
دەزانیت. تێدەگەیشته که ئەم هەستە دلی بە راستی نەینییەکی
گەرە و راستە قینە ی ژیانی ئەوه که پێدەچوو سالاها بیت
شاردییتیەوه، لەوانەشە هەر لە سەر دەمی مندالییەوه؛ ئەو کاتانە ی که
لەگەل باوکی چاره پرەش و زردایکی شیتبووی بە دەست چەر مەسەری
و ئەو مندالە بچوو که برسسیانەوه که لە گەر مە ی قیروهوری تۆقینەر
و شەر و سەرکۆنە کردندا بوون، ژیانی بە سەر بردوو. وێرای ئەمانە
راسکۆلنیکۆف چاک تێگەیشتبوو و که مترین گومانی نەبوو که گەرچی
خویندەوه بۆ کچه که مایە ی ئەشکەنجیە و تەنانەت دەشیتوقاند،
بەلام وەسووسە یەکی کوشندە لە دەروونیدا هە یە و وا دەکات
بخوینیتەوه و بۆ ئەویشی بخوینیتەوه، بۆ ئەوه ی هەر ئیستە قسەکانی
بیستیت؛ جا قیروسیا! ئەمە ی لە نیگای سۆنیادا دەخویندەوه و بە
هەستە ئاگرین و خرۆشانە قوولە کهیدا لە حالی تێدەگەیشته. سۆنیا
خۆی جلە و کرد، ئەو کرژبوونە ی که رینگە ی گەر ووی گرتبوو و هەر

له یه کهمین نایه تدا له بهردهم خوینده وه کهیدا بووبووه وه بهر بهست، به زور کونترول کرد و ماوهی بهندی یازدهیه می ئینجیلی یوخه نای خوینده وه و له نایه تی نوزدهیه همیشه وه دهستی پی کرد:

– زوریک له یه هوودیه کان هاتبونه لای مارتا و مریم تا بو مردنی براهه یان دلنه واییان بکن. کاتیک مارتا بیستی عیسا به ریویه، به پیرییه وه چوو، وه لی مریم هر وا له ماله کهیدا مایه وه. مارتا به عیسا ی گوت: گهره م، گهر لیره بای براهه م نه ده مرد و له گهل نه وه شدا ده زانم که ته نانه ت ئیسته ش، داوای هر شتی له خوا بکھی، دهست نه پروته وه نانی.

سوئیا همدیسان وازی له خویندنه وه که هینا، شهرمه زار بوو و وهک نه وهی چاوه ری بیت له هر ساتیکدا دهنگی له گه رویدا بشکیت.

– عیسا به وی گوت: براهه ت هله ده ستیه وه. مارتا گوتی: ده زانم که روژی په سلان له کاتی لئیر سینه وه دا، هله ده ستیه وه. عیسا پی گوت: من په سلان و ژیانم. هر که سیک برهوا به من بهینی، ته نانه ت نه گهر بشمری، هر زیندوو ده بیته وه. وهک چون نه گهر که سیک زیندوو بین و برهوا به من بهینی، تاهه تابه نامری. نایا برهوات به مه هیه؟ مارتا به عیسا ی گوت...

سوئیا هه ناسه یه کی هینده قولی هه لکیتشا وهک نه وهی نازاریکی هه بیته و به دهنگیکی ته واز زولال و تهژی له باوه ره وه دریزه ی به خویندنه وه دا؛ ریک وهک نه وهی له بهردهم خه لکیدا به ده م هاواره وه دان به باوه ری خوقیدا بنیت.

– به لی گهره م. من برهوام هینا وه که تو نه و مه سیح و کوری خوابه یی که ده شیا بیته نه م دونیا یه.

سوئیا هه مدیسان بیده نگ بوو. سه ری هه لبری و به دزییه وه ته ماشایه کی راسکولنیکوفی کرد، به لام دووباره خزی کو کرده وه و

دریژەى بە خویندەنەو دا. راسکۆلنیکۆف لە جینگە کەیدا نەبزوابوو، هەر لەوێ دانیشتبوو و گویى دەگرت. هیشتا ئەنیشکەکانى بەسەر مێزەکەو بەوون و نیکاشى لەو بەرى ژورە کە رامابوو. کچە تا ئایەتى سى و دووی خویندەو.

— کاتیک مریەم گەیشتە ئەو شوینەى عیساى لى بوو و ئەوى دیت، خۆى خستە بەرپى و گوتى: گەرەم! گەر لێرە باى، براکەم نەدەمرد. ئەوسا عیسا بە بینى گریانى مریەم و ئەو یەهوودیانى کە لەگەلیدا هاتبوون، لە ناخەو ئەمىکی هەلکیشا و خەمىکی قوول داگرت. پرسى: ئەوتان لە کوێ داناو؟ ئەوان وەلامیان داو: گەرەم، وەرە سەیرکە. ئەسەرىن بە چاوى عیسا دا هاتە خوار. جا یەهوودیەکان گوتیان: تەماشاکەن، چەندە ئەوى خوش دەویست! کەچی بەشیک لەوان گوتیان: خۆ ئەم پیاو بەینى بۆ کوێرک گەراندەو، ئەى بۆچی نەیتوانى بەر بە مردنى عازر بگەرى؟

راسکۆلنیکۆف رووى کردە کچە کە و هەژوانە لى روانى. سۆسەى کردبوو! کچە سەرتاپای لەتاو تادا هەلەلەرزى... تاي راستەقینەى جەستەى! بەلى، راسکۆلنیکۆف چاوەروانى ئەوێ دەکرد. سۆنیا بەرەبەرە خەریک بوو لە چیرۆکی گەرەترین پەرچووی جیهان کە لەو وپیش هاوشیوێ نەبوو، نزیک دەبوو و هەژانیکى مەزن گیانى تەنبوو، دەنگى زایەلەیهکی زەنگناسای تیکەوتبوو و حالیکى قوول و سەرکەوتوانە گیانى بە بەردا دەکردەو. پستەکان بە بەرچاویەو سەمایان دەکرد و هەموو شتیکیشى ناروون و تاریک دەبینى، بەلام ئەو چیرۆکەى بە تەواوی لە بەر بوو کە دەخویندەو. کە گەیشتە دواھەمین ئایەت، خۆ ئەم پیاو بەینى بۆ کوێرک گەراندەو، ئەى بۆچی نەیتوانى... دەنگى نزم کرد و بە حال و وروژانیکى سەیرەو گومان و خەوشىنى و قسەى زەرى ئەو یەهوودیە کوێز و پیاوێرەى بۆ بیسەر گواستەو... خولەکیک دواتر

وهک ئه وهی همووان برووسکه یان بهر که وتبیت، به دم گریانه وه
خویان دهخنه بهر پتی سهروه و برهوی پتی دههینن... جا ئه،
ئه ویش که وهک ئه وان کوئیر و بیباوه ره، ده بیستیت و باوه ره دهکا!
به لئ، به لئ! هر ئیسته ده موده ست برهوا دهکا و باوه ره دههینن! سونیا
له جیهانی خه یالدا ئه مانه ی له بهر خویه وه دهگوتن و له تاو حالی ئه و
ساته هه ژینه ردها هه لده رزی.

- ئه وسا عیسا جاریکی دی له ناخوه ئه یکی هه لکتیشایه وه و هاته
به ردهم گوره که. ئه و گوره له راستیدا ئه شکه وتیک بوو که بهردیکیان
به ده مه که یه وه نابوو. که وره م! ئیسته ئیدی رهنگه بونیشی کردی،
چونکه چوار برژی به سه ردا تیه پیه.

سونیا چواری به جه خله سه رکردنه وه ده بری.

- عیسا به وی گوت: ئایا به توم نهگوت که ره باوه ره بیتی، شکوی
خوا ده بیتی؟ ئینجا به رده که یان لایه. ئه وسا عیسا ره وی کرده
ئاسمان و گوتی: باوکه، سو پاس بو تو که دو عاکه ی منت بیست.
ده مزانی که هه میشه دو عای من ده بیستی! وه لئ من ته نیا له بهر
ئاماده بوانی ئیره ئه م قسه یه م کرد، تا باوه ره به وه بکه ن که من
نیزدراوی توم. عیسا دوا ی ئه م قسانه، به دهنگی بهرز گوتی: عازر،
وه ره ده ری! ئینجا ئه و پیاوه ی که مردبوو، هاته ده ر...

کچه به سته وی و هه لده رزی، به دهنگی بهرز و پر له خرۆشه وه،
وهک ئه وه ی که ئه و دیمه نه به بهر چاوییه وه بیت، ده یخوینده وه.

- هاته ده ری له باریکا که ده ست و پتی به کفن به سترابوونه وه و
ده موچاویشی پارچه یه کی سپی لئ پتچرابوو. عیسا به وانی گوت:
بیکه نه وه با برهوا. ئه وسا زوریک له و یه هو دیانه ی که هاتبوونه لای
مریبه م و چاویان به کاره که ی عیسا که وت، برهویان پتی هینا.

لەو زياترى نەخويندەو و نەيتوانى دريژەى پىن بدات، كتيبەكەى پيوتەدا و بە پەلە ھەستايەو. لەژيژر ليوتەو و شەك و كوت، بەلام بە تۆكمەى گوتى:

- بەشى پەيوەست بە ھەستانەوەى غازر ئەمە بوو.

پاشانىش پووى وەرگيژا و بىن جوولە پراوہستا، دەنگوت شەرم لەوہش دەكا كە تەنانەت لە پروخسارى راسكۆلنيكوف بروانيت. ھيشتا لەرزى تا لە جەستەيدا ماوو. بىنمۆمە سووتاوہكە دەميك بوو لە مۆمدانە شەقوشرەكەدا بە زۆر پرتەپرتى دەگرد و پووناكيەكى زۆر كز و دلگيرى دەخستە سەر بكوژ و سۆزانيەكە، كە لەو ژوورە ھەزارانەيدا بە شىوہيەكى نااسايى پىكەوہ دانىشتبوون و كتيبى پيروزيان خویندبووہو. لانيكەم پىنج خولەك رابرد.

راسكۆلنيكوف كتوپر بە دەنگى بەرز گوتى:

- ھاتم بۆ لات تا دوو قسەت بۆ بەكم.

دەموچاوى بە يەكدا دا و ھەستايەو و چوو بۆ لای سۆنيا. سۆنيا لە بىدەنگيدا سەرى ھەلھيتا و چاوى لە پروخسارى ئەو برى. نىكاى گەنجەكە تۆكمە بوو و ويستىكى شىتانه تىندا شەپۆلى دەدا. گوتى:

- ئەمەق پىشتم لە خىزانەكەم كرد، لە داىك و خوشكم. ئىتر برپار نىبە بچمەوہ بە لايندا. ھەموو پەيوەندىبەكانم پچراندن و تەواو.

سۆنيا دەنگوت تاساوہ. واقوور پرسى:

- ئاخىر بۆچى پىشتت تى كردن؟

دواھەمىن دیدارى لەگەل داىك و خوشكى راسكۆلنيكوفدا كاريگەرىبەكى قوول و نااسايى خستبووہ سەرى كە نەيدەتوانى بليت

کتومت چیه. بیستنی هوالی ئەم جیابونەوێه ترستیکی بێرا دە
خسته دلێهه.

راسکولنیکوف درێزه ی پێ دا:

- ئیسته تەنیا تۆم هەیت. وەرە با پێکهوه بپۆین... تەماشای بە پێی
خۆم هاتوومه شوینت. ئیمە هەردوو کمان نەفرە تلیکراوین و پێکهوه
دەپۆین!

چاوه کانی بریقهیهکی شیتانەیان هەبوو. دەتگوت شیت بووه،
سۆنیاش ئەم فیکره ی بە مێشکدا هات و تاساوانه پرسیی:

- بۆ کوێ بچین؟

جا نا ئاگایانە لە ترسان هەنگاوێک کشایه دواوه.

- چوو زانم؟ ئەوهنده دەزانم هەردوو کمان پێکهیه کمان بۆ ماوه تەوه،
هەر ئەوهنده! هێچی تر نازانم. یەک ئامانجمان هەیه هەردوو کمان!

سۆنیا تەماشای ئەوی کرد و هێچی لە قسه کانی هەلنەکراند. تاکه
شیتیک که تێی دهگه یشت ئەوه بوو که ئەو به شێوهیهکی تۆقینه ر
خه مناک و چاره پاره شه.

- هێچ که سیک له قسه تیناگا. بۆ هەر که سیکیشی بکه ی هەر
تیناگا، وهلی من تیدهگه م. پێویستیم پێته و هەر له بهر ئەوهش هاتووم
بۆ لات.

سۆنیا له ژیر لێوه وه گوتی:

- تیناگه م...

- دواتر تیدهگه ی. بۆ مه گه ر خۆت بێ له مه هێچی توت کردووه؟
تۆش توانیت ههنگاوی کوتایی بنیی، ههنگاویکی درێژتر بنیی و توانای
ئەوهشت له خۆتدا بینی. تۆ دهستت چووه ژیا نی خۆت و هەرچۆنی

بوو ژیاننىكت لەنىو برد، ژيانى خۆت، ھەر ئەوھى دەى، جياوازیى نىیە! دەتوانى ژيانىكى مەعنىوى و لەسەر بنەماى ئەقل و لۆژىكت ھەبىن، وەلى ئىستە ئاقىبەتەكەت دەبىتە سووپانەوھ بە سىنايادا... نا، تۆ ناتوانى بەرگە بگرى و ئەگەر بە تەنیا بمىنئىيەوھ، پىك وەك من شىت دەبى. خۆ ھەر ئىستەش كەم شىت نى! كەواتە دەبى پىكەوھ و بە يەك پىنگەدا بپۆين. وەرە، وەرە با پىكەوھ بپۆين!

– بەس بۆچى؟ بۆچى ئەم قسانە دەكەن؟

قسەكانى پاسكۆلنىكۆف بە شىوھىكى تۆقینەر سۆنیايان ھەژاند و خستیانە دلەراوكیوھ.

– چى بۆچى؟ لەبەر ئەوھى ناتوانى لەم دۆخەدا بمىنئىيەوھ، گۆرپىنى لە نانى ئىوارەش پىوئىستترە بۆ تۆ؛ ئەوھش ھۆكارەكەى! ئىتر كاتى ئەوھى پىووبەپرووى ھەندى پىرسى جددى و پاستەوخۆ بىتەوھ، نەك لەبرى ئەوھ وەك منال فرمىسك بپىژى و ھاوار بكەى كە خواوھند ناھىلى! ئەى ئەگەر ناچار بىن سەرلەبەيانى پەلكىشى نەخۆشخانەت بكەن؟ ئەوھ كاترىنا ئىفانۆفناش شىتتىكە بۆ خۆى و سىلىش زۆرى بۆ ھىناوھ. ھاكا نەجاتى بوو. ئەى ئەوسا منالەكان چىيان لى دى؟ وا دەزانى پۆلىنكا تىا ناچى؟ بۆ خۆت بەو شەقامانەدا ئەو منالانەت نەدىون كە داىكىان دەیاننئىرن بۆ دەروۆزەكردن؟ لە من پىرسە كە ئەو داىكانە لە كوئى و لە چ ژىنگەبەكدا دەژىن. بۆ مەگەر منال دەتوانى لەو شىوئانەدا بە منالى بمىنئىيەوھ و منالىبەتتى خۆى بكە؟ كە پىن دەنئىنە ھەوت سالىبەوھ ئىتر لەدەست دەردەچن، شەرمیان دەشكئ و دەستىشيان پىدسە. بەس خۆ، خۆت باشتەر دەزانى كە منالەكان ھىماى مەسىحن لەسەر زەوى و عەرشى خوا ھى ئەوانە! ئەوان فەرمانیان

۱. ئاماژەى بۆ بەشى بەناوبانگى ئىنجىلى مەرقوس: جا مندالە بچووكەكانیان ھىنانە لای ئەو تا دەستیان لى بدات، وەلى شاگردان، پىيان لى دەكرتن. عىسا كە ئەمەى

به نیمه کردوه که خوشمان بوین و حورمه تیان لئ بنئین، له بهر
ئه وهی مناله کان داهاتووی مرؤقابه تین...

– که واته... ناخر ده بی چی بکهین؟ یانی ده توانین چی بکهین؟

سۆنیا تووشی ههلمه تیکی توندی گریان بووبوو و به دهه
شله ژانئیکی بهرده وامه وه فرمیسکی ده پرشت و دهسته کانئیی لیک
دهنلانندن.

– ده پرسسی ده بی چی بکهین؟ ده بی ئه وه بشکینی که ده شکنی، به
یه کجاری و بۆ تاهه تا! ده بی هه موو نازار و ئه شکه نجه که شی بگریته
ئه ستۆ. چیه، تیناگه ی؟ دواتر توش تیده گه ی... نازادی و ده سلات
گرنگ! ئه وه ی که له هه موو ئه م ئافریندراوه له رزۆک و تۆپه له
میروولانه به هیزتر بی! مه به ست و ئامانج ئه مه یه، بیرت نه چن! ئه مه ش
دواه مین نامۆزگاریی منه بۆ تۆ! له وانیه ئه مه دواه مین جار بی که
قسه ت له گه ل ده که م. گه ر سه بی دیار نه مام، هه موو چیرۆکه که ت به
کوئ ده گاته وه و ئه وسای دواه مین قسه م بیر خۆت بیته وه! دوا جار
پۆزگاریک، دوا ی تینه پینی سالانیک، توش له مانای قسه کانم
تیده گه ی. ئه گه ریش سه بی هاتمه وه، خۆم پیت ده لیم کن لیزافیتای
کوشت. لای تو خۆش!

سۆنیا له ترسان سه راپای هه لده له رزی:

– چۆن... بۆ ده زانی کن لیزافیتای کوشتوه؟

جهسته ی له ترسان به ستهووی و به باریکی شیتانه وه سه یری
راسکۆلنیکۆفی ده کرد.

بینی، به توورپه ییه وه به وانی گوته: لیکه رین مناله بچوکه کان بینه لام و رینان لئ
مه گرن، ناخر مه له کوتهی خوا هی ئه وانه. «و. ف»

- دەزانم کئ لیزاڤیتای کوشت و پیت... دەلیم، تەنیا بە تۆ! من تۆم
هەلبژاردوو. بۆ داوای لیبوردن ناییمە لات، تەنیا دەمەوئ قسە بەگەم.
بەپیارەگەم هی ئەمڕۆ و دوینی نییه، دەمیکە تۆم دیاری کردوو، هەر
لەو کاتەوێی که باوکت باسی بۆ کردم و لیزاڤیتاش هیشتا زیندوو
بوو، بیرم لئ کردوو. مائاوا، پتویست ناکا تۆقەش بەگەم. سبەه!

راسکۆلنیکۆف لە ژوورەگە هاتە دەر. سۆنیا بە دریزایی ئەو ماوێه
بە جۆریک لئی دەپوانی وەک ئەوێ شیتیکێ پەتسین لەبەردەمیدا
راوەستاییت، بەلام ئەو خۆیشی دەنگوت شیت بوو، هەستی بە شیتی
دەکرد و سەریشی دەسووړا: خوا هاوار، خوابە! ئاخەر ئەو چۆن
دەزانن کئ لیزاڤیتای کوشتوو؟ زۆر ترسناکە!

بەلام کە ئەمە ی گوت، ئەو بیرکردنەوێه تەنانت بۆ چرکەساتیکیش
بە زەینیدا پانەبرد، تەنانت یەک چرکەساتیش! تۆو، ئیستە چەندە
توقینەر هەست بە چارەپەشی دەکا ئەم پیاوێ بینازە... خۆ پشستی
کردوو تە دایک و خوشکیشی... ئاخەر بۆچی؟ تۆ بلنی چی بووین؟

ئەو ئیستە کە هاتبوو لای ئەو، نیازی چی بوو؟ چ نەخشەیهکی
هەبوو؟ چیی گوت؟ پتی ماچ کردبوو و گوتبووی... گوتبووی سەلێ،
ئەم بەشە قسەگە ی زۆر روون بوو- بەئێ ئەو ناتوانن بژی.. خوابە،
هانا بۆ تۆ!

سۆنیا ئەو شەوێ بە دەم لەرز و تاوێ بەسەر برد. جاروبار لە
خەو پادەچلەکی، دەگریا، دەستەکانیی لیک دەئالاندن و هەمدیسان
خەوێکی تادار دەبیردوو. خەونی بە پۆلینکا و کاترینا ئیفاانوڤنا و
لیزاڤیتاوە دەبینی، خەونی بە خۆیندەوێ ئینجیل و ئەو... ئەو بەو
پروخسارە رەنگە پێو و چاوە داگیرساوانەوێه... کە خەریک بوو پتی
ماچ دەکرد و دەگریا.

له پشست ئه و دەرگه یه ی لای دهسته راسته وه، که ژووره که ی سۆنای له ئە پارتمانی خاتون گیترودا کالونا پیتسلیخ جیا ده کرده وه، ژووریک هه بوو که دهمیک بوو هه ر وا به چۆلی مابوو وه. ئەم ژوورهش به شیک بوو له ئە پارتمانی خاتو پیتسلیخ و ئەویش به کریمی دها و بۆ ئەم مه به ستهش ئاگادارییه کی به دەرگه ی سه ره کییه وه لکاندبوو و کاغه زیکیشی له یه کتیک له په نجه ره گه لی پرو له پیزاوه که دابوو. سۆنیا به چۆلی ئەم ژووره راهاتبوو و هه ر وای بۆ ده چوو که سی تیدا نه بیته، وه لی به پیز سفیدریگایلوف به دریزایی ئەم ماوه یه له پشست دەرگه ی ئه و ژووره خالییه وه گوئی هه لخشته بوو. که راسکۆلنیکوف رزیشته، له شوینی خۆی نه جوولا و ماوه ی خوله کتیک بییری کرده وه، پاشان به پادزه چوه ژووره که ی خۆی که دیواره دیواری ژووره خالییه که بوو و کورسییه کیشی هیتا و بیده نگ بردی و له تهک دەرگه ی هاوبه شی نیوان ئه و ژووره و ژووره که ی سۆنیا وه داینا. گفتوگۆی نیوان ئه و دووانه ی فره سه رنجراکیش و هاوکات یارمه تیده ر هاتبووه به رچاو و به بیسته ننی چیتیکی زۆری بردبوو، قسه کانیا ن هینده بۆ ئه و چیتبه خش بوون که کورسییه که ی هیتا تا له داهاتوویه کی نزیکدا، بۆ نمونه سه به یینی، ناچار نه بی یه ک کاتژمیری ته و او به پتوه پابه سته تیت و بتوانیتت به ئاسوده یی دابنیشیت، گوئی بگریته و له هه ر لایه نیکه وه چیتیکی ته و او بیات.

پىنج

راسكۆلنىكۆف سەرلەبەيانى پۈژى دواتر، پىك كاتژمىر يازدە خۇي بە بەرپۈەبەرايەتى لىكۆلنەۋەى تاۋاندا كورد و گوتى بە پۇرفىرى پىتروفيچ رابگەيەنن كە فلانە كەس ھاتوۋە، ۋەلى شتىك كە بوۋە مايەى سەرسوۋرمانى ئەۋە بوۋ كە زۇريان راگرت و لانىكەم دە خولەكىكى خاياند تا بانگيان كورد. چاۋەپى بوۋ بە سەرىدا بەن، بەلام بە پىچەۋانەۋە، لە ژوورى چاۋەروانيدا ھەر وا بە تەنيا مايەۋە و كەسانىك كە ھىچ پەيوەندىيەكيان بەۋەۋە نەبوۋ، بەدۋاى يەكدا ئامۇشۇيان بوۋ. لە ژوورەكەى تەنىشتدا كە پىدەچوۋ نووسىنگە بىت، چەند سەرقلەمىك خەرىكى نووسىن بوون و پىدەچوۋ ھىچ زانىارىيەكيان لەسەر ئەۋە نەبىت كە راسكۆلنىكۆف چ كارەيە و كىئە! راسكۆلنىكۆف نارەھەت و بەدگومان سەيرى چۈۋەدەۋرىى كورد و دەيوىست بزائىت نەكا پاسەۋانىك يان چاۋدپىرىكى تەلىسماۋىيان بۇ دانابىت كە نەھىلىت لە كاتى خۇيدا بۇى دەربچىت. ۋەلى بە پوۋالەت شتى ۋا لەئارادا نەبوۋ: تەنيا و تەنيا سەرقلەمەكانى بىنن كە خەرىكى كاغەزبازىى بىبىيەخ بوون و چەند كەسىكى دى، كە ھىچ كاميان ھەر حسىبىشيان بۇ نەدەكرد، ديار بوۋ كە مانەۋە و پۇشىشتى ھىچ جىۋاۋىيەكى بۇ ئەۋان نەبوۋ و دەيتۋانى مىلى پى بگرىتتە بەر و كوئى پىن خۇشە بۇى بچىت. لەگەل تىپەپىنى ھەر ساتىكدا زىاتر لەۋە بىخەم دەبوۋ كە ئەۋ كابرالە تەلىسماۋىيەى دۋىنن -تارمايىك كە دەنگوت لەژىر زەۋىيەۋە ھەلتۇقىۋە- ئەگەر بە راستى ھەموو شتىكى دىتېۋوبا، ئىستە پى تىنەدەچوۋ لىكەپىن ئەۋ ھەر ۋا سووك و ئاسان

به که یفی خوی بگه ریته وه و بهو ناوه دا بسوورپتته وه. ناخر نه ده کرا هموو شتیک بزانن، که چی لنگه پین تا کاتزمیر یازده ئه و خنه خن به ئاره زوی خوی ده رکه ویت؟ ئه مه له دوو حالت به ده ر نه بوو: یان ئه و کابراهه هیتشتا راپورتی له سه ر نه دابوو یان ئه وه ی که... ئه سلنه نه هیچی ده زانی و نه هیچیسی بینیبوو - ناخر چون پنی تیده چوو بینیبیتی؟- جا پیشهاته کانی پیژی هه مووی کۆمه لیک وه هم بوونه که زهینی نه خۆش و گوشاره سه ری ئه و گه وره ی کردوون. ته نانه ت دوینی له ترۆپکی بییهوایی و توقینیشدا ئه م سۆسه یه ی دوایی له زهینیدا ورووژابوو. هه مدیسان له زهینی خۆیدا به هه موو شتیکدا چوه وه و خه ریک بوو ئاماده ی جهنگیکی تازه ده بوو که کتوپر تیگه یشت تووشی له رز بووه ته وه. ته نانه ت بیرکردنه وه له وهش که له ترسی پۆرفیزی پیترو فیجی ناپیاو و چه په لدا له رزی لئ هاتوه، زور له به ردلی گران که وت و خه ریک بوو هه لچیت. توقینه رترین کاری دونه یه بوو که بیه ویت هه مدیسان چاوی به و بووده له یه بکه ویتته وه. هه تا بلینت لئی بیزار بوو و ده شترسا ئاهه م بیزاریه ناشکرای بکات. به لام تووره یه که ی له ئاستیکدا بوو که ده سته بجن له رزه که ی پاشه کشه ی کرد. ئاماده بوو به پرواله تیکی سارد و لووتبه رزانه وه بچیته ژوور و به لینی دا تا ده کریت دهم نه کاته وه و ته نیا سه یر بکات و گوئی بگریت و لانیکه م ئه م جار هیا ن جله وی میشکی شیواو و گوشاره سه ری بگریته ده ست و هه رچۆنیک هه یه، هه وساره که ی له ده سستی خۆیدا به یلته ته وه. هه ر له م بیته و به ره یه دا بانگیان کرد تا بچیته نووسینگه که ی پۆرفیزی پیترو فیج.

ده رکه وت جه نابی پۆرفیزی پیترو فیج له نووسینگه که یاندا ته نیا ن. نووسینگه که، ژووریک بوو نه زور گه وره و نه زوریش بچووک؛ میزیکی گه وره ی نووسینی لئ بوو که خسته بوویانه به رده م قه نه فه یه کی پرووکیش مشه مایی، دۆلابیکی چه ندچه که جه یی و کتیبخانه یه کیش له

لايەكى ژوورەكەۋە بوون و چەند كورسسىيەكيش، كە گشستيان لە تەختەى زەردى بريقەدار و بەشئىك بوون لە مولكى مىرى. لە سووچىكى دىۋارى ئەۋپەپى ژوورەكەۋە يان باشترە بلين بارىكەدىۋارى ئەۋسەرى ژوورەكە، دەرگەيەكى داخراۋى لى بوو كە بىگومان لە پشتىيەۋە ژوورى دىكەشى لى بوو. پۇرفىزى پىترۇفيچ لەگەل ھاتتەژوورەۋەى راسكۆلنىكۇفدا دەرگەكەى بە دوايدا پىۋەدا و تەنيا مانەۋە. پۇرفىزى بە پوۋى كراۋە و خۇشەۋىستىيەكى بە پوۋالەت راستەقىنەۋە بەخىزھاتنى مېۋانەكەىي كرد و داۋى تىپەرنى چەند خولەككە جا راسكۆلنىكۇف تۋانى نىشانەگەلى پەشۇكاۋىيەكى ناروون لەۋدا بەدى بكات. وا ديار بوو پۇرفىزى كتوپر پەشۇكاۋە يان لە گەرمەى كارىكى نەينى و گرنگدا بە سەرىدا ھاتوون و ئىستەش وا سەراسىمە بوۋە.

– ئاە، ئەى ھاورپى ئازىزتر لە گيان! دواچار تەشسرىفتان ھىنا... بۇ بارەگەكەى ئىمە...

پۇرفىزى سەرى قسەى كردهۋە و ھەردوۋ دەستى بەرەۋ راسكۆلنىكۇف درىژ كردن.

– فەرموون، دانىشەن كاكە گيان... نەكا كەيفتان بەۋە نەين كە بە ھاورپى ئازىزتر لە گيان و... كاكە گيان بانگتان بگەن؟ لەم كاتانەدا فەرەنسسىيەكان دەلەن tout court، يان ھەر سادە و خۇمانە بىن باشتر نىيە؟ تكام وايە بە بىرپىزى لىك نەدرىتەۋە... فەرموون دانىشەن... ئەۋەش قەنەفەى پىكوپىكى بەندە...

راسكۆلنىكۇف دانىشت. بە درىژايى ئەۋ ماۋەيە نىگاي لە پۇرفىزى لا نەدابوو. گوتنى بارەگەى ئىمە و داۋاي لىبوردنى لەبارەى خۇمانەبىبوون و منگەمنگە فەرەنسسىيەكەى، ھەرھەموو تايبەتمەندىيە كەسسىيەكانى ئەۋيان ئاشكرا دەكرد. راسكۆلنىكۇف كەۋتبوۋە

گومانەو: ھەردوو دەستى بەرەو لام درنئز کرد، كەچى دەستى نەگرت و لە ساتى كۆتاييدا كشاندىيەو... ھەردوو كيان بە نىگا خەرىكى پشككىنى يەكدى بوون و ئەو ساتەش كە نىگايان گىرايە يەكدى، وەك برووسكە ڤوويان وەرگىرا.

- ئەو نامەيەم بۆ ھىناون... لەبارەى كاتۆمىرەكەو... فەرموون قوربان. ئاوا باشە يان ھەمديسان بىنوسمەو؟

- چى؟ نامە؟ ئەھا، بەلن، بەلن... خەمتان نەبى، باشە، باشە...

ڤۆرفىرى پىتروفيچ دەتگوت توشى شلەژان بوو. سەرەتا پەلەپەل شتەگەلىكى ڤىز کرد و پاشان نامەكەى وەرگرت و سەيرىكى کرد.

- بەلن، كىتەشى نىيە. ھىچى دىكە پىتويست نىيە.

بە ھەمان شلەژان و پەلەپەلىيەو قسەكەى تەواو کرد و نامەكەى خستە سەر مێزەكەى.

خولەكەىك تىنەپەڤى، ھىشتا خولەكەىك تىنەپەڤىبوو، بەدەم ھەلگرتى نامەكە و خستەناو چەكەجەو، خەرىك بوو باسى ئاسمان و ڤىسمانى دەکرد.

راسكۆلنىكۆڤ دووبارە دەستى پىن كۆردەو:

- وا بزەنم دويىنى گوتتان دەتەنەوئى چەند ڤرسىارىكم لىن بكن... جا فەرمىش... لەبارەى ئاشنايم لەگەل... ئەو پىرئىژنەى كە كۆژرا.

كتوپ وەك برووسكە بە زەينىدا ھات كە باشە بۆچى گوتم لام واى؟ دووھىمىن برووسكەش بەدواى ئەودا ھات: ئەى بۆچى دەبىن لەبەر گوتنى يەك لام واى ئاوا بشلەژىم؟

جا كتوپ ئەوھى بە دلدا ھات كە ئەو بىمتەمانەى و گومانەى لەو پەيوەندىيە كورته لەگەل ڤارڤىرىدا - چەند وشەيەك لە ماوھى دوو

خولەكى ئەو دىدارەدا- ھەستى پىن كىردىبو، لە چاوترووسكانىكا
شىۋەھىكى دىئاساى ۋەرگرتىبو و دەكرا گەلىك مەترسىدار بىت.
مىشكى جام بوو و ھەر ساتە و زىاتر ھەلدەچوو: ئاى لە نەگەتتە!
تووشى چ نەگەتتەك بوۋىن! ھاكا كەتنەكەم دا!

پۇرفىزى پىترۇفېچ لەژىر لىۋە ھە گوتى:

- بەلى، بەلى، بەلى! خەمتان نەبى، ھىچ پەلەمان نىيە!

پۇرفىزى بىشامانچ پىش و پاشى دەكرد و بە دەۋرى مېزەكەدا
دەخولايەۋە، ۋەك ئەۋەى تەزىا بىيەۋىت خۇى بگەنەتتە پەنجەرەكە و
لە پەنجەرەكەشەۋە بگەپتەۋە بۇ لاي مېز و چەكەجەكان؛ ھەندىك
جار نىكاي لە سەرنجى پىرگومانى راسكولنىكوف دەدزىيەۋە و بىرىك
جارىش رادەۋەستا و بە دەموچاۋىدا ۋاق دەبو.

لە كاتى ئەو سسورپانەۋەيەيدا، قەلافەتى بچوۋكى خىروخەپى، ۋەك
شىتىكى سەيروسەمەرە دەھاتە بەرچاۋ و چون توپىكى بچكولەى لى
ھاتىبو كە بە كىشت لايەكدا خىل دەبىتەۋە و بەر دار و دىۋار و
سوۋچەكان دەكەۋىت و ھەمدىسان دەگەپتەۋە.

- ھىچ پەلەيەكمان نىيە و كاتىش زۆرە! جگەرە؟ يان لەۋانەيە
خۇتان پىتان بى؟ فەرموون، لەم جگەرە ھەرزانانەى ئىمە بكىشن...

پۇرفىزى فەرموۋى جگەرەھىكى لە مېۋانەكەى كىرد و درىژەى پىندا:

- من ئىستە لىزە لە خىزمەتتەندام، ۋەلى خۇى ئەپارتمانەكەم
لەۋلايە، لەپىشت ئەۋ بارىكە دىۋارەۋە. ئەپارتمانەكەم دەۋلەت پىنى داوم،
ئىتر ئەمەش لە سەربەشىيەكانى^۱ پىشەكەى ئىمەيە. بەس ھەنوۋكە لە
دەرەۋەى بەرپۆۋەبەرايەتتە دەمىتتەۋە، ئاخىر دەبىن سەرھەتا دەستى

^۱ سەربەشى: سەرپىشىكى؛ ئەۋ بەشە زىادانەى كە بەۋى باروۋىخى تايىبەتتەۋە بە
موۋچەخۇر دەدرىن.

بیزه‌دا بهیتم... خو خانووی به‌لاشیش شتیکی باشه، وایه؟ پای نیوه چییه؟

راسکولنیکوف وهلامی دایه‌وه.

- به‌لی، شتیکی باشه.

جا ته‌ماشایه‌کی پارفیزی کرد که نامازه‌یه‌کی گالته‌چارانه‌شی تیدابوو.

- شتیکی باشه، زوریش باشه...

پورفیزی پیتروفیچ هیش‌تا هر خریکی پاته‌کردنه‌وی ئەم دوو وشه‌یه بوو، وه‌لی به‌جوریک وهک نه‌وه‌ی هاوکات بی‌ری له‌هزار شوینی دیکه‌ش بیت. دواچار به‌دهنگی به‌رز گوتی به‌لی، هر به‌راستی شتیکی باشه، جا هینده‌ش به‌رز که ده‌کرا بلتیت، خریکه‌هاوار ده‌کات. پاشانیش کتوپر چاوی بپییه راسکولنیکوف و پیک له‌دوروی دوو هه‌نگاویکه‌وه راوه‌ستا.

ئەم هه‌موو زورله‌خۆکردن و دووباره‌کردنه‌وه که‌مژانه‌یه‌ی بابته‌ی خانووی به‌لاش و سه‌ربه‌شیی پیشه‌یی نایاب به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌گه‌ل ئەو نیگا جددیه‌دا نه‌ده‌هاته‌وه که پورفیزی میوانه‌که‌ی پهن به‌گیر ده‌هینا.

به‌لام ئەمه ته‌نیا ئاگری توورپه‌ی راسکولنیکوفی کلپه‌دارتر کرد، نه‌یتوانی به‌ر به‌خۆی بگزییت و ده‌ستی به‌ململانییه‌کی ناراسته‌وخۆ و به‌گشتی بیباکانه‌کرد:

- ئەری ده‌زانن...

بهن‌پیشه‌کی چووه سه‌ر پرس‌یاره‌که‌ی، که‌م تا زور بویرانه له‌پارفیزی ده‌روانی و چیژیکی زوری له‌بویرییه‌که‌ی ده‌برد:

- لام وایه بنه مایه ک هه یه یان جۆره نهریتیکی یاسایی له نیتوان لیکۆلەر و شتدا که زۆر له دووره وه به خسته به رباسی بابه تیکی بینایه خ و پڕوپوچ یان لانیکه م جددی وه لئ نا په یوه ست، ده ست به هیرش ده که ن تا گومانی نه و که سه بره ویننه وه که لیکۆلینه وه ی له گه ل ده کۆی یان هۆشی به لاریدا ببه ن تا هیچ ناماده کارییه کی نه بی و به جۆری له جۆره کان له چه ک دابمالرئ. جا له و کاته شدایه که گورزیکی نازداری لئ ده وه شیتن و پرسیاره چاره نووس ساز و ترسنا که که ی به سه ردا ده کۆتن. راست ناکه م؟ به هه لدا نه چم له هه موو کتیب یان ریکاره کانتاندا باس له مه کراوه، وایه؟

- به لئ، به لئ... به س نه کا واتان زانیی له بهر نه وه یه که باسی خانووی به لاش و نه مانه م هیتایه ناوه وه... ها؟

پۆرفیری پیترو فیچ چاوه کانیی زیت کردنه وه و چاویکیشی داگرت. بریقه یه کی شاد و زیانه خرۆیانه که وته پوو خسارییه وه: چه چه کانی ته ویلی کرانه وه و چاوه بچوو که کانی گه شانه وه. وه ک نه وه و ابو له نا کاویکدا هیله کانی پوو خساری به رین بووبن و کتوپر له قاقای پیکه نینی دا، پیکه نینیکی درێژ و شیتانه. سه راپای له تاو هه یه جان و پیکه نین هه لده له رزی و هاوکات واقی به پاسکۆلنیکوفدا و پرمابوو. پاسکۆلنیکوفیش به زۆر پیکه نی، به لام کاتیک بینیی پۆرفیری به بیستی قسه که ی نه و به جۆریک له قاقای پیکه نینی داوه که خه ریکه ره ش داگه پیت، هه ستی قیز کردنه وه و قه لسی به سه ر پاریزه که یدا زال بوو. وازی له پیکه نین هیتا، پووی گرژ کرد، به رقه وه چاوی له پۆرفیری بری و به درێژیی نه و ماوه یه ی که نه و ده سه نه نقه ست پیکه نینه که ی درێژ ده کرده وه، چاوی لئ هه لته گرت. ده تگوت هه ردووک لا پاریزیان وه لا ناوه: پۆرفیری پیترو فیچ وه ک رۆزی پۆشن به میوانه که ی پتده که نی و دیار بوو نه سلن نا ره حه تی و په ستبوونی ئاشکرای میوانه که ی به لاوه گرنگ نییه. نا ره حه تنه بوونی پۆرفیری

له و دۆخه دا به لای پاسکۆلنیکوفه وه خالکی گرنگ بوو، بیرى هاته وه که پۆرفیری پیتروفيچ پيشتريش هيچ ناره حهت نه بووه و نهو، جه نابی کاکه پاسکۆلنیکوف، به نه گه ریکی به هیز ریک که وتووه ته ناو داوی نه وانه وه. له م نیه ونده دا شتیک له نارادا بوو که پاسکۆلنیکوف لینی بیتاگا بوو، مه به ست و ئامانجیک له پشت نه مه سه له یه وه بوو... پيشده چی هه موو پارچه کان له شوینی خویاندا بن و برپاریش بیت تا خوله کیکى دیکه په رده دابدريته وه و دونیای به سهردا ویران بیی...

پاسکۆلنیکوف هه ستایه وه و کلاوه که یی هه لگرت و ریک چوه سهر مه به ستی سه ره کی:

- پۆرفیری پیتروفيچ...

پته وه ستی به قسه که ی کرد، گه رچی به ته واویش له قسه که یدا توورپیی به دی ده کرا.

- دوینی فرموتان چه ز ده کن من سه رتان لی بده م بۆ لیکۆلینه وه...

به چه ختله سه ره کردنه وه یه کی زۆره وه گوتی لیکۆلینه وه و دریزه ی بی دا:

- ده ی، منیش هاتومه ته خزمه تان. ئیسته نه گه ر ده تانه وی شتیکی تایبه تم لی پیرسن، فرموتان ده ی! نه گه ریش داوا یه کی تایبه تیان نییه لیکه پین برۆم، چونکه کاتیکی وام به ده سه ته وه نییه... ده بی بچه رپۆره سمی ناشتنی نه و پیره میرده چاره ره شه ی که گالیسه کردی به ژیره وه... خوشتان... ده یناسن و ئاگادارن...

هیشتا دوا هه مین په ستی ته واو نه کردبوو له وه په ست بوو که بۆچی وای کردوه و جا له وهش که په ست بووه، زیاتر توورپه بوو:

– ئىتر تاقەتى ئەم شىتانەم نەماو، تىدەگەن؟ شىتەكە تازە نىيە، دەمىكە حالەم خراپە!... ھەر لە بنەرەتەو نەخۇشىيەكەم لەبەر ئەم شتانە بوو!... بە كورتىيەكەى...

قىروھووپى چووبووھ ئاسمان، ھەستى دەكرد نەدەبوو باسى نەخۇشى بەيىتتە ناوھوھ... نا، ئىرە شوينى ئەم قسانە نەبوو...

– بە كورتىيەكەى، تىكايە يان لىكۆلىنەوھەكەتان بەكەن يان ھەر ئىستە واز بىنن و لىگەپىن بىرۇم... وەلى گەر بىرپارە لىكۆلىنەوھەم لەگەل بەركى، تىكايە با رىكۆپىك و بەپنى رىكار بى! رى نادەم بە جۆرىكى تر بى، كەواتە لای تو خۇش، چونكە ئىمە وا دىارە بەم جۆرە ھىچ بە ھىچ ناكەين.

– خوايە گىيان! ئىوھ چىتا لى قەوماو، ئەم قسانە چىن؟ من چى لە ئىوھ بىرسم ئاخىر؟

دەنگ و تەنانەت رووالەتى پۇرفىرى پىترۇفىچ زەوى تا ئاسمان گۇرابوو. ئىدى ھىچ ھىلكەھىلكىك لەئارادا نەبوو. سەرلەنۆئ دەستى كردهوھ بە جىرتوفرت بەمسەر و بەوسەردا. شىلەزاوانە بە دەورى پاسكۆلىنىكۆفىشدا دەسوورايەوھ و بە پەلەپرووزى ھەولى دانىشاندىنى دەدا:

– ئاخىر پەلەتان چىيە، خۇ ھىچ پەلەيەكمان نىيە، ئەم قسانە ھىچ بايەخىكىان نىيە و تەنيا ھەلىتوپەلىتن! نازانن چەندە دلخۇشم كە دواجار سەرىكتان لى دام... ئىوھ لىرە تەنيا ميوانى منن! بە گەورەيى خۇشىتان بىمبورن بۇ ئەو پىكەنىنە نەفرەتتە جەنابى رۇدىون پامانۇفىچ، پامانۇفىچ؟ رىكەم گوت... من زوو دنە دەدرىم، ئىوھش بەو ئامازەپىكردنە وردەتان خراپ ختووكەتان دام... باوھ پەرموون، ماوھەكە وەك ئەوھى كەلەكىك بىرووخن دەدەمە قاقاي پىكەنىن و نىو كاتزمىرى دەھىلكىتەوھ... دەترسم لە كتوپرىكدا ناوسكم بىرى و بمخا.

بۇچوونى ئىۋە ھۆكارەكەي چىيە؟ بۇچى ئىمە ئاۋھايىن؟ يانى بابەتېك يان پىرسىكى گىشتىش نىيە كە بۇ ئىمە جىسەرنىج بىن و بمانەۋى قسەي لەسەر بىكەين؟ يان لەۋانەيە ھۆكارەكەي ئەۋە بىن كە ھىندە راستكۆين نامانەۋى مەمكەمژە لە دەمى يەكتىرى بىتتىن؟ چى بلىم، من تىا ماوم. ئىۋە چى دەلىن؟ ھا؟ خۇ ھىشتا كىلاۋەكەشتان بە دەستتانهۋەيە! تىكا دەكەم داينىن، ئاۋھا ۋەك ئەۋە ۋايە نىيازى رۇيشتتاتان ھەبىن و من پىنى ناپەھەت دەبىم... خۇ من، بە پىنچەۋانەۋە، زۇر زۇر بە ھاتتاتان دلخۇشم..

راسكۆلىنىكۆف كىلاۋەكەي داننا. ھىشتا بىدەنگ بوو. بە رۇوخسارى جىدى و ناۋچاۋى چىچەۋە بىن ئەۋەي قسەيەك بىكات كۆينى بۇ ۋەپەۋە ناپوون و بىماناكانى پۇرفىرى پىترۇفىچ دەگرت. ھەر بە راستى يانى دەيەۋى بەم ھەلىتوپەلىتە كەمزانەيە ھەست ۋەھۇشم پەرت بىكا؟

پۇرفىرى پىترۇفىچ چوۋەۋە سەر قسەكانى پىشتىرى:

— قاۋەتان بۇ بانگ ناكەم چونكە ئىزە شىۋىنى ئەۋە نىيە. ۋەلىن زىانىكى تىدا نىيە پىنچ خولەكى لەگەل ھاۋرىكەتاندا بە خرابى بەسەر بەرن و جەۋىك بگۇرن! خۇتان ئاگادارى بەرپىسىارىيەتتە ۋەپەزكەرە ئىدارىيەكانن خۇ! بە راست، نەكا بەۋە بىزار بىن كە بەردەۋام ھاتۇچۇ دەكەم! شەرمەزارم، بىپوون ئازىزا! بە ھىچ شىۋەيەك نامەۋى ناپەھەتتان بىكەم يان لە خزمەتتاندا بىشەرمىيەك بىۋىترى... ۋەلىن جۈۋە بۇ من لە نانى ئىۋاران پىۋىسىتتەرە. دايمە دانىشتووم و ئىستە زۇر دلخۇشم كە دەتوانم پىنچ خولەكى بە دەۋرى خۇمدا بسوۋرپىمەۋە... گىرۋەي مایەسىرىم... لە بەرنامەمدا بوو بە ۋەرزىش چارەي بىكەم. دەلىن پەدار و پراۋىژكارانى سەر بە ھەر پىنگە و پەيەك كە ئىۋە بىلىن دەچنە ھۆلەكانى ۋەرزىش و ھەمووشىيان مەراقىيان پەتپەتىنە! بەلى دەي... چىيى پىن دەلىن؟ شىتە

سەيروسەمەرەکانی زانستی مۆدیرن... بەلێ... بەس ئەرکی کەسێی من لێرە لیکۆلینەوێه و کۆمەلێ رێوشوونیی ئیداری و... کە جەنابی پایەبەرزیشتان ئێستە قسە لیکۆلینەوێهتان هێتایە ناوێه. وەلێ دەرفەت بەدەن ناماژە بە خالیک بکەم، جەنابی راسکۆلنیکۆفی بەرپێز... لیکۆلینەوێه زۆر بەی کات لیکۆلەر تووشی سەرەگیژە دەکا نەک ئەو کەسە لێ کە وەلام دەداتەوێه! ئێو بە وردی و ژیری و زیرەکی بپێرەتەوێه زۆر لە کاتی خۆیدا ناماژەتان بەم خالە کرد...

راسکۆلنیکۆف هێندە ییری دەهات وەها ناماژەیهکی نەکردبوو.

– ئەرێ دەی، مۆرف تووشی سەرەگیژە دەبێ! دایمە خۆش یەکهاوی و بە هەمان پێتمەوێه، وەک پەمبەرمبێ تەپل! هەلبەتە هەندێ چاکسازی لە ئارادان^۱، بەس وا دیارە تەنیا بپیارە ناوینشانەکان بگۆرێن، هاها! بە گوتە خۆشتان لەبارە ی نەریت و پیکارە یاساییەکانی ئێمەشەوێه بەو زیرەکی و هۆشیارییەتەوێه هەر راستان فەرموو و من سەد لە سەد هاواراتانم. هەر بەرگومانیکێ عەوامیش بێ، تەنانت گەر لەو جووتیارە دەبەنگانەش بێ، دەزانی لیکۆلەران سەرەتا بە شتگەلێکی ناپەیوەستەوێه دەست پێ دەکەن تا بەرانبەرەکیان لە چەک دابمالن. هەر بە راست دەربڕینیکێ سەنجراکیشتان بەکار هێتا! جا دواتر گورزیکێ نازداری لێ دەوێشین، هاها! ئەمەش لە دەربڕینە خۆشەکانی ئێو بوو، هاها! یانی هەر بە راستی ئێو واتان زانی من قسە خانووی بەلاشم... بۆ ئەمە هێتایە ناوێه؟ هاها! کەسێکی قسەخۆش ئێو! باشە، باشە! هەر لێرە کۆتایی پێ دەهێنم! ئو، ئێستە مادام قسە هاتە ئێرە شتیکی تریش هەیه کە دەمەوێ پێتانی بلێم! بەلێ، ئاخر قسە قسە بەشوین خۆیدا دێن! ئێو باسی شیوازی کاری ئێمەتان کرد، ئائەم لیکۆلینەوێه

^۱ ناماژەیه بە چاکسازییە دادوهرییهکانی سالی ۱۸۶۴ی پروسیا لە پێناو جیاکردنەوێه سیستەمی دادوهری لە خزمەتگوزارییە سقیلییەکان. «و. ف.»

فەرمی و شتانه. بەس بۆ شتیوازی فەرمیی کارهکه کهلکی هیچ کهسێ دهگرێ؟ زۆربهی کات تهنیا خۆماندووکردنه! هه ندێ جار مرقوف له دهمهته قینیهکی هاوڕێیانوه زیاتری دهست دهکهوێ تا لینگۆلینهوه بهکی فەرمی. خۆ لینگۆلینهوهی فەرمی هه لئاین و هه ر کات بهتوێ دهتوانی دهستی پێ بکهی. با خالی کوتاییشی رابگهیهنم، باشه له بنه پهدا ئهم لینگۆلینهوه فەرمیه چیه؟ خۆ لینگۆله ر هه ر وا ناتوانی له سه ر کاری فەرمی راوه ستنی! وهک ده لێن لینگۆلینهوه هونه ره، جا ده بێ نازادیی کاری هونه ریی هه بێ. به کورتیه که ی شتگه لیککی وا... هاهاها!...

پۆرفیزی پیترو فیچ بۆ خوله کینک پشوو ی دا. تا ئه و ساته هه ر رسته ی بیسه روبه ر و پووچی پیکه وه نابوو و تهنیا و تهنیا له و نێوهنده دا یهک دوو قسه ی دوودیو و ناروونی فری دابوون که دهکرا واتایهکیان هه بیته، پاشانیش هه ر درێژهدان به و چه نه بازیه بیمانایه. ئیدی هه ر خه ریک بوو به و پینه خروپه ره بچووکانه یه وه به ژووره که دا جرتوفرتی دهکرد و سات دوا ی سات خیراتر هه نکاوی دهنا. چاوی برپیووه زهوی، دهستی راستی خستبووه پشتی و کاتی قسه کردن به دهسته چه پی ئاماژه ی دهکرد، به لام ئاماژه کانی له گه ل ئه و قسانه دا که دهیکردن، به شێوه یه کی زۆر سه یر نا ته با بوون. راسکۆلنیکوف کتوپر سه رنجی چووه سه ر ئه وه ی که پۆرفیزی پیترو فیچ به دم پیاسه کردن به ژووره که دا، لانیکه م دوو جار یه ک له نزیک ده رگه که وه راوه ستاوه و یه ک خوله کینک گوێی هه لخستوه. له به رخۆیه وه بیری کرده وه: تو بلتی چاوه رنی چی بێ؟ چاوه رنی چیه؟

- راست ده که ن ئیوه! راست ده که ن...

پارفیزی پیترو فیچ، سه رخۆشانه دهستی کرده فره رپسی و نیگایه کی روون و ساده ی گرته راسکۆلنیکوف. راشکاوییه که ی چاوه روانینه کراو بوو و بووه هۆی ئه وه ی راسکۆلنیکوف له رزی لێ بنیشیت و دهست و پێی کۆ بکاته وه.

- ته‌او هقی خۆتانه به پیکاری ئیداری و شیوهی فرمی و گالته‌جارانه‌ی کاره‌کانی ئیمه پینکه‌ن، هاهاها! تهنیکه ئالۆزه ده‌روونش‌یکارییه‌کانی کاره‌که‌ی ئیمه، لانیکه‌م چهند دانه‌یه‌کیان، زۆر زۆر گالته‌جارانه‌ن و تهنانه‌ت له‌وانه‌شه‌ بیکه‌لک بن، به‌تایبه‌ت نه‌و کاته‌ی که زۆر شیوه‌ فرمییه‌که‌ی به‌هه‌ند وه‌ربگیریت... به‌لن... دوباره‌ خه‌ریکم باسی شیوه‌ی کاره‌که‌ ده‌که‌م: باشه، وای دابنن که گریمانه‌ی من ئەمه‌یه، یان باشتره‌ بلیم گومانم کردوه که فلانه‌ که‌س له‌ فلانه‌ دۆسییه‌دا له‌ژێر ده‌ستمدایه، تووشی تاوانیک شتیک بووه... ئیوه‌ خویندکاری مافن؟ ده‌تانه‌وئ بینه‌ پارێزه‌ر...

- به‌لن، خویندکاری ماف بووم...

- باشه، باشه، که‌واته ئەمه‌ش وانیه‌کی بچووک بۆ داهاتووی ئیوه، هه‌له‌به‌ته‌ من هه‌دم نییه‌ وانته‌تان فێر بکه‌م، جا له‌ باریکدا که ئیوه‌ وه‌ها کوتاریکتان له‌باره‌ی تاوانه‌وه‌ نووسیوه‌ و چاپیش کراوه‌! نا، من ته‌نیا له‌ دیده‌ کرده‌ییه‌که‌وه‌ نمونه‌ ده‌هینمه‌وه. ده‌ی، له‌ ئیوه‌ ده‌پرسم، ئەگه‌ر من فلانه‌ که‌س به‌ بکوژ دابنیم، بۆچی ده‌بی له‌ کاتی‌کدا که هینشتا هیچ نه‌بووه‌ و دۆسییه‌که‌ به‌ره‌و پێش نه‌چووه‌، بیخه‌مه‌ دل‌ه‌راو‌کێوه‌ و مینشکی تینک بده‌م؟ باشه‌ گریمان به‌لگه‌ و شاهید و هه‌موو شتی‌کی‌شمان هه‌بوو، ئە‌ی نه‌و په‌له‌یه‌مان له‌ چی؟ له‌وانه‌شه‌ دۆسییه‌یه‌ک وا بخوازی که تا زوه‌ کابرا ده‌ستبه‌سه‌ر بکه‌ین، به‌س خۆ هه‌موو دۆسییه‌کان وه‌ک یه‌ک نین! که‌واته‌ گه‌ر کیش‌یه‌که‌ نه‌بی، بۆ لینه‌گه‌ پێم کابرا بۆ خۆی سووپیک به‌ ده‌وری شاردا بدا؟ هاهاها! وه‌لن دیاره‌ که‌ ریک له‌ مه‌به‌ستی قسه‌که‌م تینه‌گه‌‌یشتن، که‌واته‌ لینگه‌‌پێن زیاتر بیکه‌مه‌وه. ناخر گه‌ر هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بیکرم، له‌وانه‌یه‌ خراپتر بی و په‌ناگه‌یه‌کی ناکاریم بۆ دروست کردبێ، هاهاها! ئە‌ی هاوار، ئە‌وه‌ پنده‌که‌‌ن؟

راسکولنیکوف له بیرى هەر شتیکدا بوو بى له پینکەنین. به لىوی پینکوشراوهه بیجوله دانیشتبوو و دهتگرت چاوه تادارهکانیشی به زنجیر به چاوی پۆرفیزی پیتروفيچهوه بهستراون.

— بهس له راستیدا کار دهگاته شوینگەلن که بۆتانم باس کرد، بهتایبەت له گەل هەندى که سدا. دەى هەزار جۆر که سمان هەیه، که چى ئیمه تەنیا یەک پینکارمان هەیه! ئەو شتەى تر که ئیستە خستتانه بهر باس، مەسەلەى بەلگەیه. وەلئى ئازیز، گریمان بەلگەشمان هەبى، بهس خۆ بەلگە شمشیریکى دووده مە. من لیکۆلەرم و دانى پیندا دەنیم که منیش مرقوم و لاوازا! دەمەوى دۆسسییه که مەتا بلنى تۆکمە بى و هەموو شتیکى، وەک دەلین، وەک هاوکیشەیه کی بیرکاری پوون بى. بەلگەیه کم دەوى به پوونى دوو جارن دوو یەکسانه به چوار، به بى چەندوچۆن! ئیستە گەر هەستم و هیچی هیچەنە بوو به رانبه ره که م دەستبه سه ر بکه م، جا با دلنیاش بى که ئەو بووه، به ئەگەریکی زۆر هەلى شکاندەنەوى بەلگە که م به سه ر ئەودا له کیس خۆم داوه. بۆچی؟ چونکه به م جۆره ئەوه منم که دۆخه که ی بۆ دیاری ده که م. هەلومەرجه دەروونیه که شى ئەمه یه: یه کلاییم کردووه تەوه و هیوریشی ده که مەوه. ئەوسا چى ده کا؟ له من دوور ده که ویتەوه و ده خزیتە قه پاغه که ی خۆیه وه، دواجاریش بۆى دەسه لمى که تەنیا دەستبه سه ر کراوه و هیچی دى. دەلین دواى دەسپینکی جهنگى ئالما^۱ خەلکی تیگەیشتووی سواستوپل له وه تۆقیبوون که نه کا دژمن دەست به هیرشى راسته وخۆ بکا و له چاوترووسکانیکدا شاره که بگرئ. وەلئى کاتى بینیان دژمن جارئ خەریکی که مارۆدانى شاره و تازه به ته مایه

۱. سوپای پروسیا دواى شکستەپێنان له جهنگى ئالماى کریمه له سالى ۱۸۵۴دا به ره و سواستوپل پاشه کشى کرد و هیزه هاوپه یمانه کانى ئینگلیز و فه ره نساش شاریان که مارۆ دا، ئەمه ش سالیکی خایاند. که وتنى سواستوپل دواى سالیکی زیانیکی قورسى به هەردوو نه یاره که گە یاند. «و. ف»

خندهق' لی بدها، وهک ئەوه وابوو خوا دونیای بئ دابن. دلخۆش بووبوون و ئارام، چونکه جارئ ئیتر کارهکه لانیکه دوو مانگی دهخایاند و کاتی دهویست تا که مارۆدانه که بگاته ئەنجام. خۆ دیسان خهریکن پیدهکهزن! باوه ر ناکن، ها؟ ههلبهته ئیوه ههقی خۆتانه، بهلئ ههقتانه! ئەمانه نمونهگهلی زۆر تاییهتن، قهبولمه! وهلئ نازیز، دهبن ئەوهمان له بهرچاوبین که ئەو دۆسییه گشتیانه بوونیکه دهرهکییان نییه تا لات وایی شیوازه یاساییهکان و پیکار و ئەم جۆره شتانهیان بهتاییهت بۆ ئەوانه دانایی، بۆچی؟ چونکه ههر دۆسییهیهک، بۆ نمونه ههر تاوانئ، ههر لهگهڵ پرودانیدا، دهبیته بابهتیکه تاییهت و تهنانهت ههندی کاتیش هینده ریزهپهه که تا ئیسته هاوشیوهی ئەوه پروی نه دایی، ههندی جاریش بهسههاتهکان زۆر گالته جارانه و مایهیی پیکهنین دینه بهرچاوب. وهلئ گهر ههر وا واز لهم کاکه بهرگومانه بهریزه بهینم، زۆری بۆ نههینم، زووزوو بانگی نهکهمه ئیره و له خۆرا نارهحتی نهکهم و تهنیا وا بکهم که تیگا یان لانیکه ههر ساته و له ترس و دلهپاوکتی ئەوهدا بئ که من ههموو شتی دهزانم و شهو و پوژ چاوم لهسهههتی، بهردهوام له باری توقین و دلهپاوکتیدا دهمینیتوه و ئاخرییهکهی بهیهجاری لهسهههتی دهدا و به پئی خۆی دیته لام. لهوانه شه وا بکا که ههموو شتی وهک دوو جارن دوو یهکسانه به چواری ریسایه بیکاریهکانی لی بئ و تهواو... باشه چی لهمه باشتر؟ گهر بهرانبههکه شمان تهنانهت لادیی و شتیش بئ ئەنجامه که ههر ئەمه دهبن، چ جا بکا به مروقه تیگهیشتوه ئەمرویهکان، لهگهڵ ئەوانه دا ئیتر قسهی تیدا نییه و به دلناییهوه سهه دهگرئ! زۆر گرنگه هاوپی، که تیگهین بهرانبههکه مان ئاستی تیگهیشتی چۆنه و چهنده حالی دهبن! پاشانیش مهسهلهی مهزاج، با مهسهلهی مهزاجیش لهبیر نهکهین! ههموو تاوانکارهکان به جۆری له

۲. خندهق: که نهک؛ کهنده؛ کوزک؛ تایی؛ خههههه؛ چالی دریز و دهستکرد.

جۆرهكان نەخۆشن، توورە و مەزاجین!... زۆریش بەدبین! ھەلبەتە ئەمە بۆ ئیمە دەستکەوتە. کەواتە بۆچی خەمی ئەوەم بێ کە بەرانبەرەگەم ئازاد بێ و بۆ خۆی بە شاردا سەرگەردان بێ! ھەقمان چییە بەسەرییەو؟ لینگەرئ پیاسەیی خۆی بکا! خۆ من باش دەزانم خستوو مەتە داوھەو و بېاریش نییە لە دەستم دەریچێ. کۆیی ھەبە تا بۆی بچێ؟ ھاھاھا! دەریچ بۆ ھەندەران؟ گەر پۆلەندی بێ ئەو ھەیان پێی تێدەچێ، ھەلئ لیزە شتی وا نییە، بەتایبەت لەبەر ئەو ھەمی من چاوی لەسەر ھەلناگرم و بۆ پارێزیش ھەنگاوی پێویست دەنیم. جا کئی نالئ بەرھ و قوولترین و تاریکترین کونج و کەلەبەرەکانی ولاتە کە ھەلنایب؟ بەس خۆ ئاگادارن کە ئەو شوینانە پەناگەیی موزیکەکانن، بەتایبەت موزیکە نالەبار و بێریزەکانی پووس! کەسی ھێژای ئیستەیی بەبێ دوودلی وای پێ باشترە بچیتە سووچی زیندان نەک ببیتە ھاو دەمی بوونەوەرگەلئکی سەیروسەمەرەیی وەک موزیکەکانی ئیمە. ھاھاھا! بەس ئەمە ھەمووی لاقردی و قسەیی پووالەتییە. ئەسلەن کیشە ئەو ھەبە کە ئەو شوینئکی نییە بۆی بچێ، مەسەلە ئەو ھەبە لە پووی دەروونشیکارییەو ناتوانی لە دەستم ھەلئێ، ھاھا! گیانم، دەروونشیکاری، ئای لەو زاراو ھەبە! بە کورتییە کەیی رێساکانی سرووشت دەست و پێی دەبەستتەو. تا ئیستە دیوتانە چۆن پەپوولە بە دەوری مۆمدا دەخولیتەو؟ ئەویش وەک ئەو پەپوولە ھەبە دەوری مندا دەخولیتەو و دەخولیتەو. ئازادی، بۆ ئەو گرنگییە کەیی جارانی لە دەست دەدا. دايمە میتشکی جەنجالە، دەگیریتە ئەم گۆلە ھەبە، تا سەر ئاستی مەرگ خۆی دەخواتەو و پێچ دەداتە خۆی! جا خۆی بەرھەبەرە مەسەلە کە وەک دوو کەرەت دوو ھەبە کسانە بە چوار لئ دەکا... تەنیا دەبێ کاتی پێویستی بەدەینی... بە درێژایی ماوھە کەش بە دەورمدا دەخولیتەو، نزیک و نزیکتر دەبیتەو و کتوپر دەکویتە داوھەو و منیش دەیکەمە پاروویکی چەورا! وای چ چێژئکی ھەبە! ھاھاھا! باوەر ناکن، نا؟

راسکۆلنیکۆف وهلامی نهدهدایهوه. هیشتا هەر وا بیتجوله و رهنگهپهرو دانیشتبوو و به هه مان گرزی و جدیدیتهی پیشترهوه له پروخساری پۆرفیزی رامابوو. سه رما گیانی ته نییه وه و له به رخۆیه وه بی ری کرده وه: به لئ، وانه یه کی باشی پهن دام! ئیتر نه و یاری مشک و پشیله یه ی دوینی کوتایی هات، قسه له وه دا نه ماوه! خو ئه یه زۆر له وه زیره کتره و ده یه ی من تییگه م که زیره که!... که واته به دوا ی شستی که تره وه یه. باشه، به دوا ی چیه وه یه؟ نا، ته نیا خه ری که خو مان دو و کردنی، کاکی خو م! ئیسته بۆ نمونه ده ته ی من بترستی و فریوم به ده ی؟ ده ست خالییه و هیچ به لگه یه کت نییه! نه و که سه ش که دوینی بینیم هیچ بوونی که ده ره کی نییه. خو دیاره که ده ته ی گنژم بخه ی، میتشکم تیک به ده ی و بمخه یته دا وه وه! به س نه یخۆی تاله، قسه کانت حسینی که وایان بۆ نا کرئ! باشه بۆچی له م نیه ونده دا سه ره داوی دامن؟... له وانه یه هه ره به ره نه وه بووی که زوو هه لده چم! نا کاکی خو م، به که لک نای، ئیسته تا پیت خوشه داو بنیره وه... ده ی، با بزانی چیت له ژیر سه ردا بووه به م دا وه ت...

راسکۆلنیکۆف هه موو توانای کو کرده وه و توندوتۆل خۆی ئاماده کرد تا پرو به پروی نه هه مه تیه کی تۆقینه ر و ناروون بیته وه. چه ند جار ی که ته واو حه زی کرد بوو په لاماری پۆرفیزی بدات و هه ره له جیه یه بیخنکینیت، له و کاته وه ی هه نگاوی نابووه ژووره که وه ئاله م هه لچو نه چله ونه کرا وه ده تر سا. هه ستی ده کرد ده می ته واو وشکه، دلی له سنگیدا ته په ته پیه تی و ته نانه ت ده می که فی هینا وه ته وه. به لام هیشتا له سه ره بریاره که ی خۆی بوو که تا کاتی خۆی ورته ی لیه نه بیت. تیگه یشتبوو له هه لومه رچی هه نوو که یی نه ودا تا که سیاسه تی باش ته نیا نه م بیده نگی و چا وه پروانییه یه، چونکه له جی چه نه بازی نابه جی به بیده نگی نه یاره که ی ده که یه نیته بنه سه ست و ناچار ی ده کات دوا جار

لە جىيەكدا پەننەكە بدات. لانىكەم هيوادار بوو بىدەنگىيەكەى وەھا ئەنجامىكى ھەبىت.

– نا، وا ديارە بروتان بە يەك قسەم نەكردووہ و واتان زانیوہ ھەمووی لاقردى^۱ بووہ...

پۇرفىرى پىترۇفيچ سەرلەنوئى دەستى كردهوہ بە زۇربلىقى. سات بە سات زياتریش دەگەشايەوہ و ھەر وا گالتەچارانە پىدەكەنى. ھەمدىسان بە ژوورەكەدا كەوتەوہ گەپان:

– باشە، لام وایە بۇ ئەمەش ھەر ھەقى خۇتانە. كارى خواش بە جۆرىكە كە ئەم سەروسەكوتەى من تەنیا ئەوانى تر دەخاتە پىكەنن؛ گەپچاپرى ئافراندووہ و دەستیشى خوش! وەلى مۇلەت بدەن رايىگەيەنم و چەندبارەش رايىگەيەنم كە ئىوہ جەنابى پاسكولنىكوفى ئازىز دەبن لە منى پىرەمىرد ببورن! ئىوہ جارئ زۆر گەنجن و وەك دەلئىن تازە ھەنگاوتان ناوہتە تەمەنى گەنجىيەوہ، لەبەر ئەوہ، لە ھەموو بابەتئىكدا ئەقل دەخەنە پىشەوہ. گەنچەكان ھەموویان وان. وردى ئەقلى چەتوون و سەرنجراكىشى ئەنجامگرى و بەلگەھىنانەوہ شاگەشكەتان دەكا. پىك وەك ئەو راوئىژكارە سەربازىيە ئەترىشيانە^۲ كە ھەلبەتە ئەگەر تىگەپىشتە سەنوووردارەكەم لەبارەى جەنگەوہ يارىدەرم بى: بەپىزان لەسەر كاغەز شكستيان بە ناپلئون ھىتابوو و دەستبەسەرىشيان كرددبوو و لەوى لە نووسىنگەكەياندا بەوپەرى وردى و بەلگاندەوہ دونىايەك نەخشەيان دانابوو. بەس كوتايىەكەى چى بوو؟ جەنرال مەك و ھەموو ھىزەكەى لەلايەن ناپلئونەوہ

۱. لاقردى؛ ھەنەكچىيەتى؛ جەفەنگبازى؛ رابواردن؛ چوختىيەتى

۲. ئەم راوئىژكارانە ئەندامى شورائى پاشايى جەنگى ئەترىش يان ھەمان Hofkriegsrat بوون كە بەرپۆئەبەردنى كاروبارى سوپايان لە ئەستودا بوو. «و.

ف»

دهستگیر کران، هاهاها! ناخ، جهنابی راسکولنیکوف، خۆ ئهوه پیند دهکه نهن، به منی که تهنیا که سینی ئیداریم و وا خاریکی فهرمایشتگه لیکم و به میژووی جهنگ نمونه دههینمه وه! وهلی چی بکه، زانستی سهربازیش بوو ته خالی لاوازی من و نازانن چهنده شهیدای خویندنه وهی میژووی جهنگه کانم... هر له بنه په ته وه هه له م کرد هاتمه ناو ئه م کاره، به له بهر چا و گرتنی به هره ئه م کاره بۆ من نه کراوه! هر له سه ره تا وه ده بوو بچه نیر سوپاوه و دهستی خۆم گیر بکه، شوینی من ئه وئیه! ناپلیونیکم لئ دهر نه ده چوو، وهلی خۆ هر ده بوومه سه ره نه گیک، هاهاها! باشه، نازین، ئیسته لیکه رین هه موو راستیه که تان پین بلیم، له باره ی ئه و دۆسیه تاییه ته جیمه به سه ته وه! نابن چا و له ئاست دوو شت دا به خین: حه قیقه تی ئاماده و سرووشتی مرۆف. ئه مانه پرسگه لیکه گرنگن و هر به راستیش جینی سه رسامیه که چون هه ندیک جار وردترین گریمان ه و ئه گه ره کان به درۆ ده خه نه وه! گوی له قسه ی منی پیره میز بگرن، قسه که م جدیدییه...

پورفیری پیتروفيچ به حال سی و پینچ سال ده بوو، به لام که ئه مه ی گوت وه ک ئه وه وابوو له چرکه ساتیکدا ته مه نیکی تیه راندبیت، ته نانه ت ده نکیشی گۆرا و له شیشی گرمۆله.

— جا من که سینی راشکاویشم... راشکاوم ده ی، ها؟ بۆ نیم؟ ئیه راتان چیه؟ خۆم وا ده لیم زوریش راشکاو و بیچی چوپه نام. وا له خۆرا و به راشکاوی هه موو شتیکتان پین ده لیم و چاوه رتی هیه پاداشتیکیش

۲. ده سته سه رکردنی جه نه رال مه ک و هیزه کانی له لایه ن ناپلیونه وه، بووه هوی سه رکه وتنی ئه مرآتورییه تی فه ره نسا له مملانی نیوان سوپای هاو به شی پروسیا— ته تریش له ئه شترلیتزدا. تۆلستویش هاوکات له گه ل چاپوونی زنجیره یی تاوان و سزادا، له یه که مین به رگی پۆمانی جهنگ و ناشتی دا په رژایه سه ر ده سته سه رکردنی مه ک و لیکه وته کانی. «و. ف»

نېم، ھاھا! باشە، خەرىك بووم پامدەگە ياند: من لام وايە ئەقل شىتىكى ناوازيە، ھەك دەلېن رازىتەرى سىرووشتە و لە ژيانىشدا مايەي دلخۇشىيە. جا ئەم ئەقلە چ فرۇفېلىكى نامادەشى لە ژىر سەردايە! ھەر لەبەر ئەو ھەشە كە ھەندى جار زۆر ئاستەمە بۇ لىكۆلەرە داماوەكان تىيگەن لە كوئى كارەكەدان، بەتايبەت لەبەر ئەو ھەندى جار ئەوانىش جەلەكە دەدەنە دەست سۆسە و خەيال، ئاخىر ئەوانىش ھەرچۇنى بى دواجار مرقۇن! ۋەلى دەي، ئەو سىرووشتە كە دىتە پىش و لىكۆلەرە داماوەكەي ئىمە پزگار دەكا! بېرىان لەمە نەكردوۋەتەو ئەو گەنجەنى كە خۇيان دەسپىرنە دەست ئەقل و زىرەكى، ھەموو بەربەستەكانى سەر رېگەيان رادەمالن! ھەر خۇتان دوئىنى زۆر زىرەكانە و ھەلبەتە بە تۇزى فرەزانىيەو ئەم دەربېنەتان فەرمو! قەبوولمە، چەند درۆيەكېش رېز دەكا بەرېزەكەي ئىمە، يانى مەبەستەم ھەمان بەرگومانى تايبەتى دۇسىيە جىاوازەكەيە، ھەمان تاوانكارە نەناسراۋەكەمان... جا درۆي چاكېش دەكا، يانى بەوپەرى زىرەكى و ئاقلېيەو درۆ دەكا. ۋاش دەردەكەوئى كە سەركەوتنەكەي يەكلايىكراۋەيە و ھاكا مېۋەي ئەو ئەقل و زىرەكېيەش كەوتە كۆشىيەو، كەچى لە شوئىنىكى زۆر سەرنجراكىشدا كە بە خەيالى ھېچ كەسىكدا نايىن، ھاوپىكەي ئىمە دەبوورېتەو! دەي، ھەلبەتە نەخۇشى و گەرمای ژوور و ئەمانە ھەمووى لە لايەك، ۋەلى ھەرچۇنى بوو، ئەو خۇبەتى كە تۆوى ئەو بۇچوونەي لە زەينى ھەموواندا چاندوۋە! درۆكردنەكەي بېۋىنە بوو و چ درۆگەلىكى دەرجە يەكېشى رېز كردن، كەچى سىرووشتە مرقۇيەكەي لە بەرچاۋ نەگرت! ھەر ئەم لە بەرچاۋنەگرتەي سىرووشتېش بوو كە دەستىي ئاشكرا كرد. لە ھەلومەرجىكى تىرىشدا ھەمدىسان ھەوسار دەداتەو دەست ئەقل و زىرەكى و زىادەپۇي دەكا، يانى ھەمدىسان دەكەۋىتەو نېو داۋى زىرەكېي خۇي و ئەم جارەيان بە جۆرى لە جۆرەكان بە كەسى پادەبوورى كە گومانى لى كردوۋە. ۋەھا رەنگى دەپەرى ۋەك ئەو ھەي

نواندىن بىي و بيهوي مەمكەمژە لە دەمى بەرانبەرەكەى بىي، بەس رەنگەپەينەكەى ئىجگار سرووشتى و زياد لە پادە راستەقىنە دەبىي و، دەى، ھەر بەم جۇرە گومانى دواترىش دەخاتە سەرمانەوہ! لىكۆلەرەكەى ئىمە رەنگە لە سەرەتاوہ فرىو بخوا، وەلى گەر گەمژە نەبىي، بە درىزايى شەو چاك بىرى لى دەكاتەوہ و بۆ بەيانىيەكەى بۆچوونى دەگۆپى. ھەنگاۋ بە ھەنگاۋى رېگەكە ئەم بەزمەيە! تا بىي، سەروسەكوتى لە ھەندى شويندا دەردەكەويى كە نابى دەركەويى و لە ھەندى شوينىشدا كە دەبى ناگاي لە دەمى بىي، دەكەويتە چەنەبازى و ھەكايەتكردن و نمايشى جۇراۋجۇر، ھاھاھا! بۆ نمونە كتوپر دەردەكەويى و دەپرسى بۆچى ھىشتا نەھاتوون بىمگرن؟ ھاھاھا! ئەمە دەكرى بۆ ھەر كەسى بىتە پىش، جا ھەز دەكەى با زىرەكتىن كەسى دونىاش بىي يان دەرووناس يان ئەھلى ئەدەب و قەلەم. سرووشتى مروىي ۋەك ئاۋىتە وايە! بىروانە ئاۋىتەكە و چىژ ۋەرگرە! ئەى ھاوار، بۆ ھەمدىسان رەنگتان پەرى، جەنابى راسكۆلنىكۆف؟ نەكا ھەواى ژوورەكە زۇر قورس بوۋىي؟ ھەز دەكەن پەنجەرەكە بىكەمەوہ؟

راسكۆلنىكۆف دەنگى ھەلبىرى:

- ئۆو، نا، خۇتان ئەزىيەت مەدەن تىكايە!

جا دواتر دايە قاقاي پىكەنين.

- تىكايە خۇتان نارەھەت مەكەن!

پۇرفىرى لەبەردەم ئەودا راۋەستا، ئىستىكى كورتى كرد و كتوپر خويشى لە قاقاي پىكەنينى دا. راسكۆلنىكۆف لەسەر قەنەفەكە ھەستايەوہ؛ ھەر بەو جۇرەى كە لەناكاۋ كەوتبوۋە پىكەنين، لەناكاۋىكىشدا بەرى بە پىكەنينە ھىستىيەكەى گرت.

- پۇرفىرى پىترۇفيچ!

به دهنګی بهرز و پچرپچر ددوا، گهرچی قاجیشی دهله رزی و به زور دهیتوانی به پتوه رابوه ستیت.

- ئیسته ئیتر وهک رۆژ بۆم پزوشن بووته وه که ئتوه هر به راستی گومانان له من هیه و وای بۆ دهچن من نهو پیریژنه و لیزاښتای خوشکیم کوشتووه! من وهک خۆم بهم مهسه لهیه هینچ ددهم، یانی دهمیکه ئیتر قیزی لئ دهکه مهوه. گهر لاتان وایه له پرووی یاساییه وه دهتوانن لیکولینه وهم له گهل بکن، که واته فرموون لیکولینه وه یاساییه که تان بکن! نه گهر دهتوانن دهستبه سهرم بکم، فرموون و دهستبه سهرم بکن. بهس ری به هیچ کهسی نادهم گالته م پئ بکا و فیله فیل به پرومدا پئبکنن و نهشکه نجه م بدا...

له پهر لیتی کهوته له رزین، بریقی رق کهوته چاوییه وه و ئیدی نهیتوانی دهنګی نرم بکاته وه که تا نهو کاته جلهوی کردبوو:

- مۆله ت نادهم کاکي نازیز!

دهیقیراند و مستی به میزه که دا دهکیشا.

- بیستان چیم پئ گوتن، پورفیزی پتروفیچ؟ مۆله تی وها شتی نادهم!

- خوايه! باشه چی بووه هه مديسان؟

پورفیزی پتروفیچ که دهنگوت هر به راستی سهراسیمه بووه، هاواری کرد:

- نازیز گیان! رۆدیون رامانوفیچی نازیز! چی بووه ناخر؟

راسکولنیکوف هه مديسان قیراندییه وه:

- مۆله تی وها نادهم!

پۆرفیتری پیتروڤیچ پووخساریی زۆر له پووخساری پاسکولنیكوف
نزیك كردهوه و چهپهساوانه ورتاندی:

- هیمتتر، بهریز گیان! كتوپر گوئیان لئ دهبن و دینه ژوور! نهوسا
دهبن چییان پین بلیین؟ ناخر حسیتی ئەمەش بگەن!

- مۆلەت نادەم، مۆلەتی وەها نادەم!

پاسکولنیكوف ناڤاگایانە هەمان پستەیی دەگوتەوه، بەلام ئەویش
کتوپر دەنگیی تا ئاستی ورتە نزم کردبووهوه.

پۆرفیتری فرکەیی کردە لای پەنجەرەکه تا بیکاتەوه.

- پنیوستیمان بە هەوای تازەیه و ئیستە دینەوه سەر خۆمان!
دهبن توژی ئاریش بخۆنەوه ئیوه، ئازیز گیان. تووشی نۆره هاتوون...

خەریک بوو بەرەو دەرگەکه رایدەکرد تا بلیت ئاو بیتن که تەماشای
کرد سووراحییە ئاویکیان له سووچی ژوورەکهدا داناو. بە
سووراحییە ئاوهکهوه راپکردە لای پاسکولنیكوف و ورتەئاسا گوتی:

- فرموون، ئاو بخۆنەوه، ئازیز، باشتر دەبن...

نیگەرانی و هاوخەمیی پۆرفیتری پیتروڤیچ هیندە سەرووشتی و
بیخەوش بوو که پاسکولنیكوف بێدەنگ بوو و بە کونجکولییەکی
کتیوانەوه لێی ورد بووهوه. بەلام لهگەل ئەوهشدا ئاوهکهی لئ
وەرگرت.

- پۆدیون رامانۆڤیچی ئازیز، ئەی گەنجی نازدار! بەم جۆره
خەریکه بە خۆپایی خۆتان شیت دەگەن، گوچی بە قسەیی من بدەن!
ئەها، ئەری، ئاو بخۆنەوه، گەر یەك دوو چۆریکیش بێ...

دەكرىت بلىين پورفىرى بە زور ئاۋەكەى دايە دەستى
پاسكولنىكوف؛ ئوۋىش بە جۈولەيەكى مىكانىكىيەۋە ئاۋەكەى بۇ دەمى
برد، ۋەلى بە قىنىكى لەرادەبەدەرەۋە خستىيەۋە سەر مىزەكە.

– بەلى ئازىز، توۋشى نۆرەيەكى بچوك بوۋبون. ۋەلى گەر
بتانەۋى ھەر ۋا درىژەى پى بدن ھەمدىسان نەخۇش دەكەۋنەۋە،
ئازىزى دلم...

پورفىرى پىترۇفيچ ھاۋپىيانە ۋ بە دلسۆزىيەۋە ئەمەى دەگوت،
بەس دەنگوت ھىشتا فكري لە لايەكى دىكە بوۋ:

– خۋايە گيان! خۇ ئەسلەن ئاگاتان لە خۇتان نىيە! پارومىخىن لىرە
بوۋ دۋىنى، ھات سەرىكم لى بدا. دەزانم كاكە گيان، دەزانم پەۋشتىكى
پۇخلم ھەيە ۋ زمانم پەقە، ۋەلى ئەۋ بۇچى دەبىن بەم جۆرە لە
قسەكانى من تىيگا؟... خۋايە گيان... دۋىنى پاش پۇشىتتان ھەمدىسان
گەپايەۋە. چەند پاروۋىكمان نايە دەممان ۋ ئوۋىش ھەر قسەى كرد ۋ
كرد، من لە ناچارىيان تەنيا تۋانم دەست بۇ ئاسمان ھەلپرم! بىرم
كردەۋە كە ئاخ خۋايە گيان... نەكا ئىۋە ناردىبتان؟ دانىشن تكا دەكەم،
بۇ خاترى مەسىح، دانىشن ئازىز گيان!

– نا، من نەمنارد. ۋەلى دەمزانى ھاتوۋەتە سەرۋەختان ۋ
دەشمزانى بۇچى.

شىۋازى قسەكردنەكەى پاسكولنىكوف پەق بوۋ.

– يانى ئاگادار بوۋن؟

– بەلى، ئاگادار بوۋم. جا چىيە؟

– ھىچ، پۇدىۋن پامانۇفيچى ئازىز، ئەم نەرمەبىيەى ئىۋە لەئاست
ئەۋانى تردا ھىچ نىيە، من ئاگادارى يەك بە يەكىانم، ئازىز گيان! من
دەزانم كە دەمەۋىۋارە پۇشىتن تا گۋايە ئەپارتمان بە كرئ بگرن ۋ

پاشانیش زهنگتان لیدا و له باره‌ی خوینی سه‌ر پرووی زه‌وییه‌که‌وه پرسیارتان کرد و کریکاره داماو و قاپچییه‌کانتان چه‌ساندن! چاکیش ده‌توانم تییگم که له و ساته‌دا له چ هه‌لومه‌رجیکی رۆحیدا بوونه... وه‌لی سوورم له‌سه‌ر قسه‌ی خۆم که نه‌گه‌ر بتانه‌وی به‌م جۆره‌ دریژه‌ی پی بدن، خۆتان توشی گنچه‌لیک ده‌کن! هه‌ر به‌ ته‌واری تیک چوونه! ئیوه خۆتان ده‌خۆنه‌وه و خراب هه‌لده‌چن، هه‌لبه‌ته‌ خۆخواردنه‌وه‌یه‌کی سه‌یر له‌به‌ر ئه‌و مه‌ینه‌ته‌ی که پیتان ره‌وا بینراوه، به‌ر له‌ هه‌ر شتی له‌لایه‌ن چاره‌نووسه‌وه، پاشانیش، پۆلیس و شت! هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه‌ که ئیوه به‌ هه‌رچوار لادا په‌له‌قاژه‌ ده‌کن و خۆتان به‌ دار و دیواردا ده‌کوئن تا ئه‌وانی تر ناچار بکن یینه‌ قسه‌ بۆ ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ یه‌کلایی ببیته‌وه، ناخر به‌م هه‌موو ده‌به‌نگی و به‌دگومانیه‌ په‌ست ده‌بن، وا نییه؟ ریک سووسه‌ی ئه‌و دۆخه‌م کرد که تیدان، وایه؟... به‌س شتی ماوه، ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ هه‌ر به‌ تهنیا په‌یوه‌ندی به‌ خۆتانه‌وه‌ نییه، به‌م جۆره‌ خه‌ریکن هه‌م خۆتان شیت ده‌کن و هه‌م رازومیخینیش. کوریکی زۆر باشه‌ و خۆشتان ده‌زانن و په‌سه‌ندی ده‌کن! ئیوه نه‌خۆشن و رازومیخین ساغ و میهره‌بان. نه‌خۆشییه‌که‌ی ئیوه یه‌خه‌ی ئه‌ویش ده‌گرئ دواچار... ئیسته‌ که هاتنه‌وه‌ سه‌ر خۆتان نازیز گیان، شتی تریشتان پی ده‌لیم... وه‌لی بۆ خاتری هه‌موو پیروزییه‌کان دانیشن! چه‌ند ساتی پشوو بدن، زۆر به‌دحال دیارن! دانیشن ده‌ی...

راسکۆلنیکۆف دانیشته‌. ئیدی وه‌ک جارن هه‌لنه‌ده‌له‌رزی و، به‌ پینچه‌وانه‌وه، گه‌رم و تادار بوو. واقورماو و به‌وپه‌ری سه‌رنجه‌وه‌ گویی بۆ قسه‌کانی پۆرفیتری پیتروقیچ ده‌گرت. وا ده‌رده‌که‌وت که پۆرفیتری هیشتا فره‌ هاوپتیانه‌ به‌ ده‌ورییه‌وه‌یه‌تی و له‌ خه‌میدایه‌ و هه‌ول ده‌دات ئاگاداری دۆخی بیت. گه‌رچی له‌ ده‌روونیدا هینیکی زۆر رایده‌کیشا تا بروا به‌ قسه‌کانی پۆرفیتری بکات، به‌لام ته‌نانه‌ت تاقه‌

قەسەپە كېشى پەسەند نە كەرد. ئاماژەى چاۋە پوانىنە كراۋى پۇر فېزىرى بۇ ئە پارتمانەكە، بە تەۋاۋى راسكولنىكوفى پەشۋكاند و واقوۋپى كەرد. كتوپر بە خۇبى كوت: چۆن باسى ئە پارتمانەكە و ئەو شەۋە دەزانى؟ چەندە سووك و ئاسان خۇبى بۆم باس دەكا!

پۇر فېزىرى رانەۋەستا و درىژەى بە قەسەكانى دا:

- بەلى، ئازىز گيان، خۇم پېشتر كتومت دۇسىيەپەكى وام لە دادگەدا ھەبوو، بەسەرھاتىكى دەروونى و سەرتاپنى دەرد و نەخۇشى. كابرا لە يەك قوت بووبوۋە و دەيوېست خۇبى بە بكوژ بداتە قەلەم و وازى نەدەھىتا. ھەر مەپرسە كە چىي دەكرد! كابرا بە تەۋاۋى توۋشى خەيالات بووبوو. چەند راستىيەكى خستتە بەردەستى دادگە، مووبەموو ھەلومەر جەكەى پرون كەردەۋە و چاك دەيتوانى يەك بە يەكمان فرىو بدا و بمانئىرئى. باشە بۇچى؟ چونكە بەبى وېست و بە جۇرئ لە جۆرەكان بووبوۋە ھۇى تاۋانىك! كاتىكىش تىگەيشت كە دەسئەنقەست رېى بۇ بكوژەكان خۇش كەردوۋە، خەمۇكى دايگرت و ئەسلەن مېشكى تىك چوو، ۋەھمى سەپروسەمەرەى دەبىنى و بەرەبەرە بە كشتى ئەقلى لەدەست دا. گەيشتە ئەۋەى كە بېرا بە خۇبى بەپىتى توۋشى تاۋانىك بوۋە و بكوژەكە خۇدى خۇيەتى. بەس لە كۇتايبدا، دادگەى بالاي پىنداچوونەۋە چوۋە بىنجوبناۋانى مەسەلەكە و ئەو چارە پەشەيان بەردا و ناردىانە شوپىنى تا لەژىر چاۋدېرىيەكى باشدا بىن. ئافەرىن بۇ دادگەى پىنداچوونەۋە! ۋەلى ئىۋە خەرىكن خۇتان توۋشى چ بەزمىك دەكەن، كاكە گيان؟ گەر بتانەۋى يارى بە مېشكى خۇتان بكن، توۋشى تا دەبن و وپىنە دىتەۋە سەرۋەختان! ئەوسا شەۋگەپى و زەنگلىدانى ئەپارتمانەكانى بەدوادا دئ و پىرس و جۇ لەبارەى خوينى سەر پروى ژورەۋە! من چاك شارەزاي پىچوپەئاي ئەم بارە دەروونىيەم، يانى بە كەردەۋە دىومە و ئەزمونم كەردوۋە! پرو دەدا كە مرؤف بىەۋى خۇبى لە پەنجەرەۋە ھەلبداتە

دەری یان خۆی بەسەر تاوەری زەنگی کلێساوێه بخاتە خوار، یانی دەکرێ وای بەسەر بێ و وەها وەسوەسەیهکی بکەوێتە دلەوێه. مەسەلە ی زەنگێدانەکە ی ئێوێهش هەر ئەمەیه... نەخۆشییەکە، جەنابی راسکۆلنیکۆف! نەخۆشی! ئێوێه بە گشتی نەخۆشییەکە تان تان پشنگوی خستووێه و چارەسەر بەهەند وەرناگرن. پێویستە بچنە لای دکتۆریکی بەئەزموون، ئاخەر بۆ مەگەر ئەو هاوێخە پەیتان هیچی لە دەست دەئێ؟... کێشەکە ئەم و پێتەیه! هەموو ئەمە ی کە بەسەر تاندا هاتووێه لەبەر و پێتەیه!

راسکۆلنیکۆف بۆ ماوێ خولەکیک هەستی کرد ژووێه کە لە بەرچاویدا سووراپایوێه. وەک برووسکە بە مێشکیدا هات: تۆ بێی هێشتا هەر وا خەریکی درۆکردن بێ؟ نا، ئەوێه نابێ، رێی تێناچێ!

لەبەر خۆیوێه بیری کردوێه ئاخۆ بیری کردوێه لەمە دەشی تا چەند توو پە ی بکات و هەر ئەمەش وای کرد وازی لێ بھێنیت، چونکە هەستی ک لە ناخیدا دە یگوت ئەو بیری کردوێه و یە دەکریت شیتیشی بکات. قیراندی:

– بە هیچ شتوێه یەک و پێتەم نەبوو! هۆشیار بووم و زۆر باشیش دەمزانی خەریکی چیم!

هەموو هیزی ئەقلی خستە گەر تا یارییەکە ی پۆرفیری پیتروۆشچ تیک بدات.

– زۆریش هۆشیار بووم، تێدەگەن؟

– بەلێ، بە دلنایییوێه تێدەگەم. دوینی فەرمووتان و پێتە تان نەبووێه و زۆریش لەسەر قسە ی خۆتان سوور بوون! دلێ تەنگتان چیی بێ خۆشە، بیفەرموون، من زۆر باش لە فەرمایشتەکانی ئێوێه حالی دەبم!... ئاخ، برا ئازیزەکەم! تا کوتایی گوی لە قسە ی من بگرن، بەرێز راسکۆلنیکۆفی ئازیز! ئەسلەن گریمان بکوژەکە ئێوێه یان بە جۆری

لە جۆرەكان لەم مەسەلە جەھەتتە مەيىدا دەستتان ھەيە... ئەوسا ئۆو ھەل دەستتان تا بە ھەموو تواناتانەو ھەك ھەر بېسەلمىنن كە وپىنەتان نەبوو، بەلكە ھۆشيار و لەسەرخۆش بوونە؟ جا بەم پىداگرييەشەو؟ ئاخىر ئەمە پى تىدەچى؟ من لام وايە پىك بە پىچەوانەو، ھەر لە بنەرتەو ئەقل نايپىرئ! ئەگەر بىرتان بەقەد سەرەدەرزىيەك گىرۆدە با و ھەشتى ئازارى بىدبان، بە ھەرمانى ئەقلى پىك دەبوو سوور بن لەسەر ئەوھى كە زۆر چاك وپىنەتان ھەبوو! وا نىيە؟ ھا؟ خراب دەلىم؟

ئاسەوارىكى فېلبازى خزابوو شىوازى پرسىنەكەى پارفىرىيەو. بە چەشنىك بەسەر پراسكۆلنىكۆفدا چەمىيەو كە ئەو پاجەنى و بە جۆرىك كىشايە دواو كە بەر پالېشتى قەنەفەكە كەوت و واقورماو و بىدەنگ لە پارفىرىيى پوانى كە سىبەرى خستىبوو سەرى.

— يان بۆ نمونە پارزومىخىن و ھاتنى بۆ لای من و ئەوھى كە پاي خۆى بوو يان ئۆو ناردتان. دەى، بىگومان دەبوو بلىن ئەو پاي خۆى بوو و ئۆو ئاگادار نەبوونە تا بېشارنەو كە خۆتان ناردوتانە! بەس شاردنەوھى چى؟ تەنەت بە شانازى و پىداگرييەو ھەستان و گوتتان خۆتان بەگژ متاندا كردوو!

پراسكۆلنىكۆف بە ھىچ شىوھىيەك شتى وای نەگوتبوو. لە سەرمادا تەزووىك بە لەشىدا ھات و بىگيان و ھىمن گوتى:

— ئاخ، ئۆوھش ھەر خەرىكى رىزكردنى درۆن!

ئۆوھكانى شىوھىيەكى بزەئاسا و نەخۆشانەيان ھەرگرتبوو.

— تەنيا دەتانەوئ بۆمى بسەلمىنن كە يارىيەكەى متان لەبەرە و بەر لەوھى دەم بەكەمەو ئۆو دەزانن برىارە چى بلىم!

راسکولنیکوف تەنانت لە کاتی کردنی ئەم قسانەشدا تا ڕادەیەک
ناگادار بوو کە هەست و هۆشی وەک پیویست لەسەر ئەو شتانه نییه
دەیانلێت.

– دەتانهوئ من بترسین... یان لەوانەشە تەنیا لە دلی خۆتاندا پێم
پێیکەن!...

هێشتا لە پۆرفیری رامابوو و بریقەیی هەمان ڕقی بێزادە و
هەلچوونی جله‌پچراو جارێکی دیکەش لە نیگایدا دره‌وشایه‌وه.
قیراندی:

– درۆ دەکەن. هەر هەمووی درۆیه! خۆتان لە هەر کەسی باشتر
دەزانن چاکترین سیاسەتی هەر تاوانکاریک ئەوهیه کە تا دەکرێ
راست بلی و ئەو شتانهی کە پیویست ناکا بشاردرینه‌وه، نەشاریتەوه!
من باوه‌رم بە قسەکانتان نییه!

– هەر بە راستی کە سێکی پشووکورتن!
پۆرفیری حیلکە حیلکە کوتە پێکەنین.

– پیاو لەگەڵ ئێوه‌دا دانووی ناکولی! هەر بە جددی تووشی
واسواسی بوونه! یانی بڕواتان بە قسەکانم نییه؟ بەس من خۆم دەلێم،
هەرچەندە کەمیش بن، هەر بڕواتان کرد، منیش هەولی خۆم دەدەم تا
بە تەواوی بڕوا بکەن، چونکە خۆشەویستییه‌کی بێگەردم بۆتان هەیه
و لە ناخی دل‌وه چاکەئێوه‌م دەوئ.

لێوه‌کانی راسکولنیکوف کەوتنە لەرزین.

– بەلێ ئازیز، لە ناخی دل‌وه‌ گۆتم.

پۆرفیری نەرم و هاوڕێیانە باسکی راسکولنیکوفی گرت و درێژە
پێدا:

— يەك قسە و كۆتايى: لە نەخۆشییەكە تان بپرسنەو ئەزىز گيان، بەتايبەت لە بەر ئەوھى كە ئىستە داھە گيان و خوشكتان لىزەن، حسيب بۆ ئەوانىش بکەن! دەبى ئاسوودەيان بکەن و نازيان ھەلبىگرن، كەچى ئىوھ ھەر دەيانترسىنن...

— ئەمە بە ئىوھ چى؟ ئىوھ چۆن دەزانن داىك و خوشكى من لە كوئىن؟ ئىشتان چىبە پىيان؟ نەكا سىخوڤتان بۆ دانابم و ئىستەش ناپاستەوخۇ بتانەوئى ئەمەم پىن رابگەيەنن؟

— خوايە گيان! ھەر لە خۆتانمەوھە بىست، ھەر لە خودى خۆتان! ھىچ ئاگادار نىن كە بەم ھەيەجانەوھە ھەموو شتى بۆ ئەوانى تر و، بەتايبەت بۆ من باس دەكەن! دوئىنى چەند خالىكى ورد و سەرنجراكىشم لە كاتى قسەكردن لەگەل رازومىخىندا دەست كەوت. نا، ئەزىز گيان، ئىوھ قسەكەى منتان بېرى، وھلى دەبىن پىتان رابگەيەنم كە سەرھەراى ئەو زىرەكىيە بىرپادەيەتان، سەرووشتى بەدگومانى ئىوھ وای كەردووه، لە بەرانبەر پرسەكاندا، تەنانەت ئەقلى دروستىشتان نەخەنە گەر! بۆ نمونە با بگەرئىنەوھە سەر ئەو باسەى كە كەردمەوھە... پەيوەست بە زەنگىدان و ئەم شتانەوھە. من، وھك لىكۆلەرى تاوانەكان، ھەلدەستم و بابەتىكى ھىندە بەبايەخ دەخەمە مشتتانەوھە! كەچى ئىوھ بە باى خەيالتاندا نايىن! ئاخىر ئەگەر تۆزقالىك گومانم لە ئىوھ بگردبا، ئەسلەن بۆچى دەبوو مەسەلەى زەنگى ئەپارتمانەكەتان لەگەل بخرەمە بەر باس؟ بگرە بە پىچەوانەوھە، لەو بارەدا، سەرھەتا وام دەكرد بە ھىچ شىئوھەك گومانتان بۆى نەچىن و ئەگەرىش گومانىكتان ھەبا، بۆم دەپەرەواندەنەوھە. بە ھىچ شىئوھەكەيش نىشانم نەدەدا كە ھەوالىم پىن كەيشتووه و بە كورتىبەكەى بىرتانم بە لارىندا دەبەرد و، پاشان، كتوپر ئەو گورزە نازدارە ناوبىراوھەم — بە گوتەى خۆتان — پىشكەش دەكردن: دەى، ئەزىزەكەم! دەكرى بەرموون جەنابى پاىە بەرزان كاترمىر دەى شوو لە ئەپارتمانى كوژراوھەكەدا خەرىكى چى بوون؟ بۆچى

زەنگەتەن لێدا؟ بۆچی پرستان لەبارەى خوێنى ڕووی ژوورەكەوه كرد؟ بۆچی بە قاپچییەكانتان گوت لەگەلتان بێن بۆ بنكەى پۆلیس؟ فەرموون! ئەگەر گومانم لە ئیوه هەبە، ئەم جۆرە پرسسیارانەم لێ دەکردن! ئەوسا دەبوو وەلامەكانتان بە فەرمى تۆمار بكرین، پشكینی جەستەییان بۆ دەكرا، مالهەكەتانمان دەپشكینی و تەنانت لەوانەش بوو دەستبەسەرتان بكەین... كەواتە، ئیستە كە هیچ كام لەم كارانە ئەنجام نەدراون، مانای وایە گومانمان لە ئیوه نییه! وەلى جارێك گۆتم و ئیستەش دووبارەى دەكەمەوه: ئیوه ناتوانن بە ڕوونی چواردەورتان ببینن، یانی هەر لە بنەرەتەوه هیچ نابینن!

راسكۆلنیکۆف بە جۆریك ڕاچەنى كە پۆرفیزی پیتروفيچ نەیتوانى خۆى لە گیلی بدات و وای بنوینى كە سەرنجی ڕانەكیشاوه. پاشانىش هاواری كرد:

- خۆ هیشتا هەر خەریكى درۆپیزکردن! نازانم ڕێك و ڕاست خەریكى چین، وەلى هەر وا درۆ دەكەن... دوو خولەك پینشتر شتیكى دیکەتان دەگوت و دەزانم كە بە هەلەدا نەچومە... ئیوه درۆ دەكەن!

- من درۆ ڕیز دەكەم؟

پیندەچوو پارفیزی هەلچووبیت، بەلام هەر نەتەدەگوت بۆچوونی ڕاسكۆلنیکۆف كەترین بایه‌خى بۆ ئەو هەبیت، ڕووالەتى كراوه و نیکا نەریساتییەكەى^۱ پاراست.

- یانی من خەریكى درۆپیزکردنم، ها؟... وەلى من، جەنابى من لە پینگەى لیکۆلەرى تاواندا، ئیستە چ هەلسوكەوتیکم لەگەل ئیوه‌دا نواند؟ ها؟ هەرچی سەرداوا بوو نامە دەستتانەوه و ڕینگەگەلى بەرگری و پاكانەشم خستە بەر پیتان، ئەسلەن لە دیوه دەروونناسییەكەوه بە

۱. نەریساتى: كینایى؛ قسە یان جوولە و تەماشاكردنیک كە واتایەكى ڕووالەتى و دانەپەكى داپۆشراوى تیدایە.

ھەردوو دەستت بابەتەكەم پېشكەش كردن: نەخۆشى، وپېنە، سووكايەتتى كوشندە، خەمۆكى، ھەلسوكەوتى ئەفسەرانى پۆلىس و چى و چى! وا نىيە؟ ھاھاھا! ئەوہ لە لايەك كە ھەموو ئەم خالە دەروونناسى و بەرگرييە لەسەر بنەماى ئەوان شەمشىزى دوودەمن و ناكرى ھىندەش پشختيان پىن بېەستى... نەخۆشى، وپېنە، خەيالپلاوى، وام ھاتە بەرچاۋ، بە خەيالدا ھات، بېرم نىيە... ھەمووى راستە! زۆرېش باشە... بەس بۆچى كۆمەت لە كاتى نەخۆشى و وپېنەدا، ئەو خەيالەتە تاييەتەنە ھاتتە سەرۋەختان لەبرى بېر و خەيالى تر؟ دەكرى بە جۆرىكى تىرىش بىن، وايە؟ ھاھاھا!

راسكۆلنىكوف نىگايەكى سووكايەتتىنامىز و لووتبەرزەنەى گرتە پۇرفىزى پېتروفيچ و بە دەنگى بەرز و فەرمانكەرەنە گوتى:
- يەك قسەى رېكۆپىك...

لە جىنگەكەى ھەستايەوہ و بەم كارە كەمىك پارفىزىشى پال نايە
دواوہ:

- من يەك قسەى رېكۆپىك لىتان دەۋى! ھەر بە تەنبا دەمەۋى ئەوہ بزانم و بەس: دواچار من لە ھەر تاۋانى بە بەرى دەزانن يان نا؟
وہلامم بدەنەوہ، پۇرفىزى پېتروفيچ! ۋەلامىكى باش و يەكلاكرەوہم لىتان دەۋى و ھەر ئىستەش دەمەۋى!

پۇرفىزى بە ھەمان پووخسارى كراوہ و زىانەخرۆ و بەسەرخۇدازالەوہ ھاۋارى كرد:

- منى دامار چاك بەدەستت ئىۋەوہ گىرم خواردوۋە! دەلىنى لەبەردەم دەستەى لىپرسىنەۋەدام! ۋەلى ئىستە بۆچى لەسەر ئەوہ سوورن كە شتەكان يەكلايى بېنەوہ؟ خۆ ھىشتا ھېچ كەسى بە ئىۋەى نەگوتوۋە بەرى چاۋتان كلى پىۋەيە! ھەر بە راستى دەلىنى منالن و بۆ شخارتە دەگرىن! تا دەستتان نەسووتى ۋاز لە ئاگر ناھىتن! ئاخىر بۆچى ھىندە دلپەرۋىشەن؟ ئەمە چ نەخۆشىيەكە كە دەتەنەۋى ھەر بە زۆر خۇتان بەسەر ئىمەدا ساغ بىكەنەوہ؟ ھا؟ ھاھاھا!

راسکولنیکوف له رقاندا هه لچووبوو و هاواری کرد:
- یانی ده بی هه مدیسان بیلیمه وه بۆچی؟ له بهر ئه وهی بهرگه ی
ناگرم!...

پۇرفیزی قسه ی پین بری:

- بهرگه ی چی ناگرن؟ نادلنیایی؟

- سه ر مه خه نه سه رم! ناتوانم... وا پیتان ده لیم که بهرگه ی ناگرم!
ناتوانم بهرگه ی بگرم و نایگرم! زور باشیش ده زانن چی ده لیم!
جا هه مدیسان به دم هاوارکردنه وه مستیکی به میزه که دا کیتشا.
- هتواشتر، نازیز، هتواشتر! له سه رخزا! دهنگتان ده بیستن! به
جددی ناگادارتان ده که مه وه: ده بی وریای خۆتان بن! کالته ناکه م...

پۇرفیزی ئەم جاره شیان ورته ورت قسه ی ده کرد، به لام ئیدی باری
پیریژنه لادییبه پووخۆش و خه مخۆره کان له ئارادا نه بوو، به
پنچه وانه وه، خه ریک بوو فه رمانی ده کرد، جددی و به ده موچاوی
گرژه وه، به جۆریک وه ک ئه وهی که به نامازه یه ک هه موو ناروونی و
نه نییبه کانی ره واندبنه وه و ئاشکرای کردبن. وه لی ئه مه یه ک
خوله کیشی نه خایاند. راسکولنیکوف بۆ چه ند ساتینک وڤ بووبوو،
کتوپر شیتانه هه لچوو. به لام سه یر ئه وه بوو که وه ک جاری پینستر
گوپراهلی فه رمانه که بوو و ده نکیی نزم کرده وه، ئه مه ش وپرای
ئه وهی که ئه و توپه ییه ی بهرۆکی کرتبوو، له گشت لایه نیکه وه
که یشتوه تروپک. له ژیر لیوه وه گوئی:

- ناهیلیم ئه شکه نجه م بده ن!

هه ر له هه مان ساتیشدا له وپه پری بیزاری و نازاردا تیگه یشته که
ناتوانیت گوپراهلی فه رمانه که نه بیت و بیرکردنه وه له مه ش زیاد و
زیادتر تووپه ی کرد.

- بمگرن، خۆم بگرن، ژووره که م بپشکنن... وه لی ئه و چاکه یه بکه ن
و به شنیوازیکی فه رمی کاره که ئه نجام بده ن و یاریم پین مه کن!
ته نانه ت بیر له شتی واش نه که وه...

- ئىۋە ھىندە خەمى شىۋازى فەرمىتان نەبى!
پۇرفىرى پىترۇقىچ بە ھەمان بىزەى بەدخوازانەۋە قىسەكەى
راسكۇلىنىكۇفى بېرى و ھاۋكات خەرىك بوو ستايشكارانە و تەننەت
بە چىژىشەۋە لىنى دەروانى.

- ئازىز گىيان، من ۋەك ھاۋپى و مىۋانى مالەۋە ئىۋەم داۋەتى ئىزە
كردوۋە! ھاۋپىيەك داۋاى لە ھاۋپىيەك كردوۋە بىتە دىدەنىى، ھەر
ئەۋەندە!

- ئەۋە من ھاۋپىيەتى ئىۋەم ھەر نەۋىست! تف لە ھەزار
ھاۋپىيەتى لەم جۇرە! تىگەيشتن يان نا؟ تە ماشا، وا كلاۋەكەم
ھەلدەگرم و ئىزە جى دەھىلم. دەى، ئىستە دەتەنەى چى بلېن، ئەگەر
بەرنامەتان ئەۋە بوو دەستگىرم بەكن؟...

راسكۇلىنىكۇف كلاۋەكەى ھەلگرت و بەرەۋ دەرگەكە چوۋ.
- ئەى چى لە سۋەپرايزە بچكولانەكەى من بەكىن؟ خەز ناكەن
بزانن چىيە؟

پۇرفىرى پىكەنى و جارىكى دىكەش باسكى راسكۇلىنىكۇفى گرتەۋە
و لە بەردەرگەكەدا رايگرت. بەرەبەرە لە جاران شەيتانتەر و قۇشمەتر
دەبوو و ئىدى ئەمەش پەتى سەبرى راسكۇلىنىكۇفى پساند.

- ئەم مەسەلەيەيان چىيە؟ ئەۋە چى دەلېن لە خۇتەنەۋە؟
لە جىدا وشك بوو و تۇقىۋانە لە پۇرفىرى پاما.
- ئاخىر، گەر بىيىنن سەراسىمە دەبن، ئازىز گىيان! لەپشت
دەرگەكەۋە دانىشتوۋە، ھاھاھا!

پۇرفىرى ئاماژەى بۇ ئەۋ دەرگەيە كرد كە بە پوۋى (ۋەك خۇى
دەيگوت) ئەپارتمانە بەلاشەكەيدا دەكرايەۋە.

- لەۋى بەندم كردوۋە تا لە دەستمان دەرئەچى!
- مەسەلە چىيە؟ لە كۆى؟ چى...

راسكۇلىنىكۇف بەرەۋ ئەۋ دەرگەيە چوۋ و ويستى بىكەتەۋە، كەچى
كلۇم درابوو و نەيتوانى.

- كلۇم دراوه، ئازىزەكەم. كلىلەكەشى لىرەيه!
پۇررڧىرى كلىلەكەى لە گىرفانىدا دەرھىنا.
- درۇ، ھەمدىسان درۇ! درۇ دەكەى...
پاسكۇلنىكۇف ئىدى بەبى پەچاوكردن دەيقىراند.
- ھەر وا بەسەر يەكەوہ درۇ دەكەى، ئەى گەپچارى نەفرەتى!
ھەلمەتى بۇ پۇررڧىرى برد و ئەویش بەرەو دەرگەكە پاشەكشەى
کرد، وەلى ديار بوو كە ھىچ ترسىكى نىيە.
- چاك تىگەيشتم، لە ورد و درشتى ھەموو شتى تىگەيشتم! ھەموو
ئەم درۇ و گالتهچارى و تانانە بۇ ئەوہيە كە دواچار خۇم پىوہ بكەم...
- ئازىز گىيان، ئاخىر لەمە زىاتر دەتانەوئى چۇن چۇنى خۇتان پىوہ
بكەن، جەنابى پاسكۇلنىكۇفى بەرپىز؟ بىروانن، تەواو تىك چوونە و
خراپ شىواون. ھاوار مەكەن دەنا ناچار دەبم كارمەندەكان بانگ
بكەم!
- ھەمدىسان خەرىكى درۇكردنى! ئادەى بانگكە! ئەسلەن ھەموو
كارمەندەكانت بانگكە! تۇ دەتزانى من ناساغم و ھەولت دا سەرم
بخەيتە سەر تا تووشى نۇرە بىم و خۇم پىوہ بكەم. ئەرى، بەدواى
ئەمەوہ بووى تۇ! دەى، ئىستە لە كوئىيە راستىيەكە؟ كوا شاھىتد و
بەلگەت؟ خۇ گوتم لە ورد و درشتى تىگەيشتم! تۇ چاك دەزانى كە
ھىچ بەلگەيەكت نىيە. تەنيا دوو وشەت لە دەمى ئەو زامىقۇتۇفە
چارەپەشە بەدگومانەوہ بىستوۋە... چاك منىش دەناسى و دەتوئىست
لەتاو توورپەيدا شىت بىم و پاشانىش بە قەشە و پارىزەرەكان و
برىكارەوہ^۱ ھەلكوتىتە سەرم... ئىستەش چاوپەرى ئەوانى، ئەرى؟ ئەى
چاوپەرى چىى؟ كوا دەى؟ دەرىخە دەى، بىانھىنە ژوورا!

^۱ بەر لە چاكسازى سىستەمى دادوہرى روسيا، دەبوو لە دادگەكاندا پارىزەرەرىكى
سەسەر بە چىنى تۇمەتبار ئامادە بىت - بۇ نمونە لە خانەدان يان سىرىف يان
پىشەوهران - تا چاودىرى قۇناغەكانى لىپىچىنەوہ بكت. «و. ف»

- كام كارمەند، كامە بريكار، ئازيز گيان؟ خوايه، خەلكى چ بىر و خەيالئىكيان بە مېشكدا دئ! گەر بتانەوئ بەم جۆرە دريژەي پەن بدەن ئەوا ناتوانين پەوشى ياساىي كارەكە (بە گوتهى خۆتان) بپاريزن؛ ئاخىر خۆ ئيوە دەزانن ليزە كارەكان چۆن بە پيوە دەچن، ئازيز... ھەر ئەم پەوشە ياساىيە دەست و پىئى ئيمەي بەستوووتەوہ و ئاكرى خۆتى لئ لا بدەي... خۆ خۆتان دەببينن!...

پورفيري لە بارىكدا كە ھەروا لە ژير ليوەوہ چەنەچەنى دەكرد، لە بەردەرگەكەدا گوئى ھەلخست. ھەر بە راستيش لە پشت دەرگەكەوہ دەنگگەلىك دەھاتن.

- ئەھا! وا دىن!

ھاواری پاسكۆلنيكوف بەرز بووہوہ.

- تۆ ناردتە دوایان!... چاوە پىيان بووى! باشە، ھەلبەتە بىرت لەوہش كردبووہوہ... كەواتە يەك بە يەكيان بىتە! شاھمىدەكان و پاريزەرەكان و ھەر كەسى كە پىت خۆشە!... ئادەي بىانھىتە! من ليزەم، ئامادەم!

بەلام ليزانەدا بوو كە پىشھاتىكى نامۆ ھاتە ئارا، پىشھاتىكى ھىندە چاوەروانىنەكراو كە پاسكۆلنيكوف و پورفيري پىترۇفيچ ھىچكاميان نەياندەتوانى تەنانت سۆسەشى بەكن.

شەش

پاسکۆلنیکۆف دواتر که ئەو دیمەنەیی دەهیتایەوه یاد، ویناگەلینکی
لەم جۆرەیی دەهاتنە بەرچاوی: دەنگێک که لەپشت دەرگەوه دەهات
بەرز و بەرزتر بوو، و کتوپر لە دەریا دەرگە که کرایەوه.

- چیه؟ چی بوو؟

پۆرفیری پیتروفيچ که هەلچوو، بە روی ئەوانەیی دەریدا
هەلشاخا:

- باشە پیم نەگوت...

سەرەتا بیدەنگی بالی کیشا و هیچ وەلامیک نەبوو، بەس دیار بوو
چەند کەسێک لەپشت دەرگە که وەن و وا دیارە خەریکن لە پشترا
کەسێک پەلکیش دەکن.

پۆرفیری پیتروفيچ بە پەشۆکاوی دووبارەیی کردەوه:

- پرسیم چی بوو؟ چیتانە؟

بەکێک وەلامی دایەوه:

- زیندانییە که مان هیتا... میکۆلای.

پۆرفیری فرکەیی کردە لای دەرگە که و هاواری گەیشتە ئاسمان:

- ئیستە نا! کاتی نییە! دەی بییەن! هەر لە دەری چاوەڕێ بن! باشە
چی دەکن لێرە؟ تۆ سەیرکە توخوا چ کەس بە کەسییە که لێرە!

- وەلی خۆی...

ئەم جارە شیان ھەر ھەمان دەنگە کە ی پێشوو وەلامی دایەو، بەس
کتۆپر پچرا.

چەند خولە کیک - تەنیا چەند خولە کیک نەک زیاتر - بە تیکگیراننیک
تەن بە تەنەو تێپەری و پاشان دەتگوت کە سیک بە ھەموو ھیزی
خۆیەو یەکیکی دیکە ی پالنا یە لایە کەو و جا پیاویک کە رەنگی بە
پروو ھەو ھەمابوو، ھەنگاوی نایە نووسینگە کە ی پۆرفیری پیتروڤیچەو.

پرووالەتی تازە ھاتوو کە بە یە کە مین سەرنج فرە سەپروسە مەرە
دەردە کەوت. واقعی بە بەرانبەریدا و پمابوو، وەلی دەتگوت ھیچ شتیک
و ھیچ کە سیک نایینیت. بەس دەکرا بریقە ی ویست و بریاری بنجبرانە
لە چاوانیدا بەدی بکەیت و بە باری رەنگپەریوی مەرگاوی
پرووخساریشیدا! دەتگوت خەریکن بەرەو داری قەنارە ی دەبەن.
لیوھەکانی سووکە لەرزینیکیان ھەبوو و سپی ھەلگە پابوون.

ھیشتا زۆر گەنج بوو، لاواز و رەقەلە، بە بەژنیک مامناو ھندی و
سەروسیمایەو کە ھاواری دەکرد کرێکار و شتە. بە دەوری سەریدا
قژیان بە خەری بریبوو و ئەندامەکانی پرووخساری ناسک و تا
رادە یەک وشک بوون. ئەو پیاو ھە ی کە گەنجۆ کە بە پال خستبوو یە
لاو، بەدوایدا ھاتە ژوور و توانی چنگ لە شانێ گیر بکات. کابرا،
یەکیک بوو لە پاسەوانەکان، جاریکە دی خۆی لە چنگی ئەو راپسکاند.

چەندان کەس کونجکۆلانە بەدوای یە کدا لە پشت دەرگە کەو
راو ھەستابوون و ھەر لە ئاستانە کەو سەریان دەکیشایە ژووری، یەک
دوو کە سیکیشیان ویستیان ھەرچۆنیک بوو ھەتتا ژوور. ھەلبەتە
ھەموو ئەمانە لە چاوترووسکانیکدا پرویان دا.

پۆرفیری پیتروڤیچ ھەک ئەو ھە ی دۆخە کە ی لە دەست دەرچوو بیت،
ھەتا بلینیت بە پەستی لە ژیر لیوھە مراندی:

- دهري، دهري! هينستا کاتي نه هاتووه! بوهسته تا خوم بليم بتهيننه ژوورا!... بۆچي ئه وهنده زوو هيناتان ئيوه؟ ها؟
به لام ميکولاي کتوپر که و ته سهر ئه ژنو.
پورفيری تاساوانه هاواری کرد:
- ئی چيه؟ چی بووه؟...
ميکولای بي پيشه کی زاری کرده وه:
- من خه تابارم قوربان! تاوانبار منم! بکوژم من... بکوژ!
وا ديار بوو به باشی هه ناسه ی بۆ نادریت، که چی ویرای ئه وهش به دهنگینکی تا راده یه ک به رزه وه قسه که ی کرد.
ده چرکه یه ک بیدهنگی هاته هارا، دهنگوت هه موو لال بوو بوون.
ته نانه ت پاسه وانه کهش ههنگاوی نایه دواوه و وهک ئه وهی ناناگایانه بیت پشتاو پشت تا ده رگه که چوو و هه ر له وی بی جووله راوه ستا.
پورفيری پیتروفيچ دواچار توانی بیته وه سهر خوی و هه رچونیک بووه بۆ ساتیک له و تاساوییه خوی نه جات بدات، هاواری کرد:
- لیره چ باسه؟
ميکولای ئیستیکي کورتی کرد و هه مديسان گوتی:
- من... بکوژ منم!
- چیت گوت؟... تو چی؟... کیت کوشتووه؟
ديار بوو که پورفيری پیتروفيچ به ته وای گيژ بووه.
ميکولای ديسان بۆ خوله کيک بیدهنگ بوو.
- ئالیونا ئیفانوونا و ليزا هیتای خوشکی... من... من کوشتمن... به ته ور... ئه قلم له ده ست دا بوو!...

میکۆلای ھیشتا لەسەر ئەژنۆ دانیشتیوو.

پۆرفییری پیتروڤیچ وەک ئەوێ لە فکر و خەیاڵدا پۆچووبییت، چەند خولەکیک وسکت و بیجیولە راوەستا، وەلێ لەناکاو ھاتەوێ سەر خۆی و بە جوولەیی دەست ئەو تەماشاکەرانی ھێ کردنە دەر کە سەر بە خۆ ھاتیوون. ئەوانیش یەکسەر ئەو ناوەیان چۆل کرد و بەدوای خۆیاندا دەرگەکیان پێوێ دا. پۆرفییری نیگای گواستەوێ سەر راسکۆلنیکۆف کە لە لایەکی ژوورە کە نا راوەستا بوو و سەر سیمە لە میکۆلای دەروانی و ویستی بەرەو لای بچیت، بەلام بەری بە خۆی گرت. نیگای لە راسکۆلنیکۆف وێ گواستەوێ سەر میکۆلای و بە پێچەوانەشەوێ. لەناکاو وەک ئەوێ جلەوی خۆی لە دەست دەرچووبییت، بە جۆریک لە پەستیەوێ بە میکۆلایدا ھەلشاخا:

– تۆش دەلێی زۆر پەلەتە! باشە شوینت کە وتوون؟ نەکا بەتەمای دەستیئەشخەری بی؟ بۆ من پرسیبووم کە ئەقلت لە دەست دابوو یان نا کە قسەیی بە لاش دەکەیی؟... ئادەیی بلی بزانم تۆ ئەو ژنانەت کوشتن؟

میکۆلای برگەبرگە گوتی:

– من بکوژم... دەمەوێ دانی پێدا بنێم...

– ئای لەو! باشە بە چی لەو داماوانەت دا و کوشتنت؟

– بە تەور کوشتن... پێشووەختە ئامادەم کردبوو.

– وا دیارە تۆ بە شەش مانگی لە دایک بوویی! باشە، ئەیی بە تەنیا بوویی؟

میکۆلای لە مەبەستی پۆرفییری تێتەگەیشت.

– گوتم بە تەنیا بوویی؟ یان کەسی تریشت لەگەل بوو؟

– تەنیا بووم. میتکا بیتاوانە و ھیچی نەکردووە لەم نیوەندەدا.

- جارى له ميتكا گهړئ بۇ دوايى! سهيره! ئهى... چؤن بوو كه
پنكهوه له پليكانهكانهوه ههلهاته خوارهوه؟ قاپچيهكان ههردووكتانيان
پنكهوه دييو!

- هه مووى بۇ به لاپيدابردن بوو... شوينى ميتكا كه وتم تا
به لاپيداندا بهرم...

ميكولاى ئەم جارەشسيان فرە خيرا وهلامى دايهوه. وا دياربوو
پيشهخته هه موو شتيكى ناماده كردوه و په لهيه تي زوو بيپرئيتتهوه.

پورفيري كه له توورپهريان پيچى ده دايه خوى، هاواري لئ ههستا:
- ده فەرموو، ريك بهو جوړه دەرچوو كه بيرم لئ دهكردهوه!
پاشان وا ديار بوو به خوى گوت: ئەمە قسەى خوى نييه! جا كتوپر
سەرنجى چووە سەر پاسكولنيكوف.

پورفيري به چاوله چاوپرپيني ئەو هه م سله ميبهوه و هه م نارهحت
بوو، وا ديار بوو زهينى هينده به ميكولايهوه مهژغوله كه
پاسكولنيكوفى بير چووتهوه:

- پۇديون پامانوفچى نازيز! من داواى ليبوردين دهكم. وا نابى...
ئيوه فەرموون، باشتر وايه ئيوه برؤن... خو خؤتان ئاگادارن، شيتيان
كردووين ئەمانه... برؤن، خواتان له گه!

پورفيري باسكى پاسكولنيكوفى گرت و بهرهو دەرگهكهى برد.
پاسكولنيكوف ريك له مەبهستى سه رهكيبى به سه رهاته كه
تينه گه يشتبوو، له گه له ئەوه شدا سنگى دەرپه راند و دهستى كرده
چەنە چەن:

- وا بزانم چاوه پتي ئەوه نه بوون، ها؟

- ئىۋەش چاۋەپىنى نەبۇن، ئازىز گىيان! تەماشاشا چۆن دەستتان
دەلەرزى! ھاھا!

- خۆشتان وا ھەلدەلەرزىن، پۇرفىزى پىترۇقىچ!

- بەلى، منىش ھەلدەلەرزىم! سەرنجى ئەۋەم نەدابو!

گەيشتېۋە بەردەرگەكە و پۇرفىزى پشووگورتانە خەخنى دەكرد
تا پاسكۇلنىكۇف زووتر بېروات.

پاسكۇلنىكۇف تانەى لى دا:

- باشە، ئەى كوا ئەو سوورپرايزەى كە باستان دەكرد؟ نىشانم
نادەن؟

- قسەى وا دەكەن و كەچى ددانەكانى خۇتان لە ترسان چۆقەيان
دى، ھاھا! كەسىكى سەرنجراكىشن ئىۋە! باشە، بەھىۋاى دىدار...

- لام واىە ھەر لىزە مائئاۋاىى بەكەين باشترە!

پۇرفىزى پىترۇقىچ بە زەردەخەنەيەكى گوماناۋىيەۋە گوتى:

- خوا دەزانى! دەيدەينە دەست خوا...

پاسكۇلنىكۇف لە كاتى رابردن بە پارەۋەكانى بەپىۋەبەرايەتییەكەدا،
سەير دەكات زۆربەى واقوۋر لى دەپوانن. ھەردووك قاپچى مالى
پىرېژنەكەش كە ئەو شەۋە داۋاى لى كىردبوون پىنكەۋە بچن بۇ بنكەى
پۇلىس، لەۋىچ پارەۋەستابوون و بەدەم چاۋەپروانىيەۋە زەق تەماشايان
دەكرد. بەلام ھىشتا ھەنگاۋى نەنابوۋە پلىكانەكانەۋە كە دەنگى
پۇرفىزى پىترۇقىچى لە پشترا بىست. سوورپاىەۋە و سەيرى كىرد وا
پۇرفىزى پىترۇقىچ ھەناسەسوار بەدوايدا رادەكات.

- تەنيا خولەكىك، جەنابى پاسكۇلنىكۇف، لەبارەى ئەم مەسەلەيەۋە؛
راستە ھەموو شتىن لەدەست خوايە، ۋەلىن پەۋشەكەشى لە بەرچاۋ

بىگرن و شىتگەلىك ماون كە دەبى لىتانى بېرسىم... كەواتە بىگومان
ھەمدىسان يەكتىرى دەبىننەوہ و گوتوبىژىك دەكەين.

پۇرفىرى بەدەم بىجولە لەبەردەم پاس—كۆلنىكوفدا
راوہستابوو. دووبارەى كىردەوہ:

— بىگومان يەكتىرى دەبىننەوہ.

وا دىاربوو بەتەمايە قسەى زياتر بىكات، كەچى نەيدەتوانى ھىچى
دىكە بلىت.

— ئىوہش دەبىن بىمبورن پۇرفىرى پىترۇفىچ... لەبارەى ئو
شىتانەوہى كە ئەمىرۇ پرويان دا... من لەخۇرا توورە بووم و كۆنترۇلم
لەدەست دا...

راسكۆلنىكوف لەسەر قسەكەى بەردەوام بوو، دۇخى ھىندە
ھاتبووہوہ سەر خۇى كە نەيدەتوانى وەھا دەرەفتىك لەدەست بىدات و
لەبەردەم پارفىرىدا كەوتە خۇنواندىن.

پۇرفىرى بە جۇرىك لە شادىيەوہ وەلامى دايەوہ:

— وا مەفەرموون، قوربان، وا مەفەرموون! منىش ھەر وا... ئاخىر
رەوشتى منىش دەلىنى قوزەلقورتە! كەواتە يەكتىرى دەبىننەوہ، ئازىز.
گەر خوا بىكاتە نىسب زياترىش چاومان بە يەكتىرى دەكەويتەوہ!...

راسكۆلنىكوفىش خۇى تىك نەدا:

— زياترىش يەك دەناسىن، وايە؟

پۇرفىرى ھاوپايى خۇى دەرېرى:

— بە دلنبايەوہ باشتر يەكتىرى دەناسىن...

جا چاوەكانىي زىت كىردنەوہ و نىگايەكى بىپراە جىدىي گرتە
راسكۆلنىكوف:

- باشە، كەۋاتە ئىستە لەسەر خىر دەچن بۇ ئاھەنگى لەدايكبوون؟

- نەخىر، رېۋرەسىمى بەخاكسپاردن.

- ئەھا! پىتان گوتبووم، بەلن، رېۋرەسىمى بەخاكسپاردن! ئاگادارى
خۇتان بن، بابەتى تەندروسىتىبەكەشتان بەھەند ۋەرگرن، تەندروسىتى!...

راسكۆلنىكۆف خەرىك بوو بە پلىكانەكاندا دەچوۋە خوار، بەلام
ھەمدىسان ئاۋرى داپەۋە:

- ۋەلى من نازانم دەبى چ دوعاىك بۇ ئىۋە بەكم! دەمەۋى ھىۋاى
سەرگەۋتتەن بۇ بخوازم، بەس ئاخىر ئەم پىشە پىكەنىناۋىبە چىبە كە
ئىۋە ھەتائە!

پۇرفىرى پىترۇڧىچىش خەرىك بوو دەگەپاىۋە ژوورەكەى، كەچى
لەگەل بىستى قسەكانى راسكۆلنىكۆفدا كۆبى شل كىرد و گوتى:

- باشە بۇچى پىكەنىناۋى؟

- دەى بۇ نمونە ھەر ئەم مىكولا چارەپەشە! لە ئەشكەنچەدانى
رۇحى و گوشارخستە سەر دەروون ھىچ دىڧىبەكتان نەكردوۋە!
شىۋازى ئىۋە ئەمەپە دەى! ئەۋەندە زۇرتان بۇ ھىناۋە تا دانى پىدا
ناۋە دواچار. دلنىام شەۋ و رۇژ بەسەرىبەۋە بوونە تا بۇى بسەلمىتن
كە بكوژە و ھەر بە گونىتائدا داۋە كە تو بكوژى، بكوژ... كەچى ئىستە
كە دانى پىدا ناۋە، دىسان دەتائەۋى لە خاچى بدەنەۋە كە دروزن! خۇ
تو بكوژ نىت! ئەسلەن رىنى تىناچى ئەۋ كوشتتە كارى تو بوۋى!
ئەمانە قسەى خوت نىز! ئىستە خۇتان بلن پىكەنىناۋى نىبە ئەم
دۇخە؟

- ھاھاھا! كەۋاتە بىستتەن كە بە مىكولایم گوت ئەۋەى كە دەبلىن

قسەى خۇى نىبە؟

- ناخر چون دهکرا نه بییستم؟

- هاها! وردن ئیوه، زوریش وردن! هیچ شتیکتان به سهردا
تیناپه پئی! زهینیکی چهنده زیتله تان ههیه ئیوه! دایمەش لایه نی ته نزی
مهسه له که ده بینن... هاهاها! ده لاین له نیو نووسه راندا گوگول وا بووه،
ئه ری؟

- به لئ، گوگول وا بووه.

- به لئ، گوگول... باشه، تامه زرویی دیدارتانین.

- منیش تامه زرویی دیدارم...

راسکولنیکوف راسته و راست چوووه مالئ. میشکی هینده جه نجال
و وپ بوو که هه ره ههنگاوی نایه ژووره که وه ته خت خوی به سه ره
قه نه فه که دا و کوشای تا هه رچونیک بووه زهینی له و شپرزهبیه
ده ربار بکات. نه یه ده ویست بابه ته که ی میکولای شه نوکه و بکات. کاس
بوو و ههستی ده کرد له و دانپیدانان هه شتیکی نامز و پاکانه کرا و له
سه رووی تیگه یشتنی هه نوکه یی ئه وه وه هه بووه. وه لئ نه ده کرا
نکولی له وه بگریت که ئه و دانپیدانان هه میکولای راستیه ک بووه و
وه ک پوژ بوی پوژن بوو که ئه م راستیه شتگه لیکه به دواوه ده بیته.
درویه کی هینده گه وه نه ده کرا ئاشکرا نه بیته و، ئه وس، هه مدیسان
شوین ئه و که ونه وه! وه لئ لانیکه م تا کاتی خوی ئازاده و ده بیته
خه میکی خوی بخوات، له بهر ئه وه ی مه ترسییه که ئه ملا و ئه ولای تیدا
نه بوو.

به لام مه ترسییه که تا چ راده یه ک بیچه ندو چون بوو و کتومت بریار
بوو که ی به سه ریدا بدات؟ بارودوخه که ی خه ریک بوو به ره به ره بۆ
خویشی پوون ده بووه وه. ته نانه ت که به نیوه چلی هیلئ گشتیی
دیمه نه کانی دیداره که ی ئه مپزی له گه ل پارفیزیدا ده هینایه وه یاد،
نه یه ده توانی بهر به خوی بگریت و له ترساندا سه راپای هه لده له رزی.

هەلبەتە هیشتا بۆی روون نەبووبوووە کە پۆرفیزی بەدوای چ شتگەلینکی دیکەوویە و نەیدەتوانی سۆسە سەروینی نەخشەکانی ئەو بکات. وەلی جەنابی لیکۆلەر تا رادەیهک دەستی خۆی ئاشکرا کردبوو و هیچ کەسێک بێ لە خۆدی راسکۆلنیکۆف نەیدەزانی جوولەى دواترى پۆرفیزی لەم هەلومەرجە تاییەتیەدا چ گرنگیەکی تۆقینەری لە دیاریکردنی چارەنووسی ئەودا هەیه. گەر ئەنیا تۆزینکی دی درێژەیان بێن بدابا، لەوانەبوو بە تەواوی خۆی پێوە بکات و ئەوەش بۆ خۆی بپیته راستییەک. پۆرفیزی کە هەر بە یەکەمین بەرکەوتن چاک لەو تیگەیشتبوو و شارەزای بووبوو کە بەدخوو و توورپەیه، بێباکانە دەستی دابوو یارییەکی ترسناکی بپچەندوچۆن، کە سەرکەوتنەکەشی قسەى تیدا نەبوو. لە لایەکیشەو هەچ نۆلیکردنیکى تیدا نەبوو کە راسکۆلنیکۆف خراپ گومانی تاوانباری خستبوو سەر خۆی، وەلی هیشتا راستییەک لەئارادا نەبوو و هەچ شتیکیش یەکلای نەکرابوووە. نەکا لەم نێوەندەدا خالیک شتینکی بەسەردا تێپەربیییت؟ پۆرفیزی کتومت چیی دەویست؟ ئەو سووپرایزەى کە باسی کردبوو... یانی هەر بە راستی بۆ ئەو مەبەستە شتینکی لە هەگبەدا بوو؟ تۆ بلینیت ئەو شتە چی بیت؟ ئاخۆ گەر میکۆلای کتوپر نەهاتبا و ئەو شانۆیەى پێشکەش نەکردبا، لە چ دۆخیکدا لیک جیا دەبوونەو؟

دەکرا بلین پۆرفیزی بۆ سەرکەوتن هەرچی کارتی هەبوو بەکاری هیتابوو—هەلبەتە بە بەکارهێنانی کارتەکانیشی خۆیشی خستبوو مەترسییەو— بەلام گەر هەر بە راستی شاهیدینک یان بەلگەیهکی ریکوینکی هەبا، راسکۆلنیکۆف وای بۆ دەچوو کە ئەویشی دەخستە روو. ئاخۆ سووپرایزەکەى راسکۆلنیکۆف دەبوو چی بیت؟ نەکا پێی رابواردبیت؟ نەکا حەقیقەتیک لە قسەکانیدا هەبووبیت و بەلگەیهک، شتینکی لە دژی راسکۆلنیکۆف لە بەردەستدا بوو کە بتوانیت ئەوی بێن تۆمەتبار بکات؟ ئەى ئەو پیاوێى دوینى؟ چۆن ئاوها خۆی ون

کردووه؟ تو بلینیت ئەمەرق لە کوئ بووبیت؟ ئەگەر پۆرفیزی بەلگەیهکی بەدەستەوه بیت، بیگومان پەیوەندییهکی بەو غەوارەیهوه هەیه...

لەسەر قەنەفەکه دانیشت، ئەنیشکهکانی خستنه سەر ئەژنۆکانی و دەموچاوی لەنیو لەپی دەستەکانیدا شاردهوه. هیشتا هەرزینی سەرچاوهگرتوو لەشلەژانەوه دەستی لێ هەلنەگرتبوو. دواچار هەستایهوه، کلاوهکهیی هەلگرت، بیریکی کردهوه و بەرهو دەرگهکه چوو. دلی لەبەر هۆکاریکی نادیار هەوالی دابوو که لانیکهم دەتوانیت بە بیوهیی ئەمەرق بەسەر بەریت. کتوپر کهوتە باریکی تا رادهیهک خوشهوه و ویستی تا زووه خۆی بگهیهنیتە مالی کاترینا ئیفانۆفنا. ئیدی فریای ناشتنهکه نەدەکهوت، وهلی دەیتوانی خۆی بگهیهنیتە ریورەسمهکه و لەویش چاوی بە سۆنیا بکهویت.

چەند ساتیک راوهستا و فکر بردیهوه. بزەیهکی نەخۆشانهی نازاراوی بەسەر لیبویهوه کهوتە سهما. ئەمەرق! ئەمەرق! جا لەبەر خۆوه دووبارهی کردهوه: ئەمەرق! دەین، دەین...

ویستی دەرگهکه بکاتوه که لەناکاو خۆی لاترەک بوو و بە هینمی کرایهوه. پاسکۆلنیکۆف راپهانی و کشایه دواوه. دەرگهکه، زۆر بە نەرمی و شیتیهی کرایهوه و کتوپر قەلافهتیک لە ئاستانهکهیدا دەرکهوت، هەمان ئەو غەوارەیهی دویسنی که لەژیر زهوییهوه هەلتۆقیوو.

کابرا، لە ئاستانهکهدا دێدۆنگ راوهستابوو و بێ ئەوهی ورتهی لە دەم بیته دەر لە پاسکۆلنیکۆفی دەرپوانی. دواچار هەنگاوی نایه ژووری، کتومت وهک دویتنی بوو: هەمان سەرۆسیما و هەمان جلوبەرگ. بەس دەموچاو و شتیوهی سەیرکردنی پینچەوانه بووبوو، زۆر پەڕیشان دەینواند و خەمگینانه ئاهی هەلدهکیشا. هەر ئەوهنده بەس بوو دەست بێی بە گۆنایهوه و ملی لار بکات تا وهک پیرەژنه لادینیهکان دەرکهویت.

- چیتان ده‌وی؟

راسکولنیکوف له ترساندا ئیفلج بو‌بوو.

پیاوه‌که هر وا بیده‌نگ بوو، به‌لام کتوپر هینده چه‌مایه‌وه که

خه‌ریک بوو سه‌ری به‌ر زه‌وی ده‌کوت، له‌و نئوه‌نده‌شدا بی‌گومان

په‌نجه‌ی ده‌ستی راستی به‌ر زه‌وی که‌وت.

راسکولنیکوف هاواری کرد:

- ئیشتان چییه؟

پیاوه‌که له‌سه‌ر خۆ و بر‌گه‌بر‌گه‌ گوتی:

- من گونا‌حبارم.

- چ گونا‌حیک؟

- بیرری شه‌یتانیم به‌ خه‌یالدا هاتن.

به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه لیک ورد ده‌بوونه‌وه.

- په‌ست بو‌بووم به‌ریژ. ئه‌و شه‌وه‌ی که هاتن و له‌وانه‌شه

سه‌رخۆش بو‌وبن، به‌ قه‌چییه‌کاذتان گوت بین بۆ بنکه‌ی پۆلیس و

خۆشتان هر پرس‌یاری خوینتان ده‌کرد، به‌ ته‌واوی له‌وه په‌ست بووم

که بۆچی گوینان پین نه‌دان و هه‌موو شتیکیان دایه پال سه‌رخۆشی.

به‌ کورتیه‌که‌ی نه‌متوانی بخوم. دوینتی که ناو‌نیشانه‌که تانمان بیر

هاته‌وه، هه‌سه‌تاین و هاتین بۆ ئیره و لای دراوس‌یگان هه‌والمان

پرسین...

راسکولنیکوف په‌رییه نئو قسه‌کانی:

- کن هاته ئیره؟

هاوکات خۆیشی خه‌ریک بوو دوینتی بیر ده‌هینتایه‌وه.

- خۆم. خراپم کرد له‌گه‌لتان.

- یانی ئیوه‌ش نیشه‌جینی هه‌مان بینان؟

- له‌گه‌ل ئه‌وانی تر له به‌رده‌رگه‌که‌دا راهه‌سه‌تابووم ئه‌و شه‌وه،

له‌ژیر میچی ده‌رگه‌ی سه‌ره‌کیی بینا‌که‌دا، بیرتان نییه؟ کاروکاسبیمان

له و ناوهیه، کارم پۆستهیه، کارهکانمان دههینینهوه مالی و ههر لهوی پۆستهکان دهکهین... لهوه نارههت بووم که...

کتوپر سهراسهری دیمهنی رۆژی پینشووی بهردهرگهی ئه و بینایه، پروون و ناشکرا هاته بهرچاوی پاسکۆلنیکوف. بیرى هاتهوه بی له و دوو قاپچییه چهند که سیتیکی دیکهش لهوی بوون، چهند ژنیکیشیان له نیودا بوون. دهنگیکی هاتهوه یاد که گوتبووی ده بیته راسته و راست بییه نه لای پۆلیس، وهلی پروخساری خاوهنی دهنگه که بی نه بوو و تهنا ته ئیستهش ئهوی بیر نه ده هاتهوه و تهنا ئه وهندهی دهزانی که ئاوری بۆ خاوهنی دهنگه که داوه تهوه و وهلامیکیشی دابوووه...

کهواته پروونه، ئه مه یه وهلامی مه ته له تۆقینه ره که ی دوینی! سامناکترین به شیشی بیر کردنه وه بوو له وهی که چۆن تا پتوه کردن و له نیوبردنی خۆی سلی نه کرد و وه تهوه، جا تهنا له بهر خالیکی ئه وهنده ورد و بیبایه خیش. کهواته ئه م پیاوه هیچی بێ نه بووه تا بیلی بی له پرسسیار کردنه که ی ئه و له باره ی ئه پارتمانی ئه و پیریژنه و په له خویته کانه وه. پارفریش بێ له ورپته کردنه کانی ئه و پشتی به هیچ قایم نه بووه و هیچ به لگه و راستیه کیش له ئارادا نییه، جگه له دهروونناسی که ئه ویش شمشیری دووده مه! کهواته هه موو شتیک باشه. به لام گهر راستیه کی نوئ ده رنه که ویت (ههر ناشبیت ده ربکه ویت، نابیت، هه رگیز!)... ئه وسا ده توانن چیی لی بکه ن؟ گریمان ده سته سه ریشیان کرد، چۆن ده یانه وی تۆمه تباری بکه ن؟ کهواته پۆرفیری تازه به تازه بابه تی ئه پارتمان که ی بیستبوو و پیشتریش له هه موو شتیک بیئاگا بووه!

بیر کردنه وه یه کی چاوه پروانینه کراو به زهینی پاسکۆلنیکوفدا رابرد. هاواری کرد:

- یانی ئه مرق ئیوه به پارفریتان گوت... که من لهوی بووم؟
- کامه پۆرفیری؟
- پۆلیسه لیکۆله ره که ده لیم.

- من پىم گوت. قاپچىيەكان نەچوون بۇ لاي پۇلىس، لەبەر ئەو
خۇم چووم.
- ئەمرۇ؟
- خولەكك بەر لە ئىو گەيشتمە ئەوئ. ھەموو قسەكانىشىم
بيستىن، بيستم كە چۇن خارىك بوو ئەشكەنجەي دەدان.
- ئاخىر لە كوئى؟ چۇن؟ كەى بوو؟
- لەپشت يارۇ بارىكە ديوارەكەو، بە درىژايى ئەو ماوہيە لەوئ
دانىشتبووم.
- ئەوہ چى دەلئىن؟ نەكا ئەو سـووپرايزە ئىوہ بووبن؟ ئاخىر ئەوہ
چۇن پرووى دا؟ سەيرە!
- سەير دەكەم قاپچىيەكان قسەيان بە گويدا ناچن. دەيانگوت زۇر
دەنگ بووہ و پەنگە ليكۇلەر لئمان توورە بيى كە بۇچى لە كاتى
خۇيدا ھەوالمان نەداوہ. منىش پەست و بيخو، كەوتەمە پرسىياركردن.
دوينى بىرم لى كردهوہ و ئەمرۇ دواچار رۇيشتم. كە يەكەم جار
چووم، لەوئ نەبوو. كاتزميرى دواتر ديسان چومەوہ، گوتيان ئىستە
ناتوانى من بيىنى. كە سىيەم جار چووم، دواچار يەكتريمان بيىنى.
ھەموو شىتىكم پىن گوت، كتومت بەو جۇرەى پرووى دابوو. كاكەم بە
ژوورەكەدا كەوتە پياسە و زوو زوو بە سەر سنگيدا دەكوتى: ئاخىر
بەتەمان چ بەلايەكم بەسەردا بيىنن ئىوہى چەتە؟ كەر بمزانىيا
دەستبەجىن دەمگرت! پاشان رايكرد و كەسىكى بانگ كرد و لە
سووچىكى ژوورەكەوہ لەگەلى كەوتە چەچەپ. ئەوسا پرووى كرده
من، دامىە بەر پرسىيار و جنىو. زۇرىشى بەسەردا نەپاندم. لە نووكەوہ
بۇ نووك مەسەلەكەم بۇ گىراپەوہ. گوتم دوينى نەتانويزا لەبەردەم
مندا زار ھەليىنن و تەناتە نەشتانناسىمەوہ. ئویش ھەمديسان بە
ژوورەكەدا كەوتەوہ ئامۇشۇ و ھەر وا بەسەر سنگيدا دەكوتى. تا
دەھات توورەتر دەبوو و رىي دەكرد و كاتىكىش گوتيان ئىوہ ھاتوون،
فەرمانى پىن دام بچمە ژوورەكەى تەنىشت و گوتى: دەى، ئىستە

دهچته ئه و پشتهوه و داده‌نیشی و هرچیشت بیست، نابی دهنگت
ئیه بی! پاشانیش کورسیی بۆ دانام و ده‌رگه‌ی به‌سه‌ردا داخستم.
گوتی: له‌وانه‌شه بانگت بکه‌م. که میکلایان هینا، ده‌رگه‌که‌ی لی
کردمه‌وه و هینامیه ده‌ری. ئیه ئیتر پویش‌تبوون. گوتی: دیسان
ده‌نیرمه‌وه شوینت. لیکولینه‌وه ته‌واو نه‌بووه هینتا...

- یانی ئه و کاته‌ی لیکولینه‌وه‌ی له‌گه‌ل میکلایدا ده‌کرد تو له‌وئ
بووی؟

- سه‌ره‌تا ئیه‌ی به‌ری کرد، پاشانیش تا منی نه‌نارده ده‌ری
لیکولینه‌وه‌ی له‌گه‌ل میکلایدا نه‌کرد.

کابرا ئیستیک‌کی کرد و له‌ناکاوا داچه‌می، به‌جۆریک که هه‌مدیسان
په‌نجی به‌ر زه‌وی که‌وت.

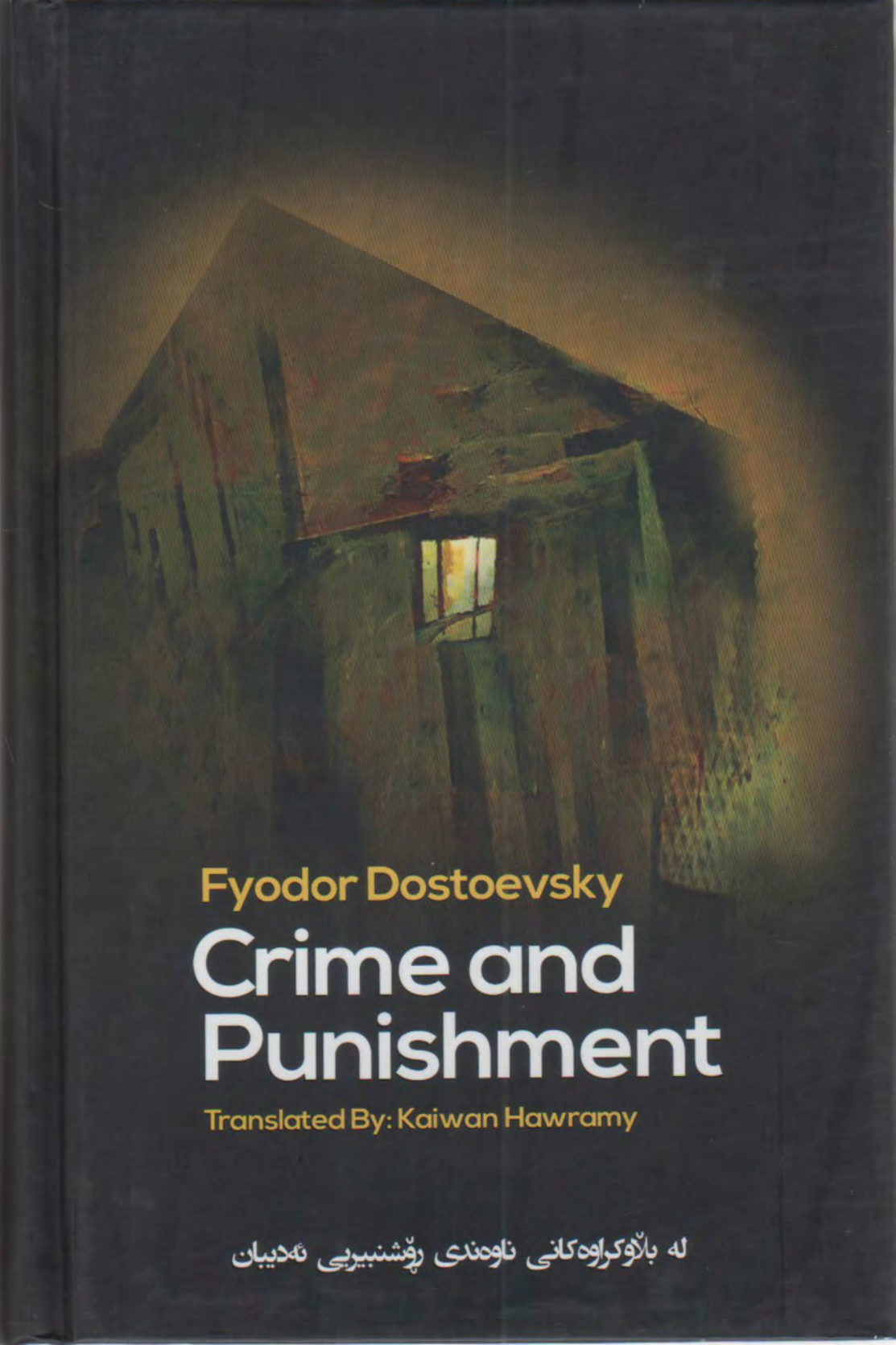
- داوای لیبوردن ده‌که‌م بۆ ئه و بوختان و توندوتیژییه‌م.

راسکولنیکۆف وه‌لامی دایه‌وه:

- خوا بتبووری!

به‌لام هینتا راسکولنیکۆف رسته‌که‌ی له‌ ده‌م ده‌ر نه‌چووبوو که
پیاوه‌که هه‌مدیسان نووشتایه‌وه - به‌س نه‌م جاره‌یان که‌متر- جا
ژوره‌که‌ی جی هینت. شمشیری دووده‌مه... به‌لی، هه‌موو شتیکیان
شمشیری دووده‌مه! راسکولنیکۆف له‌ باریکدا که هه‌ر وا به‌سه‌ر
یه‌که‌وه ئه‌مه‌ی پاته‌ ده‌کرده، به‌هیزتر له‌ هه‌ر کاتیکی دی ژوره‌که‌ی
جی هینت.

که به‌ پلیکانه‌کاندا چوه‌ خوار، ژارخه‌ندیکی کرد و گوتی: له‌ خۆی
په‌ست بوو که ئه و ترسه‌زالییه‌یی ده‌هاته‌وه یاد، شه‌رم و شووره‌یی
گیانی ده‌ته‌نییه‌وه.

Fyodor Dostoevsky
**Crime and
Punishment**

Translated By: Kaiwan Hawramy

له باؤکراوه کانی ناوهندی رۆشنبیری ئه‌دییان